ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 90 (798) | Неделя, 2 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРИГОТВЕНИ НАД 320 ТОНА СИЛАЖ

С голяма загриженост кооператорите от ТКЗС—Сребърна се заеха с осигуряването на необходимия силаж за животните за през зимата. Навреме стопаните почистиха и дезинфекцираха всички силожовместилища, а механизаторите ремонтираха и изпробваха машините, предвидени да участвуват в приготвянето на сочната храна за кооперативния добитък.

От три-четири дни весело се носи буботенето на силажокомбайна в блоковете с фуражна царевица. Досега механизаторите Костадин Великов и Никола Янков са приготвили над 320 т силаж.

И кооператори, и механизатори бързат с изпълнението на тази важна селскостопанска задача, докато фуражната царевица не е изсъхнала и не е изгубила от хранителните си свойства.

Енчо ИВАНОВ

2 АВГУСТ— ДЕН НА ЖЕЛЕЗНИЧАРЯ

Венец на трудови дела

Тази година българските железничари празнуват своя празник в обстановка на всеобщ подем във всички отрасли на народното стопанство, при голям ентусиазъм на трудещите се у нас за изпълнение решенията на Осмия партиен конгрес. Празникът преминава под сиянието на успехите, постигнати през двадесетте свободни години, преминали в пълното с трудов героизъм изграждане на материално-техническата база на социализма.

Българският транспорт се сдоби с нова, модерна техника, с нови мощности, локомотиви и вагони. Успехите на основния транспорт у нас — железопътния са безсъмнени. Неговата роля непрекъснато нараства заедно с обема на работата му. Дизеловите и електрическите локомотиви увеличават своя дял в превоза на пътници и товари. Резултатите показват, че те изминават средно на ден с влакове по 748 км при 270 на парните. Новата теглителна сила по безспорен начин доказа предимството си и сега бурно навлиза в нашия транспорт.

Пред своя празник железничарите се бориха за ускоряване оборота на вагоните, като се стремяха по-добре да използват механичните средства при товаро-разтоварната дейност. През тази година значително се подобри организацията на работата, повиши се дисциплината. Съревнованието и движението на бригадите за комунистически труд получиха широк размах. Увеличи се и броят на рационализаторските предложения.

Макар и не особено развит в нашия окръг, железопътния транспорт също бележи успехи. Трудно се забравят тежките периоди на зимната стихия, когато железничарите от гара Дулово проявиха себеотрицание и героизъм и не допуснаха да спре производството, да се затрудни снабдяването на населението. В чест на двадесетгодишнината на Девети септември и на своя празник те посвещават успехите си от първото шестмесечие на годината. Те изпълниха плана си по тонажа 108 на сто; вместо 2 066 вагона обработиха 2 138; при товаро-разтоварната работа отчитат 116 на сто; намалиха местния престой на един вагон от 25 ч и 30 мин на 21 ч и 50 м. Водачи на кипящото съревнование са ръководителите на движение Светозар Драгомиров и Пенко Маринов, стрелочниците Тодор Петров, Ахмед Кьосев, Халим Кьор.

С такива успехи се представят на своя празник нашите железничари, горди от постигнатото, готови за усилените есенни превози на богатата реколта. Наред с това те се подготвят и за работата през зимния сезон.

ПРЕД СЛАВНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

ЗА НОВИ ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

НАВРЕМЕ И ОБРАЗЦОВО ДА ПОДГОТВИМ ЕСЕННАТА СЕИТБА

Срочното и висококачествено извършване на есенната сеитба зависи в най-голяма степен от нейната подготовка. През тази година кооперативните и държавните стопанства от нашия окръг трябва да засеят 555 000 дка с пшеница, 110 000 дка с ечемик и 3 000 дка с ръж за зърно. Засяването на близо 670 000 дка есенни посеви е трудна и отговорна задача, която изисква подготовката й да започне веднага и да се извърши с необходимата сериозност.

През миналата година в много кооперативни стопанства като тези в селата Калипетрово, Иширково, Ситово, Смилец, Бабук, Нова Черна, Чернолик, град Тутракан и други сеитбата не беше навреме и добре подготвена. По тази причина тя се извърши късно и лошокачествено, което до голяма степен се отрази на получените през тази година добиви.

За да не се повторят миналогодишните грешки подготовката на есенната сеитба трябва да започне веднага. Ремонтът на прикачния инвентар, който ще участвува в нея да се извърши висококачествено и тя да се проведе в определен срок. Особено внимание трябва да се обърне на сеялките и на дисковите оръдия. През миналата есен в някои стопанства, между които ТКЗС — Бабук, Ситово, Калипетрово и други те бяха зле ремонтирани и извършваха въздушна сеитба. Тази година подготовката трябва да бъде такава, че подобни случаи да няма никъде в окръга.

Много голямо внимание трябва да се обърне на правилната подготовка на почвата. Липсата на влага ще създаде известни затруднения при нейното извършване. При всички положения обаче, ръководствата на стопанствата и специалистите трябва да вземат такива мерки, че в никакъв случай да не допускат накъртването на почвата на буци, които в последствие да не позволят извършването на качествена сеитба. В предсеитбената оран най-голямо участие трябва да вземат дисковите плугове—полибраздирите, с които се получава много добро разрохване на необходимата дълбочина без образуване на буци. Стопанствата от окръга разполагат с 55 полибраздира. С тях може да се извърши подготовката на по-голямата част от площите за есенниците.

Определено можем да кажем, че в момента подготовката на площите изостава. Във всички стопанства ранните предшественици на пшеницата, граха и фия са прибрани и площите им освободени. Но тяхното изораване все още не е започнало. А това е свързано с загуби на влага и затрудняване на обработката.

Известна част от пшеницата през тази година ще бъде засята на стърнище. За да се получат нормални добиви от нея нужно е да се вземат такива мерки, които да елиминират в най-голяма степен вредното влияние на стърнището. За да стане това ръководствата на стопанствата трябва още от сега да са наясно къде ще се засява пшеница след пшеница. На тези площи стърнищата трябва да се изгорят, хубаво да се почистят от сламата и да се наторят със суперфосфат. Оранта им да се извърши висококачествено и непременно с брануване.

В близките няколко дни ще започне освобождаването на големи площи от силажираната царевица, фасула и някои други предшественици на житните. Тези площи трябва незабавно да се изорават висококачествено.

Важен момент в предсеитбената подготовка на почвата е наторяването й със суперфосфат. През тази година за всеки декар пшеница са осигурени по 17 кг на декар от този тор, а на 100 000 дка, от които ще се борим да получим над 300 кг пшеница от декар, са осигурени по 50 кг суперфосфат. Гранулираният суперфосфат е най-правилно да се хвърли присеитбено заедно със семената. А праховидният трябва ди се даде преди извършването на оранта, за да може да се зарови по-дълбоко в почвата.

Наред с решаването на тези въпроси от не по-малко значение е и въпросът за подготовката на посевния материал. Почистването му трябва да започне веднага. Едновременно с това да започне изпращането на проби в Семеконтролните инспекции. Съгласно графика на Окръжния народен съвет до 15 август семената трябва да бъдат напълно готови. За сега почистването на семената е започнало само в ТКЗС—в Алеково, от където са изпратени вече за окачествяване 6 проби с пшеница.

Работата по подготовката на посевния материал трябва да се ускори във всички кооперативни и държавни земеделски стопанства. В никакъв случай не бива да се допускат миналогодишните грешки на някои стопанства като ТКЗС — Голеш и други, които сяха с нестандартен посевен материал. Там където е необходимо семената ще трябва да се почистят двукратно и дори трикратно.

През тази година 60 на сто от площта на пшеницата ще бъде засята с високодобивния съветски сорт Безостая—1, 22 на сто—със сорта 100-10 и 18 на сто със 301. В различните стопанства, съобразно условията този процент е различен. Стопанските ръководства трябва да вземат нужните мерки и осигурят необходимия посевен материал от посочените сортове. При определянето на посевния материал от Безостая—1 трябва да се има предвид да се подготвят такива количества, че да се засеят по 600-700 кълняеми семена на квадратен метър, с което ще се осигури нормална гъстота на посевите и получаването на високи добиви от този сорт.

Есенната сеитба бързо наближава. От подготовката, с която ще я посрещнат кооперативните и държавните земеделски стопанства ще зависят както бързото й провеждане, така и добивите през следващата година.

ВСЯКИ ТЮТЮНЕВ ЛИСТ КАЧЕСТВЕНО ПРИБРАН

През миналата година кооперативното стопанство в село Окорш предаде на държавата над 200 тона тютюн. От тях получи само като премия над 150 000 лв. Но трябва да отбележим, че качеството на предадения тютюн не бе добро и средната цена, по която беше изкупен бе 1,30 лв на кг. От допуснатите слабости, които влошиха качеството ръководството на кооперативното стопанство в село Окорш направи съответни изводи и набеляза редица мероприятия.

Най-напред се взеха мерки своевременно да се отгледа ран и качествен тютюнев разсад. И действително разсадът бе отгледан много добре. Неговото разсаждане можа да започне на 25 април и да завърши към 25 май. При план за кооперативното стопанство 1 800 дка бе засаден 2 400 дка, с което се целеше получаването на допълнителни доходи.

Грижите за тютюна след неговото засаждане бяха много добри. Той беше окопан 3 пъти и пръскан за предпазване от болести и неприятели. Скоро растенията се развиха буйно и трябваше да започне беритбата на готовите листа. За да се осигури високо качество се проведе съвещание с всички звеноводи. Пред тях бе изнесена беседа от главния агроном за това как трябва да се извършва брането и низането, за да се получи качествен тютюн. След това агрономите и агитаторите подробно разясниха пред звената как трябва да се прибере богатата тютюнева реколта. Това даде своето отражение. Докато първите дни се допускаше некачествено низане и бране след проведените срещи се отстраниха допуснатите слабости. Сега ежегодно се нижат по 10-15 хиляди низи тютюн. За да се суши правилно строителите работят ежедневно като правят нови рамки и сушилни. Кооперативното стопанство разполага със стари навеси над 500 метра, но сега вече е на привършване строежа на още 600 метра сушилни.

Засега най-добре работи звеното на Ваид Реджебов от село Вокил но брането, низането и съхраняването на тютюна. Кооператорите от това звено вече берат усилено втората ръка. Тютюнът е в своята техническа зрялост. Не са допуснали нито едно листо да се похаби. Ниже се добре. Те водят борба за преизпълнение на своя план над 200 на сто и действително ще го изпълнят. Планът от 10 000 низи досега е вече преизпълнен.

В кооперативното стопанство има и други звена като това на Ваид. Добре работи звеното на Мюмюн Мехмедов Наимов от село Овен, което е нанизало 7 000 низи тютюн. В село Окорш и в двете бригади кооператорите работят съзнателно и тютюна се прибира качествено.

В звената има не малко кооператори като Каля Григорова, Мария Димитрова, Атие Исмаилова, Беидже Вадетова, Ваиде Аптураманова и още много други, които работят висококачествено.

Сега в кооперативното стопанство в Окорш се води съревнование между звената за качественото прибиране на богатата тютюнева реколта, за съхраняването на всяко тютюнево листо. Нашата цел е на държавата да продадем не 126 тона, а над 300 тона тютюн.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

Промкомбинат Тутракан получи преходното червено знаме

На 28 юли в Тутракан се срещнаха представители на промкомбинатите в Исперих, Кубрат, Дулово и Тутракан, за да отчетат резултатите от съревнованието през второто тримесечие на тази година. Кратка информация за постиженията на четирите промкомбината изнесе председателят на профкомитета от комбината др. Кирил Стойков.

Отчете се, че през тримесечието и четирите предприятия имат високи постижения в производствената работа, но с най-благоприятно изпълнение по всички показатели е промкомбинат Тутракан—обем на промишлената продукция 108.6 на сто от плана, производителност на труда 116, надпланово снижение на себестойността 2.50 лева на сто лева продукция и печалба 106 на сто. Колективът на комбината в Тутракан спечели съревнованието и получи преходното червено знаме.

Получавайки знамето директорът на промкомбината в Тутракан Недялко Недялков изрази твърдата увереност на колектива в своите сили и че ще се бори упорито за запазване на отличието до края на годината.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

На зърноплощадките в ТКЗС — Смилец е оживено. В трудова надпревара кооператорите бързат да почистят зърното и да предадат навреме договореното количество на държавата.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Фураж за животните

Една от важните задачи, която предстои за изпълнение пред ръководството и работниците от Държавното елитно семепроизводно стопанство—Силистра е да осигурят достатъчно сочна храна за добитъка през зимата. Затова отрано бяха взети мерки по този въпрос. Бригадата на Стоян Райчев грижливо прибра и съхрани над 70 000 кг люцерна. Сега вниманието на всички е насочено към силажирането на фуражната царевица, която израства много хубаво в местността „Балтата".

Бончо СТОЯНОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 30. VII. 1964 год.

ТКЗС	Дълбока оран	Тютюн низи	Силажиране
Айдемир	19	20	0
Калипетрово	40	26	7.7
Бабук	34	20.7	0
Алфатар	43	16	18
Алеково	55	17	2.6
Иширково	37	57	7.4
Смилец	53	25	2.8
Попина	38	46	2.6
Сребърна	30	33	18
Ситово	46	53	0
Срацимир	65	16	9.5
Кайнарджа	32	25	0.4
Голеш	23	7.2	0
Средище	30	18	0
Тутракан	14	27	1.1
Нова Черна	24	13	23
Старо село	32	31	0
Белица	31	45	8
Главиница	13	35	0
Ст. Караджа	31	32	2.4
Сокол	42	45	10
Зафирово	25	22	26
М. Преславец	50	26	0
Дулово	49	46	52
Междеи	34	27	0
Окорш	28	42	2.8
Секулово	20	18	0
Добротица	26	28	10
Чернолик	37	36	2·2
Паисиево	22	48	0
В-ко ТКЗС	33	33	7.6
ДЗС Силис.	—	28	18
„ Н. Черна	5	21	7
„ Я. Забунов	37	20	0
„ Окорш	11	38	35
В-ко — ДЗС	25	24	10.5
В-ко за окр.	33	32	7.8

ВРЕМЕТО ПРЕЗ АВГУСТ

Обикновено времето през август е подобно на времето към края на юли—горещо и в някои години с абсолютно максимални температури. Главно през първата половина на месеца средните дневни температури са доста високи, на места достигат до 24°, а абсолютно максималните температури са най- често между 36° и 38°, в някои години достигат до 40°. Абсолютно минималните температури обикновено са между 10 и 15 градуса.

Най-високи температури се наблюдават през първата половина на месеца и през петдневието между 21 и 25 август, а най-ниските—между 16 и 20 и 27 и 31 август. Валежите през август са сравнително по-малко, отколкото през юли. В източната половина на страната и особено по Черноморието са значително по-малко, отколкото в западната част на страната. По характер са краткотрайни и често придружавани с гръмотевици.

Според прогнозата за времето август тази година се очаква да е с неособено горещо време и с валежи на много места около нормалните или по-малко от нормалните. Не се очакват резки застудявания и особено големи горещини. Абсолютните максимални температури ще достигнат 34-37°, а абсолютно минималните—няма да са по-ниски от 12° в равнинните места. Сравнително най-горещо ще бъде времето през първата половина на месеца, главно през първото и третото петдневие и между 21 и 27 август. По Черноморието абсолютно максималните температури ще са с 3-4 градуса по-ниски, отколкото в останалите райони. Те ще достигнат 32-35 градуса. По-значителни захлаждания се очакват през периодите между 19 и 21, между 28 и 31 август, когато минималните температури на много места ще достигнат 10-15 градуса. Ще вали главно в средата на първото, в края на второто и в края на третото десетдневие.

Дните с валежи през август ще бъдат между 6 и 8, а по Черноморието—между 3 и 4 август. Слънчевите дни по Черноморието ще достигнат до 28, а в останалите места—между 20 и 25. Особено силни ветрове през месеца с изключение между 17 и 21 не се очакват.

Ст. СТЕФАНОВ
старши научен сътрудник в ХМС

СЕЗОНЪТ НА ДОБРИТЕ ЦИФРИ

Успехи на работниците от „Нектар" ★ Новата вълна — доматите и прасковите ★ ЩЕ СПЕЧЕЛЯТ ВИСОКИТЕ ЗВАНИЯ

...През портала непрекъснато минават камиони. Едни докарват пълни щайги с домати и праскови, други отнасят готовата продукция. Всеки ден е така. От пролетта до сега—напрежение. Отначало камионите караха ягоди и череши, после дойдоха кайсиите и зеления фасул, сега пък —доматите и прасковите.

Пристигналите плодове и зеленчуци най-напред се очистват от костилките и дръжките, след което отиват в стерилния цех. Стерилният цех е основния във фабриката.—Тук работят най-много работнички—триста жени, разделени на три смени. Работата тук е напрегната и разнообразна. Колко дълъг е пътя на плодовете и зеленчуците, докато се превърнат на компот, конфитюр или гювеч! Например пътя на доматите. Първо се почистват от плододръжките, след което се измиват във вентилаторни миячки. После ги подхваща лентата (отделя смачканите и недоброкачествените), следва наново обилно миене и оттам—в пълначното отделение. Слагат се в бурканите, заливат се с доматен сок, затварят се на затварачната машина и отиват на стерилизиране.

Четири ленти работят в стерилния цех. Непрекъснато вървят—и през трите смени. Най-добре работят жените от смяна „А" с ръководител на смяната Тодор Мъров. По двадесет и пет тона домати готова продукция произвеждат те. Най-добри са Анка Никова и Руска Недева. А само те ли са? В пълначното отделение има и други първенци —Елена Георгиева, Тодора Съботинова, Мария Косалиева, Мария Иванова...Смяната изпълнява дневната си норма средно 110 на сто.

А работничките от цех „Тенекиен амбалаж" с началник Йовчо Трифонов и бригадир Йордан Ангелов изпълняват дневните си норми средно 150 на сто. Някои от тях като Труфка Панева, Райфе Салиева, Анка Алексиева и Йорданка Вълкова стигат и до 200 процента. Това значи, че вместо необходимите 2 000 кутии произвеждат двойно повече—4 000. А 4 000 кутии за една смяна съвсем не са малко.

Важна и отговорна е задачата на работничките от този цех, защото от качествената направа на кутиите зависи затварянето на бурканите. А тук производството е само висококачествено. Затова и работничките са уверени, че ще спечелят високото звание— „Цех за комунистически труд", ще спечелят Паспорта на трудовата слава. За тези високи отличия се борят и всички останали цехове и бригади от консервна фабрика „Нектар". И ще ги завоюват. Защото са упорити. Това нещо те неведнъж са го доказвали. Доказаха го и през първото шестмесечие. Погледнете цифрите: при план 850 тона произведени са 1 102 тона. От тях 586 тона грах, 148 тона зелен фасул, 160 тона вишни, 102 тона ягоди, 50 тона череши... Тонове, десетки тонове компот, конфитюр и гювеч... А само през юли са направени 760 тона кайсии.

Свършиха вече кайсиите. Сега е сезонът на доматите. И на прасковите. После ще дойде сезонът на сливите и на гроздето. Ще се менят сезони те на плодовете. Само той ще си остане неизменен—сезонът на добрите цифри...

Цветан ИВАНОВ

От прасило средно по 12.8 прасета

В западната част на стопанския двор в село Каменци отдалечена от останалите сгради, е разположена кооперативната свинеферма. Тук вече от 6 години работи опитният свиневъд Георги Петров. Този среден на възраст човек влага много старание и амбиция в работата си затова и резултатите му са добри. Той и другарите му през тази година се грижат за отглеждането на 60 основни свине майки и 72 за еднократно опрасване. Те редовно се стремят навреме да нахранят и напоят животните. Поддържат свинарниците винаги чисти и варосани. Ето защо и свинете са в много добро телесно и здравословно състояние, а смъртността сред тях е ниска.

Наред с това свиневъдите полагат постоянни грижи за правилното заплождане на свинете. Тази пролет опрасването на свинете от основното стадо започна през април и завърши през втората половина на май. От 60-те свине свиневъдите получиха 771 здрави и жизнени прасенца или средно по 12.8 приплоди от свиня. Младите животни се развиват много добре. Неотдавна стана и отбиването им, като досега са отбити 398 животни. С отглеждането им се зае Георги Петров. Повечето от отбитите прасета сега надхвърлят 20-25 кг живо тегло.

Получените добри резултати радват много каменските свиневъди. В чест на 20-годишнината от Девети септември те са обещали да надхвърлят плана за приплодите от свиня и да положат максимални грижи за опазване на новородените животни. И те са твърдо убедени, че ще отстоят на дадената дума, защото в работата си не са сами. Ценна помощ им оказват животновъдният бригадир Стоян Милушев и ръководството на кооператива. А работи ли се задружно—успехите са винаги налице.

Кирил ГЕОРГИЕВ

Преди известно време експедиционният отряд при училище „Отец Паисий"—Силистра, състоящ се от 28 пионери, измина пеш 423 километра по пътеките на прославената хайдушка чета на Панайот Хитов. Сега упоритите и любознателни пионери се готвят да проследят и пътя на Габровско—Севлиевския партизански отряд. Но дните дотогава пионерите използуват най-рационално, като помагат на кооперативните стопанства със своя труд при прибирането на плода от някои култури.

На снимката: Отрядът по време на бране на грах в блоковете на ТКЗС—Калипетрово.

Снимка: Георги СТЕФАНОВ

ТРИТЕ РОЖДЕНИ ДНИ

Първият... Той, първият рожден ден — истинският — беше отдавна. Преди осем години. Тогава момчетата бяха млади. И сега са млади, но тогава бяха по на 16-17 години. Едва научили „занаята" и решиха да си образуват бригада. Образуваха я. Бяха двайсетина човека. Нарекоха своята бригада „Димитър Благоев". А „старите" никога не казваха „Младежка бригада „Димитър Благоев", а просто я наричаха „момчешката". После престанаха да я наричат така. Не само защото „момчетата" порастнаха и съвсем не приличаха вече на момчета, а защото постиженията на младите благоевци далеч надхвърлиха техните. За комсомолската бригада „Димитър Благоев" заговориха в цялото предприятие. Тя стана синоним на упоритост, дръзновение и воля за победа. А все още някои си ги наричаха „момчетата". Но в това „момчетата" имаше и обич, и уважение, и доверие. На последното младите производственици държаха най-много. Какво може да се иска повече от това? То е най-важното. Доверието...

Вторият... За младежите от бригада „Димитър Благоев" вторият рожден ден е дори по-важен от истинският. Те никога не ще забравят датата — 9 август 1961 год. От тогава тяхната бригада носи званието „Бригада за комунистически труд". Високо звание. И задължаващо. Младежите го защитиха... И сега го защитават. Три години вече го защитават. И нито един път не се посрамиха. Сега, за второто тримесечие — също. Постигнали са изпълнение на плана 119 на сто. Всичките имат дял за това — и двайсет и четиримата. Повечето казват, че главният дял се пада на бригадира Петър Трифонов. Петър Трифонов е на мнение, че значително е допринесъл и комсомолският секретар Недьо Петров, както и сменния майстор Иван Маринов. А те пък двамата са по-словоохотливи: Георги Недев, ударник на комунистическия труд, Стойчо Духнев, ударник на комунистическия труд, Симеон Андреев — най-добър в професията, Петър Маринов и Александър Енчев —ударници. Тези петимата са най-лаконични: „Ние!".

„Ние", т. е. всичките двадесет и четири комсомолци.

Кои всъщност са те?

Наистина, кои всъщност са те? Дори и не споменахме къде работят, в кое предприятие, в какво се състои тяхната работа?

Всеки работник от ДИП „Липа" не може да не се досети, че става дума именно за техните младежи, за младежите от бригадата за Комунистически труд „Димитър Благоев" от тяхното предприятие. Е, може да има и на друго място такива бригади „Д. Благоев", но едва ли там има толкова воля и упоритост по време на работа.

Те работят в цех „Преси" — фурнироват плоскости за библиотеки, които предприятието изнася за чужбина. От началото на годината досега са произведени 15 000 вместо запланувaните 14 000 библиотеки. А за това допринесоха и комсомолците от бригадата за Комунистически труд „Димитър Благоев", защото от навреме и качествено накроените плоскости зависи нонататъшното производство на библиотеките. А младежите винаги са работили и работят качествено. Във връзка с проведеното национално съвещание по въпросите за качеството бригадата прие редица още мероприятия, целящи повишаване качеството на продукцията. По случай 20-годишнината от Деветосептемврийската революция в България бригадата е решила да преизпълни плана за деветмесечието, а годишния план да бъде изпълнен до 15 декември.

Цветан ЙОРДАНОВ

Комсомолска смяна

НАД село Стефан Караджа бавно спуща криле лятната нощ. Група комсомолци начело с комсомолския секретар Цвятко Минев, бързо приближава към стопанския двор. Тук са бригадирът Никола Георгиев и главният агроном Ангел Стоянов. Механизираната площадка, утихнала за миг между дневната и нощната смени, изведнаж се оживява. Равното бучене на семечистачните машини изпълва нощта.

Димитър Янев и Петър Вълчев пълнят кофите. Георги Георгиев и Трифон Иванов сриват зърното с греблата. Димитър и Симеон Иванови пълнят в чували вече почистеното зърно. А Иван Киряков и Иван Вълчев прехвърлят с аспиратора на циментовата площадка още неизсушеното зърно. Кипи усилена работа. От време на време някой се изправя, изтрива с кърпа потното си лице, отдъхва за миг и пак продължава да работи. Някой ще се провикне силно:

—Давайте по-бързо, другари, че се съмва!

Гласът му се слива с гласа на машините.

Друг ще грабне шепа златни зърна, ще приближи тихо и незабелязано до него и с ловко движение ще напълни врата му. Миг след това две тела ще се сборичкат. Цвятко—секретарят на общинския комитет на Комсомола, ще се изправи. Строго ще ги изгледа. Всички се умълчават, разбрали вината на двамата, и отново заработват с поголеми сили. И отново някой ще пусне някоя „муха", ще избухне смях и ще замре. Така чак до заранта.

Работливи са младежите от нощната смяна. Те са обявили съревнование на девойките, които работят през деня. Тук всяка смяна почиства по 30-40 тона зърно, което се товари на камионите и изнася за отчитане на договорните задължения към държавата. Организираната нощна смяна ще съкрати наполовина дните, необходими за почистването на върното.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

В Сърпово работят и пеят

През тези напрегнати дни за прибиране на реколтата учениците и комсомолците в село Сърпово активно помагат на кооператорите по бло ковете: берат кайсии, нижат тютюн, прибират слама. Особено усърдни в работата са учениците Иванка Тодорова, Стоянка Илиева, Тодорка Йорданова и Георги Димов.

Вечер, щом стихне всякакъв глъч по полето, читалищната сграда оживява от мелодиите на комсомолците, които под ръководството на своя секретар Жеко Димитров репетират над музикалнохумористичната програма, изнесена вече пред трудещите се от Сърпово, Слатина и Смилец.

Петър ПЕТРОВ

За ярките са нужни повече грижи

През тази година кооперативното стопанство в село Алеково има добри успехи в отглеждането на първите партиди малки пилета. Благодарение на големите грижи, които бяха положени за тях, смъртността бе чувствително намалена в сравнение с миналите години. От пилетата израснаха вече хубави ярки. Преди месец те бяха изкарани на летен лагер, който се намира на около километър североизточно от село Честименско.

Сега за тях се грижи Осман Юсеинов заедно със съпругата си. Но грижите за ярките не са много добри. На тях се дават за храна само заводски смески, като липсват всякакви други допълнителни храни. Повече от месец в дажбата им липсва зелена витаминозна храна. Не им се дава и пясък за кълване, който е крайно необходим за правилното храносмилане на птиците. Наред с това и сенките са съвсем недостатъчни, поради което ярките се купчат и премачкват и не могат да почиват през горещите летни дни.

Тези недостатъци в отглеждането на ярките не са направили впечатление както на животновъдния бригадир Станчо Михалев, така и на специалистите към стопанството. Макар и дребни на пръв поглед, ако не се отстранят навреме те ще допринесат за похабяването на ярките, тъй като ще доведат до авитаминозни и чревно-стомашни разстройства. Ето защо наложително е час по-скоро да се въведе правилно хранене при тях. Ако в момента липсват други зелени храни, то стопанството разполага засега с цвекло, което може вече да се използва. Освен това птицевъдът Юсеинов е твърде млад в професията си и той по-често трябва да се посещава от бригадира и специалистите, за да може по-добре да усвои работата си. От тях той има да научи много неща, тъй като и птицевъдството си има своите тънкости.

Кирил ГЕОРГИЕВ

Незабравима екскурзия

В ранното юлско утро слънцето озари белия дунавски красавец—к раба „Г. Димитров". Към притаилото се в тишината пристанище се отправиха колоните на ранобудни пътници—пионерите от сборните отреди в Силистра, които тръгват на екскурзия, организирана от Пионерския дом в града.

Корабният сигнал раздра тишината. Родителите произнесоха думи за последни напътствия и над събудилата се река екна песента „Тих бял Дунав". На път към Малък Преславец!..

...И ето желаното пристанище. Всеки бързаше да слезе пръв, да стъпи на красивия бряг. На зелената поляна край езерото и гората проехтяха отново песни. Сборният отред с ръководител Гинка Момчева изнесе богата литературно-музикална програма. Група пионери посетиха историческите разкопки, а след това дълго не стихваха игрите, веселието, любуването на водните лилии.

След вкусния обяд корабът понесе обратно ободрените сред природата пионери. Сега те пак се проявиха —„превзеха" радиоуредбата и оттам отправиха своите поздрави към екипажа на кораба и пътниците, които им благодариха сърдечно.

Целият ден, прекаран дружно сред природата, остави незаличими впечатления у пионерите.

Йордан ПАРУШЕВ

Благодарим от сърце

Чрез страниците на вестник „Силистренска трибуна" с тези няколко реда искам да разкажа за човешката постъпка на др. Игнат Димитров — директор на ДМЗ „Стомана" — Силистра.

С една кола на „Балкантурист", пътуваxме с 50 деца от лагера Бяла — Варненско. Колата имаше повреда и пристигна в Силистра в 17,45 часа. Повечето от лагерниците бяха изпратени с рейсовите коли, които тръгнаха в 18 часа.

Една група от 20 деца обаче не можахме да ги изпратим с рейсовете. За да спестим тревогите на родителите на останалите деца, със старши счетоводителя на отдел „Народна просвета", решихме да изпратим на всяка цена и останалите деца. Беше почивен ден. От ДАП — пътническа отказаха да ни дадат кола. Потърсихме такава от ДМЗ Стомана". От завода не се обади никой. Съветваха ни да се обадим на директора в къщи. Тъй като беше късно и почивен ден, някой подхвърли, че директора няма да си наруши спокойствието заради нас. Въпреки това обаче ние се обадихме на другаря Димитров.

Нашите опасения, че той няма да ни обръща внимание не се оправдаха. Истинският комунист другаря Игнат Димитров, веднага разбра за какво става дума, остави си цялата работа, сам търси и намери шофьора и само за 20 минути уреди въпроса. Пионерите, двама техни ръководители и няколко майки с песен тръгнаха по родните си места.

От името на 40-те майки и бащи и от мое име ние сърдечно благодарим на другаря Игнат Димитров, за проявеното от него човечност и разбиране.

К. ПЕТРОВ

ИНТЕРЕСНА ЛЕКЦИЯ

На 23 юли в с. Нова Попина се проведе комсомолско събрание. Секретарят на общинския комитет на ДКМС Костадин Димитров изнесе пред комсомолците лекция за неотроцкистката, левосектантска политика на ръководителите от Пекин—политика на шантаж и заплаха за световния мир. На зададените му въпроси след това, докладчикът Димитров отговори пълно и изчерпателно. Отново разясни становището на съветското правителство и линията на ЦК на КПСС за укрепване на международ ното работническо и комунистическо движение в света. Ясно пролича отношението на комсомолците към братския китайски народ, изпитал на гърба си мизерията и глада през годините на своята въоръжена борба с японските и американските империалисти и привържениците на Чан Кай Ши. Няма да ми не много време и той ще разбере своето заблуждение и ще крачи ръка за ръка с народите от социалистически те страни в победния ход към комунизма.

Веселин ДРАГАНОВ

В чест на първенците

На 23 юли вечерта комсомолската агитка от Иширково гостува на кооператорите от съседното село Йорданово. Салонът беше пълен с посетители. Пред тях групата на девойките изпълни програма, посветена на първенците в прибирането на реколтата и в съревнованието за дълбоката оран.

Иширковските комсомолци бяха посрещнати от йордановските трудещи се със задоволство. Бяха дълго аплодирани, особено Ганка Димитрова, Марина Димитрова, Златка Атанасова, Жечка Йорданова, Ангел Нейков, акордеонистът Пеню Иванов, хармонистът Йовко Александров и др.

Жеко ЛАЗАРОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

ТРОЯН ОБНОВЯВА СВОЯТА СЛАВА

През XV век няколко предприемчиви планинци един след друг построяват ханове в полите на Балкана — там, където река Бели Осъм се разширява, преди в нея да се влее „черната" й сестра. Привлича ги не толкова красотата и живописността, колкото това, че мястото е разположено в подножието на прохода, през който минава най-късия път от Дунава до Бялото море.

Постепенно около хановете закипява търговия, задимяват коминте на къщи и колиби, ечат детски смях... Така възниква Троян. През следващите години новото селище привлича заселници от Охридско, Разложко, от Дунавска България, Чипровско, Етрополско... В 1868 година Троян получава правото на „касаба", т. е. на град.

В продължение на пет века малкото подпланинско градче създава своето име на овощарски и градинарски център. Упоритите, трудолюбиви и будни троянци се прочуват със своите ябълкови и сливови градини, както и с чудните произведения на грънчарското изкуство.

И все пак трябва да минат цели пет века, за да се прочуят сливовата ракия на Троян и неговите грънчарски изделия! А след народната победа на 9 септември 1944 година в почти стократно по-бърз темп Троян придоби нова слава. В него затуптяха сърцата на съвременните машини и разтърсиха старите калдъръмени улички. Вместо малките каруци, в града влязоха камионите и автобусите; вместо схлупените занаятчийски работилнички изникнаха фабрики и заводи.

Днес в Троян има не само силно развита дървопреработвателна индустрия, но се произвеждат и сложни машини за тази индустрия. Към цялата страна и извън нея се отправя продукцията на новия Троян — лебедки за вдигане на тежести от 3 до 5 тона, мощни елекромотори, съвременни бормашини и динамомашини, вентилатори, месни консерви, емайлирани домакински съдове. Фабриката за лекарства прерасна в голям химико-фармацевтичен завод, в който вече се произвежда роден фенацетин, прокаин и пр.

Заводите донесоха благоденствие на троянци. Техните стари, бедни къщички, покрити с каменни плочи, бяха изместени от слънчеви домове и сгради. Вместо тесните магазинчета се появиха модерни, търговски заведения. Изграден беше внушителен културен дом. Ридът Капчино се превърна в хубав парк с ресторант и дансинг, с почивен дом на профсъюзите, а живописният рид Турлата приема в своите борови сенчести алеи, в беседките и по пейките си троянци в празнични дни.

Тихата романтика на китното градче обаче не е изчезнала. Нито неговата стара слава. Сега троянските грънци и сливовата ракия са известни и далеч зад границите на България. При това никой не се обогатява за сметка на работливите занаятчии и овощари, както това беше някога. Новата социалистическа държава подкрепя старите традиции на този край, подпомага развитието на овощарството, на грънчарството, изнася техните произведения... и все пак строи фабрики и заводи, създава онова, което е необходимо за един съвременен град — индустрия.

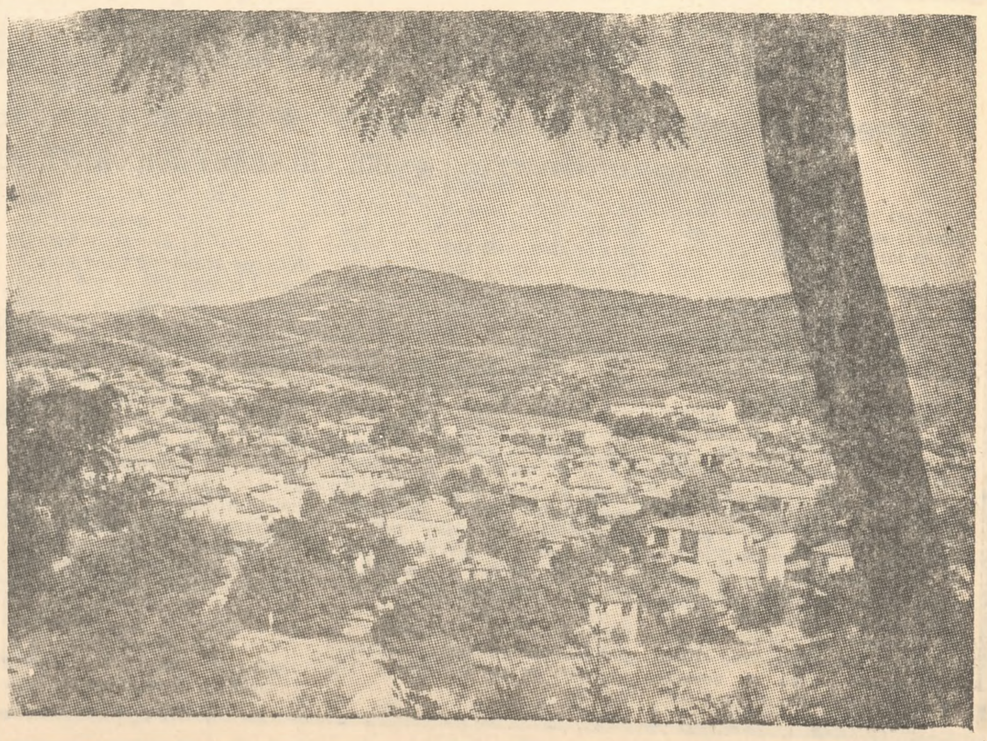
Троян е известен обаче и с живописните си околности, които привличат все повече и повече туристи в околните хижи „Амбарица" и „Козята стена", където едрите еделвайси красят труднодостъпните склонове на стометровата планинска стена. А край красивата местност Зелениковец се намира прочутият Троянски манастир, втори по големина след Рилския. В неговата черква има стенописи на големия български живописец Захари Зограф, както и чудни дърворезби на тревненските майстори. В манастира се е крил Васил Левски. Неговото скривалище сега е превърнато в музей. Манастирската сграда може да приеме повече от 200 гости в добре уредените си стаи.

В околностите на Троян сега има десетки почивни домове, пионерски лагери. Тук лете идват рибари и гъбари, любители на туризма и на красотата, идват тези, които обичат да се къпят в бистрите води на Осъм и да дишат великолепния планински въздух.

Новият, социалистическият Троян надмина многократно някогашното малко планинско градче, обнови и издигна неговата слава.

Ю. НИКОЛОВ

НА СНИМКАТА: — Общ изглед на Троян

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

GENÇLERİN KARŞISINDA MÜHİM VAZİFELER DURUYOR

MK-nin Polit Bürosunun, türk ahalisi arasında çalışmaların iyileşmesi hakkındaki sonuncu kararlarından sonra, bu hususlaki çalışmaların meyvaları artık hiç de geçikmiyor. Belediye parti komiteleri, Komsomol komiteleri ve diğer içtimai teşkilâtlar, hergünkü faaliyetlerinde, adı geçen kararları bir kılavuz gibi istifade etmektedirler.

DKMS sancak komitesinin teşebbüsü üzere, temmuz ayının 28-inde fazla türk ahalisi yaşayan rayonların komsomol aktivistlerinin iştirakiyle Dulovada bir müşavere yapıldı. Müşaverede, belediye komsomol komitelelerinin, türk gençleri arasındaki işleri görüşüldü. Hakikaten, çok zamanında ve yararlı bir teşebbüstü bu. Çünkü bir çok komitelerin sekretarları yeni ve tecrübesizdiler. Bunun başka bir üstünlüğü de şundan ibaretti ki, burada umumi doklat okunmayacak, ayrı ayrı sekratarlar kendi rayonlarındaki durum hakkında konuşacaklardı. Öyle de oldu.

Önce DKMS sancak komitesi birinci sekretarı Yordan Tankof yoldaş kısa bir konuşmasında gençlerin hangi meselelere daha fazla önem vermeleri gerektiğini ve son zamanlarda edindiği bazı intibalarını bildirdi. Çernolik rayonu hakkında konuşan belediye komitesi sekretarı Zait Bozacief yoldaş, aktivistlerin eski adetlerin yokedilmesi, bilhassa şalvar meselesinin halledilmesi uğrunda çalıştıklarını belirtti. O, rayonda bazı noksanların halâ ortadan kaldırılmadığını da ilâve etti. Bu rayonda Çernolik köyü, etraf köylere örnek olacağı yerde, tam aksisi oluyor. Kızların erken evlenmesi, kanunsuz yaşamaları meselesi üzerinde de Komsomol komitesinin faaliyeti henüz hissedilir derecede değil. Rayonda komsomolcu aktivistler bir çok ilmi ve siyasi leksiyalar hazırlayıp, gençlerin karşısında okuyorlar. Fakat bu konular sadece sancak komitesinin istediği meselelere ait. Yani, aktivistlerde bir teşebbüskârlık hissedilmiyor. Rayonda Komsomola aza olmıyan gençler de var. Onların sayısı 350 dolayında. Bu hususlaki çalışmalar da yeter derecede değil.

Paisievo rayonu komsomol komitesi sekretarı Yusuf Nasufof da konuşmasında alâkalı meseleleri ele aldı. Burada diğer rayonlardan farklı olarak, festivallarda büyük başarı gösteren heveskâr koro gurpu, yaz aylarında da faaliyetini durdurmayıp, yeni ve çeşitli repertuvarlarla koperatorların karşısında gösteriler verdi. Fakat burada da bir çok noksanlar halâ devam ediyor. Çernolik rayonundan farklı olarak burada kadınların ekseriyeti şalvarla geziyorlar. Komsomol sıralarındaki kızların sayısı da çok az. Meselâ Valkan köyünde 14 komsomolcunun hepsi erkek. Burada hattâ genç muallimeler bile komsomol hayatından kenarda bırakılmış.

A. NAİMOF

Bu veya diğer sebeplerden dolayı tahsillerini bitiremiyen gençler Halk idaresi yıllarında, hiç istihsalden ayrılmamak şartiyle tahsillerini yükseltmek imkânını kazandılar. BKP MK ve Bakanlar kurulunun sonuncu beyannamesi bu mesaleye daha fazla dikkat çevrilmesini ileri sürüyor.

Resimde promkombinatta çalışan genç işçi kızları derslerine hazırlanırken görüyoruz.

KOMSOMOLCULAR ÖN SAFTA

„Yanko Zabunof“ DZS-sinin Nojarevo filialında çalışan Hamit Hüsnüefin brigadası, bu yıl 517 dekar tütün dikti. İşçilerin azimli çalışmaları sayesinde tütünler çok iyi gelişti. Baktıkça bakacağı geliyor insanın tütün tarlalarına. Bir kaç zaman önce ise sarı kehlibar gibi yaprakları toplamağa başladılar. Şimdiye kadar 15,000 tütün dizisi yapıldı.

Tütün toplama işinde komsomolculardan Gülşen Fahridinova, Fevziye Eahriddinova, Üsmügül Süleymanova, Veliçka Georgieva ve Ruziye Sadıkova ön saftadırlar. Onların her biri günde 30-35 dizi yaparak, günlük normalarını yüzde 200-le icra ediyorlar.

Recep EBAZEROF

CEVDETİN EMELİ

Küçüktü, çok küçüktü o zaman Cevdet. İlk defa mektebe ayak basacaktı. Mektep zili çalınca, korka korka sınıf odasına girdi. Geriki rahlelerden birine oturuvermişti. Gözlerini muallimine dikmiş, dikkatla, ne söylediklerini dinliyordu. Ertesi gün nazik eliyle, maharetsizçe ilk çiziyi çizdi defterine. Güç, çok güç geliyordu kalem tutmak ona.

Aradan aylar geçmişti. Cevdetin elleri epeyce kırılmıştı artık. Harflerin bir çoğunu iyi yazmaya muvaffak oluyordu. Rakkamları yazmada ise, ondan beceriklisi yoktu. Üçüncü sınıfa eriştikten sonra, aritmetik dersinden diğer talebelerden seçilmeğe başladı. Hendese derside kolay geliyordu ona. Bunun için gerek babası ve gerekse anası, „oğlumuzu incinar yapacağız“, demeğe başladılar.

Seneler hiç anlamadan gelip geçti. Cevdet gimnazya talebesi olmuştu. Artık istikbali için de düşünmeğe başladı. „İncinerlikten başka meslek istemem“, dedi.

Gimnazyayı başariyle bitirince, Rusede „Köy iktisadiyatı makine mühendisliği enstitüsü“ne yazıldı. Emeline ulaşabilmek için gece gündüz çalıştı. Hiç yorgunluk hissetmeden yazıyor, çiziyordu. Sarfettiği emek boşa gitmedi. Diplomasını eline aldığı gün, Cevdetin en bahtiyar anlarından biriydi. „Doğup büyüdüğüm yerde çalışacağım“ diye Dulovaya çekildi.

* * *

Sıcak bir yaz günüydü. Otobüsten mavi gözlü, iriyarı bir genç indi. Ebeveynleri, tanıdıkları karşılamıya çıkmışlardı onu. Kimi boynuna sarılıyor, kimi ise elini sıkıyordu „Mesleğini tebrik ederim“ temennileri biri birilerini takip ediyordu âdeta.

Cevdet daha ertesi günü, Dulovo RTS-sinde mühendis gibi çalışmaya başladı. Önündeki vazifeler büyüktü. Enstitüde okuyup öğrendiklerini, şimdi burada tatbik edecekti. İyi başarılar gösterdiğinden dolayı daha ertesi s ne işletmeye baş mühendis tayin edildi. Mütevaziliği, çalışkanlığı ve nezaketliğiyle, kendini bütün işçilere sevdirdi. Aradan çok geçmeden Partiyaya namzet olarak kabul edildi.

Cevdet Veysalof halen Dulovo RTS-sinde çalışıyor. İşçilere daima yardımda bulunuyor. Bilmedikleri meseleleri onlara izah ediyor. Bilhassa, işletmede üç ay önce açılan dökücü sehi işçilerine çok yardımı dokunuyor. Bu hal ise, burada yapılan işlerin kaliteli olmasına yardım ediyor. Bazı kısımların yetmediği vakit, Cevdet emeğini hiç esirgemeden, başka şehirlerde arayıp buluyor.

Genç mühendis, mesleğinin henüz başlangıcındadır. Gelecekte onun daha iyi başarılara ulaşacağına hiç şüphe yoktur.

Rahmi ISMAILOF

Değerli mükâfat

Ahmet Ruşidof senelerden beri Oven köyünde anılmış bazağı bakıcılardan biridir. Fakat bu yılın başında brigada savetinden arkadaşlar onu çağırıp:

—Semizletmek için ayrılan danalara sizi bakıcı tayin ettik! deyince Ahmet hayli düşündü.

Sütten taze ayrılan ve alafla beslenmiye başlıyan danalar olduça fazla zayıflamışlardı. Arkadaşlarından bazıları ona:

—Bu haşlak danaları semizledipde, sen emek günü çıkaramzsın. Kışa horandan aç kalır, diye akıl veriyorlardı.

Fakat Ahmet dedikoduya kulak asmadı. Arkadaşları Mehmet İskenderof ve Recep Osmanofla birlikte onlar 90 dana teslim aldılar. İlk aylarda danaların semizlemesi hakikaten kolay olmadı. Ay sonunda onları kantara koyunca, teslim aldıkları ağırlıktan çok az fark yaptıkları göründü. Ayda ancak 8-9 emek günü almışlardı. Fermayı bırakıp kaçacakları geliyordu o zamanlar.

Fakat hayvancılık brigadiri Ahmet Borbiyef onlara:

—Hiç korkmayın. Yoncayı biçmeğe başladık mı, günlük artış da fazlalaşır, emek gününüz de artar! diye cesaret veriyordu.

Ahmet ve arkadaşları, brigadirin sözlerini dinlediler. Ve hakikaten aylar geçince başarılar da arttı. Geçen haziran ayının sonunda danaları tekrar kantara koyunca, önderlerin de, bakıcıların da yüzü güldü.

Baktıkları danalardan Mehmet İskenderof ve Recep Osmanof dana başına günde 0,800 kg Ahmet ise, 1 kg artış almaya muvaffak oldu.

Bu aylarda Ahmedin mükâfatı artık yüzden fazla emek gününe çıktı. İlk altıaylığın sonuna kadar Ahmet, 400 emek günü yaptı. Elde ettikleri başarılar ve aldıkları değerli mükâfat bu fermadaki bakıcıları daha hevesli çalışmağa sevketmektedir.

Şimdi fermaya nevakıt gelseniz, danaları iyice doyurulup sulanmış, altları temizlenip kurulanmış göreceksiniz.

H. ZAİMOF

ÖRNEKLİK ÇOBAN

Çok defalar, sabahları alçak ağaçların tepesinden güneş görünmeden önce Kalugerene köyü civarındaki „Şarman“ ormanını bir kızıllık kaplar. Helede kuşlar ötüşmeye ve hafif rüzgâr dalların yapraklarını hışırdatmaya başladı mı, etraf hepten şenlenir. Bir de kaval sesi karışır bu şenliğe. Her sabah iriyarı, esmerce bir genç söyledir kavalını burada. Beş yıldan beri çobanlık eden Sabri Azizofun kavalının tatlı sesidir bu ses.

Sabri daha küçük yaşta babasıyle ağların koyunlarını güdüyordu. Zaten gözü çobanlıkta açıldı. VII sınıfı bitirir bitirmez yine çoban olmak istedi. Onun bu arzusuna kimse karşı duramadı.

TKZS kurulduktan sonra, önce babasının yanında yardımcı olarak çalıştı. Sonra ise kendi başına sürü gütmeye başladı. Sabri beş yıl zarfında epeyce tecrübe sahibi oldu. Başarıları seneden seneye artıyor, ulaştığı başarılardan dolayı mütevaziliğiyle kendini bütün köylüye sevdirdi. Sabri için en büyük mükâfat, partiyaya kabul edilmesiydi. Kırmızı parti beletini aldıktan sonra, daha büyük azimle çalışmağa başladı. Verilen havaleleri komunistçe yerine getiriyordu.

Sabrinin bu seneki başarıları da çok sevindiricidir. 130 koyundan 140 kuzu elde etti. 340 kg yerine 520 kg yapağı kırktı ve şimdiye kadar 5280 lt. yerine 7600 lt. süt sağdı. Gelecek seneye daha büyük başarılara ulaşabilmek için, bugünlerde koyunların dölleştirilmesine büyük dikkat çeviriyor. Bütün bunların hepsi genç çobanın hakiki bir komunist gibi çalışmasının meyvalarıdır.

İ. ALİŞEF

Bir yolculuk öncesi

Tiren dağa dalıp gider
Beni alıp alıp gider
Bu yollara koyulmuşum
Yolcu yolda kalıp gider.

Tiren yolu yılan gibi
Bir teselli çalan gibi,
Eyler beni tekerlekler
Türküleri yalan gibi.

Bindiğim yer arda kaldı
Gül getireş garda kaldı
Bu aten yanarmola
Gülü bırak har da kaldı

Yarın yine dönerim ben
Yaran varsa onarım ben,
Sen uyurken kuzu gibi
Tatlı bir düş sunarım ben

Tiren dağa dalıp gider
Beni alıp alıp gider
Yolcuyum ben yolda gerek,
Yüreciğim kalıp gider

Hasan KARAHÜSEİNOF

Biliyor musunuz ki?..

En uzun ve bahtiyar aile hayatı sürme rekoru Yanoş Roven ve onun karısı Sarayya aittir. Macaristanın Stradovo köyünde doğmuş ve hayatlarının sonuna kadar orada yaşamış olan bu karı ve kocası, 147 sene birlikte yaşamışlar. Yanoş 172, karısı ise 164 yaşında vefat etmiştir. Her ikisi de 1824 yılında vefat etmişler Onların öldüğü zaman, çocukları 116 yaşında imiş.

* * *

Fransalı Pier Defornelin üç çocuğu varmış. Bunların her üçü de ayrı ayrı asırlarda doğmuştur. Birincisi XVII asrın 1699, ikincisi XVIII asrın 1738, üçüncüsü ise XIX asrın 1818 senesinde doğmuştur.

Mahallenin sevinci büyük

„Komsomolska“ ve „Vasil Kolarof„ sokaklarının kesiştikleri yerde, geçen hafta bir mahalle kütüphanesi açıldı. Bn uğurda şehir parti komitesinin kararına tek sebep, gerek işçi ve gerekse ev kadınlarının yaz aylarında bu veya diğer sebepten dolayı şehir kütüphanesini devamlıca ziyaret edememeleridir. Bahis konusu güzel teşebbüsü hemşerilerimiz çok büyük bir sevinçle karşıladılar.

Bir kaç gün önce adı geçen mahalle kütüphanesine gittim. Resim ve şiarlarla süslü salonun bir köşesinde 500 den fazla kitap itina ile dizilmiş. Aralarında Şolohofun meşhur „Razoranata tselina“, Ostrovskinin „Kak se kalâvaşe stomanata“, rus ve bulgar klasiklerinin eserleri, cağdaş dünya yazarlarının kitapları var. Diğer bir rafta teknik kitaplar ve broşürler, edebiyat nazariyesine dair yazılanlar yer almış. Bir sözle genç-ihtiyar, mesleklerine bakılmaksızın burada faydalanabilecekler. Ne de olsa 500 kitap az!

Türkçe kitaplar da var burada. Lâkin bu rayonda fazla türk yaşadığını bildiğim için, kitapların çok az olduğunu anladım. Nitekim kütüphaneci Tefik Mustafof da ayni fikirde. Bir ara yanımıza İsmail Karahüseyinof isminde emekli bir ihtiyar geldi. O, hiddetle:

—A be, ne bu dedi. Bunca kitap çıktı, çıkıyor memleketimizde. Hani ya?. Buradakiler hep kalma gitme şeyler. Hadi boş ver. Kitabın eskisi olmaz, diyeceksiniz. Ama nerde „Çalıkuşu“, „İnce Mesmet“, „Teneke“, „İki kardaş“, . .

Maalesef ilk romanımız „Gün doğarken“ bile yok. Aynı müellifin „Köyün haymanası“ nuveli çok türkler tarafından alâkayla okunabilecek olsa da buraya getirilmemiş. Halkımız mizahı çok seviyor. Fakat Aziz Nesinin „Zübük“ romanı da getirilmeyen kitaplar arasında. Bunları ve benzeri kitapları şehir kütüphanesinde okuyucu beklemeleri, burada ise aramaları doğru olmasa gerek. Şehir kütüphanesi müdürü Stoyan Lazarof yoldaş bu hususta lâzım gelen tedbiri almalıdır.

Kitap okuyucuların biri girip biri çıkıyor. Hiç boş kalmıyor burası. İşte, konserve fabrikasında çalışan Behcet de kendisine kitap arıyor.

— Ben, umumiyetle bedi kitaplar okurum. Efsane ve masalları da severim, diyor.

Biraz sonra elinde „Türk masalları“, „Otreçeni ot zakona“ ve „Onuncu köy“ kitaplariyle genç işçi evine gidiyor.

Bu mahalle kütüphanesi pazartesi ve cuma günleri saat 9-11 ile 18-19 raddelerinde çalışıyor. Kışın da açık olacağına göre bir çok emekli ihtiyar bu salonda kitaplar okumak ve dünya olayları hakkında sohbet etme imkânına malik olacaklar. Komsomol veya Vatan cephesi şehir komitelerinden belli zamanlarda insan gönderilip burada türklere toplantılar tertiplenebilir, kitaplar okunup incelenebilir. Türk kadınları için dernekler teşkilâtlandırılabilir. Burada imkânlar büyük. Yeter ki, ilgili yoldaşlar ellerinden geleni esirgemesinler, göz yummasınlar.

Lâmiha VARNALİEVA

Halk idaresi yıllarında köylerimizin çehresi tamamiyle değişti. Eski mektep binalarının yerlerini, şimdi yeni modern binalar aldı.

Resimde, bundan iki sene önce kurulan İskra köyü mektebini görüyoruz.

HAMLECİ KADIN

Raifenin konserva fabikasında işe başlamasından artık tam beş sene geçti. O-zaman kendisine:

—Şimdiye kadar bir yerde işledin mi? diye sordu fabrikanın müdürü.

—Köyde iki sene muallimelik yaptım.

— Güçlük görmiyecek misin?

—Alışırım tabi.

Raifeyi, Yordan Angelofun brigadasına gönderdiler. „Teneke ambalajı“ adını taşıyordu bu brigada. 30 kadar kadın çalışıyordu burada. Burkanlar için teneke kapakları hazırlıyorlardı.

—Günlük norma 2000 kapaktır, dedi brigadir.

İlk iş günü çok ağır geçti. Normasını ancak yüzde 50-yle yerine getirebildi. İkinci gün de vaziyet böyle geçti. Üçüncü gün ise 2,350 kapak yaptı. Şaşılcak bir şeydi doğrusu.

—Senden iyi işçi olacak, dedi brigadir. Gayretli, çok gayretli bir kadınsın.

Bundan sonra başarılar gittikçe arttı. Kısa bir zamanda Raife Salieva brigadanın daimi hamlecilerinden biri oldu. Numunelik gösterilmeğe başladı.

Şimdi Raife daimi olarak günde 3,800-4,000 kapak yapıyor. Bir sözle günlük normasını yüzde 190-200 le yerine getiriyor. Bir çok genç işçileri de öğretti Raife. Atanaska Kıneva, Denka Dimova kendisine nasıl teşekkürler edeceklerini bilmiyorlar.

Müessesede Raifeyi herkes seviyor. Geçen seneden beri brigadanın meslek birliği sorumlusudur. Bu genç kadın sık sık kolektif geziler teşkilâtlandırıyor. Birlikte tiyatroya, sinemaya ve Tunaya gidiyorlar. Geçen hafta Çay tepedeydiler. Bu gezi çok alâkalı geçti. Ertesi gün yine iş başladı.

Kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü münasibetiyle, Raife daha yüksek başarılara ulaşacağına söz veriyor.

Tsvetan YORDANOF

ASİL-BİR-GAYE PEŞİNDE

Artık yıllardan beri „İnek fermaası birincisi“ bayrağını taşıyan fermaya gidiyoruz. Belediye partiya komitesi sekreter muavini Sadeddin Habilof ile beraberiz. Beni zaten davet eden, inek bakıcıların çalışkanlığını gazeteye yaz diye teşvik eden de o. Yürüyoruz fermalara doğru. Sadeddin yoldaş anlatıyor da anlatıyor...

Fermanın brigadiri Georgi İvanoftur. O, köyünde TKSZ-nin kuruluşundan, yani 14 yıldan beri hayvan brigadirliği yapmaktadır. Tecrübesi büyük, canla başla çalışan bir komunistir. Her yıl mükâfatlandırılır. Geçen yıl hattâ Sovyetler Birliğine geziye dahi yollandı.

Böyle anlatarak fermaya vardık. İnekler sağılmış, altları temizlenmiş, ağırlar havalandırılıyordu. İnek bakıcılardan Murat Recebof ve Ali Hasanof inekleri meraya geziye çıkarıyorlardı... Bizi ilk karşılayan brigadirdi. Bu sabah sağılan sütlerin hesabını tutuyordu fermanın kültür odasında. „Tamam, dedi, iyi başarı, yine 1,121 litre sağılmış. Bu sabah da en çok süt sayan yine Rükiye Muradova. Ne de çalışkan kadın çıktı“.

Evet, 9 inek bakıcı var fermada, dokuzu da iş canlı insanlar. Altı aylık plâna göre 127,000 litre süt sağmaları gerektiği halde, 167,496 litre süt sağdılar. Yıllık plânları ise 255,000 litre süttür. Şimdi onlar yıllık plânlarını kurtuluşumuzun XX yılı şerefine üç buçuk ay önce dolduracaklarına vaatediyorlar. Rükiye Muradova da, komsomolcu Cemal Kadirof da, komunist Mehmet Ahmedof da her gelen günde, geçmiş günden fazla süt sağmaktadırlar. Bunun neticesi olarak Rükiye yenge altı ayda 18,200 litre yerine 24,617 litre, Cemal Kadirof da 18,900 litre yerine 26,330 litre süt sağmışlardır. . . Brigadir bu hesapları anlatıp dururken, güzel çeki-düzen-kültür evinin duvarlarında asılı bir tablo gözüme ilindi. Sorucu olunca sekreter muavini izah etti.-Bura inek bakıcılarını „Komunist emeği fermaası“ unvanını kazanmaya davet ediyoruz. Tabloda bir sıra şartlar yazılı. Artık 15 gündür inek fermaası bu şerefli âsıl gayenin peşindedir. Onun için ferma artık tertemiz, ak-pak oldu. Şimdi inekler daha iyi bakılıyor. Şüphesiz bakıcıların hayatı da iyileşecek, kültürleşecek.

—Bakın burada beş tane pasport var, doğum tarihlerini verdi bakıcılarımız, doğum günleri de kutluyacağız, diye tamamladı brigadir. Haftada bir defa toplanarak, hafta içersinde en iyi başarısı olan bakıcının işini inceliyoruz.

Keza yıllık plânı vaadesinden önce 155,000 litreyle değil de 270,000 litre sütle yerine getirecekleri, danalardan günde 700 gram artış ve dölleştirmedik inek bırakmıyacakları gibi şartları hep o tabloda gördük. Bu şartlar peşinen hayvan bakıcılar tarafından incelenmiş. Şimdi onlar daha büyük bir şuurla çalışıyorlar.

Şunu da kaydetmeden geçemeyiz; Fermalardaki temizliğin iyileşmesi ve başarıların artması, iki seneden beri burada ailevi çalışmalardan ileri geliyor. Meselâ Rükiye yenge kocası Murat Recebofla, Emine yenge kocası Halit Efrahimofla, Ali Hasanof da karısı Fatme ile beraber çalışıyorlar.

Ferma işçileri gayet sağlam bir kolektif kurmuşlar. Böyle namuslu insanlar kurtuluş bayramı şerefine Partiya ve Halk uğruna neler yapmaz doğrusu.

Paisievo Hikmet ŞANOF

нашият конкурс — 20 години Свободата на

МОЯТ ГРАД

В зимна буря,
в летен зной,
сред дъжд.
сред вятър и мъгли,
живее той,

живея аз
и всеки час
му давам моя скромен дял:
кръвта

на своето сърце
мазолестите си ръце,
душата,в порив устремена
към утрешния светъл ден
и полета на мисълта
към онзи нов живот чудесен,

трудът когато
ще е песен.
И той, градът,
расте, живее,
снага изправя—
младенее
и хубавее, хубавее...

* * *

Ела и ти във моя град.
Ела —
и ти ще го обикнеш!
На слънце

той е тъй богат
и толкоз свеж,
и толкоз млад,
че ти не би му се нагледал.
Та в него

всичко е прекрасно!
Във него всичко е мечта!
И булевардите широки,
покрити с лъскав,

чер асфалт,
и жилищните нови сгради
с фасади

ярко що блестят,
и извисените зъброди,
и скелите от смолест чам,
и парка дъхав и просторен,
потънал във зеленина.

и Дунава с води прохладни,
и наште хора на труда!

* * *

Щом през септември
в плод обилен
лозите едри натежат,
като отприщена река,
след дъжд пороен придошла,
ще потече по булеварда
безкрайна,

стегната колона
от разноцветни знамена.
С високо вдигнати чела
и със усмивки ведро чисти,
размахали в ръце цветя
ще минат в стегнати редици
пак първенците на труда.
Родината
ще бъде тука —
в трибуните на моя град
и тези стегнати редици
отчет пред нея
ще дадат.

Засмяна топло и широко,
тя ще посрещне строя наш
и ще постави нови срокове
на гордия ни дързък марш.

* * *

Ела и ти
във моя град,
щом през септември
в плод обилен
лозите едри натежат —
да вдигнем
пълните стакани,
да пием с пламнали уста
кръвта
на майката земя —
виното гъсто, отлежало...
Стаканите ще бъдат пълни
и радостта ни

ще прелива
като вълните на море.
В гърдите
пламнало сърце
ще тържествува и играй
и юбилейният Септември
ще бъде май,
ще бъде май!..

В. БОЕВСКИ

Тишината говори

В сградата на основното училище на село КАЛИПЕТРОВО може да се видят сега само няколко души — дежурни учители и прислужници. Тук ученици рядко идват, защото все още няма какво да правят: ремонтът на училището е почти завършен или по-точно прекъснат, сборни отряди не са създадени, за поправителните изпити е рано, а ученическата бригада към кооперативното стопанство си има друго „седалище". Учителите пък свършват по някоя друга работа и чакат... времето, чакат началото на учебната година. Тишината говори за застой и спокойно ежедневие.

Дали и Краят ще е като началото?

Подготвянето на материалната база, строителството и ремонтът тук са започнали навреме — още преди да изтече старата учебна година. Повечето от учебните стаи и посо-

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

строителните задачи не са поставени. Затова двете учебни стаи в Ново Пегрово не са боядисани, а допълнителни маси и столове за началния курс не са закупени. Целият физкултурен салон подлежи на ремонт. И все пак това са неща лесни за оправяне. Но дали баскетболната площадка, започната преди две години и полупокрита с каменна настилка, ще бъде завършена, не се знае. Така мислят и дежурните учители. Говорило се е за средства от учителската организация и народния съвет, но... само толкова. А трудът на ученици и учители през лятото остава неизползван. Да не бъдем несправедливи: всичко от ремонта на сградата е извършено с усилията на прислужниците и учителите. Обаче и останалото, което се отлага, би могло да се извърши пак така, защото е належащо. Особено спортното строителство. Получило се е така, че когато директорът е бил в училището, всички са знаели какво да правят, а когато го няма, всичко е тръгнало на самотек.

Като цяло подготовката не може да се нарече лоша. Но ето, освен пропуските в ремонта и изоставеното спортно строителство самотекът и липсата на конкретни задачи за всеки дежурен, са довели до там, че е забравено дообзавеждането на кабинетите и работилниците по дървообработване и метало обработване. Може би ще се прави нещо занапред. А времето? Ясно е, че на самотекът трябва да се сложи край, за да бъде успешна подготовката на материалната база още отсега.

Разнопосочие на силите

В Калипетрово по вина на учителския колектив, дружинния ръководител и комсомолските ръководители не са организирани сборни пионерски отряди и по-голямата част от учениците прекарват стихийно свободното си време. Само ученическата бригада на осмокласниците е едно хубаво дело, което заслужава да се пише дори отделно за него. Но цялостното организиране на учениците не е осъществено. Това показва, че усилията на учителите и Комсомола не са добре насочени към едновременно подготвяне на учебната година и организиране на летния отдих така, че той да подготви учениците за предстоящите дни на учение и труд през септември.

Александър ПОПОВ

Мостовете на Будапеща — бисерите на Дунава

Чужденците, гости на Унгария, често наричат Будапеща царица на Дунава, а мостовете над реката — нейни скъпоценности.

Вечер, когато пламнат светлините седемтях осветени, надвиснали над водата мостове, представляват великолепна гледка. В тия часове обичащите своя град жители на Будапеща винаги с удоволствие си спомнят и разказват историята на тези мостове.

Още от най-стари времена мястото на днешна Будапеща е било заселено и някога, още в началото на нашето летоброене, у тях за първи път възникнала мисълта да съединят двата бряга на Дунава. И вече от достоверни източници знаем, че преди 500-600 години плаващ мост съединявал браговете, а по-късно се проектирали мостове от дърво, от камък и дори от мрамор. Първият истински мост над Дунава — Ланцхид (Верижния мост) — на 20 ноември тази година ще навърши 115 години.

Мостът бил готов на 20 ноември 1849 година, а на 18 януари 1945 година отстъпващата фашистка армия го хвърлила във въздуха заедно с останалите будапещенски мостове. Но преди това престъпление било извършено и друго.

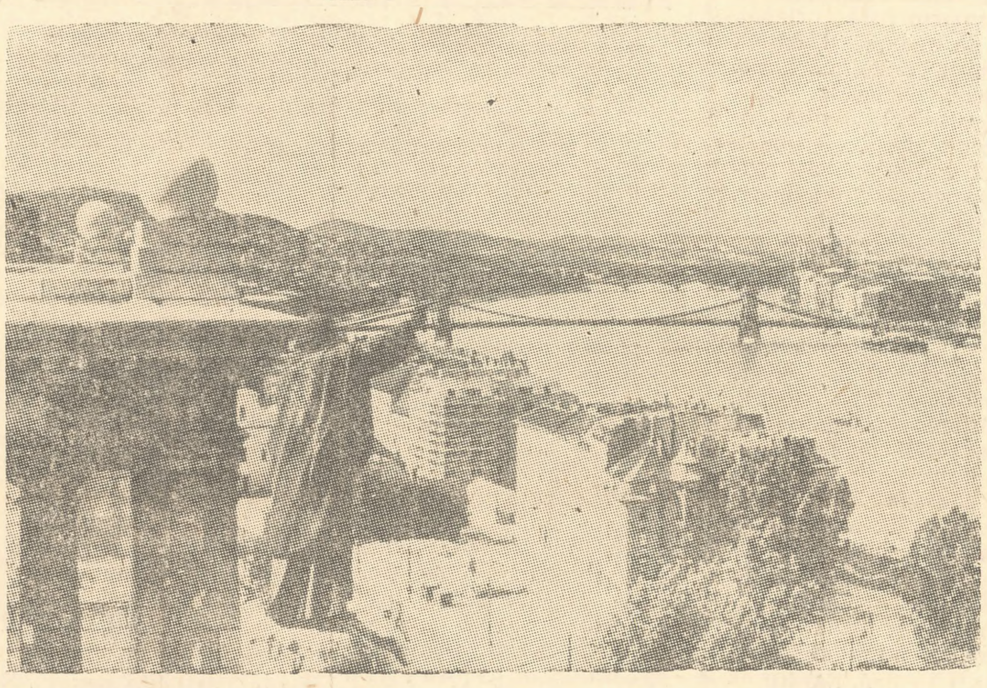
На север от Ланцхид, на разстояние малко повече от една миля, където се намира остров „Маргит", стои построеният през 1875 година втори мост на Дунава — „Маргит". Той е забележителен със съединяващото се с острова крило, пристроено 25 години след направата на моста. Споменатата по-горе трагедия се е разиграла на 3 ноември 1944 година между левия бряг на Дунава — Пеща и неголямото крило на моста. По време на най-голямото движение на транспортни средства и хора по моста около обед околността била огласена от мощен взрив. Средната част на моста се издигнала, а после рухнала във водата, повличайки след себе си трамваи, коли и хора. По-късно, на 16 януари 1945 година, немците унищожили и останалата част от моста.

От 16 до 18 януари 1945 година всички будапещенски мостове станали жертва на фашистките варвари. След освобождението на столицата развалините на някога така красивите мостове представлявали страшно зрелище. След това всички мостове с изключение на един, отново застанаха на местата си. Нещо повече — народната власт построи и съвсем новия мост Арпад, чиято дължина надминава два километра. Построяването на този мост е било решено още през 1908 година, но двете световни войни и няколкото икономически кризи попречили да се изпълни това решение. Освен това през 1945-47 година е бил направен и неголям временен мост, който да замести разрушените мостове. Обаче нуждата от него минала и преди две години той беше махнат. Само една мраморна плоча на каменното крайбрежие на Дунава показва неговото място.

Сега също се строи нов мост. Той ще бъде един от най-големите и най-съвременни висящи мостове в Европа, създаван на мястото на напълно унищожения мост Ержебет. Неговият вид е пленителен. По план този мост ще бъде открит през есента на тази година.

Заедно с него дунавските брегове на столицата ще бъдат съединени от осем моста, два от които железопътни.

МТИ — Унгарска телеграфна агенция

НА СНИМКАТА: — Ланцхид — Верижния мост.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Руджиеро Леонкавало

Руджиеро Леонкавало е роден на 8 март 1858 год. в Неапол. Още отрано върху неговото развитие като музикант оказали влияние операте на Верди, Вагнер и др. Връзките му с известни писатели и поети от това време окончателно го причисляват към представителите на идейното течение „веризъм", главното в което е стремежът към вярно, правдиво, реалистично изображение на живота. И самият Леонкавало казва: „Музикалната драма трябва художествено да изобразява жизнената правда". Тази мисъл е развита по-късно в пролога към операта „Палячи", който може да бъде признат за истински манифест на творческите принципи на Леонкавало и на веристите изобщо.

Веристите търсят сюжети на своите творби в живота и често пишат на съвременна тема. Героите на техните опери са представители на социално нещастни, „декласирани" от обществото хора, гинещи в борбата за свое щастие: селяни, странствуващи комедианти, бедни студенти. В разкриването на вътрешния живот на тези „малки" хора, умеещи еднакво безпределно и страстно да обичат и ненавиждат, веристите влагат голямо старание, като проявяват богато мелодическо майсторство. То се отнася еднакво и за Леонкавало, и за Пучини, Маскани, Джордано.

Музикалният талант на Леонкавало, въпреки своята не съмненост, е бил под влиянието на Верди и Вагнер, на Бизе и Понкиели. Тези влияния се чувствуват особено в „Заза" и „Бохеми". Но в „Палячи" той надхвърля сякаш самия себе си, щастливо съсредоточава всичките си качества на музикален талант и в тази опера неговото композиторско майсторство се излива с всичкото си вдъхновение. „Палячи" остава на сцената на театрите в цял свят, звучи в концертни изпълнения и по радиото, неедноктатно е екранизирана. Всичко това говори за нейните истински художествени достойнства. Този единствен шедьовър на Леонкавало се оказа достатъчен и него на твореца му да заеме почетно място в историята на италианската опера от края на 19 и началото на нашия век.

Елена КАДИЙСКА

ОБЯВА

ТКЗС „Д. Благоев" село Белица, Силистренско съобщава, че има вакантни длъжности за 4 души майстори-хлебари.

Желаещите да подадат молби до управлението на ТКЗС до 10 август т. г.

ОТ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ

О Б Я В А

Професионално-техническо училище по автотранспорт — Русе, съобщава на интересуващите се кандидати, че за учебната 1964-65 година ще приема младежи освен за специалностите автомобилни монтьори, автомобилни електромонтьори и ПРОФЕСИОНАЛНИ ШОФЬОРИ.

Кандидатите за шофьори трябва да са завършили най-малко VII клас, да са отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 30 год., да не са завършили друг вид Професионално технически училища или техникуми и да нямат физически и психически недостатъци. Същите подават молба до директора на училището придружена със следните документи:

а) свидетелство за образование
б) характеристика от МНС или последното място, където работят.
в) акт за раждане
г) свидетелство за съдимост
д) автобиография
е) писмо от ТКЗС, ДЗС или предприятия, което има нужда от шофьори.

Срокът на обучение е (от 15. IX. до 15. VI.)

Курсистите шофьори се ползват с безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Документите се подават най-късно до 20 август т. г.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ДА СЕ ПРЕКРАТЯТ НАРУШЕНИЯТА НА ГРАНИЦАТА

На север граничим с Румънската народна република. Съгласно конвенцията, приета от правителството на двете страни през 1952 година, всяко преминаване на талвега на река Дунав се счита нарушение на държавната граница, за което нарушителите се задържат. Поради това, че талвегът невинаги може точно да се определи, а също така и поради обстоятелството, че в едни райони той минава по-близо до нашия бряг, а в други—до румънския бряг. Уточнено е за граница да се счита средата на река Дунав. Там където по реката има острови, наши или румънски, границата минава по средата на канала на реката, образуван между острова и брега на съпределната страна.

По решение на нашето Правителство край река Дунав няма установена гранична зона, като за такава е определена самата река. Ето защо риболовците и работещото население по островите се снабдяват с открити листове от органите на МВР. За да излезат риболовците по река Дунав е необходимо да носят със себе си личен паспорт, открит лист, разрешително за промишлен риболов и разрешително за плавателния съд. Освен горното лодката трябва да носи определения й номер от инспекция „Портови надзор", а нощно време всяка лодка да има запален фенер. Риболовците по закон имат право да риболуват денонощно в българските териториални води. Любителите риболовци, ловците, работещото население по островите и другите трудещи се, на които органите на МВР са разрешили да излязат по река Дунав, също трябва да носят личните си паспорти, открити листове и разрешителни за плавателните съдове, но те могат да вършат това само от изгрев до залез слънце. Лодка няма право да използва лице, името на което то не е вписано в разрешителното, издадено от портовия надзор. Ако една лодка е собственост на двама-трима граждани, имената на всички трябва да бъдат вписани в разрешителното за плавателния съд. Лодки, за които са издадени разрешителни с цел за дърводобив, разходка, превозване на хора до островите и други, могат да се използват само по предназначението си.

През 1963 година се извършиха доста нарушения на границата на територията на Силистренски окръг. Нарушения се извършват и сега. Регистрирани са много ловци, които стрелят на румънския бряг. Освен, че може да се случат нежелателни случаи, това е също нарушение на границата. При всички случаи на нарушаване на границата от български граждани румънските гранични органи отправят протести и се провеждат срещи за анализиране на нарушенията.

Риболовците обясняват, че нарушавали границата затова че на румънския бряг имало повече риба, а ловците, че през зимния период на румънския бряг имало повече патици.

Не трябва да се забравя, че за нарушаване на държавната граница се търси строга съдебна отговорност. **В член 275 от Наказателния кодекс се казва, че който премине границата без документи или с документи, но не в установените места, се наказва с лишаване от свобода от 3 до 10 години и глоба до 2000 лева.** В Наказателния кодекс не се говори за причини, при които е нарушена границата, а се казва, че който наруши границата се наказва с определено наказание. Дали ще бъде нарушителят риболовец, политически или криминален престъпник, или от друга категория, това има значение за размера на наказанието, но трябва да се разбере, че при всички случаи нарушението на държавната граница е подсъдно. На нарушителите на паспортно-граничния режим се налагат глоби от 8 до 40 лева.

Международните норми, на базата на които се изграждат и отношенията между Народна република България и Румънската народна република, никой няма право да нарушава. Спазването им е задължително за всички граждани. Нарушаването на границата е престъпление.

ОБЯВА

„Керамична фабрика" — Силистра съобщава, че има вакантно място „Ст. техник". Справка — служба „Личен състав"

ОБЯВА

ДЗЗ „Димитър Благоев"—Русе съобщава на своите кампанийни работници, че записването за предстоящата кампания ще се извърши за Силистренски окръг на 4 и 5 август т. г.

Кандидатите да носят личен паспорт, трудова книжка, военно-отчетна книжка и бележка от ТКЗС, че са освободени, в която да е посочено, че ще работят в „Захарен завод—Русе.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Конопочуткачна фабрика с. Айдемир

О Б Я В А

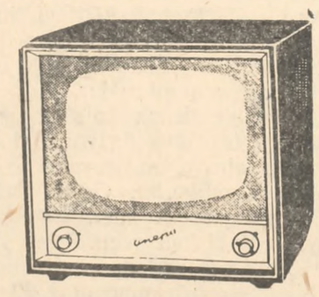
Ръководството на фабриката търси работници — мъже и жени по отопяването на конопени стебла от 10 август 1964 г.

Заплащането по норми.
Фабриката разполага със стол и общежитие
За справка—канцеларията на фабриката.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ТЕЛЕВИЗОРИ НА ИЗПЛАЩАНЕ

При това ново улеснение всеки може да купи и изплати ЗА 6 МЕСЕЦА телевизор „ОПЕРА 3" или от вносните телевизори с екран до 43 см.

ЧРЕЗ „ОПЕРА 3"—265 лв.

Отличаващ се със стабилно и ясно изображение, приятен тон и красива външност,

както и чрез другите телевизори, вие редовно ще бъдете в киносалона, на спортни състезания, културни събития — навсякъде!

Търсете ги по всички магазини за телевизионни приемници!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 91 (799) | Вторник, 4 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

На постоянна и непримирима борба за подобряване качеството на продукцията!

Качеството — главна задача

През двадесетте години на социалистическо строителство родната ни промишленост коренно измени своя облик и завоюва големи победи. Наред с многократното увеличение на нейната продукция непрекъснато се подобрява качеството, разнообразява се асортиментът на машините и съоръженията, на стоките за широко потребление. Сега страната ни получава промишлени стоки, производството на които някога можеше само да се мечтае. Металорежещи машини, електроуреди и електродвигатели, произведения на тежката химическа промишленост, радиоапарати и телевизори, хладилници и електрокари, продукция на хранително-вкусовата промишленост и други изделия с българска марка сега могат да се срещнат на пазарите и на най-развитите в индустриално отношение страни. Този факт красноречиво говори, че непрекъснато расте умението и майсторството на производствените колективи, че все повече в нашата промишленост навлиза съвремен на техника, внедряват се високоефективни технологически процеси, организацията на производство се издига на научна основа.

Обаче наред с големите постижения в усъвършенстване качеството и асортимента на изделията, машините и съоръженията, на стоките за широко потребление все още не се полагат достатъчно грижи за решително подобряване качеството на продукцията. Неотдавнашното съвещание по качеството и постановлението на ЦК на Българската комунистическа партия и Министерския съвет за по-нататъшно подобряване качеството на промишлената продукция, показват голямото значение на този въпрос за икономиката на страната.

Голям брой промишлени предприятия в Силистренски окръг, като ДИП „Липа“, ДИП „Текстилни влакна“, ДИП „Добруджа“ и други години наред произвеждат продукция за износ в социалистическите и капиталистическите страни, без да са получили рекламации за лошокачествена продукция. Техните изделия са търсени стоки и на вътрешния и на външния пазар. В промкомбинат „Камъшит“ се произвеждат над 500 изделия, голям брой от които се изнасят зад граница. В ТПК „Метал“ до сега почти не са познати случаи на лошокачествено производство или недоброкачествено извършена услуга. Колективите на тези предприятия постигнаха голямо разнообразие и обогатяване на асортимента.

Трябва обаче да се подчертае че в колективите на редица предприятия в окръга липсва стремеж за утвърждаване на собствената марка с добро качество, при други асортиментът остава неизменен години наред независимо от това, че изискванията и на потребителите и на производството са се изменили. В промкомбинат „Електрометал“ лошокачественото извършване на поръчките доведе до намаляване на клиентите и от там до неизпълнение на плана за обема на промишлената продукция. Министерството на вътрешната търговия спря за известно време производството на боядисана мебел в промкомбинат Дулово, поради нарушаване стандарта и некачествено изпълнение на някои операции. Некачествена изработка дава и колективът на промкомбината в Тутракан. В промкомбинат „Текстил“ вълнения трикотаж вече няколко години се произвежда в неизменен асортимент по разцветки и модели, а обущарският цех на ТПК „Дунав“ дава на пазара обувки с лошокачествена изработка и неотговарящи на изискванията кройки.

Известно е,че лошокачественото производство води до непродуктивно използване на човешкия труд, до похабяване на големи количества ценни суровини и материали и в крайна сметка до непълно задоволяване нуждите на трудещите се. То в голяма степен пречи и за разрастване производството на самите предприятия.

Партията и правителството поставиха с Постановлението ясно задачите, от чието изпълнение зависи цялостното решаване въпроса за рязкото и непрекъснато повишаване на качеството на продукцията.

За промишлеността в нашия окръг сериозно стои въпросът за техническия прогрес — внедряване в производството на по-точни и прецизни машини, съоръжения и прибори, обогатяване на асортимента, квалификация на кадрите и т. н. Голямо внимание в борбата за добро качество трябва да се отдели на контрола върху производството: технически контрол, въвеждане на писана технология, спазване на асортимента и т. н. Контролът трябва да се съчетае с принципът за материалната заинтересованост—работници, контролни органи и ръководители осигурили добро качество да се поощряват материално, на лошокачествениците и бракоделците да се търси дори и материална отговорност.

Големи и отговорни са задачите на партийните, профсъюзните и комсомолските организации. Те трябва да разгърнат още по-широка масово-политическа работа за мобилизиране силите на колективите за подобряване качеството и разширяване на асортимента. Да издигнат ролята на бригадите за комунистически труд и на социалистическите бригади за технически прогрес. Тяхно задължение е да създадат нетърпимост към всички случаи на лошокачествена работа и бракоделство. Да подпомогнат административните ръководства при осъществяването на програмата за квалификация и преквалификация на работниците и да осигурят благоприятни условия за работа на органите на техническия контрол.

Партията и правителството навреме издигнаха лозунга—качеството, най-важна задача. Няма съмнение, че трудещите се от нашия окръг, в чест на славната годишнина от Девети септември ще пожалят сили за претворяването му в дело.

ФАКТИ И МИСЛИ ОТ ЕДНА ПРОВЕРКА

Рейдовата бригада си постави задачата да направи проверка на качеството и асортимента на стоките силистренско производство, предлагани на трудещите се чрез търговската мрежа.С такава цел посетихме по-големите и специализирани магазини, разгледахме стоките и проведохме разговор с продавачи и клиенти.

Каква е картината

Преди да говорим за качество то ще се спрем на един интересен факт. Количеството по асортимент на стоките, наше производство, продавани в търговската ни мрежа се оказва съвсем не значително в сравнение с голямото разнообразие на модели, десени и изделия. Така например ТПК „Дунав“, като изключим сладкарските й произведения, е представена с обувки, дочени и шлиферни панталони, промкомбинат „Камъшит“ с плетени дамаджани, четки за дъски и керамични изделия, промкомбинат „Текстил“ с един модел мъжки и един модел дамски жилетки, ТПК „Метал“ от помпи за флай токс, печки и кюнци. А всички тия предприятия произвеждат стоки за широко потребление. Този факт убедително говори, че производствените предприятия в окръга все още произвеждат в беден асортимент и че в тази област възможностите им са големи.

Качеството

Качеството на изделията на много от нашите предприятия е задоволително и се посреща добре както от търговските организации, така и от клиентите. Голяма победа в асортимента и качеството е постигнал колективът на ТПК „Инвалид“, за чието производство чухме само добри отзиви. В други предприятия, наред с висококачествено производство се дават изделия, които не се приемат от потребителите. Например „Камъшит“ чиито успехи са безпорни, пуска на пазара четки за дъски и дамаджани с лошо качество. Ето думите на една гражданка: „С тези четки (на „Камъшит“) едва измиваме две стаи—чупят се“. Дръжките на дамаджаните оплетени с найлон са закрепени плитко и при напълване се изтеглят, а често найлонът се отлепва и разплита. Успехите на ТПК „Метал“ са също безпорни, обаче в магазините намерихме флайтоксови помпи, които не работят, печки с неугледен външен вид и некачествено поставени тухлички. ТПК „Дунав“ се представя на пазара с крайно лошокачествени обувни изделия—с набрана кожа на токовете, драскотини по лицевата страна, задрасквания с химически молив от вътрешната страна на обувките, неприлепнали токове и т.н. По тази причина търговските организации са отказали изкупуването на голям брой обувни изделия. Промкомбинатът в Тутракан е пуснал на пазара казанчета за вода с неестетично външно оформление, некачествено извършени спойки, грозни и слаби дръжки, а капаците значително по-големи от отворите на казанчето. Единодушно е мнението на продавачите, че този промкомбинат е давал за продаж ба само некачествени и грозни изделия. Стоки неотговарящи на стандарта и качеството дават също така и промкомбинат Дулово и ТПК „Девети септември“ —Силистра.

В резултат на неприемливото качество част от изделията на нашите производствени предприятия не са приемани от търговските организации, за други са правени рекламации и са връщани на производителите, а голямо количество стоки стои непродадено в магазините или се продава на трудещите се поради липса на други стоки от същия артикул.

НАШИЯТ РЕЙД

Разговор с производителите

Председателят на ТПК „Метал“ беше неприятно изненадан. Може би друг път не му е показвано лошото качество.Обясненията бяха такива: помпичките са поизсъхнали или пък каналчетата са напълнени с вода, или масло, печките са мазани с нафта, но ръждясвали в складовете на търговските организации. Нещо редно било част от замазката на тухличките след изсъхването и транспорта да падне. Ние сме съгласни, че е така, но в никакъв случай не можем да се съгласим, че е в реда на нещата стоките да дават дефекти преди да са влезли в употреба. Предприятието е заинтересовано от външния вид на изделията, които произвежда и естествено е то да намери начин той да се запазва за по-дълго време и в магазините на търговските организации. Необходимо е производството да осигурява известен коефициент на сигурност срещу влиянието на непредвидени фактори.

В промкомбинат „Текстил“ ни убеждаваха в трудностите по снабдяване с прежди с различни разцветки и че асортиментът в повечето случаи не зависи само от тях. В магазините се натъкнахме на такъв факт. Този промкомбинат от три, четири години представя само един модел мъжки жилетки. Много показателни са думите на една продавачка: „Има клиенти, които износиха този модел и в сиво, и в бежаво, и в кафяво и вече нямаме какво да им предложим“.Така,е и с дамските жилетки. Ясно е, че досега целият колектив е проявявал голяма доза инертност по отношение разнообразяване на асортимента и чак сега, когато търговските организации започнаха да отказват изкупуването на остарелите модели се получи известно раздвижване.

Произвеждането на доброкачествени стоки сега е главната задача на производствените предприятия. Те трябва да ликвидират с инертността по отношение на асортимента и с примиренческото отношение към лошата изработка. Необходимо е административните ръководства да се интересуват за изделията си не само до тогава, докато те са в тяхните складове, а да се грижат за тях дори когато вече са предадени в предприятията на търговската мрежа. Всеки колектив, когато произвежда, трябва да знае, че изделията му стигат до пазара и там се подлагат на на безпристрастната оценка на продавачи и потребители, там се утвърждава и производствената им марка.

Пенчо БОНЕВ
от отдел „Местна промишленост“ при ОНС

Никола ХАДЖИМАРИНОВ
началник отдел при ОТП — Силистра

Благовест ПЕШЕВСКИ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

В СРАЦИМИР УСИЛЕНО СИЛАЖИРАТ

Тази година кооператорите от Срацимир трябва да приготвят 8 500 тона силаж. Количеството съвсем не е малко, ето защо те отрано започнаха силажирането. Вече са приготвени над 1 300 тона. Ежедневно силажираната зелена маса се увеличава. Десет коли на стопанството непрекъснато сновят от блоковете, където са силажокомбайните, до траншейните ями. Комбайнерите Руси Петков и Богдан Пасков, които прибират царевицата в местността „Топчиолу“, са поели лични обещания машините им да работят без аварии, да оползотворяват всяка минута, да не разпиляват зелената маса. Шофьорите се стремят да докарат своевременно силажа до траншейните ями, като намалят времето на стоварването. То става само за няколко минути. Стоварената зелена маса я поемат трактористите Петър Гоцев, Пеньо Георгиев и Павел Тодоров. Те я разнасят из траншеята като същевременно я отъпкват.

В силажирането се е включило и лозарското звено на Йордан Чешмеджиев. Те са трийсет човека и всичките ежедневно са на траншеята— едни обслужват силажорезачката, други карат с каруците зелена царевица. Със своята съвестна и неуморна работа се отличават кооператорите Пеньо Кънчев, Вълчо Цонев, Бона Вълчева, Руска Йорданова и Марийка Николова. Марийка е най-младата — едва осемнайсетгодишна, но с добрата си работа можа да спечели обича и уважението на останалите членове на звеното. Нейните червъсти ръце непрекъснато подхранват силажорезачката.

Но главната тяжест на силажирането в Срацимир пада върху силажокомбайнига и тракторите. Механизаторите са решили да оправдаят голямото доверие. Те се стремят силажирането да завърши в срок. Всички са уверени, че до 10 август цялото количество силаж ще бъде приготвено. И осемте хиляди и пестотин тона! А може и до девет хиляди да стигнат. Така казват те. И може да им се вярва!

Цветан Йорданов

Неоценим е трудът на монтьорите в кооперативните стопанства. Благодарение на него машините на полето работят безупречно.

На снимката: Монтьорът Стоян Михайлов от ТКЗС—Добротица на работа в ремонтната работилница.

Трудов успех за празника

Още от началото на годината с голям ентусиазъм заработи бригадата за комунистически труд „Иван Стайков“ от леярския цех при ДМЗ „Стомана“. Нейният колектив първи се включи в битката за завоюване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Редовното преизпълнение на плановете донесе още една трудова победа, която леярите посвещават на двадесетгодишнината на Девети септември. Още в първите дни на август изпълни осеммесечния си план, като произведе свръхпланова продукция за 50 000 лева и обеща до 15 август да приключи с решаването на поставените задачи за деветмесечието.

Челници в работата са Тодор Димитров — ударник за комунистически труд, който изпълнява трудовите си норми над 200 на сто, Петър Василев, Петър Пейчев и др.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

НАПРЕГНАТИ ДНИ

От няколко дни в ТКЗС — Сребърна усилено се силажира. През тази година за нуждите на животните сребърските кооператори трябва да приготвят 5 900 тона силаж. Повече от 1 400 тона вече са направени.

Активно участвуват в силажирането както кооператорите, така и механизаторите. Най-активно работят звената на Петко Гърдев, Георги Станчев и Иван Кесаров. Те изсичат царевицата, превозват я и обслужват двете резачки.

Повече от 700 тона от приготвения силаж е направен от силажокомбайна на Коста Великов, теглен от трактора на Никола Янков.

Трудовият кипеж, обхванал кооператорите няма да спре нито за миг докато не бъде напълнена и последната силажна яма.

Марин СЕРТЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 1. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Дълбока оран	Тютюн низи	Силажиране
Айдемир	26	22	0
Калипетрово	55	39	14
Бабук	40	22	6
Алфатар	47	19	23
Алеково	60	18	3
Иширково	37	65	16
Смилец	58	27	3
Попина	45	53	3
Сребърна	32	40	25
Ситово	51	57	0
Срацимир	68	20	15
Кайнарджа	39	23	0.5
Голеш	27	10	0
Средище	35	24	0.1
Тутракан	27	29	2.9
Нова Черна	24	15	26
Старо село	37	32	5
Белица	35	46	13
Главиница	21	39	0
Ст. Караджа	35	35	3.5
Сокол	49	48	15
Зафирово	27	24	28
М. Преславец	52	28	0
Дулово	50	49	31
Междец	37	29	0.7
Окорш	32	45	2
Секулово	29	24	0
Добротица	35	30	19
Чернолик	32	39	5
Паисиево	26	52	0
В-ко ТКЗС	38	36	10
ДЗС Силис.	—	30	74
„ Н. Черна	5	21	2
„ Я. Забунов	48	41	—
„ Окорш	11	4	35
В-ко — ДЗС	31	25	12
В-ко за окр.	38	35	10.2

ИЗОРАНИ СА НАД 6000 ДКА ДЪЛБОКА ОРАН

Още не беше завършила жътвата, когато механизаторите от ТКЗС—Бабук започнаха дълбоката оран на площите, освободени от есенници. В резултат на денонощната работа на трактористи и прикачници до днес са изорани повече от 6 000 дка.

Най-много площи са изорали трактористите Борис Николов и Богдан Петров. Те изпълняват нормите си почти двойно. Вместо по 40 дка на смяна дават не по-малко от 70-75 дка.

Димитър СТОЯНОВ

Беритба на праскови

В продължение на три дни в прасковата градина на ТКЗС—Старо село е оживено. Кооператорите от три звена се надпреварат в беритбата на прасковите. При план 180 т са набрани повече от 80. По всичко личи, че планът ще бъде далече преизпълнен. От обраните площи до сега са получени не по 1 800 кг от декар както беше запланувано, а по 2 500 кг. По-голямата част от набрания плод отива за износ.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Неспирен труд

Жътвата завърши. Но по площадките в стопанския двор на село Войново продължава да бъде оживено. Кооператорите усилено почистват овършаната от комбайните пшеница. На семечистачната машина работи другарят Димитър Русанов. Всеки ден той почиства не по-малко от 20 т зърно. За да се ускори почистването работят и други кооператори с веялки.

Почистеното зърно се товари на камионите за предаване на „Зърнени храни“ или се внася в кооперативния склад, ако е за семе или за изхранване на кооператорите. Най-активно участие в почистването на зърното вземат другарите Иван Колев, Марин Митев,Димитър Димитров и други.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Прочути са калипетренци като добри лозари. Много труд, много грижи влагат те в отглеждането на лозята. От ранна пролет,до късна есен са непрекъснато сред тях. Копаят ги, пръскат ги, връзват ги... И всяка година те им се отплащат богато.

НА СНИМКАТА: Кооператори от лозарското звено със звеновод Петко Чамурджиев кършат и привързват към телената конструкция нозите летораст,

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

БЕЛИЦА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В състава на общината освен централното село Белица влизат също селата Шуменци, Варненци и Бреница, чието общо население възлиза на 4 358 жители.

Кооперативното стопанство разполага с 60 250 декара обработваема площ и се развива главно в зърнено производителна насока. В животновъдството са застъпени почти всички отрасли с предимство на говедовъдството и овцевъдството.

ПЛОД НА ЗАДРУЖНИЯ ТРУД

За двадесет години: 740 нови къщи ★ 840 радиоапарата ☆ четири нови училищни сгради

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ в хилядолетната ни история са само един кратък епизод. Но за двадесет години от победата на социалистическата революция в нашия край станаха толкова големи преобразования, че те измениха изцяло облика на Белица и околните села. Тези двадесет години се равняват на цяла епоха. И за да се види величието им не е нужно да се връщаме много назад...

Какво беше миналото? Стари схлупени къщички, покрити със слама, кални улици, бедни и болнави хора. Никакво свястно училище, никаква медицинска помощ.

А какво е сега? Когато човек си спомни за миналото, а живее в коренно различното настояще, не може да повярва, че всичко това е постигнато само за двадесет години. На мястото на старите сламени къщи сега се издигат стройни и светли постройки. 99 на сто от сградите в село Белица са нови. Това са 740 нови къщи! С нови огради, с хубави цветни градинки зад тях. Почти във всеки дом се чува гласът на радиоапарата. От 1 100 домакинства в района на съвета в 840 от тях има радиоапарати, в 250 — радиоточки. Пружинените легла, бюфетите, гардеробите навлязоха окончателно в бита на нашите селскостопански труженици. Електрическите уреди — перални, котлони, печки — улесняват труда на все повече кооператорки.

Благоустрояването и цялостното подобряване живота на селскостопанските труженици може да се види на всяка крачка. И в четирите села — хубави училищни сгради, една от които се довършва сега, бригадирски домове, детски градини и детски ясли, хубаво читалище с киносалон за 350 зрители... Преди десетилетия Белица беше свързана с Тутракан чрез шосейна настилка от 1914 година, направена чрез ангария на местното трудово население. До Девети септември тя не беше поправяна нито веднаж. Ремонтът, който бе извършен през 1952 година и асфалтирането на част от шосето улесниха много връзката между близкия град и селото.

Здравето на трудещите се сега е първа грижа на народната власт. Преди двадесет години тук нямаше и помен от здравно дело — сега в Белица има участъкова болница с 15 легла, родилно отделение и лекарски кабинет. Отскоро време участъкът разполага с линейка, която се стрелва по улиците и шосетата на района, щом трябва да бъде дадена някому първа медицинска помощ. А преди две десетилетия хората дори не можеха да си представят такава грижа за човешкото здраве — толкова далеч от тях бяха медицината, хигиената, здравеопазването. Затова толкова по-добре ценят те тези големи придобивки, особено Варненци и Шуменци, които сега имат свои фелдшерски пунктове.

Красноречив факт за подобряване културното състояние на трудещите се в района на село Белица е възходът на просветното и читалищно дело. Сега то се развива все по-нашироко и затова броят на младежите и девойките, завършващи средни и висши учебни заведения, расте всяка година. Преди Девети септември в Белица и съседните села нямаше нито един специалист или вишист. Днес завършилите основното си образование продължават да се учат във ВУЗ, средните политехнически училища, техникумите, професионално-техническите училища. Сега техният брой е 164. Но тази цифра догодина не ще остане същата.

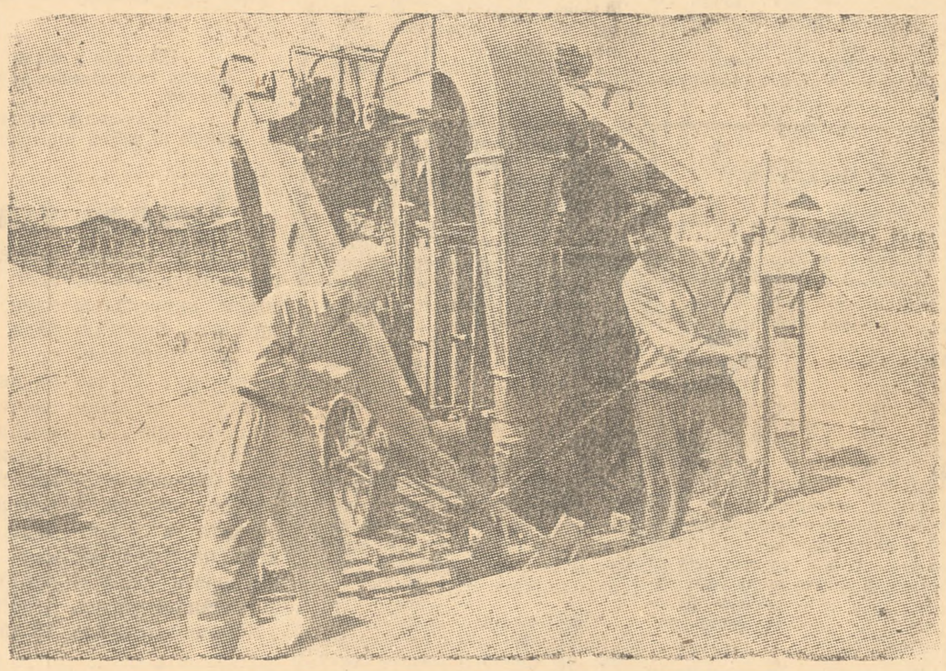
Всички успехи обаче биха били невъзможни без успехите на кооперативния строй в Белишкия район, постигнати под неуморното ръководство на Партията. От капитализма бяха наследени разпокъсани, изнемощели малки парцели замя. Само в Белица те бяха около 2 500 декара. Но през 1948 година бе създадено трудово-кооперативно земеделско стопанство, което поведе селяните към задружния труд. Те бяха свикнали да се трудят само за своето парче земя и много от тях трудно се откъсваха от нея. Обаче животът всеки ден потвърждаваше правилността на партийната политика и затова днес в района на съвета няма нито един частен стопанин. Докато в първите години в нашия кооператив нямаше никакви машини, сега по блоковете и площадките работят 40 трактора, 8 комбайна, 14 товарни коли, 5 силажокомбайна и още редица селскостопански машини. Тази техника е осигурила вече напълно механизирано отглеждане на царевицата, основна култура в нашия район, и значително механизиране на процесите по отглеждането и прибирането на царевицата, слънчогледа и другите култури.

Добивите от земеделските култури се увеличават непрекъснато, защото все по-добре се прилага агротехниката, все по-активен става трудът на кооператорите. За някои години средният добив от пшеницата стигна 240 кг от дка. Животинската продукция също расте. Докато през 1959 година в стопанството са надоени 400 тона краве мляко, то през 1963 година бяха издоени 900 тона и за настоящата се предвижда да се надоят 1 050 тона. Преди осем-десет години средното възнаграждение на един трудоден беше 1 лев, а един работоспособен кооператор вземаше средно за годината 300 лева, но през 1963 година възнаграждението на един трудоден достигна 1.72 лева, а годишният доход на работоспособен кооператор — 850 лв. Затова в процеса на труда израстват нови хора — челници в производството като овчарите Йордан Енев и Христо Димитров от Шуменци, които през миналата година надоиха по над 84 литра мляко от овца и от 100 овце-майки получиха 115 агнета. Като тях — кипящи в работата си и твърди на думата си — са и Атанас Радинов, дългогодишен звеновод първенец, получил миналата година по 220 кг тютюн от декар, Стоян Шарбанов, Велико Шарбанов, Колю Киряков и други механизатори първенци.

Големите постижения на кооператорите от общинския съвет на село Белица са дело на тяхната задружност, на трудолюбието им и тяхната сплотеност около Партията.

Иванка РУСЕВА
секретар на общинския народен съвет
Мария ДИМИТРОВА
председател на общинския комитет на Отечествения фронт

Едрозърнестата пшеница е злато то на беличани. За нея те дават своя труд почти през всички сезони на годината, но затова и в летните дни след жътвата тя изпълва площадките на стопанския двор и радостта на всички е без крайна. Защото добивите са големи, високи. Такива, каквито бедните селяни не можеха и да сънуват преди двадесет години, когато обработваха земята без помощта на техниката, на която се радват сега.

НОВИТЕ ХОРА НА ВЪЗРОДЕНА БРЕНИЦА

БЕШЕ КАЗАЛ ходжата — отсекат ли стария дъб, добро нямало да види никой от селото.

Селяните го отсякоха. Не само за това, че беше изсъхнал и под корените му се развъждаха змии, а защото на това място трябвало да се строят детски ясли. Така им каза тогава партийният секретар Димо Рашков. Никой не беше чувал това „детски ясли", нито пък знаеха какво е, но по-хубаво е да има детски ясли, отколкото един стар изсъхнал дъб.

Тогава те не знаеха какво е и електричество, радио не бяха слушали. А никой не смееше и да мисли, че в селото ще потече вода.

Вода... За жителите на старото Карамеметлер тя беше поскъпа от всичко. Пробиваха земята — шейсет, седемдесет, осемдесет метра надолу... Няма и няма! От Белица чак докарваха. С бъчви. Всяка нощ потегляха каруците към чешмата в Ески дере. Сутрин селяните се завръщаха и право на полето... Махмуд ага не обичаше неговите работници да закъсняват за работа. Цялата земя владееше той. Неизброими бяха овцете и кравите му. А къщата — отдалеч си личеше. Само тя беше висока и тухлена. Останалите — от кирпич и покрити със слама. Стъкла нямаше по прозорците. Вместо стъкло селяните слагаха кожа. Едно четвъртито парче — колкото да влезе слънцето.

„Така е било и така ще бъде" — учеше ходжата. И при румънските чокои, и след това така беше, но не било съдено така да бъде.

Селяните помнят оня ден. Отиде си Махмуд ага и земята стана тяхна. Събраха се мъжете една вечер и образуваха кооперативното стопанство. Нямаше достатъчно добитък, земеделски инвентар нямаше. Дори и канцеларията беше празна — една маса, един стол, тетрадка със седемдесет и осем имена, и един портрет на стената. На Илич.

И още нещо имаше. Селяните не знаеха какво е то. Знаеха само, че то съществува. Че го има. Това нещо ги караше да ходят нощем с каците до Ески Дере за вода, за да правят денем тухли. Това нещо ги караше да вярват, че ще имат и хляб, и електричество, и вода...

...Отдавна се заличи пътя до Ески Дере. Колко работи се заличиха. Събориха старите си кирпичени къщи кооператорите и си направиха нови, тухлени. Покриха ги с цигли, с истински червени цигли — такива, с каквито беше покрита къщата на забравения вече Махмуд ага.

И електричеството дойде в Бреница, радио вече слушат хората. Имат и вода! Бистра, студена вода потече из седемте улични чешми. А колко много са новите обществени сгради. (Впрочем те всички са нови, защото в миналото нямаше нито една такава. И общината, и бакалницата, и пивницата се помещаваха в една порутена плевня). Светло и просторно е новото училище. А голямата сграда на ТКЗС и пълномощничеството, магазинът, детските ясли...

Новото дойде в село Бреница. Не дойде изведнъж, дойде с ценната на много труд и себеотрицание. Но както казва Атанас Шелев, въпросът не е до труда. Та нали и той самият преди се трудеше и денем, и нощем и пак си беше последен бедняк. А сега е един от уважаваните кооператори в селото. Има си нова и хубава къща, вечеря не на кандило, а на електрическо осветление, слуша радио и дори е купил на децата си велосипедчета. За някой това ще е нещо обикновено, но за бившият ратай то е толкова много! „Ако не беше свободата, аз пак щях да съм си бедняк — казва сега Атанас Шелев. — Тя, свободата, е причина за всичко"...

Като него мислят всичките 500 жители на Бреница. Свободата ги направи богати. Не само с вещи. С идеи.

Дори и вярващите сега разбират колко много ги е заблуждавал ходжата някога: „Така е било, и така ще бъде". Беше, но сега е вече другояче.

И за старият дъб. Отсякоха го — и какво, нищо лошо не ги сполетя. Той беше стар, изсъхнал дъб и никому ненужен. Трябваше да си отиде. Заедно с изсъхналият и никому ненужен строй.

Цветан ЙОРДАНОВ

С всеотдайност в работата

Колко много са хората в нашата страна, за които дните след Девети септември станаха дни на истински трудов подвиг. Почувствували на своя гръб немотията и нищетата преди, видели със собствените си очи неимоверно големите предимства на новото ни общество, те отдават за него безрезервно всичките си усилия, цялото си умение. Затова тези хора са винаги в челните редици, винаги сред първенците, онези, които превръщат поредицата от делници в трудови празници.

Животновъдите Тодор Тодоров и неговата съпруга Неделя от кравефермата в село Белица с чисто сърце могат да бъдат наредени сред първенците, сред най-добрите производственици. Защото тяхната всеотдайност към работата твърде рядко може да се срещне.

И двамата са все още „новаци" в своята работа—твърде отскоро са постъпили на работа в кравефермата. Преди това къде не беше на работа Тодор. Но имаше нещо, което непрекъснато го влечеше към животновъдството. Обичта му към конете. В се бе си той я беше закърмил още преди години и я запази непокътната в сърцето си. Затова той смени не една професия, но най-сетне отново се завърна край животните.

Сега двамата—Тодор и Неделя—се грижат за тридесет юници. И в работата си влагат толкова усилия, че получават не по-малко мляко от останалите кравегледачи.

Когато в Белица стане дума за добри животновъди, всички безрезервно посочват имената на двамата—на Тодор и Неделя. И може би с право. Към своята работа те са привързани толкова много, защото прекарват повечето от дните в кравефермата, без да си отиват в къщи. Спят в малката стаичка за животновъдите—почти всяка вечер. Така и през деня, и през нощта те са в столанския двор, край своите тридесет юници. Само отвреме навреме единият от тях се прибира в къщи, наглежда децата и отново на работа. Така седмица след седмица, месец след месец. И не е ли пословично трудолюбието на тези хора, на тези скромни, но взискателни в работата си хора.

На снимката: Тодор и Неделя на отдих край кравефермата.

Димитър ХРИСТОВ

ЦИФРИ И ФАКТИ

★ Потребителната кооперация в Белица преди двадесет години разполагаше с един магазин, а сега със седем и задоволява нуждите на населението от района с повече от 300 вида стоки.

★ През 1954 година оборотът в търговията на дребно е бил 145 500 лв, а в заведенията за обществено хранене 45 250, докато през 1963 година първият нарастна на 281 813, а вторият на 61 868 лв.

Обновяване на традициите

Има села, чиито имена са се променяли много пъти, но обликът им е оставал непроменен. Има села, чиито имена са оставали със столетия непроменени, но обликът им се променял многократно във връзка с превратностите на съдбата им. Превратностите в съдбата и на село Белица и района му не са малко.

Белица—името е старо и е запазено непроменено от стари времена. Непроменено задълго през годините на турското робство останало и населението му, —старо местно българско население от групата на полянците, запазило се като остров сред населението на околните села от турци и казълбаши. А това не е било толкова лесно за ония времена, когато в горите на Делиормана за гяурина било опасно не само да живее, но дори и да премине през горите. Недалече, близо до село Шуменци, се намирало едно от алианските текета —твърдина за разпространение на господарската вяра. И все пак селото просъществувало—скрито в долината на някогашната рекичка Демир баба дере, скътано покрай чешмите. Бягало ли е това население през времето на чумата, както са бягали от старото селище в Даптъка жителите на съседното село Варненци? Или по време на руско-турските войни? Събитията лесно се заличават в спомените.

В гъстите гори на Делиормана са ставали много драматични и исторически събития. През 1867 година покрай селата Белица и Бреница (Кара Мехметлер) е преминала четата на П. Хитов със знаменосец В. Левски. В дневника на същата е записано: „30 април (ст. ст.). Поехме към Делиорман. Минахме селото Белица и спахме в една гъста гора. 1 май. Срязахме зелката. По пладне удари се Ст. с пушката. Вечерта преминахме край Кара акметлер от лява страна. Дръжахме все на лявo край гората".

По същия път през 1876 година е преминала и четата на Тане войвода.

Две години след това дошла свободата. От Балкана към равнините се заспускали предприемчиви планинци. Градинари от Еленско идвали на гурбет из Силистренско и Тутраканско. Харесали им земите, и към края на миналия век, когато „министър беше Радославов, стана нямане, глад. Бахчеванджилъка не върви. Решихме да ставаме земеделци"—разказва дядо Стойко Ст. Тодоров от село Шуменци. Заселили се балканджиите в селата Дайдър (Шуменци) и Денизлер (Варненци) и побързали да си отворят училища. В 1903 година дайдърчани купили една дървена къща от село Кара мехметлер (Бреница) пренесли я „на меджия", сглобили я на харизаното от дядо Коста Мирчев място и отворили училище. От Тутракан им изпратили за учител Георги Загоров. Това училище е било най-доброто в общината, тогава с център Денизлер, и в него са оставили имената си такива будни учители като Никола Радев от Силистра, който около 1907-8 година „посял комунизма" в селото. В село Денизлер (Варненци) е оставила име учителката Доницова, която е организирала решителен отпор срещу румънските колонизатори през 1919 година.

Войните сърели развитието на селата от района и внесли поврат в историята им. Когато селяните като войници предимно от 5 п. полк преминали през огъня на боевете при Лозенград се завърнали по своите огнища, били срещнати от румънските войници и джандарми... Така до 1940 година населението от района прекарва особено тежки и неспокойни години—кралска Румъния с всичко се стреми да потиска революционното движение и понякога жертва са ставали невинни селяни...

Истинската свобода за хората идва с победата на Девети септември, когато народната власт разкри пътя за щастливото социалистическо развитие.

Сега селата се планират. Издигат се ежегодно нови обществени сгради. През 1952 година електричеството навлиза в живота на населението и от този район. Селяните се кооперираха за задружен труд.

Името на селото е пак Белица. Но обликът му се измени за изминалите 20 години. Измениха се и хората, онези хора, които през 1960 година отправиха призив към всички трудещи се в Силистренски окръг да превърнат селата си в социалистически селища, в които живеят свободни и щастливи хора.

Борис ИЛИЕВ

Победното двадесетилетие донесе на трудовите хора от Бреница и свободен труд, и спретнати нови къщи, и студена вода, бистра като едрото добруджанско зърно и като него нужна на всички.

ДА ОСИГУРИМ ЗЕЛЕН ФУРАЖ ЗА ДОБИТЪКА

Фуражната база продължава все още да е сериозна преграда за бързия подем на общественото животновъдство в нашата страна. Поради недостиг главно на концентриран фураж, а така също и на сочен и тревен, в повечето ТКЗС и ДЗС на животните не се осигурява правилно и пълноценно хранене и те не могат да развият максималните си продуктивни възможности. Животновъдите срещат най-голяма трудност през есента и при прехода от пасищното към зимно-оборното хранене, защото по това време не разполагат с други сочни храни освен със силаж. Затова този период винаги е свързан със сериозни сътресения, с намаляването на продуктивността на животните.

В нашата страна всяка година се засяват като втори култури за фураж стотици хиляди декари, предимно с фуражна царевица и ограничени площи с фуражен слънчоглед. Въпреки, че те заемат значителни площи и че се отглеждат на поливна земя проблемът за „зелената паша" до късна есен не е разрешен успешно, защото още при първите слани — в края на септември и първата половина на октомври, царевицата „излиза от строя". За да не се влоши храненето на животните по това време за ТКЗС и ДЗС съществува една единствена възможност — да отворят силажните ями. Със силажа обаче не винаги се разрешава успешно този въпрос.

През последните две-три години у нас са проведени редица научни и производствени опити за отглеждане не само на царевица, но и на други фуражни култури и то изключително на поливни площи с оглед да се задоволят нуждите на животните със зелена храна по-продължително време. Трябва да се подчертае, че и този път науката се притече навреме на помощ на практиката, твърде сполучливо намери верен път и предложи подходящи схеми за засяване на редица следжътвени култури. Касае се за лятното засяване, като втори култури, на ечемик, овес, грах, фий, соя, грахово-овесени, фиено-овесени смески и т. н. Чрез тяхното последователно засяване на етапи, върху поливна земя се осигурява един непрекъснат конвейр от зелени храни до падането на първия сняг. В случая не само се използва най-ефективно земята, като се получават от единица площ по две реколти, но чрез отглеждането на граха и соята се гарантира на животните богата на белтъчини и витамини храна. Освен това почвата, върху която са отглеждани тези култури се обогатява с азот.

Проблемът за лятното засяване на освободените площи от ечемика и пшеницата с най-подходящи и ефективни втори култури през последните години е разработен задълбочено с редица научни и производствени опити от катедрата по „Генетика и селекция" при ВСИ „Георги Димитров". Тези опити показват, че най-подходящото време за засяването на различните култури е от средата на юли до средата на август. При добра подготовка на площите, съответно предсеитбено торене, навременно засяване, подхранване и поливане винаги се получават много добри резултати. От граха сорт „Рамонски 77" например, засят при посевна норма 26-28 кг от 1 до 5 август (от опитните участъци) е добита близо 3 500 кг зелена маса. От съществено значение за практиката е обстоятелството, че посевите от грах от този и от другите сортове издържат на понижени температури до 7-8 градуса. Като самостоятелна култура грахът е най-добре да се прибира към средата на ноември, тъй като по-късно започва да загнива от дъждовете. Загниването може да се избегне, ако грахът се засее в смес с овес — по равни количества. Това се препоръчва и при по-късна сеитба с оглед да може да се прибере през първата половина на декември.

Много добри резултати катедрата е получила и при отглеждането на овес-втора култура. От сорта 305, засят в края на юли, е добито близо по 5 тона зелена маса. Този добив се равнява на 568 кръмни единици и 106 кг белтък от декар. Не е без значение да се отбележи и факта, че овесът се е оказал твърде устойчив на ниските температури — издържа до минус 13-15 градуса. Миналата година на опитния участък той е косен до началото на януари, като е бил хубав, с напълно зелен цвят, незасегнат от мразовете. Положителни резултати са получени и от отглеждането на соята като втора култура.

Жътвата в страната е към своя край. Сеитбата на определените площи за втора култура фуражна царевица също приключва. В интерес на всеки кооператив ще бъде без отлагане и каквото и да е колебание да засее според възможностите си известни площи с втора култура овес, ечемик, грах или смески. Ползата от това ще бъде несъмнено голяма — ще се произведат допълнително големи количества зелена храна за правилното изхранване на животните.

Илия СИМЕОНОВ

Комисията за партиен контрол на своя пост

Бюрото на първичната партийна организация в с. Овен със секретар др. Ахмед Борбиев, от близо следи и помага в работата на избраната комисия за партиен контрол. На края на всяка година преди отчетното събрание на партийната организация бюрото прави оценка за дейността на комисията и в състава на комисията се оставят най-подходящите другари. Тази година партийното събрание утвърди като членове на комисията другарите: Мюмюн Мехмедов, Исмаил Тахиров и Сами Садъков. И тримата другари работят в полевъдството, което им дава възможност да проверят от близо качеството на извършената работа. Полевъдния бригадир др. Хабил Арифов в своята работа също се опира на комисията.

От началото на годината до сега партийното бюро три пъти е разглеждало работата на комисията, насочвало я към ония въпроси, които трябва да се проверяват.

В резултат на близкия контрол и системната помощ от страна на партийното бюро, тая комисия е извършила до сега над 20 проверки по различни въпроси. Още в началото на годината тя насочи своите проверки към подготовката на тютюневия разсад. Провери се как е изорано мястото, как е наторено, по-късно редовни проверки бяха направени за качеството на поливането, на борбата против болестите и др. Неотдавна комисията провери и качеството на беритбата и установи, че не всички зрели листа се берат навреме, стават много разхищения, някои звена нижат неправилно, като не делят лошите листа от хубавите и пр. По всички тези неудачи комисията излиза с конкретни предложения пред партийното бюро и се вземат навреме мерки за тяхното преодоляване.

Велико СТАНЕВ

Започна беритбата на фасул

Едновременно с другите селскостопански мероприятия кооператорите от Иширково извършват и усилен беритба на фасула. Рано стават кооператорите—още в четири и половина часа са на блока. Тогава брането най-спори. Работят до десет-единадесет часа, а щом напече слънцето се прехвърлят на друга работа.

Само за два дни кооператорите от първа тракторно-полевъдна бригада обраха над 90 декара фасул. Беритбата продължава.

Жеко ЛАЗАРОВ

ДЕВОЙКИТЕ ОТ ПИЛЧАРНИКА

Денят е слънчев. Наоколо е зелено. Носи се дъх на мащерка, лайкучка и равнец. В самата урва, губеща се в ровините на стара пръстница, коприва и бъзе, като малко корабче се белее пилчарника на село Чернолик. До него стърчи сухо скеле на някакво чардаче, а зад навеса с пещта са нахвърляни вършина, кочанки и пясък, затирена е задница на ръждясала каруца. На полянката до чардачето хрупка лакомо трева стара кобила, зачислена на пилегледачките Ремзие Исмаилова, Зюлфие Мемюнова, Бейе Мехмедова и Фетие Сабриева. Закъсат ли за вода, смески, люцерна или цвек ло две от тях запрягат кроткото животно и отиват до стопанския двор или до блока, за да донесат каквото е нужно за пилетата.

Пред самия пилчарник потрепват грапавите листи ца на черничките. Те бяха малки преди една-две години, но сега са с офор мени корони и правят сянка за пухкавите бели и червени пиленца.

Първа се показа на прага на стаята Зюлфие. Отвори поред вратичките на пилчарника и по едно време нададе вик:

—Дю-у-у-у!

Защото над пилчарника тя беше доловила сянката на приближаващ се орел и искаше да го прогони по-далеч, за да не задигне някое пиленце.

От горното крило на пилчарника изскочиха Бейе Мехмедова и Фетие Сабриева. Те бяха в работно облекло, забрадени с кърпи. И двете бяха загорели от лятното слънце и вятъра. По каносаните им пръсти се беше образувала тънка корица. И те за почнаха да викат подир орела.

Бейе Мехмедова и Зюлфие Мюмюнова са гледачки на пилета от две години. По-опитни са те и помагат на Ремзие Исмаилова и Фетие Сабриева да овладеят трудното майсторство на птицегледачките.

На 25 февруари зоотехникът Хасан Моллов и животновъдният бригадир Джевдет Османов докараха от люпилнята от град Силистра 8 312 червени пиленца. Зимата не беше страшна като други години, но не приличаше на пролетта и лятото. Температурата в помещенията бързо спадаше и пиленцата се скупчваха край каналите, ще се издушат. Затова се налагаше всяка вечер да се дежури в пилчарника. Много часове на напрежение и тревоги изживяха пилегледачките, но не се предадоха. На двумесечна възраст те предадоха на птицефермата в село Златоклас 7 000 ярки. А после почистиха пилчарника, измазаха го, дизенфекцираха го и го подготвиха за втората партида пилета.

На 25 април стопанството получи, пак от люпилнята от град Силистра, 6 100 бели пиленца. И отново се заредиха часове на грижи в работата на четиритях пилегледачки. По седем пъти на ден хранеха те малките пиленца със смески, царевично брашно, кълцана люцерна, бито мляко, рибено масло и други храни. Сутрин в девет часа ги изкарваха на слънце и ги прибираха след обяд в пет. През ден почистваха и подменяха постелята. Редовно изпарваха поилките с топла вода, а хранилките обгаряха с бензинова лампа. Всеки ден при тях се отбиваха зоотехникът Хасан, животновъдния бригадир Джевдет, ветеринарният лекар Неждет, за да проверят, дали пилегледачките спазват зооветеринарните изисквания. А пилегледачките се вслушваха в съветите им и постоянно повишаваха своите познания по хранене то и гледането на малките пилета. И когато след два месеца пиленцата станаха ярки, те ги предадоха на колегите си от Загрaд.

Наскоро в чернолишкия пилчарник докараха трета партида от 7 000 малки пиленца. Комсомолките — пилегледачки Ремзие Исмаилова, Зюлфие Мюмюнова, Бейе Мехмедова и Фетие Сабриева са отново на своя трудов пост.

Никола НАНЕВ

Плодовете носят големи доходи на ТКЗС, но те трябва навреме да се оберат, сортират, подредят в щайгите и да се предадат на изкупвателните организации. Кооператорите от Алфатар с любов извършиха тази работа и предадоха десетки тонозе ранни плодове за износ.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Успехи на младите животновъди

В кравефермата на село Зарица се отглеждат 80 телета за угояване. За тях се грижат трима телчари, комсомолците Лютви Салимов, Биети Юмеров и Реджеб Керимов. От ранна утрин те са при животните и се стремят да ги нахранят и напоят винаги навреме. Стриктно спазват всички указания на участъковия зоотехник.

Но ето че резултатите от добрите грижи не закъсняха. За месец юли те получиха от поверените им животни общ прираст 3 184 кг. Или средно от животно по над 40 кг. А има животни, които дадоха над 60 кг прираст за месеца.

Високото изпълнение на планът за прираста е дар, с който младите телчари ще посрещнат достойно празника на свободата. Добрите грижи, които не отслабват са гаранция, че и през следващите месеци планът ще бъде значително преизпълняван.

Милко НИКОЛОВ

И В БАЩИНО СИЛАЖИРАТ

Кооператорите от Бащино започнаха силажирането. От ранна сутрин до късна вечер ехти весела гълчава на траншейте и силажните ями, по царевичните блокове... Задачата е навреме да се приготви необходимото количество силаж. Затова и не спира трудовата надпревара. Хасан Даудов и Хюсеин Ибрямов, които работят със силажокомбайн само за един ден приготвиха 80 тона зелена маса. Трудовият ентусиазъм е завладял както механизаторите така и кооператорите. Планът за силажа ще бъде изпълнен предсрочно. В това няма никакво съмнение.

Исмаил МАХМУДОВ

Полевъдките на Кямиле Мюстеджебова

ПОЛЕТО пред нас прилича на тепсия. Между сухите масурчета на стърнището подава зелени връхчета пачата трева. Овчарите са подкарали стадата си из нея и весело си свирукат. Доволни са, че има къде да пасат овцете няколко дни, докато тракторите на Стоян Желязков изорат мястото.

—Ей онези там са полевъдките на Кямиле—обясни трактористът Наим Куртиев. По пъргавината, с която махат вилите, ги познавам. Без работа не остават никога.От тях и бригадирът Илия Иванов е много доволен и чувам, че ги предложил за награда пред управителния съвет на ТКЗС—Дулово по оня ден.

Двадесетте жени старателно прибираха разпиляната от сапана слама. Разбрах, че са от с. Черковна всичките.

—Целият блок е 800 дка —продължи Наим — Но повечето от сламата са извлекли полевъдките на Кямиле Мюстеджебова. Сега с помощта на трактор я трупат накрая, за да могат камионите по-лесно да я превозят до фермите. Ще бъде нужна на животните за храна и за постеля през зимата.

ДТ—20 на Димитър Великов бече ясно се чуваше да бръмчи. Беше замлъкнало за малко, но отново оттули прегракналото си гърло и потегли пълния сапан към продълговатата стръмна купчина. Една група жени изправиха глави и високо се изсмяха. Дългогодишният майстор-сламар Тахир Мехмедов, отмествайки се да мине сапана, щеше да падне от камарата. Но това изсмиване криеше в себе си и тревога, защото жените извикаха и затулиха устата си уплашени. В звеното те обичаха бай Тахир като роден баща, бяха сговорчиви и сега това, което щеше да се случи, ги накара да си помислят какво ли не и да го окайват.

Сапанът се повърна обратно назад, повлякъл след себе си смачкана паламида, метличина и други плевели. Това отклони вниманието на комсомолката Хюсние Ахмедова, на Зюмбюл Назифова и Фатмегюл Джамалова, които грабнаха вилите и започнаха да слагат навилек след навилек върху сапана.

—Захванали сме я от два дни и вече я привършваме—рече звеноводката. Обяснява ни, че на нейното звено нищо не се опира. Един нерв на бузите ѝ играеше и напомняше за умората и тревогата. Ходилата на босите ѝ крака се бяха разранили от стърнището и пуснали кръв. Но тя не ги усещаше.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ, СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

За двадесетгодишнината с изпълнени планове за печалбата

Печалбата в предприятията е обобщаващ икономически показател, характеризиращ резултатността и качеството на производствената дейност. Тя изразява ефективността на извършените работи, създава материална заинтересованост и стимулира към планово и свръхпланово снижение на себестойността.

През първото полугодие на тази година промишлените предприятия в нашия окръг работиха добре и преизпълниха плана за печалбата със 115 000 лева. Най-високо изпълнение имат държавните предприятия на централно подчинение, следвани от кооперативната и местната промишлености...

От предприятията най-благоприятен е резултатът в ДИП „Липа" — 137,1 на сто, ДПЗХ „Първи май" — 140 на сто, ДИП „Дунав" — 124 на сто, Държавен месокомбинат — 115,3 на сто, ДМЗ „Стомана" — 112,6 на сто и други.

Трябва обаче веднага да се подчертае, че има и такива предприятия, които не успяха да реализират предвидената по плана печалба и лишиха народното стопанство от планувaните постъпления. Такива са РТС Тутракан— с 60 на сто изпълнение на плана, Строително промишлено предприятие 82,4 на сто, Керамична фабрика— 94,1 на сто, промкомбинат „Електрометал" — 85,4 на сто, ТПК „Съединение" Тутракан и ДИП „Добруджа". Последното предприятие не само че не изпълни плана си за печалбата от 25 000 лева, а реализира загуба 32 000 лева.

В голямата си част причините за неизпълнението на плана за печалбата в тия предприятия са със субективен характер. В ДИП „Добруджа", където изпълнението е най-неблагоприятно причините са високата себестойност, в резултат на което разходите на единица продукция надвишават фабрично-заводската цена. Неизпълнението на плана за качеството също така е оказало влияние върху печалбата. Ръководителите на предприятието се крият зад направените големи разходи за вода и енергия от началото на годината до края на първата половина на месец май, понеже предприятието тогава е плащало тия разходи в двете сгради — старата и новата. До известна степен тия оправдания са приемливи, но трудно може с тях да се обясни защо през първото тримесечие (когато са правени тия разходи) е реализирана печалба от 11 000 лв, а за полугодието се отчита 25 000 лева загуба. Явно е, че работата през второто тримесечие е по-лоша, а това не може да се обясни със споменатите причини.

Промкомбинат „Електрометал" не изпълни плана, си защото заплаща на работниците по повременната система на заплащане в експерименталната база и в шлосерната работилница, без да осигури пълно използване на труда на работниците. Причините липса на поръчки поради лошокачествено изпълнение на работата. В Керамичната фабрика неблагополучията по този показател се дължат на неизпълнение на плана за обема на общата промишлена продукция.

Общо взето предприятията неизпълнили плана за печалбата, с изключение на ДИП „Добруджа", при енергични мерки могат за кратко време да влязат в графика и за Двадесетгодишнината от Девети септември да рапортуват изпълнението на този показател.

По-трудно е в ДИП „Добруджа". Но с набелязване на съвместни мероприятия на административното, партийното и профсъюзното ръководства и с общите усилия на целия колектив може до края на годината да се ликвидира с изоставането на плана за печалбата, както се справиха с изоставането на производствената програма.

Божко ХРИСТОВ

БРИГАДАТА НА ГЕОРГИ ВЪРБАНОВ Е ПЪРВА

Опитът от миналите години показва, че колкото по-рано и по-добре се приготви силажа, необходим за животните, толкова по-добри са и резултатите. Затова и тази година кооператорите от бригадата на Георги Върбанов от ТКЗС—Алфатар започнаха първи в стопанството със силажирането.

Благодарение на добрата организация на работа по обслужването на двата силажокомбайни и извозването на зелената маса до ямите, стопаните приготвиха над 700 т силаж при план 1 800 т. Тези успехи бригадата постигна в резултат на разгорялото се социалистическо съревнование между отделните звена, комбайнери и шофьори.

Засега най-активно в силажирането участвуват звената на Андрей Иванов и на Тодор Михалев. Много усърдно съхраняват зелената маса и средношколците, организирани във временна бригада. Досега те са направили над 300 т висококачествен силаж.

Оглеждайки своите сили и постигнати резултати, кооператорите от бригадата обещават да изпълнят плана си за силажа до 15 август и в чест на двадесетгодишнината на Девети септември да съхранят допълнително най-малко още 200 т зелена маса.

Йордан НЕЙКОВ

ОТ 7 АВГУСТ

Нов правилник за движението по улиците и пътищата

В брой 53 на вестник „Известия на Президиума на Народното събрание“ от 7 юли тази година бе публикуван нов правилник за движението по улиците и пътищата, който влиза в сила от 7 август. Какво е характерно в него?

Този правилник отговаря напълно на нуждите и изискванията на социалистическото развитие на страната ни и съответствуващото му ежедневно увеличаване на моторните превозни средства. Основното, което го отличава от стария правилник, е позволената скорост за движение в населените места. Съгласно правилника, от 7 август леките автомобили могат да се движат в населените места със скорост до 60 км в час, а извън тях — със скорост до 100 км в час. Товарните автомобили без ремаркета, мотоциклетите и автобусите ще могат да се движат в населените места със скорост до 50 км, а извън населените места — със скорост до 70 км в час.

Високата скорост на движение, която разрешава новият правилник, изисква от шофьорите, мотоциклетистите и мотопедистите да поддържат поверените им моторни превозни средства в пълна техническа изправност, ключваща всякакви изненади по време на движение. Въпреки че максималната скорост за движение в населените места е увеличена, в т. 152 от правилника се казва, че скоростта на движение се избира от водача в зависимост от пътните условия, интензивността на движението на превозните средства и пешеходците, видимостта особеностите и състоянието на превозното средство и превозния товар. Водачът е длъжен да направи всичко възможно, за да намали скоростта или да спре превозното средство във всички случаи, когато възниква опасност за движението, особено при недостатъчна видимост. Този пункт от правилника изяснява добре с каква скорост на движение трябва да се движат водачите на моторните превозни средства. Увеличаването на скоростта изисква улиците и пътищата да бъдат свободни за движение, по тях да няма хора и животни. То означава, че по главните асфалтови пътища Силистра — Русе, Силистра — Варна, Силистра — Коларовград и Силистра — Средище не трябва да се оставят животни на паша, и че родителите не бива да оставят децата си да играят по пътищата, особено в селата Калипетрово, Алфатар, Алеково, Честименско, Богорово, Средище, Айдемир, Черковна, Коларово, Зафирово, Нова Попина, Нова Черна и др.

Увеличаването на средната скорост на автомобилите, което предвижда новият правилник, ще съкрати сроковете за превозването на товари и пътници. То ще донесе голяма печалба на държавата и затова всички участници в движението трябва да вземат мерки за безопасност, за да не стават човешки жертви и да не се разрушава автомобилната техника. Поради това новият правилник изисква от каруцарите нощно време да носят ветроупорен фенер в лявата задна част на каруцата, отпред — жълт светлоотразител, а отзад — два червени светлоотразителя, симетрично разположени по отношение на задната симетрична дължина. Все още има каруцари и ръководители на ТКЗС, които не са убедени в необходимостта от поставяне на фенер в лявата задна част на каруцата. Но на тях трябва да напомним, че в Силистренски окръг няма случаи да е ударена каруца през нощта, когато е имала фенер, докато противоположните случаи са факт. Сега е крайно необходимо Материално-техническо снабдяване в гр. Силистра да вземе мерки за доставяне на фенери и светлоотразители във всички магазини на окръга, та нуждаещите се каруцари да могат да се снабдят с тях.

Съгласно т. 70 от правилника за движението водачите на соло мотоциклети с обем на двигателите над 98 куб. см. и пътуващите с тях при движение извън населените места са длъжни да поставят на главата си защитна каска според образеца, която задължително се закопчава с ремъчка под брадата. Новото в този пункт от правилника е, че и возещият се втори човек на мотоциклета също трябва да носи защитна каска.

Това са най-важните новости в правилника за движение, влизащ в сила от 7 август т. г. Необходимо е всички участници в движението — шофьори, мотоциклетисти, мотопедисти и велосипедисти, каруцари и пешеходци, да го разучат добре, за да се установи по пътищата и улиците на окръга дисциплинирано, сигурно и безопасно движение.

кап. Никола АТАНАСОВ
началник на КАТ — Силистра

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

КОНЦЕРТЪТ НА ФРЕНСКИЯ АНСАМБЪЛ

С много настроение, старание и вкус френските гости поднесоха на слушателите на концерта в Народния театър на 29 юли своята програма, съставена от песни и танци, каквито рядко имаме възможност да чуем и видим.

Както народният хор от гр. Орлеан, така и фолклорният танцов състав от областта Бери — Централна Франция, са съставени от самодейци-работници и служители, любители на изкуството. Любовта към него ги е сдружила и подтикнала към този колективен, високоблагороден труд, плод на който са и техните художествени изяви в рамките на хоровия и танцовия състави.

Много добро впечатление направи подбора на програмата. Хорът изпълни песни от епохата на Френското и Италианското възраждане, разработки на френски и чужди народни песни, песни от класиците и др. Танцовият състав представи танците на областта Бери. Особено смислено беше показването на танца „буре“ в неговото развитие и разновидности.

И в двата състава на ансамбъла не блестят звезди, но стилното изпълнение и непосредствеността, с която изпълнителите се стараеха да направят понятно и близко своето изкуство за публиката, беше трогателна и заразителна. Благодарността й беше изразена чрез непринудените аплодисменти, които изпращаха всяка песен, всеки танец.

Ръководителката на хора г-жа Сесил Жером е успяла да постигне добро уеднаквяване на гласовете, една хубава, бистра звучност и завидна чистота. Личеше старателното изработване на фразите, особено необходимо за репертоар с полифоничен строеж, каквато преобладаваше в програмата на хора.

Танцовият състав с ръководител г-н Жак Клод Мисковски успя въпреки еднообразието на стъпките, типични за дадената фолклорна област, посредством разнообразните фигури и съчетания на рисунъка да разнообрази танците и ги направи интересни. Този състав запозна нашата публика и с костюмите на областта Бери.

Интересен номер в програмата беше соловото изпълнение на оригиналния френски народен инструмент виела.

Целият концерт на сборния френски ансамбъл като програма и изпълнение представляваше интерес за нашата културна общественост. Жалко, че гражданите не се отзоваха масово да го посетят. Не се оправдава мнението, че Силистра е „музикален град“. Вина за това има и претоварената програма на Концертното бюро с различните по количество и репертоар състави, които отчасти преситиха възможностите на града.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ВАСИЛ АПРИЛОВ

(175 години от рождението му)

Още от ученическите си години всеки от нас е заживял с образа му в учебниците заедно с портретите на такива възрожденци като Паисий, Софроний Врачански и Петър Берон. И никой не може да забрави, че той е създателят на първото българско класно училище.

Роден в Габрово на 21 юли 1789 година, Васил Априлов отива след единадесетата си година в Москва при братята си, които са избягали там от вилнеещите у нас турски потисници. След няколко години учение в Москва и Брашов той завършва гимназия, после записва медицина във Виена. Висшето си образование обаче не можал да завърши, тъй като трябвало да поеме в Одеса западналата търговия на братята си. Там Априлов се привързва към обществото на гръцките колонисти и подпомага културното и просветно дело на гръцките патриоти.

През 1931 година, след като се е запознал с живота и на българската колония в Цариград, Васил Априлов прочита книгата на Юрий Венелин „Древные и нынешные болгаре“, която решително го приобщава към българския народ, чиито интереси дотогава са далеч от неговите мисли и стремежи. Еленофилът Априлов става активен, пламенен патриот—просветител. Със съдействието на видни руски общественици той отдава силите и средствата си за отваряне на училища и печатане на български книги. В 1835 година създава Габровското училище, което е една от най-знаменитите прояви на Възраждането.

Априлов се проявява и като активен книжовник. Той страстно участвува в споровете за изграждащия се български книжовен език и защищава прогресивната позиция за използуването на живата реч като негова основа. Сериозна роля в тогавашния книжовен живот изиграват книгите му „Денница новоболгарского образования“, „Българските книжици“ и „Мисли за сегашното болгарско учение“. С цялата си книжовна и просветно-организаторска дейност Васил Априлов принадлежи към светлата плеяда възрожденци, които подготвиха пътя на българския народ към освобождение и напредък.

УЧУДВАЩИ КОНТРАСТИ

За учащите се лятото е сезон на труд и отдих. Та къв отдих и такъв труд, които осмислят ваканционните им дни и ги ободряват пред новата учебна година. За една част от учащите се в Калипетрово това е постигнато още от края на месец юни. Почти всички осмокласници, част от седмокласниците и десетина шестокласници допреди няколко дни са били сдружени в бригада към кооперативното стопанство. Една активна и сплотена бригада, която под ръководството на дружинния ръководител Павел Павлов е постигнала отлични резултати в работата си: набрала е 32 тона кайсии, някол ко тона зелен фасул, 45 тона домати, оплевила 95 декара цвекло, извършала 175 тона домати... И винаги—с изпълнени норми, с изпълнен план!

Ръководителите на стопанството, както и кооператорите, са много доволни от работата на ученическата бригада, която даде едномесечен труд, възлизащ на повече от 2 000 лв. Но те се учудват на повечето от калипетровските средношколци, които през това лято не са образували своя бригада и предпочели да работят с родителите си, странейки от сбор ната бригада на учащите се. Това са около 55 младежи и само 7 от тях са се включили в сборната бригада. Напразно общинският комитет на Комсомола няколко пъти се е опитвал да ги убеди да заработят заедно: те си знаят своето. А нима това не е срамно, обидно, егоистично! 55 средношколци без своя бригада! И без никаква културно-масова проява! Но то винаги е било и така— който се труди, той е готов и да пее, и да се весели, а мързеливият и за това го няма. Ученическата бригада е имала своя агитка и пред кооператорите се е представила не само с нея, но и със стършелова естрадно-сатирична програма, а средношколците—те се представят с безотговорното си високомерие. Нещо повече, много средношколци се разхождат из селото със слава та на най-големи белотаджии и пушачи, докато техните седмина другари, между които и Димитра Христова, Марийка Русанова, Никола Петров и по-малките Жечка Сарафова, Недялка Георгиева, Димитра Кондова, Стоянка Михалева, Миню Великов, Александър Георгиев, Тодор Михалев, Кулю Георгиев и др. проявяват и трудолюбие, и чувство за колективизъм, какъвто би трябвало да проявят всички. Така ли са привикнали на стихийност, егоизъм и високомерие калипетровските средношколци в силистренските средни училища, в комсомолските си дружества?

Александър ПОПОВ

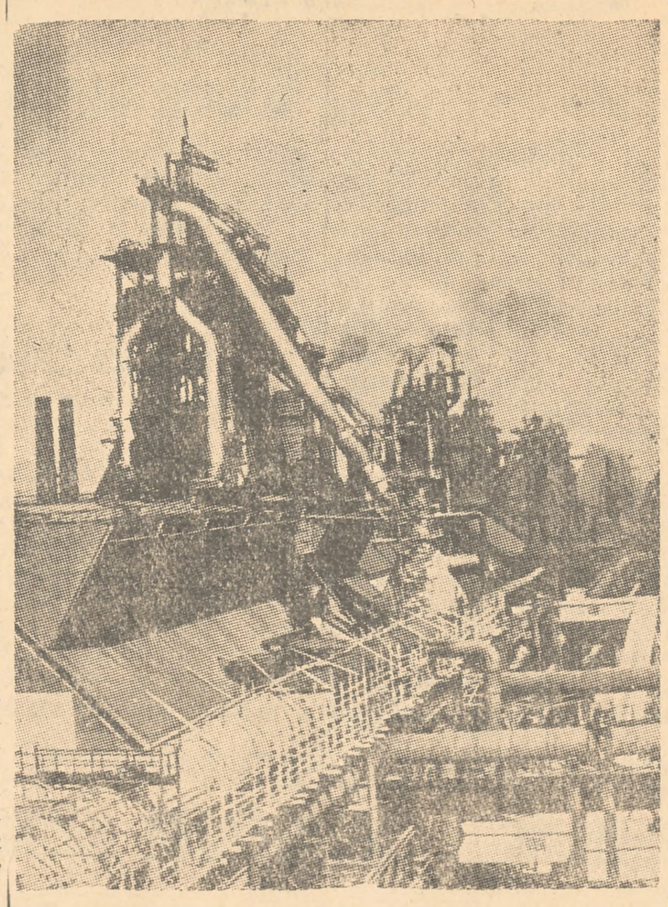
На вашето внимание, велосипедисти!

На първи август т. г., около 13.30 часа, в град Силистра, на пресечката на улиците „Христо Ботев“ и „Хаджи Димитър“, товарна кола № Сс 0857 с шофьор Коста Стоянов Атанасов е блъснала велосипедиста ВЕНЦИСЛАВ АТАНАСОВ ПАВЛОВ от гр. Силистра. Причина за произшествието е станал само велосипедистът, който движейки се по второстепенна улица, пресича платното на главната улица, без да спре на знака „Стоп“, и без да се е уверил, че по първостепенната улица не идва превозно средство. В резултат на сблъскването Венцислав Павлов е тежко контузен.

Велосипедисти, пресичайте внимателно улиците. Преминавайте главните улици, след като се убедите, че по тях не минават превозни средства. Не забравяйте, че от 7 август скоростта на превозните средства в населените места нараства на 60 километра в час!

Димитър ИВАНОВ
автоконтрольор

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Семейството на исполинските агрегати на Магнитогорския металургичен комбинат бе попълнено наскоро от нова доменна пещ. Скоро новата доменна пещ ще даде първия чугун.

ШАХМАТЕН ТУРНИР

В чест на Двадесетгодишнината от Девети септември Окръжната секция по шахмат провежда турнир с участието на шахматните отбори на физкултурните дружества „Червена звезда“ — Дулово, „Доростол“ — Силистра и „Панайот Хитов“ — Тутракан.

В проведения четвърти кръг на 28 юли в Дулово между „Червена звезда“ и „Доростол“ на отделните дъски се получиха следните резултати: Стефан Петров — Фикрет Музаферов — 0:1, Георги Костадинов — Пенко Драгнев — 1:0, Иван Дочев — Ефтим Неделчев — 1:0, Гроздан Велков — Михаил Попов — 0:1, Емил Бенлиев — Цоню Ангелов — 1:0, Ангел Илиев — Леонид Йорданов — 0:1, Цоню Стоянов — Сали Якубов — 0:1. За втори път отборът на Дулово показва, че е по-боеспособен, като спечели срещата с краен резултат 4:3. Във временното класиране Дулово води с 11. 5 точки, следват Силистра с 10.5 точки и Тутракан с 6 точки.

В двубоя между отборите на Дулово и Силистра интерес предизвика срещата между Емил Бенлиев (Силистра) и Цоню Ангелов (Дулово), която поместваме по-долу:

БЕНЛИЕВ — К. М. АНГЕЛОВ

1. е4, е5 2. ф4, е:ф 3. КфЗ, Ое7 4. Оц4, Ох4 плюс 5. г3, ф:г 6. 0—0, г2 7. Ц:г2, Кх6, 8. д4, б5 9. Од5, цб 10. Об3, Тф8 11. Ке5, д6 12. 0:х6, д:е 13. Дх5, г:х 14. 0:ф7 плюс, Цд7 15. Д:е5, Дг5 плюс 16. Д:г5, х:г 17. Ое6 плюс, Це7 18. Т:ф8, О:е6 19. Тх8, х5 20. Кц3 Оф7 21. Тф1, Ое8 22. Тх7 плюс, Цд8 23. е5, Кд7 24. е6, Кб6 25. Тф8, а6 26. Т67, г4 27. Т:б6, Ое7 28. Т:е8 плюс, Ц:е8 29. Т: ц6, 64 30. Ке2, а5 31. ц4, а4 32. д5, Тд8 33. Та6, а3 34. б3, Од6 35. Та7, х4 36. Тх7, х3 плюс 37, Цх1, Цф8 38. Кг3, О:г3 39. е7 плюс черните се предават.

Нейко ИЛИЕВ

Физкултурен празник в Нова Черна

В чест на Двадесетгодишнината на социалистическата революция у нас по инициатива на общинския партиен комитет, на ДКМС и физкултурното дружество в с. Нова Черна бе подготвен и проведен преди няколко дни голям физкултурен празник. За неговото провеждане даде основание масовизирането на физкултурата и спорта след Втората републиканска спартакиада. Организационният комитет на празника начело с председателя си Христо Петков осигури всестранна и системна подготовка на колективите от всички села в района и ДЗС —Нова Черна.

В 8 часа на 29 юли отборите се строиха за официално откриване. След приветствието на председателя на организационния комитет младежите от блокове, площадки и ферми започнаха благородна спортна борба. Само в състезанията по лека атлетика взеха участие повече от 160 души, от които една трета жени. Въпреки горещината атлетическите състезания преминаха много оспорвано. На бягане 100 м от мъжете пръв се класира Т. Делев от Н. Черна, на 200 м — Христо Йосифов от Н. Черна, а на 400 м —Васил Йорданов от Н. Черна. В хвърлянето на копие победи Лазар Кръстев от Цар Самуил, в тласкането на гюлле Тодор Великов от Сяново. В скоковете победители излязоха съответно: на дълъг и висок скок--Т.Делев, а на троен скок—Васил Йорданов.

В атлетическите дисциплини при жените победителки излязоха: 100 м—Марийка Георгиева от Н. Черна; 200 м. —Марина Иванова от Н. Черна; копие—Венка Йорданова от ДЗС—Н. Черна; диск—Мария Георгиева от ДЗС—Нова Черна; дълъг и висок скок—също Мария Георгиева.

В комплексното класиране на първо място се нареди лекоатлетическият отбор на Н. Черна, следван от отборите на ДЗС—Н. Черна и Цар Самуил.

Много интересно и оспорвано преминаха състезанията по волейбол, баскетбол, футбол и борба. Мъжкият и женският отбори на Н. Черна заеха първите места по баскетбол, а по волейбол се наложиха мъжкият отбор на Цар Самуил и женският отбор на ДЗС—Н. Черна. Футболната среща бе спечелена от отбора на Сяново, който се наложи с 2:1 над Нова Черна.

В срещите по шахмат състезателите от ДЗС—Н. Черна излязоха първи, а в срещите по борба в своите категории победиха Тодор Станков, Ибрям Каваков, Андрей Дечев и Дечо Петков.

Джемали ИБРАХИМОВ

НОВИ КНИГИ

ГРИГОРИЙ БОРОВИКОВ
ПОРОЙ. Роман—хроника
Изд. НСОФ

Действието в романа се развива през време на Октомврийската революция. Известният съветски журналист и писател създава цяла галерия от образи на младежи. Едни от тях приемат делото на революцията като своя лична съдба, други остават пасивни наблюдатели, а трети са пометени от пороя на събитията като ненужен реквизит.

ХОРА С ЛЮБИТЕЛСКА СТРАСТ

— Лажо, седни тука. Ела да ти разкажа една истинска смехория този път.

— Не ти вярвам, Блажо. Винаги ги измисляш едни такива — ни в клин, ни в ръкав.

— Постой, братленце. Този път и аз бях очевидец... Стоим си ние завчера, в сряда, нали тогава ни е почивния ден, със секретаря на общинския комитет на Партията, главния счетоводител и диспечера на стопанството и кроим и прекрояваме как по-скоро да приберем зърното от от блоковете. Изведнъж нахълтва, като че ли триста сеймени го гонят, отчетникът на зеленчуковата градина Ахмед Зогуту.

— Бързо, крадат — тръгвайте — на един дъх изломоти той. И без да чака повече, хукна навън. Хукнахме и ние след него. Той тича и ние след него. Дъх не ни остана, братленце.

Та пристигнахме ние на язовира и изведнъж разбрахме каква била работата. Двама души, седнали чорбаджийски край нашето язовирче, спокойно си вадят шаранчета.

— Помага ви бог бе, рибари — с нескрита ирония ги подхвана нашият Тошо — главният счетоводител.

—О, здравейте, здравейте— с мазна усмивка отговарят ония двамата.

— Аз ще ви дам едно здравейте. Кой ви разреши тук да ловите риба, бе? Знаете ли колко пари сме изпотрошили край тази риба, знаете ли?... — пусна първия картеч нашият счетоводител.

— Че ти кой си, че така нахално ни започваш — важно се надигна единият, а след него и другият.

— Аз ли, аз съм един обикновен кооператор. Но вие, вие кои сте и как сте посмели да крадете от стотинките на кооператорите?...

— Ние не крадем бе, другари. Рибарската си краста чешим. Миналата седмица идвахме — никой нищичко не ни рече. Та това кражба ли е —любителска страст...

— Така, а? А защо не чешете кастата си по Дунава.

— Момче, не обиждай. Даже вашият бригадир ни откраднa най-големия шаран.

— Откраднa ви го значи, а... Браво на бригадира!

— Слушай. Много шум не дигайте, че... Знаеш ли кои сме?

Партийният секретар Йордан Цанев, който досега стоеше настрана, не се стърпя:

— Знам ви кои сте. Ти си Димо Табаков, юрист-консулт в Материално-техническо снабдяване —Силистра, а ти Никола Яйчаров, служител в Окръжния народен съвет. Като командир на щаба на доброволния отряд, веднага нареждам да предадете въдиците си на тези отрядници.

Измъкнахме ние въдиците от ръцете им.

— Недейте така, бе другари, ние сме високопоставени лица. Не ни правете за срам пред окръга. Пък хора сме, все ще помогнем нещичко и ние. Нали знаете...

— Повече приказки не щем. Въдиците ще си получите в Силистра...

Ония двамата се посуетиха, възседнаха моторите си и запращиха — към Силистра ли, към друг ли язовир...

— На добър път, им рекохме убедени, че нямa скоро да ги видим край нашия язовир.

Та това е случката, Лажо. Този път тя е вярна и се случи това лято, на 15 юли.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 92 (800) | Петък, 7 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

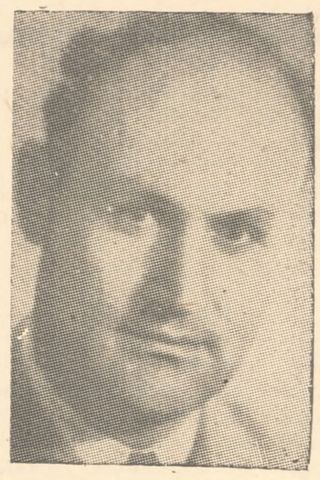
АПОСТОЛ ПАВЛОВ ПАШЕВ

Кандидат за народен представител в гр. Силистра

На състоялото се на 17 юли т. г. събрание с представителите на различните масови и политически организации в град Силистра, бе издигната кандидатурата на др. АПОСТОЛ ПАВЛОВ ПАШЕВ за народен представител в Народното събрание в 198 избирателен район в гр. Силистра

Другарят Апостол Пашев е член на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет за планиране. Взел е активно участие в борбите на българския народ за освобождението му от фашизма и капитализма. Автобиографията му е летопис на един изпълнен с напрежение и преживявания живот за делото на Партията.

Роден е на 17 май 1914 година в село Павелско, Смолянски окръг. През 1931 година той влиза в маркс-ленинските кръжоци, през 1932 година става член на РМС, а през 1934 година бива приет за член на студентската партийна група. Учи в Бърно, Чехословакия. Подготвя се за инженер-строител.

По решение на партийната организация другарят Пашев към края на 1936 година заминава за гр. Виена, където продължава образованието си и същевременно завежда задграничното бюро на БКП по прекарване на нелегални другари и материали от България за Съветския съюз и обратно. През 1939 година той е в Прага и продължава нелегалната си дейност в задграничното бюро на Партията. Заподозрян, той бива арестуван от немското разузнаване и интерниран в Словакия.

През юли 1940 година завършва образованието си и се връща в България. Установява се на работа в гр. Хасково. Квартирата му е на разположение на нелегални функционери на БКП. Полицията подушва дейността му и той бива уволнен. Продължава обаче още по-упорито работата си в Партията. През 1944 година постъпва на работа във ВЕЦ „Въча". Там го заварва свободата.

След Девети септември 1944 година др. Апостол Пашев участвува активно в строителството на социализма, заемайки ред отговорни длъжности — директор на язовир „Васил Коларов", директор на „Хидрострой", заместник-министър на електрификацията и други. През 1962 година бе издигнат за завеждащ отдел при ЦК на БКП, а покъсно за заместник министър на строежите, заместник председател на Държавната планова комисия, а в момента е председател на същата. На Осмия конгрес на БКП бе избран за член на ЦК на БКП.

Окръжен комитет на Отечествения фронт — Силистра

ПРЕД ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗБОРИ ЗА НАРОДНО СЪБРАНИЕ В ГР. СИЛИСТРА

На основание чл. 10 от Закона за избиране Народно събрание на Народна Република България, бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, в заседанието си от 27 април т. г. счете, че народният представител Руси Христозов Господинов, избран на 25 февруари 1962 година в 198 избирателен район в гр. Силистра не оправда доверието на избирателите, не провежда срещи и не се отчита пред тях, а също така, че той е изменил на идеите и програмата, в името на които е кандидатиран. Поради това предложи на бюрото на Националния съвет на Отечествения фронт същият да бъде отзован като народен представител.

Това предложение бе прието от Седмата сесия на Народното събрание. Комисията по проверка на изборите, счете, че предложението на Окръжния комитет на Отечествения фронт, който е кандидатирал Руси Христозов за народен представител в 198 избирателен район в гр. Силистра е правилно и Народното събрание с пълно единодушие гласува предложеното решение.

Избраниците на народа в нашата страна са излезли от недрата на народа и затова те нямат и не могат да имат други интереси освен интересите на Партията и Родината. Честната и преданна служба на социалистическото ни Отечество и на трудовия народ са единствената мярка, с която се преценява правото и честта на всеки, който носи високото звание народен представител.

За тази голяма чест се оказа недостоен не само Руси Христозов. Седмата сесия на Народното събрание отзова преди изтичане на срока, за който са избрани и Антон Югов, Георги Цанков, Георги Кумбилиев и други, които на отговорни държавни постове са извършили груби нарушения на законността у нас и с това са причинили тежка вреда на Партията и страната.

Затова сега в нашия град, който представлява 198 избирателен район, съгласно Указ № 329 от 27 юни 1964 година на Президиума на Народното събрание, са насрочени допълнителни избори за избиране на народен представител. Изборите ще се проведат на 26 август т. г.

Окръжният комитет на Отечествения фронт е издигнал кандидатурата на др. АПОСТОЛ ПАШЕВ— председател на Държавния комитет за планиране — София.

Няма никакво съмнение, че трудещите се от гр. Силистра, сплотени под знамето на Отечествения фронт и при мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия още веднъж ще докажат любовта и преданността си към Партията и народната власт и до един ще гласуват на 26 август с листата на Отечествения фронт.

Окръжен комитет на Отечествения фронт—Силистра

В ЧЕСТ НА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

НА ПОЛИВНИТЕ ПЛОЩИ ПРОЛЕТНИЦИТЕ ИЗГАРЯТ

Новочерненци от дълги години напояват голяма част от културите, засети в тяхното землище. Те вече придобиха голям опит в това отношение. Не напразно много високодобивници на царевица от напояваните площи са удостоени с високи правителствени награди.

А тази година пролетниците, засети на поливните площи изгарят. Дори ръководителите си признават, че царевицата на неполивните площи в сравнение с поливните е в по-добро състояние, тъй като тя е засята порядко. Според думите на зоотехника Марин Маринов от очакваните 3 500 кг зелена маса от фуражната царевица—първа култура на декар едва се получават по 2 600 кг. И състоянието на вторите култури е зле. И те изгарят. Решено е от 3 300 декара втори култури да се поливат само 1 200 декара. А от заплануваната поливна царевица първа култура все още не са полети 1 500 декара. За втори път се предвижда да се полеят само 1 000 декара.

Планът за напояването в Нова Черна не се изпълнява. От 32 967 декара досега са напоени първи път 22 410 декара. По-добро е положението в ТКЗС — Старо село. Тук от заплануваните 2 996 декара са напоени 2 852 декара. В Нова Черна досега нито един път графика за поливане е изпълнен. Поливачите вместо 1 354 декара успяват да напоят по 800-850 декара на ден.

Къде се крият причините за неизпълнението на плана? И ръководителите, и кооператорите търсят главната причина в недостига на вода, поради ниското напрежение на тока. Наистина това е вярно. Така например на 23 юли тока е бил внезапно спрян, на 26 юли прекъснат от 10 до 12.45 часа. На 28 същия месец 25-та помпена станция останала без ток. Но за неизпълнението на плана влияят и други причини. Една от тях е слабата организация на труда на поливачите. Често пъти след спиране на водата в каналите поливачите напускат блоковете. След като се пусне водата от системата тя идва след 9 часа. Тогава обикновено няма хора, които да я поемат и регулират. Тя тече на произвол. Трябва да се създаде много здрава организация. Щом започне по каналите да тече вода, поливачите веднага трябва да се изпращат на работните места.

Преди няколко дни в Цар Самуил с поливачите и звеноводите на зеленчуковата градина се проведе съвещание. Това оказа голямо влияние за подобряване на работата. Такива съвещания трябва да се провеждат по-често.

Друг недостатък е неизползването на цялата поливна техника. Така например в ТКЗС Нова Черна и Старо село и в ДЗС Нова Черна имат 29 инсталации и дъждовални машини. А от тях се използват само 17. Някои кооператори казват, че „като не ни достига водата, за какво ни са повече машини", обаче понякога по каналите тече достатъчно вода, а няма достатъчно изправна техника. Всичките дъждовални машини не могат да се използват, защото нямат смукателни маркучи и агрегати, които да ги задвижат.

И кражбата на вода от страна на кооператорите е често явление в стопанството. Йордан Костадинов, Никола Абаджиев, Петър Николов, Кочо Маринов и други кооператори поради използването на водата през нощта за личните си площи, са глобени от „Водно стопанство" в Силистра. Някой път пък кооператорите от село Звънарци, Разградски окръг използват водата от каналите на Нова Черна за свои нужди. Поливачите им - Ради Радев и Цоню Цонев са хванати няколко пъти в кражба на вода.

И в ДЕСС — Силистра работата не е задоволителна. Тук за напояване се използва водата от Айдемирската напоителна система и водата от помпената станция в Силистра. Тук тя е в предостатъчно количество. Но има слаба организация на работата. Поливачите вместо да започнат да поливат денонощно още през юни, започнаха едва преди няколко дни. Затова имат вина и ръководителите на стопанството. Те отричаха нощната поливка, защото на отделни места се получавало заблатяване. А при тях и през деня се получава заблатяване, щом поливачите не си гледат добре работата. Преди няколко дни един от поливачите беше пуснал водата и след това влязъл в колибата. На ниските места беше се получило заблатяване, тъй като поливачът не направил път за движението на водата. И отговорникът на водоползването в ДЕСС Силистра Георги Йорданов не е компетентно лице по въпросите на напояването. Именно за това се получава често разпиляване на водата.

Крайно време е да се отстранят всички тези слабости. Поливачите трябва да водят борба за използване на всяка капка вода. След седмица, две ще бъде вече късно, — посевите няма да имат нужда от вода.

Александър ШУЛЕВ
началник на „Водно стопанство" Силистра
Зия СЕЛЕМЕДОВ
наш пратеник

Непосредствено след жътвата механизаторите от ТКЗС — Добротица извършиха подметка на стърнищата.

НА СНИМКАТА: Трактористът Васил Стойчев, който участвува в извършването на това мероприятие.

БЕРИТБАТА НА ТЮТЮНА — НАЙ-ВАЖНА ЗАДАЧА

След завършването на жътвата една от най-важните задачи за кооператорите от ТКЗС Алфатар е беритбата на тютюна. Листата бързо узряват и трябва всеки ден да се берат. Стопанските дворове са препълнени от десетки хиляди низи. Най-усърдни в работата са кооператорите от трета бригада с бригадир Слави Динев. Не случайно те са на първо място по изпълнение на всички задачи. Всеки ден те берат по 3 000—3 200 низи. Досега при план 70 000 низи са набрали над 40 000. За същия период на миналата година бяха набрали само 12 000 низи.

Най-голям дял за тези успехи имат звената на Господин Алексиев, Ангел Падарски, Петър Инджов, Петър Радев и Иван Георгиев, които благодарение на добрата организация и съзнателното отношение към работата всеки ден правят по 270-280 низи и досега имат направени най-много низи в бригадата.

Най-добре в тези звена работят кооператорките Неделя Михалева, Стоянка Иванова Дичева, Тодор Друмев Кръстев и други. Те със своята сръчност и съзнателност служат за пример на всички останали.

Тези успехи на бригадата вдъхват вяра и ентусиазъм в постигането на още по-големи показатели. В чест на 20 годишнината от народното антифашистко въстание кооператорите от бригадата са обещали да положат големи усилия и да получат допълнително 40 тона тютюн

Социалистическото съревнование за срочно и качествено прибиране на богатата тютюнева реколта се разгаря и в другите бригади на стопанството. Сега най-главна задача е прибирането на всеки лист тютюн в техническа зрялост.

При този темп на работа няма и съмнение, че обещанието пред Централния комитет на Партията в чест на 20-годишнината от славния Девети септември ще бъде изпълнено.

Йордан НЕЙКОВ

ЗА 4 ДНИ 1600 ТОНА СИЛАЖ

Поучени от миналогодишната си грешка, кооператорите от село Зафирово подготвят усилено силаж за добитъка. Решението на партийните организации и управителния съвет на стопанството е тая година да се подготви по 20 тона силаж на глава от едрия рогат добитък. Кооператорите и механизаторите с готовност изпълняват това правдиво решение.

Силажокомбайнът на Каньо Колев непрекъснато работи. Всекидневно той нарязва около 200 тона зелена царевица. Петте коли пренасят до силажните ями пожънатата фуражна маса. Неуморим е шофьорът Григор Иванов. На смяна той превозва по 80 тона зелена царевица. Неотстъпва в съревнованието и колегата му Стоян Димитров.

Али КЬОСЕВ

В СЕЛО ВАРНЕНЦИ СИЛАЖИРАНЕТО ЗАПОЧНА

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС в с. Варненци не забравят, че след топлите летни дни идва суровата Добруджанска зима. Затова те отрано помислиха за силажа на добитъка в стопанството.

Тракторно-полевъдните бригадири Кирчо Димитров Киров и Господин Тодоров отдавна подготвиха силажните ями. Механизаторите Руси Георгиев Русев и Велико Калинов Недков, с помощта на бригадния механик др. Цвятко Райчев ремонтираха най-старателно своя силажокомбайн.

Резултатите от добрата подготовка не закъсняха. Само за един ден от фуражната царевица в блока „Теке кору" бе приготвен 137 тона доброкачествен силаж.

Доволен от добрата работа, др. Руси Русев отбеляза.

—Бихме могли да силажираме и по 200 тона зелена царевица на ден, стига превозните средства да ни насмогват.

Николай ДЕЧЕВ

ЗА СВОЕВРЕМЕННА И ТОЧНА ОПЕРАТИВНА ОТЧЕТНОСТ

Оперативната отчетност е огледало, от което се вижда хода на най-важните селскостопански работи в едно кооперативно стопанство.

От данните, които ежедневно се събират от бригадите, ръководствата на кооперативните стопанства и от тези, които се предават в окръга от кооперативните стопанства, окръжните ръководители следят къде как се изпълняват задачите и от каква помощ се нуждаят бригадите и стопанствата.

От тук произтича необходимостта ръководителите на кооперативните стопанства да се отнасят най-сериозно към събираните сведения, да не се допускат в тях никакви неточности, да им служат за ръководство.

Данните обаче показват, че в някои стопанства по този въпрос съществува пълна аномалия и липса на всякаква отговорност. На такава основа е поставена работата в ТКЗС в гр. Дулово. Още на 3 юли т. г., когато никъде в окръга не е започнало силажирането от това стопанство съобщават, че е направен 7 351 тона силаж, което представлява над 50 на сто от плана на стопанството. Тези сведения продължават да се предават до началото на месец август. Съгласно сведенията ТКЗС в Дулово застава на първо място в окръга по силажирането.

От направената проверка обаче се оказа, че предадените в окръга сведения не са верни и че към 2 август стопанството няма 7 350 тона силаж както се предава, а едва около 2 500 тона. Отчетени са в повече близо 5 000 тона.

Чия е вината?

Вярно е, че тук грешка е допускала отчетничката на стопанството, която само от 30 юни до 3 юли т. г. е предала, че в стопанството е направен 4 785 тона силаж. Но нима с нея може да се оправдаят ръководителите на кооперативното стопанство? Може ли да се говори за някакъв контрол върху отчетността, когато се предава, че на ден в стопанството се силажират над 1 500 тона, а в същност не се силажира нищо?

Нима това не знаят бригадирите, агрономите, зоотехниците, заместник председателя и председателя на кооперативното стопанство?

Като се има предвид, че в това стопанство са объркани и сведенията за балираната слама, като вместо 100 тона са отчетени 1 000 тона, не може да не се стигне до извода, че дуловските ръководители не преглеждат предадените в окръга сведения, че те не се интересуват от оперативната отчетност, че тя не им служи за ръководство. Отчетността в ТКЗС — Дулово явно се води, защото за това настоява Окръжният народен съвет.

Необходимо е на тази аномалия да се сложи край. Това е безотговорно отношение, безотговорна работа.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 3. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Дълбока оран	Тютюн низи	Силажиране
Айдемир	30	24	0
Калипетрово	60	33	18
Бабук	42	23	8
Алфатар	47	19.4	26
Алеково	66	19	4
Иширково	38	68	20
Смилец	65	31	6
Попина	47	56	3
Сребърна	33	44	29
Ситово	55	59	0
Срацимир	70	21	17
Кайнарджа	42	32	6
Голеш	34	11.2	0.2
Средище	36	24	3
Тутракан	30	30	4
Нова Черна	24	16	27
Старо село	40	34	12
Белица	37	43	17
Главиница	23	44	2
Ст. Караджа	38	36	5
Сокол	52	49.3	18
Зафирово	27	26	30
М. Преславец	59	28.5	0
Дулово	59	53	31
Межден	42	34	1
Окорш	34	47	2
Секулово	34	26	0
Добротица	36	31	26
Чернолик	34	41.7	7
Паисиево	26	32.9	0
В-ко ТКЗС	41	38.4	11
ДЗС Силис.	X	34	29
„ Н. Черна	8	24	8.5
„ Я. Забунов	52	23. 2	0
„ Окорш	14	40	35
В-ко — ДЗС	35	27.4	13.3
В-ко за окр.	41	37.6	11.1

В ПОДГОТОВКА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА

През тази есен кооперативното стопанство в село Срацимир трябва да засее 19 100 дка есенни култури, от които 15 000 дка с пшеница, 4 000 дка с ечемик и 100 дка с ръж. Правилното им развитие и получаването на високи добиви от тях в много голяма степен зависи от навременното и висококачествено извършване на есенната сеитба. Това значи посевите да бъдат засети в периода между 25 септември и 20 октомври, върху добре подготвени почви, с добре почистени семена. Подготовката за сеитбата в ТКЗС — Срацимир започна. За ремонтирането на сеялките и другия прикачен инвентар, който ще участвува в сеитбата е помислено още от пролетта. Под ръководството на главния инженер на стопанството Тодор Христов те бяха навреме подготвени. Ще бъдат закупени и две нови сеялки „Суб—48", които ще вземат участие в сеитбата. Тракторите са също в добро състояние и ще могат да завършат сеитбата в определения срок.

Подготовката на посевния материал в срацимирското стопанство започна навреме. За засяването на есенните култури са необходими общо 464 т семена, от които 390 т пшеница, 72 т ечемик и 2 т ръж. Посевният материал е осигурен. Стопанството разполага с необходимите семена, за да засее 50 на сто от площите на пшеницата със сорта „Безостая-1", 20 на сто със сорта „100-10" и останалите 30 на сто със сортовете „301" и „Аутономия".

Сега в стопанството се провежда усилено почистване на определените за посев семена. Двата селектора, с които разполага кооператива, са добре ремонтирани и отделят почти всички примеси. Те работят непрекъснато и почистват на ден 15-16 т всеки един. Специалистите са изработили график, в който са посочили срока и дните, в които селекторите ще работят в отделните бригади. За сега единият от тях работи в бригадата на с. Българка, а другият в с. Поп Кралево. Почистени са вече над 200 т пшеница и са изпратени за окачествяване в „Семе контролната инспекция" — Силистра 6 проби. Две от тях вече са окачествени. Едната отговаря на втора класа, а другата на трета, което се дължи не толкова на чистотата, а на по-ниската кълняемост на посевния материал. Това предполага корекция на посевната норма.

Докато подготовката на инвентара и посевния материал върви с необходимия темп, подготовката на почвата изостава. Освободени са вече не малко площи от фуражния грах и силажната царевица. Но досега са изорани само 300 дка. И те са накъртени на буци, което ще затрудни тяхната сеитба.

Единственият полибраздир, с който разполага стопанството се намира в с. Главан и все още не се използва в предсеитбената подготовка. Предвидено е закупуването на два нови полибраздира. Това трябва да стане час по-скоро и те масово да се използват в подготовката на почвата. Всеки ден освободените площи се увеличават. Те трябва незабавнода се подготвят. Специалистите трябва строго да следят и да не допускат накъртването им на буци, върху които в никой случай не ще може да се извърши висококачествена сеитба.

От казаното се вижда, че ръководството на ТКЗС — Срацимир навреме взема мерки за подготовката на есенната сеитба. Нужно е обаче някои неща да се огледат още веднъж, за да може във всички отношения тя да се проведе образцово.

Емил ПРАХОВ

КАЙНАРДЖА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

Кайнарджанци строят НОВИЯ ЖИВОТ

Незабравими ще останат за кайнарджанци дните 7 и 8 септември 1944 година при посрещането на съветската армия-освободителка при румъно-българската граница.

Нов живот настъпи и в Кайнарджа. Тук се виждат вече стотици нови тухлени къщи, водопровод със стотици чешми, голяма търговска сграда, баня, фурна и ново голямо училище, където децата на кооператорите се учат в една смяна. А в двата края на селото се намират стопанските дворове на кооператива. Гиздаво, неузнаваемо, променено е сега нашето село Кайнарджа. За 20 години, сплотени в здрав колектив, кайнарджанци не само промениха селото, но и живота си. Напълно се оправдават мечтите на участниците в революционното движение за освобождаване на Добруджа от румънското и българското фашистко робство.

Сега Кайнарджанското стопанство има 69 000 декара обработваема земя. С право можем да кажем, че то е едно от най-големите в окръга. Миналата година кооператорите прибраха по 157 кг пшеница от 25 000 декара, по 152 кг слънчоглед от 8 000 дка, по 340 кг царевица от 10 000 декара, а бригадата на Георги Христов от село Кайнарджа получи по 418 кг царевица.

Колкото и скучни да са цифрите, отново трябва да се позовем на тях, за да се види с какви огромни крачки върви напред кооперативното ни стопанство. Миналата година при план стопанството да реализира 3 228 585 лв, то осигури 3 451 477 лв чиста продукция. Богата продукция — богато възнаграждение и на кооператорите. Миналата година вместо запланувани фонд за разпределение 1 280 508 лв бяха раздадени 1 469 017 лв, като средното възнаграждение на човекоден достигна 3,61 лв, а на работоспособен кооператор се паднаха средно по 828 лева. Само в края на миналата година 1963 кооператори внесоха на влог 12 000 лева.

Кое сплотява така здраво кооператорите, кое ги кара да вървят дружно напред? Цифрите, които вече споменахме, говорят красноречиво за големите успехи. Но те далеч не изчерпват онова, което сме завоювали за двадесет години свободен живот. Сега нашият кооператив заплаща болничните дни на всички кооператори, които са боледували. Раздават се на нуждаещите се безплатни карти за лечение и почивка. На животновъдите се осигурява в седмицата по един почивен ден. Овчарите и пастирите получават парично възнаграждение за прослужени години. Много са придобивките на майките. В петте села на кооператива се раздава мляко за малки деца. Всяко лято през най-напрегнатите дни стопанството организира детски градини и ясли, които работят по 60-70 дни. В летните детски градини прекарват около 260 деца. И тук храната е безплатна за сметка на кооператива.

Стопанството е обзавело стол, в който се хранят ежедневно по 100 кооператори, механизатори и други, а по време напрегнатите дни се разрешава на всички желаещи да получават храна от него.

Със средствата на кооператива се закупи линейка за участъковата болница, с която бързо се придвижват болните от района до Кайнарджа и Силистра. Стопанството редовно помага за благоустрояването и разкрасяването на селищата от района на стопанството. Това са редове за новия щастлив живот на трудолюбивите кооператори от Кайнарджанското стопанство, който постигнаха през годините на народната власт.

Димитър ВЪЛЧЕВ
секретар на общинския партиен комитет

Един от най-добрите магазинери в село Кайнарджа е Петко Роев. Магазинът му е винаги чист, приятно подреден и привлекателен за клиентите. Това му помогна да реализира голям стокооборот и да преизпълни шестмесечния си план 113 на сто.

СЪС СЛАВАТА НА ДОБРУДЖАНЦИ

Инструменталният оркестър на кайнарджанци също е едно от постиженията на народната власт. Едно от постиженията им на културния фронт наред с новата им прекрасна училищна сграда. И на селото за изминатите свободни години той донесе не по-малко слава отколко то трудолюбивите животновъди и полевъди...

Наскоро, преди двадесетина дни, оркестърът се завърна от София, от заключителния етап на Втория републикански фестивал. Завърна се в селото, след като разнесе добруджанските звучни мелодии из цялата страна. За добро изпълнение оркестърът се нареди между лауреатите на фестивала, като получи трета награда, бронзов медал. А до тази награда се стигна след много упорит труд с много настойчивост. Месеци преди да беше започнал Вторият републикански фестивал кайнарджанските изпълнители репетираха усилено под напътствията на Петър Токушев, ръководител на оркестъра. И затова вратите на кайнарджанци по-нататък бяха отворени: на окръжния фестивал те нямаха достоен съперник; на зоналния преглед във Варна те плениха и с прекрасното си изпълнение, отличаващо се с изключително голяма ансамбловост, и с прекрасните си добруджански носии.

Още по-напрегнато беше в дните непосредствено пред представянето на оркестъра в София. Всяка вечер репетициите продължаваха до единадесет часа вечерта. Но усилията на изпълнителите са възнаградени. А с това е удовлетворено и вниманието, с което ръководителите на селото обграждат тези двадесетина мъже, които не жалят времето си, за да прославят името на селото.

Кайнарджа сега не е селото само с историческата Кайнарджанска чешма. Неговото име сега разнася в страната ни и инструменталният оркестър—една от рожбите на народната власт. В него са вплетени старите музикални традиции и дарби на добруджанци, но едновременно с това той е олицетворение на една нова култура, на нашата социалистическа култура.

Кайнарджанци трудно биха могли да си представят своето село без оркестъра. Неговите мелодии — мелодиите, изпълнявани от Енчо Маринов, Петко Ангелов, Петко Балев, Ради Петров и други—са станали частица от тяхното ежедневие.

Петър ИВАНОВ

ЗА ДОБРИТЕ ДЕЛА, ДОСТОЙНА ПОХВАЛА

Навън бушуваше снежна виелица. А вътре в стаята на птичарника в село Войново птицегледачките слушаха как бригадирката Маринка Енчева ги уверяваше, че планът за яйцата е реален и изпълним.

Много горещи спорове, много тревоги и вълнения. Но ето, че минаха два месеца. В стаята отново се е събрал целият колектив. Секретарят на общинския партиен комитет Димитър Вълчев—току що беше прочел Възванието на ЦК на Партията за достойното посрещане на славната двадесета годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна. И хората отново спореха, отново пресмятаха на глас, приказваха. Сега не ставаше въпрос дали ще се изпълни плана, а докога ще може да се изпълни и колко да се обещае до края на годината.

Ставаха една след друга птицевъдките и Гина Атанасова, и Станка Георгиева, и Мита Маринова и Маринка Балтова, всички дадоха дума да изпълнят плана си за фермата от 950 000 яйца до Девети септември и да получат допълнително до края на годината не по-малко от 150 000 яйца.

Освен това колективът прие условие да се бори за завоюване званието „птицеферма за комунистически труд".

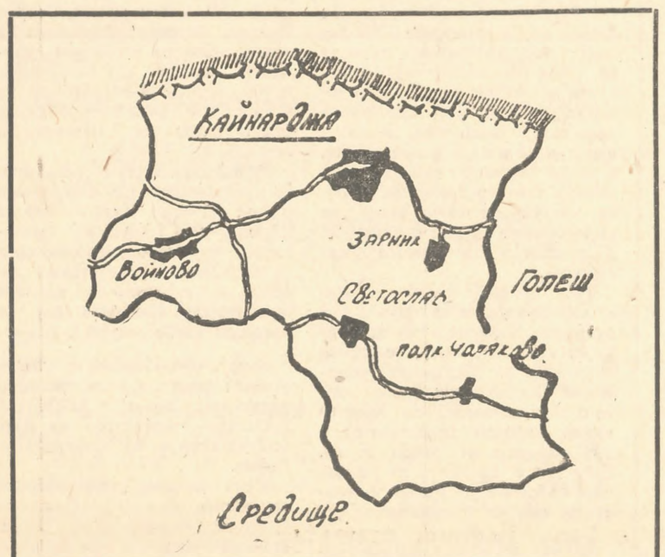
Наистина трудно беше отначало. И ръководителите и птицегледачките знаеха, че за да се получат повече яйца необходима беше разнообразна храна, правилен режим на хранене и гледане на птиците и поддържане на хигиената и температурата в птичарниците. Това щеше да реши въпроса за успеха на колектива.

Започна битката. Трудна, но благородна. Занизаха се месеците един подир друг. Още през януари при план да получи 100 000 яйца колектива даде 133 637 яйца. За вторият месец вместо 120 000, 147 928. И през третия месец плана беше преизпълнен с 40 000 яйца. Тъй ден след ден, месец след месец.

Дадената дума птицегледачките удържаха и изпълниха предсрочно. Към средата на юли бяха получени 950 000 яйца. И сега дружният колектив успешно води борба за изпълнение до край на даденото обещание. А то е да получат до края на годината не по-малко от 1 100 000 яйца.

На такъв колектив, за такива славни дела, хвала и чест.

Колю ВЪРБЕВ

Районът на съвета с. Кайнарджа се намира в североизточната част на Силистренски окръг. На север граничи с Народна република Румъния, на изток с района на Голеш и с Толбухински окръг, на юг с районите на Средище и Алфатар и на запад с този на Срацимир. В района се намират пет села: Кайнарджа, Войново, Светослав, Чолаково и Зарник с общо население 4 405 човека.

Кооперативното стопанство притежава 69 000 дка обработваема земя. От растениевъдните отрасли е застъпено главно полевъдството и по-специално производството на зърнено-хлебни и зърнено-фуражни култури. От животновъдните отрасли подобре са застъпени говедовъдството и птицевъдството

Растат успехите на животновъдите

В областта на животновъдството сериозни предпоставки за непрекъснат възход, се създадоха след Априлския пленум на ЦК на БКП, по-специално след изграждането на обединеното кооперативно стопанство. Работата на ръководството на кооператива, на специалистите, на Общинският партиен комитет беше насочена в последните години към подобряване на фуражната база, към укрепване организацията на труда, към уедряване на животновъдните ферми на територията на стопанството, както и за въвеждане на механизацията в животновъдните ферми.

Сега в навечерието на славната двадесета годишнина от Деветосептемврийската победа на нашия народ, с право можем да отчетем, че в изпълнението на тези задачи са постигнати радващи успехи. С малки изключения е завършена концентрацията на фермите и продуктивните животни. Така например сега птици се отглеждат само в две съставни села, срещу пет такива преди обединяването. Кокошките-носачки са концентрирани само на едно място, а преди това бяха на три места. За в бъдеще концентрацията на дойните крави ще се извършва в две ферми-срещу пет такива преди обединяването.

Необходимо е да се отбележи, че в чест на юбилейната годишнина, всички животновъди в кооперативното стопанство, вдъхновено работят за преизпълнението на своите годишни задачи. Така например колектива на птицефермата в село Войново борещ се за званието ферма за комунистически труд само за шест месеца изпълни годишния си план. Не се засрамиха и говедовъдите. В сравнение с миналата година надоиха в повече 120 тона мляко. Свиневъдите получиха в повече 1 000 прасета, снижиха смъртността от 15,1 на сто за миналата година до 5,3 на сто. Продадоха на държавата в повече над 10 тона свинско месо и т. н. Между имената на нашите животновъди-първенци трябва да споменем имената на: Дойко Георгиев-дояч от кравефермата на Кайнарджа, който при годишен план 32,500 л надои вече 25,000 литра, на телчара Тодор Александров, получил среднодневен прираст 700 грама при план 650 грама, на птицегледачката Ненка Иванова, допуснала 3 на сто смъртност при пилетата до 40 дневна възраст, на Атанас Белберов-свиногледач, който при годишен план 16 прасета от свиня годишно, е получил от първото прасило по 9,6 прасета.

Много още са имената на животновъдите, които с високо вдигнати чела ще посрещнат Девети септември.

Петър Петров
гл. зоотехник на ТКЗС

ГОДИНИ НА ТРУД И РАДОСТ

Много години минаха от тогава. Но и сега мъка свива сърцето на Рашко, когато си спомни за миналото. Тежка беше участта на бедните. А още по-тежка на сираците, които си нямаха никого. Едва осем годишен Рашко остана сирак. Стана овчарче. Ратай на по-богатите селяни. От сутрин до вечер пасеше овцете им в полето. А немотията нямаше край. Едва изкарваше за парче хляб и за някоя вехта дреха.

* * *

Но времената се измениха. Свободата вече беше изгряла над нашата родина. В живота на хората настъпи промяна. В 1950 година в село Светослав се създаде кооперативно стопанство. Шестнадесет годишен още Рашко Борисов веднага постъпи в него. Но от овцете не се откава. Пое стадо при създаващата се кооперативна овцеферма. От тогава до днес непрекъснато е овчар. Цели четиринадесет години.

Със всяка измината година любовта му към животните растеше. Растеше иеговият опит. Плановете си изпълняваше редовно. А скоро започна да ги преизпълнява чувствително и да се нарежда на първите места между доячите. Нямаше година, в която да не получеше по-малко от 1 000 трудни. А тона означаваше средно месечно възнаграждение от 120-130 лв. Скоро Рашко сви свое гнездо.

* * *

През тази година Рашко ознаменува най-големи успехи в своята трудова дейност. С право се нарежда на първо място между овчарите от цялото стопанство. От зачислените му 140 дзвиски настрига по 6,350 кг вълна средно от животно. А планът му беше 3,300 кг. На истина не малък успех. Въобще недостигнат до сега в кооперативното стопанство. Значително преизпълни и плана за прираста.

Такива, неоспорими са успехите на младия овчар, някогашния бездомник и сирак, на когото свободата донесе истинското щастие.

Емил ПРАХОВ

И в с. Зарник, както във всички села от района работи лятна детска градина. Тук за възпитанието на повече от 30 деца се грижи учителката Минка Тагарова.

КАЙНАРДЖА В МИНАЛОТО

Кайнарджа е село, известно в историята със сключването на Кючук-Кайнарджанския мирен договор между Русия и Турция. Село с трудолюбиви и смели жители, борци против турските поробители, румънските чокои и българските фашисти, сега — строители на новия живот.

Селото е едно от старите селища в окръга. В ония времена, когато целият наш народ пъшкал под гнета на Отоманската империя, свободолюбивите българи неведнъж са се вдигали с оръжие на борба с поробителите. С огън и меч кръвожадни черкези и кърджалии свиреповствували над мирното население. Много семейства от Търновско, Сливенско, Варненско и други места са забегнали в Делиормана и Добруджа да търсят закрила. Гъсти и непроходими гори са покривали нашите места. Сред тях бежанците открили малко изворче и построили първите колиби. Така около 1760 година се образувало ново българско селище с 30-40 къщи. Тогаващните заселници го нарекли Кючук-кайнак, което означава Малък извор. В последствие става Кючук-Кайнарджа. Подложено на непосилна експлоатация от турските феодали част от местното население било принудено да напусне селото и да търси спасение зад Дунава и други места.

От втората половина на 17 век Русия започва войни против султанска Турция за освобождение на руските земи по Черноморието и на балканските народи. На юг потеглят хусарските полкове на прославения пълководец фелдмаршал граф П. А. Румянцев, който жъне редица победи. Във войната от 1768-1774 година Турция била победена и принудена да поиска мир. Преговорите започват в щаба на Румянцев, който се установил в село Кючук-Кайнарджа. В тях взели участие видният дипломат Обресков, княз Репнин, княз Воронцов и други дипломати. Преговорите продължили пет дни, след което на 10. VII. 1774 година бил подписан Кючук-Кайнарджанския мирен договор. Оръдейни салюти известили от руския лагер за голямата победа. Русия добила правото да покровителствува християнското население на Балканите.

През войната от 1828 година част от населението напуснало родните си места, за да спаси живота си и се заселва в Северна Добруджа и Румъния. В тази война Русия победила и временно задържала Силистра. Малко покъсно през 1830 година в село Малка Кайнарджа е било открито първото килийно училище от Борис Христов, дошъл от село Юшенли (Ботево, Варненско). Той бил извикан от жителите на селото да им пише билети, за да имат право да влизат в Силистра, който е бил в ръцете на русите.

Географските условия в района на село Кайнарджа са благоприятствували за развитие на земеделието. Те са привлекли трудолюбивото българско население, дошли от другите райони на страната. Обширните пасбища са били добри условия за развитието на скотовъдството — отглеждането на овце и говеда.

През време на Кримската война 1853 година селото пострадало. Голяма част от населението било прокудено в Румъния и Бесарабия. След войната кайнарджанци се завръщат и възстановяват селото. Към тях се присъединили и други българи избягали във Влашко и Бесарабия. Тогава дошли и някои семейства от румънски произход, като Шербановци, Влавдимировци, Моканстановци и други.

До освобождението положението на населението продължило да бъде тежко. Турският бей в Биюк-Кайнарджа (Светослав) жестоко го експлоатирал. Единствен закрилник на българите тогава бил хайдут Никола, който ръководел чета, в която участвували 25 души.

В Освободителната война 1877-78 година руските войски пристигнали в Кайнарджа. Изсичат гората в дерето (в днешния център на селото) и си построяват бивак. Жителите на селото с неописуема радост посрещнали с хляб и сол по стар български обичай братята освободители — разказва дядо Георги Гурлев, тогава 12 годишно момче.

Започва нов живот. Започва подем. Положението на хората се подобрило. Кайнарджа става център на общината, в която са влизали селата Кучулар (Войново), Зарчин (Зарник).

Но скоро съдбата на Добруджа се отделя от съдбата на България. Тя става разменна монета за уреждане политическите сметки на империалистите. След Балканската война — 1913 година Румъния заграбва Южна Добруджа. В селото влизат румънски войски. Не било леко на кайнарджанци през време на чокойското робство. Много пакости и страдания понасят от заселените след 1925 година 150 семейства румънски колонисти, цинцари и македонски власи, настанени в новата махала.

Наскоро след заробването на Добруджа от румънците в Кайнарджа се оформя революционна организация, ръководена от Комунистическата партия. В нея са влизали Тодор Дънев, Енчо Чорбаджиев, Георги Чорбаджиев, Костадин Милитаров и много други. Пазейки своята власт румънската буржоазия организира така наречения „Кайнарджански провал". Голям брой участници били арестувани и зверски инквизирани. Много от тези, които успяват да се укрият от властта избягват в България, където се включват в антифашистката борба и тогавашните чети. Между емигрираните в България най-активно участие в революционните борби вземат Рашко Чорбаджиев, Иван Георгиев, Тончо Гълчавов, Георги Гинев и други. Някои от тях дадоха живота си за свободата. Такива са Тончо Гълчавов, загинал в престрелка с врага в гр. Русе заедно с Вела Пискова, Георги Гицов — близък другар на Дочо Михайлов, убит при село Дживел, Новопазарско и други. В продължение на 30 години потта на непосилния труд се сменяваше със сълзите на страданията и с пролятата кръв на борците. В огъня на жестоките и кървави борби се ковеше свободата, за която мечтаеха борците на революционното дело и от нашето село.

На Девети септември 1944 година жителите на Кайнарджа едни от първите в страната посрещнаха отново руските войски, нашите двойни освободители. Започна нов живот в освободеното село.

Димитър КОВАЧЕВ

Навреме и качествено да приготвим листниковия фураж

(Един резерв, който не се използва правилно в окръга)

Листниковия фураж (шумата) е ценна храна, която се използва за изхранване на овцете и козите. Същата може да се дава и на говедата и биволите. Листниковият фураж е богат на белтъчни и минерални вещества— особено калций. В някои окръзи, където има добри условия и майстори на приготвяне на листников фураж, същия е основна храна на овцете през зимата.

В нашия окръг също има добри условия за приготвяне на шума, защото са налице много гори, особено в районите на Голеш, Средище, Кайнарджа, Алеково, Паисиево и други. През последните няколко години се правят опити за приготвяне на листник. Обаче се допускат много грешки и резултатите са лоши. Шумата става ръждиво-черна и без всякаква хранителна стойност. Такава беше картината през миналите години в Алеково, Добротица, Ситово, Окорш и другаде. Накрая обикновено тя се използва за гориво, но не и за фураж. И тази година държавните и кооперативни стопанства трябва да приготвят 10 000 кубически метра листников фураж за изхранване на добитъка.

За листников фураж могат да се използуват дъба, вербата, клена, габъра и други. Могат да се използват сечища, в които храстите достигат на височина 2-2,5 метра и се секат от основата. Освен това за шума могат да се използват и клоните на стари дървета. Приготвянето на листниковия фураж трябва да започне от 1 август и да завърши най-късно до 15-20 септември. След тази дата листа а обедняват на хранителни вещества и се получава некачествен фураж. Предназначения за фураж материал се изсича и се оставя да изсъхне на място или се превозва в близост до фермата. Сушенето става на слънце като са необходими 5-6 дни. Така листата запазват зеления си цвят и хранителната стойност. След изсушаването се пристъпва към складиране на фуража. За тази цел листника се прави на снопчета без да се връзва. Ако клоните или издънките са по-едри, всяко от тях представлява отделно снопче. Върху земята, където ще се складира листника се поставят дървета или тръни, за да се избегне мухлясването на шумата от земната влага. Започва се оформянето на „дънището". Така се казват първите редове снопчета. С други думи започва оформянето основата на фигурата. Снопчетата се редят в кръг едно до друго, като всяко следва що е по-малко. Така че формата на фигурата става конус. При поставянето на снопчетата те се прегазват с крака или с колена като листата се прибират навътре и се покриват от всеки следващ ред. Така листата остават отвътре и се запазват от дъждове и снегове. По този начин фуража напълно запазва качествата си. Всяко едно снопче под тежестта на другото се сплесква и се получава формата на „дипла". На върха на купа се забиват 2-3 клона, за да не се развали.

При изхранването на фуража се започва по обратен ред. Първите няколко дипли са негодни за изхранване, защото са развалени.

Спазвайки този начин на работа, кооперативните стопанства в окръга ще могат да приготвят необходимите им количества висококачествен листников фураж, който ще спомогне за изхранване на животните, особено на дребните преживни през зимата.

Димитър ВЕЛЕВ

НА ПЪРВО МЯСТО В КООПЕРАТИВА

Най-малка в Средищкия кооператив е бригадата на село Давидово. В нея участвуват само 75 кооператора, които трябва да обработват 4 500 дка земя. Въпреки това бригадата първа се справя с всички задачи. Това се дължи на добрата организация създадена от бригадира Милуш Маринов и партийния секретар Осман Расимов. През миналата година кооператорите от Давидово получиха най-високи добиви в цялото стопанство почти от всички култури. Най-много хора от тази бригада бяха наградени с екскурзии извън границите на нашата страна.

Тази година работата в бригадата е също много добре организирана и всички мероприятия се извършват на време. Давидовци първи в стопанството завършиха жътвата, вършитбата и прибирането на сламата. Сега те усилено прибират най-ценната култура — тютюна. Всяка сутрин още от 3-4 часа тютюневите блокове са оживени. На ден се набират и нанизват по няколко стотин низи. До днес са набрани повече от 18 000 низи.

Като звено първенец в бригадата се очертава звеното на Музикя Али Османов. Всеки един от кооператорите на звеното набира и ниже по 55-60 низи на ден. А Лятиф Мюрселов и Мюзифя Ферадова правят по 70.

Кооператорите от бригадата са решили също така първи в стопанството да завършат силажирането, дълбоката оран и есенната сеитба. По такъв начин те ще посрещнат с чест празника на Свободата — Девети септември.

Георги ПЕЙЧЕВ

Пред Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България кооператорите от село Бреница ще се сдобият с още прекрасна придобивка — завършването на каменния път, който свързва селото с Белица.

ДА ОСИГУРИМ ДОБРА ПЛОДОВА РЕКОЛТА ПРЕЗ 1965 ГОДИНА

През тази стопанска година в нашия окръг бе прибрана богата реколта от вишни и череши. Завърши и кампанията по прибирането на основната овощна култура—кайсията. Реколтата от тази култура бе по-слаба в сравнение с 1963 година. Главната причина за това се дължи на недостатъчните грижи, положени за нея от страна на кооператорите. Не се извърши торене, своевременно не се води борба срещу болести и неприятели, допусна се силно заплевяване поради неокопаване на междинните култури. За слабата кайсиева реколта допринесе и застудяването и валежите през време на цъфтежа и продължителното засушаване през втората половина на 1963 година. Това доведе до обилно „юнско окапване" на плодните пъпки и издребняване на плодовете.

За осигуряване на добра плодова реколта за следващата стопанска година, овощарите трябва отсега да полагат системни грижи за овощните насаждения. Овощките образуват плодните си пъпки в различни срокове в зависимост от видовия и сортовия им състав, възрастта на дърветата, физиологическото им състояние, състоянието на почвата на насаждението и други. Така, например ябълката и крушата започват образуването на плодните си пъпки през юни и юли, а кайсията през втората половина на юли и август. За да се запазят достатъчен брой плодни пъпки, които подсигуряват плододобива за следващата година, дърветата трябва да бъдат запасени с хранителни вещества. От значение е навременното извършване на поливки, където има условия, прореждане на плодните пъпки, където са много, упорито да се води борба срещу болестите и неприятелите на овошките.

При кайсията плодовете се прибират по-рано, а изграждането на плодните пъпки става по-късно. Тази особеност е голямо предимство за кайсиевата култура, тъй като при по-добри грижи за дърветата те ежегодно формират плодни пъпки и може да се очаква нормална реколта. Обаче трябва да се има предвид, че тук решаващи фактори се явяват температурните колебания рано през пролетта. Кайсиевите дървета встъпват рано във фазата на вегетация, цъфтят преди разлистването им и повратните студове и късните пролетни слани често причиняват измръзване. Ето какво налага да осигурим добър прираст на кайсиевите растения, предимно чрез торене с азотни и фосфорни торове, при което се осигурява по-късно формиране на плодните пъпки през летния период, а рано напролет по-късното им развитие. С това те се опазват от мразовете.

Реколтата от кайсията е прибрана. Насажденията трябва да се почистят от изсъхналите и счупените дървета, клони и клончета, които са източник на болести и неприятели. Почвата в междуредията и около стъблените кръгове трябва да се обработят плитко, чрез дискова брана, дисков люцилник, култиватор, полибраздир или други. Трябва да не допускаме повече погрешната практика след прибирането на реколтата, насажденията да се превръщат в пасбища за овце и друг добитък. С това се пречи за запазване на почвената влага, силно се сбива почвата и се подсилват лошите последствия от засушаванията, които и без това са чести за нашия район. Освен това някои кооперативи допускат и друга грешка — орат дълбоко почвата в междуредията веднага след прибирането на реколтата, с което се губи още повече наличната почвена влага. Миналата година така постъпиха в Смилец, Попина, Кайнарджа и други. Есенната оран в овощните насаждения трябва да се извършва в края на октомври или началото на ноември, на дълбочина 18-20 см, като едновременно с това се заорават органичните и минералните торове.

Никола СТЕФАНОВ
директор на КОС — Силистра

Никола БОРИСОВ
научен сътрудник при КОС

С ВОЛЯ И АМБИЦИЯ

Мария Василева започна да работи едва преди четири месеца в магазина за автомото резервни части в Силистра. Не бяха малки съмненията на колегите ѝ дали тя ще може да се справи с нея - изискваха се не малко знания и разбиране на техниката. Но амбицията се оказа по-силна от трудностите.

— Мога, ще докажа, че мога да се справя с всичко! — вртеше се мисълта из главата на Мария, когато застана за първи път зад щанда.

Постепенно десетките части, които минаваха ежедневно през ръцете ѝ я научиха за какво служат, знания тя черпеше и от самите купувачи, когато те ѝ даваха обясненията си за търсената част. Упоритостта и амбицията на Мария Василева бързо я изведоха на челно място в „Градска търговия". Шестмесечието за магазина ѝ приключи с 118.74 на сто изпълнение на плана за стокооборота. Този успех послужи на Мария като трамплин, от който тя лесно достигна до 31 юли 147.22 на сто изпълнение на плана си за месеца и обеща предсрочно да приключи третото тримесечие в чест на Девети септември.

Георги АНТОНОВ

Подготовката за есенно-зимния сезон започна

Неусетно се изнизват топлите летни дни. Скоро отново ще се почувствува нуждата от облеклото за есенно зимния сезон. Обикновено в неговото навечерие се чувствува недостиг от този вид дрехи било от ненавременно доставяне от складовете, било от бедност на асортимента. Практиката от миналите години накара селкоопа в Средище да се замисли по-отрано по този въпрос и да направи всичко необходимо за задоволяване нуждите на населението с облекло и предмети за битови и домашни потреби.

Главна грижа на работниците от селкоопа в момента е изучаването нуждите на купувачите. С помощта на служители от канцеларията се направи проверка в магазините за наличното количество от най-търсени стоки. От своя страна магазинерите питат всеки един клиент от какво се нуждае и записват желанието му в специална тетрадка. Благодарение на взетите мерки и създадената добра организация за кратко време магазинерите Атанас Петров от Давидово и Стойчо Кръстев от Посев представиха заявки за ватенки, каучукови изделия, различни видове мъжко, дамско и детско облекло, готварски печки, кюнци и др.

Със заинтересованост към тази задача се отнасят и магазинерките Тонка Добрева от Средище и Донка Кирилова от Попрусаново. Те знаят, че след усилената полска работа ще дойде и богатото възнаграждение. Много ще бъдат кооператорите, които ще си купят одеяла, юргани, кревати, маси, гардероби и бюфети. Голяма част от стоките вече са фактурирани и някои се извозват от складовете на ОТП— Силистра.

Предварителното набавяне на необходимите стоки за есенно-зимния сезон от селкоопа в Средище е положителен пример за задоволяване нуждите на кооператорите и трябва да се последва и от другите кооперации в окръга. Навременната подготовка ще даде възможност на трудещите се от района на Средище да набавят на място търсените от тях предмети без да ходят да ги търсят в града или в другите села. Това пък ще помогне и на магазинерите да посрещнат празника на свободата с преизпълнени планове.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Птицегледачка за пример

В Долно Ряхово всички я познават. И всички говорят хубави работи за нея. Била ранобудна, работлива и чевръста...

Такава си е Дафина. И рано става, и работи с желание, и чевръста е. Три години вече се грижи за пилетата на стопанството. Денонощно е там—в птицефермата. При своите 2 000 пиленца. А пиленцата станаха вече ярки. Порастнаха. Дафина е радостна—нито едно не умря. Всички са весели, бодри, хранят се вече добре, а петленцата вече пропяха. Тях ното пеене се чува далече, далече; защото птицефермата е горе на върха...

...Три години комсомолката Дафина Стоянова работи в Долноряховската птицеферма. Упорито, всеотдайно—всеки ден, всеки час... Затова и успехите са налице. Затова и хората я уважават...

Петър МИХАЙЛОВ

Високото качество--дело на целия колектив

Повишаването на качеството на продукцията и намаляване на брака е един от най-важните въпроси в леярния цех при ДМЗ „Стомана". Ето защо там непрекъснато се подобряват обективните условия за работа, цехът се разширява, насища се с техника, като успоредно с това се полагат грижи за преквалифицирането на неговите работници и ръководители. Но независимо от взетите мерки все още немалка част от готовите отливки, в които е вложен всичкия труд и капацитет на цеха се бракуват. Това обстоятелство поставя на първо място борбата за високо качество на продукцията.

Проучвайки внимателно същността на видовете брак и причините, които го предизвикват се установява, че по-голямата част от него би могла да се премахне без да се изискват някакви специални съоръжения. Необходима е само здрава технологична и производствена дисциплина, бли зък ефикасен контрол, добросъвестност при изпълнението, внимание и достатъчно висока квалификация.

Главната част от тези причини са от чисто субективен характер и при по-голяма настойчивост и взискателност от страна на целия леярски колектив могат да се отстранят. Това значи, че бракът рязко ще се намали и ще влезе в границите на технологично неизбежния. За решаването на тази централна задача, наред с административното ръководство трябва да се намесят и профсъюзното и партийното. Чрез своите активисти и отговорници в цеха те трябва да упражняват близък и много ефикасен контрол, с който ще могат да откриват и своевременно отстраняват грешките.

С помощта на добре изпитания метод на съревнованието може постоянно да се поддържа будно съзнанието на работниците. Не бива да се подценява и самоконтрола. Провеждането на курса за квалификация, срещите за обмяна на опит, внедряването на челния опит също са средство за постигане значително повишаване техническото ниво на цеха, а от там и подобряване на качеството. По този начин с помощта на усилията на целия леярски колектив на ДМЗ „Стомана" ще може да се произвежда само висококачествена продукция, продукция, която е основа на цялата производствена дейност на завода и от която зависи изпълнението на неговия план и по обем, и по печалба.

Михаил ЙОВКОВ

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ, СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

ИКОНОМИЯТА НА МАТЕРИАЛИ — БОЛНО МЯСТО В ОСО — СИЛИСТРА

Спецификата на строителството го определя като такъв вид дейност, която поглъща големи количества материали. Тяхното донякъде статично използване налага най-рационалното им и икономично изразходване. В сегашното усилено строителство въпросът за икономиите на строителни материали се налага за разрешаване с цялата си острота и не търпи отлагане. Месечните загуби от него са големи и затова усилията и на ръководители, и на работници трябва да се насочат към тяхното намаляване до минимум. Работи ли Окръжната строителна организация по този въпрос и как работи?

Икономията на материали може да бъде разгледана в натурално и в стойностно изражение. Ако се позовем на статистиката тя ще ни каже, че през 1961 година стойността на разходите за материали е била 64.7 на сто спрямо общите разходи, през 1962 година — 63.6 на сто, а през настоящата година тя е планирана да не надвиши 62.6 на сто, като плановото снижение на разходите е 2.5 процента, от които 1.66 процента ще бъдат само от строителни материали. Но за да може тази цифра да има реален ефект трябва да се правят икономии.

Напоследък разходните норми за материалите претърпяха няколкократни корекции. Докато по-рано за един кубически метър зидария се предвиждаха 404 бр. тухли, сега те са намалени до 392 броя. Това показва, че резервът за икономии е много малък, но все пак достатъчен при пресметлива и внимателна работа. За сметка на зидарията пестеливост може да се прояви при използването на другите инертни материали. В началото на тази година от ОСО се определи плановото снижение на себестойността на строително-монтажните работи. Въз основа на него обектовите ръководители бяха длъжни да набележат съответни мероприятия за постигането му, като например начини за правене на икономии от различни материали, увеличаване използуваемостта на инвентарните кофражни платна и т. н. За съжаление голяма част от ръководителите не направиха необходимото, не му обърнаха достатъчно внимание и се осланят единствено на случая — каквото излезе.

Пестенето на материали може да се осъществява главно в производствения процес. За него възниква като първо условие качеството. А в ОСО то не е достатъчно високо. От недобре извършени работи през 1962 година се отчита преразход на варов разтвор 111 тона, а през следващата той се увеличава на 177 тона. Отбелязва се преразход на паркет, стъкла и много други. През 1964 година се планира печалба от 51 000 лв, но само за първото тримесечие на същата се отчита преразход на материали за 3 800 лева, а за второто от предвидени 16 000 лв са реализирани само 7 000 лева. Преди известно време ОСО беше критикувана от страниците на „Силистренска трибуна" за снижението себестойността на строително-монтажните работи, главно перо от която е икономията на материалите. В писмото — отговор до редакцията се казва, че причината е в неблагоприятността на сезона за строителство. Можем да приемем това оправдание. Но сезона оказва ли влияние върху икономиите? Не! През следващите тримесечия обикновено се покриват загубите от първото с помощта на други показатели. Но това реална печалба ли е?! Оправдава ли тя разхищението на материалите?

Стойностното оскъпяване материалите идва от грешните сметки на ръководителите. Те изписват повече от необходимото и после при пренасянето на друг обект към първоначалната цена се прибавят разходите от допълнителния транпорт и неизбежното разпиляване от него. Ето защо наложително е правенето на месечни графици, което е рядко явление в ОСО (за юни са представени само два, за юли — 40 на сто, за август — 30!). Порицание в това отношение заслужават техническите ръководите Мария Трайкова, Митко Димов, Гочо Хорозов и др. За тях плангафиците са нещо чуждо и проявяват осъдителна небрежност към ползването на материалите, чакат резултатите и когато видят преразходите се чудят как да отстранят причините за тях. Положителен пример е ръководителят Васил Берберов.

За правене на икономии в строителството ОСО трябва да приложи системата на лимитиране на материалите. Според нея, в дадената в началото на месеца лимитна карта, въз основа на плангафика се определят нужните материали. Количеството им по този начин е ограничено и при преразход разликата ще е за сметка на допусналия го. За разхищения ръководството на организацията неведнъж е налагало наказания. Щом като те не оказват нужния ефект нека и то, и техническите ръководители не забравят, че могат да се намерят други хора, които ще приемат работата на обектите присърце и ще вложат всичките си сили в борбата за икономии — този неизчерпаем резерв в строителството.

Георги УЗУНСКИ

ВАЖНА ОБЩЕСТВЕНА ЗАДАЧА

УСПОРЕДНО с обществените архиви на организациите, учрежденията и предприятията съществуват на редица места и лични такива, образувани от дейността на отделни частни лица, семейства и родове. Личните архиви също така отразяват определени схващания, вкусове, привички, преживявания, цели и стремежи, както на отделни лица така и на народа, на неговият обществен живот във цялото му сложно многообразие и неповторимост. Към личните архиви спадат различни реликви и стари документи като: грамоти, фермани, тапии, кетапи, крепостни актове и други подобни, разни ръкописи, писма, дневници, мемоари, спомени, летописи, чернови на художествени произведения, доклади, снимки, сметководни и други тефтери, стари печатни издания от книги, вестници и списания и др. Едни от тях отразяват стопанската, обществено-политическата, културна, научна и други дейности, други—политическия живот, трети — душевните преживявания и пр. Хора с различни професии и различно участие в обществения живот в своята дейност са създали различни писмени документи. Едни са плод на любознателност, други на стремеж за изявяване на личността и обществено признание и оценка на нейните дела. В редица случаи поради сложността на живота и неравномерния характер на развитието, тази оценка не винаги е реална, но благодарение на запазените архивни документи, времето—този единствено непогрешим съдник и пазител на истината, потвърждава или коригира строгата присъда на съвременниците.

Всички архивни материали независимо от личния им или обществено-служебен характер, език на който са написани, време на образуване, произход и начин на възпроизвеждане, имат важно научно, политическо и практическо значение и представляват изключително голям интерес за изследователя. Те остават след време единствени свидетели на отдавна минали събития, за да разкрият пред поколенията своя изумителен фактически и документален материал за икономическото положение на различните личности, групи и слоеве, политическите им схващания, културния им кръгозор, бит и пр.; за различните исторически епохи от живота на народа. От архивите ще се извадят данни за етническия произход, движението на населението, възвикването на селищата, за важни природни и обществено-политически събития. Архивите — това са т е л е с к о п и за надникване в миналото, огледала на настоящето и ярки прожектори за осветяване пътя към бъдещето. Те са важен източник на факти за разработването на различни обществено-политически, икономически и културни проблеми, богат извор на сюжети за художника, съкровищница на идеи за новаторите в производството и опит в строителството за избягване на минали грешки.

Опазването и съхраняването на личните архиви излиза извън рамките на едно обикновенно семейно, роднинско или приятелско задължение и се превръща във важна обществена задача. Въпросът е не само за съхраняването и опазването, но и за широкото им популяризиране, разкриване и създаването на условия за масово ползване и достъпност до тях. Оставени в частни ръце, те са неизвестни на обществото и недостъпни за окото на учения, историка и изследователя. Като ценно културно богатство личните архиви трябва също да служат на народа, на неговото стопанско и културно строителство. Те трябва да станат обществено достояние и получат широка популярност сред народните маси. Всичко това обаче е възможно само когато архивите бъдат предадени от досегашните им притежатели на съхранение в Окръжен държавен архив, където след необходимата обработка те ще могат да бъдат поставени в служба на науката, живота и практиката. Предадените документи в ОДА са винаги предоставени на предавателите им на разположение за справки, изследвания или каквото и да било други нужди. Напълно запазени са също така и авторските права над различните ръкописи и други произведения.

Успешното решение на тази задача не може до бъде изпълнено без широкото привличане на гражданството и обществеността, без активното участие на учители, партийни, отечественофронтовски и читалищни дейци. Пример за добро сътрудничество съществува. Изключително голяма е помощта, оказана от другарите Ж. Русев, Л. Драгнев, А. Петров, Г. Хотинов и други общественици, които не само подпомогнаха издирването на редица архивни документи, но предадоха и някои свои лични документи на съхранение в ОДА. С помощта на служителите на СОНС в с. Средище и ГОНС — Тутракан, бяха издирени и прибрани в ОДА стари, написани на арабица документи. Всичко това обаче е все още недостатъчно. Оказаната помощ е ограничена само до дейността на отделни единици, без да има масов характер.

А тъкмо към масово сътрудничество могат да се насочат толкова граждани щом не забравят, че всеки открит, запазен и предаден в ОДА писмен документ, представляващ ценност за изследователя, ще говори за тяхното високо гражданско съзнание. Всяка по-активна проява в това отношение на обществеността ще има дълбоката благодарност на архивните работници и изследователите, горещата признателност на поколенията.

Лука ВАЙСИЛОВ
началник на Окръжния държавен архив

НЕДОСТАТЪЧНА ЗАГРИЖЕНОСТ

Законът за по-тясна връзка на училището с живота изигра решителна роля за свързване на учебно-възпитателната работа с практиката на социалистическото строителство. Но в училищата на Паисиевския район в това отношение все още се допуска известно изоставане.

През новата учебна година се открива осми клас и в село Зебил, за да се подпомогне правилното разпределение на учениците в района поради отдалечеността на селищата едно от друго. Но в Зебил подготовката за новата учебна година е зле. Не е разрешен въпросът за учебниците на осмокласниците, не са събрани необходимите суми от учениците. Няма подготвени кабинети за практически упражнения. Не е уредено и общежитието за учениците от съседните села.

Подготовката за новата учебна година в Паисиево е по-добра. Под ръководството на директора Колю Братанов навреме се взеха мерки за осигуряване и поддържане на необходимата материална база. Оборудвани са кабинетите по трудово обучение, физика, химия и биология. Но не всичко е доведено докрай. През зимата сигурно ще се наложи часовете по физическо възпитание да се провеждат в кабинета по биология, тъй като все още не е направен физкултурен салон, не е завършена напълно и площадката.

Малко дни остават до началото на новата учебна година и ръководствата на училищата в Паисиево и Зебил трябва да потърсят помощта на общинския народен съвет и на цялата общественост, ако искат да разрешат част от въпросите, с които ще отговорят на изискванията на Закона за по-тясна връзка на училището с живота и на последното постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет.

Милко НИКОЛОВ

ПИОНЕРСКО ЛЯТО

Когато училищният звънец удари, те ще съберат отново за уроците, за кръжочните занимания, за песните в хоровете, за физкултурните празници. Но те никога няма да забравят и песните, и игрите от слънчевото пионерско лято, прекарано в сборните отряди. И ще си разказват за него със слънчеви усмивки.

НА СНИМКАТА: Група пионери от сборния отряд по улица „Георги Димитров" на екскурзия с учителката Цветанка Григорова.

Верни на традицията

Сега са може би дните, когато из коридорите и стаите на основното училище „А. С. Макаренко" в Силистра се срещат най-малко хора. Повечето от учителите са в отпуск и само двамата дежурят тук. Но още отсега учителката Вера Тодорова е започнала консултации с първокласниците, които ще имат поправителни изпити. Внимателно и търпеливо тя се справя с всеки пропуск в знанията и уменията на изоставащите и се надява през септември нито един да не остане да повтаря класа. Скоро, само след няколко дни, ще започнат консултации и нейните колеги, които ще се върнат от отпуск.

Тишината и малкото хора тук не са признак на тревога за предстоящото след месец и половина откриване на новата учебна година. Ремонтът е почти напълно приключен. Класните стаи приветливо и уютно очакват учениците почистени, боядисани, измазани, с подредени чинове, блеснали в приятна резеда и дъхащи на безир. Довършва се линирането на черните дъски, поливат се градинките... Физкултурният салон и работилниците са също в изправност. Единствената грижа на дежурните учители и прислужниците по ремонта е да се извърши по-скоро остъкляването на счупените прозорци.

Тук е създадена традиция ремонтът да се извършва рано и директорът да оставя план с конкретни задачи на заместващия го дежурен учител. И ето, тази година традицията е запазена— всичко върви според плана... Осигурено е и гориво за почистените печки за през зимата.

В училище „А. С. Макаренко" съществува и традиция отрано да се осигуряват и подлежащите на обучение деца. И тази година цялата подготвителна работа в това отношение е извършена. Остава към средата на август да бъде уточнен броят на децата в първи клас, тъй като една част от желаещите да учат тук ще трябва да бъдат отправени поради липса на повече учебни стаи в училищата „10 февруари" и „Ю. Гагарин".

Би трябвало дежурните учители да подпомогнат по-отблизо работата на трите сборни отряда, тъй като напоследък те не разнообразяват достатъчно лятото на пионерите. В тях освен игри, разходки и работа в опитното поле не се провеждат по-осмислени мероприятия, които да подготвят с богатото си съдържание децата за началото на учебната година. Иначе голяма част от тях прекарват времето си твърде неорганизирано и губят някои от здравите си привички. А нали летните дни трябва да бъдат естествен преход към нови занимания в учение и труд?

Петър ПЕТРОВ

Из науката и живота

ПУШЕНЕ ИЛИ САМОУБИЙСТВО?

В сп. „Санте дьо Монд" е поместена статия, в която се разглежда въпросът за вредата от пушенето.

Цигарата, пише списанието, е един от най-опасните убийци на XX столетие. Ако бележитите медици в света са прави, то цигарата е един от главните врагове на човечеството. Макар че никой няма право да говори с абсолютна увереност, че пушенето предизвиква рак в белите дробове, лекарите обаче настояват на своето: тук несъмнено има причинна връзка. Общите резултати от изследванията, направени в 15 страни, за удовлетворение на мнозинството от специалистите, говорят за пряко отношение между злоупотребата с тютюн и рака в белите дробове. Как са стигнали до този извод?

Необходимо е отначало да се обърне внимание, че се увеличава броят на пушачите на цигари. Статистиката показва, че в Англия например в периода между двете световни войни продажбата на цигари всеки 15 години се е увеличавала почти двойно. През 1939 година на пазара е имало (по тегло) четири пъти повече цигари, отколкото други тютюневи изделия, през 1946 година — пет пъти повече, през 1958 година — 7 пъти повече.

Съгласно един труд, издаден от Британския съюз за изучаване на сърдечно-белодробните заболявания, някои хора пушат само за да изглеждат по-солидни, по-значителни, по-дълбокомислени. Авторът на този труд пише: „Не може да не се признае, че влиянието на рекламата, илюстрованите списания, киното и телевизията подтикват пушачите да изпушат повече цигари, отколкото е „нужно".

В статията за пушенето и рака в белите дробове ръководителят на статистическия отдел при Изследователския медицински съвет на Лондонския университет д-р Дол с убеждение пише, че цигарата е един от главните врагове на здравето на човека. Дол посочва почти тъждествени изводи от изследванията на рака, извършени във Великобритания, Канада и САЩ. От тези изводи може да се заключи следното:

1. Смъртността от рак в белите дробове сред пушачите е 10 пъти по-висока, отколкото сред лицата, които никога не са употребявали тютюн.

2. Колкото повече хората пушат цигари, толкова по-висока е смъртността сред тях. Онзи, който изпушва повече от 30 цигари дневно, има 80 пъти повече шансове да умре от рак, отколкото непушачът.

3. Между пушачите и рака в белите дробове винаги има причинна връзка, даже ако става дума за незначителен брой изпушвани цигари. Нищо не дава основание да се мисли, че има някаква „граница на безопасното пушене".

4. Постоянното пушене е много по-гибелно, отколкото пушенето с прекъсване от няколко години.

Според мнението на д-р Дол, има две възможни обяснения за всички тези явления: или съществува пряка причинна връзка между пушенето и рака в белите дробове, или тази връзка има случаен характер и изразява само опосредствовано действие на тютюна в белите дробове.

Д-р Дол счита второто обяснение за невероятно, както и хипотезата за съществуването на хора, естествено предразположени към пушенето и по силата на това — към заболяване от рак в белите дробове, който се предизвиква от някакви други причини.

Димът на тютюна съдържа малки количества много известни на медицината канцерогенни вещества. През време на експериментите с животни било открито, че конденсираният цигарен дим може да предизвика рак на кожата у мишки и зайци, а също рак на бронхите у плъховете.

Мнозина специалисти дълго време са вярвали, че има непосредствена връзка между замърсяването на атмосферния въздух и рака на белите дробове. Обаче ето резултатите от някои изследвания. Смъртността сред непушачите от рак в белите дробове е не много по-висока от обикновеното равнище даже в големите промишлени центрове, където въздухът е силно замърсен. Същевременно пушачите в индустриалните градове умират повече.

400 СМЕЛЧАЦИ ПОКОРИХА ДУНАВА

Малко са дните, когато около Дучава има такова оживление, каквото бе на 5 август — деня на първото през тази година масово преплуване на реката в окръжния ни град, в който десетки и стотици хора показаха възхитителна воля, издръжливост и красота. . .

Като малък морски залив се е врязала с водите си широката река край местността „Тополките". Водите й се диплят от утринния вятър, сякаш в очакване да прегърнат смелите и издръжливите. А най-нетърпеливите плувци тук са дошли отрано. И вятърът не ги плаши: те са вече в плувна „униформа" и бронзовите им тела очакват сигнала за влизане в катера. . . и хвърляне в необятната, но превземаема Дунавска шир.

9.30 часа. Комендантът Георги Антонов рапортува на председателя на градския организационен комитет по преплуването Йордан Ценов за готовността на първите групи от плувци да покорят реката. Председателят ги поздравява и напомняйки им, че сегашният спортен празник на Дунава е само една от многото прояви за ознаменуване на Двадесет годишнината на Девети септември, им пожелава успешно преплуване.

От високоговорителите еква „Тих бял Дунав". Катерът и лодките, натежали от хора, прекосяват развълнуваната река. Групата на БСФС и 40-те плувци от ДМЗ „Стомана" се хвърлят във водите и вдравите им тела ловко започват да прекосяват водната стихия. Между тях са Георги Добрев, бригадир на бригада за комунистически труд, Бобчо Тодоров, ударник за комунистически труд, постоянният ударник за комунистически труд Тодор Господинов — все хора на новото. Хора, които се труда, в ежедневието си — и ето, сега и в спорта — доказват силата и красотата на възродения човек, който се стреми да бъде всестранно, хармонично развит и във всичко най-добър. Затова всички от българския бряг следят красивите движения на мокорителите на стоманата и водната стихия. . .

Минутите текат. Слънчевите отблясъци във водите на реката стават по-ярки. Телата се напрягат. . . И ето го брега! Пръв на него стъпва 24-годишния Димитър Динков. Целият — слънце, целият — усмивка. . . После идват и останалите.

Катерът прекосява отново Дунава. Нови и нови групи се втурват по вълните на реката към нашия бряг. Леяри, шлосери, строители, стругари, майстори дърводелци, пионери, служители... Хора от почти всички възрасти, за които преборването на голямата река вече стана традиция, навик. Малкият, 8 годишен Илийчо Мехмедов, който е удивителен в издържливостта си, 10-годишният Орхан Мехмедов, 12-годишните Исмет Мехмедов и Билял Реджебов стават носители на значката. Някои от тях дори не за пръв път. Те плуват още от първите си ученически години. Те сякаш са се родили във водата—както бодрия д-р Петър Стоев, чиито 66 години укротяват хилядогодишната река; като много свои братя от заводите и учрежденията, които днес чуват приветствия и песни по радиоуредбата — в тяхна чест, за тяхна радост. На волята и красотата им се възхищава множеството, което все повече се увеличава. Тях ги приветствуват дошлите тук другари д-р Димитър Бичев, секретар на ОНС и председател на Окръжния организационен комитет по преплуване на Дунава, първият секретар на ГК на БКП Мико Николов, заместник-председателката на ГНС Недялка Великова. Приветствуват ги приятелите им. И после на гърдите им, върху които потрепват белите ризи, блясва и значката. . .

Съдийските комисии подписват последните карти, а в списъка се вижда вече трицифреното число 400 пред името на последния плувец на 5 август. 400 смелчаци като него преплуваха Дунава, 400 смели, волеви и красиви хора под Дунавското слънце и слънцето на Свободата.

Александър ПОПОВ

ТРЕТИ ФЕСТИВАЛ НА МЛАДИЯ БАСКЕТБОЛИСТ

УСПЕШЕН СТАРТ НА НАШИТЕ ЮНОШИ

Състезанията от Третия фестивал на младия баскетболист в София започнаха на 2 и 3 август с покриване на лекоатлетически нормативи. Нашите шест отбора, които представят Силистренски окръг, покриха успешно тези норми и добиха право на участие в същинските състезания.

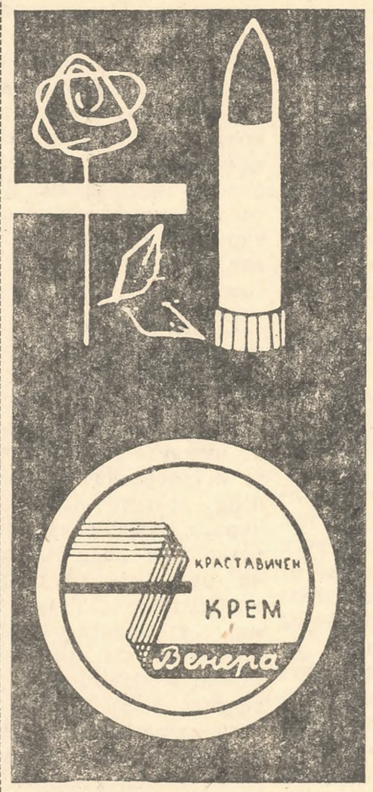
На 5 август започнаха първите състезания. В групата на девойките старша възраст се срещнаха „Славия" — София и „Доростол"—Силистра. Мачът протече с преимущество на софийските състезателки и завърши при резултат 75:48. Със загуба за нас завърши и срещата между юношите старша възраст от „Доростол" — Силистра и „Балкан"—Ботевград при резултат 49:76.

Много интересен бе мачът между юношите младша възраст на „Доростол"—Силистра и „Локомотив"— София. Играта бе изпъстрена с много младежки жар и себеотрицание и от двете страни. Затова бе красива и наситена с драматични моменти. Отначало софиянци водеха. Преломът настъпи в 11-тата минута на второто полувреме, когато в играта влезе нашата основна петорка: Айхан Заимов, Недю Недев, Николай Недев, Александър Додов и Енчо Стоянов. Тя постепенно стопи разликата и края на второто полувреме завърши наравно—66:66. Но след продължението от 5 минути нашите юноши се наложиха с краен резултат 80:78. Най-резултатни бяха Айхан Заимов и Александър Додов.

Победата на юношите младша възраст е много ценна, защото не е срещу случаен отбор, а срещу най-добрия в столицата. Тя разчиства пътя на нашите юноши към челните места.

От другите срещи най-напрегната, най-динамична, но и най-нежелателна по жребий, беше срещата между отборите на пионерките от „Доростол" — Силистра и „Ст. Саров"—Калипетрово, в която и двете страни проявиха много амбиция и майсторство. Редовните й полувреме на завършиха наравно 48:48. Едва след 5-минутното продължение силистренските пионерки се наложиха с 58:57. Това беше много интересен мач, който още веднъж потвърди, че нашият окръг се представя на добро равнище във фестивала и бе оценен ласкаво от специалистите. По-слабо играха нашите пионери от Иширково, които загубиха в мача с „Миньор"—Димитровград с резултат 47:55.

Иван БОНЕВ

ПОГРИЖЕТЕ СЕ ЗА ХУБОСТТА СИ

На каквато и възраст да сте,
Вие можете да освежите лицето си,
като изберете най-подходящия за Вашата кожа
крем—„Желе роял", „Ропотамо", „Венера" или друг
и редовно го употребявате.
Кремовете подхранват кожата,
предизвикват регенерация на клетките й.
А трудно изтриваемите червила
„Арома" и „Бътерфлай"—
с богата гама от модерни и ярки тонове,
подчертават женския чар.

СЪОБЩЕНИЕ

Държавен консервен комбинат „Нектар" — Силистра **приема работнички за** всички цехове за едносменна и трисменна работа. Постъпване веднага след представяне на здравна книжка, медицинско свидетелство и паспорт.

Справка тел. 36 — личен състав.

КОНОПОЧУКАЧНА ФАБРИКА с. Айдемир

ОБЯВА

Ръководството на фабриката търси работници— мъже и жени по отопяването на конопени стебла от 10 август 1964 г.

Заплащането по норми.
Фабриката разполага със стол и общежитие
За справка—канцеларията на фабриката.
ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Важно! Важно!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ

Чрез търговията на едро и търговските организации на дребно,

пусна в продажба с НАМАЛЕНИ ЦЕНИ —
ОБУВКИ — дамски и мъжки
Детска, женска и мъжка КОНФЕКЦИЯ
КОПРИНИ — най-различни
ЛУКСОЗЕН ТРИКОТАЖ,
ЛУКСОЗНИ ОБУВКИ
ВНОСНИ ГУМЕНКИ и други стоки.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 93 (801) | Неделя, 9 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Богата тютюнева реколта

Още в ранна пролет кооператорите от с. Сребърна положиха много грижи за тютюневия разсад. И труда им се възнагради. Като зелено море са се ширнали тютюневите блокове, приканващи с тихия си шепот от ранни зори работливите кооператори.

От 300 дка засети с тютюн в селото, досега са набрани към 30 000 низи. Звената на Недю Желев, Петко Гордев и Никола Игнатов са набрали вече по 5-6 000 низи тютюн.

При низането и сортирането на тютюна вземат участие и група пенсионери. Най-добре работят другарите Величко Иванов, Марин Узунов, Желю Йорданов, Марин Маринов.

Благодарение на добрата работа, кооператорите от с. Сребърна ще успеят да компенсират загубата от лошите есенници с високите добиви от тютюна.

Марин СЕРТЕВ

НАЦИОНАЛНИ ПЪРВЕНЦИ

Заслужена награда

Колегиумът на Министерството на вътрешната търговия и изпълнителното бюро на Профсъюза на работниците от търговията разгледаха резултатите от съревнованието сред трудовите колективи за второто тримесечие на тази година и наградиха първенците. Наред с още шест предприятия и ОТП — Силистра получава преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и на Профсъюза на работниците от търговията.

Получаването на заслужената награда е резултат от кипящото съревнование в предприятието за спечелване на високото звание „Колектив за комунистически труд". С не по-малко значение е и стремежът на служителите да изтеглят от промишлените предприятия навреме и само висококачествени изделия за задоволяване нуждите на трудещите се. Отчитането на всеки петнадесет дни даваше ясна картина на постигнатото.

За второто тримесечие планът по стокооборота на едро е изпълнен 109 на сто, производителността на труда достигна 110 процента и печалбата надхвърли с 37 000 лева първоначалната цифра. Разходите по издръжката на обръщението са снижени с 0.03 лева.

Голям дял в постигането на този висок успех и за получаването на наградата имат Атанас Момчев и Мара Димитрова от склада за трикотаж, Марин Койчев и Стоян Пенчев от текстилния склад; Георги Трифонов и Нина Трифонова от склада за електроматериали; колективите на складовете „Железария" и „Домашни потреби". С личния си пример те заразяваха и останалите си колеги за бърза работа и своевременно набавяне на търсените стоки.

Колективът на Окръжното търговско предприятие в Силистра поднася голямата награда в дар на Празника на свободата.

Отличието задължава

Не се мина много време от деня, когато ДИП „Дунав" — Силистра стана национален първенец по охрана на труда и хигиената на производството. Но успехите на маслодобивното предприятие не се ограничават само в тази област. Неговият колектив, макар и много малък, но със сплотени сили се мобилизира за изпълнението и на плановите показатели.

Още в началото на настоящата година взеха мерки за ритмичното изпълнение на поставените задачи. Дните на упорит труд се увенчаха с успех, когато колегиумът на Комитета по хранителната промишленост и изпълнителното бюро на ЦК на Профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост разгледаха резултатите от съревнованието през второто тримесечие. През този период ДИП „Дунав" произведе 905 т растителни масла при план 900 тона; планът за производителността на труда е изпълнен 117.22 на сто и реализирана печалба от 62 000 лв при планирани 55 000 лева.

С тези си резултати ДИП „Дунав" се нарежда в редицата на първенците и заслужено получава преходното червено знаме на Комитета по хранителната промишленост и на ЦК на Профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост. Получената награда е нов импулс в борбата за достойно представяне на трудовия фронт в чест на юбилейния празник.

Георги УЗУНСКИ

В ЧЕСТ НА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

Кооператорите от ТКЗС — Зафирово се нареждат на едно от първите места в силажирането между всички стопанства на окръга.

НА СНИМКАТА: Зареждане на една от ямите в стопанския двор на с. Зафирово, където всички процеси по приготвянето на силажа са механизирани.

ДНЕС ЗА ТЯХ Е ВЕЧЕ ПРАЗНИК

Иде празник — голям, велик! Дни за чудни дела, за подвизи е настанало. Чудно време! Нали всеки има мечта — винаги да бъде пръв, личен. Да крачи с първите. Името му да блести, като лъчите на първата зора...

Път! Труден... Много пот. И мъки, и нерадости, а понякога и завист — преживя бригадата на Тодорел Стоянов, в битката... в труда! Цялата бригада — все весели, жизнерадостни момчета, като Тодорел, ала още добри мебелисти — неуморно крачат напред.

Ден след ден — работят, хем тъй бързо, умело и високи норми изпълняват. А под ръцете им излизат хубаво изработени прозорци, врати... И всеки, който си ги е поръчал, после е бил и доволен, хвали бригадата. А те, летят от радост. Пораснаха им криле и излетяха чак на черноморието, където монтираха изработените от тях палатки за русенските керамици и полевъдите от ДЗС „Янко Забунов". Изработиха чудна мебел за магазини.

Какво ли не правят човешките ръце? Умее човекът да работи, да достави радост с труда си на хората и после сам той да бъде доволен от себе си — Тодорел, Ангел, Тодор, Васил, Колю, Иван... все момчета от бригадата, еднакво високи, млади, работливи — сякаш са братя, един от друг са по-пламенни, по-живи и по-ярки с младостта си. Шест момчета — комсомолци, умни, дисциплинирани, трудолюбиви!

Шест души — бригада за комунистически труд! Шест млади сърца бият с пулса на живота, горят в битката, която се води в цеховете на ТПК „Домостроител" в Тутракан. И те са първи! На 1 август изпълниха плана за осемместечието 100 на сто, а до празника — Девети септември — ще изпълнят деветместечния план! Такава е думата им. А още си обещаха — да получат паспорт на трудовата слава и собствен качествен щемпел.

До тях крачат керамиците — Йордан Василев, Махмуд Чакъров и Стефан Чешмеджиев, Генчо Иванов — песакар и други, които не искат да останат назад. И за всички днес е вече празник.

Рачо ЗМЕЕВ

При наторяването машините заместват хората

Едва ли би просъществувало стопанството в Смилец, ако не бяха машините. И това е така. Повечето от 70 на сто от площите са силно наклонени, а хората малко. Няма стопанска работа, в която механизаторите да не са казали тежката си дума.

До тази година основното наторяване на площите в ТКЗС Смилец бе сериозен проблем. Извършваше се на малки площи и то с голямо закъснение. Чак когато закупиха новите машини работата се облекчи. Сега в кооператива този вид работа е напълно механизиран. Стопанството разполага с едно тороразпръскващо ремарке и кранговарач. Само за седмица с тяхна помощ трактористите разхвърлиха оборски тор на повече от 500 декара. От няколко дни на помощ им дойде и ремаркето от ДЕСС—Силистра и сега работата е сравнително облекчена. Механизаторите Стоян Димов и Стоян Тодоров едва насмогват на краниста Съби Златев. Ежедневно в стопанството се наторяват по 80-120 декара, като на всеки декар се разхвърлят по 2 тона добре огнил оборски тор.

За използване капацитета на крантоварача управителния съвет на стопанството изпрати в помощ и самоходното шаси. Работата е добре организирана. От ранно утро до късен здрач трудолюбивите трактористи са на полето и със своите машини обогатяват почвата, на която се извършва дълбока оран. Това ще помогне за повишаване почвеното плодородие на блоковете, от които през следващата година е запланувано получаване на много по-високи добиви от пролетниците.

Има обаче един сериозен недостатък в работата, на който специалистите и другарите от управителния съвет на стопанството продължават да не обръщат внимание. Това е материалния стимул. Вярно е, че механизаторите работят упорито. Влагат цялото си умение и старание. Те знаят, че от тях, от качественото изпълнение на мероприятията, зависи получаването на високи добиви и възнаграждението на трудоденя. Нужно е предварително, при започването на всяка работа да се каже на хората каква е нормата и какво ще получат за изработеното. Това в Смилец не се прави, за което преди всичко има вина главният агроном. Ако продължава така, хората ще се демобилизират. Ще се получат обратни резултати. Време е специалистите да поставят нормирането на здрави основи.

В чест на Великия празник да подсигурим високи добиви от Добруджанския чернозем през идната година.

Иван АЛЕКСАНДРОВ

ПОДГОТВЯТ СЕМЕНАТА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА

Работливи са сребърци. Наред с изпълнението на другите стопански работи, те не забравят, че идва време и за есенна сеитба. А за тогава трябва да бъдат готови със семената още от сега.

По план в стопанството ще трябва да се подготви 200 тона пшеница за посев. За отговорници на тая важна задача са определени старите опитни кооператори—Дяко Великов и Неделчо Георгиев. До 5-ти т. м. те са почистили 40 тона пшеница, I-во качество.

Марин МАРИНОВ

Труд край силажните ями

Кооператорите от с. Казимир започнаха силажирането. От ранна утрин до късна вечер ехти весела глъчава в траншеите и силажните ями, по царевичните блокове.

Задачата е навреме да се приготви необходимото количество силаж. Затова не спира трудовата надпревара. Георги Йорданов и Йордан Колев, които работят на силажокомбайна само за един ден приготвиха 100 тона зелена маса. Механизатори и кооператори работят упорито. Планът за силажирането ще бъде изпълнен предсрочно.

Димитър КУНЕВ

НАДПРЕВАРВАНЕ

Трите РКС апарата бяха спрели, защото нямаше ток. Заглушаваше гласовете на жените зърнокомбайнът, който се давеше от дългите царевични стебла и когато се освободеше от товара си, продължително изреваваше. Около него се бяха струпали всичките жени от звеното на Марко Славов и една през друга се надпреварваха, коя повече царевичак да награби от камарата и да го занесе при комбайна. Но при комбайна ръцете им оставаха протегнати във въздуха да чакат ред, докато бай Марко го поеме от тях и го поднесе към острите зъби на барабана. Захапал с рев зелената маса, барабанът отново се задавяше и след кратък застой на каишите, шайбите и ситата откъм страната на празната яма изплюваше една доста голяма купчина ситно нарязан и смлян царевичак, който Яна Любенова и Кудинка Стоянова поемаха и хвърляха в ямата. Сплъстената царевична смес падаше тежко върху стъпканата в ямата такава и веднага светещите рога на вилите на Мита Иванова, Радка Божидарова, Мина Колева, Мита Стоянова, Мария Иванова, Дочка Колева и Георги Мезев се забиваха в нея и я разпръскваха еднакво на всички страни. Хем я разпръскваха, за да може навсякъде пластовете да са еднакви, хем хванати за ръце като за хоро, те я затъпкваха. Помагаха на дизелджията Георги Иванов, който час по час внимателно се провираше със своя трактор между двата отвесни бряга на ямата и — назад, напред, назад, напред — хубаво отъпкваше нарязаната маса, за да не вземе въздух, когато я покрият със слама и пръст и да се развали през зимата.

През това време ЗИС-ът на комсомолецът Тодор Димитров отиваше и се връщаше от „Узунджата" с пълна каруцерия нарязан от силажокомбайните царевичак и с бавен ход, да не пропаднат колелетата му в някоя трапчинка и да се разпилее ценната суровина, напираше към долния край между телчарника и лозята, където бяха насядали комсомолките от средношколската бригада на Борис Борисов. Едни от тях четяха вестник, други решаваха задачи, а Яна Маринова прелистваше страниците на книгата с избрани разкази от Чехов. Щом чуха свирката на камиона, те оправиха косите и кърпите си и се отместиха настрана да мине „звярът" на Тодор. Няколко от тях, щом спре, се метнаха на скупчената маса и започнаха да махат вилите, които блестяха на слънцето като малки сребърни змийчета, наредени по няколко на едно място. Те помогнаха на Иван Борисов и Недю Иванов по-скоро да опразнят каруцерията и Тодор да излети като „ракета" към „Узунджата", където силажокомбайните непрекъснато жънеха.

Зад шумотевицата на зърнокомбайна зариваха една пълна яма момчетата. Тук бе и бригадирът Борис Борисов. Голобрадото му, покрито с мъх лице засия в жизнерадостна усмивка, като видя да се приближава към него комсомолският секретар Велико Димитров.

— Повечко пръст като че ли трябва да се сложи върху сламата — каза Велико с идването си. И още не дал съветите си Колю Стоянов, Димитър Чернелиев, Йордан Стоянов, Петър Пенев, Стоян Тодоров, Михаил Симеонов, Петър Христов и Владимир Тодоров наобиколиха ямата. Лопатите чевръсто се забиваха в размесената с корени земя и засипваха виждащата се туктам още слама. През заглушаващия шум на приближаващите се, пълни с царевичак каруци на Георги Георгиев и Димитър Георгиев, Борис се провикна на момчетата:

—По-живо! По-живо, че момичетата ни изпревариха!

Всъщност и момичетата, и момчетата бяха все от средношколската бригада в с. Алфатар, която до този момент беше направила над 480 т силаж.

Никола НАНЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 6. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Дълбока оран	Тютюн низи	Силажиране	Осеменени овце
Айдемир	46	31	0	8
Калипетрово	72	36	25	54
Бабук	45	23	9	5.6
Алфатар	52	21	37	17
Алеково	71	19.8	6	2.8
Ишпрково	41	73	28	51
Смилец	71	34	9	4
Попина	55	60	5	7
Сребърна	37	48	39	27
Ситово	64	61	2.8	2.8
Срацимир	70	23	23	19
Кайнарджа	49	35	11	9.8
Голеш	34	13	3.4	3
Средище	39	27	5.6	1.5
Тутракан	34	31	14	2.7
Нова Черна	25	18	28	40
Старо село	43	43	27	9
Белица	38	55	25	2.7
Главиница	31	45	5.5	7
Ст. Караджа	45	39	12	22
Сокол	59	53	25.7	18
Зафирово	31	35	41	13
М. Преславец	67	34	0	0
Дулово	64	58	21	17
Междей	44	32	1.6	0.8
Окорш	37	52	3.5	9
Секулово	41	28	0	0
Добротица	36	34	42	3
Чернолик	43	48	14	1.1
Паисиево	33	36	4	0
В-ко ТКЗС	46	42	15	8.5
ДЗС Силис.	X	38	43	46
„ Н. Черна	11	27	15	X
„ Я. Забунов	60	26	0	41
„ Окорш	15	45	35	58
В-ко — ДЗС	40	31	18	49
В-ко за окр.	46	41	15	10

АВАНГАРДНАТА РОЛЯ НА КОМУНИСТИТЕ — НА ПО-ВИСОКО НИВО

Партията е силна и авторитетна, защото нейните членове честно и добросъвестно изпълняват своите задължения и дават личен пример на безпартийните при изпълнението на поставените задачи.

Затова колкото по-безупречни са комунистите в своята работа, толкова по-голямо е доверието на трудещите се и безпартийните маси в Партията.

В доклада на другаря Борис Велчев— секретар на ЦК на БКП пред Майския пленум на Централния комитет се казва: „за да изпълнява с успех авангардната си роля, за да носи с чест високото звание член на БКП, комунистът трябва активно да участвува и в производството и в обществено-политическия живот, да служи за пример във всяко отношение и същевременно да бъде организатор и политически ръководител на трудещите се в тяхната борба за делото на социализма и комунизма"

Сега се провеждат събрания в първичните партийни организации от окръга. Те обсъждат мерките за по-нататъшното изграждане авангардната роля на комунистите. Събранията показват, че комунистите от окръга вземат активно участие в материалното производство. Голям процент от тях са включени в движението за комунистически труд. В ТПК „Съединение" — Тутракан от 32 членове на партията 28 са включени в движението. Гордост за ДМЗ „Стоманa" са постоянните рационализатори и добри производственици комунистите Лазар Цонев, Христо Павлов, Тома Михайлов и други от леярния цех. Много добре се трудят още стотици комунисти от промишлените предприятия и кооперативните поля на окръга. Със своя пример в труда, в обществено-политическия живот и в бита, те са заразяващ пример за безпартийните.

В същото време обаче на проведените събрания на първичните партийни организации, много остро се критикуват ония комунисти, които с делата си не служат за пример. В окръга все още има комунисти, които имат слаба идейно-политическа подготовка, бързо се подават на заблудите на вражески и неуравновесени елементи, вършат груби нарушения на партийния и комунистическия морал, не се съобразяват с партийната и държавна дисциплина. Досега не се търсеше смело отговорност от такива партийни членове. След майския пленум на ЦК на БКП партийните организации вземат по-решителни мерки срещу тях.

Правилно постъпи партийната организация от село Сребърна, като за нарушаване на социалистическата законност изключи от своите редове Жеко Иванов. За нарушение на партийната дисциплина и морал бяха изключени и партийните членове Петър Русев от ДЗС — Силистра, Иван Дечев от Айдемир и други.

Само с това обаче, решенията на Майския пленум на ЦК на БКП няма да се превърнат в живо дело. Необходимо е продължителна, упорита и системна организаторска и възпитателна работа, за да се постави името на комуниста на още по-високо ниво и се направи още по-свето.

Важно средство за издигане авангардната роля на комунистите е възлагането на партийни поръчения. От тях и занапред партийните ръководства не бива да се отказват. Но комуниста, който живее и работи в нашето време не трябва да очаква само поръчения, а да проявява по-голяма самоинициатива, да се ориентира в сложната многообразна обстановка, да бъде не само добър производственик, но и добър агитатор и пропагандист на партийната политика.

Комунистът трябва да гори в това огромно строителство. В предприятието, в кооперативното стопанство, в квартала, профорганизацията, другарския съд, народния съвет и навсякъде, трябва да се чувствува неговата авангардна роля.

Не са прави ония партийни членове, които смятат, че държанието им в обществото, отношението им към семейството е лично дело и пренебрегват своите семейства, не се грижат за възпитанието на своите деца. Моралният лик на комуниста е обществено дело. От това какво място ще заеме в обществото, как ще възпитава децата си, какво отношение ще има към семейството, зависи дали той заслужава да бъде в авангарда на трудещите се —в Партията.

Ето защо, да възпитава в себе си комунистическо отношение към труда, към обществената собственост, да бъде съзнателен и дисциплиниран, честен, правдив и скромен е важно задължение за всеки комунист.

Градските и общинските комитети на Партията и бюрата на първичните партийни организации от окръга трябва системно и задълбочено да работят с комунистите, за да възпитават те в себе си тези качества, за да се превърнат в инициативни проводници на политиката на Партията.

В същото време партийните ръководства трябва и занапред да бъдат непримирими към нарушенията на партийната и държавна дисциплина, като своевременно търсят отговорност от проявилите се комунисти.

Само така ще се издигне на още по-високо ниво авангардната роля на комунистите и партийните организации от окръга и те ще отговарят на огромните задачи на социалистическото и комунистическо строителство у нас.

Старши трактористът Атанас Тодоров и прикачникът Тодор Димитров от бригадата на Димо Иванов в ТКЗС — Бабук са винаги на своя трудов пост. Сега те активно участват в дълбоката оран. На една смяна изораят не по-малко от 80 дка.

РЕШЕНИЯТА НА МАЙСКИЯ ПЛЕНУМ — В ЖИВОТА

Комунистите трябва да бъдат в челните редици при изпълнението на плановете

На проведените във връзка с решенията на Майския пленум събрания на първичните партийни организации от района на ДЗС „Янко Забунов“ се подложи на сериозна оценка авангардната роля на комунистите при изпълнението на плановете и дадените пред Партията обещания. На събранието на партийната организация при животновъдството основателно някои комунисти бяха посочени за пример в това отношение. Така например другарката Йона Кръстева, гледачка на телета до шестмесечна възраст, изпълнила плана си за първото шестмесечие със 104 на сто, Кръстю Бонев, свинегледач — със 129 на сто и др. Посочено бе, че много добре работи и младият комунист Киро Петров. На същото събрание обаче някои от комунистите, които изостават и не служат за пример на останалите в производствената си дейност, бяха сериозно разкритикувани. Гледачът на телета до шестмесечна възраст Осман Билялов беше критикуван за това, че не спазва трудовата дисциплина и работното си време, не изпълнява указанията на специалистите, не се грижи за животните както трябва. Това му е попречило да изпълни шестмесечният си план. Комунистите посочиха, че докато средното изпълнение на плана за птицефермата е 116 на сто, то Костадин Димитров е изпълнил плана си едва 91,6 на сто. За тези слабости партийната организация при животновъдството с право им е потърсила сметка.

На проведеното събрание на партийната организация при полевъдството във филиал „Ножарево“ много сериозно внимание се обърна на допуснатите слабости в работата на партийните групи, в работата на комунистите по изпълнението на плана и обещанията, за тяхното поведение в производството и извън него. Изтъкнато бе, че в полевъдството и механизацията отделни комунисти не проявяват достатъчно грижи към опазване на социалистическата собственост. Другарите Ангел Иванов и Енвер Бекиров бяха сериозно критикувани за това, че не поддържат поверения им инвентар и техника, а Йовко Стойков, Димитър Минчев и Христо Кръстев за това, че не поддържат в техническа изправност автомобилите, с които работят.

Проведените събрания показаха, че заводският партиен комитет към стопанството трябва сериозно да помисли и помага за подобряване работата на партийните групи и за издигане на тяхната авангардна роля. В това отношение би било правилно да се популяризира опита на партийната група при свинефермата с отговорник Киро Петров, която редовно на свои събрания се занимава с производствената дейност на отделните комунисти и на ония от тях, които нарушават трудовата дисциплина и не си изпълняват плановете и обещанията, се търси своевременна сметка. Бригадирът на свинефермата тук проявява известна прибързаност и избухливост, партийната група обаче своевременно му помага да се отърси от тези слабости и да стане добър ръководител. Но партийната група при кравеферма а с партиен групов отговорник Пеньо Спасов не проявява същата активност, не търси сметка от ония комунисти, които допускат слабости в ежедневната си работа.

Хубаво е това, че бюрата на първичните партийни организации отделиха сериозно внимание към подготовката и провеждането на тези събрания. Те минаха на високо ниво. На тях се изказаха и критикуваха допуснатите слабости и онези комунисти, които преди това не са проявявали никаква активност. Всичко това е добра основа и гаранция, че занапред още повече ще се издигне авангардната роля на комунистите и партийните организации от района.

Иван ЛАЛЕВ
Илия СПИРИДОНОВ
инструктори
в Окръжния комитет на Партията

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

СИЛАЖИРАНЕТО — МЛАДЕЖКО ДЕЛО

Неотдавна ЦК на ДКМС призова чрез вестник „Народна младеж“ комсомолските организации в страната да участвуват активно в силажирането и обяви съревнование. Силистренската окръжна организация е била национален първенец и правилно разбира мястото си в това важно селскостопанско мероприятие.

Тайната за успехите в силажирането се крие в предварителната подготовка за него. Миналата година ТКЗС в селата Срацимир, Нова Черна, Ситово и др., заангажирали всички младежи и девойки, до Девети септември изпълниха своите планове. Тук предварително се проведоха комсомолски събрания, поставиха се поръчения, обмислени бяха смените и др. Имаше обявено съревнование между младежките групи, връчваше се знамето. Тези неща бяха предварително обмислени и съгласувани с партийните комитети и организации и проведени след това на дело. В резултат на това общинската комсомолска организация в с. Срацимир се класира на второ, а тази в с. Ситово на трето място в републиканското съревнование.

Тази година младежта от нашия окръг трябва да приготви 200 000 тона силаж — напълно реална и постижима задача. В момента в много кооперативни стопанства — Нова Черна, Зафирово, Белица и др., комсомолците неуморно се трудят край силажните ями. Положителен е опита на комсомолците от ТКЗС в Нова Черна, където във всяко село има изградена по една комсомолска група, работеща на силажните ями. Тук царевицата сега се намира в най-подходяща зрялост за силажиране. Изрязването и пренасянето ѝ с ремаркета и автомобили става само от комсомолци. Тази организация е правилна и ще позволи на групите да могат да силажират до 1 август не 2 700 т, както е по плана, а 10 000 т доброкачествен силаж за животните. Добре работят и младежите от с. Зафирово. Те вече са силажирали 2 050 т. използвайки булдозерна дъска за разтикване на зелената маса в цялата яма. Това освобождава от работа най-малко 10 човека. Но тук и съвещания с комсомолците се провеждат по-редовно, и вестник четат, и други мероприятия провеждат.

Окръжният комитет на ДКМС и Управление селскостопанско производство към Окръжния народен съвет считат, че и тази година комсомолските организации в окръга ще се справят добре със задачата по силажирането и предвиждат награди за най-трудолюбивите. Накрая на годината те ще раздадат: на дружество, класирало се на първо място, радиоапарат „Чайка“, на второ място — волейболна мрежа. На средношколска група (звено,) класирала се на първо място — 60 лева, на второ място—40 лева и др. На механизаторите-първенци ще бъдат раздадени индивидуални награди в размер на 200 лева. Отчитането ще става на петдневки, като на отличилите се ще се връчва знамето на Окръжния комитет на ДКМС. Окончателното отчитане ще стане на 30 септември.

Петър ИВАНОВ
инструктор в Окръжния комитет на ДКМС

Техниката — с пълна мощ

През месец март т. г. комсомолците от Харковския тракторно-монтажен завод изпратиха чрез в. „Народна младеж“ писмо до всички млади български механизатори. В него те обявиха че по случай юбилейната годишнина на Свободата ни ще изработят и подарят 5 самоходни шасита на онези младежки тракторни бригади в България, които най-добре и най-пълно използват селскостопанската техника. В обявеното съревнование под лозунга „Техниката—с пълна мощ“ от нашия окръг се включиха младежките тракторни бригади в селата Цар Самуил, Стефан Караджа, Айдемир и др. Интерес представляват постиженията на механизаторите в с. Цар Самуил с бригадир Добри Атанасов и бригаден механик Лазар Маринов. В тази бригада работят 34 механизатори, от които 30 са младежи-комсомолци. Те имат самостоятелно комсомолско дружество със секретар Георги Дяков—отчетник на бригадата. Винаги най-парливите въпроси от организационен и производствен характер са били предмет на задълбочени обсъждания и са били правилно решавани. За упоритията труд на механизаторите от тази бригада миналата година ЦК на ДКМС и Министерството на селскостопанското производство ги награди с грамота, радиограмфон и две екскурзии в чужбина. И тази година бригадата е на едно от челните места в съревнованието. При план за годината 167 000 д. м. о. досега бригадата е изработила 86 968 декари при себестойност 0,58 лева един д. м. о. Миналогодишният първенец — механизаторът Атанас Георгиев Гецов, и тази година най-пълно използва мощта на своя „Белорус“, заработвайки 7 837 д. м. о. при план за годината 14 200, при себестойност 0,29 лева на един д. м. о. Той е реализирал 420 лева икономии от горива, смазочни материали и части. Добре работи и трактористът Симеон Стефанов Симеонов, който с трактор ДТ—28 при план 8 000 д. м. о. досега е извършил 5151 декари, при себестойност 0,30 лева на един декар. Много са имената на механизаторите от бригадата, които със своята неуморна работа допринасят за навременното и качественото извършване на различните видове стопански задачи.

Нужното внимание се обръща тук на подреждането на бригадния стан. Незаангажираните машини са вдигнати на трупчета, почистени и смазани. В района на стана има добре подреден комсомолски клуб с библиотечка, в която винаги ще се намери желаната художествена и техническа литература. Свободното си време механизаторите прекарватв четене,игра на шах и други масови развлечения. Бригадата прие условие да се бори за завоюване званието „Бригада за комунистически труд“. А завоюват ли го, младежите могат да очакват да получат и големия подарък на комсомолците от Харковския завод.

Стоян ПЕТРОВ

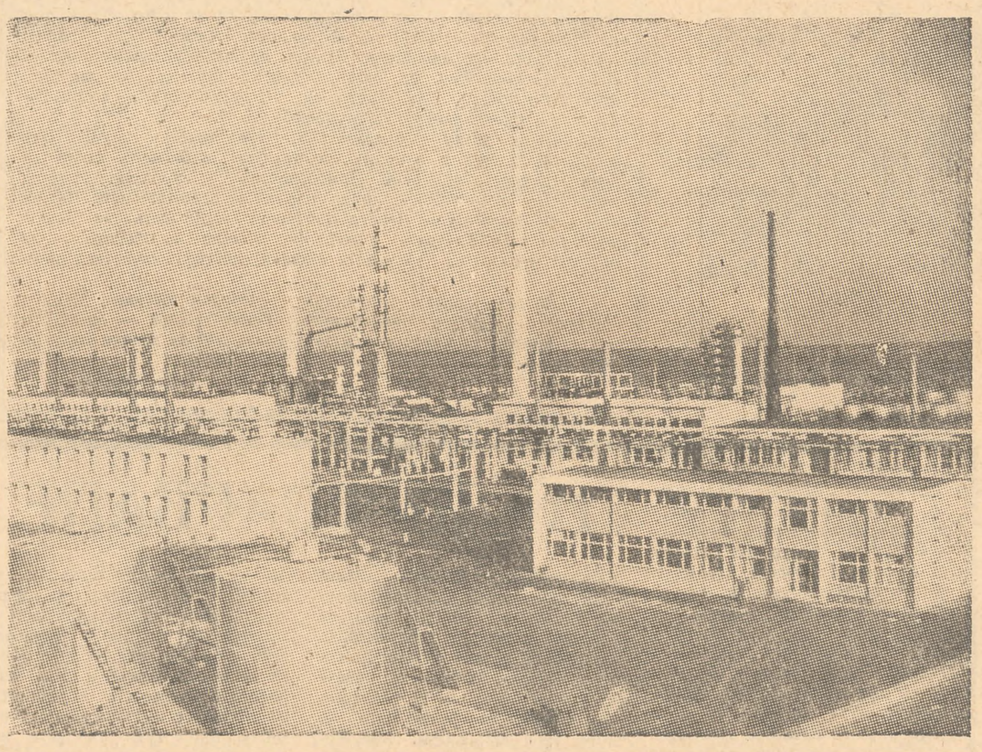
Среща с активни боркини против капитализма и фашизма

Преди няколко дни по инициатива на женкомисията към Окръжния народен съвет се проведе среща с активните боркини против капитализма и фашизма Мария Русева и Славка Славова. Срещата се състоя на гроба на разстреляния от фашистите борец за народна свобода Иван Стайков. Повече от 40 жени слушаха с трепет разказите на другарките Русева и Славова из техния живот и живота на други борци от Добруджа. Малките букети цветя, подарени им от сърце, едва ли биха могли да изразят напълно признателността и обичта на присъствуващите на срещата към всички, които се бориха и страдаха, за да дойде Свободата. Но те говорят за уважението към техните дела и имена, което жените изпитват сега в навечерието на славната годишнина.

Срещата беше закрита и участничките с революционни песни се отправиха към града.

Димитричка ВЪРБАНОВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Нефтопреработвателният завод — Бургас

Бодра комсомолска песен

И тази година комсомолците от село Бабук и Казимир подновиха традицията да разнообразяват вечерите на кооператорите с весели програми на агитката. Забравили умората от дневния труд на полето, хората бързат към читалищната сграда. И не след дълго се дочуват веселите гласове и волният смях на младежите и гостите от двете села. Усмихнати, те пеят от сцената весели народни песни, възхваляват труда на кооператорите, плодородието на земята ни.

Иванка ЛЕФТЕРОВА

НОВИНИ ОТ ТЪРГОВСКИТЕ ОБЕКТИ

В дните пред празника

„В чест на двадесетгодишнината от победата на Девети септември всички с преизпълнени обещания!“—под този лозунг работят търговските работници от потребителната кооперация „Златна Добруджа“ в с. Секулово. Целият колектив с ентусиазъм и с жар работи за спечелване на разгорялото се съревнование. На събранията, свиквани от ръководството на профорганизацията и администрацията се отчитат резултатите от работата. Всеки вижда своето място и преценява какво трябва да даде още, за да изпълни обещанието си.

Данните от счетоводството ясно говорят, че колективът върви добре и като негов първенец се очертава Марко Георгиев — магазинер в с Скала. Той беше обещал да изпълни предсрочно обещанието си за Девети септември и устоя на дадената дума —на 25 юли той отчете 45 дни по-рано изпълнението на обещанието си, записвайки в отчетните документи 102 на сто изпълнение на плана.

Много от колегите му са увлечени от дадения им пример и са насочили усилията си към предсрочно реализиране на обещанията. Колективът на кооперацията се е устремил към постигането на нови, по-големи успехи в своята работа, към подобряване културното обслужване на населението.

Петър ВЪЛЧЕВ

Неуморно на трудовия си пост

Наближава двадесет и два часа. Улиците на Долно Рахово вече са безлюдни. Само в магазина за хранителни стоки още свети, още е пълно с клиенти.

— Бат' Динко, дай един килограм ориз!

— Бат' Динко, моля те, претегли половинка сирене от овчето!...

Магазинерът Костадин Йорданов поразява със своята сръчност и бързината, с която дава исканите продукти. По рафтовете стоките са в идеален ред и това му помага за бързото обслужване. Работното време отдавна е минало, но нали има хора, които късно се прибират от работа, пък и изпълнението на плана не е без значение. За това красноречиво говорят цифрите. Зад тях се крие трудолюбието на един скромен и уважаван търговски служител, решил да извоюва паспорта на трудовата слава. При план за към 9 септември 49 824 лв Костадин Йорданов до 15 юли т. г. отчете 49 880 лева, а разхода на 100 лв оборот от 4.40 намали на 3.86 лв. В графата за печалбата е написан процента на изпълнението ѝ— 129. Личното обещание на магазинера е да изпълни годишния си план за десет месеца.

Петър МИХАЙЛОВ

ЗА СЪКРАТЕНИЯ СРОК ВОЕННА СЛУЖБА

Защитата на Отечеството е върховен дълг и въпрос на чест за всеки гражданин. Всички мъже, граждани на Народна република България, без разлика на раса, народност, вероизповедание, образователен ценз, социален произход и положение, са длъжни да отбият военната си служба в състава на Въоръжените сили.

Всички лица от подлежащия на повикване набор, които не могат да бъдат приети на действителна служба във Въоръжените сили, са длъжни да служат в Трудова повинност.

Срокът на редовната военна служба във всички родове войски и Трудова повинност е 2 години, а за специалностите определени със заповед на Министъра на Народната отбрана 3 години.

С член 49 от закона за всеобщата военна служба е въведен съкратен срок на редовната военна служба във Въоръжените сили и Трудова повинност — 12 месеца.

Съкратен срок служат наборниците:

а) които са единствени работоспособни членове в семейството и издържат с труда си други неработоспособни членове на същото семейство или макар и не единствени работоспособни членове на семейството, но участвуват в издръжката на най-малко двама или повече неработоспособни и

б) третият и следващите братя ако пожелаят това.

За неработоспособни членове на семейството се считат:

1) баща — ако той е над 60 години или инвалид от I или II група, независимо от възрастта;

2) майка — ако тя е по-възрастна от 55 години, или е инвалид от I или II група, независимо от възрастта;

3) Съпруга— страдаща от тежко и продължително боледуване, или е инвалид от I или II група;

4) дядо и баба, ако са по-възрастни от 60 години за дядото и 55 за бабата, или са инвалиди от I или II група и ако нямат други лица, които са длъжни да ги издържат;

5) братя, сестри и деца под 18 години или макар и над тази възраст, но ако страдат от тежко и продължително боледуване, което не им позволява да работят физическа или умствена работа.

При вземане решение за съкратен срок се взема предвид и дохода на семейството на наборника, което е особено решаващо, когато се касае за случай, при който наборникът не е единствен работоспособен член на семейството или родителите са възрастни.

Началниците на военните окръжия по време на провеждане на наборните комисии, определят кой наборник ще служи съкратен срок военна служба. Тъй като през месец август и септември, набор 1945 година ще бъде на наборна комисия, то са необходими някои разяснения по определянето на съкратен срок военна служба.

Не се считат за неработоспособни членове и не се вземат в предвид при определянето на съкратен срок:

а) бременна жена или жена с малко дете, щом като физически е здрава и може да работи;

б) дядо и баба при живи родители на наборника (синове, дъщери на дядото и бабата на наборника). Примерно, наборника е останал без майка и след като бащата се оженва втори път, остава да живее при дядо си (баща и майка на починалата майка), които са на възраст над 60 години, но имат още един син и една дъщеря. В този случай съкратен срок не се определя, тъй като сина и дъщерята са длъжни да се грижат за родителите си.

в) братя и сестри по-възрастни от 18 години, поради това, че са студенти.

Право на съкратен срок военна служба имат третия и следващите братя, ако първите двама са изслужили редовната си военна служба пълен срок във Въоръжените сили или Трудова повинност.

Първите двама братя се считат, че са отбили военната си служба при случаите:

1. когато не живеят в едно семейство с родителите си и не са на обща издръжка,

2. когато единия или двамата братя не са живи, но са служили пълен срок на редовната военна служба;

3. когато единия или двамата братя са загинали по повод или при изпълнение на служебния си дълг по време на военната служба и в борбата против фашизма;

4. когато единия или двамата братя са уволнени от редовна военна служба по болест, вследствие заболяване придобито по повод или при изпълнение на служебния дълг;

5. когато единия или двамата братя са кадър във Въоръжените сили, но са изслужили пълен срок на редовната военна служба, като войници или завършили пълен курс на военните училища (2 или 3 години);

6. когато единия или двамата братя са курсанти във военните училища макар и още да не са завършили курса на училището;

7. когато единия или двамата братя са взели активно участие в борбата против фашизма и службата им уредена като партизани, политзатворници, концлагеристи и доброволци на Отечествената война;

8. когато единия или двамата братя са изслужили редовната си военна служба като военномузикантски или военнотехнически ученици.

Не се считат за отбили редовната си военна служба и третия и следващите братя, нямат право на съкратен срок, когато първите двама са:

1. уредили военната си служба като студенти;

2. уредили военната си служба като завършили училища и школи по минна промишленост;

3. отбили военната си служба като миньори в мините;

4. уредили военната си служба като погранични служители;

За пълен срок редовна военна служба се счита службата във Въоръжените сили или Трудовата повинност не по-малко от 18 месеца.

Братя със законна родствена връзка са тези, които имат най-малко един общ родопачалник (от една майка или от един баща), или ако са осиновени преди навършването на 18 годишна възраст.

Примери:

1. След смъртта на съпругата си от която има двама сина, бащата се оженва за друга, която довежда също 2 сина, но нито бащата, нито майката осиновяват другите двама сина — в този случай съкратен срок служба няма да се даде.

2. След смъртта на съпруга си, от който има 1 момче, майката се омъжва за втори път от който има (природи) 2 деца също момчета, то на третия брат ще бъде определен съкратен срок военна служба.

За да се даде съкратен срок военна служба по семейни причини трябва наборника да представи на наборната комисия молба до началника на военното окръжие, удостоверение за семейно и материално положение, медицинско свидетелство от ТЕЛК за група инвалидност на неработоспособни членове и документ за отбита военна служба от първите двама братя.

В зависимост от това по кой от изброените случаи се признава за отбита редовната военна служба се представят и документите;

а) ако отбилите редовно военната си служба братя живеят на територията на Силистренски окръг, към молбата до наборната комисия се прилагат военно-отчетните им книжки без друг документ. Ако обаче единия или двамата се водят на военен отчет (живеят) в друг окръг, то се изисква от военното окръжие на територията на което се намират братята удостоверение, че братята са изслужили пълен срок военната си служба. Ако и в този случай бъдат представени военните книжки не е нужно удостоверение.

б) когато единия или двамата братя са загинали по време на военната си служба, изисква се удостоверение от войсковата част, в която са служили, а ако от загиването са изминали повече от 5 години, удостоверение се иска от Централния военен архив в гр. Търново.

в) за братята загинали в борбата против фашизма се представя удостоверение, издадено от общинския народен съвет.

Съгласно чл. 51 от Закона за всеобщата военна служба, Министърът на народната отбрана има право да съкращава срока на службата след постъпване на наборниците във Въоръжените сили в случаите:

а) когато е настъпила смърт, тежко продължително заболяване или инвалидност на член от семейството, от чийто труд то се е издържало;

б) когато вследствие на пожар, наводнение и други, семейството е загубило значителна част от своето имущество и с това изпаднало в тежко положение и не може да се издържа.

Ако след постъпването си в казармата войникът встъпи в граждански брак и от това се утежни семейното му положение, съкратен срок не се дава.

Ако в семейството на военнослужащия има макар и един работоспособен член, който съгласно Закона за лицата и семейството е задължен да се грижи за издръжката на семейството, съкратен срок не се дава, а семейството подлежи на подпомагане от народния съвет.

За съкращаване срока на службата след постъпване във Въоръжените сили се подава молба до началника на военното окръжие, към която се прилагат: удостоверение за семейно и материално положение и удостоверение от което се вижда какво изменение е настъпило в семейството (за заболялите удостоверение от ТЕЛК, че са признати за инвалиди от I или II група, а за стихийните бедствия, от общинския народен съвет).

Войсковите части и техните командири нямат право и не могат да представят документи за вземане решение за съкратен срок военна служба. Това право е предоставено на началниците на военните окръжия.

Подполковник ЦЕНОВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

GÜZ EKİMİNE VAKTINDA VE HERTARAFLI HAZIRLANALIM

Güz ekiminin vaktında ve kaliteli olarak yapılması, hemen hemen onun hazırlığına bağlıdır. Sancağımızdaki TKZS ve DZS-lerin, bu sene 555,000 dekar buğday, 110,000 dekar arpa ve 3000 dekar da çavdar ekmeleri lâzım. Takriben 670,000 dekar güz bitkilerinin ekilmesi oldukça güç ve mesuliyetli bir iştir. Bu vazifenin icrası gayet ciddi bir hazırlık talep etmektedir.

Geçen sene Kalipetrovo, Işirkovo, Sitovo, Smilest, Babuk, Nova Çerna ve Çernolik gibi köylerde güz ekimine hazırlık işi iyi yapılmamıştı. Bu vaziyet ise, bu sene alınan gelire oldukça tesir etti.

Geçen seneki zayıflıkların tekrarlanmaması için güz ekiminin hazırlığına derhal başlanmalıdır. Ekim zamanı istifade edilecek takıştırıcı alâtların tamiri vaktında ve kaliteli olarak yapılmalıdır. Bilhassa ekin maşinalarına fazla önem verilmelidir. Geçen sene Sitovo, Babuk, Kalipetrovo ve diğer bazı işletmelerde disk alâtlarının fena tamiri yüzünden ekilen tohumların büyük bir kısmı toprağın üzarinde kalıyordu. Bu sene hazırlık işi öyle teşkilâtlandırılmalıdır ki, bu gibi hadiselere katiyen yol verilmesin.

Her şeyden önce toprağın hazırlanmasına fazla dikkat çevrilmeli. İşletme yönetmenleri ve mütehassıslar toprağın tezekli sürülmesine yol vermemelidirler. Ekim önü sürmede umumiyetle diskli pulluklar istifade edilmelidir. Sancağımızdaki bütün diskli pulluklarin sayısı 55-tir, yani ekilecek sahaların büyük bir kısmı onlarla yapılabilir.

Açık olarak söyleyebiliriz ki, halihazırda blokların ekime hazırlık işi geçikiyor. Bütün işletmelerde bezelye ve fiyler artık çoktan toplanmış, fakat yerleri henüz sürülmeden duruyor.

Bu seneki buğdayın muayyen bir kısmı anıza ekilecektir. Bu gibi yerlerden normal gelir alabilmemiz içie mühim tedbirler alınmalıdır. Bu gibi yerlerde anızlar tutuşturulup temizlendikten sonra bloklara superfosfat gübresi atılmalı. Bu yerlerin sürümü yüksek kaliteli yapılmalı ve behemal tırmıklanmalıdır. Bu günlerde alaf misiri, fasulye ve diğer bloklar da temizlenmekte. Ayni yerler hiç vakit kaybetmeden ekime hazırlanmalıdır.

Toprağın superfosfatla gübrelenmesi, güz ekimine hazırlık işinin mühim bir tarafıdır. Bu sene dekar başına 17-şer kilogram superfosfat gübresi atılacak. Ayrıca 100,000 dekar buğday sahasına ise 50-şer kg. gübre ayrılmıştır, çünkü bu yerlerden bu sene 300 kilogramdan fazla gelir almak için savaş yörütülecek. Gübrenin tane halinde olanı bloklara ekim zamanı, toz halinde olanı ise saha sürülmezden önce atılmalıdır.

Ekilecek tohumların hazırlığı da çok mühim bir vazifedir. Onların temizlenmesi süratlandırmalıdır. Bu işle paralel olarak tohum kontrolu inspeksiyalarına provalar gönderilsin. Sancak halk savetinin cedveline esasen tohumların temizlenmesi ağustos ayının 15-ine kadar tamamiyle bitmelidir. Geçen sene Goleş ve diğer bazı işletmelerde kalitesiz tohumlar ekildi. Bu gibi hallere yol verilmesin. İcabında tohumlar iki defa temizlensin.

Bu sene bütün buğday sahalarının yüzde 60-ı yüksek gelir sağlıyan Bezostaya-1, yüzde 22-si 100-10 ve yüzde 18-i ise 301 cinsiyle ekilecek.

Güz ekimi yaklaşıyor. TKZS ve DZS yönetmenlerinin hazırlık derecesi, onun vaktında yapılmasını ve gelecek seneye daha yüksek gelir elde edilmesini sağlayacaktır.

KOYUNLAR DÖLLEŞTİRİLİYOR

Bundan bir ay önceydi. Her sene olduğu gibi, Tsar Samuil çobanları bu defa da koyun sürülerini „Kara orman“ semtine çıkardılar. Artık koyunların dölleştirme zamanı yaklaşıyordu. Bu vazifenin vaktında halledilmesi için hazırlık lâzımdı. Çünkü bol süt, kuzu elde edilmesinde dölleştirmenin en büyük rolü vardır. Bu hali uzun yıllık tecrübeden bilen çobanlar, derhal koyunları dölleştirmek için hazırlığa başladılar. Öyle ki, „Kara orman“ semti hakiki bir dölleştirme punktuna çevrildi. Burada şartlar çok iyidir. Koyunlar, mahsuldan serbest bırakılan bloklarda geç vakıtlara kadar otlatılıyordu. Su da boldur burada. Meralar oldukça geniştir.

Hazırlık kampanyasında koçlara günde yarımşar kg döğülmüş süt, 3-er yumurta, yiyebildikleri kadar yeşil alaf veriliyordu. Bundan madâ bezelye, yulaf ve havuçla da besleniyorlardı. Koyun başına ise 0.300 kg yem tayin edilmişti. Uzun zaman hazırlıktan sonra, geçen ayın 20-sinde dölleştirme kampanyasına başlandı. Şimdiye kadar 1000 koyunun hemen hemen yarısı dölleştirilmiştir. Çobanlar halen günde 40-50 koyun dölleştirmeye muvaffak oluyorlar. Bu ayın 15-20-sine kadar bu mühim vazifenin tamamen halledileceği nazarda tutuluyor.

Tsar Samuil çobanları dölleştirme kampanyasını geçen sene de vaktında yaptılar. Ama, emekleri boşa gitmedi. 1,093 yerine, 1,125 kuzu aldılar. 5,587 kg yerine ise, 6,357 kg yapağı kırktılar. Kuzuların artış planı da fazlasiyle yerine getirildi. Senelik süt planı artık dolmak üzeredir. Tabi, çobanların bu başarılara ulaşmasına yardım eden başka sebepler de vardır. Meselâ öncülerin tecrübesini öğrenmek, baytardan hayvancılık hakkında sık sık leksiyalar okumak v.s. Hiç şüphesizdir ki, Tsar Samuil çobanları gelecek sene daha iyi neticeler elde edeceklerdir.

İYİ BİR İHTİYAT

Aynı köyün koyun fermasında, geçen sene 200 koyun ışkarto edilmiştir. Fakat çobanlar bu koyunları bir ihtiyat gibi istifade etmek istediler. Onlar kışın kuzuladıktan sonra, ikinci defa dölleştirmeleri karara alındı. Neticede koyunlar Temmuz ayında kuzulamağa başladılar. Şimdiye kadar 70-den fazla kuzu elde edilmiş. Bunların 20-si ikizdir. Bu ışkarto edilen koyunlara babaoğul Aliosman Mehmedofla Bekir Mehmedof hizmet ediyor. Fermanın dolayındaki hususi otlakta otlatıyorlar. Bundan madâ koyunlara sıcak su ile karıştırılmış malay ve ekmek mayası veriyorlar. Böylelikle kuzular iyi baslenip, gürbüz yetişiyorlar.

—Baksanıza, diyor Aliosman Mehmedof eline bir kuzu alarak. Bu karagöz 20 günlük kadardır. Amma, ağırlığı 15 kilogramdan aşağı değildir. Ortalama günlük artış 0,500 kg dolayındadır, diye sözlerine devam etti.

Işkartor edilen koyunlardan, birinci kuzulamada 231 yerine, 243 kuzu alındı. Şimdi ise en aşağı 100 kuzu alınacağı bekleniyor. Süt ve yapağı planları da dolduruldu. Kuzular satıldıktan sonra, koyunlar bir ay daha sağılacaklar. Onlardan mütemmim olarak 3 ton süt elde edilmesi bekleniyor. Bu ise, işletmede iyi bir ihtiyattır.

Ziya ISMAİLOF

Bosna kooperatorları her sene tütünden yüksek gelir alıyorlar. Şimdi Mahmut Hasanofun zvenosu günde 400 tütün dizisi yapmaktadır.

Traktorlar gece gündüz sürüyorlar

İlkyaz bitkilerinden yüksek gelir almakta Kolobır kooperatorları, çoktan beri usta gibi anılmaktadırlar. Misirden onların elde ettikleri gelir bir kaç yıldır dekardan 400 kilogramdan aşağı düşmemiştir.

Kolobırlıların elde ettikleri bu başarının sırrı bir taraftan kooperatorların şuurlu çalışmasına, diğer taraftan ise traktorcuların şimdi yaptıkları derin sürümün kalitesine bağlıdır.

Bu sene Kolobır ve Taslakovo rayonunda çalışan traktorcular ilkyaz bitkileri için hemen 6,000 dekar arazi üzerine derin sürüm yapmaları lâzım. Bu vazifenin icrası için ise en elverişli zaman şimdi, ağustos ayıdır. Bu ayda yapılan sürümün en kaliteli olduğunu ve bu yerlerden en fazla gelir alındığını, kooperatorlar olsun, traktorcular olsun senelerdir kendi tecrübelerinde gördüler.

Bunun için şimdi günün hangi vaktinde geçerseniz geçin bu brigadaların bloklarında, Hilmi Habilof, Vadet Ahmedof ve Hasan Ferayimofun „DT-54“ markalı ağır traktorlarının hiç durmayıp çalıştığını göreceksiniz. Bir traktorun günlük norması 30 dekar olmasına rağmen, bu çalışkan traktorcular yardımcıları ile birlikte gece gündüz 50-şer, 60-şar dekar arazi sürmektedirler. Şimdiye kadar onlar 2,000 dekardan fazla yer sürmüşler ve derin sürüm planının yüzde 30-nu yerine getirmişlerdir. Işin kalitesine gelince, brigadirler de, agronomlar da bu traktorcuların işinden gayet memnun. Çünkü sürülen arazi her yerde 32-35 santim derinliğinde. Hepsinin başarıları iyi. Fakat kurtuluşumuzun yirminci yıldonümü münasibetiyle, traktorcular arasında yürütülen yarışta Hilmi Habilof, yalnız bu brigadanın rayonunda değil, bütün Mejden TKZS-nin rayonunda birinci yerde. O, yardımcısı ile birlikte şimdiye kadar 1000 dekardan fazla yer sürmüştür.

Traktorcuların elde ettikleri bu başarılarda, brigadanın mehaniği Sabri Rasimofun da büyük payı vardır. O, gece gündüz cevapçı olduğu traktorların yanında durmakta, kusurları zamanında bertaraf edip traktorların sebepsiz durmalarına musade etmemektedir.

Bu brigadada çalışan traktorcuların şimdiye kadar elde ettikleri başarılar, onların derin sürüm planlarını bu ayın sonuna kadar en az yüzde 80 yerine getirecekleriine ve böylece kurtuluşumuzun 20-ci yıl dönümünü şerefle karşılıyacaklarına sağlam bir delildir.

Hakkı RUFAYEF

HAYVANLARA SİLAJ HAZIRLANIYOR

Bugünlerde Bosna köyü kooperatorları gece gündüz silaj hazırlamakla meşguldurlar. Todor Stoyanof ile Nikola Ivanofun silaj kıyma makineleri durmadan çalışıyor. Silaj, yeni sovyet usulü ballerle sarılı yerlerde hazırlanıyor. Bu ise kuyu usulünden daha mükemmel ve elverişli oluyor. Şimdiye kadar 680 tondan fazla silaj hazırlandı. Bu yıl misir alafının bol ve tendirist olduğu için fazla ve kaliteli silaj hazırlanacak. Brigadir Ahmet Çerkezofun söylemesine göre, 650 dekardan 1,300 ton yerine 1,700 tondan fazla silaj yapılması bekleniyor.

Hüseyin RASİMOF

Yüksek gelir uğrunda

Ruyno kooperatorları derin sürümü vaktında bitirebilmeleri için canla başla çalışıyorlar. Traktorcular arasında yarış yürütülüyor. Ahmet Hamdief ve yardımcısı Mahmut Naimof derin sürümde en ileridedirler. Onlar şimdiye kadar 800 dekar arazi sürdüler. Bütün brigadada sürülen saha ise 2,000 dekar dolayındadır.

Mehanizatorlar derin sürümün kaliteli yapılmasına da çok büyük dikkat çeviriyorlar.

Recep İBAZEROF

Bradvarlı Hatice Kasimova ile Donka Georgieva samimi dostturlar. Her ikisi de bir zvenoda çalışıyorlar. Biribirlerine sık sık misafirliğe de gidiyorlar.

Resimde onları, çocuklariyle bir yerde görüyoruz.

TOPLANAN TÜTÜNLER İYİ MUHAFAZA EDİLİYOR

Tsar Samuilliler tütün yetiştirmeye geçen sene başladılar. Buna rağmen, daha ilk sene iyi başarılara ulaştılar Bunun için bu sene daha çok tütün ektiler. Plân gereğince 420 dekar ekilmesi lâzımken, onlar 550 dekar arazi ektiler. Şimdi 10 zveno tütün toplamakla meşguldur. Kadir Mustafofun zvenosu öndedir. Bu zveno şimdiye kadar 2,540 dizi yaptı. Asiye Aliosmanova ve Lütfiye Ramadanova zvenonun gururudurlar. Onlar günde 25-er dizi toplamaya muvaffak oluyorlar. Diğer zvenolar da aşağı kalmamak için var kuvvetleriyle çalışıyor. Meselâ Zait İsmailofun zvenosu 2426 dizi yaptı. „Maşatlık arkası“ semti sabahın erken saatlarından güneş yükselinceye kadar kooperatorların sesleriyle çınlıyor. Yüklü arabalar kervan halinde iri yapraklı tütünleri, bloklardan işletme avlusundaki sayvanta taşıyorlar. Burada genci ihtiyarı akşamın geç vakıtlarına kadar çalışarak kehlibar renkli tütün yapraklarını diziyorlar.

Tsar Samuil kooperatorları tütünlerin gelişmesinden bu sene de çok memnundurlar. Kuraklık yüzünden bazı bitkilerde ortaya çıkan zararları tütünle kapatacaklarına inanıyorlar. „130 kg yerine, dekar başına 200 kg alacağız“ diyor kooperatorlar.

—Eğer fidanları başka işletmeler gibi vaktında ekmiş olsaydık, şüphesiz daha fazla tütün elde edecektik, diye ilâve ediyor tütün sorumlusu Halil Salief.

Hakikaten Tsar Samuillilerin tütüncülükte fazla tecrübeleri yoktur. Fakat onlar tütünü toplayıp, muhafaza etmede bir çok işletmelere örnek olabilirler. Şimdiye kadar topladıkları 15,447 dizi tütünün hepsini ramkalara koymuşlar. Koopenatorlardan Osman Mehmedof hiç durmadan yeni ramkalar hazırlıyor. Şurasını da belirtmeden geçemeyiz ki, bura önderleri vaktında Sofyaya giderek ramkaların örtülmesi için müşamma almışlar. Yani tütünlerin ıslanma tehlikesi yok burada.

Hüsmen ALİEF

Ne vakıta kadar devam edecek?

Bulgaristan kadını kölelik zincirlerinden kurtulalı 20 sene oldu. O şimdi Vatanımızda sosyalizm kuruculuğunun faal iştirakçısı, cemiyet hayatında eşit haklı bir vatandaş gibi yerini aldı. Kadın artık dar aile sınırından çıkıp, hür olarak zavotta, fermada kooperatif bloklarında ve mekteplerde kendine lâyık olan vazifelerde bulunuyor. Böylelikle „kadının vazifesi ev bekçiliğidir. O, ilmi ve sanaat alanında yükselemez, içtimai hayata katılamaz“, gibi dini iddiaların asılsızlığı artık herkese malüm.

Bulgaristan türk kadını iyi anne, becerikli ev kadını olduğu kadar, bir sosyalist kurucusudur da. Sancağımızda muallime, hemşire, ebe ve memur gibi çalışan kadınların sayısı az değildir.

Fakat bu hususta elde edilen başarılar henüz yeter derecede değildir. Sancağımızın fazla türk ahalisi yaşıyan rayonlarında 30 kadın cemiyeti vardır. Bu cemiyetler Vatan cephesinin yönetmenliği altında çalışıyorlar. Bunların bir çokları sadece cedvellerde yazılı olarak kalmış. Hiç bir faaliyet göstermiyorlar.

Ferma ve kooperatif bloklarında ekseri hallerde kadınlar toplu olarak çalışıyorlar. Bu vaziyet ise onların arasında bazı maarif ve siyasi işlerin yapılmasını kolaylaştırıyor. Fakat bu üstünlükler bir çok köylerde istifade edilmiyor.

20 yıl zarfında sancağımızda bir çok yenilikler oldu. Köylülerimiz şimdi yeni evlerde yaşıyorlar. Modern eşyalarla döşediler evlerini. Fakat bu yeni ve hoşagiden şartlar içersinde halâ eski bir şekil gizleniyor. Bu da kadınlarımızı gülünç bir kılığa sokan şalvar meselesidir. Bundan 20 yıl önce esaretin zincirlerinden kurtulan bugünkü sosyalist anlayışlı Bulgaristan türk kadını tarlada, evde ve her yerde o gülünç şalvarları savurup duruyor. Böyle hadiseler Alekovo savetinin Çestimensko, Bistra, Paisievo savetinin bütün köylerinde alıp yörümüş. Bazı yerlerde zvenobaşı ve brigadirlerin karıları bile halâ şalvarla geziyorlar. Bilhassa Tsar Samuil köyünde vaziyet çok fenadır. Burada kadınların hepsi şalvarla geziyor. Okorş savetinin Oven ve Vokil köylerinde ise hattâ mektep kızları bile şalvar taşımaktadırlar.

Vaziyet niçin böyle, diye sorulunca, bir çok önderler „Canım, bu meseleyi yukardan biraz gevşettiler“ diye cevap veriyorlar. Yani bu arkadaşlar dizginleri tamamiyle salmışlar. Fakat onlar şunu da unutmasınlar ki, sancaktan veya başkentten hiç bir kimse gelip de bu meseleyi halletmiyecek. 20 senelik hürriyetimizden sonra dahi bu gibi noksanlıklara göz yummak günümüzün önderine yakışmıyan bir sıfat olsa gerek. Böyle önderlerin faaliyetsizliği vatanımızda yapılmakta olan kültür davasını geçiktiriyor.

Zebure HAMDİEVA
Vatan Cephesi sancak komitesi işçisi

KİRPİ

ŞİKÂYÊT MÊKTUBU

Kirpi kardeş,

Sana mektup yazmak hiç aklımın işi değildi. Ama ne yapayım, canıma tak dedi artık. Küçük çocuklar bile benim aleyhimde konuşmağa başladılar. Ben yazıp okumayı beceremediğim için mektubumu başkasına yazdırıyorum.

Kirpi kardeş, sen beni tanımazsın. Ben Silistra sancağının Paisievo köyündenim. Adım Salihadır. Fakat bu etraflarda bana falcı Saliha yenge derler. Çok şükür hamdolsun, nafakamı çıkarıyorum. Rahatım eyidir. Günde 15-20 kişiye fal baktım mı, bir kaç para ve yiyecek topluyorum. Bazen yetiştiremiyorum ama, yine gayret ediyorum. İnsanlara iyilik yapmak ne kadar da hoş bir işmiş Kirpi kardeş. Ben bir Allah insanıyım. Ağzımdaki lokmayı bile veririm komşuya.

Fakat bu insanlar iyilikten anlamıyor yahu. Rica ederim, kimin haklı kimin baksız olduğunu sen de söyle şunlara. Ben hastalıktan da aşktan da anlıyorum. İnsanları tedavi etmek, aşıkları kavuşturmak fena bir iş midir? Üstelik hiç utanmadan bazı gençler gelip, onları aldattığımı soylüyorlar. Canım, bunlar nasıl insanlar, hiç bir türlü anlıyamıyorum. Her bir işin vaktı, tarzı olduğu gibi, benim falcılığımın da bir usulü olamaz mı yahu? Ben onlara ya salı yahut da cuma günü gelin diyorum. Çünkü diğer günlerde bakılan falın ve okunan duanın hayırı olur mu hiç? Bazı hastaların da okunduktan sonra iyileşmediğini söylüyorlar. Burada da kabahatım yok Kirpi karddş. Çünkü söylediğim ısırgan ve mülver suyunu içmiyorlar.

Canıma tak dedi artık vallahi. Kapımun önü panayır gibi oluyor. Kendi işime bakamıyorum şekerim. İnsan demirden da olsa yine yetiştiremiycek. Yalnız ben miyim bu diyarda yahu? Lübenli hocayı görmüyorlar mı? Tutrakanlı Aliye molanın da benden aşağı yeri yok. Evallah diyorum kadına. Bazı müşterilerimi onların yanına gönderiyorum ya, onların yanları da panayır gibiymiş. Dönüp yine benim başıma geliyorlar.

Amma, köyümüzün önderlerine diyeceğim hiç yok. Ara sıra „Yenge, vazgeç bu işlerden artık“ deseler bile, fazla üzmüyorlar beni. Halden anlayan insanlar. Onlara sakın dokunmayın ha.

Falcı Saliha

* * *

Falcı Saliha yenge, şikâyet mektubunu aldım. Elimden gelen yardımı esirgemiyeceğim. Hattâ Paisievo önderlerine bile, şimden sonra sık sık sizinle meşgul olmaları hususunda yardım edeceğim.

Kirpi kardeş

BUĞDAY YAĞMASI

Eğer tavuklarınızın yemi bittiyse, acele torbaları alıp tutun Çernolik TKZS-nin yolunu. Orada Ahmet Salimof ve Ömer Osmanof isminde iki kamyon işçisi var.

Kamyona binip Dulovo yolunu tuttularmı, çuvallardan ekinin dökülmemesi için dikkat edecekleri yerde „Bize de derler çakıcı“ türküsünü tuttururlar ve dökülene saçılana kulak asmazlar, Geçenlerde hattâ köy içinden geçerken bile onlar acele taşyolunun üstünde hemen bir çuval ekini saçtılar ve arkalarına bile bakmadan çekip gittiler. Hakikaten ekin ziyan olmadı. Anneler acele yolu süpürüp ekini topladılar ve şimdi bol bol tavuklarna veriyorlar. Öyleki bu işçilerin çalıştıkları kamyonu iyi gözledin. Tavuklarınıza kış idaresini tutarsınız. Fakat acele edin. Çünkü, eğer hep böyle çalışırlarsa en yakın bir zamanda onları kooperatorlar kamyondan fırlatacaklar diye söyleniyor. Fırsatı kaçırırsınız.

„Kirpaç“

KOLAYLIK

Üç senedir Selim
Kasabada işler,
Ama gel gelelim
Ekmeği köyden dişler...

* „ *

DAVETİYE

Her sabah Saliye der ana:
—Haydi oğlum işe gidelim!
O ise cevap varir ona:
—Sen işle de beraber yeyelim!

КОМСОМОЛЦИ — НЕСПОКОЙНИ СЪРЦА

Ако преди шест-седем месеца дойдехте в село Межден и разберете, че секретарят на комсомолското дружество и читалищният организатор отсъствуват за месец и половина, нямаше да си правите илюзия, че в живота на младежите могат да се видят интересни, съдържателни неща. Това лято обаче работата е друга. Наистина комсомолският секретар Васил Вълчев и читалищната организаторка Иванка Станева са на курсове по художествена самодейност. Наистина, ако организационното състояние на дружеството и читалището беше същото, месец и половина би бил достатъчен всичко да заглъхне и пялата културно-масова работа на младежите да се сведе само до едни младежки увеселения. Но сега не е така.

Художествената самодейност не беше фестивално цвете, което прецъфтява след празника. Още с пристигането на средношколците, дружеството подготви специална вечер за тях и ги посрещна топло, другарски. Още тогава силите им се сляха и хорът, преустроен сега в агитка, зачести репетициите си и започна все по-често да изнася програмата си пред кооператорите. Хоровите песни, индивидуалните изпълнения на Владка Стоянова, Йорданка Тодорова, Мария Денева, Иван Христов се съчетаха с ентусиазирано подготвените сценки „Вела бригадиршата" и „Резняк", изобличаващи високомерието, семейния деспотизъм, алкохолизма, като рецидиви на миналото. Вярно, не всичко в тези програми на „агитката" беше тясно свързано със задачите на деня и това беше явна слабост. Но възпитателната сила на програмата беше безспорна.

Колективният живот на комсомолското дружество в село Межден е споен от художествената самодейност, идейно-политическата и културно-масова работа. Той прави младежите все по-големи любимци и на меженските кооператори, и на кооператорите от съседните села: Нова Каменна, Алеково, Цар Асен, Върбино, Грънчарово. Агитката им е често сред тях. Тя е имала вече близо десет излизания на сцената. Репетициите й продължават и сега, програмата й се променя и обогатява често.

В дружния живот на меженските комсомолци няма скука. Всяка вечер, след упорития труд по площадките и фермите, те се събират в читалището или киносалона: очаква ги репетиция, представление, културно-просветно събрание, увеселение, обсъждане на филм. Инициативите им сега са толкова много. И често толкова необходими. Наскоро те с много жар проведоха събрание на тема за истинската любов между младежа и девойката, което протече бурно, разгорещено; после—събрание с доклад против алкохолизма, после... За един колектив, който живее все по-богат живот, не може да се каже всичко. Важното е да се каже онова, което го прави активен, здрав колектив. А то е просторът на младежката инициатива, ежедневната връзка с партийната организация, неуморната и всеотдайна работа на актива, на секретаря Васил Вълчев, на заместник секретаря Мария Денева. То е системният, всекидневен живот на дружеството, за което читалищната и комсомолската работа са неразривно свързани.

Александър ПОПОВ

УБЕДИТЕЛНА ИЗЛОЖБА

От 1 август в салона на образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра бе открита изложба на средновековното българско изкуство. В нея са представени репродукции от прочутата Боянска стенопис, творби на средновековното изкуство в Кремиковския манастир, Патлина, Иваново, Земен, Бачковския манастир, репродукции от стенописите на църквата „Св. Петър и Павел" и други.

—Изложбата дава сериозна представа за българското изкуство преди векове и показва развитието му въпреки условията на робството. Макар повечето от стенописите по стил и техника да са близки до византийските стенописи, в тях българското е дало своя печат. Реализмът на българския художник проличава не само в отношението към темите, но и в третирането на образите — лицата, облеклата и знаците за царско и севастократорско достойнство. Реалистични и вярни психологически елементи се наблюдават и в образите на светците—войни.

Тази изложба убедително показва достойното място на нашето изкуство през Средните векове сред изкуството на европейските народи.

Симеон НИКОЛОВ

Трети фестивал на младия баскетболист

В РАЗГАРА НА СПОРТНАТА БОРБА

Третият фестивал на младия баскетболист, срещите от който се провеждат на стадион „Дружба" в София, вече навлезе в решителната си фаза. Вниманието на треньори, специалисти и състезатели е насочено преди всичко към онези отбори, които се очертават за фаворити в своите възрастови групи.

Вторият ден от фестивала, шести август, започна с неуспех за девойките старша възраст от силистренското дружество „Доростол". През този ден те имаха среща с отбора на УСШ—1 от град Пловдив и претърпяха загуба с 54:89. А на следващия ден те имаха още едно много сериозно изпитание — среща с отбора девойки старша възраст на столичния ЦСК „Червено знаме". През първото полувреме нашите девойки се представиха по-добре и водеха резултата. Те приложиха преса много добре и с това не позволиха на противника си да „вдигне" голям резултат, който въпреки всичко спечели победа с 70:62.

На шести август силистренските юноши старша възраст претърпяха загуба от силния отбор на „Спартак" — София с 79:58, а на следващия ден несполука ги сполетя и в срещата им с отбора на УСШ—2 в град Пловдив. Във втория мач те претърпяха загуба с резултат 66:40.

Далеч повече привлича вниманието нашият отбор юноши младша възраст към дружество „Доростол". През първите дни нашите момчета имаха победи срещу едни от фаворитите на състезанието. Те победиха с много амбиция, с много упоритост отборите на „Локомотив" — София, с 80:78— след продължение, и на „Ботев" — Бургас с 56:50. Но в следващата среща тяхната амбиция, тяхната воля за победа не се увенча с успех. Изненадващо и за специалисти, и за треньори нашите момчета претърпяха поражение от отбора на „Спартак" — Сф с 61:57. Но тук възможностите за добро класиране на отбора все още не са изчерпани. Срещата на нашите юноши с отбора на „Канев" —Хасково, който победи „Спартак" — Сф, ще разреши въпроса с челното класиране в тази възрастова група.

Отборът на пионерките от дружество „Доростол" с треньор Йордан Бояджиев, доброволен сътрудник, засега се представя много успешно. Всички столични вестници се изказват за тях много ласкаво, поместват се снимки на отделни състезателки,а целият отбор се сочи като републикански шампион. Втората среща на пионерките беше с отбора на „Локомотив"—Сф. Момичетата от Силистра преодоляха грубата игра на столичанки и се наложиха с 46:40.И третата си среща—с отбора на „Марек"—Ст. Димитров—те успяха да спечелят, този път с резултат 44:38. Вестниците в столицата отбелязват успешната игра на Румяна Марчева, Адриана Минчева, Светлозара Миланова. Последната среща на нашите пионерки ще бъде с отбора на село Раднево.

Пионерките на Калипетрово спечелиха втората си среща, като победиха отбора на „Марек"—Ст. Димитров с 52:40. Следващата си среща те обаче загубиха от отбора на село Раднево с 41:38, но въпреки това имат шансове да се борят за класиране в призовите места.

Отборът на Иширково—пионери—в първата си среща претърпя загуба, но във втория си мач се наложи над отбора на „Локомотив" — Пловдив с 58:50. Третата си среща отборът на иширковци загуби от „Ботев"—Благоевград с 59:52.

Последните срещи, на 8 и 9 август, ще определят класирането на нашите представителни отбори.

Иван БОНЕВ

ПИОНЕРСКО ЛЯТО

РЕДОВЕ ИЗ ДНЕВНИКА

Един пионерски отряд, един от многото, разказва сам за себе си в своя дневник. Този сборен отряд се казва „Митко Палаузов" — Силистра. Негова ръководителка е Николинка Койчева, а неговата любима песен — песента на дружните:

Щом слънцето през лятото стъклата позлати,
на смелите във ятото ела и ти,
ела да почнем дружните игри на младостта —
раз, два, три — със песен на уста!

Но не само песента му е песен на дружните. И делата му са такива. За тях разказват редовете от дневника

30 юни 1964 г. Тази вечер игрите бяха повеселили, защото отрядната ръководителка беше с нас. А от утре нататък тя ще бъде все с нас —нали завърши вече учебната година! Така започна животът в сборния ни пионерски отряд. Но той не започна, а се поднови. Ние, пионерите, и отрядната ръководителка, сме заживели общо отпреди две години. И сега не се опознаваме, а се радваме един на друг.

Днес си съставихме план за работата на отряда. Бяхме решили да изненадаме отрядната ръководителка. Предварително подготвихме програма, която ще изнесем пред детската градина. Казахме й тази вечер, че ще изнасяме програма, а тя се учуди: „Та вие не сте я подготвили"! Но децата харесаха програмата и питаха кога ще има пак „концерт". Обещахме им отново да ги посещаваме. Станахме приятели с малките.

2 юли. Този ден бяхме определили за физкултурна дейност. Сутринта момчета и момичета играхме народна топка. След обяд играхме волейбол, а после весели игри. Пяхме дълго. Разказвахме си хумористични. Всеки предложи как да прекараме по-хубаво летните дни.

3 юли. Днес след обяд ходихме на басейна. Много хубаво и весело беше. Вечерта в клуба прожектирахме няколко филмчета пред малките деца от квартала.

4 юли. С една количка днес обходихме домовете, за да приберем отпадъците. Предадохме на „Вторични суровини" 53 кг желязо и 5 кг хартия. След обяд отново репетирахме програмата за следващия концерт.

6 юли. Сутринта в 7.30 часа тръгнахме по шосето за село Калипетрово за билки. Набрахме цял чувал и две кошчета бял равнец. След обяд раздадохме покани на възрастните за концерта от 19 часа. Родителите ни останаха доволни. Помолиха ни да организираме и друг концерт. Отидохме си радостни. Наричахме се артисти. Всеки го владееше чувството на гордост.

10 юли. Двадесет пионери сме на работа на пулпа. Чистим кайсии. Цепим и сортираме. Изчистихме 457 кг. Обядвахме заедно, починахме си, поплувахме — и отново на работа. Върнахме се у дома към осем часа. Бяхме малко уморени, но си прожектирахме три нови филмчета и си отидохме.

21 юли. Днес след обяд проведохме конкурси за най-добра балерина, най-добър гимнастик, певец — хуморист и артист. Най-добра балерина е Иванка Илиева, най-добър гимнастик — Славка Иванова, артисти — Николинка и Недка, певци — хумористи — Огняна и Цветанка.

23 юли. Сутринта се събрахме да си съставим планчето за седмицата. След обяд репетирахме програмата, която ще изнесем по градската радиоуредба. Подготвяме програма и за патрона на отряда. Нашият отряд обича представленията.

Преписал от дневника:
Йордан ПАРУШЕВ

В ПЛАНИНСКИЯ ЛАГЕР

Недалеч от Трявна, във височините на Балкана, от сутрин до вечер се чуват бодри пионерски песни. Тук диша, отпочива и се труди цял колектив от пионери—колективът на първия по рода си за нашия окръг местен пионерски лагер, организиран от общинския народен съвет и цялата общественост на Ситово.

Мине ли човек покрай лагера, има за какво да се спре, какво да види: на една страна се чуват стихове и песни— пионерите са в подготовка за патронния празник, на физкултурната площадка —състезания по баскетбол, а под сенките на дърветата малка групичка следи доиграването на последните партии от организирания шахматен турнир.

Лагерът прилича на малък кошер— трудолюбивите пчелички са пионерите. Дните преминават незабелязано—в събиране на билки, посещаване на исторически места в Трявна, срещи с трудови колективи. Но ежедневието има и незабравими дни. Нима пионерите някога ще забравят посещението на храм-паметника в село Шипка.

И все пак ежедневието се отличава със строг ред и дисциплина. Утре: звучи пионерската тръба— сигнал за ставане. Знамето отново се вее над лагера. Днес денят е посветен на кооперативното стопанство в село Черновръх— ще помагат на кооператорите пионерите, сено ще събират. И в този трудов ден малките добруджанци показаха на какво са способни, удивиха ръководителите на кооператива със своето трудолюбие. Под напътствията на началника на лагера Г. Орлоев и отрядните ръководителки Тодорка Пенева и Надежда Абушева пионерите събраха сеното от 215 декара ливади. Успех—хубав успех за деня. Най-трудолюбиви бяха пионерите от първи отряд.

В историята на ситовското училище ще бъде записана датата 16 юни, рождената дата на лагера край старопланинското село Черновръх. Първите пионери-щастливци се завърнаха в родното си село. След тях дойдоха други. И едните, и другите ще запомнят дните, прекарани в пионерския лагер. И всички ще донесат в родното си село незабравимите спомени.

Бодри и силни ще закрачат ситовските ученици към училището през първия септемврийски учебен ден.

Иван ДИМИТРОВ

ПРЕДПРАЗНИЧНО

Как искам да запея със бойците ти,
по твоите строежи, поколение,
и да погаля тежките пшеници
от волни двадесет кълнения!

Как искам да разкажа за Силистра,
за срещата й горда с юбилея
край Дунава с водите бистри
и слънцето до кея...

И ето — тръгвам там, където хората
изиждат ленинската дързост,
със времето и ветровете спорят
в строителните бързеи...

Привличат ме ята от самосвали
край улиците от дъжда измити.
Посрещат ме дечица заиграли
със пламъчета весели в очите.

Привличат ме забързани момичета,
мъже в опръскани от вар каскети
и блокове, които се събличат
от скелите, за да им бъде светло.

А горе със юмруци стиснати
от паметника гледа Добруджанеца
и гордостта му, от очите плиснала,
прославя радостта ни.

Стефан МАРИНОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

ИГРОСЛОВИЦА В ТРИЪГЪЛНИК

ВОДОРАВНО и ОТВЕСНО — еднакво

1. Стихотворение от П. К. Яворов 2. Чувствен елемент в художествени творения 3. Италиански архитект, участвувал в постройката на една от залите на Московския Кремъл през XV век 4. Повест от Шатобриян 5. Струнен музикален инструмент 6. Японски остров в Цусимския пролив, на северо-запад от о. Кюсю 7. Река в Северен Виетнам 8. Първата буква.

ИГРОСЛОВИЦА „КВАДРАТ"

ВОДОРАВНО и ОТВЕСНО — еднакво

1. Град в Северо-западна България
2. Град в Северна Америка
3. Наш град — рудодобивен център
4. Прочут хълм в околностите на Белград
5. Град в Япония, прист. на о. Хонсю

АЛГЕБРИЧНА ЗАДАЧА

(а + в с + d) = X

а = Добросъвестност, достойнство
в = Град в Великобритания
с = Река в Централна Австрия, приток на Дунав
d = Гора в Хабаровския край на СССР
X = Село в Силистренски окръг.

ЗАБАВНИ ВЪПРОСИ

Коя Африканска република прочетена обратно, се превръща в град в Иран? Размествайки пък буквите на този град ще намерите името на южноамериканска столица.

Кой курортен град в Югозападна Германия се формира от остров в Адриатическо море от групата на Далматинските о-ви и град в Северна Швейцария?

На кое село в Силистренски окръг, като премахнете първата и последната буква ще получите името на град в Северна Уганда (Африка)?

Коя наша река — приток на р. Марица, прочетена обратно, се превръща в град в Южна Испания — пристанище на Средиземно море?

Заменяйте първата буква на впрегатно животно с други, за да получите: цел при футболна игра; местност по поречието на река; Бог на ветровете у древните гърци; малка двумачтова платноходка; заострено дърво; музикален термин; бележит негърски певец; химическо съединение на киселина с метал; вид закрито помещение.

Кой град в Магаданската област на Съветския съюз е сбор от град в Тунис и град в СССР в Черкаската област на УССР?

На кой град в Южна Швейцаряя, като премахнете първата и последната буква ще получите името на наша живописна река?

Задава:
Ана КОПИТАРОВА

ОБЯВА

Д. З. С. „ЯНКО ЗАБУНОВ", Силистренски окръг съобщава, че има следните вакантни длъжности:

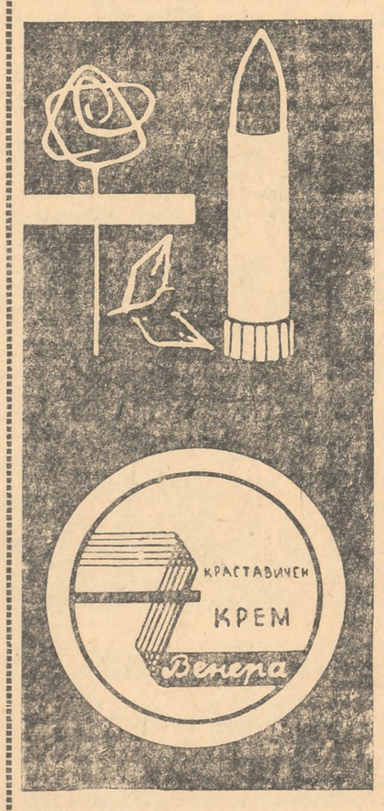
	основ. заплата	допълнит. възнаг. по т. 18 от Нар. № 3303
1. Н-к планово икономически отдел	140 лв.	33 лв.
2. Агроном филиял Централа	140	20
3. Зоотехник филиял Ножарево	140	20
4. Агроном филиял Ножарево	140	20
5. Ст. счетоводител филиял Ножарево	110	16

Кандидатите да притежават висше образование по специалността.

6. Ст. икономист по труда	110	26

Кандидатът да притежава висше-икономическо, агрономическо или зоотехническо образование.

Молбите да се изпращат на адрес Д. З. С. „Янко Забунов".

ПОГРИЖЕТЕ СЕ ЗА ХУБОСТТА СИ

На каквато и възраст да сте,
Вие можете да освежите лицето си,
като изберете най-подходящия за Вашата кожа
крем—„Желе роял",
„Ропотамо", „Венера"
или друг
и редовно го употребявате.
Кремовете подхранват кожата,
предизвикват регенерация на клетките й.
А трудно изтриваемите
ЧЕРВИЛА
„Арома" и „Бътерфлай"—
с богата гама от модерни и ярки тонове,
подчертават женския чар.

Съветски поети на български език

В оная съдбоносна, първа свободна есен на 1944 година, в която заедно с прашните руски войници при нас достигнаха и незабравимите, изпълнени с тъжно очарование и лиричен оптимизъм фронтови песни, беше установен и първият масов контакт със съветската поезия. В ученически тетрадки и измачкани джобни бележници, на невероятен руски език се записваха и предаваха от ръка на ръка текстовете на ония песни, които и до сега са се запазили в съзнанието ни като символи на цяла една епоха.

Недълго след това до нас достигнаха и имената на техните създатели—Светлов, Симонов, Исаковски, Долматовски... Това беше бегло, но сърдечно запознаване, което обещаваше трайно и доверчиво приятелство в бъдеще. Но тази своеобразна поетическа агресия едва ли щеше да вземе такива размери, ако голяма част от стиховете не бяха преведени на български и по този начин станаха достъпни за широк кръг читатели.

Преди няколко години издателство „Народна култура" сложи началото на нова библиотека—„Съветски поети". Сега мнозина вече са разгръщали тези спретнати томчета, които представят поети от различни поколения на многонационалната съветска литература. В началото на всяка книжка от библиотеката са поместени кратки бележки за живота и творчеството на автора.

Между многобройните поети, издадени досега, е и един от най-популярните у нас съветски писатели — Михаил Светлов, преведен от Иван Радоев. В сборника са включени стихове, под които стоят различни години—от 1924 до 1960. Едни от стихотворенията, като „Песен за Каховка" и „Гренада", са облъхнати от поривите на комсомолската младост, в други, като „Стихове за Лиза Чайкина" и „Завръщане" се усеща горещият дъх на войната, а в трети, като „Изкуство" и „Любов"—улегналата поетична зрялост. В стиховете се е запазила онази така характерна за творчеството на Светлов лирична струя.

Значително име, появило се върху корицата на една от книжките, също е латвийският поет Едуардас Межелайтис. През последните години то стана популярно далече зад границите на Съветския съюз. Основна тема в творчеството на този дълбок и своеобразен поет е човекът. Последната стихосбирка на Межелайтис, за която преди две години той получи Ленинска награда, носи тъкмо такова заглавие. Но това не е човекът въобще,а новият истински човек който твори своята история.

Дагестанският поет Расул Гамзатов е добре познат у нас от публикуваните многобройни преводи на негови стихове. Те бяха събрани и издадени като номер от библ. „Съветски поети". Поезията на Гамзатов се отличава с прелестната, сложно извезана образност и честите, неочаквани обрати на мисълта, така характерни за източната изящна словесност.

Много са имената на съветските поети, които са преведени и издадени в последно време от библиотеката. Между тях са Ал. Прокофиев, Пятрус Бровка и Николай Асеев—носители на Ленинска награда, както и Микола Бажан, Ярослав Смеляков, Евгений Винокуров, Леонид Мартинов, Роберт Рождественски, Максим Танк и др. Библиотека „Съветски поети" поднася на българския читател истински букет от цяла една епоха.

Манол МАНОВ

Важно! Важно!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ

Чрез търговията на едро и търговските организации на дребно, пусна в продажба с НАМАЛЕНИ ЦЕНИ —
ОБУВКИ — дамски и мъжки
Детска, женска и мъжка КОНФЕКЦИЯ
КОПРИНИ — най-различни
ЛУКСОЗЕН ТРИКОТАЖ,
ЛУКСОЗНИ ОБУВКИ
ВНОСНИ ГУМЕНКИ и други стоки.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 94 (802) | Вторник, 11 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА НАВРЕМЕ ПОДГОТВЕНА

Всестранният икономически подем и размахът на културната революция в нашата страна изискват училището като преден пост в борбата за комунистическо възпитание, за научна и практическа подготовка на младежта, за повишаване културата на целия народ. Народните учители днес се явяват истински първи помощници на Партията в сложната и отговорна работа по възпитанието на младото поколение.

Работата на дейците по народната просвета в подготвителния период на новата учебна година има решаващо значение за нормалното протичане на учебно възпитателния процес през цялата година. Това задължава общинските народни съвети, директорите, учителите и възпитателите от учебните заведения на окръга ни да положат максимални усилия, за да осигурят всички необходими условия за творческо и нормално напрежение в учебната и възпитателната работа, за редовно посещение и успешната подготовка на всички подлежащи на задължително обучение лица.

Преди всичко е необходимо да се преценят и използват всички възможности и средства с помощта на ТКЗС, ДЗС, предприятията и обществените организации за създаването на учебно-материална база съгласно съвременните изисквания на обучението по отделните дисциплини. Към това изискване с особена отговорност трябва да се отнесат народните съвети и директорите на училищата, където през тази година се открива осми клас. Сега в окръга се откриват нови 28 осмокласни училища и с това общият брой на тези училища нараства на 55. Той е достатъчен, за да се осигури пълно задължително основно осамокласнообразование за всички учащи се от окръга. Народните съвети в Чернолик, Паисиево, Голеш, Сокол трябва да преодолеят много трудности във връзка със строителството на допълнителни помещения за класни стаи и работилници, за да не ги завари учебната година с незавършени и неподготвени помещения. В Малък Преславец трябва да се направи пристройка за работилница, а строежът още не е започнал, макар че материали са осигурени. Застрашено е положението и с пристройката в село Сокол. Необходими са бързи мерки и много усилия за навременното завършване на пристройките в Черно лишкия съвет.

Наред с осигуряването на помещенията и обзавеждането на кабинетите и работилниците е необходимо още отсега да се започне разяснителна работа сред родителите и учениците за навременното прибиране на всички подлежащи на задължително обучение деца и за осигуряване на тяхното редовно посещение, особено на осмокласниците, като се има предвид, че в осми клас ще се прибират и ученици, които не са посещавали учебни занятия няколко години и не са навършили 16-годишна възраст до 15 септември т. г. Но само с усилията на учителските колективи тази задача не може да се реши успешно. Необходима е решителната помощ на народните съвети, обществените организации и стопанските ръководства, както за разяснителната работа, така и за осигуряване на общежития, квартири и храна за децата от другите селища.

За нашия окръг в подготвителния период на новата учебна година основна и най-трудна за разрешение задача е навременното осигуряване на учители във всички видове и степени училища. През настоящата година разрешаването на въпроса с учителските кадри е особено затруднено от обстоятелството, че това лято от учителските институти не се разпределят млади специалисти (миналата година третокурсниците преминаха на задочно обучение). Независимо от това, че тогава в нашия окръг дойдоха на работа задочници, към 1 юли тази година в окръга бяха обявени 649 вакантни места. След първите назначения броят на вакантните места общо за окръга бе намален само с 32. При това от назначените 32 учители 27 са разпределени млади специалисти с висше образование, което означава, че при първото заседание на комисията са назначени само 5 нови кандидати, преместени от други окръзи. Така от всички 617 вакантни места през настоящата година, въпреки че голяма част от миналогодишните задочници се дипломираха, 137 от местата ще се заемат пак от задочници и още около 70 от местата за началния курс и детските градини ще се попълнят от редовни учители. Това означава, че в окръга следва да се назначат над 400 нередовни учители със средно образование. В това число най-голям брой нередовни учители ще има по математика— в средния курс около 50, а в горния от 11 места 9 ще бъдат попълнени с нередовни учители.

Големият брой нередовни учители изисква от отдел „Народна просвета“ и директорите на училищата да положат максимални грижи, за да се повиши квалификацията на редовните и се даде минимум педагогическа подготовка на нередовните учители чрез курсове, семинари, лекции и индивидуална помощ. Народните съвети, особено в градовете, трябва да осигурят подходящи квартири за учителите и да се погрижат за правилното битово устрояване на новоназначените учители.

Важна задача в процеса на подготовката на новата учебна година е навременното снабдяване на учениците с всички необходими учебници, тетрадки и помагала. Средният процент на задоволяване с нови учебници, е около 65. Това задължава директорите на училищата да изпълнят указанията на Министерството на народната просвета и отдела за събиране на използваните, но запазени учебници. Някои директори са успели да снабдят учениците само с нови учебници, особено в селата, където има книжарници. Това налага в други села процентът на задоволяване със стари учебници да бъде по-голям. Събирането на стари учебници е подценено и изостава най-вече в селата Зафирово, Калипетрово, Паисиево и други.

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното подобряване на образователното дело в страната е нов израз на грижите на Партията и правителството по подготовката на висококвалифицирани строители на социализма и комунизма, на хора с комунистически добродетели. „Бързото нарастване на производителните сили, новият етап в развитието на културната революция, все по-широкото навлизане на науката в различните сектори на производството изискват с ускорени темпове да се извърши преустройството на образованието. Необходимо е да се доведе докрай работата за свързване на училището с живота, с практиката на социалистическото строителство, за свързване на учебната и възпитателната работа с обществено полезния и производителен труд“ — се казва в Постановлението и в това се изразява неговият основен смисъл. Тази повеля на Партията трябва да служи като ръководно начало в работата по подготовката и организирането на учебно-възпитателния процес през настоящата година. Успешното изпълнение на задачите за добрата подготовка на новата учебна година изисква да се мобилизират силите на цялата общественост и учителските колективи във всички училища, особено от техникумите и професионално-техническите училища.

Вдъхновени от всестранния подем на нашата страна през двадесетте свободни години и от новото постановление за по-нататъшно подобряване на образователното дело, нашата двехилядна армия от учители ще се подготви за достойно посрещане на юбилейната годишнина и навременната подготовка на новата учебна година.

ПРЕД СЛАВНАТА ГОДИШНИНА С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в гр. Дулово е едно от стопанствата от окръга, което години наред редовно си изпълнява договорните задължения към държавата. Тази година, в чест на славния юбилей на нашето освобождение, дуловчани решиха също да бъдат в челните редици в това отношение. Съгласно сключените договори стопанството трябва да предаде на държавата 2020 тона пшеница. За да може да издължи предвиденото количество зърно в определения срок, още от първите дни на жътвата, ръководството на стопанството създаде здрава организация по почистването и изсушаването на зърното. С двете семечистачни машини ОВ—20, с които разполага стопанството и наличните веялки, тук на ден те чистеха, изсушаваха и предаваха на държавата над 300 тона зърно. В резултат на това стопанството издължи договореното количество пшеница още в началото на месец август.

От овършаното досега количество се вижда, че въпреки неблагоприятните климатични условия тази година стопанството ще получи сравнително добри добиви от тая култура. От 26 400 декара пшеница средният добив се очаква да бъде най-малко 210 кг. от декар. От получените резултати ръководството на стопанството прецени, че след като отдели нужното количество пшеница за прехраната на кооператорите и за посевен материал, ще може да даде значително количество пшеница над договорните задължения.

Ето защо, още от 2 август т. г. стопанството започна да предава допълнително пшеница и до 10 август предаде в държавните складове в повече над 800 тона зърно.

С това дуловчани още веднъж показаха, че са добри стопани, които в чест на славната годишнина на 9 септември водят упорита борба да преизпълнят всички свои задължения към държавата.

Хаккъ ЗАИМОВ

Силажират усилено

Започна силажирането и в района на ТКЗС — с. Нова Черна. Досега са силажирани 2 850 тона зелена царевична маса. Силажирането се извършва с ускорен темп.

Най-добри постижения има II-ра тракторно-полевъдна бригада с бригадир Александър Николов. Добре работят и тракториста Петко Черников, комсомолците Йорданка Николова, Ангел Симеонов и др.

Илия ГРОЗДАНОВ

СРЕЩА НА ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ КООПЕРАТИВНИЯ СЕКТОР

НА 9 АВГУСТ Окръжният кооперативен съюз—Силистра организира в хижата край село Чернолик среща с търговските работници от кооперативния сектор за отчитане резултатите от съревнованието през първото шестмесечие на тази година. На срещата бяха дошли председателите на потребителните кооперации, счетоводни работници, магазинери, закупчици и други.

Председателят на съюза др. Петьо Гинев в доклада съобщи радостната вест, че в търговията на дребно планът за шестмесечието е изпълнен 109,9 на сто, като са продадени стоки на населението за 11 873 000 лева, вместо 10 800 000 лева, колкото е по плана. В резултат на непрекъснатото нарастване на производството, търговските работници от окръга имаха възможност да предложат на населението значително по-големи количества стоки с повишено качество и разнообразен асортимент. Най-висок процент на изпълнение по този показател имат кооперациите в селата Чернолик — 132 на сто, Белица — 128 на сто, Правда — 127 на сто и други. Не са изпълнили плана си само две кооперации — в Нова Черна — с 13 на сто и Попина—с 8 на сто. Издръжката на обръщението на 100 лева стокооборот е 4,32 лева при план 4,35 лева или и тук е реализирана икономия от 0,03 лева. По-значително понижение са постигнали потребителните кооперации Мерден — 0,59 и Алеково 0,51 лева.

Планът за стокооборота в общественото хранене е изпълнен 110,60 на сто, като в сравнение със същия период на миналата година е осъществен прираст 19,85 на сто. Тук докладчикът подчерта, че въпреки благоприятния резултат, в редица кооперации са допуснати съществени слабости. В много заведения за обществено хранене понякога са липсвали мезета, сладкарниците нередовно са снабдявани със сладкарски произведения, безалкохолни напитки, бира и др. С добрата си работа по доставката на стоки и обслужване на населението са се отличили Кольо Илков и Цонка Пенева от Мерден, Тодорка Генова и Петранка Лазарова от Малък Преславец и др.

В доклада подробно се анализира работата в кооперативната промишленост, изкупуването на селскостопанските произведения, автотранспорта и финансовия резултат. Подчерта се, че планът за печалбата е изпълнен 102,65 на сто, като най-висок резултат са показали кооперациите в селата Окорш — 177 на сто, Дулово — 160 на сто и други.

С голям интерес присъстващите изслушаха изказванията на Никола Стоянов от Окорш и Йордан Христов от Добротица — и двамата пионери на кооперативното движение в окръга. От името на своите колективи те обещаха, че в чест на славната годишнина от Девети септември ще изпълнят предсрочно плана за деветмесечието и плана за годината.

Представителят на Централния кооперативен съюз др. Георги Арнаудов и представителят на Окръжния комитет на БКП — Силистра др. Георги Желев пожелаха на търговските работници още по-големи успехи в борбата за задоволяване нуждите на населението с качествени и разнообразни стоки.

Накрая председателят на Съюза Петьо Гинев раздаде награди на първенците в социалистическото съревнование. На първо място се нареди колективът на кооперацията в село Окорш и получи 80 лв награда. На второ място — колективът от с. Средище. На първенците в отделните сектори бяха раздадени общо 35 награди за 900 лева.

След съвещанието срещата продължи с народни хора и танци.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Изорани са 3 000 декара

Кооператорите от село Светослав добре знаят, че за да получат високи добиви от пролетните култури, трябва навреме и качествено да извършат дълбоката оран на освободените от есенниците площи.

Най-голям дял в изпълнението на тая важна задача имат механизаторите Илия Петров и Стоян Стоянов. Благодарение изправността на машините, те изорават на смяна вместо 32 дка по 80 дка. От началото на кампанията досега те са изорали 3 000 дка дълбок оран.

Шербан СТОЯНОВ

УСИЛЕНА БЕРИТБА НА ФАСУЛ

Наред с прибирането на фуражната царевица и силажирането ѝ, кооператорите от с. Сребърна от няколко дни усилено берат фасул. Още от ранна утрин, докато фасулът е влажен, те са на полето.

Досега са обрани около 150 дка фасул. Начело са звената на Петко Гърдев, Недю Желев, Ению Енев и др.

Енчо ИВАНОВ

Дълбоката оран е в своя разгар

Още преди да бъде завършена жътвата, механизаторите от ТКЗС Казимир започнаха дълбоката оран на площите, освободени от есенниците. Благодарение на неуморния труд на трактористите и прикачниците до 6 август са изорани над 1000 дка дълбока оран.

На челно място е смяната на Михни Михайлов с прикачник Слав Георгиев. Те преизпълняват винаги нормите си. Вместо по 40 дка на смяна, изорават не по-малко от 70 дка.

Димитър КУНЕВ

Доскоро в тютюневите блокове на ТКЗС в село Голеш сръчните ръце на бригадирите— средношколци от Второ средно политехническо училище в Силистра помагаха на кооператива гака добре, че изработиха само за една смяна 1 161 трудодни.

НА СНИМКАТА: Част от средношколската бригада сред тютюневите площи на Голешкото ТКЗС.

Бригада ТРЕВОГА

НА КАЧЕСТВОТО НА ДЪЛБОКАТА ОРАН ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ

НА ДЪЛБОКАТА оран, основното мероприятие от качественото изпълнение на което зависят и високите добиви през идната година, механизаторите от нашия окръг обърнаха голямо внимание. В дните пред юбилейната двадесетгодишнина от социалистическата революция у нас трактористите мобилизираха своите сили и денонощно воюваха и воюват за изпълнение на тази основна задача. В резултат на активната им дейност до 1 август кооперативните и държавни стопанства изораха дълбоко 219 000 декара или 38 на сто от площите, докато през миналата година бяха изорани 28 на сто до същата дата.

В девет кооперативни стопанства планът е изпълнен над 50 на сто, а в ТКЗС — Срацимир, Алеково и други изораните площи надхвърлят 66 процента. Заедно с това значително е подобрено и качеството. Нископроведената жътва и добре прибраната слама позволи на трактористите да повишат производителността на труда, да продължат почвения орен слой и извършат качествена оран. Похвална е работата на механизаторите от първа и втора тракторни бригади в Ситово, в Калипетрово, бригадата в Ламбриново и в много други ТКЗС и ДЗС. Всеки тракторист се стреми понавреме и по-качествено да извърши оранта.

Но наред с тези добри страни трябва да отбележим и някои слабости, на които ако не се обърне внимание има опасност оранта на останалите декари в отделни бригади да се компрометира. Сега се намираме в период на усилено силажиране. Вниманието и грижите на ръководителите, специалистите и механизаторите са насочени към по-бързото и качествено прибиране на царевицата, която на много места прегаря. В изпълнение на тази задача много тежки машини са откъснати от дълбоката оран и денонощно притъпкват силажната маса. Дълбоката оран обаче продължава да се извършва с останалите машини. Но тъй като освен това има да се прибира фасул, тютюн, коноп и други култури, да се балира слама, да се изнасят домати и редица други важни стопански задачи контролът върху качеството на дълбоката оран е подценен. Това се констатира и от проверките, които бяха направени през последните дни. На отделни места в Алфатар, Чернолик и други сламата не е прибрана добре и това става причина някои от трактористите през нощта, когато проверките от специалистите и членовете на управителните съвети на ТКЗС са по-слаби, да смъкват третия предплужник. Поради недостатъчний контрол от бригадирите лемежите на плужните тела се сменят веднъж на 24 часа, а те се изхабяват за 10-12 часа. А на предплужниците се сменят още по-рядко на два-три дни веднъж. На други места пък се правят опити да се работи без предплужници. Всичко това влошава качеството на работата и тази вредна тенденция трябва незабавно да се пресече. В някои бригади на ТКЗС Иширково, Стефан Караджа и други смените стават на 24 часа. При това волно-неволно прикачниците стават сменни „трактористи“ на сменния или старшия тракторист, което е абсолютно забранено. Съществуват и редица други слабости.

Управлението на селскостопанското производство счита, че тези пропуски са навреме забелязани и с общи усилия ще могат да бъдат бързо отстранени.

Какво е нужно да се направи? Преди всичко да се засили контролът. Не бива да работи нито една машина, която поне веднъж през денонощието да не бъде проверена от главния или участъковите агрономи, или отговорните стопански и партийни ръководители. Да продължи дежурството и проверките през нощта, системно да се провеждат производствените съвещания с механизаторите и допуснатите слабости веднага да се отстраняват.

Авансът, който е взет през миналия месец, и благоприятното време, което имаме създават добра предпоставка, дълбоката оран да бъде стопроцентово извършена в окръга до края на месец, август. Това е напълно реална задача, изпълнението на която зависи от механизаторите и ръководителите в стопанствата.

Механизатори и кооператори! Да не остане нито декар неизорана площ до великия Девети септември. В чест на празника, да изпълним поставената задача.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 8. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Дълбока оран	Тютюн нови	Силажиране	Поч. пшеница за посев
Айдемир	57	33	0	20
Калипетрово	76	38	32	0
Бабук	51	23	12	0
Алфатар	54	22	46	23
Алеково	80	25	13	32
Иширково	50	74	34	0
Смилец	79	35	15	13
Попина	61	65	10	0
Сребърна	40	52	44	16
Ситово	70	61	6	21
Срацимир	77	24	28	38
Кайнарджа	54	37	15	23
Голеш	42	16	5	9
Средище	50	31	10	19
Тутракан	35	31	18	0
Нова Черна	31	19	32	9
Старо село	43	45	38	7
Белица	46	59	32	17
Главиница	37	48	9	82
Ст. Караджа	49	44	13	8
Сокол	65	56	30	10
Зафирово	34	38	45	2
М. Преславец	73	36	0	0
Дулово	70	64	23	22
Мерден	52	35	12	0
Окорш	39	56	7	0
Секулово	46	33	0.4	15
Добротица	37	37	52	93
Чернолик	47	49	16	42
Паисиево	44	61	15	47
В-ко ТКЗС	52	45	20	19
ДЗС Силис.	X	39	54	X
„ Н. Черна	23	31	20	11
„ Я. Забунов	62	29	0	0
„ Окорш	20	48	40	16
В-ко — ДЗС	45	34	23	4
В-ко за окр.	52	44	20	19

РАЗГОВОР ЗА „ДРЕБНИТЕ“ НЕЩА

ПРЕЗ последните години строителството в Силистра доби широк размах. Издигнаха се много нови жилищни блокове, витрините на магазините мамят с изложените стоки, оформиха се нови квартали. Стотици граждани влязоха в уютните домове, но... от тук започнаха и теглата им, свързани с неразрешаването на важни битови въпроси от страна на ГНС, ГТП „Градска търговия“, „Здрава храна“ и още кои ли не предприятия и инстанции, грижа на които е да направят живота по-удобен. Натрупаните от дълго време факти предизвикват един сериозен разговор за „дребните“ неща с големи последици.

Да започнем с новия КВАРТАЛ „ГАГАРИН“

Както всичко ново и тук хубавото и удобното би трябвало да се среща на всяка крачка. Очакванията на новодомците са напразни. Трета година тече от първата копка на квартала, а от най-нужното, магазините, и помен няма. Думите на домакините са:

— Върнеш се вечер капнал от умора, а трябва да чакаш на магазините в центъра и от там да мъкнеш пълни чанти. Де да имаше и при нас място, от където бихме могли да си купуваме всичко?!

Упрека и болката се чувствуват достатъчно добре от всички, но не и от другарите от ГНС и „Градска търговия“. В „Гагарин“ няма нито един магазин, ако не се смята павилончето на „Плод-зеленчук“ срещу ДАП и това за закуски до него. Оплакванията на кварталците са основателни--пристигащата стока е недостатъчна за толкова много купувачи и тези, които разчитат да се снабдят от там, често остават с празни ръце и поемат пътя към града. На павилиона за закуски, единственото място от където би могло да се получи студено питие, не се доставя лед! Може би ръководството на „Здрава храна“ има „съображения“, но какви са те, нека то отговори. А „Градска търговия“? Нима е невъзможно в течение на три години да се открие един магазин за бакалски стоки, където да се продава и хляб и един за месо и колбаси? Същото се отнася и за битовите услуги. Дори за едно нанче трябва да се ходи на обущар чак до центъра. Не е по-добро положението и в „Дружба“, въпреки че там магазините са сравнително по-близо.

Със забрава е покрито и едно решение за построяване на детска площадка в „Гагарин“. Мястото за нея стои свободно и буренясало, а децата се гонят по улиците с риск за живота им.

Оплакват се жителите на новите квартали и от липсата на осветление по улиците. Вечер, особено в дъждовно време е героизъм да се добереш до дома си. Наистина, инсталацията е прокарана, поставени са стълбове, но осветителните тела липсват. Подмяната на изгорелите не струва кой знае колко труд и трябва да става незабавно. Нека не се забравя, че за отстраняването на тези недостатъци неведнъж е обещавано на гражданите и те все още се надяват.

А сега

— КЪМ ЦЕНТЪРА НА ГРАДА.

Споменатите досега недостатъци от периферията, тук ги няма, но за сметка на тях откриваме други и то пак от търговски характер. В самия център на Силистра е открит луксозен магазин на „Плод-зеленчук“. Обстановката красноречиво говори за направата на големи разходи, които не се оправдават от стокооборота. А и как може той да бъде голям, когато красивите рафтове са заети обикновено от по двете щайги домати, пипер или някакъв плод, а останалите са отрупани от консерви и компоти. И всичко това се вижда през сезон, когато откритият градски пазар е така богат с разнообразни плодове и зеленчуци?! В този магазин биха могли да се продават (както на много места в страната) стоки само екстра-качество и в него да се намира това, където другаде го няма.

Преди един-два дни в закусвалнята на „Здрава храна“ посетителите бяха длъжни да ядат като гарнитура... зелени домати-турция!! И това става сега, през лятото?! Не са ли останали те от миналата година? Или пък са нова реколта? Не се знае! Но факта си е факт. Сигурно другарите ще кажат — това е единичен случай. Но няма ли опасност той да стане система? За това, как се посреща тази „новост“ ни говори картината — 80 на сто от клиентите си отиват, като оставят „прясната“ гарнитура в чиниите...

Накрая нека се спрем на още една „незначителна“ нередност, която основателно буди недоумение. В новата кафе-сладкарница под ОТП и в тази до читалището четем нелепа забрана: „Пушенето забранено!“. Защо? Продавачките казват: „Така ни е наредено, защото тук идват деца“. Смешно, наистина, защото тези, за които е наложена тази забрана почти не влизат в споменатите заведения. Недоумението се увеличава още повече от това, че тук се сервират свободно спиртни напитки. (Нали е „само“ сладкарница, където не се пуши?) В случая двата факта взаимно се изключват. Нека се надяваме, че запрещението да се пуши в споменатите сладкарници е една необмислена постъпка и в най-скоро време „Здрава храна“ ще набави необходимите пепелници.

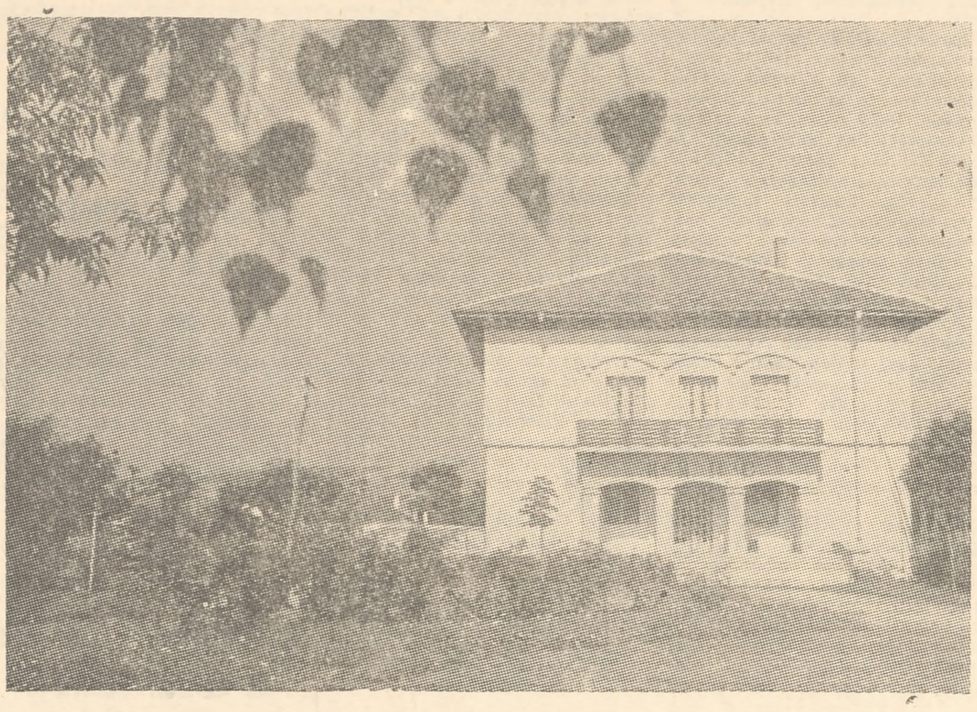
Написаното в тези редове е станало за съжаление постоянен, неприятен спътник в нашето ежедневие. Спътник, който дразни всички с изключение на тези, които трябва да го отстранят от пътя ни. Нашият град непрекъснато се разхубавява и успоредно с това трябва да създава и удобства. Не е ли време да се обърне по-голямо внимание и на „дребните“ неща, наред с големите начинания? И няма ли да тръгнат те по-бързо напред при липсата на споменатите спънки?

Георги УЗУНСКИ

ДОБРОТИЦА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В центъра на Добротица, там, където някога широко се простираха бурените и тръните и пасеше селският добитък, сега извисява снага голямата и просторна сграда на киносалона и читалището, обградена от всички страни с хубав парк.

Шосето от Дулово минава през голямото и красиво село Добротица (Хаскьой). Новите къщи на селото отдалеч се червенеят в равното зад дъбовата гора и му придават привлекателен вид.

В състава на Добротишката община, освен село Добротица, влизат селата Любен, Ирник, Босна и Ястребна. Близко разположени едно от друго, петтях села на общината образуват един мощен кооператив с 45 768 дка обработваема земя. В тях живеят 3 958 души.

Районът на кооперативното стопанство граничи на изток с района на ТКЗС в с. Професор Иширково, на запад с този на ТКЗС в с. Сокол, на север със Ситовското кооперативно стопанство и на югоизток с ТКЗС в с. Чорнолик. Направляващ отрасъл тук е растениевъдството.

ОБЕЩАНИЯТА — ЩЕ ИЗПЪЛНИМ!

Полевъдната бригада в с. Ястребна е една от най-малките в ТКЗС в с. Добротица. Но в началото на годината и ние поехме обещание пред ЦК на БКП да получим надпланова продукция от най-важните селскостопански култури — пшеницата, царевицата, слънчогледа и др. От 1 800 дка пшеница обещахме да получим в повече 25 т зърно, от 50 дка тютюн — 1 000 кг в повече и др.

За да не останат обещанията ни празни думи, още през пролетта подхранихме есенниците с по 8 — 10 кг амониева селитра. Упорита борба водихме с житната дървеничка. Затова, въпреки неблагоприятните условия тази година, получихме по 188 кг пшеница и по 274 кг ечемик от декар.

И за пролетниците положихме не малко грижи. Площите на царевицата и слънчогледа наторихме с оборски тор и с по 30-40 кг суперфосфат на декар. Проведохме самостоятелно разреждане на същите и захарното цвекло. Многократно ги окопахме. Културите се намират в отлично състояние. Безспорно най-голям дял за това имат кооператорите, които се включиха най-съзнателно във всички стопански задачи по тяхното отглеждане. Звената на Йордан Георгиев и Радка Дочева са начело във воденото и отчитано от нас съревнование. Последното е включено в движението за комунистически труд.

Като преценявахме работата си, дойдохме до извода, че от някои есенни култури няма да можем да получим плануваното. Потърсихме компенсация на загубите. Увеличихме площите на тютюна с още 70 декара. За останалите тютюневи площи, които засадихме от 10 до 16 май, положихме големи грижи. Окопахме ги според указанията на агронома, пръскахме против болестта „Див огън". Състоянието на тютюневата реколта е незаменимо и очакваме да получим по 230-240 кг от декар.

Пред бригадата стоят за изпълнение още много задачи. Започнахме усилено да силажираме. Трябва да приготвим за животните 1 100 т доброкачествен силаж. Зелена маса за това имаме. Започнахме подготовката на инвентара и машините за есенната сеитба. Всички задачи движим едновременно. Решили сме да изпълним докрай дадените пред Партията обещания по случай 20-годишнината на Деветосептемврийското въстание у нас.

Михал ВЪЛЧАНОВ
полевъден бригадир

Ще посрещнем светлия празник с открити чела

През изминалите двадесет години, заедно с родната страна, промени се облика и на Добротишката община. В мрак и недоимък живееха преди нашите селяни. Малко раждаше тогава земята ни, защото беше разпокъсана на парчета и обработена с дървено рало и мършав добитък. Селяните трудно изкарваха прехраната на своите семейства, лоши бяха битовите им условия. За пружинени легла им служеха дъсчените нарове и рогозките, за бюфети — лавиците по стените, за гардероби — дъсчените сандъци. Селата ни бяха със схлупени, осветявани с газени лампи и кандила кащурки, с криви, мръсни и кални улици. За радио хората само бяха чували, а лекар по селата едва ли идваше за годината веднъж. Виждаха го селяните тогава само в града, когато и последните си пари харчеха по болен. Жените дареха акушерска помощ от бабите и някои раждаха дори по нивите. Това беше миналото и при нас.

След Девети септември обаче животът коренно се промени. Чрез кооперативно обработване на земята нашите селяни стигнаха до щастлив и заможен живот. Под ръководството на партийната организация и личния пример на комунистите, на 1 февруари 1949 година 44 домакинства с 2 500 декара земя, няколко крави и свине, малко овце и няколко чифта впрегателен добитък сложиха основите на кооперативното стопанство в с. Добротица.

Както навсякъде, така и при нас първите години бяха години на преодоляване на колебанията и неверието на хората в силата и правотата на кооперативното дело. С всяка измината година нарастваха успехите на кооперативното стопанство, а прелом в икономическото му развитие стана след Априлския пленум на ЦК на БКП.

Няколко години след масовизацията, през 1958 година, се извърши обединението на кооперативните стопанства от селата: Добротица, Ирник, Босна и Ястребна и сега Добротишкия кооператив има 45 000 декара обработваема земя, въоръжен е с необходимата техника за нейното обработване. Агротехниката и зоотехниката си пробиват път в стопанството. Засяват се висококачествени сортове пшеница, царевица и слънчоглед, все по-големи успехи бележи развъдноподобрителната работа в животновъдството.

Повишават се доходите на кооператорите, за което говорят следните факти: През 1959 година общата продукция на стопанството е била 1 393 590 лева, а през 1963 година тя стигна на 2 457 285 лева, а стоковата продукция през същия период нарастна от 767 886 лева на 1 226 596 лева. Възнаграждението на работоспособен кооператор през 1959 година беше 348 лева, а през 1963 година стигна на 620 лева. През 1963 година стопанството раздаде на човекоден 3,14 лева.

В процеса на самата работа във всички сектори на народното стопанство израстнаха много млади кадри, които работят упорито и с желание. Почти всички специалисти, които работят в района на общината, са наши местни кадри.

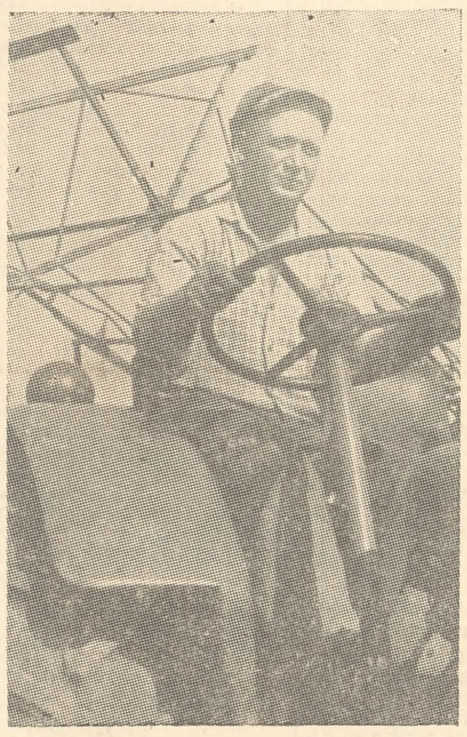
Големи успехи са постигнати и в областта на образователното дело. Докато преди в целия район имаше само трима души със средно образование и голяма част от населението беше неграмотно, сега всяка година в средните училища и техникумите заминават да учат 50-60 младежи.

Сега ние се намираме в навечерието на двадесетгодишнината на Девети септември. В чест на тая славна годишнина ние сме дали пред Партията обещания и твърдо сме решили да ги изпълняваме. Когато разбрахме, че от есенниците не ще можем да изпълним заплануваните приходи, ние се ориентирахме да увеличим площите на тютюна, за която култура положихме необходимите грижи и сега очакваме чувствително преизпълнение на плана. Особено големи са в това отношение успехите на бригадата от с. Любен с бригадир др. Етем Шакиров, която набра и изсуши до сега над 70 000 низи.

Юбилейната двадесетгодишнина от социалистическата революция в България, нашите кооператори ще посрещнат с открити чела, с изпълнени договорни задължения към държавата от растителна и животинска продукция.

Коста ИЛАРИОНОВ
секретар
на общинския комитет на БКП
с. Добротица

Хора, прославени в труда

Петко Енев е един от изтъкнатите трактористи на стопанството. През 1958 година бе обявен за първенец при комплексното отглеждане на царевицата. Преди няколко години му зачислиха нов „Белорус", а като прикачвач му дадоха фронтовака Васил Йорданов. Възрастен, но работлив човек. Зиме и лете те винаги са заедно. Непрекъснато се грижат за поверената им машина. През 1963 година са извършили 16 000 декара мека оран и са направили икономии от горива и материали за 1200 лева. Белорусът, Петко Енев и Васил Йорданов са едно неразделно цяло.

Колко щастливо е момичето, награбило златното зърно. Колко много обича то родната земя, която ражда едрото жито и нейната радост. Тези ръце, загрубели от слънцето, утре могат да държат писалка и молив, могат да се хванат за мотиката и трактора, за кофата или стана—все едно: Венета Недкова от с. Ирник е подготвена за всяка работа.

Мечтите, бликащи в нея, са плахи като нежния цвят на лилията, но са нейни мечти и за тяхното осъществяване Партията и народната власт са създали всички условия.

Цифри, които говорят за постигнати успехи

☆ От 1944 година насам в Добротишката община са построени 3 нови училища, 2 технически работилници, голямо здравно заведение с кабинети и 15 болнични легла, читалище с киносалон с 350 места, баня, фурна, бозоварна и водолимонадена работилница.

★ Докато до 9 септември 1944 година в с. Добротица имаше само 2 батерийни радиоапарата, то сега броят им е 687. В селото има 600 ватова радиоуредба, която обслужва трите от петте села в района. Селата са електрифицирани, водоснабдени, свързани помежду си с шосейна мрежа.

★ На мястото на обраслите с бурени и тръни мегдани по селата сега са създадени 15 дка паркови градини.

☆ За 20 години са построени 688 нови къщи. В село Ирник от 135 къщи 116 са нови. В селата Босна и Любен жилищното строителство е в своя най-голям разгар.

★ До 9 септември 1944 година в района на общината имаше 2 велосипеда, а сега те са 185, мотопедите — 70, моторите — 101.

☆ През 1958 година стокооборотът в търговията е бил 294 608 лева, в общественото хранене 28 362 лева, а през 1963 година е нараснал в търговията на 494 358 лева и в общественото хранене на 82 458 лева.

☆ Докато спестяванията през 1958 година са били 68 428 лева с 632 вложители, то през 1963 година са нараснали на 128 322 лева с 964 вложители.

☆ До преди 9 септември 1944 година в района на общината броят на учениците е бил 227, а сега той достига до 652 деца.

КОМСОМОЛЦИ

Това име носят и шестимата млади доячи от кравефермата в село Босна. На височината зад селото е построена тя и прилича на кораб сред зелените вълни на царевицата и поляната с токущо поникналата от дъждовете трева. Мястото около нея е разградено.

Зад първия обор е крушата с редките клони и птичите гнезда по тях. На три разкрача от крушата започват летните навеси, покрити със слама отгоре. Един, два, три навеса. Примитивно са построени. И евтино струват на стопанството. Служат за лагерно отглеждане на кравите. Защо не, когато са удобни за тази цел. И въздух, и слънце, и ведрина има под тях — в изобилие. Не както в оборите през зимата — задух, миризма, изпарения. По-добре е. По-полезно е и за животните. И по-лесно става доенето на кравите. Въобще е по-добре.

Обед е. Жари слънцето. Хората от селото са на жътва. За доячите винаги е жътва, когато има къде да напасат кравите и какво да им се дава.

Пастирите Изет Руфадов, Али Исмаилов и Емин Хаккъев се връщат от стърнищата. Няма къде другаде да пасат кравите. В гората в местността „Излаза" тревата вече изсъхна от юлските горещини. Задух е там и кравите не искат да пасат.

Вързаха ги на плетените с пърти ясли. И им сложиха по малко царевичак. По пътя откъм татарската чешма се зададе завеждащ-фермата Салим Муталибов. От четири години е той „техен началник", четири обидни думи не им е казал. От канцеларията го взеха, защото беше по-окомуш от другите. И правилно постъпиха. Скромен, сърдечен, искрен комунист излезе Салим. Знае си добре сметките, обича работата си, помага на доячите. Ето, за това доячите и пастирите го уважават.

— Напасохте ли ги добре? — запита той, приближавайки се към тях. — Напоихте ли ги? Гледам — хълбоците им са се издули като даул.

Весел е Салим, не му тежи да разговаря с часове, щом е за работата.

Фермата в село Босна е младежка — стокова. Тук работят само комсомолци. С идеи, с разбирания в сърцата. 153 тона краве мляко трябва да надоят за годината. Голяма цифра. Но големи са амбициите им. Голямо е желанието на комсомолците Рушид Мехмедов, Билял Ахмедов, Кямил Мехмедов, Осман Мустафов, Садула Салиев и Халил Мустафов, надоили 91 тона мляко за шестмесечието. Фермата бе обявена „Ферма за комунистически труд" и се бори да получи високото отличие — Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Часът е един без нещо. Доячите започнаха да доят. По три пъти доят те на ден — сутрин, обед и вечер. И надояват по 700-750 литра мляко, а по график трябва да доят 550. След като свърши доенето каруцарят Хамди Халидов натовари сребристите гюмове в каруцата и ги откара в „завода за сирене" — мандрата в село Добротица. Всеки ден върши той това по едно и също време.

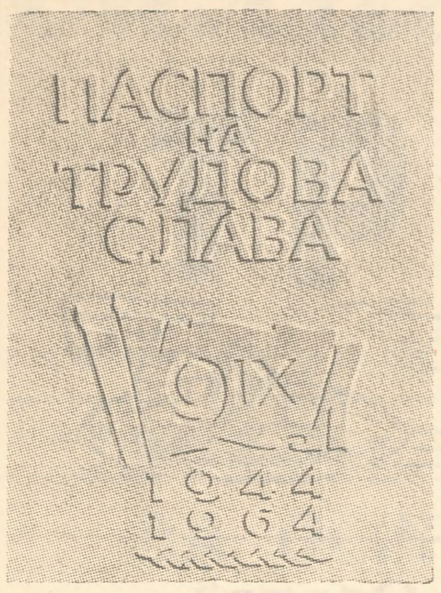
Никола НАНЕВ

Тютюневите площи на звеното на Милана Стоянова от село Ирник са едни от най-хубавите от целия район. Сега грижливата звеноводка всяка заран проверява тютюна и редовно нарежда своите хора да берат златните листа, за да не се похабят.

С ПАСПОРТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА

Ето паспорта на трудовата слава и юбилейната значка! Стотици хиляди ръце са протегнати към тях в навечерието на двадесетгодишнината на социалистическата революция в България. Цели предприятия, цехове и участъци, бригади и отделни работници се стремят със сияещи от трудов ентусиазъм очи към тях. Хиляди ще бъдат тези, които ще ги спечелят. Най-достойните, най-трудолюбивите ще украсят гърдите си с тях за слава на труда, на свободния труд, който им донесе Девети септември. На него те посвещават трудовите си дела и героизма си на фронта на строителството на новия живот.

ПРИМЕРЪТ НА БРИГАДИРА

Непоносима горещина! Отвориха вратата на малката спирка на ПТТ—станция Силистра да идва хлад от вън. Но къде ти! Вън клонче не помръдва. По улицата преминава група младежи—отиват на плаж. Мъжете от малката спирка ги поглеждат и въздишат: — Блазе им! . . и си мислят, че в този пек трябва да тръгнат по улиците с препълнени чанти. Няма как! Хората ги чакат. . . Те продължиха да сортират внимателно писмата, от време на време бършеха струйките пот от лицето си и пак продължаваха да сортират внимателно. Най-малката грешка щеше да удължи пътя им, да им създаде неприятности.

Атанас Вълчев подреди чантата си, остави я на масата и се приближи до най-младия си колега. Той дойде в бригадата преди 4-5 месеца, заляга много момчето, но. . . трудно е в началото. Повечето от улиците са преименовани, не може да се оправи младият раздавач, затова всеки ден Вълчев му помага. Бригадир е — трябва да мисли за всички. Пък и да не е бригадир! . .

Атанас Вълчев стана пощенски раздавач преди десет години, но още помни първите мъчнотии, първите лутания по улиците... В такива трудни моменти, като има кой да ти помогне все е по-друго. . .

Тръгнаха на път с препълнените чанти, тъкмо тогава, когато слънцето сипеше сякаш огън, когато по улиците нямаше сенчица... Вълчев тръгна редом с Митко — слабичкия, русокос раздавач от неговата бригада: — Митко, ще дойда първо с тебе. Трябва да се отбием на един адрес от твоя квартал. Вчера един другар се оплакал на ръководителката, че не получава вестника си. Да отидем да видим на място защо така става.

Митко се изчерви посконфузен, макар че бригадирът не му се скара. „Сигурно съм объркал кутиите“ — веднага си направи на ум самокритика той и си спомни колко често бригадирът им напомняше да бъдат внимателни; да внимават къде поставят вестниците и писмата, да внимават в отношенията си към гражданите, да се вслушват в техните искания. Ето го и сега сам тръгна да разбере в какво се състои грешката и да я отстранят. И така прави винаги. Щом някой се оплаче, веднага отива на посочения адрес, сам да се разбере с човека.

Сигурно затова му върви работата, затова успява да пласира най-много ценности и да преизпълнява обещанията си винаги.

Откога се мъчат да го достигнат, но той бързо крачи напред. Достигна вече 191 на сто. Но все пак няма да се оставят; като него ще идват сутрин и на обед рано, като него ще бъдат внимателни и отзивчиви, по неговия път ще вървят! . . Пътят, който донесе на техния бригадир значката „Отличник на Министерството на транспорта и съобщенията“, а сигурно скоро ще му донесе и „Паспорта на трудовата слава“.

Катя УЗУНОВА

НА ДОБЪР ЧАС, МЛАДОСТ!

Когато тръгнах да го търся си го представях съвсем иначе — висок, с широки рамене, целият омацан с масло, възрастен; може и с мустаци, но без очила!—с една дума—„колоритна фигура.“А около него непременно трябва да има купища детайли, стружки, суетене—истинска „борческа“ обстановка. Та малко ли е?! На два фронта се бори човекът. Неговата бригада е обещала да получи Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка, а той има и свое лично обещание. А и само той ли? В тази бригада обещанията са едва ли не повече от хората! А това все пак респектира. Ето защо, когато влязох в стругарната на пресовия цех в завод „Стомана“ бях не особено приятно изненадан: липсваше оная „героична“ атмосфера, която смятах, че трябва да опиша най-напред. От струговете ме гледаха десетина почти момчешки лица — съвсем неподходяща среща за моя герой. Него го нямаше...

—Ето го Петър Йорданов.

Какво? Не можех да повярвам... Това ли е бригадирът на бригадата за комунистически труд „Трай чо Костов“? Пред мен стоеше слабоват, висок, около двадесет и пет годишен младеж, съвсем различен от моите представи за „борещ се“ човек. Каква ти „колоритна фигура“... Но... млад или стар, висок или нисък, с мустаци или без тях, нормата си той изпълняваше 160 на сто.

А разговорът ни с него протече в рамките на шаблона. Впрочем говореше само той, а аз записвах. Каже две думи за себе си и започне да хвали бригадата, аз учтиво го прекъсна и го замоля да ми разкаже за себе си, а той веднага пак премине към бригадата.

И тъй, дума по дума, успях все пак да науча нещо за него и работата му.

Започнал преди 8 години като обикновен работник в същата тая бригада—тогава „Георги Димитров“, през 1961 година по поръчение на партийния комитет кандидат-членът на Партията Петър Йорданов я оглавява, за да я изведе на едно от първите места в предприятието. А успехите се редуват! Бригадата получава званието „Бригада за ударен комсомолски труд“, а той—орден на труда — сребърен. Малко по-късно е завоювано и високото звание „Бригада за комунистически труд“. Той заминава за София, като делегат на националния събор на комунистическите бригади. Процентите достигат 180-190, заплатите 140-150 лв, а годините—между 20 и 30! Бригадата достига изпълнение на плана общо 135 на сто. Той изпълнява личния си план 160 на сто.

А какво ли чака занапред?

Те са обещали в чест на Двадесетгодишнината на свободата да изпълнят плана си 20 дни предсрочно и ще изпълнят обещаното!

На заминаване отново се огледах. Наоколо — само млади лица... И знаете ли, започна да ми се струва, че именно това е най-подходящата среда за такива големи и прекрасни дела.

На добър час, младост!

Валентин ЧЕРНЕВ

Хора, при които няма голям и малък

„... Културните обноски към клиентите ни карат да се възхищаваме от колектива“.

Една книга за похвали и оплаквания, в която, оплакванията не се срещат, а похвалите са обикновени, но искрени и говорят много за колектива, на който тя принадлежи.

Човек винаги мисли, че в такива случаи има нещо преувеличено и затова решава да се поразрови, да попита, „да отиде и да види“ — с други думи да се увери, че наистина е така...

По стръмните стълби срещаме Иван Стойчев, председател на ТПК „Метал“.

— Какво ще ни кажете за бригадата „Ломоносов“ при електроотдела на вашата кооперация?

Другарят Стойчев, който изглежда бързаше веднага се върна и любезно ни покани. В гласа му личи явно желание да говори:

— За бригадата могат да се кажат само хубави неща. Това е един здрав колектив, на когото винаги можем да се опрем. В състояние са да преодолеят всякакви трудности.

В разговорът се намесва и плановикът Никола Пейчев, който току-що е влязъл:

— На цифрите обикновено се гледа като на нещо сухо, канцелярско, но те са много убедителни—ни подканя настойчиво той.

— И ние разбира се, се навеждаме над чистата, добре подредена книга.

— Ето ги резултатите за първото шестмесечие. При план 18 000 лева са осъществени 22 012 лева, т. е. 122 на сто. Производителност — при план на човек 2 000 лева са реализирани 2 446 лева или средно 122 на сто. Сред на работна заплата — при план 600 лв на човекоден са осъществени 673 лева.

— Това вече наистина не е малко — мислим си. И все пак това са цифри, а те се създават от хората и без хората те са нищо. Вече не само любопитството неудържимо ни влече към тях. Срещаме се на работното им място —неголямо помещение, украсено с лозунги, призиви, обещания. Любезни са и искат много неща да ни разкажат, но не се откъсват и от работата си. Повечето са млади, засмени хора, които крият имената си без излишна скромност, а изтъкват причината на успехите си в силата на здравия колектив. Киро Киров като че ли обобщава мислите ни:

—Всъщност тук няма нищо особено — в бригадата ни няма голям и малък, всички сме едно. Но вие разкажете, за това, че не се задоволяваме само с практиката, решили сме да растем нагоре. Например Иван Николов, ударник за второто тримесечие, среднист, завършил с отличие задочния електротехникум.

—Но и ти следваш в момента механотехникума в Русе — подхвърли неочаквано мургав, черноок младеж.

—Е, да—смутолеви набързо Киров и продължава: — И по-възрастните не ни засрамват. Ето този другар, Димитър Михнев, е най-добър в професията си: четири тримесечия ударник.

Обръщаме се към човека с прошарените коси и той предпочита да разкаже нещо за бригадата, вместо за себе си:

—Нашата професия е напрегната. Хората винаги бързат. До сега никога не ни се е случвало да разменим груба дума или да си отиде някой недоволен. Основен принцип при нас е колите да не пренощуват. Стараем се и ние да работим бързо. Например инсталацията на колата на ТПК „Варненска комуна“ поправихме за два и половина часа, за което останахме всички, за да отидем после заедно на мач.

Черноокият младеж, който беше изчезнал безшумно навън, сега извади две тетрадки и един албум от едно чекмедже:

—Тук ние си записваме по-важните моменти от живота на нашата бригада. Разбира се не всичко успяваме да запишем— нямаме време. Не сме записали, как помогнахме на учениците при изготвяне на дипломните им работи по специалността, не сме записали, как помогнахме на другарите си при построяването на къщите им.

Наистина, дневникът им е малък, с лаконични бележки, без претенции, но за сметка на това многото снимки в албума показват, че те знаят как да работят и да почиват

Преди да си отидем, забелязваме голяма политическа карта на света, която закрива част от стената.

—Купихме си я с парите от една награда. Често разглеждаме статии, говорим за различни държави, а не знаем къде се намират. Идваме порано на работа и любимото ни място е пред нея. . .

Отиваме си. Пред нас все още са дневникът и албумът, картата и хората. Хората, за които всички говорят с усмивка, хората, при които няма „голям и малък“.

Аеролита ОГОЙСКА

ТРУДОВ РАПОРТ

от колектива на бригада „Димитър Дончев“ от пресовия цех на ДМЗ „СТОМАНА“

Рапортуваме, че през периода от 1 януари 1964 г. до 30 юли 1964 година в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България постигнахме следните достижения в изпълнение на своето обещание:

Изпълнихме трудовите си норми 137 на сто при обещание 115 на сто;

Дадохме само качествена продукция;

Имаме пет внедрени рационализации;

Направихме икономии за 1 050 лв при обещание 1 000 лева.

БРИГАДА „ДИМИТЪР ДОНЧЕВ“

Увереност в победата

Наближава обед. Един по един доячите от с. Прохлада пристигат във фермата. Скоро ще тряба да доят. Но бригадирът Петко Мичев отдавна е тук и ги чака. Решил е преди започване на доенето да проведе кратко съвещание. Иска да ги информира за изпълнението на поетото обещание. И заедно да обсъдят с какви възможности разполагат до 9 септември.

Петко не се съмняваше в изпълнението на обещанието. Но искаше да се посъветва с колектива. Да чуе мнението на доячите. Нали изпълнението му е в техните ръце.

Когато и деветте дояча се събраха, той ги подкани. Само след няколко минути в дворчето пред клуба на животновъда съвещанието започна. Държейки отчетната книга в ръка, бригадирът говореше:

—В чест на Двадесетата годишнина на Девети септември ние се борим за завоюване Паспорта на трудовата слава. Но обещанието ни е да посрещнем празника с изпълнен годишен план. А той не е малък. 270 т мляко. Надоили сме до сега над 220 т. Или остават по-малко от 50. Ще ги получиме ли, другари?

Словото на бригадира беше кратко. Започнаха разисквания. Започнаха сметки. В думите на доячите личеше увереност, че планът ще бъде изпълнен. До празника на Свободата остават още 50 дни. На ден доят по 1 300 л. И всеки ден млякото се увеличава. Нови крави се отелват. В дажбите изобилстват зелените и сочни фуражи. Всеки от доячите добре спазва своите задължения. Съблюдава указанията на специалистите.

Бригадирът е доволен. Колективът е единен, сплотен, уверен в собствените си сили. Такъв колектив винаги побеждава.

Съвещанието завършва и всички се отправят във фермата.

* * *

В обора е тихо. Като че ли няма никой. Но доячите са тук. Всеки сред своята група.

И бригадирът е тук, във фермата. Днес иска лично да провери колко е полученото мляко. Чака всички да свършат. А ето че някои доячи вече са готови. Започват да се придвижват с кофи и гюмове, изпълнени до горе с мляко. Бригадирът го приема. И радостна усмивка заиграва по лицето му. И днес всички имат високо изпълнение. А най-високо пак има Минчо Минков.

—Ако продължаваш така, скоро ще изпълниш годишния план,—обръща се към него бригадирът.

—До Девети септември всички ще го изпълним—отговаря скромно доячът.

Когато и последният човек предаде млякото бригадирът побърза да направи сметка на полученото за последното денонощие. И се обърна към доячите, които с нетърпение очакваха да чуят резултата:

—Днес млякото достигна 1 320 л. Значи върви, както и предвиждаме. Увеличава се и ще продължава да се увеличава.

Доволни доячите отново се отправят към своите групи. Изкарват животните вън, където пастирите ги повеждат на паша. А те залагат в яслите фураж.

* * *

Бригадирът се отправя към село. И по пътя премисля на какво се дължат успехите на доячите от тяхната ферма. В работата им няма кой знае какво особено. Но важното е, че с мерак я карат. Млади са, но от дълго време работят при кравите. Придобиха опит. А там, където знанията не им достигат съветват се със специалистите.

Но не е само това. Голяма е и помощта на партийното и стопанското ръководство. Много често председателят, партийният секретар и главният зоотехник посещават фермата. Знаят нуждите на животновъдите и вземат бързи мерки фермата никога да не остане без фураж или каквото и да е друго необходимо. През зимата осигуриха добри условия за обработката на фуражите. А от ранна пролет отпуснаха на кравите зелена люцерна. От месец насам редовно ги снабдяват с пресен царевичак. За да има зелена маса до късна есен засяха достатъчно царевица втора култура. Правилно организираха и ръководството на съревнованието. То се отчиташе редовно и наградите веднага се връчваха на първенците. Това ги импулсираше в борбата за нови успехи.

Такава е работата на доячите от с. Прохлада. Най-интересното при тях е това, че ще посрещнат 9 септември с изпълнен годишен план.

Емил ПРАХОВ

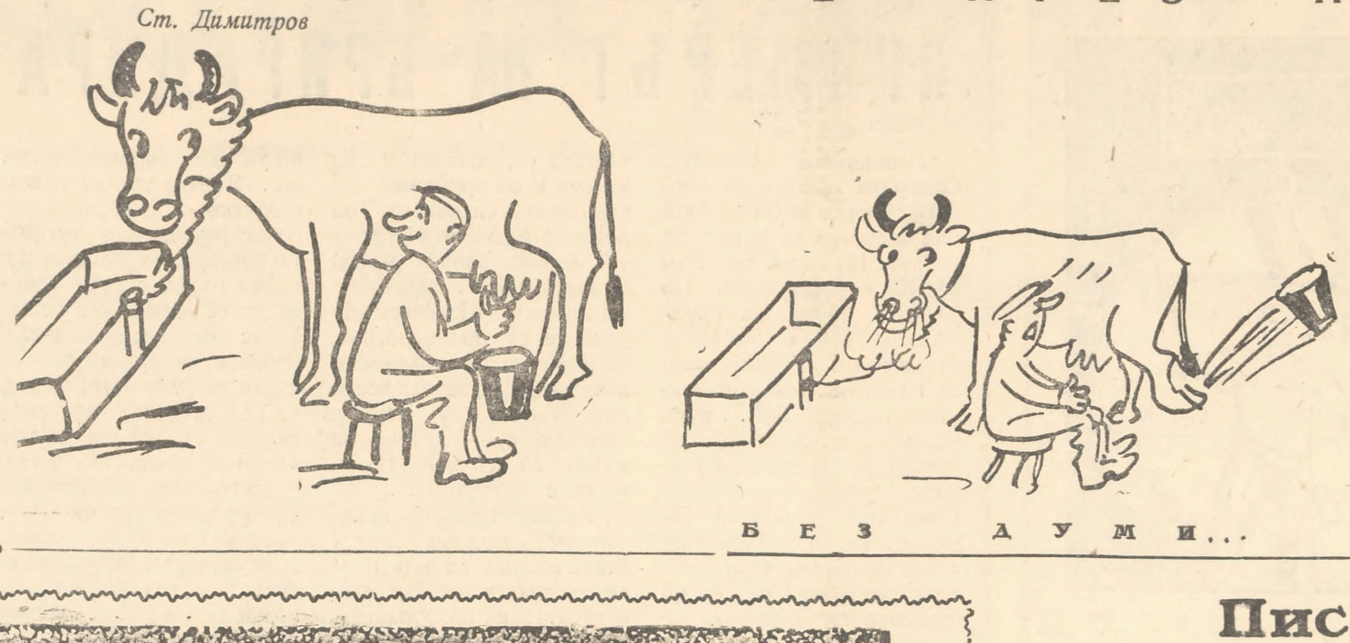
Злободневка

Август с право величаво
шета като слънчев цар
и надясно и наляво
сипе зноен пек и жар.
По пазари, магазини
текнаха като река
жълти пъпеши и дини
и овошки за сладка.
Само в площите поливни
е водата още кът.
Поливач ли някой „кривне“
за водата няма път.
И силажни ями празни
зеят още тук и там.
Това никого не дразни,
а кахър е то голям.
Пак за оран дойде време,
ала слабо се оре.
По-скоро да изореме
в срок, дълбоко и добре!
Иначе какво ще правим
с добив минимален ний?
Всеки днес да се изправи
и проценга с труд да бий!
Че са преброени днеге...
Празника ни най-голям
да посрещнеме с честити
подвизи и трудов плам!

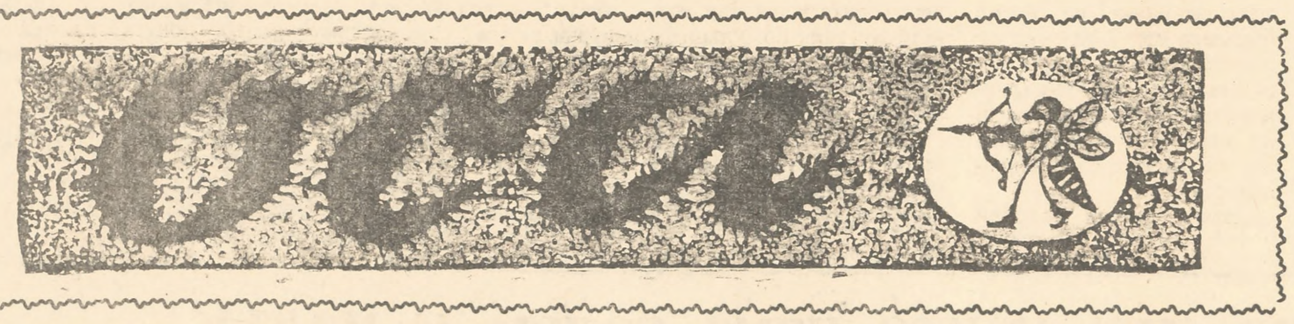
ПАНЧО

ЗНАМЕНИЕ ПРЕЗ АВГУСТ

Ст. Димитров

БЕЗ ДУМИ...

Писмо до „Осата“

Скъпа Осичке,

Обръщаме се към тебе, ние, кооператорите от село Паисиево, с надежда да ни помогнеш и този път. Ще ти разкажем всичко от начало докрай.

Е, че е хубаво нашето село, никой не се съмнява. И хората ни не са лоши: трудолюбиви са, обичат футбола малко повече, отколкото трябва... Пък и културата им стана една, както казват порасна. Та, голяма им е сева културата, защото редовно посещават филми хората, имат си нов салон. Нов културен салон си имат, значи.

Ех, казват, че столовете на салона били поостарели. Амортизирали се, казват, вече от многото посетители. Но какво лошо има в туй нещо. Амортизираните столове са си амортизирани, счупените са си счупени. Хората в нашето кино имат вече хубава практика. Счупи ли се столчето — и хоп — на балкона. Със замах на балкона се изкачва столчето, значи. А там цяла грамада столове. Човек спокойно може да се прикрие. Оттам да гледа постиженията на киноизкуството. Но подът на киното едва ли ще се амортизира, защото от вечер на вечер пластът от отпадъци от семки става все по-дебел. Та за пода няма какво да мислим много.

Друго няма какво да ти пишем. Ще ни се да ти се оплачем за мръсотиите около мандрата, но с това ще те занимаваме друг път. Дано дотогава изкопаят яма, та там да се събират мръсотиите, да не се срамим пред чужди хора.

Преписал писмото:
ПОДСКАЗВАЧЕВ

ФЕЙЛЕТОН

ДА СИ ИМАМЕ УВАЖЕНИЕТО

Та прибирам се аз значи в къщи късно през нощта. А една нощ беше—чудо! Може понякога всичко да ми е криво в това тясно—дълго Долно Ряхово, ама за нощите му не мога да си кривя душата. Селото е обградено от четирите страни с баири, а отгоре—захлупено с небесния свод. Пък пустата му луна като се засмяла сред звездите... Точно в една такава нощ сложих край на ергенския си живот. Но нейсе...

Та вървя аз и гледам—нещо свети около училището. „Бря!—викам си,—що е туй?“ И ускорих ход, като си мислех: „Да са запалили огън от комари да се пазят—не е.“ Чак пък такъв голям огън пали ли се! Да е пламнала плевнята на бай Димитър—не вярвам. „Наближих и що да видя—гореше селската фурна. Космите на главата ми настръхнаха като гръмоотводи. Аз съм чужденец тук, или както казват долнооряховци —„чуждо куче“, ала при вида на пожара нещо се преобърна в мене, клещи сякаш стиснаха гърлото ми. Стоях така миг — два и хукнах да гася. Впрочем не гасех, а тичах около горящата фурна и викаx: „Пожар, пожар, пожар! Тичайте бре, хора, че фурната ви изгоря!“ В скоро време се събраха доста огнеборци. Около десетина души с изнемогване носеха вода с кофи от близката чешма и воюваха със стихията, а петнадесетина упорито се препираха и умуваха:

— Тъй както се е разгоряла, обзалагам се, че след два часа и помен не ще има от нея.

—Нищо подобно! След един час тук ще личи само едно черно петно.

— Ами! Цяла нощ да гори и пак не ще изгори. Тук има много дървен материал.

Пропуснах да кажа, че всички бяха яхнали по един мотор. В Долно Ряхово е тъй — ако искаш да се ожениш, трябва да си моторист. Затуй по броя на мотори и мотористи селото съперничи дори на окръжния град.

Но на думата... Седят нашите „огнеборци“ и умуват, докато не се спуснах към тях и извиках:

—Стига! Стига ви казвам! Гори народен имот, а вие...

—Но какво да правим?—попитаха ме в хор.

—Какво ли? Ти, Иване, бързо към съвета и донеси пожарогасителя и кофпомпата. А ти, Борка, и ти Найдене,— бързо към склада за горивно-смазочни материали на ТКЗС и птицефермата—да не се връщате оттам без пожарогасители и кофпомпи.

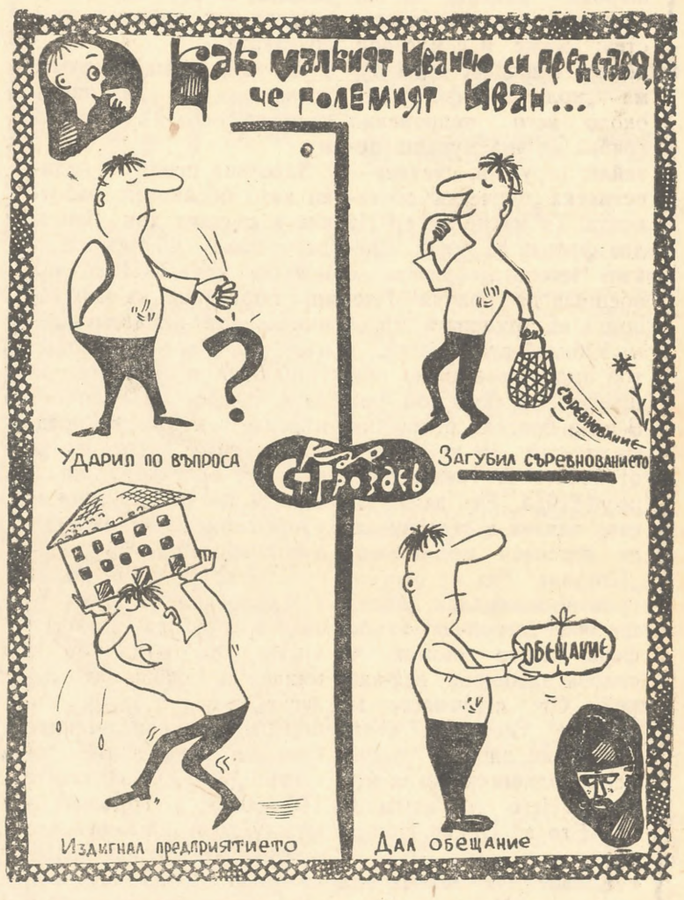
А аз се затичах към магазина. Затърсих противопожарното табло. Тук да го намеря, там да го намеря—няма го. Ами сега?... Най-рано от изпратените се завърна Иван— мъкнеше две кофпомпи и един пожарогасител. Насочих го към огъня, но той беше празен.

След малко с празни ръце пристигна и Найден.

—Край склада за горивно-смазочни материали няма никакво противопожарно табло. И край площадката на механизаторите няма.

А стихията бушуваше. Пламъците ставаха все по-големи и започнаха и мене да достигат. „Ох, ще изгоря, ще изгоря...“ Сепнах се и се събудих. Лежах в леглото си целият облян в пот. Краката ми трепереха. Сърцето ми туптеше бързо, бързо. Погледнах през прозореца новата фурна в центъра на селото, от комина й излиза струйка дим. Поуспокоих се. Ама само заради това, че всичко е било сън. Ала иначе за нехайното отношение към противопожарното оборудване—да си имаме уважението, другари...

Петър МИХАЙЛОВ

РАЗКАЗ ЗА ТЮТЮНА, ЛЮБОВТА, ЗАБРАВАТА И АЛФАТАРЦИ

— Аз като се казвам Кольо, да не съм Кольо Тотев бе! — рече председателят на ТКЗС в с. Алфатар и погледна агронома само с едно око — малко отстрани, значи.

— А аз като се казвам Кольо Тотев, да не съм Марко Тотев бе! — рече агрономът и не погледна никъде.

Председателят и агрономът спореха кой от двамата отговаря повече за тютюна. И след като спориха достатъчно много, те престанаха да спорят, защото решиха, че е най-добре тютюнът да отговаря сам за себе си.

И точно от тук започна нещастието. Понеже винаги, когато някой отговаря сам за себе си, той прави бели. И тютюнът, когато бе оставен да отговаря сам за себе си, направи белята.

Това е най-фантастичната, най-милата и най-невъобразимата беля в историята на белите, в историята на тютюните и в историята на земята въобще.

Тютюнът се влюби...

Да, алфатарският тютюн до шосето за Силистра край селото се влюби най-внезапно — една нощ — в месечината. То барем да беше в слънцето, както и да е. Ама не! Тютюнът се влюби в месечината и изгоря. Нали в любовта все някой изгаря и никак не е нужно обектът на любовта ти да бъде много — много горещ, за да изгориш. И този проклет тютюн изгоря именно от студенината на месечината, макар че сред звездите се носи упорито слух, че изгарянето му се дължало повече на студенината на председателя и агронома.

Но това е неаргументирано предположение. Алфатарският тютюн беше влюбен в месечината. Тя стоеше всяка нощ студено-спокойна на небето, вглеждаше се в безкрайното космическо пространство и хич не забелязваше алфатарския тютюн, който премаляваше от любов. Той се стремеше с всички сили към нея, протягаше листата си, та чак кокалите му пукаха, трептеше при всеки полъх от лунни лъчи.

Но всичко отиде на вятъра.

Кога обичаните са забелязвали любовта?

Тютюнът край Алфатар се отчая и изгоря. Той просто потъна в забвение, прехвърли младостта като стар ерген, листата му най-напред пожълтяха и след това побеляха, премина им силата някак. Забравата пресушава жизнените сокове.

Страшно нещо е забравата.

Тогава алфатарци забелязаха тютюна.

— Че той прегорял! — каза една жена и цял ден се чуди на това, че тютюнът прегорял.

След това председателят и агрономът започнаха да спорят кой отговаря повече за тютюна. И изчисляваха на ум колко загуби носи необраният тютюн на кооператорите.

Горчо КАРАГОРЧЕВ

Ст. Димитров

Горчиво лекарство

Език мой, враг мой

Характеристика

На Мария Иванова Христов от с. Бабук Силистренски окръг.

Произхожда от средно селско семейство, със независими отношения към мипорпиятията на народната власт.

Родителите на девоиката така като преди и след 9. IX. 1944 годи не са членовяли в политически организаци по настоящем членове на О. Ф.

Членове на ТКЗС от 1950 година като такива ръботет съвестно и добре си изпълняват поставинете има задачи. Не са съдени онт народия съд немат близки за границата.

Самата Марийка член на ДКМС като такава ръботи добре и си справе със възложените и задачи. Дружи със добри девойки. Морално запазена

Таудовите има качества са добри и може да се разчита да бъде приета в средните учебни заведения.

печат
Председател И. К.: (подпис)
,Секретар И. К.: (подпис)

Удостоверение

Редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ дава настоящото удостоверение на председателя и секретаря на общинския народен съвет в с. Бабук, Силистренски окръг, в уверение на това, че същите могат да постъпят в забавачницата за деца от предучилищна възраст още тази година. Директорът на училището се задължава да приеме горепоменатите лица в първи учебен клас през следващата учебна година и да наблюдава лично успехите им в усвояването на българския език и граматика. Да им се предостави за безплатно ползване „Рибния буквар“ на Петър Берон, по една гумичка и по едно шарено моливче — от тези, по които има нарисувани рибки с перки, зайчета и антилопи.

Уверяваме директора на училището, че самите тези лица през самата тази година са служители в общинския народен съвет и като такива работят добре. Морално са запазени. Могат да държат молива.

Може да се разчита да бъдат приети в първоначалните учебни заведения.

печат
Подписал: Любен ДЕЛЯНОВ

НОВА НАРОДНА ПЕСЕН

Осеменяването на овцете в ТКЗС в с. Малък Преславец, Паисиево и Секулово до 6 август въобще не е започнало.

Коч ми в кошара седеше,
зелено стръкче късаше,
късаше още пасеше,
с копитце земя ровеше
и си на овца думаше:
—Овцо ле, мила байнова,
защо си жално забляла?
Какво ти мъчи сърцето,
сърцето, сестро, овчото.

Овца си кочу думаше.
думи жаловни редеше,
думи жаловни през сълзи:
—Кочо ле, вакъл побратим,
както си късаш стръкчето
в твойта комшийска кошара,
спомни си, кочо, времето
кога се двама любехме,
любехме още лъжехме
и си отрано мислехме
за наште вакли агънца.
А сега, кочо, не стига
дето се през плет гледаме,
ами си нямам агънце,
агънце мило на сърце.

Стоян ОВЧАРОВ
народен певец

ТПК „Дунав“ в Силистра
КЛОН
ШИВАШКИ УСЛУГИ
(под блок № 17 по улица „Георги Димитров“)
приема всякакъв вид бързи поръчки, които се изпълняват с такава точност и акуратност, че всеки гражданин може да се разболее от неврастения,
сърдечна невралгия,
временен паралич.
Граждани, искате ли да ползвате отпуск по болест през летните месеци, прибегнете до услугите на ТПК „Дунав“ — клон шивашки услуги.

ЗАРАЗИТЕЛНИ УСМИВКИ

: :

„Обувките с високи токчета— казал веднъж един шегобиец—са измислени от жена, която е била целуната по челото“.

: :

—Добър ден, господин Шопенхауер!

—О, не ми хвалете деня преди вечерта—отвърнал песимистът.

: :

Полският писател Юлиян Тувим е написал най-краткия роман в историята на литературата:

„—Любима, искаш ли да ми станеш жена?

—Не!

И те бяха щастливи през целия си съвместен живот.“

: :

— Препоръчвам ви да вземете този плат!—говореше млад продавач.—Вижте само какви нежни тонове! Това е последната ни новост в магазина...

—Страхувам се дали ще издържи на слънце —колебаеше се клиентката.

— Как? Дали ще издържи? Та той стоя три месеца на витрината и ни най-малко не се е изменил!

: : :

По-рано мъжът можеше да си намери жена, която готви като майка му, а сега може да си намери жена, която пие като баща му.

: : :

—Това палто от тюленова кожа е много хубаво. Но дали ще понася дъжд?

—Уважаема госпожо, нима сте виждали тюлен с чадър!

От немски: Валентина ХИТЕВА

УШИТЕ

—Татко, слонът тегли ли дещата си за ушите?

—Не.

—Жалко, толкова големи уши да стоят неизползвани.

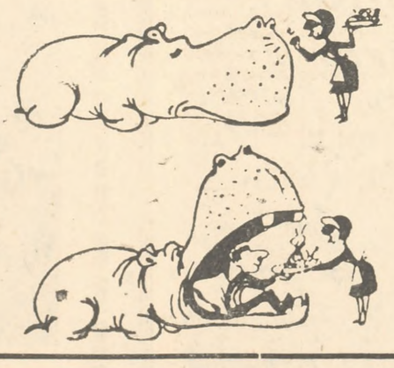
МЕЖДУ ЖЕНИ

— Моят Гергица не харесва новата ми рокля.

— Можеш да я смениш...

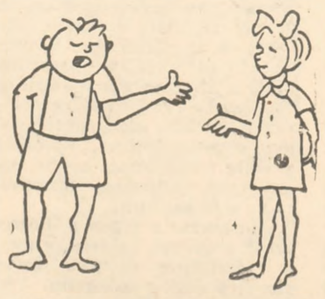
—О, тя ми струва толкова скъпо, че по-скоро бих сменила него.

Из живота на звероукротителя. (Сп. „Огонёк“)

Г. и В. Караваеви

Ст. Димитров

— Пък да видиш, Мишови имат ново бебе...

— Ако е конфекция, не ми го хвали!

Що е свършила „Осата“?

„Песен за каменските младежи“

С материал под това заглавие бяха критикувани обществените организации в с. Каменци за това, че младежите нямат свой клуб.

Партийният секретар Ст. Иванов ни уведоми от името на общинския партиен комитет на БКП, че за подобряване на работата са взети мерки както от страна на общинския партиен комитет на БКП, така и от страна на ръководството на Комсомола.

Ако обаче някой иска да научи какви са били точно тези мерки, ще трябва да се консултира с ясновидка. Защото партийният секретар е забравил да ги конкретизира в писмото си.

„Отношение — нула диоптра“

В брой 73 на вестника бе критикувано Окръжното аптечно предприятие в Силистра с материала „Отношение — нула диоптра“ за това, че услугите на гражданите се забавят.

От предприятието ни отговориха, че работят за инсталирането на още един мотор, с помощта на който ще се съкрати престоя на поръчките в магазина.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 95 (803) | Петък, 14 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДА ОСИГУРИМ ПОДХОДЯЩ СОРТОВ СЪСТАВ НА ПШЕНИЦАТА

Основна задача пред селското стопанство на нашия окръг е да осигури достатъчно пшеничено зърно през следващата година за задоволяване на нуждите на държавата и за изхранване на населението. Тази задача ще бъде решена добре само ако се проведат на високо агротехническо ниво всички необходими мероприятия по отглеждането на тази култура. Едно от най-важните от тях е използването на подходящи сортове в зависимост от почвените и климатични условия на отделните стопанства.

Сортът представлява голям резерв за повишаване на добивите от пшеницата. Това ясно показва нашият опит през последните години. Сортовете „Безостая-1", „100-10" и други се очертаха като високодобивни. За да могат обаче отделните сортове да проявят своите положителни качества необходимо е ръководителите и най-вече специалистите добре да познават техните качества и изисквания. В зависимост от това да им предоставят най-подходящи условия.

По препоръка на Министерството на селскостопанското производство и Академията на селскостопанските науки, съгласувано с управлението на селскостопанското производство основен сорт пшеница за следващата година в окръга ще бъде „Безостая-1". Тя ще заеме 60 на сто от засятата площ, 22 на сто ще заеме „100-10" и 18 на сто „301" и другите сортове. За отделните стопанства това съотношение е различно. Управлението на селскостопанското производство предлага сорта „Безостая-1" да бъде основен в ТКЗС в Нова Черна, Межден, Дулово, Секулово, Окорш, Ситово, Паисиево, Белица, Чернолик, Главиница, Калипетрово, Иширково, Алфатар, Сокол, Добротица, Зафирово и Алеково. В тези стопанства той да заеме между 60 и 80 на сто от площта на пшеницата, а в ДЗС — Окорш, ДЗС „Янко Забунов" и ДЗС Нова Черна 100 на сто. Останалите стопанства ще засеят от 40 до 60 на сто от площите си с „Безостая-1".

Тези проценти за отделните стопанства са ориентировъчни. Ето защо специалистите от всяко едно стопанство в зависимост от конкретните условия трябва задълбочено да анализират всички фактори и изхождайки от изискванията на отделните сортове да определят тяхното съотношение. Всеки сорт трябва да намери най-подходящи условия за своето развитие.

На окръга е поставена задача през следващата година от цялата площ да получи по 220 кг от декар, а от 103 000 дка по 300 кг. Тези добиви ще бъдат обезпечени със съответните количества торове. Сортът „301" обаче, който до тази година беше основен не понася изобилното торене. Ето защо основен сорт за през следващата година, ако искаме правилно да решим поставената задача трябва да бъде „Безостая-1", който понася завишени дози торове и силно повишава добивите.

Този въпрос правилно се разбира от много специалисти и ръководители от ТКЗС и ДЗС, но има и такива, които напълно отричат сорта „Безостая-1", като правят погрешни изводи от отделни площи, от които тя е дала по-ниски добиви без да анализират причините за това и без да правят съпоставка с останалите сортове. На такива специалисти и ръководители трябва УССП да помогне да разберат своите погрешни изводи, а така също и при определяне на площите и агротехниката, която трябва да се приложи при отглеждането на този сорт.

Важна роля за получаването на високи добиви играе гъстотата на посевите. Определено трябва да се каже, че ниските добиви през тази година в окръга се дължат на това, че продуктивните класове на посевите бяха малко. Внедряването на сорта „Безостая — 1", който има слаба братимост налага да се увеличи посевната норма. Продуктивни класове при „Безостая—1" дават само есенните братя. Ето защо в зависимост от почвените условия, качеството на обработката, качеството на семената и др. трябва да се определи конкретно посевната норма. На всеки квадратен метър да се осигурят от 600 до 700 кълняеми семена. Това прави от 28 до 30 кг на декар. При сортовете „100-10" и „301" трябва да се осигурят от 500 до 600 семена на квадратен метър, което представлява от 25 до 27 кг посевна норма.

От страна на Окръжния народен съвет са взети мерки да се осигурят на стопанствата качествени семена от високопродуктивни сортове и най-вече от „Безостая—1." По вина на редица председатели и главни агрономи обаче сортообменът още не е приключил както вътре в окръга, така и с Толбухински окръг.

Сеитбата на пшениците трябва да се извърши с висококачествени семена, отговарящи на първа класа по БДС. Те трябва да бъдат добре третирани срещу главнята. Посевният материал трябва навреме да се почисти и да се изпратят проби за анализ в семеконтролната инспекция съгласно спуснатия график. Но този въпрос явно се подценява. Ако се продължава така ще се получи и през тази година някои стопанства да сеят с некачествени семена или с такива не отговарящи на първа класа. За какво друго, ако не за една нехайност говори фактът, че от план 1 100 проби за анализ до 10 август са постъпили едва 43. Не са изпратили нито една проба ТКЗС в с. Бабук, Голеш, Добротица, Иширково, Попина, Сребърна, Средище, Межден и др.

Необходимо е УССП, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да вземат мерки и осигурят навременното и качествено почистване на семената и своевременно окачествяване на посевния материал. В никакъв случай да не се допусне сеитба на семена с показатели по-ниски от първа класа. Само по изключение и с разрешение на УССП може да се извърши сеитба със семена от втора класа. Необходимо е също така общинските партийни комитети и общинските народни съвети да проявят по-голяма взискателност по тези въпроси.

Чрез внедряването на високодобивни сортове и извършването на качествена сеитба да осигурим повече зърно от пшениците през следващата година.

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

С ВСЕ по-голяма сила се разгаря пламъкът на трудовия ентусиазъм в дните пред славната годишнина от победата на Девети септември. Работническите и работническите, инженерите и техниците, хората от фермите и кооперативните поля водят голяма битка за повече промишлени и селскостопански произведения, за повече извозени тонове, за повече построени жилищни и обществени сгради. Предприятия, цехове, бригади, кооперативни и земеделски стопанства се стремят да завоюват първото място в социалистическото съревнование и в деня на празника заслужено да манифестират в челните редици. В трудов кипеж народът ни кове своето светло утре.

Колективът на ДИП „Липа" получи високо отличие

„НАШЕТО предприятие от изоставащо през миналата година, сега се нареди на е д н о от първите места, сред сродните предприятия в нашата страна" —така започва разговорът ни с главния инженер на ДИП „Липа" — Силистра. Разговорът ни беше кратък, но достатъчен да се убедя в правотата на неговите думи.

През тази година колективът въведе в действие поточна линия. Детайлите се движат от операция на операция и накрая вече сглобени се превръщат в изделия готови за експедиране до търговските организации. Още в първите дни на поточното производство настъпи прелом в работата на предприятието. Колективът започна ритмично да изпълнява производствените планове, производителността на труда се повиши и значително изпревари ръста на средната работна заплата, в месечните и тримесечните сведения започна да се отчита голямо преизпълнение на плана за печалбата.

Вярно е, че езикът на цифрите е скучен, но в случая не може да не си послужим с него. За шестте месеца планът за промишлената продукция е изпълнен 105,34 на сто, за производителността на труда 107,35 на сто, за себестойността 192,91 на сто и за печалбата 137 на сто. Данните за месец юли показват още по-високи постижения по всички показатели. Сега колективът, ентусиазиран от успехите води упорита борба за предсрочно изпълнение на осеммесечния план и за завоюване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Тези дни работниците и работническите посрещнаха с голяма радост съобщението, че за успехите им през второто тримесечие Министерският съвет и ЦС на профсъюзите ги награждават с преходното червено знаме. Това е признанието на Партията и народа за големия труд, даден от тях в дните пред славната годишнина от победата на Девети септември.

Благовест ПЕШЕВСКИ

ЗАСЛУЖЕНО ЩЕ ПОЛУЧАТ ПАСПОРТА НА ТРУДОВАТА СЛАВА

ЦЕЛИЯТ колектив на ТПК „Метал" в Силистра води борба за предсрочно изпълнение на осеммесечния план. Вече седмици наред работниците преизпълняват дневния график. Нови мо дели сергии, бойлери, павилиони, печки и други произведения на кооперацията ежедневно се изпращат за търговските организации в окръга и страната. Обслужващите цехове срочно и качествено извършват ремонтите.

Най-високо изпълнение на плановете постигна ремонтният цех. До 10 август той изпълни задачата за осеммесечието от 151 500 лева и започна работа по плана за месец септември. Планът за печалбата за седемте месеца преизпълни с 6 000 лева.

По задачата за месец септември вече работят и работниците от електрогрупата. До 10 август те са извършили услуги за 26 000 лева при план за осемте месеца 24 000 лева и са дали .надпланова печалба от 900 лева.

В чест на празника колективите на двата цеха обещават да изпълнят деветмесечните си планове и да получат паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

* * *

В движението за предсрочно изпълнение на плановете не изостават и работниците от ТПК „Дунав" Силистра. Голямо е числото на бригадите и цеховете, които се борят за паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

На челно място в тази борба е колективът на специализирания отдел за шлиферно и дамско облекло, ръководен от Марин Златев. Години наред този отдел редовно преизпълнява месечните задачи и дава надпланова печалба на кооперацията. Досега отделът не помни да е получил рекламация за лошо качество.

И в дните пред големия празник работниците имат с какво да се похвалят. До 10 август те изпълниха осеммесечния си план и започнаха работа по плана за септември. Произведена е продукция за 30 620 лева, вместо за 28 000 лева, а печалбата за шестте месеца е 1 585 лева. Успехите им досега са гаранция, че заслужено ще получат паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

По плана за септември работи и колективът на отдела за мъжко облекло с отговорник Петър Димитров, който до 10 август има изработка 36 520 лева при задача за осемте месеца 34 300 лева.

Един след друг колективите в ТПК „Дунав" рапортуват за предсрочно изпълнение на задачите. Това е техният отговор на грижите, които Партията полага за развитието на нашата Родина.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ДО ПРАЗНИКА С ИЗПЪЛНЕН ГОДИШЕН ПЛАН

НИКОГА летните дни не са били така напрегнати за работниците от ТРАНСПРЕД Силистра както сега, в навечерието на славната годишнина. Усилен труд кипи по всички обекти. Бригадите се надпреварват в изпълнението на плана и обещанията. Всеки иска да бъде напред— с най-високи постижения да посрещне Великия празник.

Малка е бригадата на Асен Стоянов—само от седем човека, но успехите й са най-големи. Товаренето и разтоварването на съдовете от „Драгажния флот" е тяхна задача. Досега са прехвърлили хиляди тонове баластра, но мускулестите им мазолести ръце не знаят умора. И в дъжд, и пек те са на своя пост, без отсъствия, без закъснения, а и отпуските са оставили за по-късно за през есенните и зимни дни, когато работата намалее и ледскове голямата река.

В упорития труд се ражда победата. А тя не е малка. Бригадата работи по плана за месец декември, дневните норми изпълнява над 140 на сто. По плана заработката за седемте месеца е 8 416 лева, а е реализирана за 14 580 лева.

С радост и голяма гордост ще посрещнат седмината товарачи юбилейната годишнина от Девети септември. До тогава те ще рапортуват изпълнението на годишния си план и ще започнат изпълнението на плана за 1965 година.

Марийка БЕЛЕВА

РЕШЕНИЕ

на комисията по селското стопанство при Окръжния комитет на БКП — гр. Силистра от 28 юли 1964 година за осигуряване на повече пшеница през 1965 година

Комисията по селското стопанство при Окръжния комитет на БКП — Силистра, след като разгледа състоянието на работата по производството на пшеницата в окръга и взе под внимание писмото на ЦК на БКП от 13 юли 1964 г. и разпореждане № 124 на Министерския съвет във връзка с изхранването на населението счита, че през настоящата есенна кампания и пролетта на 1965 трябва да се вземат решителни мерки за провеждането на всички агротехнически мероприятия с оглед да се осигури стоковата продукция пшеница за държавата и необходимото зърно за семена и изхранване на населението.

Във връзка с изпълнението на тези задачи, комисията намира за необходимо да се проведат следните мероприятия:

ОБЩИНСКИТЕ партийни комитети, първичните партийни организации, комунистите от управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС, широко да разяснят необходимостта и нуждата от пшеница за държавата и вземат строги мерки за изпълнението на предвидения план за сеитбата на пшеницата. За пшениците да се определят най-подходящите площи в зависимост от застъпените във всяко стопанство сортове, а тази, която ще се сее на стърнище— последното обязателно да се изгори.

ОБЩИНСКИТЕ партийни комитети и първичните партийни организации да набележат и приемат конкретни партийно-политически мероприятия за срочното и качествено извършване на есенната сеитба.

ОБЩИНСКИТЕ партийни комитети и ППО от ТКЗС и ДЗС да проведат инструктаж по задачите на есенната сеитба с партийните групи, комисиите за партиен и народен контрол, агитаторските групи и системно контролират тяхната работа.

ШИРОКО да се разгаря социалистическото съревнование между механизаторите и прикачниците. Да се използват материалните и моралните стимули в борбата за извършване на срочна и качествена есенна сеитба.

Комисията препоръчва на Управлението на селскостопанското производство да разработи мероприятия за материално стимулиране за комплексните бригади за производството на пшеница и на всички механизатори и кооператори, които са работили по отглеждането и прибирането на пшеницата.

ЗАДЪЛЖАВА общинските партийни комитети, Управлението на селскостопанското производство, управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС и специалистите да диференцират сортовия състав в зависимост от почвените и климатични условия. За окръга сорта „Безостая—1" трябва да заеме 60 на сто, сорта „100—10" около 22 на сто, сорт „301" и други сортове — 18 на сто от площите на пшениците.

ОБЩИНСКИТЕ партийни комитети, Управлението на селскостопанското производство, управителните съвети на ТКЗС и ДЗС и специалистите през настоящата есенна сеитба да обърнат най-сериозно внимание на предсеитбената подготовка на почвата и извършат оран, като не допуснат къртене на буци — безусловна необходимост за осигуряване на висококачествена сеитба. За тази цел широко да се използват в предсеитбената подготовка дисковите оръдия, с които стопанствата разполагат.

ОТДЕЛЪТ „Селскостопански" на Окръжния комитет на Партията, Управлението на селскостопанското производство, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и ДЗС, да набележат мерки за получаване на 300 кг добив от 100 000 дка и 200 кг от останалите площи. За тази цел да вземат мерки за най-рационално и ефективно използване на химическите торове. Разхвърлянето на торовете да стане механизирано при предсеитбената подготовка, при самата сеитба, след сеитбата и при подхранването.

ОБЩИНСКИТЕ партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС, Управлението на селскоскопанското производство, да упражняват строг контрол за осигуряване на качествена сеитба и не допускат да остават незаровени семена, да се задръстват семепроводните и сеещите органи и незаети ленти между отделните сеялки. Строго да забранят въздушната сеитба при пшениците. Сеитбата на пшениците да се извърши теснoредово.

За осигуряване нормалната гъстота на посевите, при сеитбата на сорта „Безостая 1" да се осигурят на квадратен метър 600-700 кълняеми зърна, при сортовете „100-10" и „301"—500-600. При определяне на посевната норма в тези граници да се изхожда от конкретните условия.

КОМИСИЯТА препоръчва на общинските партийни комитети и първичните партийни организации, на общинските комитети на ДКМС да изпратят комунисти и комсомолци с поръчение за прикачници, които да следят за извършване на есенната сеитба.

Сеитбата да започне от 25 септември и приключи не по-късно от 20 октомври, като сорта „Безостая—1" се сее от 1 до 15 октомври.

УПРАВЛЕНИЕТО на селскостопанското производство да търси най-строга отговорност от стопанските ръководства и специалистите за запазване на видовата чистота на пшениците. За нарушителите да се прилагат изискванията на закона за посевния и посадъчен материал.

ВАЖНО място в борбата за високи добиви от пшениците заема успешно проведената растително-защитна борба срещу житната дървеница и плевелите.

Управлението на селскостопанското производство да проучи и организира борбата с житната дървеница през есента и рано през пролетта. За тази цел Окръжното предприятие „Материално-техническо снабдяване" да осигури необходимите химически средства за борбата с житната дървеница и плевелите по пшениците.

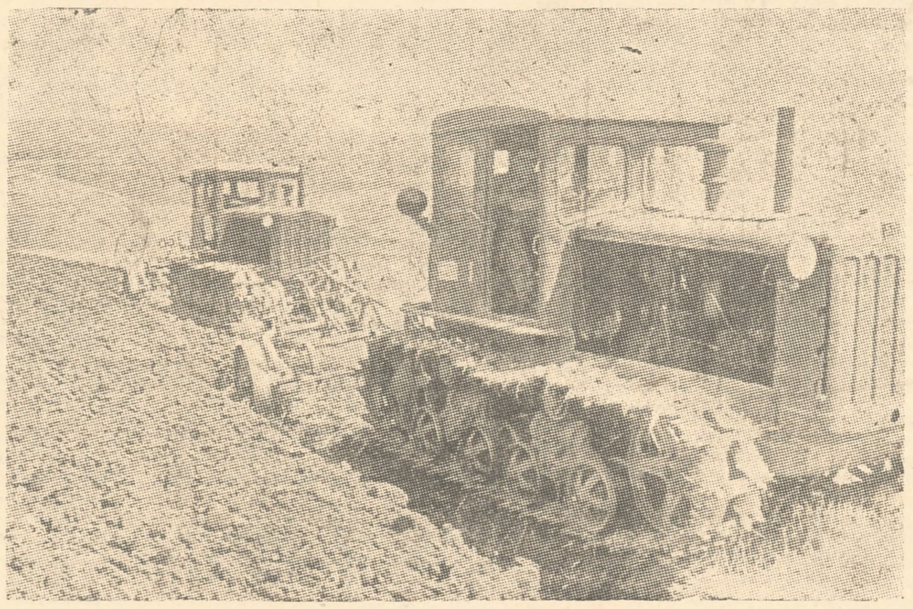
ОТДЕЛЪТ „Селскостопански" на Окръжния комитет на Партията, Управлението на селскостопанското производство, общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС и ДЗС да проведат краткотраен курс с механизаторите и изпълнителските кадри и проведат практически занятия по въпросите на предсеитбеното торене, механизираното внасяне на торовете и други.

КОМИСИЯТА препоръчва на общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да изградят комплексни бригади за отглеждането на пшениците, а специалистите да разработят технологически карти не по-късно от 1 септември тази година.

УПРАВЛЕНИЕТО на селскостопанското производство, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да вземат мерки за навременното и качествено извършване на ремонта на тракторния парк и прикачния инвентар, като особено внимание обърнат на ремонта на редосеялките.

КОМИСИЯТА препоръчва на агрономите в ТКЗС, ДЗС и Управлението на селскостопанското производство да поемат шефство на площите от 100 000 дка за получаване на 300 кг пшеница от декар.

КОМИСИЯ ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО ПРИ ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП — СИЛИСТРА

Дълбоката оран е залог за високи добиви. Затова младите трактористи Велико Николов и Иван Спасов от с. Окорш влагат толкова старание в работата си.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СЕКУЛОВЦИ ПРЕД СЕИТБА

КООПЕРАТОРИТЕ, механизаторите и специалистите от секуловски район отдавна се славят като майстори на високи добиви от растениевъдството. И силата на тези труженици е в това, че те прилагат навреме агротехническите изисквания при отглеждането на различните култури.

Тази година въпреки неблагоприятните климатични условия средните добиви от житните култури са почти най-високи в този кооператив в сравнение с добивите на другите стопанства в окръга. От 18 000 декара пшеница секуловци прибраха средно по 240 кг зърно от декар. Бригадата на Илия Петров в село Грънчарово получи от прикрепената й площ — 8 700 декара, по 267 кг жито средно от декар, а тази в Секулово, ръководена от Герчо Стоянов — по 256 кг.

Богатата реколта в района на секуловския кооператив е резултат на положените грижи за житните култури. Механизаторите навреме изораха и засяха площите. Кооператорьте двукратно наториха с по 10-12 кг на декар амониева селитра посева и не допуснаха заплевяване на житата. Секуловци знаят, че колкото по-навреме се подготвят за есенната сеитба, толкова по-навреме ще създадат условие на тази култура да се развива добре и даде исканите добиви. И затова сега в стопанството въпросът за предстоящата сеитба е на дневен ред. В кооператива ще бъдат засети тази есен 20 000 дка пшеница. За тази цел са подсигурени 600 тона първокласни семена предимно от съветския сорт „Безостая—1". Сега във всички бригади кооператорите механизирано почистват семената, за да може срочно да бъдат окачествени. И хубавото тук е това, че специалистите държат посевният материал да бъде изключително първа класа.

Механизаторите също са на своя пост. Те извършиха предсеитбената оран на площите на боба и граха —1 500 дка. Подготвиха прикачния инвентар за сеитбата. Наличните 14 теснoредови редосеялки и 9-те валяци са ремонтирани. Сега се изработват маршрутните и работни планове на трактористите, с оглед до 20 август всеки от тях и кооператорите, да си знае мястото и задачите в сеитбата. Площите са картотекирани и разпределени на бригадите. Те ще бъдат подхранени с по 25 кг суперфосфат предсеитбено На други 4 000 декара вече е разхвърлен обилно количество прегорял оборски тор.

Коста МАНАВСКИ

НА ПЪРВО МЯСТО

ПРЕЗ това лято кооперативното стопанство в с. Алфатар се нарежда на абсолютно първо място между всички стопанства на окръга по изпълнение на плана за основното наторяване. Това говори, че стопанското и партийно ръководство, специалистите и всички кооператори правилно оценяват важността на това мероприятие за осигуряване на високи добиви от царевицата и другите култури през следващата година. Още през зимните месеци те организираха всички каруци на стопанството за извозването на наличния в стопанските дворове оборски тор покрай блоковете, които беше предвидено да се торят. Изпълнението на тази задача продължи и през пролетта до започването на усилената полска работа.

Добра организация ръководството на стопанството съумя да създаде и при извършването на самото торене. Веднага след завършването на жътвата всички каруци на стопанството бяха ангажирани в разнасянето и разхвърлянето на струпания покрай блоковете тор върху площите, които предстоеше да се орат. Дни наред трудолюбивите стопани разхвърляха равномерно по 2 тона на декар добре угнил тор, а след тях дизелите го заораваха дълбоко в земята. За кратко време те успяха да наторят повече от 4 000 дка.

Със започването на масовото силажиране основното наторяване беше временно прекратено, поради това, че всички транспортни средства в кооператива бяха отнети в извозване на зелената маса от царевицата. Предвижда се силажирането да завърши към 20 август. След тази дата отново каруци и ремаркета ще бъдат насочени към наторяването на останалите по план площи. Можем да се надяваме, че в чест на празника на свободата алфатарци ще изпълнят с чест тази важна задача.

Емил ПРАХОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 10. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Поч. пшеница за посев	Дълбока оран	Силажиране	Осеменени овце
Айдемир	21	0	4.5	18
Калипетрово	0	10.8	32	73
Бабук	66	0	29	15
Алфатар	25	5	70	22
Алеково	32	0	16	8
Иширково	0	4	41	22.7
Смилец	2	14	29	7
Попина	0	0	11	11
Сребърна	17	6	53	44
Ситово	24	5	10	7.7
Срацимир	28	0	30	26
Кайнарджа	23	2.9	19	13
Голеш	10	1.8	10	6
Средище	23	5	15	4
Тутракан	0	22	20	5
Нова Черна	12	0	35	50
Старо село	18	0	47	14
Белица	29	11	37	12
Главиница	100	0	15	21
Ст. Караджа	8	0	24	34
Сокол	10	0.9	38	34
Зафирово	2	4.9	48	25
М. Преславец	12	16	0	1.5
Дулово	26	1.1	27	29
Межден	0	0	13	3
Окорш	0	0	10	13
Секулово	17	6.4	1	1.6
Добротица	100	10	59	5.6
Чернолик	52	2	20	1.7
Паисиево	49	5	19	0
В-ко ТКЗС	25.2	4.7	28	1.4
ДЗС Силис.	X	X	62	72
„ Н. Черна	11	4	23	X
„ Я. Забунов	0	0	0	69
„ Окорш	100	0	47	89
В-ко — ДЗС	15	0.9	26	75
В-ко за окр.	24.8	4.5	24	16

ЗАФИРОВО

по пътя на възхода

В РАЙОНА на съвета Зафирово влизат три села: Зафирово, Коларово и Богданци, разположени по шосето от Силистра за Русе. Населението им възлиза на 4 133 човека. На север зафировският район граничи с района на М. Преславец, на изток с този на Ситово, на юг със съвета Сокол и на запад с района на Тутракан.

Кооперативното стопанство притежава 46 000 дка обработваема земя. Развива се в полевъдно направление. Големи успехи постигат зафировските кооператори в производството на захарно цвекло. От животновъдните отрасли са застъпени главно говедовъдството и свиневъдството.

КЪМ СИЯЙНИТЕ ВЪРХОВЕ НА КОМУНИЗМА

НЕСИГУРНОСТТА в утрешния ден беше спътник на хората от Зафировската община. Всеки момент можеше да ги споходи нещастието. Разни банди кръстосваха из този край и не оставяха на спокойствие мирното население. Трудно се преживяваше през дните на румънското чокойско робство. По-голяма част от земята се владееше от румънските чокои и хората се принуждаваха да работят или на изпслица или като ратаи на техните имения при съвсем ниско заплащане. Една част от мъжете, наследили традициите на дедите си отиваха на гурбет из румънските градове като строителни работници, за да намерят там препитание. Будното око на българина не можеше да търпи това тежко положение. Много от хората ее принуждаваха да приемат пътя на борбата с румънските власти. Заподозрените нелегално преминаваха през границата в България.

След освобождението на Добруджа съгласно Крайовската спогодба българи от Северна Добруджа се заселиха в трите села. Те бяха преселци от селата Кълний и Траян. Тази пъстрота на населението, състоящо се от преселници, местни българи и турско население оказваше своето влияние. В преселците имаше такава мисъл — рано или късно те ще се върнат по родните си места. Поради тези обстоятелства и малкото грижи, които се полагаха от българската фашистка власт цареше мизерия, нищета и невежество. Селата не бяха благоустроени. Много домове нямаха плетища. Голяма част от тях имаха вид на запустели и изоставени.

Но дойде краят на мизерията и невежеството, на несигурността в утрешния ден. Стройните колони на съветските войни, минаващи по главната магистрала, на която са разположени начите села се посрещнаха с отворени обятия. Деветосептемврийската победа направи коренен поврат в бита и културата, в съзнанието на хората. Сега те почувствуваха истинската свобода, за която с десетилетия мечтаеха. Заредиха се усилни години на икономически и културен възход. И сега в дните пред юбилейната 20-годишнина комунистите, сдружените земеделци и всички трудещи се от Зафировската община отправят гореща благодарност към Съветската страна и към славната БКП, която неотклонно ни води към сияйните върхове на комунизма.

През тия славни 20 години, ръководени от Партията нашите трудови хора преобразиха селата и полята. Има с какво да се гордеят трудещите се от общината. Благоустроиха се селищата. Сега нашите деца се учат в просторни училища. В Зафирово с държавни средства бе завършен първият етап от строителството на голямата училищна сграда, в Коларово се радват на голямо осмокласно училище, което беше завършено миналата година със средствата на самооблагането. В Зафирово направихме 3 800 кв м тротоари, построихме баня и фурна, в Коларово също фурна, с което облекчихме жената-кооператорка и домакиня.

Подобри се и търговската мрежа. Стокооборотът, който през 1956 година беше 597 818 лв нарастна на 758 919 лв. Увеличиха се магазините на потребителната кооперация и се разшири нейната дейност. За нарасналото благосъстояние на хората говори и факта, че в общината има закупени 160 мотоциклети и мотопеди и 410 велосипеди. Сега рядко се вижда превоз на пътници с каруци. Нашите села са свързани с градовете чрез автобусите на ДАП. Водоснабдено е Коларово от местния кладенец. Няма пътник, минал през селото да не е утолил жаждата си през горещите летни дни.

Разшири се и жилищното строителство. Сега селата са благоустроени, дворовете прилично оградени. От всичко 1 046 къщи в общината 605 са построени след Девети септември 1944 година и почти всички са масивни и тухлени. Почти във всички домове на селата има електрическо осветление. 516 от тях са радиофицирани, а освен това има 567 радиоапарати и 7 телевизори, които разпръскват партийната правда.

За здравето на хората се грижи колективът на здравните работници, — колектив за комунистически труд — първенец в окръга. Сега ние разполагаме с болница, родилен дом, зъболекарски кабинет и аптечен пункт. Всичко това се прави за благото на народа, за неговото настоящее и бъдеще.

Едно от най-големите събития след Девети септември 1944 година е това, че въпреки всичко силите, земята, инвентара и добитъка на хората бяха обединени в един голям колектив, та заедно да се радват на новия живот. С известна плахост и несигурност се отнасяха някои боязливи селски стопани към ТКЗС. Но Априлския пленум сложи поврат в кооперативния строй. През 1959 година усилията на трите кооперативи бяха влети в един поток. Обработваемата земя се увеличи на 46 000 декара. Сега техниката и внедряването на техническия прогрес играят главна роля ТКЗС разполага с 23 леки, средни и тежки трактори, 13 автомобили, 9 зърнокомбайна, 3 силажокомбайни и много прикачен инвентар. Техниката си пробива път и в животновъдството. С това се облекчава и труда, увеличава се и неговата производителност. И резултатите са налице. Ако направим съпоставка с добивите от декар през 1959 и 1963 година на някои култури ще видим, че те прогресивно нарастват като на царевицата от 222 на 330 кг, на слънчогледа от 141 на 183 кг, на гроздето от 347 на 1 284 кг, на кайсиите от 400 на 1 017 кг. Успехи бележим и в областта на животновъдството. Ръстът на общата продукция от 1 535 000 лв през 1959 година нарастна на 2 271 000 лв през 1963 година. Доходите за разпределение за същите години от 677 000 лв нараснаха на 951 000 лв, а доходът на работоспособен кооператор от 382 лв на 730 лева.

Всичко това са факти, които говорят за благодеянието на нашите селскостопански труженици. Отприщили бента на народната воля, Априлският пленум и Осмият конгрес на БКП дадоха широк простор за смели дръзновения и вяра в бъдещето. Сега нашите кооператори знаят — в кооперативния строй е тяхното бъдеще и никой не би успял да помрачи техните мисли за лъчезарното утро. Сплотени здраво като един под ръководството на Партията достойно ще посрещнем славния юбилей с нови трудови дела.

Кирил КИРЧЕВ
секретар на общинския партиен комитет

НОСИТЕЛ НА НОВОТО

ОТ ТРИ-ЧЕТИРИ години в ТКЗС — Зафирово се заговори за комплексна механизация в отглеждането на полските култури, и по-специално на царевицата. Ентусиазирани млади трактористи поеха „Беларусите", създадоха комплексни звена. Преодолявайки много трудности, създадени от липсата на достатъчно опит и на достатъчно техника, те все повече механизираха отделните процеси в отглеждането на царевицата, слънчогледа и житните култури.

Един от най-добрите ръководители на звено за комплексна механизация в стопанството е Георги Лалев от с. Зафирово. Заедно със своя помощник Христо Димитров през тази година той се грижи за 840 дка царевица за зърно. Миналата и миналата година също отгледа немалко площи по комплексния начин. Зася и обработи и царевица, и слънчоглед. Опитът му, придобит за двете години, му помогна сега така да се подготви и така да засее царевицата, че да намали ръчния труд в отглеждането й до минимум.

Беше краят на април, когато той навлезе в поверения му блок „Беларусът" чертаеше прави редове. Мерната тел прещракваше в сеещия апарат. Добре регулираната сеялка засяваше семената в гнезда на строго определени разстояния. Когато растенията поникнаха, блокът се изпъстри от зелени квадрати. Оттогава до настъпването на лятото „Беларусът" на Георги Лалев непрекъснато беше в блока. Отначало го брануваха с ротационна мотика. После влезе с култиватор. По три пъти мина във всяка посока. Кооператорите влязоха само веднъж, за да проскубят излишните растения в гнездата.

Добрите грижи за посева дадоха своето отражение. Растения та израстнаха буйно. Отрупаха се с едри кочани. От тях се очаква получаването на не помалко от 400 кг зърно от декар.

Миналата година Георги Лалев също така грижливо обработи зачислените му площи от 700 дка царевица. От тях тогава получи по 380 кг зърно средно от декар. И заслужено беше награден от ръководството на стопанството.

Наред с отглеждането на зачислените му площи Лалев извърши и много други работи в стопанството. Той окопава слънчоглед, извършва транеопортни работи, силажира. И навсякъде се справя добре със задачите. Високите добиви, които е получавал и които ще получи, добрата работа, която дава навсякъде, това най-добре, най-пълно характеризира Георги Лалев, този скромен труженик на новия живот.

Емил ПРАХОВ

Най-добри телчари в с. Богданци са другарите Иван Григоров и Велико Иванов. Те се грижат за 87 телета за угояване. Благодарение на добрите грижи през последните месеци среднодневният им прираст достигна до 1 000 гр.

ДОМ ЗА ЗДРАВЕ

ПИСМОТО беше кратко — само няколко ситно изписани реда: „Благодаря ви, докторе! Чувствам се вече напълно здрава... Благодаря на Вас, на сестра Йорданова, на санитарките Цвета, Марийка и Богдана, на всички.. ."

Д-р Димитър Вълчев сложи писмото в чекмеджето на библиотечката. Там, при другите. Те — другите — не бяха много. Шест или седем — не повече. Пациентите от Зафировската болница рядко пишеха писма. И похвали не пишеха в книгата. Просто — казваха си всичко ей така. . .

„Благодаря на Вас, на сестра Йорданова, на санитарките Цвета, Марийка и Богдана, на всички. . ."

На всички. Да, наистина на всички трябва да се благодари. Защото всички еднакво са допринесли и допринасят болницата да бъде една от най-добрите в окръга. Всички с еднакво старание се грижат за опазване здравето на хората. Д-р Вълчев ги познава добре. От десетина години са заедно. Все заедно. . . Той, сестрата Пенка Йорданова, санитарките Цвета Георгиева, Марийка Савчева и Богдана Христова, бай Савчо Бъчваров — прислужникът, Нако Великов—дезинфекторът. Към тяхното общо семейство неотдавна се приобщиха и акушерката Лиман Халимова и зъболекарката Елена Тодорова. Това са те — здравните служители, които бдят за здравето на хората от Зафирово и от съседните села.

Сега Зафировската здравна служба е първенец в окръга. Колко пъти само са награждавани! Похвали, преходни червени знаменца. . . А те самите смятат, че здравната им служба си е една обикновена здравна служба и нищо повече. Гледат си работата и това е. И най-важното обичат своята професия. Понякога днете са изпълнени с напрежение. За тях всички дни са неспокойни, но все пак има някои, които дълго се помнят. Като онзи — януарският.

Беше миналата година. От Суходол фелдшерът искаше помощ —Афизе Османова раждала. Тежко раждане било и не могъл да й помогне. Искаше помощ. . . Снеж на виелица виеше навън, беше невъзможно да се пътува. А те тръгнаха — той, д-р Вълчев и доброволните кръводарители — санитарката Марийка Савчева и домакинът Петър Христов. Тръгнаха с аварийния влекач на стопанството. Пътуваха четири часа През преспите, срещу виелиците... А Афизе роди. . . Син. . . Тогава писаха във вестника за този случай. Нарекоха го необикновен. А всъщност нямаше нищо необикновено. Както няма нищо необикновено и в това, че всички членове на здравното семейство имат втора специалност.

Цветан ЙОРДАНОВ

Славата на Зафировци

ЕДНА от най-важните технически култури за стопанството е захарното цвекло. През тази година стойността на общата му планова продукция съставлява 24 на сто от общата продукция на техническите култури. В последните години зафировските кооператори се очертаха като специалисти в отглеждането на тази култура. Не напразно от техния опит се учат кооператорите от целия окръг. Най-добри резултати, най-големи постижения в отглеждането на цвеклото имат кооператорите на втора тракторна-полевъдна бригада. Още през 1962 година при среден добив за стопанството 1 136 кг бригадата получи по 1 557 кг цвекло от декар. През следващата 1963 година бригадата получи с 6 на сто по-висок добив от средния за стопанството. Отделни звена като звеното на Андрей Ченков, Иванка Колева и други получиха резултати много по-високи от средното постижение на бригадата.

Добрите постижения на стопаните от втора бригада не са резултат на случайни причини. Основа на тези постижения е настойчивостта на бригадира Николай Марчев, и на шестимата звеноводи, за срочното и висококачествено изпълнение на всички мероприятия. Голямо внимание се обръща на избора на място на сеитбата и торенето на цвеклото. Внимание се обръща и на самата сеитба, която се извършва с ботушкови сеялки, при едновременно торене с амониева селитра. Тези мероприятия се извършват изключително от механизаторите. След поникването на посева кооператорите на бригадата проявяват своето старание при разреждането, подхранването и окопаването. Особено голямо старание кооператорите проявяват по отношение срока и начина на разреждането, който момент е решаващ при отглеждането на захарното цвекло. Бригадирът Николай Марчев, звеноводите Андрей Ченков, Иванка Колева и други непрекъснато следят това мероприятие да се извърши висококачествено.

Тази година за първи път се направи опит за механизирано окопаване на цялата площ на бригадата. Голямо старание прояви механизатора Цоню Стефанов, който постигна производителност 70-80 декара на ден, при много добро качество на работата. Необходимо е през следващата година механизираните работи при отглеждането на захарното цвекло да се разширят, което ще намали чувствително разходите за единица продукция. Неговият опит широко ще се научи и от другите механизатори на нашето стопанство.

Състоянието на посева в момента дава основание да се очаква добив 2 800-2 900 кг от цялата площ на бригадата—480 декара. Това постижение при неповторими условия ще бъде най-добрата награда на 94-те работливи кооператори от втора полевъдна бригада за великия празник на свободата.

Атанас ДОБРЕВ
главен агроном при ТКЗС

Дружен колектив птицегледачи

БЛИЗО до село Коларово се намира една от птицефермите на ТКЗС — Зафирово. Тук работи ентусиазиран колектив, решил да посрещне празника на свободата с превипълнени планове.

За разпределените по категории и групи птици тук се полагат специфични грижи. Петлетата за угояване се гледат от Добра Павлова. Досега тя е предала на държавата 3 800 петлета. До края на октомври е обещала да изнесе 15 000 на 4 месечна възраст със средно живо тегло 1.800 кг едното. От тук ще преминат всички петлета от получените 42 000 пилета за стопанството. Отделените ярки се гледат от Тодорка Трифонова и Маринка Иванова. Те влагат много любов и умение в работата си.

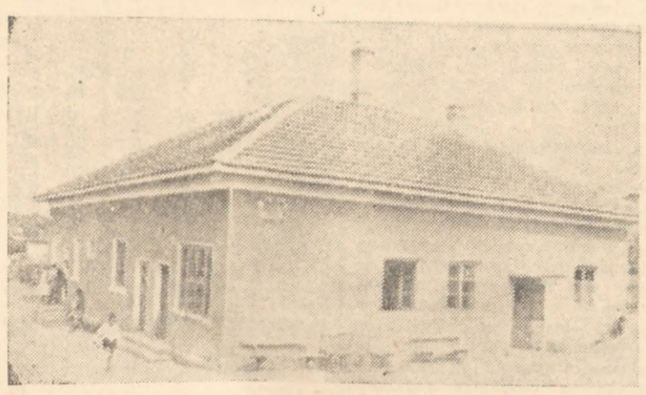
—Отгледала съм ги от малки—обича да казва Тодорка—от ей такива пухчета. Пронесоха на 3 месеца и 20 дни. Ще ги предам в групата на кокошките—носачки на 7 месечна възраст с 50 на сто носливост. Не ще допусна да надвишат 10 на сто смъртност.

Кокошките—носачки са под грижите на един от най-съзнателните кооператори Велико Стоев. Миналата година той е постигнал по 146 яйца от кокошка—носачка. Награден е с материална награда от ОНС. Сега мечтае да се нареди на едно от първите места в страната. Още на 20 април той изнесе кокошките на лагер. Носачките не намалиха носливостта си под 45 на сто през цялото лято, въпреки че през месец юли линееха. Така той изпълни плана си за деветмесечието. Получи по 116 яйца от кокошка-носачка до края на юли.

Една малка ферма, оглавяваща се от бригадира Иван Ангелов, за годината ще произведе и предаде на държавата 350 000 яйца и 22 000 кг птиче месо. В чест на двадесетгодишнината от славната социалистическа революция в страната, фермата ще произведе 20 000 яйца и три тона птиче месо над плана за осеммесечието.

Постижения, говорещи за добра организация, хранене и гледане на птиците. Постижения на птицевъди, отдали труда си за по-бързия напредък на социалистическото ни стопанство.

Пенчо АХИЛЕВ
главен зоотехник на ТКЗС

За обслужване на населението в центъра на с. Зафирово са изградени модерна фурна и баня.

НА ПРИЗИВА НА ПАРТИЯТА — С ОТВОРЕНИ СЪРЦА

ОТЗОВАВАЙКИ се на призива на нашата Партия, за разгръщане на масово бригадирско движение в нашата страна, средношколците и пионерите от село Зафирово по инициатива на общинския комитет на ДКМС с помощта на партийния комитет и управителния съвет на ТКЗС сформираха една средношколска бригада и една бригада за труд и отдих при пионерите. Двете бригади работиха заедно.

Общинският комитет на ДКМС реши всички средношколци да участвуват в бригадата. Те бяха разпределени на три смени, като всяка смяна работи по 20 дни.

Въпреки трудностите, които срещнахме в нашата работа, бригадата беше добре организирана. Благодарение на съзнателното отношение на бригадирите към труда те оправдаха доверието на Партията и Комсомола. Според силите и възможностите си те дадоха своя принос в прибирането на някои селскостопански култури, с което облекчиха труда на кооператорите.

Всички в бригадата работеха добре. Особено похвална е работата на средношколците Пенка Андреева, Петранка Михова, Денка Петкова, Петко Ганев, Марийка Димитрова, Асен Дончев, Нуридин Кямилов и много други. От пионерите заслужава повече от похвала Марийка Пенева, която е най-малка, а със своята усърдност в работата смая всички. Тя работеше най-много и най-качествено.

Целта на бригадата обаче не беше само младежите да работят, Тя имаше и друга важна задача, а именно да съдействува за възпитанието им. Тя трябваше да приучи младите хора на дисциплина, на сплотеност. За таза цел бригадирите през свободното време провеждаха културно-масови мероприятия. Колективно посещаваха филми, след което ги обсъждаха. Подготвяха се за изнасяне и изнасяха литературно-музикални програми пред комбайнерите и механизаторите. Четяха колективно художествена литература, списания, вестници и други. Физкултурната дейност също не беше забравена, играеше се на волейбол, баскетбол и други.

И ръководителите, и кооператорите от стопанството останаха доволни от оказаната от бригадирите помощ на кооперативното стопанство. Доволни са и самите участници в бригадата. Те придобиха ценни качества, които ще им помогнат да израснат като бъдещи строители на комунистическото общество

Петър ВЪРБАНОВ
секретар на общинския комитет на ДКМС

Приложението на стопанската сметка в ТКЗС — Ст. Караджа

НА ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕМИ

Стопанската сметка в ТКЗС се явява нова форма на планиране и ръководство. С прилагането ѝ се мобилизират силите на кооператорите за всестранно укрепване на кооперативната икономика, за получаване на повече продукция и по-малко разходи.

В ТКЗС — Стефан Караджа за първи път стопанската сметка се приложи през миналата година. Въпреки някои слабости, които се допуснаха, положителната роля, която тя изигра е несъмнена. Относителният дял на разходите от прихода беше намален с 7,2 процента.

През тази година работата по съставянето на производствените задачи се подобри, което спомогна за по-навременното изготвяне на план-сметките. Още в началото на месец март стопанските сметки на производствените единици бяха изготвени, размножени и предадени на бригадирите. На бригадни събрания на звеноводите и кооператорите се разясниха показателите, залегнали в нея. По този начин се постигна едно от главните условия, без което стопанската сметка не може да изиграе пълноценна роля. Това е тя да стане общо дело, с нея да бъдат запознати всички кооператори. Да знаят крайните резултати, за които работят и какво ще получат, ако ги преизпълнят.

Един от принципите върху които е изградена стопанската сметка в стопанството е оперативната самостоятелност на кооператорите и ръководителите. Оперативната самостоятелност на производствените единици фактически се заключава в следното: ръководствата изготвят производствените си задачи в рамките на общия план. Въз основа на тях по-нататък самостоятелно организират производството с прикрепените към тях основни средства, като следят строго за изпълнението и се борят за преизпълнението на плановата печалба. Тази самостоятелност повишава наред с правата и личната отговорност на бригадните ръководства за изпълнение на производствената програма.

Търсенето на покритие между прихода и разхода е задължително за всички производствени единици. Този принцип на стопанската сметка спомага да се разкрият досегашните слабости в някои отрасли на производството. Той налага също да се проучи опита на челни стопанства в различните сектори и да се внедрява с цел и нерентабилните отрасли постепенно да се превърнат във високодоходни. Благодарение на този принцип на стопанската сметка оперативното ръководство анализира отделните отрасли и вижда икономическия ефект от тях. За да бъде рентабилна всяка производствена единица плановият отдел на стопанството и специалистите подробно анализират структурата на производството и отстраняват ненужните разходи чрез внедряване на механизация, концентрация и правилна организация.

Материалната заинтересованост в стопанството е колективна и лична. Колективна е в растениевъдството, а лична в животновъдството и автотранспорта. В случай на неизпълнение на плана се прилага санкциониране на ръководния апарат. През миналата година ние налагахме санкции и на отделните производствени колективи. Но за тази година бе прието да се налагат само на ръководителите, като смятаме това за правилно. При сегашната организация производството зависи изключително от способностите на ръководството. Там където то е в зависимост от кооператорите ръководителите имат права, с които налагат санкции в процеса на самата работа. Ето защо в крайна сметка ние държим отговорни само ръководителите.

Практически стопанската сметка в нашето стопанство се води по бригади и ферми. На базата на гореспоменатите принципи са разработени за всяка бригада и ферма сметките. Като приход е посочено цялото производство по средни планови цени. Коригиране на прихода и разхода не се прави. Само в случай на природно бедствие се спада от плана за прихода такъв процент, в какъвто са нанесените щети.

В разходната част са застъпени всички преки и косвени разходи. Тази година в стопанските сметки като разход ние включихме и трудовите разходи. След като спаднем от общия приход всички материални и трудови разходи — преки и косвени, остава остатъка, който ние наричаме — планова печалба В края на годината този е показателя, който следим.

За да се вижда всеки момент положението на отделните производствени единици в отдела се водят статистически всички видове приходи и разходи, които при нужда се съпоставят с предвидените в план-сметките. Резултатите от дейността на бригадите се анализират ежемесечно и се докладват на разширени заседания на управителния съвет в присъствието на представители от общинския партиен комитет и целите производствени активи. На тези заседания след разисквания се отбелязват постиженията и допуснатите слабости през изтеклия месец. Набелязват се мероприятия за съкращаване на разходите, както и нови източници на приходи. Анализира се месечната себестойност и пътищата, за снижението ѝ, както и разхода на труд по култури и отрасли. Набелязват се конкретни мероприятия за изпълнението на които бригадирите докладват на следващото заседание на управителния съвет. В случаите на неизпълнение на плана за месеца на бригадно то ръководство се прави 10 на сто удръжка от полагащото се месечно възнаграждение.

В резултат на приложението на стопанската сметка поетото обещание тази година да се снижи относителният дял на разходите към общата продукция с още 8 процента спрямо миналата година успешно се изпълнява. За полугодието разходите в растениевъдството са съкратени с 48 процента, а прихода в животновъдството е преизпълнен с 28 на сто.

Стопанската сметка в ТКЗС село Стефан Караджа в сравнително къс срок се утвърди като един нов положителен начин на заплащане и организация, според който този, който е произвел повече и повече получава. Така тя повиши материалната заинтересованост и спомогна за произвеждането на все повече и повече продукти.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ЛОВЦИ И РИБОЛОВЦИ, ГОТВЕТЕ СЕ ЗА ИЗПИТ!

С оглед подобряване състоянието на ловното и рибното стопанство, Шестият конгрес на Българския ловно-рибарски съюз взема редица решения. Едно от тях е до края на 1964 година да преминат през проверочен изпит всички ловци и риболовци до 50-годишна възраст. Днес добър ловец и риболовец трябва да се счита не онзи, който е убил повече дивеч или е хванал повече риба, а този, който е положил най-много грижи за увеличаване дивечовото и рибното богатства.

Съгласно решението на Окръжния ловно-рибарски съвет—Силистра проверочните изпити в окръга вече започнаха. Комисиите проверяват знанията на съюзните ни членове и едновременно им помагат да увеличат инициативата и съзнателността към опазването и стопанисването на полезния дивеч и рибата.

От досегашната работа се установи, че в окръга са се явили на изпит повече от 360 членове ловци и рибари. От тях над 37 са скъсани от комисиите. Най-много неиздържали изпита има в дружествата от селата Иширково, Средище, Ситово и други. Това идва да подскаже, че от една страна много от членовете подценяват тази задача и не се запознават основно със задълженията, които следва да имат по изпълнението на решенията на съюза и формално се отнасят към работата на комисията и към своята подготовка. Нека да не се забравя, че изпитните комисии имат за цел само да скъсват явилите се на изпит другари, а да отстраняват новостаналите ловци и риболовци, които съзнателно сами се лишават от най-елементарните знания, които имат бракониерски прояви. Такива хора нямат качества да притежават ловни и риболовни билети.

Практиката потвърждава, че колкото по-висока е теоретическата и практическата подготовка на членовете на Българския ловно-рибарски съюз, колкото по-съзнателна е тяхната дисциплина и интерес към ловното и риболовно дело, колкото по-укрепнало е чувството им за строго спазване на социалистическата законност и морал, толкова по-успешно и резултатно те ще осъществяват решенията на Шестия конгрес на Българския ловно-рибарски съюз и указанията на Партията за създаване у нас цветущо ловно и рибно стопанство.

Изпитите продължават съгласно приетия план и затова следва всички подлежащи на явяване риболовци и ловци да се подготвят грижливо и се представят добре пред комисиите. Неявилите се на изпит ще се считат за отпаднали.

Енчо ДАНАИЛОВ

КУТЛОВСКИТЕ ПТИЦЕВЪДИ ЩЕ ПРЕИЗПЪЛНЯТ ПЛАНА

Върху северния хълм близо до село Кутловица е разположена една от птицефермите на Алековския кооператив. Тук вече от 5 години работи опитният и работлив птицевъд Димо Колев. Тази година заедно с Неделчо Александров те се грижат за отглеждането на около 2 000 птици. Трудолюбивите птицевъди полагат голямо старание в работата си. Затова птиците им са в много добро състояние. Винаги се стремят да им доставят необходимите храни, а също и да спазят изискваните зоохигиенни условия в птичарника.

Засега дневната дажба на кокошките възлиза на 110 грама концентриран фураж, от който 70 грама е смески, 30 грама царевично зърно и 10 грама ечмяно зърно. Смеските обикновено дават през деня, а зърното вечер. Освен това на птиците се дават зелена люцерна, дрождирана храна, креда, месокостно и мидено брашно. През зимата когато липсваха зелени храни редовно им даваха покълнало ечмяно зърно. Постоянно им доставят едрозърнест пясък за кълване. В поилките винаги има прясна вода.

Целият двор около птичарника е ограден с телена мрежа. Птицевъдите гледат да го поддържат постоянно чист, затова всеки ден го метат. Не помалки са грижите и за хигиената в птичарника. И него птицевъдите ежедневно метат, а всяка седмица го дезинфекцират и белосват с варно мляко. В гнездата винаги има чиста слама, за да не се замърсяват снесените яйца. Изобщо доволен остава човек, когато влезе в птичарника, защото личи че тук шетат ръце на грижовни стопани.

В началото на годината ръководството на стопанството планува от тази ферма да се получат общо 200 000 яйца, или средно по 100 от кокошка. Уверени в своите сили и знания в професията си, птицевъдите обещаха да добият 210 000 яйца. Когато птиците се хранят и гледат добре се отплащат богато на своите стопани. Ето защо не жалиха сили за това. За да не се намали яйценосенето вред стадото в борбата с разклопаността прилагат препарата антиклопин под ръководството на ветеринарния хигиенист Калуш Минчев. Появят ли се квачки те ведмага ги отделят и третират, като за не повече от 4-5 дни премахват разклопаността и почти не губят яйца от тях.

В резултат на добрите грижи планът за първото шестмесечие на годината е преизпълнен, за което птицевъдите получиха 33 лева премия. Събрани са над 150 000 яйца, като за изпълнението на годишния план остана да се получат само 50 000. Сега ежедневно вземат над 1 000 яйца. Ето защо през август кутловските птицевъди спокойно ще могат да изпълнят годишния си план и даденото обещание близо четири месеца предсрочно. И те с чест ще рапортуват за достойното и предсрочно изпълнение на дадената дума пред Партията и народа в чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас.

Георги СТЕФАНОВ

Преди производството на зеленчуци едва стигаше да задоволи нуждите на населението, а сега на пристанищата Силистра и Тутракан се товарят стотици тонове домати, пипер и други произведения за вътрешния пазар и износ.

НЕОТЛЪЧНО НА ТРУДОВИЯ СИ ПОСТ

В осигуряването на по-вече силаж за добитъка в ТКЗС с. Сребърна, голям дял имат и шофьорите в стопанството. Преодолявайки всички трудности в нелеката си професия, те са неотлъчно на трудовия си пост.

От ранна утрин до късна вечер шумът на техните машини оглася полето. Само за 10-15 дни деветте машини са извозили до траншейните ями 740 т силажна маса. Начело са шофьорите Неделчо Иванов—извозил 200 тона зелена царевица, Иван Иванов—извозил 185 тона, Георги Георгиев — 170 тона.

Всички шофьори в стопанството са се включили в благородната борба за завоюване „Паспорта на трудовата слава". Те посрещат празника на Свободата с високи трудови постижения, с намалени ремонти, с икономии на гориво.

Марин СЕРТЕВ

По материали на в. „Силистренска трибуна"

„ЩЕ ИМА ЛИ ДОСТАТЪЧНО БИРА И ЛИМОНАДА?"

Под горното заглавие беше поместена критична бележка в брой 83 на в. „Силистренска трибуна" от 17 юли тази година затова, че в района на с. Паисиево не се доставят в достатъчно количество разхлаждителни напитки през летния сезон. Във връзка с това от Окръжния народен съвет в редакцията се получи следният отговор:

„Изложеното във вестник „Силистренска трибуна" отговаря на истината. Обърнато е внимание на потребителната кооперация с. Окорш и „Винпром" гр. Силистра да недобрят снабдяването".

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

НЕОБХОДИМ Е РЕГУЛИРОВЧИК

С всеки изминат ден гр. Силистра се благоустроява и става по-хубав. Добре е замислена корекцията на терена и разширяването на шосето за Русе между ресторант „Аврора" и РТС, както и заливането с трайна асфалтова настилка на булевард „Комсомолски". Осъществяването на тези две мероприятия наложи и промяна в потока на уличното движение, следствие на което кръстопътят на булевард „Комсомолски" и улиците „Христо Ботев", „Батак" и „Черно море" стана много опасен и не са изключени нещастни случаи. Органите, контролиращи и осигуряващи безопасното движение, трябва да вземат необходимите мерки.

Моето предложение е на този кръстопът да се постави регулировчик, преди да е станало късно.

Ив. ТОДОРОВ

Кооператорите от бригадата на Ахмед Черкезов — с. Босна положиха много грижи за навременното прибиране на върното. Сега, със същата загриженост, те се отнасят и за съхранението на сламата. Навреме я извлякоха от блоковете и я струпват на големи, правилно оформени купи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Развитието на нашата нефтохимическа промишленост

Кратка история

Историята на нашата нефтохимическа промишленост започва от 1934 година. Тогава под гръмкото название: „Първа българска петролна индустрия" стоеше едно невзрачно предприятие в Русе с примитивна технология и остаряла апаратура, което преработваше годишно едва 10 000 тона нефт, внасян от Румъния. На следващата година пак в Русе на конкурентни начала изниква още едно подобно предприятие на американската компания „Петрол". Общата продукция на двете предприятия бе нищожна, макар че и консумацията на нефтопродукти в България тогава бе незначителна — малко повече от 1 милион тона за последните 15 години на капитализма — 1930-1944 година. Българската буржоазия нямаше сили да развива нефтохимическата промишленост.

През 1947 година край София бе построена вакуумна инсталация (сегашното предприятие „Верила") с годишна мощност около 6 000 т смазочни масла. В него се преработва както тюленовски нефт, така и събирани от цялата страна употребявани вече смазочни масла, консистентни смазки — гресове, химически препарати и др.

Известно оживяване на тази индустрия настъпи едва през 1954 година, когато двете руоенски предприятия бяха реконструирани и обединени в едно — сегашният завод „Леон Таджер", с годишен капацитет за преработване на 150 000 т суров нефт. Заводът вече работи с наш нефт —от Тюленовското находище.

Но нашата социалистическа икономика се развива с бурни темпове. Във всички краища на страната из растнаха нови заводи и фабрики. Хиляди селскостопански машини работят из кооперативните поля. По пътищата на Родината денонощно снова камиони, автобуси, леки коли и други моторни возила. Самолетите на гражданската авиация кръстосват небесния простор. Нови дизелови локомотиви и кораби влязоха в действие.

Тази нова техника властно нахлу в живота ни, обогати го, даде му нов облик и тепърва все повече ще се множи. Двигателите на тази техника пулсират с живителната сила на нефтопродуктите — моторните и котелните горива. У нас, както и в цял свят, тия горива бързо изместват другите източници на двигателна и топлинна енергия. Докато за 15 години — от 1945 до 1959 година — у нас са консумирани общо 5 милиона тона нефтогорива, то само през 1962 година социалистическото ни стопанство вече изразходва могъщ поток от течни горива, надхвърлящ 1 800 000 тона.

Колко много средства в чужда валута се отделят за вноса на тези нефтопродукти! Така възникна необходимостта да започне и у нас производството на тези продукти от суров нефт.

Разширява се нефтопреработвателният завод

Наблизо до Черно море израстна и продължава да расте едно могъщо предприятие на родната химическа промишленост — Бургаският нефтохимически комбинат. В него тази година ще бъдат преработени 1 800 000 т нефт, от който ще се получат 200 000 т бензин, 460 000 т дизелово гориво, 50 000 т реактивно гориво и 930 000 т мазут.

Наред с тънките струйки дим над инсталациите, асфалтираните алеи, застланите с плочки тротоари се виждат още изкопи на канали, рола с кабели, монтаж на машини, искри на електрожени. Нефтохимическият комбинат си остава същевременно и строителна площадка. Строи се разширение на комбината за преработка на още два милиона тона суров нефт годишно. В близко бъдеще заводът ще се разпростре на двойно и тройно по-голяма площ.

Труд кипи по изграждането на енергийния център на Нефтохимическия комбинат. Първата турбогрупа на ТЕЦ-а трябва да влезе в експлоатация през април, а втората — през юни т. г. Затова тук са събрани едни от най-добрите строители, монтажници, работници и ръководители, които са си подали здраво ръце. За първия етап на ТЕЦ-а се монтират 4 мазутни котли. Мощността им ще е 37 000 киловата. С разширението на централата мазутните котли ще станат 9, а мощността ѝ ще нарасне на 237 000 киловата.

Започва изграждането на химическите заводи

В строеж са вече заводите за етилен и полиетилен. Етиленът служи за суровина при получаването на синтетичен етилов спирт, от който пък в специален завод ще се произвежда около 30 000 т синтетичен каучук. В друг завод — под високо и под ниско налягане и под действието на катализатори, етиленът ще се полимеризира и ще се превръща в пластична маса — полиетилен. Насравнимите качества на полиетилена да се изтегля във вид на тънко прозрачно платно, на тръби и други, да се пресова под налягане във всевъзможни пластични предмети го правят превъзходен материал за опаковането на влагоустойчиви продукти, за покриване на ранни разсади в селското стопанство, за производство на водопроводни тръби, на съдове за силни киселини и основи, на апаратура, работеща в силно корозионни условия. През 1965 година ще започне производство на етилен и полиетилен. Народното стопанство ще получава над 60 000 т етилен и 10 000 т полиетилен годишно.

А източно от комбината, срещу азотно-кислородната станция, се „раждат" три нови завода. Първият е за синтетичен каучук. Той трябва да влезе в експлоатация през 1967 година. На базата на дивинила той ще произвежда годишно 30 000 т каучук, с оглед до 1980 година, както е предвидено в директивата, каучуковата ни промишленост да премине само на изкуствен каучук. Вторият завод е за производство на 30 000 т фенол годишно. В третия ще се добива дихлоретан и етилендиамин, от който пък ще се произвежда цинеб — препарат, гамеетващ синия камък и 4 пъти по-силен от него.

Перспективите

Едни комини вече пушат, а други току-що израстват из основите си. Едни огради, завършени, са блеснали на зимното слънце и в тях кипи животът на производството, а фасадите на други са закрити от гъстата мрежа на скелите. Такава е днес картината на просторната площ на Нефтохимическия комбинат. Такава ще бъде тя още 6-7 години. Към нефтозавода в недалечно бъдеще се прибавят заводи за сапун, за белтъчини, глицерин, полипропилен, синтетични влакна, пластмаси и други... цели 11 нови заводи! Даже се обмисля как да се използват отпадъчните води — след замърсяването им с особени бактерии те стават храна за свинете и увеличават техния прираст с една трета. Всъщност тук отпадъци няма. Всеки отпадък е пълноценна храна на някой нов завод.

Химия! Голяма, тежка, необходима!

А. АНДРЕЕВСКИ

СВЕТЪЛ ПРАЗНИК НА СВОБОДНА КОРЕЯ

НА 15 АВГУСТ 1945 година над Корея — „Страната на утринната свежест“ — изгря зората на нов живот. Славната и непобедима Съветска армия разгроми Квантунгската армия и освободи Корея от близо половинвековно японско робство. Властта взеха работниците и селяните. Оттогава корейският народ чествува тази светла дата като свой най-голям национален празник.

Състояха се всеобщи свободни избори. Провъзгласена бе Корейската народнодемократична република. Съветските войски напуснаха пределите на страната. САЩ обаче не се вслушаха в призива на Съветския съюз да последват примера му и продължават и сега да държат в окупация Южна Корея — главна причина за сегашното разделение на страната.

В кратък срок след победата, корейският народ извоюва значителни успехи — проведена бе аграрна реформа, национализирана бе промишлеността, извършени бяха редица други демократични реформи. През 1950 година обаче подемът на републиката бе брутално прекъснат от наложената й от империализма кървава война, която продължи три години. В Южна Корея дебаркираха американски войски, които заедно с местната реакция искаха отново да яхнат народа на Северна Корея. Но мръсната война завърши с поражение на американските нашественици. Смелите войни, геройски защитили свободата и независимостта на своята родина, се завърнаха в заводите и нивите и се заеха да възстановяват народното стопанство от пепелищата и развалините, да заличат белезите на ужасните разрушения.

Годините след 1953 година за народа на КНДР бяха време на усилен труд. И този труд бе възнаграден. Постигнати бяха успехи във всички области на икономиката на страната. Но тези постижения биха били немислими без помощта на Съветския съюз и на другите социалистически страни. Сопунската електроцентрала бе изцяло възстановена със съдействието на Съветския съюз и стана най-голямата в Континенталната Азия — нейната мощност е 700 000 киловата. Пхенянският текстилен комбинат бе построен със средства, предоставени безвъзмездно от съветската страна. Сега само този комбинат произвежда девет пъти повече тъкани, отколкото всички текстилни предприятия в колониална Корея. Възстановените и новоизградените с подкрепата на Съветския съюз голям брой промишлени предприятия създадоха скелета на националната икономика на КНДР. С помощта на съветската техническа мисъл в страната бяха създадени съвършено нови промишлени отрасли — автомобилен, тракторен, машиностроителен и др.

Верен на пролетарския интернационализъм и на братската солидарност българският народ също даде своята помощ на корейския народ. Наши медицински бригади през време на войната спасиха живота на много корейци. С наша помощ в Пхенян бе изграден дървообработвателен завод. Български специалисти направиха в местността „Тесон“ — на 15 километра от Пхенян — минно-геоложки и и други проучвания и построиха керамичен завод.

Огромна помощ оказаха на Северна Корея и другите социалистически страни. Инженери и техници от ГДР изградиха в Хинням голям брой жилищни домове. Полски специалисти в гр. Вонсан помогнаха да се построи най-големият в Корея вагоностроителен завод. Най-активно участие в изграждането на единствения по рода си кабелен завод в Пхенян взеха специалисти от Чехословакия. На тази основа, по пътя на дружбата и сътрудничеството със социалистическите страни, освободеният от Съветската армия корейски народ и в бъдеще ще постига нови успехи в социалистическото строителство.

НА 15 СЕПТЕМВРИ — С ИЗПЪЛНЕНИ ПОРЪЧЕНИЯ

На комсомолско събрание преди известно време средношколците от село Сребърна решиха да участвуват масово в силажирането. Още на другия ден те се отправиха към стопанския двор. В труд и песни мина първият им ден. И всички дни вече преминават така.

Кооператорите от Сребърна, почувствували комсомолския ентусиазъм и уверени в твърдата дума на средношколците, са спокойни и се заемат с другите неотложни работи—беритбата на тютюна, фасула и др. А 50-те млади работливци вече силажираха над 200 тона фуражна царевица. Най-активно работят Стоян Великов, Георги Михов, Петранка Димитрова, Марийка Тодорова, Тодорка Драганова и др. На 15 септември те ще отидат в училищата си с изпълнени поръчения.

Енчо ИВАНОВ

А ДЕЗОРГАНИЗИРАНОСТТА—И ТЯ ЛИ ПО ТРАДИЦИЯ?

АКО човек поживее няколко дни в Алфатар, ще му стане скучно. Тук през летните дни дори младежките увеселения са нещо като събитие. Художествена самодейност и културно-масова работа не съществуват. Човек би си направил извода, че алфатарци могат само да работят. А те работят добре... Но защо е станало така, че тук има само жътва, силажиране, бране на тютюн, а културен живот—дори най-обикновено обсъждане на филм например—няма? И изгледите са такива, че е трудно да се повярва в скорошна промяна на нещата.

Читалището има добри условия за културно-масови прояви и репетиции на самодейците. Но тези колективи,—хорът вокалната група, танцовият състав и театралният колектив,повечето от които достигнаха до сполучливи прегледи,сега не съществуват. И бедата не е в това—бедата е в неумението на читалищните деятели и комсомолците да използуват силите на самодейците за организиране поне на една постоянна агитка, която бързо и ентусиазирано да отликва на трудовия кипеж през тези дни—да въдъхновява първенците в труда, да осмива изоставащите и да разнообразява напрегнатото ежедневие на всички кооператори. Вече е почти средата на август,а в това голямо село лятната художествена самодейност... е само намерение, точка от читалищния план за лятната работа.

Това не е за пръв път. Тук по традиция на художествената самодейност през лятото се гледа като на изключително трудна задача. Читалищното ръководство по традиция я „прехвърля“ на Комсомола, а той е в такова неукрепнало състояние, че може да устройва само от време на време по някое събрание, на което се умува дълго—и на другия ден всичко си върви в старите коловози на скуката. Така работата остава между читалището и Комсомола. И там си стои!

Нима не е имало опити да се създаде агитка? Да, но средношколците, на които най-много се разчита, бягат. Опитите да бъдат събрани, са били безуспешни. Тъй безуспешни почти, както и за събирането им в средношколската бригада. Защото 18 бригадири не означават 50 средношколци.

И агитка няма.Няма и културно-масови мероприятия,които да се запомнят. В плана на читалището за лятната работа има запланувани Вечер на първия сноп, Вечер на първенеца, постоянни излизания на агитката пред кооператорите, но планът се е сблъскал с дезорганизираността на читалищния актив и момсомолската организация. Читалищният секретар Стоян Георгиев и секретарят на общинския комитет на ДКМС Велико Димитров изобщо „не се търсят“. (Впрочем Велико Димитров е кандидат-студент и това го успокоява). А щом младежите не могат да се съберат—защо да се търсят. И щом като Комсомолът е толкова авторитетен, разсъждава Стоян Георгиев, защо ми е съвместна работа? И прави това, което сам може да направи: някоя друга витрина за нови книги, обзор на художествена литература по радиоуредбата, някой лозунг за предстоящия юбилеен празник. Рецензии за новите книги по радиоуредбата се четат все по-рядко, обсъждания на книги или отделни статии и важни партийни документи стават рядко, макар че всяко звено си има четец. Лекционната пропаганда от няколко месеца е напълно занемарена. И младежите, и възрастните добиват навика да четат малко. Даже единствената подвижна библиотека в птицефермата е с неподменени книги от няколко месеца. А в кравефермата, където има клуб на животновъда, библиотека не се вижда.

И това е „голямата“ масова работа на читалището и Комсомола в село с четири хиляди жители! Анемична, непълнокръвна, безсъдържателна поради разкъсаните връзки между читалищните активисти, поради отпуснатостта на Стоян Георгиев, поради осиротяването на общите задачи, които читалището и Комсомолът трябва да вършат ръка за ръка. Но безсилието и отпускането, от което в крайна сметка губят само трудещите се от селото, се дължи и на подценяващото отношение на общинския партиен комитет към задачите по културния живот през лятото. Защо грижите и вниманието свършиха с фестивалния празник? Нима работата на културния фронт е кампания?

Александър ПОПОВ

ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА МАЛКИТЕ ГРАЖДАНИ

В местността „Пъцук-кулак“ в слязла тихата августовска вечер. Жизнерадостни деца шумно и весело се надпреварват да покажат какво са научили през двадесетте дни, прекарани тук. Към лагерния огън се стълпяват по-възрастни, които искат да видят постиженията на децата.

Ека любимият лагерен марш — пее хорът, който в лагера е научил толкова хубави песни. Но и солистите не са по-малко интересни. Весел смях залива присъствуващите. Колко интересна програма!

А това са децата на един трудов колектив — децата на топлите грижи. И работниците от дървообработващото стопанско предприятие „Транспред“. Днес те закриват своя почивен лагер, който ръководството на предприятието и профорганизацията организираха тук, в хижата на туристическото дружество, за отдих сред природата. И ето, тази последна вечер всички са доволни, особено децата. Някои от тях дори искат да останат тук и втора смяна.

Неспокойна е малката Индира. От името на всички деца тя бърза да благодари на директора на предприятието Тефик Кязимов и другите ръководители за топлите грижи. И тя с трепереща ръце подава книги — награди на ръководителите като малък израз на голямата благодарност... Неспокоен е и другарят Моллов, началникът на лагера, защото е трудно да се разделиш с такива палавници, с които си прекарал двадесет незабравими дни.

Тържествената вечер завършва. Но тя ще остави трайни спомени в съзнанието на работническите деца от новосъздаденото предприятие, което се погрижи лятото им да бъде волно, весело, съдържателно..

Марийка БЕЛЕВА

Слънце, въздух и вода! Нашето крайдунавско крайбрежие е така богато и красиво. А щом другарите са при теб, обедните часове преминават неусетно. И после трудът е тъй приятен.
НА СНИМКАТА: Плажът в Силистра.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

РАВНОСМЕТКАТА РАДВА

Постиженията на нашите баскетболисти по време на току-що завършилия „III републикански фестивал на младите баскетболисти“ представляват значителен успех. Те радват и ни карат да се надяваме, че за в бъдеще резултатите ще бъдат още по-големи.

Преди всичко трябва да се отчете масовото участие във финалния кръг на представителни отбори от нашия окръг. За първи път в историята на републиканските първенства по баскетбол един окръг, или приравнените към окръзите столични дружества, участвуват във финала с шест отбора. До тази година най-добро постижение са имали Пловдив—с пет отбора—и-столичният „Спартак“—с четири отбора.Това означава, че в нашата Североизточна зона, където участвуват старите баскетболни центрове като Русе, Коларовград, Варна, Търново и други играли в миналото с успех във финалите на републиканските първенства хегемонията на силистренци е вече здраво установена.

В самите финални състезания, спечелването на републиканската титла от момичетата на „Доростол“, станали носители на златните медали, нареждането на юношите „младша възраст“ на „Доростол“, като вицешампиони на страната и третото призово място, спечелено от момичетата на „Станчо Саров“ с. Калипетрово, получиха висока оценка, като спортни постижения от национален характер. Красноречив е и фактът, че в комплексното класиране „Доростол“—Силистра завоюва третото място в Републиката, давайки път пред себе си само на столичните „ЦСК—Червено знаме“ и „Спартак“ и оставяйки зад гърба си всички провинциални и останалите столични физкултурни дружества.

В предшествуващите финални игри, задължителни за участието в лекоатлетически нормативи, включващи дисциплините: гладко бягане 100 метра, скок височина, скок дължина и 400 метра гладко бягане отборът на „Доростол“—момичета—се нареди на първо място, а отборът на „Доростол“—юноши старша възраст—на трето място.

От проведените на фестивала игри във всички възрастови групи по единодушното мнение на всички специалисти и спортни журналисти най-съдържателни, динамични и красиви мачове проведоха момичетата на „Доростол“ със своите съперници и юношите младша възраст на „Доростол“ с „Локомотив“—София и „Д. Канев“—Хасково. В тия срещи те демонстрираха образцова агресивна защита— „преса“ по цялото игрище и светкавични атаки на коша само с едно две подавания, успешна борба за овладяване на топката под двата коша и високи морално—волеви качества, даващи възможност да се провежда срещата от първата до последната секунда с висско темпо. Всичко това, което е напълно в съгласие с изискванията на съвременния баскетбол, накара в. „Народен спорт“ да отрази официалното мнение на капацитетите, издигайки лозунга: „Равнявайте се по силистренци!“. Нашите треньори, начело с Атанас Здравков, бяха посочени за пример и подражание в работата на всички столични и провинциални треньори. Като отличие поменатият е определен да вземе участие в подготовката на националните ни юношески отбори на предстоящия национален лагер сбор. Отделни състезатели, като ЕНЧО СТОЯНОВ, АЛЕКСАНДЪР ПАВЛОВ и СТОЯН ЦОНЕВ са предвидени да участват в тоя лагер-сбор.

В републиканската федерация по баскетбол в момента съществува ориентация следващият IV фестивал да се проведе в Силистра. За първи път тая чест се оказва на провинцията и то на нашия град. Това е едно от най-крупните спортни събития през годината по всички видове спорт, провеждани от ЦС на БСФС и задължава всички нас да подсигурим подходяща материална база и условия за битово устрояване на тия 40 представителни отбори от цялата страна, за да може фестивалът да бъде образцово проведен.

Ние, всички баскетболни активисти и любители на баскетболната игра, сме дълбоко убедени, че нашите партийни комитети и народни съвети, които досега всестранно са ни подкрепяли във всяка наша инициатива и, благодарение на които ние постигнахме досегашните си успехи, и този път ще ни протегнат своята крепка десница, за да утвърдим града и окръга като ново баскетболно огнище в републиката.

Найден РАДКОВСКИ

ПОРТРЕТЪТ В РАМКА

РАЗКАЗ

ЕЛЕНА почти привършваше подреждането на багажа си,когато в стаята влезе баба Велика, най-старата стопанка в този дом. Тя опипа с поглед стаята, после младата жена, която изглеждаше някак смутена и умислена, и подхвана:

— Не си блъскай главата в мисли, ще свикнеш, тук е хубаво. Я, колко добре си се подредила.

Но Елена като че ли не я чуваше. Плашеше я новата работа тук, сред непознати хора, и се мислеше едва ли не за нещастна, че я изпратиха за медицинска сестра толкова далече от родното й място.

Разбрала със сърцето мислите й, баба Велика реши да не я оставя сама.

— Ела сега да ти покажа другите стаи — каза старата жена и поведе новата си квартирантка из къщата. — После ще те изведа из градината, ще излезем заедно, ще свикнеш.

Минаваха от стая в стая, а бабата с нескрибана радост обясняваше подробностите около построяването на новата къща, какво са си купили, как снахата подредила. Разказваше така баба Велика, като че ли отдавна познаваше младата жена. Така беше си свикнала тя. Та какви ли не хора отсядваха в нейната къща, гощаваше ги, а благите й думи караха всички да се чувствуват като у дома си. Тревогата, която беше свила сърцето на Елена, постепенно започна да се стапя и тя с любопитство заслуша старата жена.

— А тази стая, когато още беше жив дядото, си я избрахме за нас. Единият й прозорец гледа към пътя —та оттук всичко да виждаме.

И те влязоха в хубава, цялата обляна от светлина стая. На двата прозореца бяха наредени саксии с мушкато, чиито свежи цветове — алени, розови, бели — бяха обкичили стъклата. До двете срещуположни стени имаше легла, покрити с домашно тъкани кувертюри, а пода застилаха чисти шарени черги. В единия ъгъл на стаята се гушеше стара ракла, наметната с платнена покривка.

— Хубава ти е стаята, бабо, — каза Елена като пое подадения й стол, а погледът й вече шареше по стените.

—Тука аз спя със Митко, внучето ми, а на другото легло — сестричката му, Величка. Тя се учи в града. Сега съм добре — и двамата са тук. Вечер малкият, така е свикнал, ми чете приказки и така си заспива — с книгата в ръце.

И колко още щеше да разправя за своите внуци баба Велика, но тя забеляза, че погледът на младата жена се задържа върху портрета, окачен над леглото. Оттам гледаше младеж с продълговато лице, заострена брада, с фуражка, а очите му — светли и замислени, вперени в някаква неопределена точка.

— Туй е синът ми. . . Дончо — в гласа й нещо пресекна. И преди да каже нещо друго, тя стъпи на леглото и откачи портрета с кафявата рамка. — Много гости посрещнах оттогава насам, дъще, него само не можах да посрещна. — Гласът й стана глух, задавен, душата й се стегна като в обръч и тя с мъка задържаше сълзите си.

Елена разбра, че се е докоснала до някаква дълбока незарастваща рана, мислено определи съдбата на младежа и съвсем забравила своите тревоги, от състрадание към старата ли, объркано запита:

— Нещо се е случило?

— Случи се, . . . дъще. Отиде на война през четирийсет и четвърта. И не се върна. Само телеграма получихме. . . Ох, да знаеш какво беше. Само аз си зная. И сега мигар ми е леко! Да го откъснеш от сърцето си, да го отгледаш млад, левент и да го загубиш изведнъж, завинаги. — Устните й затрепераха, а сълзите й, вече съвсем непокорни, измокриха лицето й. — Не ми се живееше, всичко ми беше пусто, черно пред очите, ама на, времето минава, не пита какво ти е. Децата порастнаха — на малкият ми син децата—с тях се теша. А момичето да видиш — цяла се е метнала на чичо си! Тя ще се върне, ще я видиш. Като се засмее — същият Дончо! Сякаш него виждам. — Тя прокара попуканата си длан по стъклото, като погали загубеното си чедо и постави портрета на предишното му място.

Елена стоеше потресена от нещастието на тази жена, искаше й се някак за друго да подхване разговор, да разсее голямата й скръб, но мъката, подтискана и несподеляна отколе време, се беше отприщила като бент и спомените се редяха един след друг.

— А този пуловер, дето е сниман с него, като тръгваше за фронта не го взе. „Мамо — кай — вече ми е малък, ще го оставя тука, пък може и да го разплетеш“ Добре, че не съм го разплела, той барем да е до мене. Като го видя, сърцето ми стопля. Чакай да ти го покажа. — И тя бързо вдигна капака на шарената, но овехтяла вече ракла, занадига черните дрехи и от дъното й извади едно неголямо дървено сандъче. Най-отгоре, сгънат на две, се белна вълненият пуловер. — Бях изпрела тънко вълната — продължи тя — че на плетачка дадох да го изплетат, тогаз така се носеше. А в това сандъче, преди да тръгне, си нареди всичките книжа, дето бяха останали от школата, свидетелствата си и ми заръча да ги пазя, че може и да му потрябват. . . Туй е то, дето остана от сина ми, дъще. Вйдя ли тези неща, на сърцето ми оживява, а като зема пуловера, сещам топлината на здравата му снага, току-що изсухлила се из него.

Елена слушаше като онемяла, чувствуваше се неловко, че бе посмяла да мисли себе си за нещастна и нямаше сили да заговори.

— А колчем стане дума за това, все поръчвам на сина, на снахата, когато умра, да не забравят да ми ги сложат при мене, в гроба. Те също жалят, свидни им са, но отгде да знам. . . Ще пораснат малките, ще се завъди нов свят. . . Нека там, до мене да са поне, ще ми е леко, че съм ги скътала и след смъртта си на сигурно място.

До късно през нощта не можа да заспи баба Велика. В главата й нахлуваха какви ли не мисли. Къщата отдавна беше притихнала, даже и Митко с недочетената приказка се беше унесъл в царството на чудните сънища. Докато четеше, той напразно очакваше баба му да се учуди, да цъка с език, щом нещо от прочетеното много й хареснаше.

— Бабо, слушаш ли, ба? — прекъсваше четенето Митко.

— А-ха, слушам, слушам, баба. Чети чети! . . Хубава е приказката — и пак се унесе в своите мисли. Така тя не чу кога затихна звънливото гласче на внучето й, което беше изпуснало книжката от ръцете си и спеше сладко, подпряло глава о кревата. То разпери ръце в съня си и едната тупна току до бабината му глава.

— Ой, момченцето ми, то заспало седешката! — Тя бързо намести момчето, постави главичката на възглавницата, открехна едното крило на прозореца и загаси светлината.

Навън беше топла юлска вечер. Селото, така огласяно през деня от припрените гласове на работливите кооператори, от детски глъч, се беше притаило под червените покриви на къщите. Всичко спеше. Само щурците, скрити нейде из тревата пееха все една и съща песен, която тъй неусетно приспива малки и големи. Но баба Велика все още не заспиваше. За кой път премисляше всичко от открай докрай: как го изпрати, а после много скоро получи страшната вест и парчето хартия с изписаните ужасни думи, което все е пред очите й, и незнайния му гроб, там на сръбска земя, някъде около Куманово, и за войника, Дончовия другар от съседното село, който всичко й разказа. „А може да са сбъркали — преминава плахо през главата й пак тази мисъл. — Че всичко се случва на този свят. Пък може така да му се е видяло на момчето... Може някой ден, ей така, като непознат да потропа на вратнята, зер няма да бърза да казва кой е и отде иде, ще примре тя в прегръдката му... Или, кой знае, може отдалече да попита за майка си, за близките си и да изпрати хабер... Може! Нали може? Че нали и песните разказват за такива случки. Нали още някъде се случват...“ Люсле други мисли прогонват надеждата, пламнала като искрица. „Нали и другите майки, не видели смъртта на синовете си, тайничко се надяват, че, ей тъй, някой ден може да се завърнат“.Но някакъв друг глас зловещо й го вори: „Не, няма да се върне, няма, няма“. И щурците сякаш повтарят в нощта: „Няма, няма, няма“. ...В главата й всичко се объркваше, разпилява се, клепачите й най-сетне натежаха и тя заспа.

Сънят не й донесе покой. Измъчваха я кошмари. Изведнъж нещо забоботи над главата й. Видя се заобиколена от хора, войници — също като развълнувано море. Някъде гърмежи, пукотевица... и камиони, много камиони. Ето един профуча край нея, а в него нейният Дончо! Да! Съвсем същият, с белия пуловер!... „Донч-о-о“! — закрещя тя и хукна подир камиона. Бяга, бяга, а краката й изведнъж се подкосяват, не може, препъва се. В този миг земята се разтърсва, а камионът е смазан, забит в земята... Започва да рови с ръце, а устата й в безсила шептят: „Ой момчето ми! Сине! Дончо!“. Ето го — целият в кръв! Тя понечи да го сграбчи, но... не! Това е само портретът — стъклото потрошено, а снимката покъсана и изцапана... Тя я грабва и хуква...

— Ох, изпъшка глухо тя и се събуди като в треска. Тялото й — цялото се тресеше, а сърцето — сякаш ще изхвръкне. Тя се надигна и заопипва в тъмното стената. Откачи с треперящи ръце портрета, притисна го до немощното си сърце и се отпусна на леглото.

— Ти си бил тука, до мене, здрав, непокътнат. Ох, майчице, проклет сън! — и сякаш да се увери, бързо заопипва ъглите на дървената рамка, прокара ръка по стъклото. После пак сграбчи портрета, притисна го до гърдите си, заклати старческата си снага, а сълзите й бликнали на воля, се стичаха на вадички по горещите й бузи.

Луната изплува. През отворения прозорец нахлуваше боботеното на закъснял камион, спрял току пред самата ограда. Старата като че ли се опомни. Опъна ръце и впери поглед в безмълвния си син. После бавно го приближи и горещите й устни се впиха в хладното стъкло. То сякаш я преряза. Сърцето й се сви от болка и натежа като олово. Тя подви полека един след друг измалелите си нозе, коленичи, напипа с изтръпнали пръсти малкото гвоздейче, окачи портрета и сломена се свлече на леглото. Русата главица на внучето, обляна от лунна светлина, блясна пред очите й. Тя се наведе над него и оправи завивката.

— Спи, сине, спи внучето ми! Спи, нали ти никога няма да ходиш на война, никога няма да видиш война. Не бива да се случи това — и с тебе да разговарят през хладното стъкло на портрета...

Ганка ГЕОРГИЕВА

нашият конкурс 20 години Свободата на

ТЪРСЕТЕ—ТЪРСЕТЕ

УСЛУГИТЕ НА ЦЕХА ЗА ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ ПРИ ТПК „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

Срещу минимално заплащане износените Ви и замърсени дрехи ще добият нов и свеж вид.

Цехът се намира срещу новия хотел — тел. 22

ТЪРСЕТЕ—ТЪРСЕТЕ

ТЪРСЕТЕ ТЪРСЕТЕ

ОБЯВА

Промишлен комбинат „Текстил“— Силистра ТЪРСИ:

Старши технолог със средно техническо образование.

Квалифициран стругар от IV до VIII разряд.

Справки в канцеларията на предприятието — тел. 222

ОБЯВА

Професионално-техническо училище по дървообработване—Силистра.

Съобщава, че има ВАКАНТНА длъжност за МАЙСТОР специалист по дървообработване с квалификация от последните два разряда.

Желаещите да подадат молба до училището в срок до 25 август т. г.

От дирекцията

ОБЯВА

Ремонтно-техническа станция — ИСПЕРИХ ТЪРСИ СТРУГАРИ V и VI РАЗРЯД

От станцията

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 96 (804) | Неделя, 16 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МЕХАНИЗАТОРИ — ПЪРВЕНЦИ В СИЛАЖИРАНЕТО

Добри другари са Георги Макаров и Марин Енев. Добри другари и добри комбайнери. Сега, с неуморния си силажокомбайн, те работят непрекъснато в стопанството на с. Кайнарджа.

И резултатите са на лице. Само за пет дни, вместо 175 тона силаж, както предвижда плана, те нарязаха 375 тона зелена маса. Затова заслужено получиха червеното знаме „Комбайнер-първенец".

Шербан СТОЯНОВ

Достойно посрещат празника

ПЛОД НА УПОРИТ ТРУД

„ДА ОБЕЩАЕШ, значи да изпълниш"! Тези няколко думи постоянно се повтаряха от стругарите на промкомбинат „Електрометал" на сбирката, когато обсъждаха своите обещания пред Партията и Народа. Още тогава пролича, че за тях задачата за преизпълнението на производствените планове е въпрос на чест, въпрос на достоинство — неделима част от младежките им разбирания и стремежи. Може би и затова решиха да се борят за паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Но за да ги получат, необходими са високи постижения. И пак взеха решение — ново — деветмесечния план да изпълнят за осем месеца.

Това обещание дадоха отдавна, някога през свежите пролетни дни. Оттогава под острите резци на ножовете се родиха стотици, хиляди детайли — тонове метал мина през ръцете на младите стругари, но монотонното бучене на струговете не секна нито за миг. Всички помнят обещанието, а и то, написано с червени буква, е поставено на най-личното място в помещението. И да иска някой да се поотпусне, да даде по-голяма почивка на себе си и на машината, останалите не го оставят. Задълго ще запомни грижата им да застане редом с тях в голямата битка за по-голямо и качествено производство.

Така в борба с трудностите, в борба за създаване на новия човек стругарите от „Електрометал" изтръгнаха победата. Сега те работят по плана за октомври. Деветмесечния план от 20 300 лева изпълниха още на 10 август, като отчетоха продукция за 21 750 лева.

Както навсякъде и тук има първенци, хора, които със своите знания и умение вървят в челните редици и чертаят пътя към новия живот. Фикрет Гафаров, Иван Дачев, Кольо Дочев и други заслужено получиха признанието на целия колектив, който ги удостои със високото звание „ударник за комунистически труд".

По плана за октомври работят и хората от кантарджийския цех. До 10 август те преизпълниха деветмесечния си план с 800 лева и до края на месеца се стремят да изпълнят десетмесечния.

Виктория ПЪРВАНОВА

КОЛЕКТИВЪТ РАБОТИ С ЖАР

ПРЕДСРОЧНО изпълнение на осеммесечния си план отчита Окръжното търговско предприятие „Топливо". Планът за до края на август в търговията на едро от 780 000 лева е изпълнен на 4 август 105 на сто, а в търговията на дребно 104 на сто.

В разгорялото се социалистическо съревнование не може да се определят първенците. Всички са първи, всички са преизпълнили производствените планове. Но между всички, с високите си постижения се открояват магазинерите Друми Цонев с постижение 185 на сто, Симеон Николов — с 138 на сто, Йордан Карагенов с 119 на сто и Тодор Манолов с 122 на сто.

Колективът на „Топливо", ентусиазиран от досегашните успехи е твърдо решил в чест на юбилейната годишнина от славната победа на Девети септември да изпълни деветмесечния си план за осем месеца.

Ангел ПЕТРОВ

Преизпълняват нормите си

ВЛЕЗЕ ЛИ човек в тенекиено-амбалажния цех на консервния комбинат „Нектар" в Силистра, още от вратата го посреща шумът на пресите, затварачките, гумирмашините, рундмашините. Между камари от консервни кутии и листове специална ламарина умело работят на машините 26-те жени и четиримата мъже от бригадата на Йордан Ангелов. Дружният колектив, борещ се за званието „Бригада за комунистически труд", е обещал в чест на 20-годишнината на 9 септември да изпълни годишния си производствен план по обем 112 на сто, да икономиса материали за 5 000 лева...

С наближаването на великия празник трудовата надпревара расте постоянно. Сега всички и работници и работници в бригадата преизпълняват трудовите си норми, без да се получават рекламации за лошо качество. За целия цех средното дневно изпълнение на нормите е 120 на сто, а производственичките Труфка Панева, Райфе Салиева, Радка Минева, Анка Алексиева и други надхвърлят 150-те процента. Ентусиазираният колектив изпълни вече годишния си план за производство на капачки 99 милиметра, къдрави капачки за градински буркани и консервни кутии от 500 грама, броят на които надмина четири милиона. Освен това за месокомбината в Русе са произведени надпланово 370 000 кутии от 300 грама.

Участниците в бригадата на Йордан Ангелов не само работят, но и живеят по комунистически. Те поддържат постоянно паметника на Саул Авербух край Дунава, посещават колективно филми и ги обсъждат, слушат всеки понеделник политинформации. Трудовите им успехи пред Празника на свободата показват, че са сериозни кандидати за Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Димо ВАСИЛЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 13. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Дълбока оран %	Силажиране %	Тютюн — напояване — %
Айдемир	0	72	10.6	31
Калипетрово	12	81	32	40
Бабук	0.3	65	33	29
Алфатар	5.9	63	60	26
Алеково	5.8	87	16	33
Иширково	4.5	53	44	79
Смилец	14	93	22	43
Попина	3.6	61	12.6	74
Сребърна	9.7	52.7	66	61
Ситово	5.4	81.4	10.3	70
Срацимир	1.3	81.7	31	31
Кайнарджа	4.2	64	23	46
Голеш	2.8	50.7	10.8	24
Средище	7	58	16	37
Тутракан	4.5	45.6	23	35
Нова Черна	0	34.5	43	26
Старо село	0	48.3	47.9	57
Белица	11	50	37	69
Главиница	0	52	22	56
Ст. Караджа	0	66	27.6	49
Сокол	0.9	77	49	63
Зафирово	4.9	36	55	43
М. Преславец	23	83	5.4	37
Дулово	1.4	77	28	61
Межден	0	56	19.8	38
Окорш	5.8	45.4	14.8	58.6
Секулово	9.8	55	9.7	38
Добротица	10.5	44	59.7	54
Черполик	2	59	31.2	55
Паисиево	9.3	48.7	31.9	67
В-ко ТКЗС	5.1	60.3	28.4	51.2
ДЗС Силис.	X	X	69	46.8
„Н. Черна	4.3	32	26.7	36
„Я. Забунов	0	76	0	34
„Окорш	0	25.6	50	58
В-ко — ДЗС	0.9	56.6	29.2	40.1
В-ко за окр.	4.9	60.2	28.5	50.5

В ЧЕСТ НА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

ПЕЧАЛБАТА — ГЛАВЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ПОКАЗАТЕЛ

Печалбата на стопанските предприятия и организации е основен икономически показател, по който се съди до колко колективите са съумели правилно да организират и най-икономично да проведат производствената дейност. Това е така, защото в обема на печалбата намират най-непосредствено отражение основните обемни и качествени показатели от стопанската дейност за определен период от време.

Върху ръста на печалбата влияят с еднаква сила както изпълнението на производствената програма по обем, така и изпълнението на плана за производителността на труда и средната работна заплата. Решително отражение върху размера на печалбата оказва себестойността на продукцията и услугите, стремежът към ускоряване обръщаемостта на оборотните средства, борбата за икономии на суровини и материали и т. н.

Ето защо колкото по-голям е стремежът на колективите от производствените предприятия за изпълнение на производствената програма, за по-високо изпълнение на плана за производителността на труда, за по-големи икономии на труд и материали, толкова по-голяма е печалбата, а финансовото състояние на предприятието или организацията по-стабилно.

Данните от първото шестмесечие на годината показаха, че общо за окръга плана за печалбата е изпълнен. Голям е броят на предприятията и организациите, в които производствената дейност се осъществява при високоефективна организация и осигурява рентабилност във всички производствени сектори. Така например, през тази година колективът на ДИП „Липа"— Силистра реорганизира цялостно производствената си дейност. Бе въведена поточна линия при изработката на изделията, увеличи се механизацията на труда, подобри се значително нормирането и заплащането и в резултат на всичко планът за печалбата за шестмесечието бе изпълнен 137 на сто. Голям пролом в това отношение постигна и колективът на ДМЗ „Стомана", където се обърна особено голямо внимание върху механизацията на трудоемките процеси, нормирането и заплащането на труда, усъвършенстуване на технологитеските процеси и така нататък. През шестмесечието „Стомана" реализира 112 на сто печалба. Високи постижения по този показател дадоха ТПК „Метал"—122 на сто, ДИП „Дунав"—124 на сто, ДПП „Винпром", Държавния месокомбинат, ОТП и др.

Има обаче и предприятия, в които производствената дейност се провежда без да се държи сметка за крайния резултат — печалбата. Основна слабост в работата на ръководствата на тия предприятия е, че не извършват редовно анализ на икономическото състояние, не търсят причините за оскъпяването на продукцията, умишлено или неумишлено правят преразход, отклоняват оборотни средства, не се грижат за бързата реализация на готовата продукция и подценяват въпросите за качеството на продукцията и задачата за бърз технически прогрес. В това състояние се намират нещата в промкомбинат „Електрометал", където икономическата работа е оставена на заден план, ГТП „Градска търговия"— Силистра, ДП „Транспред" и др. ДИП „Добруджа" вместо да даде за шестмесечието 25 000 лева печалба, реализира 32 000 лева загуба и лиши народното стопанство от 57 000 лева.

Изпълнението на плана за печалбата — този изключително важен за народното стопанство показател изисква от колективите на предприятията да преразгледат своята работа и да осигурят реализация на планираните постъпления. На първо място трябва да се обърне внимание на въпросите за себестойността на продукцията. Да се преустанови с неоправданите с нищо преразходи по отделните пера на производствено-финансо в и я план, да се организира упорита борба за икономии на суровини и материали.

Техническият прогрес е важен елемент в мероприятията за осигуряване на добър икономически ефект. Непрекъснатият процес за механизация на трудоемките процеси довежда до повишаване производителността на труда и по-бързото й нарастване от фонд работна заплата. Голяма роля тук играят социалистическите бригади за технически прогрес, рационализаторското и новаторското движение, борбата за високо качество и т. н. Затова задачата на административните, партийните и профсъюзни ръководства е да организират и ентусиазират работниците и работничките в изпълнението на тези мероприятия.

Друго важно условие за осигуряване на по-висока рентабилност е ръководствата на предприятията да организират бърза реализация на готовата продукция. То ще доведе до ускоряване на оборотните средства и снижаване себестойността на продукцията.

Партийните, профсъюзните и комсомолските организации да издигнат значението на задачата за изпълнение плана за печалбата, като при отчитане на резултатите от социалистическото съревнование този показател се постави наравно с показателя за обема на промишлената продукция. На бригади, цехове и отдели, реализирали високо изпълнение на плана за печалбата да се присъждат морални и материални награди.

В дните пред Двадесетгодишнината от голямата победа на Девети септември трудовите колективи на предприятията и организациите ще рапортуват пред срочно изпълнение на производствените си планове.

ПЛАНЪТ ЗА СИЛАЖА ЩЕ БЪДЕ ПРЕИЗПЪЛНЕН

ЖЪТВАТА още не беше завършила и кооператорите и механизаторите от иширковския кооператив навлязоха в силажирането. Големите горещини през третата десетдневка на миналия месец стреснаха хората. Продължителните високи температури прегориха царевицата и това ги накара да побързат с осигуряването на фуража на животните за през зимата. Благодарение на взетите бързи мерки царевицата, която беше най-силно засегната отдавна е в ямите. Специалистите сега проверяват ежедневно състоянието на културата, и там където положението е най-опасно се насочват хора и машини за по-бързото и качественото й прибиране. Тази тревога помогна щото досега стопанството да приготти повече от 5000 тона доброкачествен силаж за животните.

Сега, когато есенниците са вече прибрани, всичките сили са хвърлени на денонощно силажиране. Кооперативът разполага с три силажокомбайна, 10 камиона и 8 ремаркета, които са крайно недостатъчни да приготвят в най-благоприятния срок 12 250 тона силаж. Но и тук благодарение умелото ръководство на председателя на стопанството др. Георги Колев и секретаря на общинския партиен комитет др. Петрушев, въпроса е решен правилно. На всеки силажокомбайн е осигурена смяна за работа през деня и нощта. Камионите също преминаха на двойна езда. Работата е напълно механизирана. Машините прибират силажната маса, превозват я в ямите, а тракторите я притъпкват. Хора при ямите не се виждат. Ръчният труд е напълно заменен с машини. Това ще помогне твърде много за снижение себестойността на силажа.

Най-добре е подета работата в двете бригади в село Иширково. При план 4 000 тона в ямите вече е подготвен силаж повече от 3 000 тона. Комбайнерите работят без прекъсване. Спира се само, когато се яви повреда по машините. Но в ремонтната работилница главният инженер Павел Павлов и началникът Колю Йончев са създали такава организация, че по всяко време на денонощието има хора, които бързо и добре да отстранят повредите и навреме да изпратят машините на полето. Денонощно на своя трудов пост е и участъковия агроном Васил Пецов. От неговия поглед не може да отмине нито едно мероприятие, извършващо се през деня. Решението на управителния съвет на стопанството е до 18 август планът да бъде изпълнен. С трите комбайна ежедневно се подготвят по 280-300 тона силаж. Най-упорит в работата е Колю Станев, който при норма 60 тона прибира зелена маса равняваща се на 100-105 тона. От няколко дни на денонощна работа преминаха и РКС-апаратите. Спуснатият дневен график от 700 тона е напрегнат, но почти се догонва. На отделни блокове родитбата е богата. От декар стопаните от Брадвари прибират по 4 000 килограма зелена масаа. Суровината в кооператива е достатъчно щото планът за силажа да бъде преизпълнен.

Огнян БОЖКОВСКИ

ПОЛОВИНАТА ОТ ОВЦЕТЕ СА ОСЕМЕНЕНИ

ОВЧАРИТЕ от Новочерненската овцеферма още на 25 юни изкараха овцете в местността „Караорман". Тук имаше добри условия те да бъдат добре подготвени за осеменителната кампания. Овчарите главно през нощта ги пасяха в тучните пасбища.

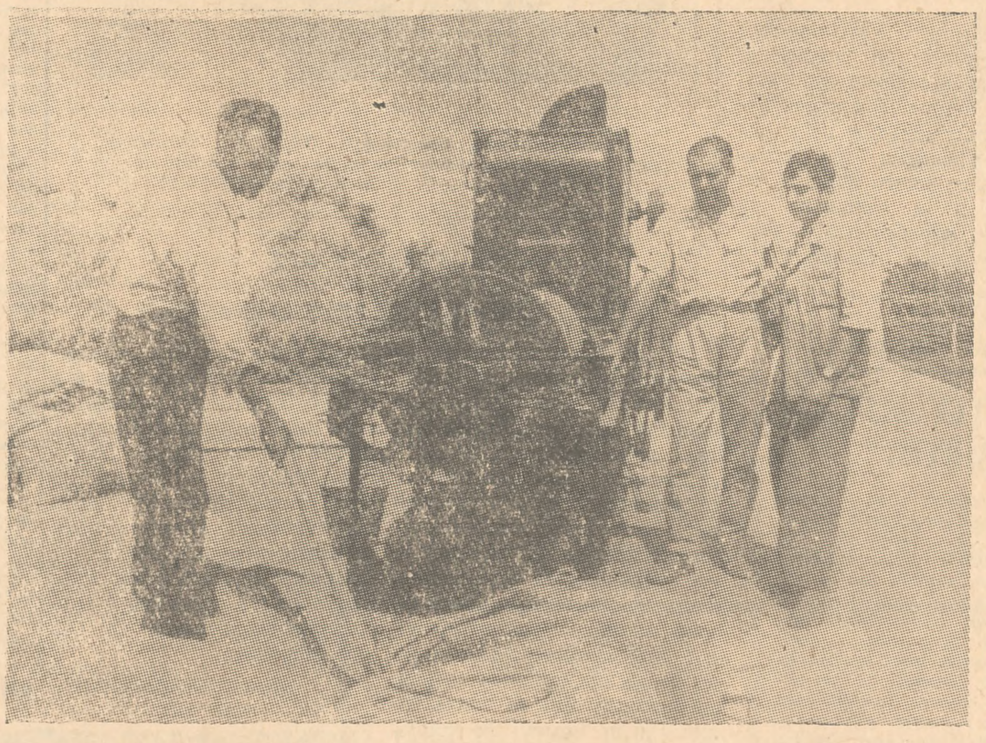
Още от първите дни на подготвителния период на кочовете започна да се дава по 0,500 кг бито мляко, 0,500 кг концентриран фураж — грах или овес, моркови и зелена люцерна на воля. И за овцете дневно беше определен по 0,300 кг концентриран фураж на животно.

След едномесечна подготовка започна случната кампания. От всичките 1 000 овце досега са осеменени повече от половината. Според зоотехника Марин Маринов осеменяването на овцете ще приключи към 15-20 август.

Новочерненските овчари от опит знаят голямото значение на ранното осеменяване на овцете. Именно затова те се отнасят с голямо внимание към тази кампания.

Овчарите от Нова Черна и през другите години навреме осеменяваха овцете. Голяма част от постигнатите им успехи се дължат на това. Не напразно бригадирът на фермата Георги Койчев е награден с орден „Червено знаме на труда" и тази година година успехите им са радващи. Планът за агнетата и млякото бе изпълнен. Овчарите вместо 6 023 кг настригаха 6 973 кг вълна, а Георги Петров и Хасан Османов постигнаха още по-големи успехи. От поверените им 204 овце получиха 263 агнета, а планът им беше 220. Надоиха 1 450 литра мляко сверх плана. Настригаха и 179 кг вълна в повече от заплануваното.

Хюсмен АЛИЕВ

Чистите, първокласни семена са предпоставка за високи добиви.

Главният инженер Тодор Христов, отговорникът на машината Костадин Господинов и работникът Иван Калушев от село Българка се грижат за качественото почистване на посевния материал.

Ударни дни в чест на празника

КООПЕРАТОРИТЕ от село Средище добре знаят, че качествената, извършена в срок дълбока оран носи само високи добиви. Затова и тая година, наред с изпълнението на другите селскостопански задачи, те обърнаха сериозно внимание на това важно мероприятие.

Още щом завърши жътвата, механизаторите започнаха дълбоката оран. От заплануваната 22 000 дка до 10 август те са изорали вече 11 000 дка дълбока оран.

Решението на управителния съвет и партийния комитет при стопанството бе тя да бъде завършена до 6 септември. В чест на юбилейната годишнина обаче, механизаторите обещават да завършат предсрочно дълбоката оран—до 30 август. Те обявяват дните от 11 до 30 август за ударни.

Падналите напоследък дъждове създадоха добри условия за дълбока оран. Седемте тежки и 6-те леки трактори в село Средище не спират за минута своята работа. Механизаторите работят на смени. Те се съревновават за най-качествена работа. За най-голямо натоварване на машините. За най-големи икономии на гориво. Всеки мечтае неговия трактор да бъде украсен със червеното знаме на първенците.

Петър Желев и Кръстю Киреев, изорали досега 2 000 дълбока оран са вече два пъти първенци.

Не изостават и механизаторите от бригадата в с. Стрелково. Водят съревнованието Аврам Добрев и Стоян Аврамов. С чест те се борят за първото място.

Агрономите и главните бригадири в стопанството са на своя пост в тия ударни дни. Те бдят за качеството на дълбоката оран. Досега са констатирали само един случай на недобросъвестна работа в I-ва бригада на село Средище, на площ от 50 дка. Виновниците бяха наказани. Те изораха повторно площта. Така се парира докрай възможността да се оре качествено.

Механизаторите от село Средище са на своя трудов пост. Те ще изпълнят с чест обещанието си. Ще посрещнат празника с големи постижения, с още по-укрепнала вяра във възможностите на своя дружен колектив.

Георги КИТАЕВ

Ентусиазирани помощници

Първи в района на стопанството в Средище, комсомолците от с. Господиново образуваха свое звено. За звеновод избраха своя другар Станю Добрев Станев.

Работата потръгна. Комсомолците събираха и балираха слама. Девойките се включваха с готовност в изпълнение на други задачи в полето. С голяма радост посрещнаха започването на силажирането. Всеки ден те са край силажните ями. Кипи съревнование между всички средношколски бригади в района. Борят се за завоюване званието „Звено-първенец", както и за наградата на Окръжния комитет на ДКМС — Силистра за завършване първи силажирането.

В чест на 20-годишнината от 9 септември, комсомолците обещават да изпълнят с чест поставената им задача, да изпълнят поетите задължения.

Христо ВАСИЛЕВ

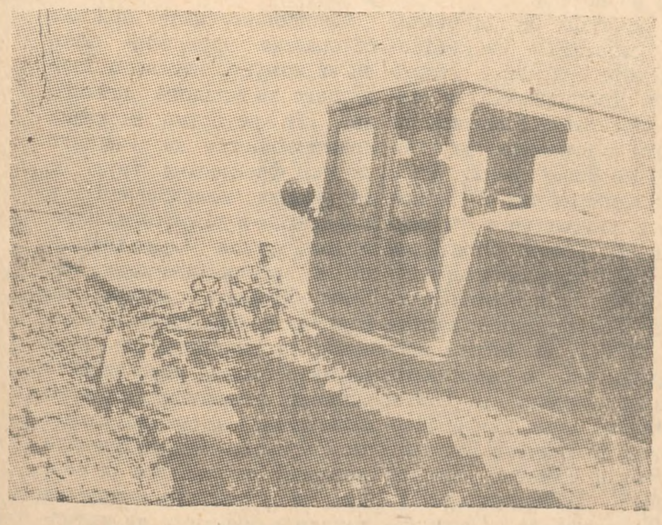
Конопът се прибира механизирано

Много работа свършиха на качествено и в срок.

тая година сребърските механизатори. Наскоро Тодор Тодоров и неговия помощник Георги Неделчев завършиха коситбата на 300 дка коноп. Задачата бе изпълнение

Сега те са на помощ на бригадата в с. Ветрен, за да може и там конопът да бъде прибран навреме.

Марин СЕРТЕВ

Трактористът Петър Хинев и прикачникът Хиньо Петров на дълбока оран в полето на с. Богорово.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КОЛЕКТИВ, ТРЪГНАЛ ПО ПЪТЯ НА НОВИТЕ ДВИЖЕНИЯ

Кравефермата в с. Цар Асен преди няколко години се нареждала винаги на опашката по изпълнение плана за млякото. Един литър краве мляко тогава, произведен тук, е струвал на Межденското кооперативно стопанство 0,18 стотинки — цена повисока от изкупната. Главната причина за това е била — еснафското отношение на гледаческия апарат към работата.

Напразни са били усилията на партийната организация в селото да създаде потворческа обстановка в живота на доячите. Винаги, когато е бил поставян за разглеждане този въпрос, те остро са реагирали.

Откакто обаче фермата е обявена „Ферма за комунистически труд", нещата коренно се измениха. Роди се тревога и амбиция у гледачите. Нарасна нуждата от просвета. Затегна се дисциплината. Другарски станаха отношенията им. Друг стана животът им. Промени се отношението и на ръководството към тях.

Мястото на бригадира и примерът на първенците

Той се казва Васил Тонев. А първенците на кравефермата са Кунчо Господинов и Кольо Тонев. Идеята за включването на фермата в движението за комунистически труд е тяхна. Това стана след националното съвещание с участниците в това движение и публикуването речта на др. Тодор Живков, произнесена на това съвещание.

Разясняването на знаменитата реч на Първия секретар на ЦК на БКП развълнува най-напред бригадира. Той проведе съвещание с доячите и им разясни тази реч. Първенците Кунчо Господинов и Кольо Тонев се изказаха. Предложението, кравефермата да се включи в това почетно движение, бе подкрепено от комунистите. Общинският партиен комитет и неговият секретар Тодорка Гроздева си дадоха съгласието. Препоръчаха им някои мерки. Свика се събрание на партийната организация. Подработените условия бяха приети. Те гласяха — преизпълнение на производствените планове 110 на сто, внедряване на новите почини, снижение себестойността на един литър мляко с 0,05 стотинки и т. н...

Фермата бе обявена „Ферма за комунистически труд".

Положителен е нейният пример. Заразиха се от нея и полевъдите. Общинският партиен комитет организира съвещание с участниците в движението за комунистически труд в района по нейно предложение. То се превърна в програма за действие.

Бригадирът и първенците! Не — комунистите! Те организират и сплотяват, те станаха маяк в движението за комунистически труд. Проведоха се три школи за обмяна челния опит на първенците. И две събрания с всички доячи за обсъждане изпълнението на условията. На едно от тях Кунчо Господинов и Кольо Тонев сами предложиха да помагат на Стоян Димитров, Пеньо Йорданов и Петър Христов. Те са първенци, защото при годишен план да надоят по 32 тона мляко, те надоиха за осемместечието по 27 тона. И са майстори в доенето. Хубаво измиват виметата на кравите, преди да почнат да доят, масажират ги, не ги нервират — ето в това се състои всичко. Но Стоян Димитров, Пеньо Йорданов, Петър Христов се оказаха старателни и почти ги настигат. Може и да ги надминат. От тях гледат и останалите и се мъчат да бъдат като тях. Вижда се по резултатите — кравефермата в с. Цар Асен има годишен план за млякото 160 тона, а за осемместечието е предала на държавата 127 тона. Себестойността на един литър краве мляко е намалена от 0,17 на 0,15 стотинки. А при някои от доячите тя е достигнала до 0,14 стотинки.

Другите точки от условията

Те са много. Като приятел на фермата бе привлечен ветеринарния лекар д-р Димитър Генов. Той стана покъсно ръководител на курса за квалификация при доячите. Изнесе много лекции по храненето и гледането на кравите, обработката на грубите фуражи, отравянето с дъбова шума и др. А профорганизацията при училището пое шефство над фермата. Учениците изнесоха няколко програми, подготвиха украсата вън и вътре. В домашна обстановка, досега са празнувани рожденте дни на Кольо Тонев и Петър Георгиев, ще бъдат празнувани и на другите. Организирано е колективно посещение на филмите „Край френските камини", „Хитър Петър", „Козара" и др., обсъдени са. Замислено е едно колективно посещение на Пловдивския панаир по-нататък.

Не е изпуснато най-важното

Колективизмът във фермата. Преди 10-15 дни колективът реши да организира събиране на всички отпадъци от зелето и го направи. Заедно с другата храна зелените листа се приемат добре от кравите. Грубите фуражи и сега се обработват 100 на сто от колектива. Това ще продължи през цялата година. Резултати — млякото през май, юни, юли не спада на 300-350 литра дневно, а се запази на 600-650 литра. Запази се, макар че на кравите за разлика от миналата година се дава не 1,500 грама концентриран фураж, а по 0,300 грама на фуражна крава дневно. По-големи са грижите за животните. Окуражаващо е вниманието на ръководителите към доячите, за това е така. Всяка сутрин се отчита съревнованието между тях и се връчва знамето „Дояч-първенец", всеки месец — вечер на животновъда и се награждават първенците. За получена надпланова продукция те ще получат 30 на сто над обещаното в натура.

С паспорта на трудовата слава

В това движение се включиха наскоро. То се прибавя като особено задължение към ежедневните им такива и доячите с голям интерес говорят за него. И не само говорят, а свързват всяка трудова проява с него. За всяко тримесечие е изпращан рапорт до радио София. Отбелязвано е изпълнението на обещанията. Това е вършено не само за фермата, а и за първенците-доячи Кунчо Господинов и Кольо Тонев. Наскоро бе изпълнен концерт за колектива на кравефермата по радиото.

Отговорна е задачата пред този колектив. Много поотговорна, отколкото преди няколко години. Но както доячите, така и ръководството не бягат от тази отговорност. Напротив, тя ги импулсира в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа у нас и им осигурява първото място не само в района, но и в окръга.

Никола НАНЕВ

Всеки ден лятната читалня към Окръжната библиотека, подредена в Дунавския парк, се радва на много посетители.
Снимка: Енчо НИКОЛОВ

В помощ на кооператорите

Високо и задължаващо е званието „Бригада за комунистически труд", дадено на бригада „Христо Смирненски" при леярния цех на ДМЗ „Стомана". И работниците от тази бригада го чувствуват като голямо свое задължение пред тези, които са им го дали. При изпълнението на плановете проявяват голяма активност, включват се и в други, обществени задачи извън предприятието. Преди няколко дни те бяха изпратени на помощ на кооператорите от ТКЗС—Малък Преславец в прибирането на богатата тютюнева реколта. За някои от тях това бе близка и позната работа, а за други — съвсем непозната и нова. Но дружният работнически колектив на Иван Тодоров не се посрами пред кооператорите. За два дни работниците нанизаха 1350 низи тютюн, за което получиха похвала от ръководството на стопанството. Първенци в цеха за тримесечието, те бяха отлични и в селскостопанското производство през тези няколко дни. Добра работа дадоха Димитър Добрев, нанизал 36 низи, Вълчо Лазаров, Димитър Иванов и други. Когато се наложи, те отново ще се притекат на помощ на кооператорите в това или в друго стопанство, стига да бъдат изпратени.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

В памет на загиналите за свободата

ПОХОД ДО ЛОБНОТО МЯСТО НА ИВАН СТАЙКОВ

ПРЕДИ два месеца бабукци проведоха голям поход по пътеките на Дочо Михайлов до гората „Каракуз", където се срещнаха с походници от с. Алфатар. От с. Бабук е и загиналият за нашата свобода Иван Димитров Стайков. По случай 22 години от разстрелването му общинските комитети на Партията, Комсомола, Отечественния фронт и ДОСО преди няколко дни организираха моторизиран поход до лобното му място. Отиването на хората до там стана с мотори, един камион от стопанството и леката кола. Преди тръгването, секретарят на общинския комитет на Партията Куни Михнев, ръководител на похода, проведе кратък инструктаж и поведе първия по рода си поход към град Силистра. Внушителната колона мина през Калипетрово и се отклони към местността „Памук Кулак", където е паметникът на Иван Стайков. Недалеч от него походниците оставиха превозните средства и се придвижиха пеша. Най-напред вървяха братята на Иван Стайков, ръководителите и актива. На почетна стража застанаха двамата му братя Никола и Петър.След краткото слово на председателя на общинския комитет на Отечественния фронт др. Иван Йовков думата бе дадена на Тодор Петров, близък другар на Иван Стайков, който разказа спомени за него. Всички се възхищаваха от делата му. По обратния път те се върнаха окрилени и признателни към делото на този смел добруджанец, дал живота си за нашата свобода.

Иван ЙОВКОВ

ВСЕКИ ДЕН ПРОТИЧА ПЪЛНОЦЕННО

В Пожарево през това лято не се питахме как ще прекараме лятната ваканция. Всички знаехме —ще се сдружим в средношколската бригада. И не закъсняхме. Още на 4 юли започнахме работа в зеленчуковата градина. Нали трябваше добре да изпълним комсомолските поръчения!

Заредиха се бригадирските дни. За кратко време сортирахме 40 тона домати за износ. Още по-неусетно минава времето, когато сладкодумният Васко ни развесели с някоя хумореска, а Здравка изпее хубава естрадна песен Споровете за спорта и новите филми, стиховете от Веселин Ханчев и Дамян Дамянов не пречат на сръчните ни ръце.

През обедната почивка прекарваме незабравими часове на плажа край Дунава, а вечер, като се върнем от работа, сме пак заедно. Отчитаме резултатите от труда, а често устройваме и младежки увеселения с музикална програма, хумор, викторина. Най-хубавите песни посвещаваме на първенците Иванка, Весела, Велико, които имат най-много трудодни. С успех подготвяме пиесата „Комсомолска поема" от Веселин Ханчев, която ще представим пред нашите родители и кооператорите от съседните села. За младежите първенци от кооперативното стопанство подготвяме Вечер на животновъда. И много още би могло да се каже за нашите летни бригадирски дни. Но най-важното е, че се трудим и се учим да живеем задружно, колективно. Всеки ден за нас протича пълноценно.

Иванка ВЕЛИКОВА

Решенията на Майския пленум на ЦК на БКП — в живота

ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНОВЕТЕ КОМУНИСТИТЕ СА В АВАНГАРДА

ПЪРВИЧНАТА партийна организация при животновъдството в с. Алфатар, със секретар др. Йордан Марков, е една от организациите, която през последните години се утвърди като най-активните в района на общинския партиен комитет. Тук навреме се изпълняват задачите, поставени от общинския партиен комитет, редовно се провеждат и събранията на организацията. В рамките на нейните права организацията системно се занимава с въпроса за изпълнението на плановете в животновъдството, упражнява необходимия контрол върху работата на комунистите и изисква те да бъдат челници в производството. В тая връзка партийното бюро редовно възлага поръчения на партийните членове.

Проведеното неотдавна организационно събрание във светлината на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП, показва, че при изпълнението на плановете и дадените обещания комунистите са в челните редици и са пример на останалите животновъди от района.

Най-показателни в това отношение са резултатите в кравефермата и птицефермата, където работят най-много комунисти. За изтеклото шестмесечие в кравефермата, където от дълги години е бригадир др. Йордан Марков при план 417 тона, доячите надоиха 476 тона мляко и преизпълниха плана с близо 60 тона. В птицефермата под опитното ръководство на младата комунистка другарката Стоянка Пенчева за първото шестмесечие се получиха над 950 000 яйца при план за годината 1 500 000.

Добри успехи има и в свинефермата и овцефермата.

Тези резултати не са случайни. Те са плод преди всичко на упоритата работа на комунистите, повечето от които се трудят от сърце и душа, влагат своето умение и сръчност в работата. В птицефермата похвална е работата на комунистите Велико Костадинов и Марийка Великова, които при план за шестмесечието 290 000 яйца получиха 308 000. В овцефермата добри успехи има Иван Василев, който от 115 овце-майки получи 127 агнета и преизпълни плановете си от овче мляко и вълна. Не по-лоши са и успехите на гледача на свине-майки партийният член Васил Стефанов, който при план за шестмесечието 350 прасета е получил 380 прасета голяма част от които е предал на 14 кг живо тегло. На челно място при изпълнението на своите планове са и комунистите Иван Петров, Янка Иванова, Пенка Йорданова, Стоян Бо'ков и др.

Но за комунистите не е достатъчно да бъдат само образец в труда. От тях партийният устав изисква, да бъдат в най-тясна връзка с хората, да бъдат агитатори и пропагандатори на партийната политика и комунистическите идеи. Събранието отчете, че болшинството от комунистите вземат активно участие в обществения живот. Комунистката Иванка Динева—гледачка на малки пилета, като окръжен съветник, Стоянка Пенчева, като член на ИК на СОНС, на общинския и Окръжния комитети на Комсомола, а така също и други комунисти ръководители като Коста Георгиев, Димитър Панджаров и др. са винаги сред кооператорите и вземат дейно участие в разясняването на решенията на Партията и народната власт.

Отчитайки тези положителни страни в работата на комунистите и партийната организация при осъществяването на тяхната авангардна роля, събранието правилно се спря и на някои слабости, които се допускат от отделните комунисти и бюрото на партийната организация.

Отчете се, че някои от комунистите все още не служат за пример при изпълнението на плановете, не спазват партийната дисциплина, нарушават устава на Партията. Комунистът Русан Раданов, макар и дългогодишен овчар, не служи за пример на останалите овчари, не изпълнява своите планове, не присъствува редовно на партийни събрания. Не служи за пример и младият комунист Димитър Куртев, който допуска разхищение на кооперативната собственост. Прояви, несъвместими с устава на Партията допускат и други комунисти.

На събранието партийните членове правилно критикуваха членовете на партийното бюро затова, че не търсят своевременно сметка от такива комунисти, които допускат нарушения на партийния устав и морал.

Всичко това налага партийното бюро да засили възпитателната работа сред животновъдите, да повиши взискателността си към партийните членове, като своевременно постави на разглеждане пред партийното събрание всички ония техни прояви, които са несъвместими с устава на Партията. Нужно е също така да се подобри партийното ръководство над движението за комунистически труд и още по-широко да се разгаря социалистическото съревнование сред животновъдите.

С получените досега резултати комунистите от тази организация доказаха, че са в състояние да изпълнят всички тези задачи. Решенията, които прие партийното събрание за по-нататъшното издигане авангардната роля на комунистите и партийната организация са добра основа за това.

Йордан НЕЙКОВ

Казаха тежката си дума

ВЪПРОСЪТ за авангардната роля на комунистите в производството и живота, който беше един от главните въпроси, с които се занима Майския пленум на ЦК на БКП, беше поставен и разгледан неотдавна на събрания на първичните партийни организации от района на партийния комитет от село Алеково.

Непосредствено участие в подготовката и провеждането на тези събрания взимаха всички членове на общинския комитет на Партията. Преди събранията се организира задълбочено изучаване на раздела „За активното участие на комунистите в социалистическото строителство, обществото и партийния живот". Това помогна на секретарите на първичните партийни организации добре да подготвят докладите и решенията за тези събрания и много от тях минаха на високо ниво. В доклада, изнесен от секретаря на първичната партийна организация при комплексната бригада в с. Алеково др. Димитър Гичев, се направи задълбочена оценка за дейността на всички комунисти, членове на организацията.

Това стана причина събранието да мине при повишена активност на комунистите, които в своите изказвания смело разкритикуваха неправилните методи за работа и ръководство на някои отговорни ръководители.

На събранието сериозно бе разкритикуван главният бригадир на комплексната бригада от с. Алеково др. Марин Иванов, за това, че в своята работа не се опира на актива, не се зачита с мнението на партийното бюро и комунистите, поради което при изпълнението на стопанските задачи се допускат съществени слабости. Комунистите посочиха, че поради слабата организация и немарливостта на бригадира първият откос от люцерната е провален. По същите причини много късно и некачествено е окопано кръмното цвекло. Поради липса на здрав контрол и взискателност в бригадата все още се допускат много разхищения и др.

Комунистът Иван Мощаков сериозно разкритикува бригадира на трайните насаждения Тодор Янков за това, че не упражнява нужния контрол и в овощната градина стават много разхищения.

Иван Дочев, Ради Драгнев и др. изтъкнаха някои съществени недостатъци в работата на комунистите от управителния съвет на кооперативното стопанство. Те посочиха, че поради липса на контрол от страна на ръководителите, фуражите за животните не се прибират навреме и не се съхраняват качествено, поради което все още е висока себестойността на животинската продукция.

При голяма активност миналите събранията на първичните партийни организации от селата Бистра и Честименско. И тук комунистите тревожно поставиха въпроса за опазване на социалистическата собственост от разхищения. Особена активност в това отношение е проявила комисията за народен контрол с председател комуниста Стоян Крушев.

И в трите села комунистите смело разкритикуваха членовете на общинския партиен комитет и стопанското ръководство за това, че не вършат системна политическа работа сред кооператорите, че понякога се примиряват с недостатъците и нарушенията в ТКЗС.

Сравнително лошо мина събранието на първичната партийна организация в с. Кутловица. Тук явно партийното бюро и секретарят на организацията др. Калин Йорданов бяха подценили събранието. В изнесения доклад имаше стремеж да се посочи само положителното в работата на комунистите и не се разкриха недостатъците. В своите изказвания на събранието комунистите не бяха самокритични, не виждаха собствените си грешки. Комунистът Иван Дочев рязко критикува недостатъците по разхищенията на фуража, а се оказа, че и той е вземал за конете, които впряга, люцерна без разрешение.

Проведените събрания имат важно значение за по-нататъшното издигане авангардната роля на комунистите в Алековския район. На тях комунистите казаха тежката си дума по редица слабости, които се допускат от ръководителите и обикновените членове.

С помощта на членовете на общинския партиен комитет бяха набелязани и конкретни решения за подобряване на работата. В тях се предвижда по решенията на Майския пленум на ЦК на БКП да се проведат и занапред партийни събрания, да се разгледа работата сред младежите, политическата работа и др.

Сега вече думата имат критикуваните на събранията другари, да отстранят допуснатите до сега слабости, а партийните бюра и общинският партиен комитет да осигурят изпълнението на взетите решения на партийните събрания.

Колю ВЪРБЕВ

Средношколците рапортуват: 8464 лева за родината

Незабравими в летописа на Двадесетилетието ще останат онези дни, когато под ръководството на Партията и лично на вожда Георги Димитров из красивите кътове на Родината се създадоха и укрепнаха първите младежки бригади, когато трудови знамена заплющяха на строителни обекти, язовири,проходи,железопътни линии. Тогава в бригадите се събраха най-пламенните строители. Със своя труд те показаха високото съзнание на нашата младеж за патриотичния й дълг към изграждащата се нова България. Те прокараха Хаинбоаз, построиха Перник—Волуяк, издигнаха красавеца Димитровград.

През това лято бригадирските тръби отново засвириха сбор. В навечерието на славната двадесетгодишнина на Девети септември силистренските средношколци масово се включиха в бригадирското движение. Над 500 младежи и девойки, организирани в четири бригади, дадоха своя труд за Родината. За 20 дни те извършиха работа на стойност 8 464 лв. Тази цифра не е един сух факт. Тя говори за правилното отношение на нашата средношколска младеж към физическия труд. За този резултат спомогна и правилната организация в бригадите, четите и звената. Затова много от нормите се преизпълняваха.

Много добре беше организирана дейността на 230-те средношколци в ДКК „Нектар" с бригадир Венцислав Еников. Изработената тук продукция възлиза на 4 416 лв.—ярък показател за трудовия героизъм на комсомолците в чест на Двадесетгодишнината. Гордост за бригадата е IV чета с командир Георги Бучков, която почисти над 36 тона суровина, следвана от V чета с командир Живко Любенов. Но гордост за бригадата бяха и постоянните ударници. Атанаска Георгиева, Айтен Сюлейманова, Ванушка Иванова, Неделчо Иливев, Светлин Маринов и др. изпълняваха трудовите си норми двойно. Със съзнанието на дисциплинирани бригадири те изпълниха най-достойно комсомолските си поръчения, спечелиха симпатиите и уважението на всички.

Не по-лошо бе организирана работата и на средношколските бригади в селата Голеш, Добруджанка и Малък Преславец. Работата по брането и низането на тютюна не беше лека. Но с всеки изминал ден тя ставаше все по-приятна и увлекателна. В Голеш бригадата даде 1 161 трудодни на стойност 1 741 лв, в Малък Преславец—795 трудодни на стойност 1 288.71 лв. Много добре работиха и заслужени награди получиха в Голеш средношколците Марчо Перчемлиев, Николинка Богданова, Румяна Велчева, Цветан Янков. В Добруджанка Румен Трендафилов, Парашкева Димитрова, Петранка Курдуманова и Тодорка Димитрова низаха тютюн двойно и дори тройно повече от нормата. В Малък Преславец бяха излъчени 13 ударника, между които Росица Куманова с изпълнение на трудовите норми 180 на сто, Йорданка Николова—170 на сто, Петър Великов—160 на сто и др.

Средношколските бригади се оказаха прекрасни школи за комунистическото възпитание на младото поколение. Те не само засилиха привързаността на учащите се към физическия труд. Те заздравиха колективизма у младежите и девойките,широко разгърнаха самодейността и инициативността им. Многобройните вечери, на патроните, бригадирските вечери, посещенията на концерти и филми, увеселенията оставиха незаличими спомени в съзнанието на средношколците. Средношколските бригади доказаха, че учащата се младеж е готова да отиде на трудните обекти и да изпълни това, което иска Партията—и да го изпълни достойно.

Величка ПАРУШЕВА

ZIYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

YARIŞ ALÊVLÊNİYOR

Sosyalist yurdumuzda şanlı 9 Eylülün 20-nci yıldönümü şerefine hararetli sosyalist yarışı alevlenmektedir. Fabrika ve zavotlarda olduğu gibi, engin TKZS bloklarında da yüksek emek başarılarına ulaşılmak uğrunda çetin mücadele yürütülmektedir. Nojarevo kooperatorları da bu yarıştan kenarda kalmamakta. Onlar orak kampanyasını büyük bir başariyle hakettikten sonra zahireleri kuruttular ve iki defa da selektordan geçirdiler. İlk zahireleri devlete teslim ettikten sonra kalanlarını ambarlara yerleştirdiler. Bu işlerin sorumlusu Osman Aliosmanofun yardımiyle zahire taşıyan Mehmet Raşidof ve Nail Hamdief rayonda yarışı kazanmak için büyük bir azimle çalışmaktadırlar.

Yüce bayram şerefine brigadanın 7 zvenosu arasında da çetin yarış hüküm sürmekte. Onlar bugüne gelince 100 dekar fasulyeyı çıkarmışlar, 250 dekar keneviri biçmişler ve 40,000 ce tütün dizisi yapmışlar. Şimi bütün ağırlık bol tütün mahsulünün toplanılmasına veriliyor. Nojarevolular bayram şerefine 80 100 bin tütün dizisi yapacaklarına vaat etmişler ve bu şerefli vazifeyi yerine getirmek için çalışmaktadırlar. Şatralar artık tamamiyle dolmuş. Bir grup kooperator şimdi onları boşaltmakla meşgul. Sonra ise tekrar dolduracaklar. Fakat bloklardà yine de oldukça tütün kalacak. Kalan tütünleri kooperatorlar evlerinde akord usulü hazırlıyarak yine işletme ye teslim edecekler. Halihazırda en kaliteli ve en fazla iş veren Arif Salimof, Hakkı Yakubof ve Fatme Mehmedovanın zvenoları önde gitmektedirler.

Nojarevo brigadasında derin sürüm de hızla yapılmakta. Şimdiye kadar 1500 dekar arazi sürülmüş. Bu hususta mehanizatorlardan Süleyman Hasanof. ve yardımcıları Ahmet Aliosmanfla Faik Ferahimof çok iyi çalışmaktadırlar. Böylelikle Nayim Şefktefin brigadası şanlı 9 Eylül bayramını yüksek emek başartlariyle karşılıyacaktır.

Ahmet DEMİROF

YUCE BAYRAM ARİFESİNDE, YUKSEK EMEK BAŞARILARI

YÜKSEK GELİR PEŞİNDE

Sene başında, kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü şerefine, planları fazlasiyle icra edecklerine dair bütün brigada adına vaat verirken, Dulovonun kır işleri brigadiri Ebazer Mansurofun yüzünde kati bir inanç okunuyordu. O senelerdir bu brigadadaki kooperatorlarla çalışmış, onları iyice tanımıştı artık. Bu yüce bayramın lâyıkiyle karşılanmasına dair BKP MK-nin Çağrısına karşılık olarak verdikleri vaatleri yerine getirmek için kooperatorların geceyi gündüzüne katıp çalışacaklarını iyice biliyordu.

Mansurof yoldaş, düşüncelerinde hiç te aldanmamıştı. Şimdi bayram arifesinde, bütün emekçi kolektifler verdikleri vaatleri icra edip etmediklerine dair hesap verirken, dulovolular, yüce bayramı yüksek emek başarılariyle karşıladıklarını gösterdiler. Kır işlerinden elde edilen neticeler henüz tam olarak belli olmasada, bu brigadadaki kooperatoların yüksek başarıları besbelli. Onlar 4100 dekar buğdaydan dekar başına 182 kg yerine 215 kg, 700 dekar arpadan ise 270 kg yerine 306 kg arpa aldılar.

Yazlıkların şimdiki vaziyetine bakılırsa, onlardan da verilen vaatler icra edileceği meydanda. 2300 dekar misirden dekar başına 300 kg yerine 350 kg. 700 dekar şeker pancarından 2200 kg yerine 3000 kg, fasulyeden ise 110 kg yerine 130-ar kg gelir beklenmektedir.

Kabul edilen plana göre bu sene brigadanın 100,000 dizi tütün istihsal etmesi lâzım. Halbuki, 10 ağustosa kadar yapılan tütün dizilerinin sayısı artık 65,000-i aşmış bulunuyor. Şimdi burada hergün 3000 3500 tütün dizisi toplandığını göz önünde bulundurursak, 20 ağustozta plan tamamiyle dolacak. Eylül ayının sonuua kadar ise dizilerin sayısı hemen hemen 200,000 olacak.

Halihazırda kooperatorların diğer mühim bir vazifesi de hayvanlara silaj hazırlamaktır. Hayvanların ihtiyacını karşılıyabilmek için bu sene burada 2700 ton silaj yapılması lâzımdır. Yaratılan sağlam teşkilât neticesinde 10 ağustosa kadar 700 ton silaj yapılmış. Brigadaya ayrılan kombayn ise günde 100 tondan fazla silaj hazırlıyor. Eğer aynı tempo muhafaza edilirse, ağustosun sonuna kadar bu vazife de yerine getirilecek.

Yüksek gelir savaşında fazla ehemmiyeti olan diğer vazifelerin icrasında da dulovolular işletmenin rayonunda ön safta. Meselâ derin güz sürümü bu brigadada daha 10 ağustosta sona ermiştir. Traktorculardan Tefik Recebof, Muharrem Zeynalof ve onların yardımcılarından Sali Hakkıefle Ali Matemof gece gündüz çalışarak aynı tarihe kadar 4000 dekardan fazla yer sürmüşler. Aynı zamanda bloklara 1600 ton da ahır gübresi atmışlar.

Brigadada artık güz ekimine hazırlık işine de başlanmış bulunuyor. Tohumların büyük bir kısmı temizlenmiş, fasulye yerlerine ise ekim önü sürümü de yapılmıştır. Ekimde istifade edilecek maşınaların ve diğer alâtların tamir işi de hızla devam ediyor.

Şimdiye kadar elde edilen neticelere bakarsak, dulovolular bu sene de plan aşırı onbinlerce leva tutarında köy iktisadiyatı malları istihsal edecekler. Bu ise kurtuluşumuzun 20-nci yılbönümü şerefine halkımız için en değerli hediye salıyacaktır.

Hakkı RUFİEF

BOL VE KALİTELİ SİLAJ AZIRLANIYOR

Hayvanlara bol ve kaliteli silaj sağlamak için Dobrotitsa bölgesinde bugünlerde hızla çalışılmakta. Şimdiye kadar bütün rayonda 2700 ton misir silajı hazırlanmış. Yalnız Lüben köyünde 970 ton, Yarebitsada ise 115 ton silaj hazırlanarak plânlar artık dolduruluştur. Bölgenin Bosna, Irnik ve Dobrotitsa köyleri de geri kalmamakta.

Güneş battıktan sonra

Temmuz güneşi neredeyse „Aykırı ormanı“ın arkasına gizlenecekti birazdan. Gündüzün bunaltıcı harareti azalmıştı artık. Hafif bir akşam rüzgârı esiyordu. Nedense bura iklıminin kendine mahsus bir hususiyeti var. Gündüzün şiddetli hararetine rağmen, sabah ve akşamlar çok serin olur. Yerli insanlar bunu bildikleri için, yazın bile kalın rubalarını boşlamazlar yanlarından.

Netekim, iki gün önce biçilen 230 dekar çavdar blokunda harıl harıl işleyen „DT-54“ markalı traktorun mehanizatoru da bir pamuklu giymiş. Yanıma yaklaşırken yağlı paslı pamuklusunun düğmelerini iliklleyen mehanizator Niyazi:

—Dostum, bu belde pek gafil tutulmuşsun, jarse gömleğin havası esmez bu yerde, dedi.

Niyazi Salief, takıştırıcısı Tahir Aliefle birlikte hemen traktörü muayene ettiler. Blok kenarındaki varelden nafta döktüler traktöre. Artık güneş ormanın arkasına gizlenmişti. Ama etraf yine de kararmamıştı. Mehtap gecenin karanlığına göğüs germişti. Her yer ışıl ışıl ışıyordu. Bu sakin temmuz gecesine „Karakuz“ ormanından gelen gece kuşları ve orak böceklerinin ötüşleri, ilâve bir güzellik veriyordu. Mehtap oka dar şirin, okadar aydındı ki, genç mehanizatorlar akşam yemeğini bile hiç zorluk çekmeden yediler. . .

Niyazi, meslekdaşı Salih Muradofla birlikte 3000 dekar arazinin samanını çektiler, 688 dekar yeri sürüp alaf misiri ektiler. Niyazi bu akşam yalnız çalışıyordu. Çünkü Muradofun traktörü küçük bir kazaya oğramıştı O, arkadaşına dönerek:

—Traktörün yarın sabah tamirden çıkıp, harlar gelir, dedi. Yani dostuna teselli veriyordu.

Tahir ekmek torbalarını bir semt yere yerleştirirken, Niyazi artık traktörü fitillemişti. „Karakuz“ ormanı boyundaki blokta, ardında bir toz bulutu bırakan traktör ağır ağır ilerlemeğe başladı. Tarlanın bir tarafına dikilerek, dakikalarca gözlerimi Niyazinin ardından ayıramadım. Bu genç mehanizatorun son zamanlarda gösterdiği başarılar bir sinema şeridi gibi gelip geçti hayalimden.

Evet, 8 numaralı „DT-54“ traktörün sorumlusu Niyazi Salief ve yardımcısı Behcet Azizof, İşirkovo TKZS-si rayonunda örneklik mehanizator gibi anılırlar. Daha geçen sene 37,500 dekar kaba sürüm yerine 27,717 dekar saha sürerek rayon birincisi ilân edilmişti. Üstelik dekar başına ortalama olarak 0.724 kg yakıt maddesi tasarruf yapmış ve böylelikle kooperatife 1,073 leva kazandırmıştır.

Hürrüyet bayramımızın arifesinde Niyazi yine öncülük hevesiyle çalışıyor. Bu âsil gayeye daha çabuk ulaşabilmes için, sanki bu akşamki ayın ışığı onun yolunu aydınla tıyordu.

Ramis DEMİRCİEF

FASULYEDEN YÜKSEK GELİR ELDE ETTİLER

Bugünlerde „Dokuz eylül“ adlı Paisievo TKZS-si kooperatorları, kitlevi surette fasulye toplayıp döğmeğe başladılar. Fasulyeyi ilk toplayıp döven Sabri Salimofun Listets brigadası, yüksek gelir elde etti. Brigada bu sene 150 dekar fasulye ekmişti. Onları zamanında çapaladı. 105-er kg fasulye elde etmeyi planlaştırmışken, ortalama olarak dekar başına 162-şer kg fasulye aldılar. Fasulyelere en iyi kaygı gösteren Stoyan Kirofun zvenosu ise, 22 dekar sahadan 237-şer kg fasulye almaya muvaffak oldu. Çünkü Kirof fasulyeleri iki defa çapaladı ve mütemmim olarak da bol yağmurlardan sonra fasulyeleri bastıracak olan koyun ıştırı, sirken v s. gibi mızır otları da sırasiyle yolup temizledi. Bu iyi kaygıların neticesi olarak şimdi yüksek gelir elde edildi.

Fasulyeleri bir defa kazan Yaşar Rahimofun zvenosu ise dekardan ancak 130 kg, Ramadan Muradofun zvenosu da 157-şer kg gelir alabildiler. Yani, yalnız bir defa daha fazla çapalamayla Kirofun zvenosu hemen hemen iki misli daha fazla gelir elde etti.

Paisievo agit-grupu geçen gün Listets köyünü ziyaretinde 22 dekardan 5,214 kg fasulye alan Stoyan Kirofun zvenosunu selâmlamayı da unutmadı.

Hikmet ŞANOF

Hamza Recebofun gençlik zvenosu bu sene kurtuluş bayramımızın 20-nci yıl dönümü şerefine dekar başına 270-er kg tütün elde edeceklerine söz verdiler. Yaz esnasında tütünler „div ogın“ hastalığına tutulunca; gençler bütün kuvvetlerini seferber ettiler. Gece gündüz çalıştılar. Şimdi bloklardaki tütünlerin yüksekliği insan boyundan aşağı değil.

Çalışkan gençler her gün 800-900 tütün dizisi yapıyorlar. Onlar bu sene de binlerce kg planüstü mahsul elde edecekler.

Yüce bayram arifesinde gençlik zvenosu büyük bir azimle çalışarak Ahmet Toskanın zvenosiyle yapılan yarışı kazanmak uğrunda emeklerini esirgemiyorlar.

Resimde Çernolik gençlik zvenosundan bir grup kızı tütün toplarken görüyoruz.

İŞTE KAZANILAN İTİMAT

Bundan bir kaç sene önceye kadar Diçevoda işler kötü durumdaydı. İster fermalarda ve isterse de kır işlerinde hiç ilerleyiş yoktu. İnek fermalarında iyi şartlar olmasına rağmen, süt planları doldurulmuyordu. Blokların verimi memnun edici değildi. Topraklar ise verimli mi, verimli. Amma, işlemeden verir mi sana toprak? Öyle ki, işleri yola koyacak biri lâzımdı buraya. Hüseyin Şabanofu münasip gördüler. Başkan muavini seçtiler onu köye. Şabanof o vakite kadar kooperatifte partiya havalesiyle bir çok vazifelerde bulunmuştu. Bu genç komünist daha ozaman halkın itimadını kazanmıştı.

Şaban yeni vazifeye gelince bütün kooperatorlar sevindi. Kısa bir zamanda köyün vaziyeti değişti. Süt planları yerine getirilmeğe vaşladı. Yeni brigadir, mütehassısların yardımını da aradı. Bu ise, işlerin iyi gitmesine çok yardım etti. Geçen sene bütün bloklar vaktında sürülüp ekildiler, gübrelendiler. Yaz gelince buğdaylar boy attı. Altın renkli başaklar hafif rüzgârın tesirinden deniz misali dalgalanıyordu. Orak 12 günde bitti. Hem de kaliteli yapıldı. Elde edilen başarı çok sevindiriciydi. Dekar başına 200 kilogramdan fazla buğday alındı.

Bütün bu başarılar işin iyi teşkilâtlandırılmasından ileri geliyordu. Bunda ise, Şabanofun en büyük payı vardı.

Osman KAROF

HÜSEYİN DEDENİN SEVİNCİ

Güneş kavuşmak üzereydi. Hüseyin dede, sokak kapusunun önüne oturmuş, küçük mektep çocuklarının oyununu seyrediyordu. Ara sıra gülümsüyor ve tekrar ciddi bir tavır alıyordu. Birden bire kaşlarını çatarak derin derin düşünmeğe başladı. Küçük çocukların bugün mesut hayatları, ona kendi bedbaht çocukluk günlerini hatırlattığı besbelliydi.

* * *

Çok görmüş, çok geçirmişti Hüseyin dede. Daha küçük yaşlarında çıraklık tak demişti canına. Yaz ve kış boğazı tokluğuna çalışıyordu. Uzun zaman hep böyle yaşadı. Ailesini güç halde geçindiriyordu. Babadan kalma bir saman örtülü evden başka, ne bir karış toprak ne de bahçesi vardı. Hüseyin dede 60 ına kadar hep böyle yaşayıp durdu.

* * *

Senelerden 1956. Çukovets köyünde kooperatif kurulacakmış diye söyleniyor. Bazı kimseler iyi, bazıları ise fena olacakmış gibi çeşit yorumlarda bulunuyorlardı. Hüseyin dede sevinenlerin arasındaydı. Kooperatife ilk yazılan da o oldu.

—Hüseyin dede, gel yapma, aklı başında adamsın, diye akıl verenler ve hattâ küfür edenler bile oldu ihtiyara. Seslemedi onları. Canla başla işe sarıldı. Ozamana kadar zenginlerin evlerinde hızmekârlık yapıyordu. Şimdi yine çoban oldu. Amma artık çorbacıların koyunlarını değil, kooperatifin koyynlarını, kendi koyunlarını güdüyordu. Onlara göz bebeği gibi hizmet ediyordu. Sabahın erken saatlarından gecenin geç vaktına kadar otlatıyordu koyunları. Hem otlatıyor, hem de

Koyunlarım sürü sürü
Yaylaların bülbülü
. . . . . .

türküsünü çekiyordu candan. Koperatif bloklarında çalışan zvenolar saatlarca Hüseyin dedenin şen türkülerini dinliyorlardı. Tam 5 sene koyunlara hizmet etti bu ihtiyar kooperator. Hayatından ve işinden son derece memnundu. Amma Hüseyin dedenin yaşı artık epeyce ilerlemiş, kuvveti de azalmağa başlamıştı. Ne kadar zor da olmuş olsa, koyunlardan ayrılmak mecburiyetinde kaldı.

Hüseyin dede şimdi de sık sık koyun fermasına kadar iniyor, koyunların vaziyeti hakkında uzun boylu konuşuyor çobanlarla. İhtiyarı, tecrübeli bir çoban gibi tanıdıkları için, fermada çalışanlar onun öğütlerini büyük bir alâkayla dinliyorlar. Hüseyin dede genç çobanlara dönerek:

—Eh, çocuklar, siz bahtiyarsınız. Köyümüzde TKZS kurduğumuz zaman, bugünkü şartlartdan eser bile yoktu. Amma boyun eğmedik, bütün güçlükleri yendik. İlk günlerde elde ettiğimiz gelir de yüksek değildi. Bugün koyunlardan aldığımız süt, yapağı ve kuzuların mikdarını gördükçe ferahım kat kat artıyor, diye defalarca çobanlara anlatıyordu.

Hüseyin dede bahtiyar ihtiyarlık hayatını Halk idaresine borçludur. Onun için şanlı 9 Eylül bayramını büyük bir sevinçle bekliyor.

Turhan AKİFOF

İLİM OCAGI

Dokuz Eylüle kadar 9,939 cilt kitabı olan şehir kütüphanesi eski ve basık tavanlı bir binada yerleşiyordu. Halka dağıtılan kitapların sayısı senede 2400 e varmıyordu.

Son iki yıl zarfında şehrimizde iki katlı modern bir kütüphane binası yükseldi. Bu ilim ocağında bir yılda 100,000 den fazla kitap okunuyor. 75,000 cilt kitabı olan bu kütüphanenin kapıları, sabahtan akşama kadar yüzlerce okuyucuya ardına kadar açıktır. Genç ihtiyar, kadın erkek burada manevi ihtiyaçlarını gideriyorlar. Hergün yüzlerce işçi, talebe, münevver ve mütehassıslar kendi mesleklerinde yüksek başarıya ulaşmak için kütüphanenin zengin kitap fondundan faydalanıyorlar. Lâmiha Mehmedova, Celil Celilof, Sabahali Salimova ve daha bir çok kimseler kütüphanemizi en çok ziyaret eden okuyucularımızdandırlar. Fevzi Ismailof gıyabi tahsiline devam ettiği için fizik ve matematik ilmine ait bütün aradığı kitapları burada buluyor.

Sancak kütüphanemizde türkçe kitapların sayısı da az değildir. Bunlar arasında büyük türk şairi Nazim Hikmetin şiir ve dramları, Sabahattin Alinin hikâye ve romanları, bulgar yazarlarının türkçeye tercüme edilmiş bir çok eserleri var. Herkez tarafından büyük bir merakla okunan Maksim Gorkinin „Ana“ romanını da raflarda bulmak güç değildir.

Cağdaş progresif türk yazarlarının eserlerini halka ulaştırmak için hususi dikkat çevriliyor burada. Son zamanlarda çıkan ve Türkiye gerçekliğine ağır darbe indiren Aziz Nesinin hikâyeleri ve „Zübük“ romanı, Yaşar Kemalin „Orta direk“ romanı, Fakir Baykurtun „Onuncu köy“ romanı raflarda uzun zaman eylenemiyorlar. Her şeyi bilmek isteyen okuyucularımız buna imkân vermiyor.

Kütüphanenin ikinci büyük salonunda 200 den fazla çeşitli başlıklı mecmua ve gazeteler serilmiştir. Bunların arasında vatanımızda türk ahalisi için yayınlanan „Yeni hayat“ mecmuası, „Yeni ışık“ ve „Halk gençliği“ gazeteleri de yer almaktadırlar. Ayni salonda 1,500 ciltten fazla ansiklopedi, lügât ve kılavuzlar da hususi raflara dizilmişler. Okuyucular istediği vakit sevdikleri mecmua ve gazeteleri alıp okurlar burada.

Kütüphanede iki seneden beri okuyuculara daha yakından yardımda bulunmak için bir de „danışma“ şubesi açıldı. Her bir okuycu istediği ve merak ettiği bir mevzuda, kütüphaneden yazılı veya şifahi olarak malúmat alabilir.

Kitap, daima insanın manevi hayatında büyük yer almıştır. Kitap, zamanımızda halkımızın kültür alanında yükselmesi için komunist ve estetik terbiyesi uğrunda eşi olmıyan bir silâhtır. Kitap vasıtasiyle insan ilim dünyasına, sanat ve edebiyat alemine girmektedir.

Dokuz Eylülden sonra Halk idaremiz, halkımızın kültür alanında ilerlemesi için büyük kaygılar göstermektedir. Güzel Silistramızın merkezini süsliyen sancak kütüphanesi binası da, Partiya sayesinde elde edilmiş bir kültürel başarıdır.

Halime KAVALCİEVA

Пред новата учебна година

ПОДГОТОВКАТА ТРЯБВА ДА СЕ УСКОРИ

УЧИТЕЛСКИЯТ колектив на основното училище в село Ножарево още в края на месец април обсъди и прие план за образцова подготовка на новата учебна година. Предстоеше основен ремонт на сградата, тъй като мазилката се беше надигнала и напукала, а покривът разнебитен. Много средства бяха отпуснати от местния съвет и Окръжния народен съвет и с тях бяха закупени доста строителни материали. За да се реализират икономии, учителите и учениците още на 15 юни изкъртиха старата мазилка на класните стаи. Но... ремонтът замръзна за повече от месец и половина, тъй като народният съвет в Главиница едва от 5 август осигури електротехници, които да поправят инсталацията, за да започне измазването на стаите.

Сега хората от строителната бригада при ТКЗС усилено измазват стаите. Много старателно работят майсторите Хълми Османов, Рашид Мехмедов, Осман Каров, помощниците Мехмед Ебазеров и Кадир Аптишев. Те обещават да завършат мазилката най-късно до 16 август, за да започне и боядисването навреме. Необходимо е сега дежурните учители да организират големите ученици, та боядисването на стените, вратите и прозорците, на черните дъски и чиновете да стане по-бързо и по-евтино.

Учебната година наближава, а предстои да се открива осми клас. Обаче досега са изготвени само списъците на учениците. Трябва чрез местния народен съвет и отдел „Народна просвета" при ОНС да се обезпечи обзавеждане на материалната база—кабинети и работилници, да се закупят много нови нагледни средства. В това отношение се изостава застрашително. Нищо не е направено и за закупуването на тетрадки и учебници за осмокласниците. Не са доставени и учебниците по турски език за всички класове. „Печатни произведения" все още не ги доставят.

На ремонт подлежат също някои от нагледните средства, географската площадка, оградата на училището. За кога е оставен този ремонт? Време няма и за консултации с учениците за поправителен изпит.

Много са недовършените задачи по подготовката на новата учебна година в с. Ножарево и затова ръководството на училището и народният съвет в Главиница трябва да ускорят подготвителната работа и осигурят навременно завършване на ремонта, на организационните и педагогическите мероприятия, за да не се закъснява като други години.

Ахмед ДЕМИРЕВ

нашият конкурс — 20 години Свободата на

ЕЛАТЕ В ДОБРУДЖА!

Елате в Добруджа сред знойно лято,
когато слънчогледите цъфтят,
а край пчелина гъстите рояци
отрано медовината берат.

Попили хлебен дъх от черноземa,
житата са привели класове.
Към тях комбайни тежки път поемат,
размахали огромни сърпове...

При жътва все е късно за умора,
дори когато падне вечерта.
Сънят в пшеничните простори
пропъжда я с неземна лекота.

И бодростта се люшва в тишината.
Отново екват шумни смехове
и тръпне силата на равнината
в най-скъпите за хляба мигове...

Елате в Добруджа през златна есен,
когато царевицата узрей,
да вкусите от хляба пресен,
от виното червено, що се лей.

Тук хората от слънце обгорели
посрещат всеки с весели лица,
здрависват се със длани загрубели,
разтварят непристорени сърца.

Тук хората за двадесет години
създадоха епоха—красота!
Затуй щастливо грее във очите им
най-чистата и щедра светлина.

Тодор КОНДОВ

Усърден киномеханик

В село Кайнарджа от дълго време не се полагаха почти никакви грижи за киносалона. Той стоеше неремонтиран и замърсен, докато киноператор стана Никола Богданов, който се погрижи за измазването му, за боядисването на цоклите и стените му.

Никола Богданов положи грижи и за уголемяване и подреждане на сцената, за попълване на салона с 380 стола. Така се създадоха много добри условия за прожекции на филми и за репетиции на самодейните колективи. Затова всички кайнарджанци са доволни от неговата усърдна съзнателна работа, която той върши винаги с успех, тъй като умее активно да заинтересува с тези въпроси ръководителите на народния съвет и читалището и винаги разчита на тяхната подкрепа.

Шербан СТОЯНОВ

Не само обилната храна и хигиенният режим са източник на добро детско здраве. Всекидневните закалителни упражнения също са прекрасно средство за заякчаване на тялото. Те винаги създават бодро, жизнерадостно настроение.

НА СНИМКАТА: Възпитаниците от детската градина „Герман Титов" в Силистра по време на закалителни упражнения.

НОВА КНИГА ЗА СМИРНЕНСКИ

ЖИВОТЪТ и делото на големите творци години наред вълнуват не само читателите. Те занимават и техните изследвачи. И понякога, както при Шекспир например, написаното за тях многократно надминава по обем написаното от тях. За съжаление има случаи, когато някой творец незаслужено е отминаван дълго време.

Появата на Смирненски на литературния хоризонт бе забелязана веднага. Но въпреки че вече четири десетилетия неговите творби се четат и вълнуват, за певеца на огнените гриви все още сравнително малко се пише. Литературната критика все още му е длъжник.

Новата книга на Васил Колевски „Литературната критика за Христо Смирненски" е посветена тъкмо на този въпрос. В нея той прави преглед на всичко написано за поета досега и го подлага на внимателен разбор. От този добросъвестен труд се вижда, как е лъкатушел пътят на българската и отчасти на чуждестранната критическа мисъл при оценката на поета. Посрещнат възторжено от Георги Бакалов и други свои съидейници-съвременници, той отначало е отминат с пренебрежително мълчание, а малко по-късно е получил класовото отрицание от страна на буржоазната критика. В книгата е показано явно безсилието на буржоазния печат — като се почне от писанията на вестникарите около „Слово" и се свърши с „гаубичния огън" на „Златорог" — да отрекат или поне омаловажат делото на пролетарския поет. Признавайки Смирненски те трябвало да признаят несъмнените успехи на пролетарското изкуство.

Толкова по-странна е тенденцията, появила се в началото на 30-те години и продължила в една или друга степен до преди няколко години. Става дума за опитите да се омаловажи или засенчи големия поет и от страна на пролетарския печат.

Въпреки съпротивата на редица партийни литератори, „господствуващата левосектантска върхушка в партията", водена от тесногръди, догматични подбуди налага незаслужена и неестествена забрава на неговото литературно дело. В името на високите принципи започва безпринципен бой срещу най-яркото дарование на комунистическата литература дотогава. Получава се чудновато „единомислие" между крайно десния и крайно левия флаг на идейното бойно поле. Но докато старанията на буржоазните писачи будят смях със своето безсилие, присъдата изречена от своите е толкова по-незаслужена. Тя, малко или много, тегне върху Смирненски и през целия културен период. „Но въпреки виснещото вето на левосектантското ръководство на партията", въпреки сянката на култа, сиянието на неговия талант не може да бъде помрачено.

Колевски се спира и на въпроса за наличието на символистичен реквизит в творчеството на поета. Той справедливо отбелязва, че е „неправилна тенденцията... Смирненски да се изолира херметически от това нашумяло на времето литературно течение".

В заключение на своята книга авторът изказва интересни мисли за ролята на Смирненски за утвърждаването на социалистическия реализъм у нас, върху проблемите на социалистическия реализъм въобще. Студията на Васил Колевски е ценен принос за изясняване на редица явления, свързани с личността и творчеството на великия пролетарски поет.

Димо БОЛЯРОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

НА ДОБЪР ПЪТ, ФУТБОЛИСТИ!

Особена радост изпълва сърцата на всички любители на футбола при мисълта, че днес 16 август, ще започнат състезанията от „Б" републиканска футболна група. Тук нашият окръг ще бъде представен с един отбор — „Доростол"и с четири отбора в зона „Дунав": ДМЗ „Стомана", „П. Хитов" — Тутракан, „Червена звезда"—Дулово и „Ст. Саров"—Калипетрово.

Определено може да се каже, че нашите зрители имат не само влечение към футбола, но имат разбирания по футболната игра, в състояние са да правят справедлива и точна оценка на играта на отделните състезатели. Затова може би тази година те разчитат на едно добро класиране на нашите отбори и преди всичко на доростолци в групата на кандидат-майсторите.

Но наред с това не бива да се забравя и това, че отборът на „Доростол" тази година ще играе сред упорити и опитни отбори, някои от които са участвували съвсем наскоро и в групата на майсторите: „Спартак"—Варна, „Локомотив"—Горна Оряховица и др. Но всички се надяват, че нашите състезатели няма да ни посрамят. От последните играни срещи стана ясно, че отборът има сили, има възможности да се равни с добрите отбори в групата.

Нека не се забравя, че Силистра има славни спортни и конкретно футболни традиции. Тези традиции ежегодно трябва да се отстояват, да се развиват. Силистренци още не са забравили играта на „Септември", а по-късно и на „Доростол", които донесоха много спортна слава на града ни. Те често побеждаваха с големи резултати своите противници и откровено може да се каже, че в спортно отношение градовете като Толбухин, Русе, Коларовград, Михайловград, Враца бяха далече по-назад.

А състезателите тогава — Христо, бай Илия, Пецата, Джижито, Кабата, Кирчо, Митко, Стефко и други — играеха при твърде лоши условия. Липсваше най-напред екип, нямаха треньор, нямаха активни почивки. Но въпреки това играеха със жар, с огън. Те обичаха футбола и публиката. И най-важното—уважаваха любителите на футбола, стремяха се да задоволят техните изисквания на терена. Затова и зрителите им се отплащаха с внимание и обич. Макар оттогава да са изминали толкова години, силистренци все още помнят тяхната игра—прекрасна и емоционална. Оттогава футболът спечели още повече привърженици и сега той —футболът от висока класа — е станал необходимост за нашия окръжен град.

Днес на нашите състезатели са създадени прекрасни условия за тренировки, за развитие. Отборът е заобиколен с грижи и внимание. Сега дружеството има опитен треньор. От наблюденията се вижда, че той е находчив, учи състезателите на това, което ще срещнат в играта, работи над тяхната физическа и морална подготовка. Неговите тренировки са разнообразни, съчетани с игри, което ги прави интересни и увлекателни за състезателите. Работата на треньора Д. Динев е улеснена и от това, че тази година отборът разполага с добри състезатели, физически здрави, с добър усет към футбола. До голяма степен се подобри дисциплината в отбора, другарските взаимоотношения между състезателите.

Първата футболна среща на „Доростол" е днес, с отбора на „Чавдар"—Бяла Слатина. Тя може и трябва да се спечели. За това са налице всички условия. Необходима е само силна воля за победа. Ние, привържениците на кръглата топка, постарите състезатели, защищавали името на града преди години, сме убедени, че доростолци ще вложат всичко, за да изтръгнат победа. Привържениците на футбола от Силистра ги изпращат с най-добри пожелания, с очакване да се завърнат с победа.

Стоян СТОЯНОВ

Активна физкултурна дейност в лагера

В силистренския пионерски лагер „Кранево — 2" се развива широка физкултурна работа. Заедно с пионерите от различните училища тук са изпратени една част от най-добрите баскетболисти на пионерските отбори в окръга ни. Под ръководството на специалистите те обогатяват спортните си навици и повишават майсторството си.

Срещите на нашите лагеруващи баскетболисти с пионерите от други градове показват голям превес на силите им. Нашите победиха например русенските пионери и пионерки съответно с 48:12 и 56:8. Най-оспорвани бяха срещите със средношколците от Видин. Макар да са по-възрастни (те са десетокласници и единадесетокласници), макар да са и по-големи на ръст, те не можаха да удържат на нашата бърза игра и бяха победени с резултат 28:37.

Много интересна беше баскетболната среща с пионерите от международния лагер, в която също победихме с 48:26 при пионерите и 53:25 при пионерките.

Освен активните баскетболни тренировки и срещи в лагера се организират и състезания по атлетика и гимнастика.

Стоян ЦОНЕВ

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

ЗЕМЯТА ДИША

СОТКРИВАНЕТО на лунното и слънчево притегляне бяха обосновани научно морските приливи. Днес инженерите вече проектират и започват да изграждат грандиозни приливни водноелектроцентрали.

Обаче на Луната и Слънцето са подвластни не само морските стихии и океаните. Те притеглят атмосферата, кората и самото ядро на земята.

Размерът на приливните колебания зависи от положението на Луната и Слънцето. В максимума те достигат до половин метър. Например в Москва големината на колебанията възлиза на 40 см. Но те не се усещат: земната вълна обхваща площ от стотици километри, а скоростта на повдигането и спускането е нищожна—около 1 мм в минута.

Учението за земните приливи е възникнало относително скоро. Но днес то вече се е оформило в самостоятелен клон от науката за Земята. С изследване на това явление се занимават много научни учреждения в СССР, ръководени от Института за физика за земята към Съветската академия на науките.

Светлана Винокурова и Аркадий Симонян, кореспонденти на съветската агенция по печата „Новости" са интервюирали видния съветски учен Николай Парийски, завеждащ Отдела за вътрешния строеж на Земята към Института по физика на Земята и доктор по физикоматематически науки.

Какво са успели да направят учените в областта на изследването на земните приливи и отливи и какви са перспективите на тези изследвания — това бил първият въпрос, който те задали на учения.

Напоследък, е заявил Николай Парийски, учението за земните приливи се развива изключително бурно. Това се и подразбира. Появиха се голям брой изключително точни уреди и бяха разработени оригинални методи за изследване с електронноизчислителни машини. Съветските учени Борис Перцев и Павел Матвеев разработиха нови методи за анализ на земните приливи. Тези методи получиха широко разпространение у нас и в чужбина.

Резултатите от научноизследователските работи по земните приливи ще помогнат на геолозите да дадат точна прогноза на генезиса, разпределянето и миграцията на полезните изкопаеми, ще подскажат решения на много важни и практически проблеми.

Когато Земята диша, е продължил ученият, когато ние се качваме нагоре и спускаме надолу заедно с почвата, къщите и градовете, силата на тежестта съответно намалява и се увеличава. Върху това е изграден и най-точният от съвременните методи за изследване на земните приливи — чрез измерване силата на тежестта при колебанията на Земята. Новите изключително точни гравиметри долавят промени в силата на тежестта само от една милиардна част от нейната величина. Това е равносилно на претеглянето на един тон товар с точност до един милиграм.

Вторият метод за изучаване на приливните деформации на Земята се състои в прецизното измерване на промените в наклона на земната повърхност с помощта на дистанционна фото-електрическа регистрация.

Гъвкавата вълна на земните приливи наклонява повърхностните слоеве на Земята. Цяла Москва например не само се повдига и спуска нагоре и надолу, но се и отклонява от перпендикуляра спрямо земната повърхност, като описва сложен конус около линията на отвеса. Наклоните, наречени приливни наклони са твърде малки. Противоположните краища на Москва, намиращи се на 20 км един от друг, се покачват и спускат един спрямо друг на няколко милиметра.

Такива малки и най-вече бавни наклони са съвършено безопасни за сградите и водоснабдяването и засега все още не се вземат под внимание при конструирането даже и на най-сложни заводски и научни инсталации, но не е изключено при понататъшното развитие на техниката да се наложи те да бъдат взимани под внимание.

Един от най-добрите модели на моделните наклономери е разработен неотдавна от съветския изследовател Алексей Островски. Той позволява да се наблюдават изменения в наклона с точност от една десетхилядна секунда, т. е. да се забелязват относителни вертикални изместания от една десета от милиметъра при два пункта, намиращи се на 200 км един от друг. Такова увеличаване на точността на измерванията на приливните измепения в силата на тежестта и наклона откри нови пътища за проучване на вътрешния строеж на Земята в цялата й дебелина.

Приливните деформации на Земята, които ние измерваме и изучаваме на повърхността, зависят от разпределянето на гъвкавите свойства и плътности в цялата земна дебелина, както и от свързването между отделните земни пластове.

При земните приливи жителите на Централна Азия изпитват по-слаби колебателни движения, отколкото жителите на Европа. Амплитудата на земните колебания в Европа е 30 см.

Обяснение на това явление дадоха изследванията, направени в европейската и азиатската част на страната. Изследователите откриха дълбочинна неоднородност в строежа на земната мантия. Очевидно именно това предизвиква разликата в колебанията. Беше създадена хипотеза, че Земята е съставена от големи блокове с размер от няколко стотици до хиляди кубически километра.

Резултатите от измерванията на приливите в централните райони на най-големия континент —азиатския, където влиянието на морските приливи върху огъването на земната повърхност е най-малко, показаха, че покачването и спускането на земната повърхност в центъра на азиатския континент са с една четвърт по-слаби, отколкото в Европа.

Наклономерните наблюдения на приливите показват, че горните пластове на Земята имат разнороден строеж. Тези изследвания са насочени сега към по-подробно проучване на блоковата структура и дълбочинните пукнатини, които са особено интересни за геолозите и геотектониците.

Забелязано е, че приливите закъсняват с 6-8 минути. Досега се смяташе, че земните приливи нямат такова закъсняване, понеже наблюденията не бяха достатъчно точни и продължителни. Съществуването на такова закъснение говори, че Земята не е идеално гъвкава, и дава нов метод за проучване на нейната структура.

Това, че „твърдите" земни приливи закъсняват, говори, че приливните гърбици не гледат право към Луната, а са наклонени малко в страни поради земното въртене. При това между Земята и Луната възникват силови моменти.

Лунното притегляне забавя въртенето на Земята, а появяването на приливни деформации на Земята заставя Луната да се отдалечава от Земята и да се върти около нея все по-бавно — това удължава продължителността на месеците. Забавянето на въртенето на Земята и увеличаването на лунната орбита са отдавна известни на астрономите. Преди тези явления се обясняваха само с влиянието на морските приливи. Новите изчисления показват, че съществена роля тук играят и твърдите земни приливи.

НОВИ КНИГИ

ИВАН ВАЗОВ
Съчинения в 4 тома.
БП.

Том I
— стихотворения

Том II
— повести и разкази

ТЪРСЕТЕ—ТЪРСЕТЕ
УСЛУГИТЕ НА ЦЕХА ЗА ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ ПРИ ТПК „ДУНАВ" — СИЛИСТРА
Срещу минимално заплащане износените Ви и замърсени дрехи ще добият нов и свеж вид.
Цехът се намира срещу новия хотел — тел. 22
ТЪРСЕТЕ—ТЪРСЕТЕ
ТЪРСЕТЕ ТЪРСЕТЕ

ОБЯВА
ДИП „Добруджа" — Силистра търси работнички за ученички-тъкачки.
Постъпване на 25 т. м.
Справка „Личен състав". Телефон 5.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 97 (805) | Вторник, 18 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Още две знамена в Силистренски окръг

Снощи в тържествено украсения салон на Окръжния народен съвет—Силистра се състоя тържествено събрание на търговските работници от държавния сектор на търговията на дребно и Окръжното търговско предприятие по случай награждаването им с преходни червени знамена за отлична работа през второто тримесечие на годината. Гости на събранието бяха др. ГРИГОР ВАКЛИЕВ—заместник министър на министерството на вътрешната търговия, др. ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ — секретар на ОК на БКП, КОЛЬО ЦОНЧЕВ—секретар на Централния комитет на профсъюза на работниците от търговията, др. СТЕФАН АНДРЕЕВ— заместник-председател на Окръжния народен съвет.

Другарят Георги Стоянов прочете кратка информация за състоянието на търговията в Силистренски окръг през второто тримесечие. Той подчерта, че държавните предприятия са изпълнили плана за стокооборота за второто тримесечие 104 на сто, а за шестмесечието 107 на сто.

При бурни ръкопляскания заместник министърът на вътрешната търговия др. Григор Вакliев връчи на Георги Стоянов—началник отдел търговия при ОНС, ПРЕХОДНОТО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ, с което Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи награждават работниците от държавния сектор от търговията на дребно и на Драгомир Драгнев—директор на ОТП Силистра, ПРЕХОДНОТО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ на Министерството на вътрешната търговия и ЦК на профсъюза на търговските работници за най-високо изпълнение на плановете през второто тримесечие. Връчвайки знамената, той пожела на първенците да работят още по-упорито и да запазят знамената и през третото тримесечие.

Търговските работници бяха поздравени с високото отличие от др. Йордан Георгиев, секретар на ОК на БКП, и от Кольо Цончев, секретар на ЦК на Профсъюза на търговските работници.

Накрая, с бурни ръкопляскания, присъствуващите приеха призив към търговските работници в страната за осигуряване на по-високи успехи в чест на 20-годишнината от Девети септември.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

В ЧЕСТ НА ВЕЛИКИЯ ПРАЗНИК—

ТРУД ЗА НОВИ ПОБЕДНИ ДЕЛА

ПАСПОРТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА

ТРУДОВ РАПОРТ

От колектива на XIII бригада „Вела Пискова“ от цех „Ракита“ при Промкомбинат „Камъшит“.

РАПОРТУВАМЕ, че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България постигнахме следните достижения в изпълнение на своето обещание:

Изпълнихме осеммесечния си план за седем месеца.
Произведохме надпланова продукция за 6 029 лева
Проведохме редица културно-масови мероприятия.
Обещаваме да изпълним деветмесечния си план с тридесет дни предсрочно.

Рапортува: Руска ИВАНОВА
бригадирка

* * *

В ОТГОВОР на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай двадесетгодишнината на Девети септември ние, членовете на КОЛЕКТИВА ПРИ ПРИСТАНИЩЕ ТУТРАКАН обещахме да преизпълним плановете си по обем и физически тонове. С радост и законна гордост

РАПОРТУВАМЕ

че изпълнихме с чест дадената работническа дума. Деветмесечния си план изпълнихме на 12 август 1964 година. Четиридесет и девет дни преди срока при план 47 000 физически тона, колективът обработи 47 500 тона.

Вдъхновени от постигнатите успехи ние обявяваме дните до 9-ти септември за ударни и даваме дума в чест на юбилейния празник да изпълним предсрочно десетмесечния си план и да завоюваме паспорта на трудовата слава.

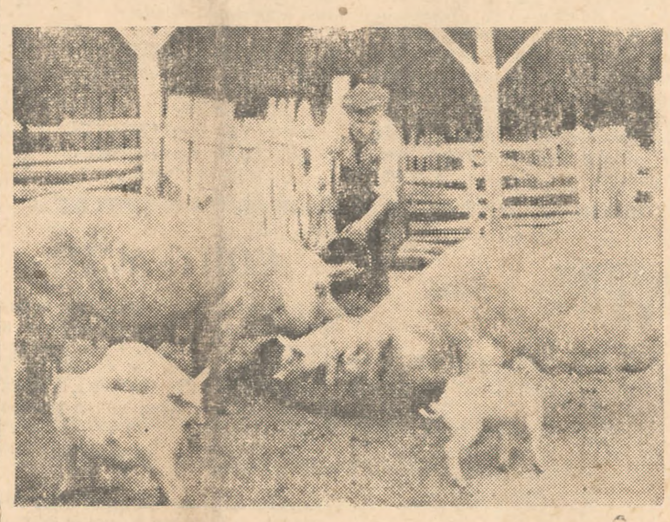
От колектива на пристанището

УВЕРЕНИ В СИЛИТЕ СИ

Трудовата надпревара в цеховете на Промкомбината в Тутракан жънеше за всеки отчетен период богати плодове. Сплотени, уверени в силите си работниците имаха един стремеж — да посрещнат Девети септември с преизпълнени планове и обещания и да поднесат този скъп дар на Деня на свободата.

Ето и сега, в навечерието на празника те постигнаха нов успех. Много от цеховете с по двадесет-три десет дни преди срока отчитат края на осеммесечието. Между най-добрите се нарежда отделът за веломото ремонти с отговорник Димчо Димов, който е извършил работа за 24 950 лв при план 20 600 лева. Преизпълнение на плана има и цех „Мир“ с ръководител Тодор Пейчев, и цехът за мебели с ръководител Бела Сулай. За първото място претендират и клонът за дърводелски услуги с ръководител Кръстю Лунгов, който отчита 101 на сто изпълнение на плана. Не по-назад е и часовникарският отдел. Благодарение на съзнателната работа на неговите членове и на добрата организация на труда, въведена от отговорничката му Здравка Любенова отделът вместо 4 800 лв е реализирал 4 940 лева.

Георги ЛЮБЕНОВ

Свинегледачът Пейчо Пейчев от с. Коларово в чест на двадесетата годишнина на свободата се бори за завоюване Паспорта на трудовата слава. Неговото обещание е да получи 455 прасета. Досега обаче е получил 490.

ДИП „ЛИПА“ ПРЕД ПРАЗНИКА

В разгорялото се социалистическо съревнование между 32-те дървообработващи предприятия в страната през второто тримесечие на 1964 година, колективът на ДИП „Липа“ е обявен за национален първенец и носител на преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите.

За връчване на знамето дойдоха председателят на комитета за горите и горската промишленост професор МАКО ДАКОВ и членът на Централния комитет на профсъюза на работниците от горската и дървообработващата промишленост ИВАН МАСЛАРОВ. На тържественото събрание присъствуваха и другарите МИКО НИКОЛОВ, секретар на ГК на БКП — Силистра и ЛЮБЕН ЙОВЧЕВ, главен инженер при Окръжното управление на горите в Русе.

В доклада си директорът на предприятието ИВАН ДИМИТРАНОВ подчерта успехите, постигнати през второто тримесечие на годината. Планът за обема на промишлената продукция е изпълнен 103, 34 на сто, за производителността на труда 106,19 на сто, реализирана е икономия от себестойността 48 560 лева и печалба 64 411 лева.

Докладчикът съобщи и радостната вест, че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България планът за осеммесечието е изпълнен предсрочно с 16 дни. Седемдесет на сто от изработената продукция е с високо качество и е предназначена за износ.

Тези успехи показват, че е изживян онзи период, когато предприятието не изпълняваше своите планове и че това е вече история, която няма да се повтори.

Връчвайки преходното знаме др. Мако Даков поздрави колектива с голямата трудова победа и му пожела по-нататъшни успехи.

Заедно с преходното знаме, на ДИП „Липа“ се дава парична награда от 910 лева. За дългогодишна и непрекъсната работа бяха наградени с почетна значка 15 проявили се работника.

Поемайки знамето директорът Иван Димитранов обеща, че колективът ще се бори за запазването му и за преизпълнение на дадените обещания пред Партията и правителството.

инж. Г. БОЯНОВ

ЗА УПОРИТИЯ ТРУД НАГРАДА

Алфатарци както и калипетровци, са били прочути овцевъди още в миналото. Гледали са по много овце, правели са хубаво сирене, продавали са по-ранни агнета на пазаря от другите. Любовта си съм овцете те пренасят в общественото овцевъдство, когато в с. Алфатар се основава ТКЗС.

Овцете, които стопанството отглежда сега са 3 500. Овчарите — опитни овцевъди от много години— са 27 души. Бригадир им е Марин Господинов, ползващ се с авторитет между тях. Повече от всякой друг път се трудиха те през зимата, когато овцете се агнеха, после, когато ги дояха и сега, когато се провежда осеменителната кампания. Винаги дежуреха в овчарниците и не допуснаха нито едно агне да умре. Използваха най-рационално пашата и вместо 140 т овче мляко стокова продукция, надоиха 156 тона. Настригаха и 13 50) кг вълна. Изразена в пари стоковата продукция възлиза с 12 000 лева в повече от планувaната.

Причините за постигнатото се крият единствено в умението, което проявяват овчарите при храненето и гледането на овцете.

Никола НАНЕВ

И ПОСЛЕДНИТЕ ДЕКАРИ СА ИЗОРАНИ

Тази година механизаторите от бригадата на Ебазер Мансъров от Дулово, имат да извършват дълбока оран върху 4 000 декара площи. От дългогодишен опит те знаят, че високи добиви от пролетниците се получават от ония блокове, които са изорани през месец август.

Ето защо, още в началото на месец юли успоредно с жътвата те започнаха и есенната дълбока оран. С две тежки машини ДТ-54 трактористите Тефик Реджебов и Мухарем Зейналов, заедно със сменните трактористи Сали Хаккъев и Али Матемов работиха денонощно като при план 60 декара на едно денонощие изораваха средно над 100 декара. При това и агрономите и бригадира са доволни от качеството на извършената работа, защото навсякъде оранта е на нужната дълбочина — 32-35 см.

Сега, в навечерието на големия празник, когато трудовите колективи отчитат изпълнението на дадените обещания, дуловските механизатори се поздравяват с голям успех. Те завършиха и последните декари дълбока оран още на 10 август и сега усилено подготвят освободените от пролетниците площи за есенна сеитба. Досега имат извършена над 300 декара лятна предсеитбена оран.

За да стане още по-богата реколтата от пролетниците през идущата година, близо 350 декара площ кооператорите наториха основно с над 1 600 тона оборски тор като на декар разхвърлиха близо по 5 тона.

В съревнованието между трактористите от района на стопанството в чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас, дуловските механизатори се наредиха на едно от първите места.

Хаккъ ЗАИМОВ

СЕМЕНАТА ЩЕ БЪДАТ НАВРЕМЕ ПОЧИСТЕНИ

Добре се справят тая година бабукци с почистването на семената за есенната сеитба. От заплануваните за посев 470 тона зърно, вече са почистени 353 тона.

На какво се дължат тия успехи? Преди всичко на добрата организация на това важно мероприятие. Семената за цялото стопанство се почистват в бригадите на с. Казимир и Бабук. При това работата е разпределена според сортовете на пшениците. В Казимир със селектор „Петкус“ се почиства пшеница от сорт „Безостая—1“. Отговорникът на машината др. Желязко Митев и младият му помощник—комсомолецът Тодор Атанасов, добре се справят с поставената им важна задача. Досега от 225-те тона пшеница, която трябва да почистят, те са подготвили вече 122 тона.

В Бабук работата около селектора се ръководи от др. Георги Йорданов Пенков. Негови помощници са комсомолците: Йордан Иванов, Къню Атанасов Кънев и Атанас Стоянов. Селекторът работи непрестанно. Др. Пенков се грижи за неговата техническа изправност и следи за качеството на работата. Той не допуска нито килограм пшеница да бъде лошо почистена. Пряк отговорник за подготовката на семената в бригадата е участъковият агроном Александър Върбанов. Досега тук са почистени 86 т. от сорта „100—10“ и 80 тона от сорт „301“.

На ден в двете бригади през машините преминават 10 т. зърно. Ечемика и ръжта ще бъдат подготвени след като се привърши с пшеницата, и селекторите бъдат нагодени за работа с тия култури. За това досега са почистени само 1,5 тона ечемик.

За да се определи кълняемостта на семената, в Семеконтролната инспекция — Силистра са изпратени от двете бригади 10 проби пшеница от 3-те сорта и 1 проба ечемик. В най-скоро време се очакват резултатите. В стопанството ще бъдат получени и 50 тона почистен посевен материал от „Сортови семена“, чрез сортообмен.

Добре работят бабукци. Затова навреме и качествено ще подготвят семената за есенната сеитба.

Стефанка СТАНЕВА

Силажирането младежко дело

Тая година за животните на ТКЗС—Окорш трябва да се приготви 6 500 тона висококачествен силаж. Години наред при силажирането младежите вземат активно участие и сега то е наистина младежко дело. Изградиха се три младежки групи с 60 комсомолци, силажирали вече над 1 200 тона зелена маса.

Най-добре работят младежите от с. Вокил, ръководени от секретаря на дружеството Мехмед Расимов Баръшев. Комсомолците работят с голям ентусиазъм. Те са постоянно при РКС апарата. Досега са силажирали 350 т. зелена царевица. Те се борят за първо място не само в стопанството, но и в окръга. Добре работи и комсомолецът — механизатор — Васил Стефанов от с. Окорш. Той е нарязал вече над 450 тона зелен фураж със силажокомбайн.

Работата около силажните ями е механизирана. Извозената с ремаркета силажна маса механизирано се разтоварва. Средношколците я разпръсват. Притъпкването става също с машини.

Силажирането в стопанството е в своя разгар. До края на месеца то ще приключи. Младежите ще посрещнат с чест празника на свободата.

Велико СТАНЕВ

ТРУДОВО ОЖИВЛЕНИЕ В с. ПАДИНА

Макар че с. Падина е едно от най-малките в района на с. Главиница и има малко работна ръка, всички селско стопански задачи се извършват в срок. Почти винаги то е на челно място между другите бригади.

И сега бригадата на Мюмюн Рашидов води съревнованието. Тя първа започна прибирането на фасула и ваденето на захарното цвекло. Звеното на Талиб Абилов ва един ден успя да прибере и почисти близо 40 дка цвекло. Добивът от тая ценна култура обещава да бъде добър. При план 2 100 кг от декар работливите стопани очакват да получат по 2 400 кг. Почистеното цвекло незабавно се изпраща на захарната фабрика в гр. Русе.

Кооператорите от с. Падина посрещат празника на Свободата с голямо трудово оживление.

Р. ЕБАЗЕРОВ

За правилна предсеитбена обработка на почвата

Есенната сеитба е изключително важна кампания от образцовата подготовка и провеждане на която зависи полагането на здрави основи за решаването на зърнения проблем. Основният решаващ фактор в провеждането ѝ се явява подготовката на почвата, която трябва да се извърши така, че да гарантира дружно поникване на навреме засятото зърно, добро укореняване и братене на младите растения и буйното им развитие.

За успешното провеждане на есенната сеитба и за осигуряване производството на предвидените добиви от декар, извънредно важна е предсеитбената обработка на почвата. А да се извърши такава предсеитбена обработка, необходимо е площите да бъдат освободени навреме от предшественика и добре почистени от стъбла и други остатъци. Особено слънчогледовите стъбла стават пречка за качествена обработка, в резултат на което се получават лоши добиви. Примери за лошо почистени блокове из окръга през миналата есен могат да се посочат много и почти във всички стопанства, обаче по-характерен е случаят в село Казимир, където стъблата, изоставени след прибирането на зърното бяха валирани и заорани плитко в почвата. Оранта се извърши много лошо, с много неизорани ивици и прескачания на плуга по причина на набралите се стъбла под плуговете. При сеитбата всички стъбла са подбрани от ботушите на сеялките и разпръснати из целия блок, в резултат на което се получава много лоша сеитба с разпиляно и оставено на повърхността незаровено зърно.

Не бива стъблата да остават из нивата след прибирането на слънчогледа, а да се събират и ако не е възможно извозването им по-добре е да се изгорят на място отколкото да стават причина за лоша сеитба.

В недобро състояние бяха и царевичните блокове в много стопанства, в които не бяха почистени остатъците от царевичака, стъблата от тиквите и други бурени. Това се отразява особено лошо там, където се извършва плитка обработка на почвата и отпадъците, набирайки се пред плуговете стават причина за появяването на незаорани ивици и поставят сеялките в невъзможност да извършват качествена сеитба.

За това първата предпоставка за качествената подготовка на почвата е почистването на блоковете. Това може да стане много лесно със стеблоподбирачите с вили, които извършват отлична работа и с които всяко стопанство следва да се снабди в най-късо време от ремонтния завод—Толбухин и РТС—Тервел. Добре е стеблосъбирачите, които се получават от Тервел, да им се подсилят някои от възлите, така както е направено в ТКЗС —Алеково. Това ще създаде истинска условия за подготовката на почвата без буци, без незаорани ивици, с необходимата рохкавост и на желаната дълбочина.

Опитът от много години насам показва, че начинът и дълбочината на предсеитбената обработка на почвата за есенните житни култури зависи от предшественика, заплевеляността, торенето и от засушаването през лятото След ранните предшественици: фий, овес, грах, репица, първа фуражна култура царевица и други, следва да се извършва оран на 18-20 см дълбочина, едновременно с брануване, без буци—работа, за която в момента има много добри условия, особено след падналите валежи.

Тази оран се извършва рано, веднага след прибирането на реколтата и понеже до сеитбата има доста време, през което почвата заплевелява и се прибухтва от валежите, налага се да се извърши едно или две култивирания с едновременно брануване. Тази оран трябва да осигури най-високи добиви, но не така, както се извършваше в много стопанства миналата есен — накъртена на буци, което е наложило минаването няколко пъти с дискове, с валяци и в крайна сметка зърното не попада правилно, остава незаринато и дава слаба реколта. Такива случаи се наблюдаваха в отделни блокове на ТКЗС — Ситово, Сокол, М. Преславец, Кайнарджа и други.

Големи трудности се срещат при предсеитбената обработка и след късните предшественици — слънчоглед, царевица, захарно цвекло и тютюн. Характерно за нашия окръг е, че прибирането на тези култури се удължава, а много пъти се извършва и след най-благоприятните агротехнически срокове за сеитба на есенниците. Това налага прибирането на реколтата да се извърши в много сбити срокове, с участието на всички машини, предназначени за целта и всички работоспособни кооператори и работници.

Предсеитбената обработка в случая е необходимо да се прави с обикновените плугове, 5 и 7 корпусните греди и дисковите плугове (унгарски и югославски) на дълбочина 10-15 см с едновременно брануване, без да се допуща къртене на буци. Преди оранта да се внесат от 20-50 кг суперфосфат.

Лошо извършената обработка се отразява много зле върху засятата култура, каквито случаи има в много стопанства, но по-характерен е този в Бабук на цвеклов блок, на който беше засята пшеница — „Безостая 1“. По причина на лошата обработка и късната сеитба, в края на октомври и началото на ноември тя не даде никакви резултати, а в същото време при същия предшественик, но при добра обработка и навременна сеитба в съседното стопанство — Алфатар, се получиха над 300 кг зърно от декар от същия сорт.

В случай на силно засушаване и при невъзможност да се оре с плуг, оранта да се извърши с дискови люцилници добре натоварени, с добре наострени дискове и с ъгъл на свиване 45 градуса. Почвата да се оре на 8-10 см, а при нужда да се извърши и двупосочно.

Когато обаче предшественикът е пшеница или ечемик, каквито площи ще се засеят през тази есен почти във всички стопанства, предсеитбената оран да се извършва на дълбочина 20-22 см с плуг с предплужник и едновременно с брани, непосредствено след жътвата. Преди оранта трябва да се разхвърлят с тороразпръсквачки от 20-40 кг суперфосфат. Тъй като тази обработка се извършва рано, непосредствено след прибирането на предшественика, необходимо е да се култивира или дискува площта едновременно с брануване.

Пряката отговорност за подготовката на почвата носят главните и участъкови агрономи, които трябва да бдят непрекъснато за нейното качествено извършване. Добрата подготовка за сеитба на зърнено-житните култури тази есен в окръга ще бъде хубава предпоставка за получаване на високи добиви през следващата година.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 15. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Дълбока оран %	Силажиране %	Тютюн — нисш %
Айдемир	0	76	15.8	35
Калипетрово	17.6	83	34	40.6
Бабук	0.5	65.8	40	29.6
Алфатар	7	64	64.7	33.5
Алеково	9	89	17	34.9
Ширково	5	56	49	81
Смилец	17	97	28	45
Попина	3.6	65	18.5	76
Сребърна	15	54	71	65
Ситово	5.4	86	13	76
Срацимир	8	86.8	35	36
Кайнарджа	4.5	70	30	50
Голеш	2.8	52	14	27
Средище	9.2	63	19	41.7
Тутракан	9.2	50	29	38.8
Нова Черна	0.5	38	45	28
Старо село	0	51	56.6	59
Белица	12	52	41	72
Главиница	7.4	59	26	59
Ст. Караджа	0	68	31	53
Сокол	0.9	83	58	64
Зафирово	5.7	39	64	44
М. Преславец	23.2	89	11.5	38
Дулово	4.2	101	31	71
Междея	0	63	34	42
Окорш	5.8	45.7	17	60
Секулово	9.8	59	13	39
Добротица	10.5	50	71	57
Черновлик	3.8	61	36	58
Паисиево	10.8	61.1	41	71.6
В-ко ТКЗС	6.7	65.3	33.7	54..
ДЗС Силис.	X	X	71	40.8
„Н. Черна	1.3	37	33	40
„Я. Забунов	0	80.6	0. 5	36.6
„Окорш	0	31.5	5 4	59.3
В-ко — ДЗС	0.9	63	32	42.7
В-ко за окр.	6.4	65.3	33.6	53.3

ЧЕРНОЛИК

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

СЕЛА, ТРЪГНАЛИ ПО НОВ ПЪТ

МЕЖДУ най-изостаналите села в бившата Дуловска околия бяха и тези в сегашната Чернолишка община — Руйно, Яребица, Правда, Чернолик и Златоклас. Настъпеха ли летните месеци, повечето от селяните — бедни земеделски стопани — отиваха на гурбетчилък в Балчишко и Толбухинско, вземаха земя по ем от чорбаджиите и така изкарваха прехраната на семействата си. Особено селяните от Руйно и Яребица, които притежаваха най-слабата земя в района.

Тежък беше животът. Нямаше шосета, електричество и водоснабдяване. Хората пиеха вода от кладенци и гьолове, светеха си с кандила и газени лампи. Бедността и нищетата ги караха да строят къщите си от кирпичи и плетени пърти и да ги покриват със слама. Не напразно, спомняйки си миналото, по-възрастните казват: „Живеехме в бордеи. Навън, дъждът спираше, а вътре продължаваше да вали".

Непосредствено след 9 септември 1944 година Партията положи големи грижи за подобряване живота и поминъка в тези села. Една част от селяните бяха оземлени. Но единствено — правилният път за тях към заможен и щастлив живот си оставаше ТКЗС и за това през 1950 година бяха основани кооперативни стопанства в Чернолик и Правда, а през 1956 година и в останалите три села. Същите през 1958 година ее обединиха в един мощен и здрав колектив. И още същата година се увеличиха добивите от декар. И докато през 1956-1957 година кооператорите получаваха по 0,70-0,80 стотинки на един трудоден, то през 1963 година трудоденят нарасна на 1,90 лева. Това повиши материалната заинтересованост у тях, накара ги да мислят за общественото като за свое, направи ги по-активни в работата на ТКЗС.

Ускори се благоустрояването на селата и жилищното строителство. Като изключим шосето от с. Овен за Заград и 12 километровата шосейна мрежа, прекарана в самите села Чернолик, Яребица, Руйно и Правда, повечето от застроените обекти са съвсем нови. По линия на самооблагането и с държавни средства в последните години бяха построени две нови училища в Чернолик и Златоклас с просторни стаи, работилници и кабинети, две кооперативни фурни в Яребица и Чернолик, търговска сграда с магазин и пивница в Правда. Бяха създадени паркове с алеи на 55 дка площ. Извършено бе озеленяване на всички новооткрити улици. Завършено бе водоснабдяването и електрификацията във всички села. Кооперативното стопанство започна строеж на ветеринарни лечебници в Правда и Чернолик. През последните три години са построени 322 нови, модерни и хигиенични жилища на кооператорите, голяма част от които са водоснабдени. Седемдесет на сто от всички домове са обзаведени, огласяни от музиката на радиоапаратите.

Турското население, живеещо в тези села, сега напълно е убедено, че не Турция, а България е неговата родина, че в кооперативното стопанство е щастливото бъдеще на децата му и смело крачи по начертания от Партията път — пътят към КОМУНИЗМА. И затова нашите кооператори упорито се готвят да посрещнат 20-годишнината на Деветосептемврийската победа у нас с нови успехи и преизпълнени стопански планове.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ
секретар на общинския партиен комитет

Мехмед БЕКИРОВ
председател на общинския народен съвет

Новото училище в село Чернолик

Хора, прославени в труда

ЩАСТЛИВ е ветеринарният лекар Неждет Адемов от с. Чернолик. Единствено Партията е тази, която му помогна да завърши висше образование и той й е признателен за това. В продължение на една година вече непрекъснато той е на своя пост като млад специалист и води борба за намаляване смъртността по животните. Заместник-секретар е на общинския комитет на ДКМС, добър общественик и учител на животновъдите.

Всичките 27 младежи и девойки от младежкото звено на Фатме Махмудова от с. Руйно са с основно образование. И тя, звеноводката е с основно образование. Затова я издигнаха за такава на мястото на свекъра й бай Ваид. И още за едно — заради любовта й към земята. Песните на девойките, подвиканията на младежите, селската действителност й са така мили и скъпи. Техният огън носи тя в гърдите си, с него преодолява трудностите.

ЗА СЧЕТОВОДИТЕЛЯ на селкоопа в с. Правда Мусин Мехмедов Мангър са присъщи нещата: точност, прегледност, яснота в сметките. В характера му е обществената дейност, без да страда другата — производствената, а стремежът — добра първична отчетност, висока печалба и по-ниска издръжка на обръщението. От дванадесет години насам все към това се стреми. Затова винаги е търсен и уважаван.

КОНТРАСТИ

☆ **През 1958 година стокооборотът в търговията на дребно в селкоопа в с. Чернолик е достигнал 158 061 лева, в селкоопа в с. Правда — 226 886 лева, а през 1963 година е нараснал в селкоопа в с. Чернолик на 333 677 лева и в селкоопа в с. Правда на 419 161 лева.**

☆ **Преди 9 септември 1944 година в района не е имало радиоапарати и мотори, а сега има закупени от кооператорите 800 радиоапарата, 2 телевизора, 1 лека кола и 215 мотора.**

☆ **Читалища до 9 септември 1944 година в петтях села е имало 2 със 110 тома книги, без читатели, а сега са 5 с 6 246 тома книги и 1 365 читатели.**

☆ **До 9 септември 1944 година здравни служби и лекари в района не е имало, а сега те са 2 и 3 лекарски пункта, обслужвани от 2 лекари, 3 фелдшери и 2 акушерки.**

На 8 км от Дулово по шосето за Добротица е разположено селото на Кара Иса (Караисекьови) с. Чернолик. Влизащите в състава на Чернолишката община села Правда, Яребица, Руйно, Златоклас и Чернолик са пръснати на доста големи разстояния едно от друго и са свързани помежду си с междуселски черни пътища, повечето от които минават през гладните усои на перови гори. Характерни за района са Чернолишката хижа на името на загиналия партизанин от с. Брадвари Никола Петров (Караджата), крепостта „Аязмо" в с. Руйно, останала от римско време, вятърните мелници в Правда, Чернолик и Руйно и петтях каменни кариери, носещи добри доходи на кооперативното стопанство.

Стопанството разполага с 63 000 дка обработваема земя и граничи на север с ТКЗС в с. Добротица, на югоизток с ТКЗС в Дулово, на юг със стопанството в с. Паисиево и на запад с гората „Зли дол" и ТКЗС в с. Главиница. В петтях села на района живеят 7 348 души. Направляващи отрасли са растениевъдството и животновъдството.

По 262 кг тютюн от декар

НЯКОЛКО години Ваид Османов бе звеновод на младежкото звено от бригадата на Илияз Керимов в село Правда. В това звено работят 30 ентусиазирани младежи и девойки, повечето девойки, които, когато има за изпълнение спешна задача, не спят и през нощта. Затова в началото на тази година, когато бригадирът предложи на Ваид да мине като звеновод в друго звено, той отначало протестира. Трудно му беше да се раздели със своите младежи. Танали с тях миналата година от 65 дка тютюн той получи средно по 262 кг от дка и се нареди на първо място в стопанството? А сега изведнаж да напусне звеното! Бригадирът обаче настояваше на своето и го убеди, че трябва да поеме ръководството на изоставащото през миналата година звено. Своето звено той предаде на завърналият се от казармата комсомолец Хамза Реджебов. Но и сега, когато мине край звеното той се спира при младежите и повежда разговор с Хамза за предстоящите задачи и тяхното изпълнение. Те и тази година не се посрамиха. В чест на 20-годишнината от нашето освобождение обещаха да получат по 270 кг тютюн от дка и ще го получат. Защото тютюневият разсад те отгледаха навреме, навреме приключиха и с разсаждането му и три пъти окопаха всичките площи.

Истинска тревога имаше в звеното през пролетта, когато избухна болестта „Див огън" по тютюна. Война водиха те с нея и я победиха. Сега тютюнът на звеното е колкото човешки ръст и всеки ден младежите нижат по 800-900 низи. Тютюнът тук се бере рано сутрин, за да не омекват обраните листа и да не залепват едно с друго. Сушенето се извършва в къщата на звеновода, където има създадени удобства—навеси, сайвант, сушилни.

Всички от звеното са работливи, но между тях със сръчността си изпъкват Пембегюл Мусинова и Хълмие Салиева, които вече имат нанизани по 1 000 низи.

Но не само с труда си се слави звеното. Активно участие вземат младежите и в живота на дружеството на Комсомола. Всички до един участвуват в художествения колектив към читалището, в агитката към него. В звеното има изградена комсомолска група с отговорничка Хайрие Яхова, където редовно се четат вестници, организира се посещение на кино, обсъждане на книги и др.

В навечерието на светлия празник Девети септември младежите водят борба да спечелят съревнованието със звеното на Ахмед Тоска.

Хаккъ РУФИЕВ

КАМЪНАРИ

ПЪТЯТ, посипан с дребни камъни, води за кариерата на село Златоклас. Грапав и стръмен като гърба на крокодил, той извива между ниските храсти на дряна и стига до самото й гърло— широка отвесна дупка с разкъртени и напукани от взрива каменни блокове. Тук, в този дол работят трите групи на златокласките камънари. От дълги години, откакто гората в „Шанлъка" разкри бялата си гръд и тръгнаха камионите с хубав бял цокъл, тъй много търсен както от жителите на село Златоклас, така и от тези на селата Правда, Чернолик, Иширково, Паисиево и град Дулово. Дирен от ябанджии чак от Разградско, Толбухинско и Коларовградско. Тези „непознати иманяри", както ги наричат селяните, товарят мекия за дялане камък и отнасят със себе си имената на камънарите по техните села. Отиват си, за да превърнат изваденият от тях камък в нови домове, обществени сгради и пътища.

* * *

Още е рано. Лъчите на лятното слънце не докосват върховете на дърветата. Изпечените, с цвета на кован бакър тела на камънарите Осман Ибрямов, Осман Мехмедов и Хамди Исуфов приличат на призраци в сянката на скалите. Чува се отмерената песен на лоста и кирките им.

От различни групи са те, но за да не бездействат в къщи днес, са решили да работят заедно. Съблечени до кръста голи, по къси гащета, за да им е по-леко, те току-що са отместили един грамаден блок и го надребняват. Отговорникът им Осман Ибрямов—едър млад мъж, с мускули като на борец, е изопнал мишците си и се сили да вкара лоста в пукнатината между два големи камъка. На три крачки от него Осман Мехмедов и Хамди Исуфов замахват с кирка и чук. Пот е обляла телата им—силни и напрегнати. А гората им изпраща звуците си, гали ги с упойващата си миризма на билки и цветя, с отморяващите си багри. Овчарова свирня долита през дренаците. По тополките в дола се обаждат гривеци и гургулици.

Дочули пукота на трактор, камънарите спряха за малко. Усетили глад, седнаха да се нахранят в колибата. Пиха студена вода от дамаджаната и пак продължиха.

Зад зиналата като кратера на вулкан кариера се показа ДТ—то на Хюсеин Тефиков. Вози камъни за село Правда. Сега се връщаше. Той здраво стискаше волана, подскачайки като топка на седалката, а товарачите Захид Хадидов, Февзи Сабитов и Сюлейман Насуфов, насядали в ремаркето, ядяха круши.

—Има ли хора тук бе? —нарочно извика Хюсеин към камънарите.—Няма!— рече той и се обърна усмян към товарачите: — Хайде, товарете, че до довечера трябва да направим най-малко още шест курса!

Камънарите ги приближиха.

—Питаш за хора, Хюсеин, нали?— каза Осман Ибрямов. — Ние представляваме и трите групи! Защо? Нас не ни ли смяташ за хора?

Хюсеин не искаше да каже това. Той само се шегуваше.

—Прочети това тука — каза Осман и му подаде изписаната страна на цигарена кутия. — И тогава приказвай! Виждаш ли: 21 000 куб м ломен камък и 4 000 броя цокъл сме изваделили за 1963 година! Надвишихме плановете си с по двадесет процента!

... Спряха да копаят. Двамата Османовци се скриха в трапа зад пътя, обрасъл с повет и свирчувчина, а Хамид запали цигара и тръгна към заредените с взрив гърнета. Провери фитилите—бяха подрязани добре. Виждаше се барутът им. Запали първият от тях—той засъска като змия—усойница и синкав димец запуши край него. Заскачаха искри като тези от бенгалски огън. Запали втория, третия, четвъртия — всичките осем фитила. И се скри в трапа при другите камънари. Тъкмо се скри и... гръм се понесе над гората. Ситен бял прах, примесен с по-едри и по-дребни камъчета, образува облак, който веднага се стопи в шумата на дърветата. На местата на гръмовете зееха много пукнатини.

Никола НАНЕВ

ИЗ ПРАКТИКАТА НА СОВХОЗ „КОНСТАНТИНОВО“

ДА СЕ УЧИМ ОТ БОГАТИЯ СЪВЕТСКИ ОПИТ

КОМБИНИРАН СИЛАЖ

ПРЕЗ декември 1961 година на съвещание на работниците по селското стопанство от Украйна др. Никита Сергеевич Хрушчов с похвала се отзова за работата на колектива от совхоз „Константиново“ по приготвянето и използването на комбинирания силаж. Той нарече нашия опит интересен и заслужаващ изучаване. Оттогава нашето стопанство значително разшири производството на комбиниран силаж. През последните три години приготвянето на сочни фуражи се увеличи два и половина пъти, а на комбинирания силаж—четири-пет пъти.

Ето цифрите на растежа:

	1960 г.	1961 г.	1962 г.	1963 г.
Приготвени сочни фуражи (тонове)	2 750	5 541	8 963	7 037
В това число комбиниран силаж (тонове)	400	1 700	2 752	2 000
Получено на 1000 дка обработваема земя месо (кланично тегло) в килограми	10 000	10 250	12 500	15 400
Мляко на 1000 дка обработваема земя в кг	64 800	68 600	72 600	76 900

Совхозът е специализиран за отглеждане на свине от едрата бяла порода. През 1961 година продадохме на стопанствата от Московска и някои други области елитни прасета и прасета първо качество—3 073 глави: през 1962—3 308: през 1963 — 4 117, а през миналата година всичко са реализирани 9 000 прасета.

В совхозните ферми има 200 основни и 300 проверяеми свине-майки, 1 726 глави едър рогат добитък, в чието число влизат 817 крави. Миналата година от всяка крава са надоени по 3 726 кг мляко. Такъв висок уровен на интензификация на производството е добра атестация за комбинирания силаж—в стопанството има всичко 3 7 950 декара селскостопанска земя, от която обработваема 3 2 110 декара.

С какво привлича вниманието комбинираният силаж Какви са неговите достойнства?

Основни компоненти на комбинирания силаж са корнеплодите и най-вече захарното цвекло. В зависимост от назначението на комбинирания силаж, в неговия състав се слагат моркови, зелена царевична маса с кочаните, тиквена маса от бобови култури, зърнени отпадъци, сенно брашно и рязана слама. Такъв сбор от култури осигурява висока питателност на силажа, в него се съдържат лесноусвоими въглехидрати — захар и скорбяла, протеин и витамини. Животните го ядат с голяма охота.

Питателните вещества в комбинирания силаж се запазват в отлично състояние, загубите им са два пъти по-малки отколкото при запазването на корнеплодите в хранилища и бурти. За силаж се използва и зелената част на корнеплодите, в това число и картофената. Такъв силаж практически може да се изхранва през цялата година, а преди даването на животните не е необходима никаква предварителна подготовка. Главното достоинство на този силаж е бързото изплащане на продукцията и евтиното производство. Ние сравнихме ефективността на дажба, в която 30 процента по хранителност заема комбинираният силаж, с дажба, състояща се само от концентрирани фуражи. Резултатът се вижда от следната таблица:

	Дажба от конц. храни	Дажба с 30 на сто комбин. силаж
Стойност на среднодневната дажба на свинете-майки (в копейки)	28,1	24,8
Млечност на свинете-майки (в кг)	68,7	69,5
Среднодневен прираст на прасетата (в грамове) до два месеца	229	256
до четири месеца	351	412

Повишава се плодовитостта на майките. През последните години стопанството получава по 18-20 прасета от майка, средното тегло на прасето на двумесечна възраст е 17-20 кг, а на четиримесечна възраст—40-43 кг. Такова тегло позволява да се отглеждат свине до 95-100 кг за 6-7 месеца. Особено благотворно влияе комбинираният силаж в съчетание с хидропонна зеленина на върху организма на прасните свине-майки и на майките-кърмачки в зимния период. Прасетата се раждат здрави и не боледуват. Количеството им постоянно се увеличава. От 100 майки през 1961 година получихме 1 635 прасета, а миналата година—1 800.

През зимата на 1962-63 година започнахме да даваме комбиниран силаж на дойното стадо. На всяка крава давахме по 10-15 кг на ден. Надоите се увеличиха от 9,5 до 11,5 кг на ден. Специалистите пресметнаха и установиха доста голямата ефективност на комбинираният силаж в дажбите на млечното стадо.

При приготвянето на комбиниран силаж ние се ръководим от препоръките на Всесъюзния научно-изследователски институт по животновъдство. В един килограм силаж трябва да има не по-малко от 0,25 кръмни единици, 20 грама смилаем протеин. В такова количество храна за свинете трябва да се съдържат 10-20 милиграма каротин и не повече от 4-5 процента сурова целулоза. В дажбата на свинете комбинираният силаж заема по хранителност 30-35 процента. Ние го приготвяме по два варианта. Ето рецептата за свинете-майки и прасетата за угояване в проценти:

Захарно цвекло	30
Червени моркови	20
Картофи	20
Зелените стъбла на цвеклото и морковите	15
Сенно брашно	10
Окосена детелина	5

В един килограм такъв силаж се съдържат 0,26 кръмни единици, 22 грама смилаем протеин и 24 милиграма каротин. Както се вижда, потребността на свинете от каротин се задоволява напълно. Килограм силаж съдържа само 3,6 процента целулоза.

За прасетата, които трябва да се отбиват, рецептата е такава (в проценти):

Червени моркови със зелените листа	50
Захарно цвекло с листата	30
Бобови култури или окосена детелина	15
Сенно брашно	5

Този състав е малко по-беден по хранителност. В един негов кг се съдържат 0,21 кръмни единици и 19 грама смилаем протеин. Но в него има значително повече каротин — 46 милиграма, а целулоза само 2,9 процента. Такова съотношение на елементите в храната съответствува на възрастовите особености на животното. За един рогат добитък вземаме: царевица (зелена маса) — 30 процента, захарно цвекло — 60, плява — 10 процента. За да се увеличи съдържанието на белтъчини може да се добави зелена маса от бобови култури или окосена детелина. Ако има сенно брашно, то трябва да се сложи вместо плявата. Тук не трябва да има шаблон. Всяко стопанство се съобразява със своите възможности.

Миналата година за приготовлението на комбиниран силаж отделихме следните площи: за захарно цвекло — 800 декара, за моркови — 300, за бобови култури — 200. Използвахме 400 тона картофена зелена маса (картофите предадохме на държавата за производствени и технически цели), около два тона слама, петдесет тона зърнени отпадъци и остатъци от зеленчукови култури. Произведеният силаж представляваше 500 тона кръмни единици. Сега площите за културите — компоненти са значително разширени. Засяхме със захарно цвекло почти 1 000 декара, с моркови — 500, с грахо-бобова-овесена смес — 1 000 и с царевица — 1 000. От тези площи ще получим пет хиляди тона зелена маса. Освен това ще използваме 700 тона фуражни картофи, 600 — нестандартни зеленчуци, 200 тона сенно брашно, 400 — надребнена слама, 800 тона картофена зелена маса. Ще бъдат приготвени всичко 6.5 тона комбиниран силаж или 1 600 тона кръмни единици — три пъти повече от миналата година. Този силаж ще изхранваме на свинете и едрия рогат добитък от декември до юли. На всяка основна свиня-майка ще се паднат по 600-700 кг, т. е. по 3-3,5 кг на денонощие, на проверяема свиня по 500 кг, на прасе за угояване по 100 кг, на крава по четири тона — (по 20 кг на ден). Комбинирания силаж с 50 процента удовлетворява потребността на животновъдството от сочни храни и е станал един от главните наши резерви за увеличаване производството и продаване на държавата на животинска продукция. Използвайки комбиниран силаж, през 1961 година ние икономисахме 40 хиляди рубли, а през следващата година два пъти повече. По предварителни изчисления тази година ще икономисаме не по-малко от сто хиляди рубли, като доведем стойността на една кръмна единица от този фураж до 2-3 копейки. За сметка на съкратените с 20-30 процента концентрати в дажбите на едрия рогат добитък и свинете, стопанството ще икономиса до 4 000 центнера концентрирани фуражи и ще произведе допълнително 500 центнера месо и 1 000 центнера мляко.

В нашия совхоз са идвали доста делегации. Всички с голямо одобрение се изказваха за комбинирания силаж. Обаче този превъходен заместител на концентрати не е получил още повсеместно разпространение. Причината спред мен е само една: мъчат се да правят този фураж при примитивни условия, с примитивно оборудване. Това завършва с провал. Колко много време, сили и средства влагаме и ние някога, за да получим няколко стотин тона силаж. Приготвянето на комбиниран силаж трябва да се постави на индустриална основа, с пълна механизация на всички производствени процеси и на поточната технология.

Ето как е организирано това при нас!

В двора на стопанството, недалеч от животновъдното градче, избрахме просторна площадка. Циментирахме централната й част с неголям наклон. Наблизо има изкуствено езеро (язовир). Такова съседство е много важно, тъй като трябва голямо количество вода за измиване на корнеплодите. На площадката има силажни циментирани траншеи. Някои са построени отдавна и имат сравнително малко вместимост: те са 10-15 метра дълги, 4 метра широки и дълбоки 4 метра. Такава траншея може да побере до 200 тона комбиниран силаж. По-целесъобразно е да се строят по-големи траншеи. Миналата година ние направихме траншея за 2 000 тона силаж. Стените облепихме с бракувани железобетонни плоскости. Тя ни струваше евтино и стойността й бе изплатена още през първата година на нейната експлоатация. На нашата площадка има всичко шест силажни съоръжения и в тях може да се постави 8 хиляди тона силаж.

Най-трудоемката операция е миенето на корнеплодите. Някога те се почистваха с моторни помпи и пожарникарски маркучи. Производителността на труда и качеството на почистването не бяха високи. Совхозните майстори начело с главния инженер Н. И. Добрин конструираха високопродуктивна миячна машина, която заедно с построения в завода надребнител и транспортьор съставляват поточна линия. Миналата година промишлените предприятия в Подолск по наши чертежи направиха няколко десетки миячки за корнеплоди, две от които се експлоатират в стопанството. За един час машината измива 15 тона корнеплоди, замествайки труда на 50 човека, като осигурява не само добро почистване на корнеплодите, но и на тяхната зелена част.

Миячната машина, конструирана от Н. И. Добрин, е много проста по устройство. За нейното изработване не са нужни дефицитни детайли, а успешно могат да се използват стари части от други машини. Тя е евтина, ние изразходвахме само 50 рубли. Иска ни се да посъветваме ръководителите на колхозите и совхозите, където още не са пристъпили към приготвянето на комбиниран силаж: не забравяйте тази работа и преди промишлеността да е започнала да произвежда такива машини, направете си ги сами.

Второто най-важно условие е правилно организираният труд. Комбинираният силаж иска едновременно залагане в траншеята на няколко компонента. Затова дирекцията и специалистите от совхоза много ясно планират прибирането на реколтата от отделните култури, използването на транспорта и работната сила. Малка грешка в някое от тези места и се нарушава общият ритъм. За периода на силажиране, който трае от втората половина на август и продължава примерно до 15 октомври, се назначава отговорен ръководител, който дирижира целия производствен процес.

За прибирането на захарното цвекло се използват три цвеклови комбайна, които се обслужват от шест трактора с ремаркета. Морковите се прибират от два картофени комбайна, а ги извозват четири самосвала. Разстоянието от полето до мястото на силажирането е 4-5 километра. На централния пункт силажирането става едновременно на две поточни линии в две траншеи. Агрегатите се поставят в такава последователност: до самия край на траншеята — надребнителя, редом с него — миячната машина, а след това транспортьора. За обслужването на всяка поточна линия са заети по шест човека. Те работят на две смени и приготвят по 100 тона силаж за седемчасов работен ден. Разходите на труд съставляват 2.5 човеко-минути за един тон продукция. На пункта се създава денонощен запас от суровина, което осигурява непрекъснатото действие на механизмите.

Доставеното от полето захарно цвекло, морковите и другите култури, набелязани за силажиране се свалят на циментовата площадка. Ескалаторът „Е—153“ (може да се използва сламоизхвърляч, оборудван със специален кош) подава корнеплодите заедно със зелените части в транспортьора. Тук става първоначалното им почистване. Жлебът на транспортьора е решетковиден и това позволява на парчетата пръст и пясъка да падат долу. От транспортьора корнеплодите падат в товарачния бункер на миячната машина. Придвижвани от шнека по тръбата те попадат под силните струи вода, очистват се от калта и се изтласкват в надребнителя. Последният е много прост агрегат. Той се състои от барабани (ние използвахме изразходван барабан от комбайн), на който са поставени ножевидни зъби с дължина 100 милиметра и контрабарабани със също такива зъби. Барабанът и контрабарабанът са закрити с кожух, който има приемник и изходно отверстие за надребнената маса. Агрегатът се привежда в действие от електромотор с мощност 20 киловата.

Корнеплодите се надребняват до положение на каша. Царевицата и другите зелени растения, постъпващи от комбайните, не се подлагат на допълнителна обработка. Корнеплодите в силажа (по тегло) съставляват 60-70 процента, зелените части на растенията, окосената зелена част на бобовите култури и царевицата съставляват 25-30 процента. Към тази смес прибавяме 5-10 процента сенно брашно или рязана слама за регулиране на влажността. В такъв случай силажът се запазва по-добре, намалява се неговата киселинност и се повишават хранителните му достоинства.

Доколкото силажът за свинете и едрия рогат добитък не е еднакъв по рецепта, ние го поставяме в различни траншеи. При запълването на едната, агрегатите от едната поточна линия се преместват на друга траншея.

Надребнените корнеплоди и масата от зелените растения се поставят на равни слоеве в траншеята. По-рано за тази операция бяха нужни двама души. Сега механизаторите ще приспособят към надребнителя ветровиден разпръсквач. Това ще позволи да се освободи единият от работниците. Не прилагаме никаква трамбовка, масата достатъчно се уплътнява от собствената си тяжест.

Силажът поставяме на един и половина-два метра над траншеята, покриваме го с половинметров слой от слама, а отгоре насипваме пръст с дебелина 10-20 сантиметра. При такъв начин на запазване силажът не загубва своите качества в течение на цяла година. Вземането му от траншеята е също механизирано. По фермите го разнасяме с транспортьори или пък с тракторни ремаркета. Тази година за опит ще заложим 200-300 тона цвекло и моркови, без да ги надребняваме, които ще се използват за храна на едрия рогат добитък.

За вадене, транспортиране и силажиране на 4 000 тона моркови и захарно цвекло изразходваме 500-520 човекодни. Ако такова количество корнеплоди се залага в бурти, ще се изразходват 4 500 човекодни, тоест 8-9 пъти повече. В нашия совхоз е съставен план от организационно-технически мероприятия, които осигуряват използването на всички възможности за натрупването на достатъчно количество фуражи. При това първостепенно значение придаваме на приготвянето на силажа.

Работата се разпределя на три етапа

През първия етап се прави и поставя ранният силаж. Неговата потребност е определена в размер на 2 500 тона. Като суровина за ранния силаж служат едногодишните и многогодишни треви. За тях тази година сме отделили 400 декара. Косенето им става с комбайни, транспортировката им чрез камиони с издигнати стени на карусерията. Освен това за силажиране използваме и други треви: окосяват се всички крайпътни ивици, оврази, храсталаци и горски поляни.

През втория етап се приготвя комбиниран силаж от смесени зърненобобови култури. За тази цел са отделени 400 декара за фуражен боб, грах и овес. Прибирането на реколтата от такива масиви става по поточен метод от две групи силажокомбайни (по четири комбайна във всяка група). Такава система максимално съкращава сроковете, дава възможност бързо да се запълнят траншеите и да се запазят във фуража всички питателни вещества. Такъв силаж се приготвя около 8 000 тона.

В края на август-септември идва времето за прибирането на царевицата за силаж. За транспорт се отделят 16 камиона, които осигуряват непрекъсната работа на 8 комбайна. Когато зелената маса е особено сочна, надребнената царевица се смесва със слама. В този период започва и подготовката на комбиниран силаж. Узряват всички необходими компоненти и бригадите осигуряват високопроизводително използване на техниката и залагането на хранителния фураж. Цялата маса от зеленина и корнеплоди, идваща от полята, обязателно се претегля и след това се обработва.

Нашите организационни мероприятия предвиждат ръста на материалната заинтересованост на труженицте от стопанството в увеличаването на запаса от храни. Заплащането при приготвянето на комбиниран силаж става за един тон обработена сурова продукция. За преизпълнение на нормите и високо качество на заложения силаж към основната заплата на работниците се начислява допълнително възнаграждение. Сега механизаторите извършват подготовка на техниката. Всичко се прави предварително, за да няма никакви задръжки по време на залагането на силажа.

Към цвеклокомбайните придаваме като правило девет тракторни ремаркета. Така не се допуща престой на агрегатите. Механизаторите по време на силажирането имат много работа. Работата ние извършваме на две смени по 20 часа на денонощие. Съкращаването на сроковете за силажиране ще ни помогне да получим висококачествени фуражи.

Колективът на совхоз „Константиново“ е поел обещание да завърши седемлетката като произведе на 1000 декара обработваема площ 17 000 килограма свинско месо и 90 000 килограма мляко. Свиневъдните стопанства-репродуктори ще получат от нас 10 000 прасета. Тези обещания ще бъдат изпълнени. Гаранция за това е здравата фуражна база и широкото използване на комбинирания силаж.

В ПРИМОСКОВСКИЯ совхоз „Костантиново“ приготвянето на комбиниран силаж е поставено на индустриална основа ★ Всички операции се извършват от механизми. ★ Две поточни линии за седемчасов работен ден произвеждат 200 тона силажна маса ★ Разходите на труд съставляват 2.5 човекоминути за един тон ★ Себестойността на една кръмна единица съставлява 2-3 копейки. ★ Комбинираният силаж съкращава с 20-30 процента разходите на концентрирани храни. ★ От икономисаните концентрати совхозът произвежда сега допълнително 50 000 кг месо и 100 000 кг мляко.

Н. В. ХУХРЕВ
директор на совхоза

Ленинско производствено управление Московска област

(„Селская жизнь“, 27 юни, 1964 година)

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ЕРНСТ ТЕЛМАН

ВЕЛИК СИН НА ГЕРМАНСКИЯ НАРОД

ПРЕЗ нощта на 18 август 1944 година, бе застрелян пред входа на крематориума в концентрационния лагер Бухенвалд вождът на Германската комунистическа партия и германската работническа класа Ернст Телман. Единадесет и половина години фашистите измъчваха в затвора, за да сломят физически и морално комунистът, който смело бе разобличавал техните пъклени планове срещу германските трудещи се и човечеството, бе посочвал правилния път на германската работническа класа за изграждане на щастливото бъдеще на германския народ.

Ернст Телман бе всепризнат ръководител на германския пролетариат. Роден на 16 април 1886 година в Хамбург той още в детството си опознава тежестта на изнурителният труд. Юношата Ернст Телман работи като товарач на въглища, като докер на хамбургското пристанище. Тук той се запознава с работническото движение и едва 17-годишен става член на Социал демократическата партия и на профсъюза на транспортните работници. Участвувайки в политическото и профсъюзното работническо движение, Ернст Телман постепенно изпъква като борец за делото на работническата класа. След Първата световна война той оглавява революционното работничество в Хамбург. Влязъл в редовете на Германската комунистическа партия, Телман скоро е привлечен в ръководните й органи. Името му става известно по време на Октомврийското въстание на хамбургските работници през 1923 година. Ето защо съвсем естествено се явява избирането на Ернст Телман две години по-късно за председател на Германската комунистическа партия.

В продължение на седем години Ернст Телман, любимецът на германското работничество, оглавява неговата борба. Благодарение на изключителните му политически и организаторски качества Комунистическата партия се превръща в мощен боеви авангард. Той мобилизира милиони германски трудещи се на борба срещу надигащата се хитлерска опасност. В края на януари 1933 година германският империализъм постави на власт фашистката клика, чиято първа задача бе ликвидирането на Германската комунистическа партия и нейния вожд. Терор залива Германия. И въпреки това делото на Телман дава своя плод. В изборите през март 1933 година въпреки зверския терор за Германската комунистическа партия бяха дени близо пет милиона гласа и бяха избрани 81 комунисти за депутати в Райхстага.

Имаше за какво да се страхуват хитлеристите от Ернст Телман. И те не посмяха да инсценират процес срещу него, защото Лайпцигският процес бе напълно провален от безсмъртния Георги Димитров.

Едва освободен от фашисткия затвор, големият българин отправи призив за борба за освобождаване на Ернст Телман—да се направи всичко възможно за изтръгване на вожда на германската работническа класа от ръцете на фашистките палачи. Дружбата между Георги Димитров и Ернст Телман датира от 1929 година, когато и двамата участвуват дейно във всички мероприятия на Комунистическия интернационал и в подготовката и провеждането на международни срещи и конгреси против фашизма и империалистическата война. На 10 февруари 1933 година в нелегална квартира в Берлин се състоя последната им среща. Двамата обсъждат създаденото положение в Германия след заграбването на властта от фашистите. Няколко седмици след тази среща и Ернст Телман, и Георги Димитров, оковани, но горди и непобедими, са арестувани и хвърлени във фашисткия затвор.

Изминалите 20 години от убийството на Ернст Телман показаха, че делото, за което работи и загина великият син на германския народ, е право дело. На територията на Германия вече има социалистическа държава, която е ръководена от партията, продължителка на делото на ГКП — Германската единна социалистическа партия. Наистина има и друга германска държава—на милитаристите и реваншистите —в която убийците на Ернст Телман се разхождат на свобода. Органите на западногерманското правосъдие отказаха да започнат процес срещу двама доказани убийци на вожда на ГКП. Но никой и нищо не може да спре историческото развитие, развитие на делото на Ернст Телман, което ще победи в цяла Германия.

Е. КИРИЛОВ

СЛЪНЦЕТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ЗАКРИЕ С ДЛАН

КИТАЙСКИТЕ ръководители ики точно така, както трябва да постъпват социалистически страни в отношенията помежду си. Директорът на Ленинградския металургичен завод, който произвежда мощни водни турбини, А. Груздев си спомня, че доставките на енергетични съоръжения за Китай са започнали още в 1950 година, когато съветският народ лекуваше раните от войната, когато в СССР не стигаше електроенергия. Един от ленинградските проектантски институти десет години почти изцяло работи за КНР.

Съветският съюз правеше жертви, за да помогне на братския китайски народ. СССР доставяше на Китай току-що произведени съоръжения, които често не получаваха още съветските предприятия, включително най-нови прокатни стругове, мощни хидроагрегати, уникални машини, произведени по специална поръчка на Китай. СССР отпусна на КНР при изгодни условия заем на сума 1 816 милиона рубли (18 160 000 000 стари рубли).

Технико-икономическите постижения се запазват в тайна там, където господствува конкуренцията и надпреварата за печалби, а лицензите за тяхното използване се продават срещу огромни суми. Но подобен подход не е характерен за една социалистическа страна. Само през последните десет години СССР е предал на КНР фактически безвъзмездно около 24 хиляди комплекта научно-техническа документация, между които проектите за 1 400 големи предприятия. Всичко това е плод на всестранния прогрес на СССР за много години. Такава документация, чиято стойност се изчислява на милиарди долари, КНР никъде не би могла да получи.

Повече от 22 хиляди китайски инженери, техници и работници, научни работници, аспиранти и студенти бяха на специализация в СССР или завършиха съветски висши училища. Няколко хиляди съветски специалисти бяха командировани в КНР за оказване на техническа помощ.

Като подпомагаше Китай, съветският народ се радваше на успехите в индустрията на КНР като на свои. Със задоволство посрещаха съветските хора неведнъж декларации на китайските ръководители, че постиженията в икономическото строителство на КНР са неразривно свързани със съветската помощ. В обръщението до ЦК на КПСС и съветското правителство през октомври 1959 година китайските ръководители отбелязаха, че „китайският народ е дълбоко благодарен на Съветския съюз за неговата подкрепа и помощ".

Подобни правдиви преценки за съветската помощ, изказвани в официални документи на китайското правителство и ЮКП, в речите на неговите ръководители и в печата на КНР, могат да се приведат много. Но откакто ръководителите на КНР се смъкнаха на националистически позиции, преследвайки свои особени цели, те започнаха да представят в изопачен вид съветската икономическа помощ. Така се появиха различните измислици като тази, че съветската помощ била „неефикасна", че отзоваването на съветските специалисти от КНР било предизвикало сегашните икономически трудности, че КНР плащала със злато и валута за доставките от СССР, че сегашното тежко материално положение на населението в КНР било резултат от извънредно големите доставки на продоволствени стоки от Китай за СССР.

Но истината, както и слънцето, с длан не може да се закрие — гласи китайската поговорка. Всеки щогоде грамотен човек разбира, че ако в резултат на помощта на една страна другата получава десетки съвременни промишлени отрасли и производства, а нейният икономически и отбранителен потенциал рязко се увеличава, то разговорите за „неефикасността" на помощта са нечестна игра. Частта на златото и чуждата валута в плащанията на Китай до 1963 година включително бяха по-малко от 2 на сто от стойността на съветския износ за КНР, а продоволствените стоки от Китай за СССР бяха малък процент, например: ориз 0.5 на сто, растително масло — 2.7 на сто, месо и месни произведения — по-малко от 3 на сто и т. н. След 1960 година, като взе под внимание положението в КНР, СССР достави на Китай по собствена инициатива взаимообразно 500 хиляди тона нерафинирана захар и предложи 1 милион тона зърнени храни, които да бъдат върнати в удобно за Китай време.

Що се отнася до съветските специалисти, те напуснаха пределите на КНР след като Пекин създаде за тях непоносими условия. А трудностите възникнаха в онези отрасли на КНР, където съветски специалисти фактически нямаше.

Не СССР е виновен за икономическите затруднения в Китай, за намаляване на неговото промишлено производство, а необмислената, неподкрепената с реална база пекинска политика на „големия скок" и „народните комуни", порочната теория и практика за „опора на собствените сили" и съзнателното намаляване на икономическото сътрудничество и на търговията със СССР и другите социалистически страни.

Такава е истината за съветската помощ на КНР и за сериозните провали на Пекин в неговата вътрешна политика.

М. МАКСИМОВ
АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ"

ИЗ РЕПУБЛИКА КУБА

Няколко кораба от риболовното кооперативно стопанство „Херардо Медина" в провинцията „Пинар дел Рио".

„Пренса Латина"

Признателност за големия успех

НА 14 АВГУСТ вечерта в Клуба на културните дейци се състоя среща на работници от Окръжния съвет на БСФС с отборите на пионерките и юношите—младша възраст от физкултурното дружество „Доростол", спечелили първо и второ място на Третия републикански фестивал на младия баскетболист в София от 1 до 9 август.

След осемдневната борба на баскетболната площадка на стадион „Дружба" в София нашите представители окичиха гърдите си със златни и сребърни жетони. А пътят към победата не бе лесен. На многобройните тренировки, контролните срещи, обичта към баскетбола дадоха своя резултат и усилията на нашата млада смяна бяха възнаградени. Затова така жизнерадостно и дружеско бе настроението, което се създаде по време на срещата.

В приветствие от името на ОС на БСФС и ОК на ДКМС другарят Димитър Тончев поздрави младите баскетболисти с големия успех. Той пожела на състезателите и треньорите все така упорито да работят и се учат за постигане на високо спортно майсторство, за още по-добро представяне на големите състезания през идущата година, за утвърждаване името на силистренския баскетбол.

Накрая представителят на ОК на ДКМС другарят Петър Костов връчи на отличените се състезатели похвални листове, а на треньорите и ръководителите на всички отбори финалисти ввв фестивала — грамоти.

Иван БОНЕВ

Разнообразяват живота на кооператорите

През лятната ваканция средношколците от село Господиново сформираха агитка под ръководството на Иванка Стоянова. Само за десетина дни те подготвиха предвидените песни. Под ръководството на комсомолеца Васил Недев бяха научени и някои хумористични.

Първото представяне на господиновските средношколци беше пред кооператорите от родното село. После заредиха гостувания в селата Посев, Момчилово, Каменци, Стрелково, Светослав и др.

Докато не е започнала учебната година, средношколците и пионерите в Господиново имат за своя задача да разнообразяват живота на кооператорите.

Христо ХРИСТОВ

Постъпки, които красят човека

Благодарност от сърце

На 13 т. м. идвайки в Силистра, Йорданка Колева от Дулово загубила портмонето си с 9 лв и ценни документи. Но на следващия ден тя била много зарадвана, като й съобщили да се яви в Окръжното управление на МВР, за да си получи портмонето, намерено от Начо Папазов, работник от ГТП „Здрава храна" в Силистра.

Йорданка Колева изказва искрена благодарност на този честен гражданин.

Петранка ДОДОВА

РОЛЯТА НА СЕМЕЙСТВОТО

На 4 август, като тръгнал на работа по строящото се шосе, дядо Никола Попов от Бреница се сетил, че е забравил чука си и върнал внучето си Димитър Василев да го вземе от къщи. На път за в къщи Митко намерил едно портмоне с 55,70 лв. Той веднага се отправил към пълномощничеството. Оказало се, че то е на съселянина му Йордан Тонков.

Хубавата постъпка на Митко получи похвала пред всички кооператори. Между тях непринудено се породи беседа за възпитанието, за ролята на семейството в нашето общество, което има за свой дълг да създава честни хора, които уважават труда на другите.

Д. РАШКОВ

МОМЪКЪТ ОТ ДОБРУДЖА

РАЗКАЗ

КАТО ЧЕ ЛИ пред очите си виждам село Липовци — мъничко тихо селце, дето от партийния секретар Иван Дешев чух разказа за момъка Аргир Чимширов:

—Аргир, нашият момък Аргир... Славен момък е той —започна Иван Дешев.— Макар че едва е прехвърлил двайсет и пете години. Много е дал от себеси той на този живот. Ама струва ми се, че понякога твърде безжалостно ограбва силите си.

Аргир дойде в нашето село, нейде откъм Балкана. Тогава едва половината село беше в стопанството, пък имахме нужда от тракторист. Довтаса той по пладне, с палтенце и торбичка на рамо. Тъпче тук пред вратата на съвета, чуди се да влезе ли, да не влезе ли. Сякаш се страхува да не го изгонят. Аз го гледам през прозореца — стиска под мишницата си някакво възпоче, изцапано от масло.

—Хей, момко—извиках му,— няма ли да влезеш най-сетне?

Той остави на масата възпочето с трепереща ръка, леко въздъхна и каза:

—Аз съм тракторист и без тези инструменти за никъде не съм!—И като се приближи, подаде ми ръка: —Ха, здравейте!

После от игла до конец ми разказа патилата си. Доста се скитал той из Добруджа. Стигнал и до нашето село.

Виждаше ми се много будно, отворено момче. Питам го:

— Откъде си?

—От Крива чука, селце в Пирина.

—Какъв занаят имаш?

—Е,па аз много занаяти имам. Ама най-обичам машините, допада ми по сърце трактор да карам...

И за да ме увери, че е тракторист, взе, че развърза омасленото си възпоче. Извади книжка с подгънати краища, доста изцапана от масло. Показа ми гаечни ключове и още много други инструменти.

Тъй го приехме в селото. „Щени бъде тракторист"—рекох.

Дадохме му стая с легло в къщата на Йордан Вълков. На втория ден още отидох да видя как се е настанил новият ни другоселец. Пък и да си призная искаше ми се да поговоря повече с него. Без да чукам, влязох в стаята. Той—полегнал на леглото. Бързо скокна, потърка си очите и като ме видя, широко се усмихна.

—Заповядай, седни ей тука.

Аргир извади от торбичката шише с кехлибарена ракия и го сложи пред мене.

—Да се почерпим за приятелството—рече той и ми подаде шишето.—На, пий!

Още ми пареше в гърлото първата глътка, когато някакъв камък изчатка пред прозореца. Писна куче, разкудкудякаха се кокошки.

— Лудее моят хазаин—рече Аргир.—Сега пък е пребил кучето, сигур трепе и кокошките. Май че е урсуз човек, а?

Нищо не му отговорих.

— Мисля си — подхвана той пак разговора,—ние вече строим социализъм, а кога ще премахнем ей такива отрепки, дето ни тровят живота, а? Гледам моя хазаин—бай Йордан. Днес десет пъти барем прави такива сцени. Личи си, че у него има скрита омраза. Мрази човекът новото, новата власт и това си е. А му приляга да бъде приятел с всекиго. Едно време баща ми е чиракувал у такива господари.— И изведнъж той заговорва за друго—Ех, как ми се седи на трактора. Да срина и последния слог! Ще ми дадете ли трактор, а?Виждаш ли сина на бай Йордан? —посочи той с ръка през отворения прозорец.—И той ме гледа накриво, а пък още не се познаваме. Има в очите му едно зло пламъче и сякаш все гледа да ме опари.

—А ти не го закачай. Разбойник е той.

—Аз и не искам да имам работа с него... Но на този човек топла дума му трябва, а? Не виждаш ли, че баща му само го ругае. А струва ми се, че е работлив...

Мина седмица-две и Аргир свикна с нас. Обикнахме го заради добродушието му, за обичта му към работата, за умните приказки. А за окопаването на царевицата такава окопачка ни изобрети!... От него чудесен инженер е можело да стане. Но кой да го напъти? Баща му умрял, когато той бил още на девет години. Бил най-голямото дете в семейството и трябвало да припечелва за помалките си братчета. През четирийсет и четвърта година в селото му дошли съветски войници. С тракторите си, с влекачите си. Аргир все около тях се въртял. И братушките го научили да кара трактор, след туй му подарили книжка и инструменти, които и сега пази и говори за тях като за родната си майка...

Минаха три години. Нашият кооператив наедря. Купихме още два трактора. Всички се радваха, но като че ли най-голяма беше радостта на Аргир. Той беше решил да не напуска селото ни додето е жив.

—Аз ще се женя, бачо Иване— дума ми той един ден, когато отидох при него на блока.—Какво ще кажеш?

Когато падна първият сняг, дигнахме голяма сватба. Зер жени се нашият тракторист, Аргир се жени! И за кого мислиш? Тукачка през пътя живее Дима —едно хубаво, красиво момиче. И стана Аргир наше момче, липовчанин.

Наскоро след сватбата му падна голям сняг и затрупа пътища да се поглеждат. А по-сетне изведнъж започнаха да се поздравяват, да си разменят някоя дума, да си помагат в работата Аз понякога се сещах за заканата на Аргир и на подбив му подхвърлях:

— Ще си отмъстиш ли?

Аргир махваше с ръка и ме поканваше у тях да пием балканска ракия, която получаваше от брата си Дойчин.

И тъй си работеха заедно Кирил и Аргир, като че ли нищо не е имало между тях, докато по жътва стана туй, което всички ни смая.

По жътва в „Каракуз" се случи. Повреди се комбайнът на Аргир. Кирил му дойде на помощ. Скоро комбайнът беше готов. Когато Аргир се мъчеше да излезе изпод него, той тръгна и прегази десния му крак. Изпищя той като сова. Машината спря, но беше късно. . .

А горе, зад волана седеше като мъртвец Кирил. Той се качил да включи двигателя, за да разбере добре ли е ремонтиран. Натиснал лоста и комбайнът тръгнал. Дордето разбере, дордето чуе вика на Аргир. . .

Аргир откараха в болницата. Кирил предадоха на прокурора. Между хората пламна нечовешки гняв за отплата.

— Да се прати в дранголника!

—Да изгният там кокалите му!

— Да плати на момчето!

Аргир дума не каза.

Когато отидох при него в болницата, той ме придърпа към себе си и ме попита:

—Дали ще го пратят в затвора, а?

—Ще го пратят — казвам.

—Не. . . не трябва. По-рано той беше по-лош и никой не го съдеше. А сега е по-добър и да лежи в затвора. . .

Когато Аргир се върна от болницата, на едно кооперативно събрание стана и тихо каза:

—Кирил ми стори лошо, без да иска. . . Няма да го съдя. Той трябва да работи. Ей какъв е силен! Аз пак ще имам крак...

А аз гледам — към него приближава Кирил:

—Аз. . . аз съм виновен! . . Нека ме съдят, Аргире! . .

Аргир го погледна в очите, остави бастуна и патерицата на пейката и излезе навън. Той стъпваше така, като че ли беше без протеза на десния си крак. Като затваряше вратата, той каза:

—Видяхте ли?

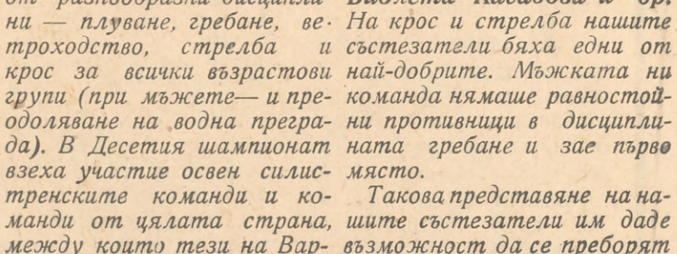
Кирил дишаше дълбоко, сякаш въздух не му достигаше в претъпканият салон. . .

Партийният секретар Иван Дешев свърши своя разказ. Подаде ми ръка и каза:

—Туй е всичко за Аргир Аргиров. . .

Рачо ЗМЕЕВ

нашият конкурс 20 години Свободата на

X шампионат по морски спортен многобой

УСПЕХ НА СИЛИСТРЕНСКИТЕ МНОГОБОЙЦИ

На юбилейния шампионат по морски спортен мнобобой, който се проведе в град Варна преди няколко дни, окръжната организация на ДОСО в Силистра се представи с мъжки, женски и юношески отбори, съставени от състезатели, участвуващи в морските клубове на Силистра и Тутракан.

*Морският спортен многобой е сложен комплекс от разнообразни дисциплини — плуване, гребане, ветроходство, стрелба и крос за всички възрастови групи (при мъжете— и преодоляване на водна преграда). В Десетия шампионат взеха участие освен силистренските команди и команди от цялата страна, между които тези на Варна, Русе, Видин, Бургас, Пловдив, София, Лом и др. Най-успешно се представи **нашият женски отбор, който зае първо място в крайното отборно класиране и получи купата на Радио София. Радка Бъчварова от Тутракан** беше най-добра между жените и стана **шампион на страната**, като окачи на гърдите си **златен медал. Иванка Токушева** извоюва **сребърен медал, а Димо Ганчев** от отбора на юношите—**бронзов медал.** Добре се представиха и състезателите **Кирил Филипов, Георги Токушев, Снежана Йовчева, Ахмед Мустафов, Маргарита Дамянова, Гинка Попова, Виолета Касабова и др.** На крос и стрелба нашите състезатели бяха едни от най-добрите. Мъжката ни команда нямаше равностойни противници в дисциплината гребане и зае първо място.*

Такова представяне на нашите състезатели им даде възможност да се преборят с варненци и да заемат заслужено второто място с една малка разлика в точките. Да се надяваме, че в следващия многобой нашият успех ще бъде още по-голям.

Ст. МАРИНОВ

ШАХМАТ

Неотдавна в Силистра се състоя предпоследната среща от шахматния турнир между градските отбори по шахмат в Силистренски окръг. В срещата си с отбора на Тутракан, след двете си поредни загуби от отбора на Дулово, силистренските шахматисти играха с тутраканци волево, амбициозно и успяха да ги разгромят с 6:1.

Последната среща между отборите на Тутракан и Дулово ще се състои след завършване на четвъртфиналния турнир за републиканското първенство по шахмат, който се провежда от 12 до 22 т. м. в Тутракан.

Във временното класиране на първо място е отборът на град Силистра с 16,5 точки, следван от отбора на Дулово с 11 т. и Тутракан — със 7 т.

Емил БЕНЛИЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 98 (806) | Петък, 21 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Пред частични избори за народни представители

СРЕЩА НА КАНДИДАТА ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ДР. АПОСТОЛ ПАШЕВ СЪС СВОИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

ПО ИНИЦИАТИВА на градския комитет на БКП, градското ръководство на БЗНС и градския комитет на Отечествения фронт, на 17 август т. г. вечерта в салона на кино „Москва", се свика общоградско събрание—среща на избирателите от 192 избирателен район —Силистра с кандидата за народен представител в този район, членът на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет по планиране др. АПОСТОЛ ПАШЕВ.

В деловия президиум на събранието сред бурни аплодисменти на гражданите заеха местата си, другаря АПОСТОЛ ПАШЕВ, и членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП другарите САВА ШИВАРОВ, ВЕЛЬО МАКСИМОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, БОЯН МИХНЕВ, НИКОЛА НИКОЛОВ и МИКО НИКОЛОВ.

След като откри събранието, секретарят на градския комитет на БКП др. МИКО НИКОЛОВ, разясни на трудещите се, че частичните избори в този район се провеждат за избиране на нов народен представител на мястото на отзования по предложение на Окръжния комитет на БКП досегашен народен представител Руси Христозов.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт другарят БОЯН МИХНЕВ, представи на трудещите се кандидата за народен представител другаря Апостол Пашев.

След това пред гражданите голяма реч произнесе членът на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет по планиране, кандидата за народен представител др. Апостол Пашев.

В речта си той се спря подробно на икономическата политика на Партията и народното правителство през изминалите 20 години. С цифри и данни другарят Пашев изтъкна огромните успехи постигнати в икономическото развитие на страната през изтеклия период и особено след Априлския пленум на ЦК на БКП, на помощта, която ни се оказва от Съветския съюз и другите социалистически страни, за ролята на СИВ и др. Говорейки за външната политика на Партията и Правителството др. Пашев изтъкна, че през изминалите 20 години България е водила и води неотклонно политика на мир и мирно съвместно съществуване, като подкрепя всички инициативи на Съветското правителство в това отношение.

На края избирателите зададоха много въпроси и възложиха на другаря Пашев редица поръчения свързани с разширяването на жилищното строителство в града, строителството на промишлени предприятия, завършване на ЖП линията и др., на които той отговори изчерпателно.

Хаккъ РУФИЕВ

На всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план за 1964 година, за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка.

(Из Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България).

ОТГОВАРЯТ на партийния призив

В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО съревнование за осигурява не високо изпълнение на производствените задачи в чест на юбилейната годишнина от социалистическата революция у нас, още в началото на годината се включиха и работниците и служителите от ДП „МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО СНАБДЯВАНЕ" — СИЛИСТРА. От ритмичното осъществяване плановете на това предприятие до значителна степен зависи правилното провеждане на производствената дейност на останалите промишлени, транспортни и селскостопански организации и предприятия. На него е възложена доставката на селскостопански машини, торове и химикали за ТКЗС и ДЗС, на суровини и материали за промишлеността, на авточасти, горивни и смазочни материали за автомобилния транспорт и много други.

Колективът на ДП „Материално-техническо снабдяване" с чувство на голяма отговорност води упорита борба за задоволяване нуждите на своите клиенти. Ръководството, подпомогнато от партийната и профсъюзната организация, проведе редица мероприятия за срочното доставяне на стоките, за намаляване издръжката на обръщението и за осигуряване на по-големи доходи за бюджета на държавата от данък върху оборота и отчисления на печалбата.

Отчета за шестмесечието донесе предсрочно изпълнение на плановете. Този успех ентусиазира работниците и служителите и те с още по-голяма упоритост поведоха борба за предсрочно изпълнение на деветмесечния план. Тези дни техният труд даде прекрасни резултати. До 15 август планът за деветмесечието — 6 693 000 лева е значително преизпълнен, като са продадени стоки за над 7 000 000 лева. За издръжката на обръщението са направени 5 000 лева икономии в повече от предвидените в обещанието, а в приход на държавния бюджет са внесени вместо обещаните 1 000 лева повече от плана — 12 130 лева.

Колективът на ДП МТС —Силистра сега се стреми в чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември да изпълни до края на месец август и плана за октомври. Досегашните му успехи са гаранция, че с чест ще осъществи и тази задача.

* * *

В ДНИТЕ пред славната годишнина от деветосептемврийската победа смело крачи напред и колективът на ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ" — Силистра. До 15 август той изпълни задачата си за осемте месеца, като изкупи и преработи в млечни продукти близо 21 000 тона мляко при план 19 684 тона.

Първенци на предприятието са цеховете в селата: Ситово — с отговорник Марин Драганов, Варненци — с отговорник Алекси Великов и други, които до 15 август изпълниха плановете си за десетмесечието и сега работят по задачите за месец ноември. Със своята качествена работа особено се отличиха работниците в млекопреработвателните предприятия в селата Главиница, Прохлада и Срацимир. Те изпълниха плановете си за деветмесечието като реализираха икономии от спомагателни материали и гориво.

В чест на големия празник колективът на ДСП „Млекопреработване" Силистра води упорита борба за изпълнение на деветмесечния си план за осем месеца.

Бл. ПАНТ ЕЛЕЕВ

ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАТ ПРАЗНИКА

Радостта навлезе в цеха

ОСМИ месец тече от началото на годината, но този период се стори много кратък за работещите в стерилния цех на ДКК „Нектар". Дните се търкулваха като зърната на изнизана броеница, а заедно с тях вървеше и радостта от постигнатите успехи.

Неспирен поток от тежконатоварени камиони спираше бързия си бяг в просторния двор на комбината. Обляните в пот разтоварачи правеха камари от щайги и касетки със свежи ягоди; смееха се черните очи на черешите; златото на кайсиите говореше за едно от богатствата на Добруджа; прасковите пръскаха аромата си, а немирните слънчеви лъчи си играеха с червените домати. Но други работници поемаха богатия плод и машините в стерилния цех ненаситно го поглъщаха. Измит и освежен от водните струи той тръгваше по транспортните ленти, преминаваше през ред съоръжения, за да стигне на накрая до ръцете на Мита Великова, на пълначката Мария Косалиева, на затварачките Стоянка Гицова и Руска Димова. Те служеха за пример на другарките си и заедно с тях постигнаха още една победа по трудовия си път.

На 15 август т. г. стерилният цех изпълни осеммесечния си план. До края на месеца трябваше да се произведат плодови и зеленчукови консерви за 1 580 000 лв, а петнадесет дни преди крайния срок са реализирани 1 759 000 лева. При планирани 450 т консерви от грах се отчитат 488 т; вместо 450 т цели домати са обработени 530 тона; за цялата година беше предвидено да се произведат 100 т конфитюр от праскови, а до момента неговото количество е 114 тона. Характерен белег за работата на цеха е високото качество. А то е още по-необходимо, като се има предвид, че 80 на сто от цялата продукция е предназначена за износ.

В постигането на трудовата победа голям дял се пада на смяната с началник Исмаил Хасанов, която е и първенец на цеха. Не може да се отмине с мълчание и работата на смяна „А" от конфитюрното отделение с началник Величка Бонева. Заслужава хубави думи и началникът на смяна „Б" Тодор Мъров. Извоюването на успеха не е случайно и упоритият труд е здрав фундамент за предсрочното изпълнение и на годишния план.

Георги УЗУНСКИ

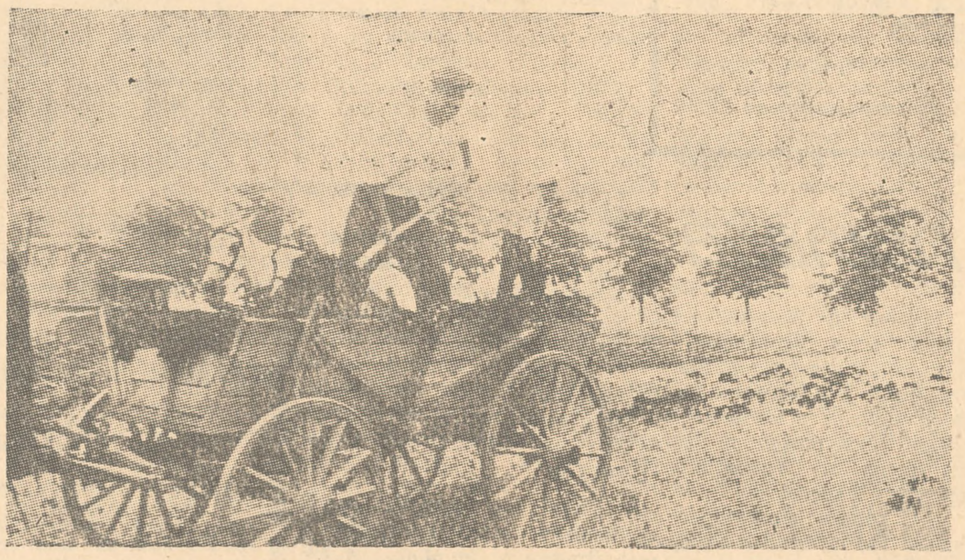
МЕТАЛ СРЕЩУ МЕТАЛ

САМО така би могло да се нарече ежедневието на колектива на механичния цех в ДМЗ „Стомана". Металът, по който се сипят ударите на чуковете и се впиват ножовете на машините се сблъсква с друг метал — волята на хората. И може би той е по-твърдият, защото осми месец вече не се е подал на трудностите.

За упоритостта на момчетата на Янко Касабав говорят стотиците детайли, които са преминали през ките им ръце. Всеки един от тях е частица от производствената програма и всеки един от тях е изписвал по една цифра. В плана виждаме сбора за края на осемте месеца — 578 000 лв, но на 11 август се оказа, че тази сума вече е надхвърлена с 1 000 лева. В тежката битка металът отстъпи пред волята и трудолюбието на хората. А те са най-важното у Борис Бобчев, Ахмед Мустафа Кьосиоглу, Александър Иванов, Димитър Стефанов, Атанас Иванов и Димитът Русинов, които са първенците на цеха.

За останалите двадесет дни до края на месеца, работниците от механичния цех на ДМЗ „Стомана" ще произведат надпланова продукция за още 76 000 лева — един хубав дар, поднесен на Родината за големия й празник.

Георги АНТОНОВ

Основното торене е важно агротехническо мероприятие, което гарантира високи добиви. Кооператорите Стоян Христов и Тодор Николов от с. Бабук извършват основно торене.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Нужна е пълна мобилизация на силите

Силажирането трябва да се ускори

КОГОТО и да запитате от ръководителите, специалистите или животновъдите от ТКЗС в Средище на какво се дължат успехите, постигнати през тази година в животновъдството всеки ще ви отговори, че това е резултат преди всичко на достатъчното количество осигурен за животните фураж. Най-голям дял в него заемаше силажът, който беше висококачествено приготвен.

Въпреки това обаче през тази година силажирането в ТКЗС — Средище не върви с необходимите темпове. За изхранването на животните през зимата са необходими общо 10 500 тона силаж. Стопанството разполага с необходимата царевица, с необходимите машини и транспортни средства за решаване на тази задача. Но поради подценяването й, в стопанството не бе създадена пълна мобилизация на силите на кооператорите и механизаторите за бързо завършване на силажирането. Затова от началото на месеца до сега са приготвени едва 2 200 тона силаж. При пълна мобилизация на силите стопанството има възможност да приготвя не по-малко от 800 тона силаж на ден.

За да се прекрати изоставането в провеждането на това мероприятие преди няколко дни беше проведено разширено съвещание на управителния съвет, на което присъстваха всички бригадири. Бяха набелязани редица мероприятия за ускоряване на работата.

След съвещанието се почувствува действително известна мобилизация. За кратко време бригадите в селата Каменци, Посев и Давидово силажираха по няколко стотин тона зелена маса. Но в бригадите на селата Средище, Господиново и Поп Русаново не се създаде необходимата организация и след съвещанието. Силажирането продължи със старите темпове. Затова досега в с. Господиново са приготвени само 300 тона силаж, а в Средище около 200 т.

Ако не се вземат бързи мерки за ускоряване на силажирането има опасност царевицата да прегори и от нея да не се получи качествен силаж. Нужно е всички сили да бъдат хвърлени в силажирането, за да може то да завърши в близките няколко дни.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

ЕДНО от най-важните мероприятия, което се извършва в момента в кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга е силажирането. В много стопанства вече повече от половината от предвидения по план силаж е приготвен. Но има и такива, които чувствително изостават. Между тях се нарежда и ТКЗС в с. Алеково, в което планът за силажа е изпълнен едва 17 на сто. До 18 август в стопанството са приготвени 1 200 тона силаж, от които в с. Алеково 480, в с. Кутловица 550 и в с. Честименско около 200.

Съгласно нормите за изхранването на животните в цялото стопанство трябва да се приготвят 6 500 тона силаж. Най-голяма част от него, 4 500 тона трябва да се направи в с. Алеково, където са съсредоточени сравнително най-много животни.

Главни източници на силажна маса в стопанството са фуражната царевица първа култура, с която са засети 2 500 дка и част от редовната царевица, от която се очаква получаването на ниски добиви върно, в размер на 1 200 дка. От тези два източника се осигурява получаването на повече от 4 000 т зелена маса. Останалото количество ще бъде набавено от засятата царевица на площта на поразената от град пшеница в размер на 600 дка, от 100 дка царевица междинна култура, засята в овощната градина и от царевицата втора култура, засята на площ от 2 300 дка.

В момента царевицата първа култура и редовната царевица са напълно готови са силажиране. Дори с всеки изминат ден тя изсъхва и губи от теглото си. Нужно е да се вземат такива мерки, които ще позволят в близките няколко дни да се приключи с нейното силажиране.

За сега обаче ръководството на стопанството все още не е обхванато от тревога за изпълнението на тази задача. Наскоро управителният съвет се е занимал с въпросите на силажирането, но някакви конкретни мерки не са набелязани. Затова и сегашната организация за неговото решаване е лоша. Особено важи това за централното село, където предстои да се направи най-големи количества силаж. Тук в силажирането обикновено се включва само по едно звено на ден. Част от хората изсичат зелената маса на блока, а другите обслужват силажокомбайна, който работи стационарно на ямата. Обикновено звеното не може да осигури достатъчно зелена маса за работа на машината през целия ден и тя често бездейства. При такава организация на работата в стопанството се приготвят ежедневно по 40-50 тона силаж. А при създаването на пълна мобилизация на силите на кооператорите и на техниката може да се приготовляват не по-малко от 300-400 т силаж на ден.

За да се приготви необходимия силаж навреме и да се запази царевицата от пригаряне нужно е да се създаде много по-здрава организация от страна на ръководството на стопанството. Силажирането трябва да се счита като най-важната и срочна задача, която трябва да се реши в основни линии в близките няколко дни. Вярно е, че голяма част от работната ръка е заета във вършитбата на пшеница и фасул, в прибирането на тютюна и други работи. Това не би попречило много на силажирането, ако ръководството на стопанството съумееше пълно да използва наличната техника. Силажокомбайните не трябва да работят стационарно, а на блоковете. Зелената маса донасяна с камионите и ремаркетата може да се разтоварва и разпилява из ямите също напълно механизирано. По този начин недостига на работна ръка няма да се яви пречка за силажирането както това стана в ред стопанства на окръга като Зафирово, Алфатар, Добротица и други.

Като се има предвид, през тази година силажът ще бъде основна храна за животните от Алековския кооператив трябва главното внимание и всички сили на ръководството и специалистите да бъдат насочени към неговото бързо и качествено приготвяне.

Колю ВЪРБЕВ
инструктор на ОК на БКП

Емил ПРАХОВ
(наш кореспондент)

ПОЧИСТВАТ СЕМЕНАТА

Тази година в района на кооператива в с. Нова Черна се появи масово житната дървеничка, която нанесе много щети и на реколтата в с. Цар Самуил. Това наложи да се дирят семена с по-добра кълняемост. И наистина вече са налице 160 тона качествена пшеница, доставена от ТКЗС — Секулово, половината от която е вече почистена и пробите са изпратени за определяне на кълняемоста. Посевният материал е от сортовете „Безостая" и „100—10". Вечимичените семена също са почистени. Техните проби предстои да бъдат изпратени в семеконтролна инспекция.

Но въпреки че семената са доставени с подготовката на почвата за есенната сеитба се изостава чувствително. След падналите напоследък валежи една машина, която оре е съвсем недостатъчна. Трябва с това мероприятие да се побърза, докато има достатъчно влага.

Неделчо ВАСИЛЕВ

Плануваният добив е преизпълнен

Наред със силажирането, кооператорите от с. Ястребна не пожалиха сили и за навременното прибиране на реколтата от фасула. Благодарение на общия ентусиазъм, стопаните само за три дни прибраха 156 дка фасул. Второ звено със звеновод Йордан Георгиев се нареди на челно място в бригадата като получи по 166 кг фасул от декар при план 110 кг.

Не са лоши и добивите, получени от другите звена в с. Ястребна.

Калинка ГЕОРГИЕВА

ЛИСТНИКОВ ФУРАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ

Бригадата на Мюмюн Рашидов от с. Падина приготвя усилено листников фураж за животните.

Близо до овчарника на стопанството досега са струпали 150 куб. листник. Предстои да приготвят още толкова, за да осигурят по-добре животните за зимата.

Р. ЕБАЗЕРОВ

УСИЛЕНО ПРИБИРАТ ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

Кооператорите от с. Главиница миналата година постигнаха високи добиви от засетите със захарно цвекло площи.

И тая година работливите стопани се радват на добри резултати. Те положиха големи грижи за захарното цвекло. Навреме го засяха, разредиха и окопаха. Опазиха го от вредители.

Сега всички цвеклопроизводители са на полето. Целта е, колкото се може по-бързо, в най-подходящ срок, да се прибере и изнесе захарното цвекло. Всички каруци денонощно го извозват от блоковете.

На челно място са звената на Цонка Петкова и Ганка Димова. На ден те вадят цвекло от по 8-9 дка.

При план 2 400 кг., кооператорите очакват да получат по 2 600 кг захарно цвекло от декар.

Минчо ДОЧЕВ

Изпълняват задачата

Пред овцевъдите от с. Падина стои за изпълнение важна и отговорна задача. Те, както и другарите им от целия окръг, трябва в срок да завършат изкуственото осеменяване на овцете. Така въпросът за по-голям брой агнета, за по-голям млеконадой от овцете, за по-голямо количество месо и вълна, ще бъде най-добре разрешен.

На ден в стадото се осеменяват 50-55 овце. От 1 430 овце до сега са осеменени 450. Като се има предвид, че случната кампания трае до 15 септември, може да се вярва, че овцевъдите от селото ще извършат преди срока това важно мероприятие.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 17. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Осеменени овце %	Силажиране %	Тютюн — ниви %
Айдемир	3.5	35	22.5	37
Калипетрово	18	100	38	42
Бабук	0.7	29	43	33.5
Алфатар	8	54	67	35
Алеково	12	15	18	35.7
Иширково	7	31	55	81.9
Смилец	18	15	32	47
Попина	3.6	31	21	85
Сребърна	16	47	76	69
Ситово	8	24	15	79
Срацимир	16	39	36	39
Кайнарджа	6.6	36	31	54.7
Голеш	2.8	9	15	30
Средище	9.7	12	22	44
Тутракан	9.4	25	34	39
Нова Черна	0.8	73	47	33
Старо село	2.5	39	59	61
Белица	12	23	46	74
Главиница	7.4	48	32	60
Ст. Караджа	0.7	75	40	55
Сокол	2	71	64	66
Зафирово	5.8	54	69	45
М. Преславец	29	13	15	39
Дулово	4.2	45	34	74
Мерден	0	10	38	42.9
Окорш	6.5	25	20	62.6
Секулово	11	7	15	40
Добротица	11.3	14	74	58.5
Чернолик	3.8	4.6	39	60.7
Паисиево	11.4	2.8	44	73
В-ко ТКЗС	7.9	28.6	37.3	56.3
ДЗС Силис.	X	98	73	51
„Н. Черна	6.3	X	38	43
„Я. Забунов	0	86	19	39
„Окорш	0	100	55	60
В-ко — ДЗС	1.3	92	41.3	45.4
В-ко за окр.	7.6	30.6	37.6	55.5

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

ДЕЛА, ЗАСЛУЖАВАЩИ ПОХВАЛА

В ДРУЖЕСТВОТО на Комсомола в с. Босна със секретар Илияз Османов членуват 87 младежи и девойки. От тях 32 работят в полевъдството, 25 в зеленчукопроизводството, 17 във фермите и 13 в механизацията.

Комсомолците взеха участие в жътвата и почистването на семената по площадките. Комсомолската група на Басри Мехмедов, в която влизат още Мюмюн Мехмедов и Абтулла Исмаилов, денонощно работи на селектора и почисти над 1 500 т пшеница и 100 т ечемик. От нея 150 т пшеница са семена, предназначени за есенната сеитба.

Освен това младежите и девойките вземат активно участие в силажирането на царевицата и беритбата на тютюневите листа. Досега те са приготвили над 1 000 т силаж за животните. От обработвания от тях 400 дка тютюн, са набрали и нанизали 36 000 низи. Най-добри прояви в силажирането и низането на тютюн имат комсомолките Р. Еюбова, Х. Расимова, Б. Шюкриева, М. Ахмедов, Н. Джемалова, А. Османова и др.

В зеленчуковата градина в с. Босна работи комсомолска група, която е набрала за външния и вътрешния пазар над 65 т домати, 13 т краставици „Корнишон“, 25 т зеле, 5 т чушки, 20 т дини и др. Тук особено старателни са сестрите Хикмет и Кяймет Юсуфови, Гюлшен и Гюлтен Тахирови, Рахиме Мехмедова, Пахизе Алиева и звеноводът Ибрям Мехмедов.

Комсомолецът Халил Ахмедов, работещ в кравефермата, е почти изпълнил вече годишния си план за кравето мляко, Кямил Мехмедов — също. Досега двамата са предали над 46 000 литра мляко. В свинефермата комсомолците Руфи Исмаилов и Рафи Ашъков са едни от най-добрите гледачи. Руфи Исмаилов угоява 125 свине, а Рафи Ашъков 140 отбити прасета. Предали са на държавата 55 т свинско месо.

Механизаторите Нико Иванов, Дилявер Исмаилов и прикачвачите Захид Мехмедов и Шюкри Мустанов извършиха над 1 500 дка дълбока оран. А Гафур Исмаилов и Шабан Сюлейманов денонощно силажират с машините си. Членовете на дружеството, шофьорите Джелил Халидов и Мустафа Хамдиев, от ранна утрин до късна вечер носят боб, силажна маса и други култури, изпълнявайки отговорни задачи в кооперативното стопанство.

Хюсеин РАСИМОВ

Среща с бивши младежки работници

СЪЗДАДЕНИТЕ през 1959 година общински комитети на ДКМС вършат хубава работа сред младежите. С тяхна помощ дружествата на Комсомола провеждат много инициативи за комунистическото възпитание на младежта, привличайки като актив много млади агрономи, зоотехници, лекари, учители и др. В някои случаи обаче общинските комитети се явяват като бариера, задържат изпълнението на някои решения на Окръжния и Централния комитет на ДКМС, несъзнавайки каква вреда нанасят на младежите от тези дружества, откъсвайки ги от напрежението, създавано в много дружества на страната. Тези решения не достигат до отделния комсомолец.

Преценявайки важността на този пропуск в живота на общинските комитети на ДКМС, за да се изяснят причините, по решение на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС на 10 август т. г. се проведе среща на работниците на комитета със секретари на общински комитети от периода 1958—1964 година, на която те разказаха за своя опит. Другарят Йордан Христов насочи вниманието на секретарите към необходимостта, по-често да се срещат с младежите в производството, да изучават техните желания и да търсят пътищата за тяхното удовлетворяване. Необходимо е, каза Христов, да се полагат по-големи грижи към новоприетите комсомолци. Сегашният секретар на общинския партиен комитет в с. Окорш др. Велико Станев говори за неактивността на някои млади специалисти и обучението на актива. Той препоръча по-системна работа с младите активисти за неговото възпитание. В своите бележки Христо Петров анализира незадоволителната работа на общинските комитети по разнообразяване живота на младежта. Нуждата от почивка след упорития труд е голяма, но още по-голяма е тя от културни развлечения като вечеринки, различни честявания, излети и др. Другарят Георги Кардашев отбеляза, че Окръжният и общинските комитети на Комсомола сега са по-сплотени, техният състав е чувствително подобрен и по-правилно решават стоящите за изпълнение пред младежта задачи.

Изказаха се и други другари. В техните думи пролича загрижеността за издигане ръководната роля на общинските комитети на Комсомола.

Срещата закри др. Йордан Танков, секретар на Окръжния комитет на ДКМС. В своето заключително слово той обобщи направените предложения, свързани с по-близкото и по-конкретно ръководство на общинските комитети над комсомолските дружества.

Петър СТОЯНОВ
инструктор на
Окръжния комитет на ДКМС

Пред 20-годишнината на социалистическата революция

БЪЛГАРИЯ В СВЕТА

ПОРАСНАЛИЯТ авторитет на НР България на международната арена се дължи преди всичко на факта, че нашата страна в пълно единство със Съветския съюз и другите социалистически страни, неизменно и последователно се е ръководила в своята външнополитическа дейност от ленинския принцип на мирно съвместно съществуване между държавите с различен обществен строй. В рамките на тази политика бяха нормализирани отношенията на НР България с редица капиталистически държави като Италия, Англия, Франция, Япония и САЩ. Сключени бяха дългосрочни търговски спогодби с Австрия, Англия, Швеция. Наши икономически делегации посетиха Япония, Индия, Италия, Австрия, Бразилия, Аржентина, Уругвай и други страни. У нас гостуват непрекъснато видни политически и държавни дейци, между които и генералният секретар на ООН У Тан, който, напускайки България, заяви: „Правителството и народът на НР България са напълно верни на принципите на ООН и мира“.

Разшириха се връзките на НР България с новоосвободените страни. През 1963-64 год. бяха установени дипломатически отношения с Либия, Кувейт, Камбоджа, Кения, Занзибар и Уганда. Повече от 800 души български специалисти, лекари, инженери, архитекти и други работят в Алжир, Тунис, Мали, Гвинея и други страни. В НРБ се учат стотици младежи от новоосвободените страни. В началото на тази година в НРБ гостуваха правителствени делегации на Алжир начело с президента Бен Бела и на Йемен начело с Абдал ас Салал, които имаха възможност да видят със собствените си очи огромните успехи, постигнати от един малък народ, тръгнал по пътя на свободното социалистическо развитие.

НР България е един от активните членове на ООН. Нейни представители заедно с другите миролюбиви страни и СССР правят всичко възможно както в ООН, така и в Комитета на 18-те държави в Женева за постигане на общо и пълно разоръжаване, тъй като това отговаря на съкровените въжделения на българския народ. Ръководейки се от великата цел за постигане на траен мир, българското правителство подкрепи горещо предложението за сключване на пакт за ненападение между държавите-членки на НАТО и страните от Варшавския пакт, подписване на мирен договор с двете германски държави и уреждането на тази основа на въпроса за Западен Берлин. Нашето правителство споделя напълно загрижеността на миролюбивите народи, предизвикана от намеренията на някои западни държави да създадат многостранни ядрени сили, с което се цели да се даде атомно оръжие на германските реваншисти.

НР България участвува в редица международни специализирани организации при ООН като ЮНЕСКО, Икономическата комисия за Европа, Международната организация на труда, Международната здравна организация и други, както и голям брой международни конференции и срещи, като използува това свое участие като деен принос за укрепване на световния мир.

След освобождението на НР България от фашистко робство и особено след ликвидиране на вредния култ към личността, правителството на НРБ и БКП дадоха многобройни доказателства, че за тях миролюбивата външна политика на НР България не е временен тактически лозунг, а дълбока принципиална позиция. НРБ се бори да превърне политиката на мирно съвместно съществуване в живо и трайно дело за всички балкански народи, защото единствено тази политика отговаря на техните жизнени интереси. Само в рамките на такава политика могат да се осигурят нужните условия за изграждане на икономическото благоденствие и културното развитие на балканските народи.

Тази политика на мирно сътрудничество печели все повече приятели в Гърция и Турция, които чувстват, че няма разлика между думите и делата на българското правителство. Все по-голяма част от обществеността на нашите южни съседки започна да разбира, че никой не заплашва техните страни и че най-правилният път за сигурността на гръцкия и турския народ и на народите от Балканския полуостров се крие във взаимното разбирателство и сътрудничество, в ликвидиране на тежкото бреме на въоръженията.

По нашите граници с Турция вече настъпи сравнително спокойствие, изчезна онова постоянно напрежение, характерно за годините на т. н. „студена война“. Постигнато бе известно разширяване на търговията между двете страни. В сравнение с 1959 година ние значително разширихме номенклатурата на българските стоки, експортирани за Турция, като важно място в нашия износ се пада на индустриалните стоки и по-специално на българското машиностроене. НРБ предложи на турското правителство сключването на редица двустранни спогодби, на конвенция за санитарно-ветеринарна и растителна защита, споразумение за риболов в Черно море, Консулска конвенция, Спогодба за правна помощ и др.

От дълго време правителството на нашата страна полага усилия за нормализиране на отношенията ни с Кралство Гърция. В резултат на тези последователни усилия, както и на проявеното разбиране и добра воля от гръцкото правителство на 9 юли в Атина бяха подписани 12-те спогодби, с които се уреждат важни финансови, икономически, културни, научни въпроси във взаимоотношенията между двете страни.

Приключи един печален период в българо-гръцките отношения. Старата и омразна за балканските народи политика на „студена война“, насаждана години наред от империалистите претърпя нов провал, този път в един от най-невралгичните райони на света — Балканите. Това е безспорен успех на последователно провежданата политика на мирно съвместно съществуване от правителството на НРБ, успех на силите на мира и прогреса.

Откриването на нова страница в отношенията между българския и гръцкия народ с подписването на 12-те спогодби в Атина безсъмнено ще се отрази благоприятно върху цялостната политическа атмосфера на Балканите. Нека се надяваме, че в близко бъдеще ще бъдат разрешени и други важни политически проблеми между балканските народи.

Когато говорим за международните успехи на нашата социалистическа родина, трябва същевременно да подчертаем, че те са тясно свързани преди всичко с успешното развиване, задълбочаване и издигане на по-висш етап на българо-съветските отношения и дружба. След победата на социалистическата революция у нас българо-съветската дружба от общонародна обич и признателност към Съветския съюз се превърна в крайъгълен камък на нашата държавна политика, могъща сила и фактор за всестранното развитие и успехи на нашата социалистическа родина. През периода от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимопомощ, който издигна преграда срещу всякакви посегателства върху независимостта, свободата и мирното развитие на социалистическа България, до постигнатите неотдавна споразумения в Москва, с които се поставя развитието на нашите братски отношения на нов, по-висок етап, България постигна най-големи успехи в своята история.

От едно неизвестно, изостанало царство в сърцето на Балканите, от една марионетка, аграрен придатък в ръцете на германските империалисти, в срок от двадесет години народната социалистическа власт успя да превърне България в модерна индустриално-земеделска държава, ползуваща се с международно доверие и уважение, член на ООН и много други международни организации, желан и търсен партньор в търговията. Днес НР България поддържа дипломатически отношения с 65 държави и развива оживена търговия с 92 страни.

Това са забележителни външнополитически успехи на нашата родина, които биха били немислими без тържеството и всестранните завоевания на социалистическата революция, която в близките дни ще навърши своята двадесетгодишнина.

Кирил ЩЕРЕВ

Комсомолски секретар за пример

Учителят Нихат Бейтуллов от с. Средище е секретар на комсомолско дружество. Постоянно е заангажиран в училище, но намира време да надникне и в работата на същото. Както учениците, които ръководи, така и комсомолците, членуващи в неговото дружество, се отличават от другите. Първенци са в ученето, добри са в производството. Приличат на Нихат — секретарят им, който през цялото лято беше на полето. Там освен като работник, той беше и агитатор сред кооператорите. Четеше им вестници, изнасяше им информации, а вечер организираше младите да пеят и се веселят. Навсякъде беше Нихат. И винаги служеше за пример.

Викентий ДУКАНОВ

Снимка от Анадола в Турция. В Анадола, една от най-бедните области на Турция мизерията много ярко се проявява. Според данни на ЮНЕСКО — в 18 хил. села от всички 40 хиляди няма училища, 98 на сто от селата тук нямат електричество. Това е един от резултатите на „щедрата“ американска помощ.

НА СНИМКАТА: Селяните от Анадола обработват по най-първобитен начин своята бедна земя.

По стръмната пътека

ЗАСЕДАВАШЕ управата. Някой каза „Мъжете ли? —На полето! Ще сложим жени в кравефермата! И по-мераклии, и по-послушни са от мъжете!“

—Съгласен съм — не възрази председателят Христо. —За мен е все едно, какви ще бъдат. Стига работата да не куца.

Той беше прав.

—Откъде-накъде? — опънаха се по-възрастните. — На жената й прилича в къщи да стои. Мъжете с камъни да ги товариш, издържат, ала жените не могат.

—Тъй ли?—обади се Деспа Драганова, зоотехничка в с. Искра.—Не съм съгласна с вас. Какви жени има на този свят, по-ербап и от мъжете са!

Настана тишина. Всички млъкнаха.

След минута отново извиси глас:

—То, щото са мъже, затова получаваме по 1640 литра мляко от крава. Хигиена—никаква! Режим—нула! Ходят, където си искат и когато си искат, без да се обаждат някому!

Гледаше ги и с огорчение мислеше: „И аз съм жена! Докога ще ни подценяват в Ситово?“

* * *

Жени бързо намериха за доячки. Накараха ги да подадат молби— подадоха. И ги приеха на следващото заседание. Деспа изпратиха да оглави фермата.

Когато на другия ден се запъти за там по изровения от плуговете черен коларски път, срещна приятелката си Гинка.

—Страх ли те е, че си така посърнала? Не се плаши, горе главата!

Деспа я отмина мълчешката.

Една сутрин събра доячките. В стаята, дето почиваха ги събра и заговориха. За туй, за онуй, за всичко.

—Обстановката в кравефермата не трябва да се различава от домашната — каза им Деспа.— Изготвила съм ви дневен режим, по него ще вършите всичко.

В думите й имаше топлота. Доячките я слушаха с вълнение. И все пак някои си мислеха: „Ох, ох, те мъжете нищо не свършиха, че ние ли? Утре като завее зимата и ще клекнем!“

Здравка Стоянова — слаба жена, с живи подвижни очи възрази:

—Гласуваха ни доверие— трябва да го оправдаем!

* * *

Деспа ги поведе в трудния поход, без да се страхува. Не знаеше да дели хората. Така я бяха научили в селскостопанския техникум в Разград. И така й бяха заръчали преподавателите.

—Бъди твърда! Не се огъвай пред трудностите! Пътеката на всеки живот е стръмна и по нея се изкачват докрай само смелите.

* * *

Мъжът и Митуш, е шофьор. Не я упрекваше, че закъснява вечер. Напротив — помагаше й в работата с каквото можеше и колкото можеше. Изслушваше я, когато Деспа му говореше. И винаги я съветваше:

—С хората внимателно се дръж! Не ги огорчавай! Воювай за авторитета си! На човек това му остава на то-

зи свят!

—Всичките мъже да са като моя—казваше Деспа за него.

* * *

Това, че е майка, не й пречеше да бъде винаги при доячките. В чертите й очи имаше много увереност. Това изпечено широко лице, скрито вад тъмната прическа на косата й и вечната усмивка й придаваха здрав винаги бодър вид.

Трупат сено за кравите— Деспа е там. Силажират— завеждащ-фермата ще си даде миенето. Съставят дажбените таблици — нея питат:

— Кажи, съгласна ли си така да бъде? По силите ли е на доячките да издържат на напрежението през зимата?

Това я вдъхновяваше. Вливаше сили в сърцето й

Зимата не бе една, не бяха две — вече станаха три. Млеконадоят от 1640 литра се покачи на 1916, а миналата година достигна 2450 литра на фуражна крава. А кравите на Здравка Стоянова дадоха по 2800 литра. Деспа я прегърна като родна сестра и я поздрави. Нейният опит изучиха през зимата. А през март поеха условия да се борят за званието „Ферма за комунистически труд“. Включиха се в движението за Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

—Струва ми се, че вчера беше—разказва Деспа.— Къде е свинефермата, къде е пилчарника, но и за тях отговарям сега. Защо не, когато имам свободно време за това.

Активна е тя и в младежката организация. В минути за отдих и почивка чете, изнася лекции пред доячките, учи ги. И те я слушат. И научават за живота това, което е записано в сърцето й със златни букви— пътеката на живота е стръмна, но смелите я извървяват без сътресение.

Никола НАНЕВ

НОВИ ХОРА

КОРАБЪТ изсвири, отделяйки се бавно от понтона, направи завой с грациозното си като на лебед тяло и потегли към Черна вода. Най-развълнувани от всички, излезли на палубата, бяха жените и момичетата от бригадата „Димитър Ганев“ от ракитовия цех на Промкомбинат „Камъшит“, защото екскурзията бе организирана от тях.

По стълбите се изкачваха две жени. Едната — дребничка, мургава, а другата —едра, снажна. Цветанка — сегашната бригадирка и леля Минка — тази, която създаде бригадата и прекрасните традиции в нея. Обгръщайки с поглед хората горе, те си кимнаха радостно.

— Към 500 са — сякаш на себе си, каза Цветанка. — А как се страхувахме, че нищо няма да излезе от тази екскурзия...

— Трудно е, докато хората свикнат — въздъхна леля Минка. — Нали си спомняш и ири нас как беше в началото?...

* * *

Работеха мълчаливо. Всеки бързаше да изпълни, та и да преизпълни нормата си. Свършеше ли работният ден, „липваха си багажа“, прибираха се по домовете си и всяка „се затваряше в черупката си“.

— Ний все тъй ли ще я караме? От работа — в къщи! Работим вече два месеца, а не се познаваме добре! Дайте да си приемим един план за културно-масова работа... Да си създадем един хубав колектив, за пример...

Тъкмо наближаваше Осми март. Заплануваха няколко седянки, а най-младите смело предложиха да подготвят и едноактна пиеска.

Репетираха всяка вечер. С тази пиеска спечелиха първата награда за бригадата на вътрешния фестивал в предприятието.

Това бяха първите стъпки за създаване на задружен колектив. Започнаха много почесто да ходят колективно на кино, на театър... Поеха шефство над гроба на загиналия добруджански революционер Иван Стайков; редовно го почистваха, посяха цветя около него... Тези дребни на пръв поглед прояви ги сплотиха още повече.

Срещу Първи май забелязаха, че леля Керанка стана някак припряна, нервна, раздразнителна...

— Лельо Керанке, да не си нещо болна? — почнаха да я подпитват.

— Не съм болна... Не съм болна, но да знаете какво ми е на главата... Ще се местим в новия апартамент, багажът ми е разхвърлян, чудя се, откъде да я почвам...

— Че така кажи бе, лельо Керанке!...

На 28 април вечерта цялата бригада шеташе в новия апартамент на леля Керанка, а тя се суетеше около другарките си; просълзена от постъпката им. Напуснаха новия дом на леля Керанка късно вечерта, стоплени от хубавото чувство, че са й помогнали, сплотени от общия порив, да утвърдят в своя живот нормите на комунистическата етика.

Всеки ден прибавяше по малко спойка между тях. Зажи вяха с еднакви мисли, с еднакви стремежи. Към края на месец май чуха, че ще местят бригадирката им на друга работа. Настръхнаха, сякаш от сърцето им частица искаха да отрежат. И все пак леля Минка, макар че и самата тя тъгуваше, трябваше да премине на по-отговорна работа. Но бригадата не я забрави. В края на юни решиха да отидат на излет в „Памук кулак“. Поканиха и леля Минка.

— Момичета, много съжалявам, ама не мога да дойда! — отказа им бившата бригадирка.—Заловили сме се с един ремонт в къщи. Сума тухли имаме да пренасяме с мъжа си двамата,

Преди да се прибере в къщи след работа, тя се отби в магазина, а като приближи дома си, какво да види: нейната бригада се строила в две редици и тухлите преминават от ръка на ръка като по жив конвейр.

На другия ден тя отиде с тях на излет в „Памук кулак“.

* * *

Тихо се плъзга корабът по дунавските вълни. Заздравява. Лятната нощ донася със себе си много песни. Пееха всички на палубата. Пееха най-радостни от всички жените и момичетата от бригада „Димитър Ганев“ при ракитовия цех на Промкомбинат „Камъшит“.

Катя ВАСИЛЕВА

СЛЕД ПОЛУНОЩ

Полунощ. Тишина. Лека мъглица оросява пресните стърнища на „Юкаркъекинлика“. Тук продължава работния ден. Нощната тишина е прогонена нейде далеч в горските усои, а тъмнината бяга от пътя на тракторите, които един след друг в надпревара препускат. Зад тях остават дълбоки, равни и смолесто черни бразди.

Изведнъж първия трактор забавя ход. Спира. Емин Рушидов — старши тракториста на „Дизела“ — скача от кабината. Приближава се до бъчонката с вода. Пуща свежа струя. Коравите му длани бързо напляскват прашното лице. Солените вадички по челото изчезват.

— Какво стана, Емине-е-е? — се дочува откъм трактора на Али Садъков, който доплува с огнения си змей.

— Ела, ела-а-а! — отговаря Емин. Присяда на рохкавата бразда. Вади пакета с цигарите. Огненото езиче на запалката лизва цигарата. Ароматния дим закъдява с дребни облачета.

— Станаха тридесет обиколки, Емине, — с някакво дълбоко почитание в гласа казва приближилият се Али.

— Да, двадесетте декара обърнахме и днес. А още е рано. Я виж, зорницата едва се е показала над лозята. Догде дойде смяната ще изорем още леха-две.

Цигарите догарят. Двата трактора един след друг спокойно и ритмично изпущат бели обръчи дим. Двамата трактористи с ловки движения отново възсядат послушните си вихрогони. Постепенно на изток затрептява новия ден. Откъм село забързано се задават четворица млади мъже. Спират на временния стан. Изчакват приближаващите се трактори. Ибрахим Хасанов сменя Емина,а Мухарем Мустанов — Али. Миг след това своеобразната песен на тракторите секва. Утринния ветрец отнася последните звуци. Само в ушите остава да бучи последният припив.

Работилите нощна смяна четворица бързо тръгват към село. „Юкаркъекилника“ е само на един хвърлей място от село, затова трактористите си ходят и идват пеша.

Постъпващите на смяна трактористи Ибрахим и Мухарем основно преглеждат тракторите. Гресират, потягат. Прикачниците Ибрям Алиев и Хюсеин Амзов помагат. Те са утрешната смяна — новите трактористи.

Скоро всичко е прегледано. Тракторите отново запяват своята трудова песен. Слънцето едва е позлатило върховете на близките дървета, когато пристига отчетникът на механизацията — Амза Джелилов. Той вади метъра. Откъм стана се надига Идириз Шакиров бригадира на трета тракторно-полевъдна бригада в село Преславци. Бай Идириз обиколи отрано тютюноберачките. Скара се на пазачите в зеленчуковата градина и тука при тракторите спря да си отдъхне.

— Амза, между тридесет и тридесет и два сантиметра е. Аз я проверих. Добре работят момчетата. Еша си нямат ... Колко декара станаха?

—Трактора на Емин е по-напред — има вече 1 400 декара дълбока оран, а Али Садъков — 1 150 декара.

— Ами, то кажи-речи дълбоката оран е преполвена. Ще трябва всичко да преобърнем до браздичка, че видиш ли, където есенеска сме издънили земята по-дълбоко, сега царевица и слънчогледи да видиш. Слънчогледа хич да не е —по 220 кг от декар ще даде. А фасула, гдето вече овършахме, дава по 150-160 килограма.

—Много право, там където навреме се изоре през лятото и есента и рано засее през пролетта, реколтата бива богата. Сега тази оран видиш ли? Каймак става, бати Идиризе. Влагата е още в земята.

— Ти пред момчетата... Много не ги хвали...

Тракторите изскачат запъхтяни от падинката. Ритмичното туптене на стоманените им сърца заглушава последните думи на бригадира. Ибрахим маха приветливо с ръка от своето удобно седло на бригадира и отчетника. Бай Идириз заканително клати показалец.

—По-по-о-ле-ка-а! — долита през шума на машината до ушите на трактористите.

Усмивка озарява лицата им. Познават те бригадира. Щом се хваща за скорост та, значи доволен е от работата им. Пък и те самите не чакат забележки, а се стараят колкото се може по-хубава оран да изорат. Иначе и не може, нали работят на своето стопанство. На себе си!

Петко СВЕТЛИНСКИ

ГОДИШНИЯТ ПЛАН ЗА 7 МЕСЕЦА И 10 ДНИ

С ВИСОКИ трудови завоевания се готвят да посрещнат славната 20-годишнина от социалистическата революция у нас и кооператорите-животно в въди от ТКЗС „Христо Ботев“ — гр. Тутракан.

До неотдавна животновъдството тук не постигаше големи успехи. Настъпи, обаче, прелом в работата. Партийният комитет, УС и специалистите се обърнаха с лице към животновъдството още в началото на годината. Гледачите започнаха по-добре да хранят животните. Промяната се почувствува. Значително се увеличи млеконадоя, яйценосенето, приръста на телетата и свинете.

Всичко това помогна да се изпълнят плановете за валовата и стокова продукция. Стопанството преизпълни договорните си задължения към държавата, както следва:

Мляко — общо при план за годината да се отчете на държавата 850 тона, до 10. VIII. бе предадено 853 тона. До края на годината плана ще се преизпълни с още 300 тона мляко.

Яйца — при годишен план да се предадат на държавата 1 050 000 броя, до същата дата са отчетени вече 1 100 000 броя. До края на годината ще се предадат още 250 000 броя яйца.

Вълна — при план 20 500 кг, до сега са отчетени на държавата 21 000 кг.

Месо — до сега са предадени на държавата 100 тона, вместо 96 тона, които трябваше да се отчетат до 1 август.

За тези големи успехи заслужено трябва да се посочат за пример кравефермите в гр. Тутракан и селата Антимово и Царевдол Особена похвала заслужават гледачите: Атанас Радев, Георги Ефремов, Марин Тодоров, Петко Косулиев, Магбуле Исмаилова, Изед Асанов, Христо Маджаров, Христо Котков, Марин Станев, Магда Атанасова, Атанас Тодоров, Павел Пенев, Иван Добрев, Деню Ангелов, Драган Минчев и др.

На челно място са птицефермите в Царевдол и Търновци, овцефермите в Тутракан, Пожарево и Дунавец.

Тези големи успехи радват всички. Те са гордост за животновъдите в ТКЗС — гр. Тутракан.

Живко ТУШЕВ
счетоводител
на ТКЗС — гр. Тутракан

Техническият прогрес в селското стопанство

На механизацията — зелена улица

В СЕКИ изминат ден техниката намира все по-широко приложение в нашето селско стопанство. Благодарение на нея сега много от трудоемките процеси са напълно механизирани, тежкият труд на селските труженици е облекчен, повишена е производителността на труда и значително е поевтинена продукцията в растениевъдството и животновъдството.

Докато преди две години силажните ями се обслужваха от по 100-150 кооператори сега това се извършва почти без тяхното участие. Не са проблем вече процесите около прибирането на есенниците и слънчогледа, почистването на семената и много други полски работи. Кооперативните и държавни стопанства от окръга ежегодно внасят нова техника, с която трудът на кооператора става по-лек.

Но в отделни стопанства в окръга все още незадоволително се използват някои от внесените машини.

На 10 август в ТКЗС в село Ситово се проведе окръжно съвещание с всички председатели на ТКЗС, директорите на ДЗС, главни агрономи и инженери. Присъствуваха и секретарят на Окръжния комитет на БКП др. САВА ШИВАРОВ, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, завеждащ отдел „Селскостопански“ при Окръжния комитет на БКП др. АЗИС АЛИЕВ,началникът на управление „Селскостопанско производство“ при Окръжния народен съвет др. ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, специалисти от Министерството на селскостопанското производство— София, и от управление „Селскостопанско производство“— Силистра.

Другарят ЙОРДАН ВЕЛИКОВ — заведущ сектор „Механизация“ при управлението основно запозна присъствуващите с особеностите при експлоатацията на отделните машини и бе демонстрирана работата на повече от 12 експоната. Показан бе самоходен комбайн за беззагубно прибиране на слънчогледовото семе и питите и специален стъблосъбирач. Това помага за по-качествено и по-бързо освобождаване на площите и събирането на ценен фураж за овцете.

Досега основното наторяване в окръга се извършваше мудно и на ръка. На съвещанието беше демонстрирана работата на новите ремаркета „РПТУ—2“ и крантоварачите, които напълно заменят ръчния труд. Освен това бе успешно изпитана и съвсем нова машина, производство на специалистите от управлението и ТКЗС в село Иширково за разхвърляне на оборски тор.

При нас подхранването на есенните посеви и въобще разхвърлянето на изкуствените торове е работа тежка и агротехнически съвсем неиздържана. Поради липса на подходяща техника досега се извършваше ръчно и с много сериозни пропуски. Сега в РТС в Карлово и на други места в страната се произвеждат масово нови сполучливи машини. С тях за един ден могат да се наторят 400-500 декара. Машината замества труда на 20-25 кооператора и дава идеална работа.

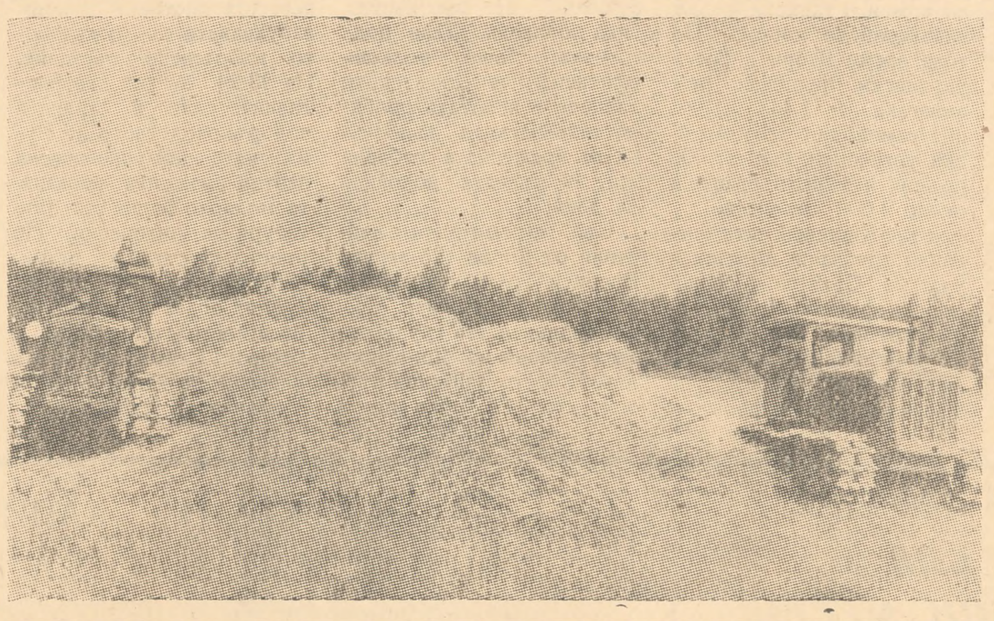
Показани бяха и машини за обеззаразяване на пшеничените семена, производство на специалистите от ТКЗС в Попина, сеялки за предсеитбено торене на есенни ците, веялка за калибриране на суперфосфат, сеялка тороразпръскачка и др.

Досега и прибирането на захарното цвекло изискваше голям разход на труд. Наличната техника обаче и тук си казва тежката дума. В това се увериха всички присъствуващи, цвеклоподемците и плуговетe дадоха много качествена работа при изваждането, машината за обрязване на листата и челата, както и крантоварачът също издържаха изпита.

На съвещанието бе показана и новата брана за предсеитбена обработка на захарното цвекло, направена по предложение на съветските специалисти и желязна влачка, която напълно замества работата на трънната и дава много по-добри резултати.

Специалистите от ТКЗС и ДЗС имаха възможност да се убедят, че с наличната техника могат да бъдат механизирани редица още трудоемки процеси. На съвещанието много инженери и агрономи се изказаха с пожелание още през тази есен да се направи прелом в работата, като се използва напълно цялата налична техника в стопанствата.

Михаил АЛЕКСАНДРОВ

Механизаторите от III тракторно-полевъдна бригада на ТКЗС—Дулово навреме извлякоха сламата от пожънатите блокове.
НА СНИМКАТА: Трактористите Коста Великов и Димитър Петров в момент на извличане на слама. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

МАЙСТОРИ НА ЗЛАТНИТЕ НИЗИ

БИЛИ ли сте скоро в с. Черник? Надникнали ли сте в стопанския двор на бригадата? Ако сте имали възможност да направите това, сигурно бихте се съгласили с мен. Сега с. Черник не би трябвало да носи това мрачно име. То трябва да се нарича „ЗЛАТЕН“.

Та, вижте! Колко злато е нависнало навред! Безброй златни тютюнени низи... Накъдето и да отправите поглед, сърцето ви ще запърха от радост... Колко злато!... Колко осъществими човешки мечти...

Беше още зима, когато хората от бригадата на Джалил Реджебов се готвеха за тия напрегнати дни. Та шега ли бе това? Предстоеше им да обработят цели 1 267 дка тютюн. Половината от площта, която е засята с тая култура в ТКЗС — гр. Дулово. Важна, отговорна задача... Пръв се притече на помощ на кооператорите младия агроном Хамза Юсеинов. Той проведе курс със звеноводите и хората от звената. Учи ги как да обработват по-добре тютюна. Как да разпознават болестите по него. Когато наближи време да се засяват лехите с разсад, агрономът обучи за два дни специална група от 40 другари, които го засяха и отгледаха. Халим Сюлеманов, Хасан Юнузов и другарите им, замръкваха край лехите. Колко труд! Колко грижи... А разсада израстна за хубост! Осем декара чудесен разсад! Той задоволи напълно нуждите на бригадата. Площите бяха навреме засадени. Навреме окопани и на 5-ти юни започна първата беритба. Първа ръка. Първи надежди... Сега кооператорите берат вече листите от III та ръка. Берат, а края на беритбата не се вижда. Тютюнът е избуял. Разшумял се е като неспокойна, зелена водна шир, носеща тънък тютюнев аромат. Съцветията розовеят, но скоро ще дойде ред и те ще бъдат окършени. ...Лист след лист се диплят в ласкавия скут на берачките. Жените от звеното на Марийка Янакиева са в надпревара. Какво от това, че Елена Димова е вече на 56 години? Тя идва всеки ден на работа и не изостава. Работи наред с младите.

...Глъчката в полето заглъхва, за да се пренесе още по-дружна и бодра под навесите в стопанския двор. Колко много хора работят под тия навеси... Колко сръчни ръце... Дългите игли проблясват. Покриват се с плътно наредени, сортирани листа, нанизват ги на здравите, конопени върви. Лист, след лист... Игла, след игла... Низа, след низа... И ето че под специалния навес прошумяват вече над 150 000 изсушени низи. Други — около 120 000 низи — съхнат в добре направените сушилни. Или общо до сега в бригадата са набрани 270 000 низи от 400 000 планирани. А какви са възможностите?

— В чест на славната Двадесетгодишнина — говори с заслужена гордост Джелил, — ние сме обещали да достигнем 600 000 низи от засадения тютюн. Макар че по план трябва да изкараме по 220 кг тютюн от декар, ние вярваме, че ще достигнем 250 килограма.

Слушах бригадира и му вярвах. Вярвам му, защото видях хората му. Трудолюбивите, неуморни хора... Бай Рамадан Рюстемов, Асан Исмаилов, Ахмед Велиев... Научих за дружния живот на жените от звеното на Зюйря Мехмедов — първенци в цялата бригада.

Бригадата на Джалил кове ново име на новото си, с червенолики къщи село „ЗЛАТЕН“.

Стефанка СТАНЕВА

ФАСУЛЪТ Е ПРИБРАН

Кооператорите от с. Главиница засяха тая година 310 дка фасул. Редовно и старателно го окопаха. Обилните дъждове, които паднаха в началото на лятото, спомогнаха за получаване на богат урожай.

Навреме и без загуби кооператорите прибраха реколтата от фасула.

Минчо ДОЧЕВ

* * *

Кооператорите от с. Варненци завършиха без загуби вършитбата на фасула.

Благодарение на навременно извършената работа те получиха по 160 кг от декар, вместо по 110, както бе планирано.

Марийка ХРИСТОВА

Повече мляко —такава е целта на всички

УСИЛЕН труд кипи в кравефермата на Алфатарското кооперативно стопанство. Всеки дояч, пастир и телчар се е включил в предпразничното съревнование, обхванат от благородно желание да преизпълни личния си план. Стремежът на всички е да бъдат достойни последователи на своите предшественици, защото традиция стана от няколко години насам алфатарската кравеферма да изпълнява плана си с месеци напред. И наистина досегашните резултати показват, че настоящето не е по-лошо от миналото. През изтеклите седем месеца на т. г. колективът при кравефермата надои 48 000 л мляко над плана и предаде на държавата 23 000 литра в повече. Загубите от смъртността на животните за същия период е сведена на 200 лв срещу 8 600 лв през миналата година. Сега колективът на фермата се бори за завоюване званието „ферма за комунистически труд“.

Как бяха постигнати тези успехи? Миналата година кооперативното стопанство осигури достатъчно количество силаж. От него даваха на животните до късно през пролетта. На всяка крава редовно се осигурява по 2 кг концентриран фураж, а през последните няколко месеци дажбите бяха разнообразявани и допълвани с грах и бакла. От друга страна гледачите се стремяха колкото се може по-цялостно да оползотворяват фуража чрез редовна обработка, без да допускат разхищения.

Млеконадоят зависи много и от работата на пастирите. А тяхното старание не е малко. Иван Митев Атанасов, Тодор Илиев Ангелов и Иван Митев Илиев, ежедневно намират добра паша и държат много за навременното доставяне на храната, както на скороотелените, така и на останалите животни.

Но най-голям дял за успехите имат доячите. Досега най-редовен първенец между тях в кравефермата е Стоян Костов Желев. При план 30 283 литра, за седемте месеца е надоил и предал 20 700 литра. Похвални в работата си са и доячките Пена Стоянова Бойкова, Петър Липчев, Стоян Бойков, Пеньо Данков и други.

Всеки гледач може да види резултатите от своята работа на диаграмите, които са изложени в коридорите на всеки обор и в клуба на животновъда. Там доячите следят и общото изпълнение на плана. Освен това всеки месец колективът при кравефермата провежда събрания, където бригадирът Йордан Маринов отчита успехите и недостатъците в работата на фермата. Награждават се първенците. На последното събрание в началото на този месец той отчете, че за седеммесечието вместо 503 950 литра мляко, доячите са получили 552 203 литра. За този общ успех на кравефермата имат дял и телчарите.

Пред юбилейната дата колективът не отслабва нито за миг темпото на работата. В резултат на това фермата ще изпълни предсрочно най-малко с месец годишния си план, а доячите Стоян Костов, Пена Бойкова и други ще изпълнят личните си планове по-рано.

Йордан НЕЙКОВ

НЕДКА

— НЕДКА не вървеше, а хвърчеше. Душата й пееше от радост. Запъхтяна се втурна в цеха и се спусна към другарките си от бригадата. Забелязаха я още от вратата, наскачаха и се развикаха:

— Недче, какво стана?...

Недка размаха пред тях малкия правоъгълен лист и се разсмя щастливо. Грабнаха го от ръцете й и зачетоха: Диплома за завършено средно образование на Недка Петрова Калънчева. Български език и литература — 5,50, История — Отличен 6, Химия — Отличен 6, Физика — многодобър 5... Общ успех — 4,93!... Другарките й я загледаха така, като че ли за пръв път я видят. Знаеха, че в продължение на три години Недка не беше получила нито една слаба бележка, но високия успех на дипломата й все пак ги изненада. Да завършиш вечерна гимназия с такъв висок успех и да си първа работничка в бригадата — не е ли това геройство! Гледай я ти нашата Недка — мъничка, слабичка, ще се пречърши, а намерила сили и ударничка да бъде и отличничка в гимназията и активистка в Комсомола на цех „Ракита“ от „Камъшит“.

Недка се беше отпуснала на столчето си отмаляла от напрежение и щастие. В това време дойде бригадирката им. Като видя безпорядъка и Недка тя веднага разбра каква е работата и отдалече заговори радостно: — Ще черпиш! Два пъти ще черпиш и за дипломата и за преизпълнение на личното си обещание за шестмесечието.

Недка впери в нея поглед, пълен с очакване: Колко?

— 140 на сто, качество — отлично! И. май ще те повишават — наведе се към ухото й бригадирката и зашепна: искат да те правят групов майстор...

Недка я погледна упла шено. — Какво говориш! Аз мисля да си почина тази година и догодина ще кандидатствам задочно... Ако ме направят групов майстор значи да ми се провали следването...

— Няма да ти се провали,мое то момиче! Едва двайсетгодишно си! Животът е пред тебе!

Катя УЗУНОВА

Бойната слава на Съветската армия

ЯШ-КИШИНЕВСКАТА ОПЕРАЦИЯ

През месец август 1944 година чрез успешно проведената Яш-Кишиневска операция на Съветската армия беше разгромена немско-фашистката група армии „Ю ж н а Украйна“ и напълно освободена Молдавската ССР. Наред с това, проникващи към среднодунавската равнина и Северна Добруджа, съветските войски оказаха решителна помощ на демократичните сили в България и Румъния, които под ръководството на комунистическите п а р т и и смъкнаха немско-фашистското иго, установиха истинска народна власт и се присъединиха към антихитлеристката коалиция.

Балканите имаха важно икономическо значение за Германия. Тя ограбваше техните суровини и продоволствие. Освен това Балканите бяха и десен фланг на германския източен фронт.

Всичко това принуждаваше германското главно командуване да държи значителни сили и средства в балканското направление не само за отбрана и подтискане на поробените народи, но и за оказване влияние върху левия фланг на съветските войски, настъпващи по централното европейско направление. Поради това на 600 километровия фронт германското командуване беше съсредоточило 47 дивизии (25 германски и 22 румънски) и 5 бригади в състав повече от 900 000 души, 8 200 минохвъргачки и оръдия, 484 танка и щурмови оръдия и около 800 бойни самолета. Всички тези войски бяха обединени в група армии „Южна Украйна“ — под командуването на германския генерал Фризнер.

За разгрома на тази част от немската военна машина, съветското командуване планира Яш-Кишиневската операция. Тя трябваше да се проведе от два фронта — от втори Украински фронт под командуването на генерал Малиновски и от Трети Украински фронт под командуването на генерал Толбухин. Съветското командване съсредоточи 10 армии (всичко 98 стрелкови дивизии), две въздушни армии, 4 танкови и един кавалерийски корпус. По това време Втори и Трети украински фронтове разполагаха с 1 443 танка, 601 самоходни артилерийски установки, над 17 000 оръдия и минохвъргачки и около 2 000 самолета.

В Яш-Кишиневската операция трябваше да вземат участие Съветския черноморски флот и Дунавската флотилия. Черноморският флот имаше за задача да осигури фланга на Трети украински фронт от към морето и да извърши десант през Днестровския лиман срещу Акерман. Дунавската флотилия получи задача да осигури прехвърлянето на войските на Трети украински фронт през Дунавската делта в Добруджа.

За ликвидиране на крупната вражеска групировка в района на Яш-Кишинев беше избрана най-решителната форма на бойни действия — обкръжаване с незабавно унищожаване на противника.

Настъпателните действия на Втори и Трети украински фронтове започнаха сутринта на 20 август 1944 година след мощна артилерийска и авиационна подготовка, по време на които основните опорни пунктове на противника бяха подавени. Тази подготовка беше толкова ефикасна, че съветските танкове и пехотата пробиха техническата дълбочина на вражеската отбрана още в първата половина на деня.

Със стремителни действия от 20 до 25 август Втори и Трети украински фронтове обкръжиха немско-фашистката групировка в района на Яш-Кишинев, с което завърши първият етап на операцията.

По-нататъшното развитие на бойните действия обхваща разгрома на обкръжената противникова групировка. След сключване обръча на оперативното обкръжение, който имаше радиус 75—110 км, войските от двата фронта уплътниха силите на обкръжените и до 29 август в основни линии ликвидираха обкръжения противник.

В хода на Яш-Кишиневската операция загубите на противника възлязоха на около 256 000 убити и пленени, 3 500 оръдия, голямо количество танкове и самоходно-артилерийски установки. 33 000 автомобила бяха унищожени и пленени, а 338 самолета взети като военни трофеи.

Успехът на Яш-Кишиневската операция ускори избухването на румънското въоръжено въстание. На 23-24 август патриотичните сили в страната под ръководството на Румънската комунистическа партия смъкнаха омразната монархо-фашистка диктатура на Антонеску. Но вместо да създаде истинско народно правителство, кралят образува реакционно правителство начело с генерал Санатеску, което пречеше на излизането на Румъния от войната.

От 25 до 28 август патриотичните отряди и части на Румънската армия водиха тежки боеве за освобождаване и удържане на Букурещ и останалите важни икономически и политически центрове на страната. На 29 август съветските войски форсираха река Дунав при Тулча и в началото на месец септември достигнаха българо-румънската граница. На 5 септември съветското правителство изпрати нота до България, в която заявяваше, че Съветският съюз се намира в състояние на война с България. Правителството на К. Муравиев официално скъса дипломатическите отношения между България и Германия, но даде възможност на германските войски да се изтеглят от България, необезпокоявани от никого. Вместо да пристъпи към разоръжаване на немските сили, намиращи се в страната, и да обяви война на хитлеристка Германия, правителството на Муравиев провеждаше политика на спасяване монархията и запазване интересите на едрата буржоазия.

Яш-Кишиневската настъпателна операция има огромно политическо значение. Благодарение на нея българският народ можа на Девети септември 1944 година да смъкне омразната монархо-фашистка власт и да установи истинска народна власт.

майор Димитър ЧОБАНОВ

За вас, деца!

РАЗВЕЙТЕ ЗНАМЕНЦА ЧЕРВЕНИ!

Развейте знаменца червени,
дечица мили и добри,
и нека радостта да свети,
и нека радостта искри,
във вашите очички ясни,
във грейналите ви лица,
че нов живот дари Девети
за всички български деца!

МЕЧТА

Как искам като мама
да стана крановичка,
над огнената лава
да литвам като птичка!

В Кремиковци да бъда
най-първа героиня,
стомана да изливам
за скъпата родина.

ДОВИЖДАНЕ!

Довиждане, играчки чудни,
от куклення кът!
Довиждане, другарки, скъпи!
Пред нас се вие път,
по който с песен ще ни води
училищно звънче,
учителка добра и мила,
със майчино сърце!
Ще станем всички ученици
послушни добри,
с другари нови пак ще знаем
и песни, и игри...
Но в белите тетрадки с трепет
ще пишем ред, след ред
красиви буквички и цифри
със молив най-напред!
А после синьото мастило,
писалка и перца!
Ще бъдат първи ученици
вред нашите деца!
И пъстрото букварче с радост
ще бърза час, след час
прозорче светло да разтвори
към книгите за нас!
Самички вече ще умеем
от книги да четем,
и умни и трудолюбиви
другарки, ще растем!
Ще учим много и ще станем
строители дори,
учители и агрономи,
и лекари добри!...
Довиждане, другарки скъпи,
и вярвайте, че нас,
със радост вред ще ни посрещне
НАЕСЕН ПЪРВИ КЛАС!

Стефанка СТАМЕВА

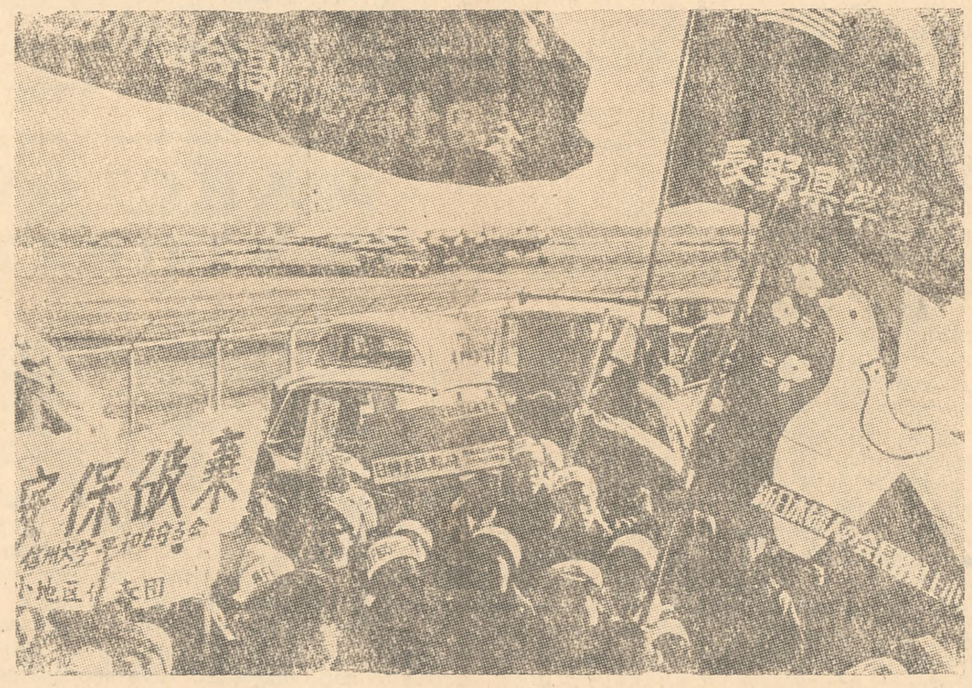
ПО ЕДИН СТЪЛБ ЗА ЕДИН МЕСЕЦ

По чия идея стана, не можахме да разберем, но видяхме, че в нашето село, —Паисиево пред читалищната сграда ще се издигне арка в хубав лозунг, посветен на юбилейната годишнина на Девети септември. Намериха се бързо майстори и работата започна, Но досега е направен само единият стълб на арката. Празникът наближава, но за другият стълб изглежда не могат да се намерят две-три торби цимент от месец насам. Чудно! Тук минават всеки ден по няколко пъти всички ръководители на селото, но никой не се сеща за арката.

Не е ли срамно това? Хората за празника правят чудеса, а ние една арка не можем да довършим за два месеца!

Милко НИКОЛОВ

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Япония. Около 350 000 души проведоха демонстрация и митинг на повече от 40 места в Япония с искане да се премахнат американските военни бази в Япония и да се забрани на американските атомни подводници да влизат в японските пристанища. В Йокота, където се помещава една от най-големите военни бази на САЩ и където има много реактивни бомбардировачи, демонстрираха 123 000 души. В Итатсуке демонстрираха около 100 000 души. В базата Йокота демонстрантите носеха плакати с надпис „Вън от Япония, американски бомбардировачи!“, „Американци, вън от Япония!“, „Атомни подводници, не идвайте в Япония!“. Тези обединени акции бяха поддържани масово от населението.

НА СНИМКАТА: Демонстранти, носейки червени знамена, заобикалят базата.

НОВИ КНИГИ

П. Петров и Ив. Дончев — „Агротехника на слънчогледа“

А. Георгиев и др. — „Практическо ръководство по почвознание“

К. Караиванова и др. — „Счетоводна отчетност на ТКЗС“

Д. Мишев и В. Меганиев — Сто отговора от любителите на телевизията.

Най-добри от най-добрите — Сборник от очерци за спортисти от СССР

Михаил Берберов — „И се сляха с изгрева“. Девет епитафии с пролог и епилог.

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

★ НАЙ-БЪРЗОРАСТЯЩОТО растение на земята се среща по бреговете на Калифорния. Това е гигантско листно водорасло. Достигайки повърхността на водата, то ежедневно нараства на дължина с по 50 см.

Бамбукът до неотдавна се смяташе за най-интензивното растение, нарастващо за денонощие 30 см.

☆ НАЙ-ОРИГИНАЛНОТО училище е организирано в Оксфорд. Тук се възпитават различни зверове — мишки, слонове, кучета, вълци, на които предстои да бъдат снимани във филми.

★ НАЙ-НЕОБИКНОВЕНАТА кръв—синята—тече в някои видове медузи, обитаващи крайбрежието на Бразилия.

☆ НАЙ-ДРЕВНАТА медицинска „рецепта“ е така наречения папирус на Еберс, намерен при разкопки в Египет и принадлежащ към 1 600 години преди новата ера. Той е бил изпълнен с религиозни заклинания против рака, който е бил известен още в древния Египет.

☆ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ часовници на земята се намират в Рощок (ГДР). Те тежат... 17 тона. Диаметърът на циферблата им е 4 м. Часовниците са четиристранни. По тях времето може да се определи и от сушата, и от водата.

★ НАЙ-СТАРИЯТ маяк навърши тази година 662 години. Той е бил поставен през 1 301 година при устието на река Елба, на остров Нейверг. Маякът е жива история на напредъка. Някога на него горял „вечен“, огън, поддържан с дърва; след това дървата били заменени с нефт и в началото на нашия век електричеството изместило нефта.

☆ НАЙ-СТУДЕНИЯТ музей се намира в САЩ. Това е Музеят на леда. Тук са събрани ледени блокове от всички ъгли на земното кълбо. Особено добре са представени Гренландия и Антарктида. Между експонатите се намира лед с примеси от метеорити. Най-древният експонат е на 600 години.

★ НАЙ-ДРЕВНИЯТ музей в света се намира в японския град Нари. Той е бил основан през 756 година и съхранява естествени по рода си експонати по живопис, скулптура и приложно изкуство, обхващащи около 12 века.

Преди всичко самовъзпитанието и примерът

Възпитанието на подрастващото поколение е жизнен въпрос за родителите и цялото социалистическо общество. То е сложно дело, което е толкова по-успешно, колкото възрастните гледат на него с чувство на дълг, на гражданска отговорност. Някои родители се задоволяват само с едно: децата им да „слушат“ и изпълняват това, което са им поръчали, да си учат уроците—и толкова! Дотук се простира тяхното възпитание. А забравят, че децата им живеят в обществото и че те трябва да се подготвят за негови достойни граждани, които имат присърце правилата и нормите на поведение в него, особено когато става дума за обществената собственост.

Често в ежедневието се виждат такива картини. Родителите са излезли с децата си на разходка в градската градина, седнали са на пейката, а малките скачат по озелененените площи късат трева, цветя, разрушават огради. И на родителите това не прави особено впечатление. Нещо повече, някои от тях се разхождат спокойно, чоплят семки и хвърлят остатъците по алеите, хвърлят безразборно хартиите от бонбоните и книжните чувалчета из парка. Вършат това и сами не разбират, че самите те проявяват невъзпитаност и пренебрежително отношение към обществената хигиена и към общонародната собственост. А като минеш край дворовете им, или влезеш в домовете им, няма да забележиш подобно нещо. Там всичко е подредено и чисто, всеки се старае да надмине съседа си в реда и чистотата на своето лично имущество. Защо тогава и отношението към общонародната собственост да не е също? Възхищаваме се от красотата на градската градина и се възмущаваме от мръсотията по алеите, обаче не искаме да знаем, че всичко това зависи от всички ни. В това отношение в нашия живот все още има нещо парадоксално, което много добре беше осмяно преди време от един фейлетон във вестник „Отечествен фронт“. На един столичанин му идва гостенин от ГДР. Когато го развеждат из парка на свободата, немецът изпада в почуда, щом като приятелят българин му превежда надписа, който напомня на гражданите да пазят тревата и да не късат цветята. „Нима има такива хора!“— възкликва чужденецът.

Не е ли време вместо да пишем толкова много предупредителни табелки, да се заемем по-строго да приучим и себе си, и децата към тези навици, които „налагат“ табелките?

Малкото дете е като тестото: можеш да му дадеш формата, която искаш. Затова примерът за него е толкова важен. И затова не трябва да се чакат предупредителните мерки на обществото, на държавата. Трябва всеки гражданин, изхождайки сам от моралните принципи на социалистическото общество, да върши това, което е полезно и за него. За да не се черви от срам, когато децата му сгрешат.

Иван КРЪСТЕВ

СЪВЕТИ на домакинята

МИНАЛО ЛИ Е ВРЕМЕТО НА ТРАДИЦИОННАТА СПАЛНЯ

При днешните изисквания, в повечето случаи след не много време в гардероба и шкафовете на спалнята не ще могат да се приберат всички дрехи. Тоалетката също е ненужна, а е и скъпа вещ в новото жилище. Като минимум за една спалня би трябвало да се спазва наличието на отделно легло за всеки човек, нощно шкафче или нощна масичка, удобства за миене и шкаф за дрехи. Колкото по-малки са стаите ни, толкова по-съобразителни трябва да бъдем при подреждането им. Който е живял известно време в жилище от нов тип, ще установи, че за много вещи (чанти, шапки или отделни части от облеклото) няма място в спалнята. Идеално разрешение за това е големият вграден шкаф от пода до тавана, по продължение на цялата стена. Той събира всички дрехи на семейството, също и обувките, чантите, куфарите и т. н. Ако шкафът има подходяща линия и разпределение, стаята добива и по-голяма оптическа ширина.

Решаващо за хармонията в стаята е подреждането й. Определящо за спалнята е положението на леглото. То никога не бива да бъде поставено така, че да бъде забелязано веднага от всеки, който влезе. По възможност леглото не бива да бъде изложено на течение, а също и на обилен поток светлина. Това осигурява спокойствието на почиващия.

От голямо значение е проветряването на стаите. Колкото са по-малки помещенията, толкова се повишава това изискване. Спането при отворен прозорец е много полезно. Но и отворът, пробит на външната стена, непосредствено над тавана, с подвижен капак, осигурява най-доброто проветряване. Хора, чувствителни към шума на улицата, не могат да спят при отворен прозорец. В такъв случай би трябвало да се отвори вратата към коридора и по този начин да се осигури чист въздух от другата стая, където прозорецът може да се отвори.

Нощните лампи трябва да дават достатъчно светлина, за да не се преуморяват очите (най-малко 40 вата).

Нощното шкафче, долепено до леглото, не е вече особено практично. Днес то служи само за поставяне на будилника или нощната лампа, на прочитната книга или телефона. За тази цел е достатъчна в повечето случаи стенна дъска или малко чекмедженце, също прикрепено за стената. Предимствата на отделните стаи са тези, че осигуряват по-добра нощна почивка, ако партньорите си лягат в различно време или пък имат нощна работа, особено умствените работници. В такъв случай всяка стая може да се подреди съобразно с желанието и изискванията на обитателя й.

Който често има посещения, трябва да си обзаведе така наречената „гостна стая“. В нея трябва да има диван, удобни кресла или столове, бюро, тоалетна маса, шкаф за дрехи, лавица за книги и място за куфарите. А ако рядко посрещаме гости, или пък нямаше достатъчно място за това, то една кушетка или диван във всекидневната са достатъчни за тази цел.

И накрая още нещо за съня. Обикновено възрастните се нуждаят от 8-часов сън. Следователно ние „проспиваме“ една трета от своя живот. Нали слушаме често да казват: „Едно хубаво легло е най-важното за мен!“. Правилно ли е това? Който през деня е работил добре, той и през нощта би трябвало да спи добре.

Как трябва да изглежда помещението, в което почиваме? То трябва да бъде приветливо, светло, проветрено и преди всичко да бъде в най-тихия кът на жилището. Едно хубаво легло днес се изисква да бъде матрак със стоманени пружини. Но все пак предпочитат се все повече обикновените легла, защото те осигуряват по-здравословен сън. Във всеки случай постелите на леглото трябва да могат „да дишат“, защото през нощта тялото отделя влага. Който може, е добре да спи без големи възглавници. Едно одеяло или малка възглавничка под главата са достатъчни, а и много по-здравословни.

(Из немското списание „Жилищни проблеми“)

Превод: В. ХИТЕВА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 99 (807) | Неделя, 23 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪЖНА ВЕСТ ПРЕЛЕТЯ НАД СВЕТА!

Ръководителят на Италианската комунистическа партия, верният син на италианския народ, забележителният деец на международното комунистическо движение, големият приятел на България
другарят

ПАЛМИРО ТОЛИАТИ

ПОЧИНА НА 21 АВГУСТ 1964 ГОДИНА В КРИМ (СССР).

Роден е на 26 март 1893 година в град Генуа, в семейство на служащ. Като студент в юридическия факултет на Торинския университет той влиза в младежкото социалистическо дзижение през 1912 година, а през 1914 година в социалистическата партия.

Тук Палмиро Толиати се бори против реформистката и центристка политика на партийното ръководство, за верност на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм. Заедно с Антонио Грамши той е един от създателите на Италианската комунистическа партия през 1921 година.

През 1922 година Толиати е избран в ЦК на Партията, през 1923 година в Изпълнителния комитет на Партията, а през 1927 година за неин генерален секретар. От 1924 година е член на Изпълнителния комитет на Комунистическия интернационал, от 1928 година е член на президиума, а от 1935 година е секретар на Изпълнителния комитет на Коминтерна.

Палмиро Толиати е организатор на съпротивата на италианския народ против фашизма и войните, които той води.

След краха на италианския фашизъм през 1943 година Толиати е организатор на борбата за пълно освобождение на Италия от немско-фашистките окупатори, за демократично развитие на Италия, против участието ѝ във военни блокове, за мир и свобода.

Толиати през последните години води последователна принципна борба против догматизма на ръководителите на Китайската комунистическа партия, за единство на международното комунистическо и работническо движение.

Поклон пред светлата му памет!

В ЧЕСТ НА ВЕЛИКИЯ ПРАЗНИК —

ТРУД ЗА НОВИ ПОБЕДНИ ДЕЛА

ПАСПОРТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА

ТРУДОВ РАПОРТ

От колектива на ТПК „Метал“ град Силистра

В ОТГОВОР на Възванието на ЦК на БКП към българския народ рапортуваме, че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България кооперацията изпълни производствени си план за осеммесечието на 20 август — с десет дни предсрочно.

Вдъхновени от постигнатите резултати, ние обявяваме дните до 9 септември за ударни и в чест на големия празник ще се борим упорито за завоюване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

За колектива рапортуват:
Партиен секретар: Ат. БОШНАКОВ
Председател: Иван СТОЙЧЕВ
Секретар на ДКМС: П. РАШКОВА

* * *

В ЧЕСТ на двадесетгодишнината на Девети септември бригадата за комунистически труд при книжарница „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — СИЛИСТРА

РАПОРТУВА

че на 20 август 1964 година изпълни деветмесечния си план за литература 100 на сто. Колективът обещава до края на месец септември да реализира още 12 000 лева.

Рапортуват: САЛИ ВЕЛИЕВ
РАДКА ЖЕЧЕВА
ЕМИНЕ ХАСАНОВА

На „Сортови семена“ — Силистра — първа награда

МИНИСТЕРСТВОТО на селскостопанското производство и ЦК на Профсъюза на работниците от селското стопанство разгледаха резултатите от социалистическото съревнование за първото полугодие на годината и обявиха новите първенци машинно-тракторни станции, ремонтни заводи и окръжни управления „Сортови семена“.

По линия на „Сортови семена“ първа награда-преходно червено знаме на Министерството на селскостопанското производство и Централния комитет на профсъюза на работниците от селското стопанство и парична сума се дава на окръжното управление „Сортови семена“—Силистра.

В ОТГОВОР НА ВЪЗВАНИЕТО

ЕДИН след друг цеховете на промкомбината в Дулово рапортуват пред административното и партийното ръководства предсрочно изпълнение на производствения си план в чест на юбилейната годишнина от Девети септември. Кантарджийски, часовникарски, вулканизаторски, ателие за дамско облекло и други цехове и отдели още към 20 август отчетоха, че са изпълнили плановете си за деветмесечието и сега работят за месец октомври. До деня на Големия празник колективите на тия цехове ще дадат промишлена продукция и ще извършат услуги за населението още за десетки хилядн лева. Някои от тях са обещали дотогава да изпълнят плана за десетмесечието и да започнат работата по плана си за месец ноември.

Тенекеджийският цех, ремонтният и отделът за мъжко облекло до 20 август изпълниха плановете си за осеммесечието. Сега работниците полагат усилия за предсрочно изпълнение на плана за месец септември, за да застанат заслужено в първите редици ни деветосептемврийската манифестация.

Още на 15 август промкомбинатът изпълни плана си за месец август. До 20 август са произведени промишлени стоки и са извършени качествени услуги за населението за 809 000 лева при задача за осеммесечието 795 000 лева.

Със своето трудолюбие и умение да се справят с трудните производствени задачи се отличиха работниците Иван Кънев от цеха за вулканизации, Стоянка Димитрова от шивашкия отдел за дамско облекло, Иванка Божилова и други.

Тези високи постижения са отговор на работниците и работничките от промкомбинат Дулово на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас. Вдушевени от досегашните си успехи те обещават до деня на Празника да изпълнят деветмесечния си план и да заслужат паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Гости от Турция

НА 20 и 21 август т. г. в окръга ни бе на официално посещение турска журналистическа делегация в състав: ИЛХАМИ СОЙСАЛ — ръководител на делегацията, кореспондент на в. „Акшам“, ОРХАН ТЪКАТЛЪ — главен секретар на Съюза на анкарските журналисти, кореспондент на в. „Милиет“, ГЮНГЬОР ЙЕРДЕШ — кореспондент на в. „Улус“ в Меджлиса и Сената, ЕРДОАН ЛОРТЮЛЮ — кореспондент на в. „Измир демократ“ и КЯМУРАН ЙОЗБИР — кореспондент на в. „Бутюн тиджарет“

Делегацията бе придружавана от др. ИЛИЯ ИГНАТОВ, секретар на Съюза на българските журналисти и от др. ДИМИТЪР ШИШМАНОВ, кореспондент на БТА в Близкия и Средния Изток.

Придружена от секретаря на Окръжния комитет на Партията др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ и от члена на бюрото на Окръжния комитет на Партията др. АЗИС АЛИЕВ, делегацията посети ТКЗС в гр. Дулово, с. Черник, модерната свинеферма в Черник, домове на кооператори, срещна се с ингелигенти из средата на турското население, с кооператори — турци.

Разговорът, който проведоха турските журналисти с трудещите се турци бе откровен и полезен. Гостите отбелязаха нашите големи постижения в развитието на икономиката, електрификацията, механизацията на селскостопанското производство. „На тридесет милионното турско население се произвежда 3 милиарда киловатчаса електроенергия, заяви Илхами Сойсал — а на 8-тях милиона българско население Вие произвеждате 8 милиарда киловатчаса“.

Силно впечатление направи на турските журналисти културния ръст на турското население у нас. „Докато в България във всяко село има училище и децата се обучават от 85 хиляди учители — отбелязва Гюнгьор Йердеш — то в Турция с приблизително четири пъти повече население има едва 80 хиляди учители и не във всички села има училища. 65 на сто от турското население е неграмотно“.

Турските журналисти казаха, че в Турция се мисли по всички тези големи проблеми, че се търси начин за тяхното разрешаване — за ликвидиране на неграмотността, за повишаване културата на населението, за получаване на повече електрическа енергия, за строеж на промишлени предприятия, пристанища, пътища и т. н. Изостаналостта на съвременна Турция те отдават на неправилната политика, която са водили турските султани до Кемалистката революция от 1924 година.

Гостите бяха добре посрещнати от местното турско население. С радост и откровеност говориха нашите кооператори — турци за своя живот.

Такива срещи са полезни и приятни.

Христо МАНДЖУКОВ

В предсеитбена подготовка

Кооператорите от с. Българка от рано започнаха да се готвят за есенната кампания.

Още след завършването на пролетната сеитба те почистиха и ремонтираха редосеялките. След освобождаването на площите от фуражна царевица те започнаха навреме предсеитбена оран.

Сега най-важната задача е да се подготвят семената. Селекторът с отговорник Костадин Господинов, не спира нито миг. На смени работят няколко кооператори.

Почистени са вече 15 тона ечемик от 22-та тона, необходими за посев. Предстои да се почистят 90 тона пшеница и 1 200 кг ръж.

Наскоро ще бъдат изпратени проби от семената в Семеконтролната инспекция в гр. Силистра, за да се определи годността им за посев.

Дочо АТАНАСОВ

ВЕСТИ ОТ с. СРЕБЪРНА

ЗА ДА СЕ осигурят по-големи добиви от земеделските култури в ТКЗС в с. Сребърна се води упорита борба със сушата.

Агрегатчикът Атанас Дончев, с помощниците си — поливачи Димитър Скуртелов, Григор Иванов и Димитър Радев поляха площи с царевица първа култура, цвекло и люцерна на площ от 1 200 дка. Механизаторът Марин Петков напои 1 000 дка царевица— втора култура.

* * *

СЛУЧНАТА кампания в Сребърския кооператив е в разгара си.

До 16 т. м. бяха осеменени 900 овце от породата „Меринос“.

Най-добре са организирали работата по изкуственото осеменяване на овцете от своите стада овчарите Кудин Димитров, Гани Недев и Велико Янков.

* * *

МНОГО грижи положиха сребърци за кооперативния бостан. Затова са на едно от I-те места по производство на дини в окръга тая година.

До 16 т. м. те са изнесли вече 80 тона едри мичуринки.

Марин СЕРТЕВ

Работят с любов

Колективът на потребителната кооперация в с. Окорш вече години се слави с добрата си работа по доставката на стоки, с красиво подредените магазини и културното обслужване на клиентите.

Още от началото на годината търговските работници дадоха твърда дума, че Двадесетгодишната от Девети септември ще посрещнат с преизпълнени планове. Започна упорита работа. Магазинери, доставчици, закупчици, административен и счетоводен персонал вложиха всичките си сили и умение и още през първото шестмесечие планът беше преизпълнен, а селкоопът се нареди на първото място в окръга.

Постигнатите успехи не успокоиха трудолюбивите хора. Сега те започнаха борба за получаването на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. На 16 август колективот се поздрави с голяма трудова победа— планът за деветмесечието бе изпълнен 45 дни предсрочно.

Първенци на кооперацията са Деньо Славов—с изпълнение 114 на сто, Галиб Ахмедов—111 на сто, Юсеин Илиязов—108 на сто, Гена Йорданова—103 на сто. Яйцесъбирачът в с. Овен при план за годината 165 000 яйца вече е събрал 140 000 броя.

Велико СТАНЕВ

Добри зеленчукопроизводители

Добри стопани са зеленчукопроизводителите от с. Поляна. Дисциплинирани и ранобудни. Всяка сутрин звеното на Йордан Димитров Петров посреща изгрева на слънцето сред зеленчуковата градина. Затова и постигат високи добиви.

Още на 8 август те изпълниха чистия доход предвиден по планосметката за звеното. От заплануваните за износ 28 тона червени домати изнесоха вече 37 тона. Плана за производството на зелен грах също бе преизпълнен. Вместо предвидените 3 700 кг те произведоха 6 300 кг.

Голям дял за добрите резултати има звеновода. Той е постоянно между хората си. Предава им с готовност богатия си опит на зеленчукопроизводител.

Милан КУЛЕВ

Годишно в ДКК „Нектар“ Силистра се преработват хиляди тонове плодове и зеленчуци. Механизацията бързо навлиза в цеховете и облекчава труда на хората.

НА СНИМКАТА: Извозване на готовата продукция до временните складове.

НАД 800 ТОНА СИЛАЖ

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС —с. Главиница знаят от опит, че когато в стопанството има приготвен достатъчно и качествен силаж, животните иззимуват най-добре. Затова и тая година те усилено пълнят силажните ями.

Само за 4 дни в кооператива се приготвиха над 800 тона силаж. Добре се справят с работата си комбайнерът Стоян Петков и трактористът Васил Маринов. Шофьорите не остават назад. Те са си обявили съревнование кой повече силаж да извози. Комсомолците изпълняват с чест поръченията за най-активно участие в силажирането. Начело са младежите Иван Христов и Петър Стойчев.

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС с. Главиница в най-къс срок ще приготвят 3 400 тона първокачествен силаж.

Минчо ДОЧЕВ

Двадесет години свободна Румъния

Тържествено събрание в Силистра

На 22 август трудещите се от гр. Силистра честуваха при голяма тържественост годишнината от освобождението на Румъния от фашизма. На организираното от Окръжните и Градските комитети на Партията и Отечествения фронт общоградско събрание се стекоха стотици работници, служащи и учащи се. В деловия президиум на събранието заеха места членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията Стефан Габровски, Боян Михнев, Симеон Жеков, Мико Николов, председателят на Окръжното ръководство на Българския земеделски народен съюз Стефан Андреев и други общественици. Гост на тържественото събрание беше и консулът на румънското посолство в София др. Янко Саву.

Събранието бе открито и ръководено от др. Мико Николов, секретар на Градския комитет на Партията. За освобождението на Румъния от фашизма и големите успехи, постигнати от румънския народ за двадесетте свободни години, говори др. Димитър Бичев, секретар на Окръжния народен съвет.

Докладчикът проследи борбите на Румънската работническа партия и румънския народ против капитализма и фашизма, за свобода, мир и социализъм. Той отбеляза, че българският народ изпитва чувство на искрено уважение, братство и любов към народа на Румънската народна република, с когото го свързват вековни здрави връзки и се радва на големите успехи, които постигна в изграждането на социализма.

Другарят Димитър Бичев говори също така и за заслугите на Румънската работническа партия в борбата за мир на Балканите и в целия свят, за победата на политиката на мирното съвместно съществуване, за братско сътрудничество и дружба с всички социалистически страни.

Събранието гласува с голям ентусиазъм поздравителна телеграма до ЦК на Румънската работническа партия и Министерския съвет на Румънската народна република, в която силистренци заявиха, че и занапред ще се борят за укрепване на българо-румънската дружба, за единство на световната социалистическа система и международното комунистическо движение.

Никола НАНЕВ

ОХРАНАТА НА ТРУДА — В ЦЕНТЪРА НА ВНИМАНИЕТО

Партията и правителството полагат големи грижи за охраната на труда в производствените предприятия и организации. За тази цел всяка година се отделят значителни средства и благодарение на правилното им и целенасочено използване стана възможно да се ограничат в окръга ни редица заболявания и трудови злополуки.

Голям дял за изпълнението на задачите по охраната на труда имат професионалните организации, които се ръководят от разбирането, че най-ценният от всички наши капитали е човекът, че само със здрави и трудоспособни хора се осъществяват грандиозните задачи в строителството на социализма, начертани от Партията.

На проведения в края на 1962 година пленум на Окръжния съвет на профсъюзите се отчете дейността на многобройния профсъюзен актив, който упорито се бори за по-висока производствена хигиена, за по-добра охрана на труда и за недопускане на професионални заболявания и злополуки. Профкомитетите и административните ръководства направиха в светлината на изнесените на пленума материали оценка на своята работа и се заеха да осъществят поставените задачи. Профкомитетите на ДИП „Липа“ и ДМЗ „Стомана“, съвместно с административно—техническите ръководства набеляза нови мерки, изпълнението на които допринесе за запазване здравето на работниците. В повечето предприятия от окръга машините са напълно обезопасени, работните площадки са добре подредени, засилена е съвместната работа между здравните и административните органи, ефикасно се прилага взаимният другарски контрол и т. н. През миналата година в ДМЗ „Стомана“ са изразходвани към 3 000 лева в повече от определените по 266-тото постановление на МС за охраната и хигиената на труда. Чест за нашия окръг е, че в началото на тази година на ДИП „Дунав“ бе дадена високата награда „Национален първенец по охраната на труда“.

Трябва да се спомене обаче, че в редица предприятия административно-техническите и профсъюзни ръководства насочиха дейността си главно към техническата безопасност и пренебрегнаха хигиената на труда. В промкомбинат „Камъшит“ почти всички машини са обезопасени, но стаите за личната хигиена на жената все още не са годни за използване. В цех „Ракита“ — Силистра работните помещения нямат канализация, което не позволява измиването на пода и запрашването е голямо. На работниците в стъкларския цех се дава за разхлаждане газирана вода без сол, а цехът в гр. Дулово се помещава в неподходящи сгради, където през зимните дни не могат да се предотвратят въздушните течения. За ликвидирането на тези слабости в „Камъшит“ не се води упорита борба както от профкомитета, така и от административно-техническото ръководство.

За да се решат въпросите на охраната на труда, борбата срещу лошите хигиенни условия трябва да се води системно и съгласувано между административните и здравните органи. Сега се изработват производствените планове за 1965 година. В тях е необходимо да намерят място и мероприятията по охраната на труда. Затова административно-техническите ръководства, съвместно със здравните органи ще трябва да изработят едногодишни комплексни оздравителни планове за отстраняване условията, които причиняват злополуки и заболявания. За осъществяването им да се предвидят съответно и финансови средства.

Важна задача на профсъюзните органи и Окръжната санепидстанция е да съдействуват за спазване на хигиенните изисквания при строителството на нови предприятия и цехове. Да не се допуска, както в ДИП „Добруджа“ и промкомбинат „Текстил“, да се започне работа без да бъдат в ред климатичните инсталации.

Лятото вече почти изтече. Не е далеч времето, когато производствената работа ще се осъществява при по-неблагоприятните зимни условия. Затова ръководствата на предприятията още от сега трябва да набележат мероприятия за запазване здравето на хората през зимата. Наложително е да се изградят комисии, които да проверят работните места, да уточнят с подробности какво е необходимо да се направи и да се започне работа по осъществяване на набелязаните мерки.

Партийните организации трябва да проявяват нетърпимост към слабостите, допускани от съответните органи в изпълнението на задачата за осигуряване на добри производствени условия, да окажат помощ на профкомитетите за въвеждането на производствената гимнастика, за активна почивка чрез излети и т. н.

Създаването на образцови в хигиенно отношение предприятия и цехове е задача колкото трудна, толкова и благородна. На тия работни места производствениците ще разгърнат по-пълно силите си за осъществяване на голямата задача — непрекъснато повишаване производителността на труда и увеличаване на продукцията. Нека в чест на Двадесетгодишнината от Девети септември да отделим нужното внимание и на охраната на труда.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 20. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Почистени семена пшеница %	Силажиране %	Тютюн — низи %
Айдемир	7	40	29	47
Калипетрово	25	56	45	44
Бабук	1.3	78	53	37
Алфатар	32	34	73	41
Алеково	14	43	18	39
Иширково	8.6	4	59	84
Смилец	19	42	35	50
Попина	6	6	26	99
Сребърна	18	33	95	75
Ситово	13	54	25	84
Срацимир	21	56	40	42
Кайнарджа	8	52	37	60
Голеш	4	10	19	33
Средище	10	35	28	49
Тутракан	9.4	26	38	41
Нова Черна	12	41	47	41
Старо село	4	28	59	63
Белица	12	46	50	82
Главиница	7.4	100	40	67
Ст. Караджа	1	38	42	62
Сокол	2.2	15	72	69
Зафирово	15	34	75	50
М. Преславец	38	50	18	41
Дулово	6.8	42	39	78
Мерден	0	67	44	62
Окорш	7	8	22	65
Секулово	13	37	22	42
Добротица	11.4	100	81	62
Черполик	3.8	66	48	66
Паисиево	12	65	55	75
В-ко ТКЗС	11	44	43.1	61.2
ДЗС Силис.	X	X	73	54
„Н. Черна	6.3	39	38	43
„Я. Забунов	—	62	24	42
„Окорш	—	100	60	63
В-ко — ДЗС	1.3	62	43	47.2
В-ко за окр.	10.5	44.4	43	60.2

ГОДИНИ НА РАЖДАНЕ И ВЪЗМЪЖАВАНЕ

Тежка мараня е легнала над полето. Всичко се е изпокрило от горещината — и птици, и зверове, и хора. Напуканата земя е жадна, животните с изплезени езици търсят хладина. А хората... те търпят и се молят на всевишния аллах. Тъй е било от векове. Жажда! Жажда за прохладна вода, жажда за знания, жажда за по-добър живот и аллах... аллах насреща на жаждата.

Аккаданлар — с непроходимата кал през есенните и зимни дни, потънало в прах, мъчено от жажда, епидемии и засуха през лятото. Хората, тези творци на благата бяха измъчени от работа. От ранна утрин до късна вечер те превиваха гръб над чорбаджийските ниви. Белести косяха млади момци и девойки. И пак жажда... Водата я носяха с бурета от далечни кладенци и гьолове и я продаваха като скъпоценна стока.

Невежество... Малцина са били тези, които да могат да четат и пишат и то повечето от тях на старотурски. Кой чорбаджия има интерес селяните да знаят да четат и пишат? Нали неграмотния колкото по-малко знае, по-лесно се подчинява. Едно малко училище е достатъчно, за да докаже, че властта се грижи за просветата, а църквата се извисява високо над къщичките — религиозната заблуда не позволява на хората да мислят. Попове и ходжи тровеха съзнанието на вярващите.

Тъй течеше живота докато един ден грейна слънцето на свободата... Девети септември 1944 година! Свобода! Колко години жадуваха хората за нея! Свобода! Нея най-добре може би я почувствуваха дуловци. Тя даде простор на мечтите им.

За двадесет години свободен живот сякаш с магическа пръчка бяха премахнати и нищетата, и невежеството. Който не е идвал двадесет години в Дулово не би повярвал на очите си — няма го онова пръснато и неугледно селце. Растеше то, възмъжаваше, стана град, хубав град. Дулово е ярък пример за това, какво даде народната власт на турското население от Лудогорието. Заживяха хората в нови тухлени къщи, обзаведени с модерни мебели. Главната улица красят много обществени сгради: хотел и сладкарница, административна палата, банка, модерен универсален магазин с ресторант. Децата на трудещите се се обучават в основно училище и политехническа гимназия. Наред града се издига голямата червена сграда на читалището, в което се помещават библиотеката с над 20 000 тома литература и киносалон, където дуловци имат възможност да гледят редовно театрални и кинопредставления. Вечер до късно прозорците на училището светят като будни очи. Жадните за култура дуловци пълнят читалнята, репетиционните стаи и киносалона.

Тръгнеш ли към хубавата гара започва „индустриалния квартал", където са разположени цеховете на промкомбината, клоновете на ОКС и ОТП, РТС, складовете на „Топливо" и „Зърнени храни". Като ярък символ на утолената вековна жажда е извисилата се водна кула и помпена станция.

Истинска революция в икономиката на района, в благоустройството! Революция и в душите на хората! Няма го вече онеправдания трудов човек —българин или турчин. Стотици специалисти израснаха през годините на народната власт —учители, агрономи, лекари, инженери и техници. Кооператори и механизатори се трудят по нивята на ТКЗС „Път към комунизма" с хубавата увереност в близкото настъпване на светлото бъдеще. Слънце грее над града — слънцето на свободата.

Георги БЪРНЕВ

НА ВЪЗХОДА

СВЕТЛИ ХОРИЗОНТИ

Победата на Девети септември 1944 година откри светли хоризонти за развитието на селското стопанство в Дуловски район. Полуфеодалното развитие, примитивното обработване на разпокъсаната земя, носеща на селяните мизерия и нищета, днес, след двадесет години народна власт отстъпи мястото на социалистическото стопанисване и механизирано обработване. Заживяха хората от своя труд щастливо и заможно.

Началото на това коренно преобразование в района беше сложено през 1948-49 година, когато 156 еднолични стопани, запознали се с предимствата на кооперативния строй, обединиха силите си и сложиха началото на колективния си труд. През следващите години редовете на тези смели и дръзновени кооператори нарастнаха, техните успехи се множаха, а резултатите окуражаваха.

В годините след Априлския пленум масово навлязоха в ТКЗС всички еднолични стопани. През 1959 година кооперираните вече Дулово, Черник, Водно, Черковно, Поройно и Раздел се обединиха в един огромен колектив, за да могат с общи усилия да завоюват по-скоро заветната цел — комунизма. Така нарекоха те и своя кооператив — „Път към комунизма". В резултат на това сега ТКЗС — Дулово стопанисва 80 800 дка земя, има собствен машинен парк, състоящ се от 42 броя физически трактора, 18 комбайни, 20 камиона, над 31 електро и газови мотори. Стопанството разполага с 2570000 лева основни средства.

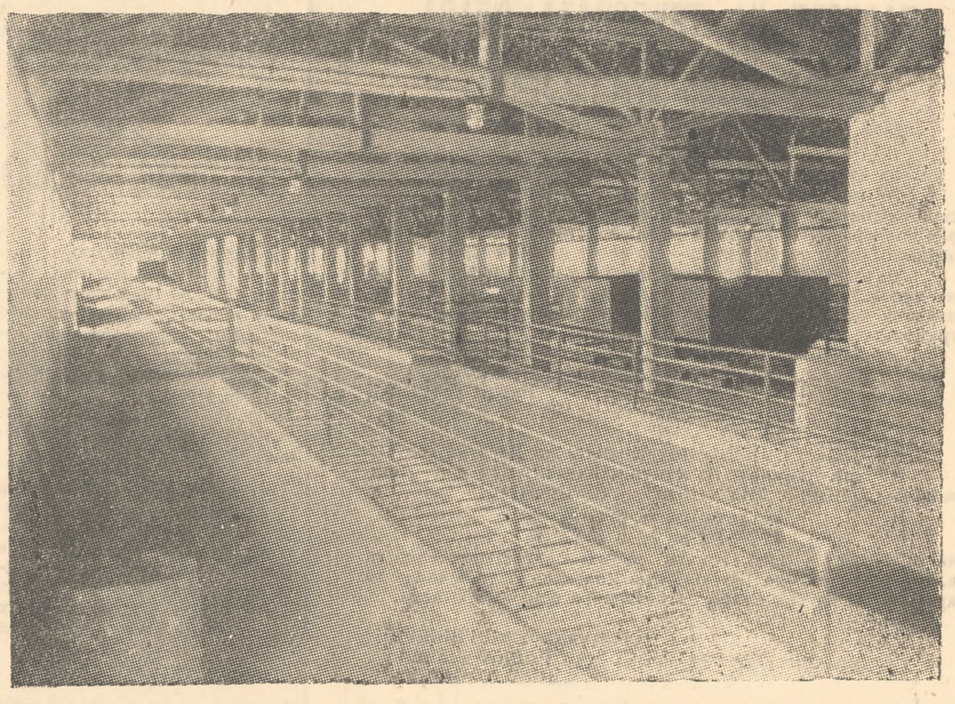
На основата на обединението и механизацията с всеки изминат ден расте количеството произведена продукция, а от тук и доходите на стопанството. Голям скок в своето развитие бележи и животновъдството. Докато през 1959 година стопанството притежаваше 718 говеда, днес те са над 1 740; броят на кравите от 316 нарастна на 603; свинете от 1 262 станаха 5 410, а през 1965 година техният брой ще бъде 15 000 с тенденция тази цифра да се удвои.

Успехите на стопанството найдобре се откриват в доходите, които то регистрира през последната година. Например докато през 1959 година произведената обща продукция възлизаше на стойност 2 379 000 лева, то тя през изтеклата нарастна на 4 297 000 лева, а за настоящата се очакват 5 милиона лева. Средно на работоспособен кооператор през 1959 година са разпределени 351 лв, а за 1963 годнна — 849 лева.

Постоянно растат и обществените фондове за културно и социално подпомагане. От 18 000 лева преди пет години те нарастнаха на 36 400 лв през миналата. Сега нашето стопанство ежемесечно подпомага с по 10-20 лв 70 кооператори, а на 500 отпусна еднократни помощи. Поддържа шест младежи да се учат във висшите учебни заведения, изплаща по 1.20 лв на заболелите на кооперативна работа кооператори. На бъдещите майки се дава платен отпуск, а след раждането, ако работят в ТКЗС възнаграждението им се увеличава с 25 на сто; сключващите граждански брак младежи се подпомагат с по 50 лева; над 100 кооператори почиват в наетите от стопанството вили в почивните станции, а за 1965 година се готвим да осигурим платен годишен отпуск на всички кооператори.

Ето с такива успехи посрещат нашите кооператори славната двадесетгодишнина на Девети септември. Те са уверени, че под мъдрото ръководство на нашата славна Благоево-Димитровска партия ще вървят все по-уверено към светлия хоризонт— комунизма.

Калин ДИМИТРОВ
председател на ТКЗС
„Път към комунизма"

ВЧЕРА, ДНЕС И УТРЕ

В пламъците на двадесетилетието от Деветосептемврийската социалистическа революция изгоряха устоите на гнилия строй у нас. Стопиха се веригите, които сковаваха народната мощ. В тези пламъци изгоряха и синурите по широкото добруджанско поле, за да се отприщи път на волята и желанието на труженицте от полето за щастлив живот. Нашата добруджанска равнина помни драскането на дървеното рало по черната й гръд. Помни и спо давената мъка на селяците, пръснали се от ранна до късна вечер из дребните парчета земя.

Двадесет години неспирен възход напред и нагоре към сияйните върхове на светлите бъднини дадоха твърде много на тази земя. Погледнете назад—какъв малък период от време, а задимяха хиляди фабрични комини, заболи стрелите си високо в небосвода, блеснаха сините очи на язовирните езера! Хиляди трактори порят надлъж и шир родните поля.

По-рано никой не е мислил, че в малкото селце Дулово ще настъпят промени, които ще му дадат нов облик. Преди седемнадесет години под бащинските грижи на Партията и народната власт на изток край коларовградското шосе се извисиха белите сгради на новата машинотракторна станция. Нишките на съществуването й водят в 1948 година, когато работата започна с 31 трактора, 38 вършачки и една товарна кола. На следната година на помощ в станцията пристигат първите нови 8 съветски трактора, а в 1955 година в двора забръмчаха и шест самоходни комбайна. Укрепна мощта на станцията, увеличи се и помощта, която тя даваше на кооперативите от бившата Дуловска околия. През 1961 година извършената работа в ТКЗС вече се равнява на 1 450 000 дка мека оран.

Прелом в работата на станцията настъпи в 1961 година, когато тя се реорганизира в ремонтно-техническа и сега наред с помощта, която оказва по основния и среден ремонт на селскостопанските машини, произвежда и резервни части за тях. Двадесетгодишния юбилей колективът на станцията посреща с нови успехи. Четвърти месец вече искри ослепително разтопения чугун в новооткрития леярен цех. Под сръчните ръце на десетина мъже разтопената лава придобива желаната форма. Отлети са вече първите 20 барабана за ремаркета, оси за комбайни и други резервни части, които поемат път за различните краища на родината ни с марката „РТС — Дулово".

В ремонтните зали, над струговете и машините, в ковачницата, отдали всичко от себе си, сновят хората в непрестанна бор ба с метала и машината. Колективът на станцията има вече своя златен фонд от първенци. В отделението за регулиране на нафтови помпи работи орденоносеца Пеньо Господинов. В стругарския цех се множи броят на носителите на значката „Отличник" на Министерството на селскостопанското производство. Най-изтъкнати и усърдни в работата си са стругаря Лазар Георгиев, шлосера Георги Станчев, Гиньо Янакиев.

Така е било вчера, така е днес, а утре? Утре успехите ще бъдат още по-големи. Ще бъдат по-големи след довършването на започнатото разширение на ремонтната зала с модерна мивка за машините, върху които ще се работи. 1965 година ще донесе нова радост за работниците с построяването на цеха за ремонт на автомобили. Юбилейната Двадесетгодишнина работниците от колектива на станцията ще посрещнат с изпълнени обещания.

Янко ПАНАЙОТОВ

ЧОВЕКЪТ И ОБИЧТА НА ХОРАТА

Джелил ни посрещна и се ръкува. Обикновен човек е, обикновено е и името му. Професията му също не е необикновена— бригадир на полевъдно-тракторната бригада в Черник от ТКЗС—Дулово. Добър бригадир. Обичат го всички. Само трактористите се оплакват от него. Има навик нощем да ходи по блоковете и да проверява качеството на оранта. Позволява си и да бракува изорани те площи. Не може като по-рано сменния да оре на полето, а другия да се излежава в къщи или да си пийва в механата.

Джелил Реджебов Кулов е отскоро в Черник. Преди това е бил бригадир в родното си село Раздел в същото ТКЗС. През 1950 година той и брат му станали първите кооператори в Раздел. Родните му го гледали накриво, съседите роптаели, но членовете на стопанството станали 48 с 3 000 дка земя. Яд хванал богаташите, на които Джелил по-рано бил ратай, но стопанството твърдо поело пътя си. В 1956 г. всички влезли в стопанството заедно с кандардисаните с голям труд и най-заможни селяни от него време. Влезли, но все гледали навън и при първите слухове за разтуряне на стопанствата понечили да разграбят добитъка. Настанал критичен момент. Председателят Джелил Кулов обикалял от къща на къща да изкарва хората на работа, а те се криели и бягали. Излезлите пък на полето, събрани на групички не правели ни копка. Само при приближаването на председателя млъквали и го гледали накриво. Ставало нещо, но какво?

—Джелил, ще те убият!—с плач го предупредила жена му— Отиват да си вземат добитъка...

Като шибнат от камшик той се втурнал към стопанския двор, последван от мнозина. Влезли в канцеларията. Хората я обградили мълчаливо с ропот и заплашително святащи очи. Довчерашния богаташ Ахмед Кючук се изправил бабаитски на вратата. Къде ще бяга председателя? Наоколо гледали мрачно и страшно. В ъгъла до масата била пушката. Пълна. Да посегне ли към нея? Да стреля ли? Срещу кого?

Джелил не взел пушката. Заговорил. Кротко, но твърдо. Той е отговорен за стопанството и за да вземат добитъка трябва да го убият. А после? Тяхното малко село ли ще реши въпроса за стопанската политика на страната? Нека почакат! Ако има връщане назад, добитъкът им никой няма да изведе извън селото.

Благоразумието надделяло. В погледите просветнало доверието към този човек от тяхната черга, но с повече грижи и отговорност от тяхните. Разотишли си. Не направили крачка назад разделските кооператори. Виждали, че Джелил се грижи за интересите им и обича към него си проправила път в сърцата им.

Стопанството било едно от първите в окръга. След обединяването бригадата станала от най-добрите. Джелил си разбирал от работата, но ето че през 1962 г. слънчогледът бил засят дълбоко и не поникнал навреме. Отгоре полетели критиките. Наредили да се презасее площта. Джелил попитал кооператорите. Решили да не преорават, а само да го прекопаят два пъти. После го наторили и есента прибрали по 210 кг от декар —най-висок добив в стопанството. Изпратили тогава Джелил да укрепи бригадата в Черник. И оттогава е тук. И не са от последните.

Обикновен човек с обикновена професия. Хората го срещат и поздравяват с усмивка.

Борис ИЛИЕВ

Дулово пее

Трака-трак, трака-трак, пеят колелетата на експреса по железния път. Заедно с многото пътници в него са и сто и четиридесет млади турци и туркини, които класирани за заключителния етап на фестивала отнасят волните песни на Добруджа в столицата на нашата хубава Родина.

Заглъхват последните звуци на тракийските бивал"—наградата. А началото е месеци назад.

Изминал е един работен ден. Една по една гаснат светлините в учрежденията. Завръщат се от равните поля и кооператорите. Но колко малко им е необходимо да отдъхнат, и те са вече в репетиционната. Изминал е трудовият ден и на диригента Сейрани Ахмедов, но нито в неговите движения, ни-

тови колективи. Изведнаж вниманието на хората се изостря. Завесата открива широката сцена, а на нея, изпълнил и последното й кътче, ансамбълът за народни песни от Дулово. Софиянци аплодират младостта и красотата, аплодират битовата турска носия.

В настъпилата тишина тарамбуката възвести нещо ново и непознато.Пеят славеите на Дулово. Те пеят за обновена Добруджа, за девойката туркиня освободена от религиозния фанатизъм, за любовта, за свободния труд. Възторгът, бисирането и нестихващите овации говорят, че песните се харесват, че са стигнали там за където са отправени— в сърцата на хората. Но това е финалът, краят — сребърния медал и званието „лауреати на Втория републикански фести-

то в изпълнителите се мярка отсенка на умора. Те пеят с жар, с желание за достойно представяне. Отдавна е време за почивка, но сега току-що е завършила кинопрожекцията и сцената е свободна—нима няма да я използваме. И ето още една репетиция на сцената, която завършва в полунощ. А колко малко остава до началото на новия трудов ден! Такива бяха дните и нощите преди. Такива бяха делниците за самодейците. А празниците—дни за прояви.

Няма тържество, на което самодейците от ансамбъла да не излязат пред гражданите и от сцената да поздравят със звучни песни или ориенталски танц първенците в изпълнението на плана, челниците в производството или просто за отдих и отмора на хората.

Ансамбълът за турски народни песни не е единственият колектив към читалището. В залите на новата сграда до късно през нощта е шумно.Театралната група тази година празнува шестнадесетата година от рождението си. С постановките си тя посещава по-големите селища в окръга и съседните окръзи.

Танцовата група и битовият оркестър, макар все още да не са напълно укрепнали усилено набират сили за бъдещите прегледи. Няма тържество, където гайдата на Петър Христов, кавалът на бай Тодор, гъдулката на Кольо да не завладеят сърцата на слушателите, а младежите танцьори да не му „друснат" сборянката и добруджанския ръченик.

За историята на града не се знае много. Макар и оскъдни сведенията старателно се събират от младежите членове на киноклюбителския клуб. Фотоапаратите и кинокамерите преснимат стари снимки, преписват се статии и спомени на възрастни хора, а съвременността просто се запечатва на фото и кино лентите. Създадени са вече първите албуми на нашия културен живот, на трудовото ежедневие. Дуловчани често гледат няколко хроникални и документални филми, един играле филм, а в скоро време на екрана ще се отпечатат кадри, които сега се снемат.

Късно през нощта, когато светлините в града са угаснали стихва и песента на славеите. За малко градът утихва, за да се събуди още по-шумен и с песента на славеите да върви по пътя към възхода.

Петър ЦОНЕВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

BİLDİRİ

Sofya radyosunun Bulgaristan türk ahalisine âit yayınlar redaksiyasında türk milli müzik âletleri çalanlardan maaşlı bir grup meydana getirilmektedir. Bu maksatla redaksiya, **saz, ut, kanun ve klarnet** çalanlar arasında bir yarışma tertipliyor. Yarışmaya katılmak isteyenlerin 26 ve 27 ağustos günleri saat 11 de Sofya radyosuna gelmeleri şarttır.

Gelenlerden seçtikleri bir şarkı, bir türkü ve bir de oyun havası çalması istenecektir.

Adres şudur: Radio Sofya, bul. „Dragan Tsankof„ № 4, tel. 7-74-94.

Bulgaristan türk ahalisine âit yayınlar redaksiyası

YUCE BAYRAM ARİFESİNDE, YUKSEK EMEK BAŞARILARI

ÇALIŞKAN KOOPERATORLAR

Orak-harman işleri çoktan artta bırakıldı. Buna rağmen Zebil köyünde Osman Aliefin brigadasında işler çok gergin devam ediyor. Kooperatorlar da kurtuluş bayramımızın 20-nci yıldönümü şerefine azimle çalışıyorlar. Nasıl çalışmasınlar. Bütün işler biribirine karışmış. Amma brigada hiç de şaşırmadan işine devam ediyor. Fasulyeler oldu. Hepsi toplanıp zamanında dövüldü. Dekar başına 105 kg alınması lâzımken, brigada ortalama 180-er kg fasulye aldı. En iyi kazım işi gören Adem Nuriefin zvenosu ise 39 dekar yerden ortalama 185-er kg fasulye döğmüştür. Şeker pancarının çıkarılması da sona erdi. 150 dekar yerden ortalama 2000-er kg şeker pancarı çıkaran brigada, devlete 35,000 tondan fazla pancar teslim etti. Yaprakları ise toplanıp silaj yapıldı.

Zebilliler, bölgede silaj hahazırlamayı da en erken teşkilâtlandırdılar. Üç günde 600 ton silaj hazırladılar. Plân gereğince onların 800 ton silaj hazırlamaları lâzım. Öyle ki, daha 200 ton silajı, ikinci alaf misirinden fazlasiyle yerine getireceklerdir.

Şimdi brigadanın önününde duran vazifelerin en mühimi, bol tütün mahsulünü vaktında toplamak ve güz ekimine iyi hazırlanmak. Bu hususta da başarılar iyidir. 713 dekar tütün yetiştiren brigada, şimdiye kadar 175,000 tütün dizisi yaptı. Bu ise toplanacak tütünün yüzde 75-ini teşkil eder. Bu hususta en iyi ve kaliteli iş, Tahsin Mutallibofun zvenosuna aittir. Bu zveno artık 30,000 dizi yapmıştır. Ardından da Ahmet Mümünofun ve Adem Nuriefin 29-ar bin dizi toplayan zvenoları gelir.

Osman Aliefin brigadasında 2,700 dekar buğday ve 300 dekar arpa olmak üzere 3,000 dekar güz ekimi yapılacak. Kooperatorlar „er piliç erken öter„ ata sözünü göze alarak, erken güz ekimi yapmaya hazırlanmaktadırlar. Netekim şimdiye kadar 85,000 kg tohum temizlenip hazırlandı. Serbest kalan 150 dekar fasulye, 250 dekar silaj misiri ve 100 dekar da bezelye yeri sürüldü, şimdi ise çükündür yerleri sürülüyor. Keza ekin makineleri ve başka tehnik hazırlıklar da görüldü.

Bütün işlerin böyle hiç aksamadan zamanında yapılmasına siyasi aydınlatma işlerinin gayet büyük yardımı dokunuyor. Bir yandan yüksek verim, diğer yandan da manevi gıda alan Zebil kooperatorları heyecanla geceli gündüzlü çalışmaktadırlar. Şüphesiz bu çalışma neticesinde Hürriyet bayramımıza en iyi hediye olarak yüksek emek başarıları sunulacaktır.

Hikmet ŞANOF

ÖVÊN BRİGADASININ GURURU

—Bu seneye gelince VII gençlik zvenosunun adı pek çok işitilmiyordu brigadada. Kuyruğa düşmeseler bile ortada dolaşıyorlardı, diye ilâve etti bölge agronomu. „Şimdi nasıl“, diye sorunca:

—Vaziyet tamamiyle değişti. Bilhassa tütüncülükte onlarla boy ölçecek zveno hiç görünmüyor, dedi.

İşletmenin avlusu hınca hınç insanla dolu. Hepsi tütün diziyor. Nekadar da şen insanlar. Hem işliyor, hem türkü söylüyorlar. Hemen yedinci zvenonun çalıştığı sayvantın altına doğru çekildik. Kehlibar gibi tütün yapraklarını diziyorlardı. Aralarında genç bir oğlan hazır olan dizileri eline alarak şatralara geriyordu. Bazen ise tütünlerin daha iyi dizilmeleri için bir şeyler konuşuyordu gençlere. Zvenobaşı olduğu besbelliydi. Çok çevik bir oğlan.

—Zvenonun yüksek başarılara ulaşmasında Mümün Mehmedofun payı çok büyüktür, dedi yanımdaki bölge agronomu.

Komsomol zvenosunda 35 genç çalışıyor. Hem de hergün işe çıkıyorlar. Bu sene 100 dekar tütün işliyor onlar. Bütün yaz, bitkilere gösterdikleri iyi kaygılar neticesinde tütünler orman gibi gelişmiş. Yapraklar altın kehlibar gibi. Hergün sabahın erken saatlarında gençler tütün yapraklarını topluyor sıcak çıkınca ise toplanan yaprakları diziyorlar. Nekadar da maharetli elleri var. Günde 600-700 dizi yapıyorlar. Beş parmak biribirine benzemediği gibi, bunların da bazıları daha çok işliyor. Meselâ Ümgül Şabanova, Magbule Mümünova, Revasiye Giyasiddinova zvenoda en önde gitmektedirler. Onlar her gün 20-şer diziden aşağı kalmıyorlar. Yapılan dizilerin kalitesine de büyük önem veriyorlar. Zvenoda çalışanlar çok iyi bir kolektif hayat yaşıyorlar. Karşılarında duran bütün mühim meseleleri hep birlikte görüşüyorlar. Bütün başarıların en büyük sebebi de kolektifin sağlam olmasında gizlendiğini söylüyor genç zvenobaşı.

—Şu asılı tabloyu görüyormusunuz? Ben olmasam roketin yanında değil, şu kaplumbağanın üzerinde göreceksiniz VII zvenoyu siz, diye bir cümbüş attı ortaya Mehmet Topalof. Bütün gençler kahkaha ile gülüştüler. Hakikaten Topalof zvenonun en sevimlisi. Onun vazifesi gençlere su taşımak. Hem de soğuk soğuk.

Brigadanın gururu sayılan VII zveno üyeleri, yüce bayram şerefine birinciliği ellerinden kaçırmamak için büyük israrla çalışıyorlar. Şimdiye kadar onlar 25,000 d i z i yapmışlar.

A. NAİMOF

BOL SİLAJ — BOL SÜT

Silajı bol olan kooperatifin südü de bol olur. Bunu iyi bilen Paisievo kooperatorları bir kaç günden beri hızla silaj hazırlamaktadırlar. Bu mühim vazifenin icrasını bu yıl gençler üzerlerine aldılar. Şimdi silaj kuyularının etrafı çok heyecanlı. Çalışan gençlerin sekizi orta mektep talebesidir. Aziz Mahmudof, Mihail Stoyçef ve Hakkı Habilof diğerlerine örnekliktirler. Onlar boşaltılan silajı diğrenlerle kuyuya dağıtıyorlar. Altı kamyon, hiç durmadan misir sapı taşısalar da gençler yine muvaffak oluyorlar. Hangi şoförün en iyi çalıştığını göstermek güç de olsa, Galip Ahmedof, İvan Hristof ve Şerafiddin Mahmudof gibi genç şoförlerin en iyi başarı gösterdikleri cedvelde görünüyor. Eşref Müsrefofun „Belarus“u ise adeta bir gemi gibi yüzüyor kuyuda.

—Günde 110 ton kadar silaj yapıyoruz, diyor Eşref gülümseyerek. Henüz 20-sinde olan Sali Hasanof da DT-54 markalı traktoriyle kuyudaki silajı çiğniyor. Yaratılan sağlam teşkilât neticesinde Mücellit Aliefin kır işleri brigadası bu yıl planlaştırılan 1600 ton silajın, bir hafta içersinde 760 tonunu hazırlamıştır.

Cemil ÇAKIROF

Piyoner kampında

Kara deniz sahilindeki „Yordanka Nikolova“ kampında ağustosun son haftasında da şen piyoner hayatı devam ediyor.

Resim: E. NİKOLOF

Kadriye sözünde durdu

Kadriye Ahmedova senelerdir Çernolik TKZS-sinin en çalışkan işçilerinden biridir. O, daha kır işlerinde çalıştırken, her gün işe çıkıyor ve sene sonuna kadar en az 240-250 emek günü yapıyordu. Geçen sene işletmenin idare şavetinin kararı ile Kadriyeyi inek fermasına sağıcı gönderdiler. Bu yeni işe alışınca biraz güçlük çekmiş de olsa, çok geçmeden çalışkan Kadriye burada da anılmağa başladı. Bu yılın başında 30 ton süt sağacağına vaat etmişti. Hakikaten de sözünde durdu. Yüce bayram şerefine ağustos ayının sonuna kadar 24 ton süt sağmaya muaffak oldu. Amma senenin sonuna kadar daha epeyce vakit var, yani bu yubiley yılında Kadriye devlete daha tonlarca süt verecek.

Fermanın çalışkanları

Zülfiye Salieva ve Rafiye Cevdetova bir kaç seneden beri Yarebitsa köyündeki tavuk fermasında çalışmaktadırlar. İkisi de partiya üyesi olan bu kadınlar planlarını icra etmekte elde ettikleri başarılarla bütün Çernolik TKZS-si rayonunda nam kazandılar. Bu sene kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü münasebetiyle baktıkları 2300 tavuktan 280,000 yumurta elde edeceklerine dair verdikleri vaadi icra etmek için ellerinden geleni esirgemedikleri gibi mütehassısların tavsiyelerini de olduğu gibi yerine getirdiler. Onlar şimdi yüce bayramımızı yüksek başarılarla karşılıyorlar.

Bu çalışkan kadınlar Temmuz ayının sonuna kadar 240,000 yumurta elde ederek senelik planlarını Ağustos ayının sonuna kadar dolduracaklarına artık şüphe kalmadı. Sene sonuna kadar ise devlete planaşırı onbinlerce yumurta sağlıyacaklar.

Dördüncü katta

Şehrimizin çehresi günden güne değişiyor. Yeni mesken binaları süslüyor onu. Otobüsle yolculuk yapan bir yabancının, karşıdan Silistrayı ilk gördüğü zaman „Ah, küçük Havana“, diye hitap etmesinden hiç şaşmayın. Bazıları ise „beyaz kasaba“ diyorlar buraya. Hakikaten de öyle. Çünkü merkezdeki yapıların çoğu yenidir. Bu beyaz binalar daha uzaktan insanın dikkatını çekiyor.

Burada kuruculuk devam ediyor. Yeni hotel binası artık sona ermek üzeredir. Öte yanda yeni posta, sancak kuruculuk teşkilâtı binası yapılıyor.

„9-ti Septemvri“ sokağında Ruseye doğru uzanan asfaltça yürüyoruz. Buradaki yenilikler en fazla göze çarpıyor. Mesken bloklarının biri diğerinden güzel. Aynı sokağın şehrin merkezine yakın olan bir yerinde yeni bir mesken binası daha kuruluyor. Dimo Stoyanofun 17 kişilik brigadası çalışıyor burada. Brigada ocak ayının en soğuk günlerinde başladı kuruculuğa. Bina artık bitmek üzeredir. İki-üç işçi, kapıları, pençerelerin çerçevelerini takıştırıyorlar. Bir kaçı ise, dördüncü kattaki odaları sıvıyor. Aşağıda bir grup işçi beton karıştırmakla meşgul. Beton karıştırıcı makine hiç durmadan harıldıyor. Çimento, kum ve çakıl karıştırıyor. Makineye Aleksandrof hizmet ediyor. Müstecep Yusufof makinenin barabanına çimento dökûyor. Öte yandan Zekeriye ise el arabasiyle çakıl ve kum taşıyor. Her iki işçi de betonun kaliteli olmasına fazla dikkat çeviriyorlar.

—Materyallardan biri fazla konursa, beton iyi olmuyor, diyor Müstecep. Makinacı Aleksandrof ise, barabana kofa ile ara-sıra su dökûyor. Suyun az veya fazla serpilmesi, betonun kalitesini azaltıyor. Baraban bir hayli döndükten sonra, makineci barabanı durdurup betonu el arabalarına dökûyorlar. El arabalarını sürenler biribirlerini takip ediyorlar. Boğucu sıcağın tesirinde alınlarından şıpır şıpır ter aksa da, yorulmak bilmiyor kurucular. Onlar hazırlanan betonu, kurulmakta olan lokanta binasına taşıyorlar. Brigadir ara-sıra betonu nereye dökmelerini söylüyor. Sonra pompa vasıtasiyle dökülen betonu yayıyor. Öte yanda Mithat Etemofla Yordan binanın temel armaturasını geriyorlar.

Brigada normasını daima yüzde 110-115 le icra ediyor. Bu başarı günden güne artıyor.

Ziya SELÂMETOF

Türkiye bir çıkmazda bulunuyor

Kıbrıs meselesini bir tarafa bıraktıktan sonra Türkiyenin siyasi durumu iki mühim noktaya dayanmaktadır. Bunlardan birincisi, siyasi partiyaların arasındaki tezatların artması, ikincisi ise NATO ve Birleşik amerika devletlerine karşı olan itimadın azalması.

Son zamanlarda Türkiyedeki dahili ve siyasi hayatın inkişafı, ülkede 27 Mayıs 1960 devriminden sonra çok partili devlet idaresine geçme temayülü, yavaş yavaş ortadan kalkmağa başladığını gösterdi. Böylelikle, siyasi kuvvetler yine biribirilerine zıt olan iki siyasi partiya, yani idarede bulunan Cumhuriyet halk partiyası ve dağılan Demokrat partiyasının kalıklarından meydana gelen Adalet partiyasının arasında toplanmağa başladı. Yeni meydana gelen „Yeni Türkiye“ ve diğer daha küçük siyasi partiyalardan Cumhuriyet milli-köylü partiyası ve Milliyet partiyası, artık çoktan keskin dahili ziddiyetler yaşıyordu. Onların bir çok senatör ve mebusları Cumhuriyet halk partiyası ve Adalet partiyasının sıralarına geçtiler. Bu temayül, Cumhuriyet halk partiyasının diğer küçük partiyaların iştirakiyle koalisyon hükümet kurması hususunda yaptığı iki neticesiz tercübeden sonra tamamiyle açıklandı. Bu üç siyasi partiyada dağılma prosesi bilhassa geçen senenin sonunda yapılan Belediye seçimleri ve bu yılın Mayıs ayında yapılan kısmi senat seçimlerinden sonra hızlandı. Seçimlerin neticeleri her üç partiyaya da ciddi darbe vurdu.

Bütün bunları göz önüne alarak 1965 yılında yapılacak parlamento seçimlerinde daha büyük başarı elde etmek ümidiyle „Yeni Türkiye“, Cumhuriyet milli-köylü ve Milliyet partiyları son zamanlarda birleşmek uğrunda ciddi çalışmalarda bulunuyorlar. İdeolojik prensiplerin olmaması ve karma partiyaya kimin önder olması davası, bu hususta çalışmaları güçleştiriyor. Hattâ birleşme olsa bile, bu partiyanın hiç bir prespektifi yoktur ve her hangi bir başarıya da ulaşacağı hiç beklenilmemekte.

İkinci mesele, yani NATO ve BAD-nin Türkiyeye karşı münasebetlerinde doğan hayal kırıklığı, geniş içtimai çevrelerde artık bir hakikattir. Son zamanlarda milletler arası gerginliğin azalması ve Türkiye ile batı devletleri münasebetlerinde zuhur eden bazı güçlükler sebebinden, Türkiyede açık olarak amerikan „yardımı“nın şüpheli faydası ve NATO üyesi gibi devletin üzerine yükletilen harbi harçlara karşı konuşulmağa başlandı. Tanınmış türk içtimaiyatçıları, yazıcılar, gazetciler ve siyasi hadimler açık olarak Türkiyenin Atlantik paktındaki durumunun yeniden görüşülmesini ve daha bağımsız siyaset yörütülmesini ileri sürüyorlar. Çetin Altan bu hususta şöyle yazıyor. „Türkiye dış siyasetini tekrar gözden geçirmeli. Bu vaziyet daimi olarak böyle devam edemez. Biz yüzde yüz değil, binde yüz olarak siyasi b i r çıkmazlığa batmış bulunuyoruz“. Bir sıra gazeteler tekrar Atatürkün yörüttüğü siyasete dönülmesi hakkında baş makaleler bastılar. „Ulus“ gazetesinin dış siyaset yorumcusu profesör Esmer ise Türkiyede dış siyasetin tekrar görüşülmesini ve türk askerlerinin NATO dan çıkarılmasının zaruri olduğunu yazdı.

Bundan bir kaç vakıt önce İstanbulda yapılan Türkiye, İran ve Pakistan görüşmesinde elde edilen antlaşmadan bile bu devletlerin, bilhassa Türkiyenin kendi Atlantik müttefiklerinden memnunsuzluğu görünüyor. Bilindiği gibi bu görüşme SENTO paktı gereğince yapılmıştı. Fakat aynı paktın üyesi sayılan İngiltere ve bütün SENTO toplantılarına iştirak eden BAD bu görüşmeye davet edilmemişlerdi.

Türkiyede NATO ve BAD-ne karşı olan memnuniyetsizlik, bilhassa memleketteki iktisadi meselelerin görüşüldüğü zaman ortaya çıkıyor. Bugün hattâ hükümet dairelerine yakın çevreler bile türk hükümetinin kendi iktisadi kalkınma tecrübelerine, müttefiklerin göz yumduklarını açık olarak gösteriyorlar Devlet planlaştırma komisyasının sonuncu müşaveresinde açıklandığına göre, NATO müttefiklerinin vaat ettikleri „yardımı“ vermemeleri yüzünden, ilk beş yıllık planın yerine getirilemiyeceği bildirildi.

Günden güne BAD ve diğer NATO hükümetlerinin „iktisadi yardımı“nın hakiki mahiyeti ortaya çıkmakta. Türkiyenin iktisadiyatı şimdi her zamankinden daha fazla batılıların kontrolü altında bulunuyor. Metalurji, kauçuk ve bilhassa petrol işletmeleri ise tamamiyle büyük batı firmalarının elinde bulunuyor. Türkiyenin halihazırda BAD ve diğer müttefiklerine 13 milyar borcu vardır ki, her sene ihracatının yarısını borçlarının ödenmesine ayırmak mecburiyetindedir. Bu vaziyet ise pazardaki alış-veriş usullerini tamamiyle bozmuştur. En fazla kullanılan istihlâk mallarının fiyatları hiç durmadan artmakta. Bazı malların bulunmaması ise artık bir anane olmuştur. Devlet bir kaç d e f a kâğıt paraların mübadilesini genişlendirmek mecburiyetinde kaldı, fakat bu da bir netice vermedi. Bunun sebebini gazeteci İlhan Selçuk şöyle izah ediyor: „Türkiye, Amerikanın eşit haklı müttefiki değil, bir peykidir. O, müstekil olarak hiç bir adım bile atmıyor“.

Tamamiyle büyük imperyalist devletlerinin boyunduruğu altına düşen Türkiye iktisadiyatı devrin taleplerinden geri kalarak devleti büyük zorluklarla yüzyüze bıraktı. Geçenlerde yazıcılardan Nevzat Üstünün yazdığına göre: „Türkiye bir an önce radikal reformlar yapmalıdır. Aksi takdirde daha büyük bir felâkete oğrayacağız, zira biz kara saban ve ağaç arabalarla cabalarken, diğer milletler fezada uçuyorlar“

Siz sorun biz anlatalım

Mektepönü yaşlarında ailede çocukların terbiyesi

Son zamanlarda, yetişmekte olan genç neslin terbiye edilmesine ait sorular sıklaştı. Sahifemizin bu sayısında pedagoji ihtisaslı muallimelerimizden Nazmiye Ömerovanın „Mektep önü çocukların terbiyesi“ ne ait yazını basıyoruz.

„Dal fidanken eğilir“.

Çocuk terbiyesi daha çocuğun dünyaya gelmesiyle başlar. Onun için yeni doğan yavru daha ilk aylarda rejime alıştırılmalıdır. Saatla emzirilirp saatla kurulanmalıdır.

Mektepönü çağlarında ise çocukta en basit kültür alışkanlıkları aşılanmağa başlar. Bu hususta bir çok ebeveynler yavrularını gayet çok „sevdiklerine“ onların iş kabiliyetlerini küçümseyerek, çocuklarına hiç bir iş yaptırmazlar. Onu âdeta bir kukla gibi yetiştirirler.

Dört yaşından yedi yaşına kadar olan bu çağda, çocuklarımız elbiselerini kendileri giyer, ellerini, yüzlerini yıkar hattâ ayakkaplarını bile temizleyebilirler. Ayni zamanda yemek kendileri yeyip, gece yataklarını dahi açabilirler. Pek tabidir ki, bu yaştaki çocukların işlerinde muayyen beceriksizlikler görülür, fakat bu gibi hallerde ebeveynler hiç bir zaman yavrunun bu maharetsizliğini yüze vurmamalıdırlar. Bilâkis onun hareketini alkışlamalı, tatlı sözlerle, ana şefkatı ve gayretiyle çocuğa işin doğru usulünü göstermelidirler.

Her ailede çocuğun doğru terbiye edilmesi, ailedeki bütün üyelerin terbiyesine (tutumuna) bağlıdır. Çocuk yaptığı bir hatadan dolayı baba veya anne tarafından gücendirildiği zaman, diğer ebeveynin çocuğu müdafa etmesi yanlış bir harekettir. Bu şekilde hareket eden ebeveynler çocuklarına iyilik yerine fenalık ettiklerinin farkına bile varmazlar. Bu gibi muhitte büyüyen çocuklarda ebeveyn otoritesi kalmaz.

Ailede çocuk nekadar küçük olursa olsun, ebeveynler onun iştirakını küçümsemeyip, gözönünden kaçırmamalıdırlar. Çünkü küçük sandığımız yavru her zaman bizim dilsiz seyircimiz ve kopiyamızdır. Eğer bir gün gelip de çocuğunuzdan yakışıksız bir hareket veya söz işitirseniz, emin olunuz ki, o sizin hareketiniz veya sözünüzdür. Bu yüzden ailedeki ebeveyn anlaşmazlıkları çocukların karşısında olmamalıdır.

Küçük yaşta çocukları doğru terbiye edip onları faydalı birer vatandaş yetiştrmek her ebeveynin ilk vazifesi olmalıdır. Zira büyük sovyet pedagogu A. S. Makarenko bu hususta şöyle yazıyor: „Çocuklarımız bizim ihtiyarlığımızdır. Doğru terbiye, ihtiyarlığımızın mesut geçmesini sağlar. Kötü terbiye, bizi başkalarının ve bütün memleket karşısında kabahatlı mevkiye düşürür“.

Nazmiye ÖMEROVA

20 ГОДИНИ

РУМЪНСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

НА 23 АВГУСТ 1944 година удари последният час на прогнилия буржоазно-чокойски режим в Румъния. В общ щурм с Червената армия широките народни маси, призовани от Румънската комунистическа партия на борба срещу чокоите и капиталистите, пометоха хитлеро-фашистките огнища от страната. Фашистката диктатура на Антонеску бе смъкната и народът взе в ръцете си властта.

По това време икономиката на Румъния бе в окаяно състояние, страната — ограбена. Щетите, нанесени само на петролната промишленост от хитлеристите и англо-американските бомбардировки, възлизаха на 70 милиарда леи. Народът бе беден, макар че богатствата на страната бяха големи. С освобождението на Румъния от фашистите трудовият народ запретна ръкави и с помощта на Съветския съюз започна да лекува раните от войната, да възстановява икономиката, да променя формата и съдържанието на своя държавен строй. През 1947 година Румъния бе обявена за народна република.

„В това тежко положение пръв ни се притече на помощ Съветският съюз — писа румънското списание „Проблеме економиче".

Още през 1945 година Съветският съюз достави на Румъния локомотиви, вагони, камиони, суровини за индустрията —за черната металургия, текстилната промишленост, целулозно-хартиената и др. Съветският народ даде на Румъния 200 000 тона пшеница и 170 000 тона царевица, с което спаси стотици хиляди трудещи се от глад.

Ценна помощ оказа Съветският съюз при изграждане основите на социализма в страната и тази огромна помощ е вградена в доменните пещи в Хунедоара, прокатния цех и коксовия завод, в содовия завод в Нъведари и в много други фабрики и заводи, в електрифицирането на Румъния и пр. На широка основа се изгради и научно-техническото сътрудничество между Съветския съюз и Румъния. Всичко това повиши неимоверно много стопанския потенциал на страната.

Разшири се сътрудничеството на Румъния и със социалистическите страни. Така стокообменът между България и Румъния от 1959 до 1962 година нарасна повече от 2.5 пъти, а до 1965 година ще се увеличи 3.4 пъти. Участието на Румъния в СИВ се отрази благоприятно върху нейното всестранно развитие. Нарасна чувствително относителния дял на Румъния в индустриалното производство на страничленки на СИВ и особено това на стоманата и електроенергията. Благодарение на всестранното сътрудничество със Съветския съюз и социалистическите страни Румъния увеличи няколкократно своето индустриално производство. Така например производството на петрол през 1938 година беше 6 600 000 тона, а миналата година достигна 12 233 000 тона; на стомана от 300 000 тона през 1938 година на 2 704 000 т през 1963 година; на електроенергия от 1 100 000 000 квч нарасна на 11 655 000 000 квч през 1963 година.

Днес румънската промишленост дава 7.4 пъти повече продукция в сравнение с 1938 година. Нейните планини и обширни плата, необгледни равнини и буйни реки променят своя облик. Страната бързо се индустриализира.

„В нашата страна всеки човек на труда знае, че решителните успехи, постигнати от нашия народ под ръководството на Румънската работническа партия в построяването на социализма, бързият темп на развитие на нашето народно стопанство, са пряко свързани със сътрудничеството с братските страни и особено с всестранната помощ, получена от Съветския съюз. Тази помощ имаше решаващо значение за реконструкцията и развитието на нашата промишленост. . ." —писа в. „Скънтея".

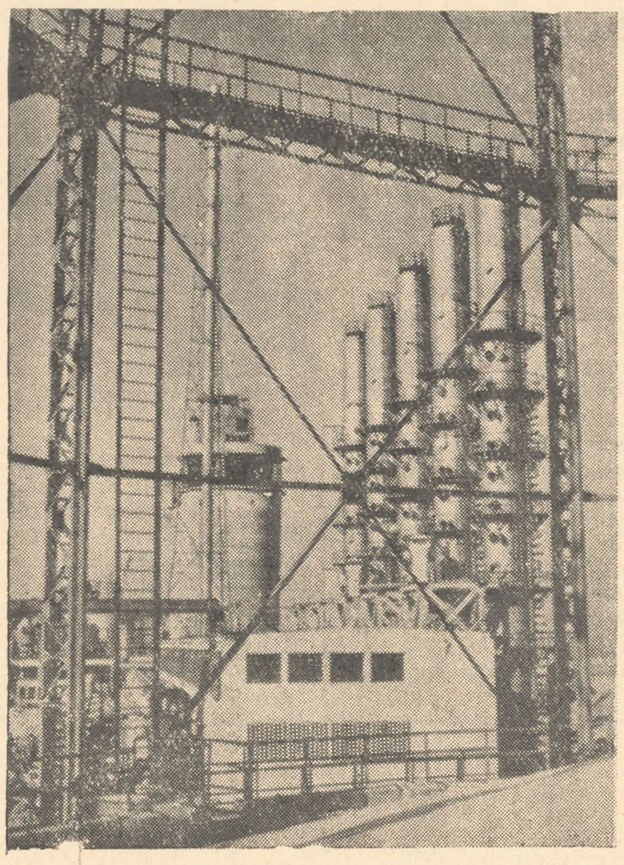
Успехи зарегистрира Румънската народна република и в областта на културата, науката и изкуството.

Сега в страната има 3 400 кинотеатри срещу 338 през 1938 година. Броят на учащите се в общообразователните училища е близо два пъти по-голям, а на студентите — 4.2 пъти в сравнение с броя им през 1938 година. През миналата година в Румъния са следвали 100 000 студенти.

Голям размах доби медицинското обслужване. Над 25 000 лекари сега бдят за здравето на румънския народ. На около 700 жители се пада един лекар.

Сътрудничеството на Румънската народна република с братските социалистически страни и особено със Съветския съюз е солидна опора и сигурна гаранция за процъфтяването на страната и благоденствието на румънските трудещи се.

Ал. ГЪЛЪБОВ

Химическият комбинат в Крайова. Колоните за синтез на фабриката за азотна киселина. Този комбинат е голям обект на химическата промишленост. В 14 цеха на комбината природният газ ще се подлага на сложен технологичен процес. Комбинатът ще произвежда годишно 300,000 тона азотно-кисел амоняк, 100,000 тона карбамид, 35,000 тона ацетилен, 20,000 тона бутанол, 20-25,000 тона оцетна киселина, 10,000 тона винилацетат и др.

Културен календар

ЙОХАН ВОЛФГАНГ ГЬОТЕ

(215 години от рождението му)

ГЕНИАЛЕН поет, белетрист, драматург, голям естествоизпитател, виден живописец, критик, философ и общественик, Гьоте е един от най-великите синове на немския народ и един от най-големите творци на изкуството, които е създало човечеството.

Роден е през 1749 г. във Франкфурт на Майн, а завършва право в Страсбург. Тук той се свързва с представителите на прогресивното литературно движение „буря и натиск" и преминава към народната лирика. Няколко години след това написва първото си значително произведение—драмата „Гец фон Берлихинген" със сюжет от селските войни и Реформацията. По-сетнешното му творчество загубва яркия си стихийно-бунтарски характер. Гьоте остава вътрешно непримирим, но заживява с мисълта, че по свой начин ще служи на прогреса. Това съвпада и с преместването му във Ваймар, предшествувано от излизането на известния му роман „Страданията на младия Вертер" — протест срещу покварения двореанско общество.

Сериозен поврат в творчеството му представлява неговото пътуване в Италия, след което създава редица творби в класически дух — „Егмонт", „Ифигения" и др.

Над две произведения Гьоте работи почти през целия си живот — „Вилхелм Майстер" и „Фауст". Последното обезсмърти завинаги името му. С могъща художествена сила в него Гьоте показва утвърждаването на нов светоглед. В него художествено са посочени прогресивните стремежи на епохата, величието на действия човек, на твореца, който авторът е съумял да въплъти в своя герой.

Гьоте е един от най-великите реалисти в световната литература, един истински гений, изпълнен с противоречия, чиято най-вярна оценка е дал Енгелс: „В своите произведения Гьоте двояко се отнася към немското общество от онова време. Той е враждебно настроен към него, то му е противно и той се мъчи да избяга от него... той въстава против него чрез Гец, Прометей и Фауст, обсипва го с горчивите подигравки на Мефистофел. Или напротив, дружи с него... защитава го от напиращото върху него историческо движение... В него постоянно се води борба между гениалния поет, на когото мизерията на заобикалящата го среда му внушава отвращение, и страхливия син на франкфуртския патриций, или ваймарския таен съветник, който се вижда принуден да сключи с него примирие и да привикне с него. Така Гьоте е ту колосално велик, ту дребнав, ту непокорен, подигравателен, презиращ света гений, ту предпазлив, от всички доволен, ограничен филистер".

САМО ЕНТУСИАЗЪМ НЕ СТИГА НУЖНА Е ПО-ГОЛЯМА МАСОВОСТ!

В СРЯДА, 19 август, се състоя второто преплуване на река Дунав в град Силистра. Още от рано на пункта започнаха да пристигат работници от градските предприятия, пионери, средношколци и студенти както и младежи от село Айдемир. Макар че времето от заранта не беше особено благоприятно—духаше вятър и реката се вълнуваше — това не попречи на 231 смелчаци да покажат своето умение и мъжество. Моторното корабче „Дочо Михайлов" пренасяше една след друга групите на отсрещния бряг. А там вече ги очакваха лодките и спасителите, за да започнат щурмуването на голямата река.

С най-големи групи в това преплуване се представиха младите работници от ДМЗ „Стомана" — 43 души, и ДАП—34 души. Макар че преплуването не е на състезателни начала, комсомолците автомонтьори от ДАП Вансян Димитров и Коста Костов не изтраяха и първи пристигнаха на нашия бряг. И този път не изменихме на традицията да открием най-възрастния и най-малкия, преплували успешно голямата река. Този път те бяха 59-годишният работник от ДИП „Дунав" и 8-годишният ученик Аптула Сюлейманов от училище „А. С. Макаренко".

В СЕЛО ПОПИНА преплуването на река Дунав на 16 август се превърна в общоселски празник. Тук бяха пристигнали плувци от Сребърна, Ситово и Попина. Заръмя дъжд, но първата група вече се беше устремила към нашия бряг, придружена от 11 лодки. Погледите на присъствуващите бяха устремени към едва забелязващите се плувци: Иван Великов, Иван Евгениев, Желязко Тодоров и др. С тях край 12-годишната си сестра Елеонора плува уверено 17-годишната ученичка от Механотехникума в Силистра Виолета Тодорова—една от най-добрите плувкини в Попина, която досега е преплувала реката няколко пъти. В първите редици е и Тодор Кюшелиев от село Поляна, който е над 50 години, и третокласникът Ангел Нейков от Попина. Всички ги приветствуват. А те, малко посинели от студа, се усмихват доволни.

Следват нови групи... До обяд броят на успешно преплувалите река Дунав става 275 души.

ПРИ ГОЛЯМА тържественост и отлична организация се състоя и преплуването в град Тутракан на 19 т. м. Тук се стекоха не само работници, служители и учащи от града, но и любители на водния спорт от Малък Преславец, Старо село, Белица, Зафирово, ДЗС „Янко Забунов" и др. 632 души успешно преплуваха водите на Дунава.

* * *

ПРОЯВИТЕ на участвуващите в преплуването сами по себе си винаги са възхищавали. Така е и сега. Но работата на организационните комитети по тези преплувания буди тревога. Преплуването на Дунава в Силистра от 19 август беше организирано недостатъчно, участниците научиха за него късно. И физкултурното дружество „Дорострол", от чието ръководство сега е останал само един човек, съвсем малко помогна за масовизирането на това второ преплуване.

Добрата организация на самите преплувания в Тутракан и Попина е радостна. Но нито там, нито в Силистра все още са достигнати заплануваните цифри. Това се отнася особено за плуванията на 400 м., където планът е изпълнен едва на половина (956 души вместо 2 000) Преплуването на реката със захлаждането на времето ще се затрудни. Но това сякаш беше забравено от организационните комитети и разликата между плана и постигнатото все още е значителна—близо 700 души. Явно е, че в Тутракан, след двете отлагания и едното сполучливо преплуване от завчера, ще трябва да се организира още едно. В Силистра последната цифра—231 изглежда твърде неудобна. Сравнението с броят на участниците в Тутракан (632) е достатъчно красноречив упрек срещу организационния комитет, срещу дружество „Дорострол" и масовите организации, които недостатъчно настойчиво и отговорно погледнаха на масовите преплувания през тези дни. А така не бива. Последните възможности трябва да се използуват и заплануваните цифри да бъдат достигнати!

Илия БАТОВ
Васил ДУКОВ

В „А" Окръжна футболна група

ПЪРВИТЕ СРЕЩИ С ПОБЕДА ЗА ДОМАКИНИТЕ

На 19 август започнаха състезанията по футбол в „А" окръжна група. Играните мачове още отсега показаха, че футболистите са се готвили добре за новия сезон.

Срещата ДЗС „Янко Забунов"—Сребърна протече при вдигнати знамена, отбелязващи откриването на сезона. Добре организираното състезание премина в другарска игра, която завърши с победа на домакините при резултат 3:1.

В мача между Промкомбинат „Електрометал"—Силистра и село Белица се наложи подмладеният и техничен състав на промкомбината с 4:0. Победа и в останалите срещи постигнаха домакините: Главиница —Иширково 7:2, Сокол—Секулово 2:1, Средище—Алеково 2:0.

Костадин АНТОНОВ

Скутеристите от Русе спечелиха купата

По светналите простори на Дунава и през това лято се събраха да премерят силите и ловкостта си скутеристите от няколко къта на Родината, за да участвуват в традиционния водомоторен тур кир, който този път бе посветен на двадесетгодишнината на социалистическата революция у нас. На 19 т. м. в Силистра под шефството на Окръжния комитет на Отечествения фронт отборите по водомоторен спорт от Русе, Лом, Белослав и Силистра в присъствието на повече от 3 500 граждани се впуснаха в оспорвано състезание след приветствието на заместник-председателя на Окръжния комитет на ДОСО др. Кънчо Кънчев.

В отделните класове се разви оспорвана борба. В клас „Будай" — жени след двете гонки Марина Георгиева от Силистра и Симеонка Петрова от Русе имаха еднакъв брой точки и трябваше времето да определи първенеца. Така Симеонка Петрова спечели състезанието в своя клас. Интересна беше борбата и в клас „В", 350 куб. см. — мъже между Цветан Димитров от Лом и Цветан Радулов от Русе. Тук третата гонка се оказа решаваща в спора за първото място. Победи състезателят от Лом. В другите класове се получиха следните резултати. Клас „Будай" 175 куб. см: 1. Симеон Стефанов от Силистра — 1 200 т., 2. Васил Войков от Силистра —525 т. Клас „А" 250 куб. см: 1. Никола Бончев от Русе — 800 т., 2. Петър Ладовински от Лом —300 т. Клас „Делфин" 175 куб. см: 1. Хараламби Андреев от Белослав — 1 200 т. Комплексно класиране: 1. Русе — 2 819 т., 2. Силистра — 2 594 т., 3. Лом— 1 720 т., 4. Белослав — 1 669 т.

Иван БОНЕВ

Шахматните часовници са пуснати

Тазгодишното окръжно индивидуално първенство по шахмат за мъже (четвъртфинал) се провежда в град Тутракан. В него участвуват кандидат-майсторите Ст. Петров от Силистра, Л. Цветков от Тутракан, Ц. Ангелов от Дулово, първоразредниците Е. Андров от Тутракан, класирал се на първото място в първенството на Софийския държавен университет за 1964 година, М. Момчев и Г. Велков от Силистра и седем второразрядници, между които много надеждният млад състезател от Дулово Ф. Музаферов.

Секцията по шахмат в град Тутракан е създала много добри условия за провеждане на това интересно първенство, което преминава много оспорвано. За съжаление, редица физкултурни дружества с добри шахматисти не осигуриха участието им в състезанието. Особено неоправдано е отсъствието на кандидат-майсторите Хабилов и Константинов от Силистра и Попов от Дулово. Ако те се бяха включили в него, първенството щеше да премине още по-напрегнато, на още по-високо равнище и в най-показателния състав от участници. Само така класиралият се първенец щеше да даде убедително изъчен като най-силен шахматист от окръга, който ще участвува в полуфинала през октомври.

След шестия кръг класирането е следното: Ст. Петров — 5.5 т., Е. Андров —5 т. от 5 срещи, Ф. Муртазов — 4 т., Ц. Ангелов и Л. Цветков — по 3.5 т. от 5 срещи и др.

В. ПАВЛОВ

Среща на бившите политзатворници от Варненския затвор

В чест на 20-годишнината от победата на социалистическата революция в България в гр. Варна на 13. IX. 1964 година се организира среща на бившите политзатворници, които са били във Варненския затвор през периода 1941-1944 година.

Инициативният комитет приканва всички бивши политзатворници да присъствуват на срещата заедно със своите семейства.

За справка се отнасяйте до комитета на БПФК във Вашия окръг.

Срещата се провежда с разрешение на ЦК.

Председател на инициативния комитет:
Ат. НИКОЛОВ

За летния сезон

в магазините за конфекция са пуснати в продажба
НОВИ МОДЕЛИ В НОВИ ДЕСЕНИ елегантни и евтини
ДАМСКИ РОКЛИ, МЪЖКИ КОСТЮМИ, ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ОБЯВА

ДСП „РОДИНА" организира тридневни автобусни екскурзии за посещение на Пловдивския международен панаир

Цената на екскурзията с пълно обслужване от Силистра 27.85 лева

Справки и записвания до 10. IX. т. г. в бюрото на ДСП „Родина" в града.

ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА" ПРИ ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА —

ОБЯВЯВА

че има следните вакантни учителски места за окръга:

Детски учителки	68
Начални учители	39
СРЕДЕН КУРС	
Български език	37
Руски език и история	46
Математика	53
Естествени науки	43
Трудово обучение	16
Физическо възпитание	10
Възпитатели	97

Кандидатите за назначение трябва да бъдат редовни учители по съответната специалност.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 100 (808) | Вторник, 25 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВЪПРЕКИ ТРУДНОСТИТЕ ПОДГОТОВКАТА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА НАВРЕМЕ ЩЕ БЪДЕ ИЗВЪРШЕНА

Кооперативът в с. Сокол обединява шест села. Тая есен там ще се засеят 18 500 дка пшеница, 2 300 дка ечемик и 800 дка ръж. Или общо в целия кооператив ще бъдат засети 21 000 дка с есенници.

Срещнахме се с партийния секретар на общинския комитет в с. Сокол — др. Александър Бонев, който ни осветли по редица въпроси, свързани с подготовката на есенната сеитба.

НАЙ- ВАЖНИЯТ въпрос, който вълнува партийното ръководство и управителния съвет на стопанството се отнася до набавянето и почистването на семената. За да засеят планувания за пшеница площ, в стопанството са необходими 525 тона посевен материал. До 22 т. м. 205 т са почистени. Би могло да се направи много повече в това отношение, но до преди три дни са почиствали пшеницата само с един селектор в стопанския двор на с. Сокол. Сега работи селектор и в с. Дичево, изпратен на помощ на стопанството от ДЗС „Янко Забунов". Работата се затруднява от това, че този селектор не почиства семената качествено и се налага да ги прекарват по два пъти. Освен това, до скоро в Сокол са се почиствали 90 т пшеница от сорта „Безостая 1", която те са изнесли на „Сортови семена", тъй като 500 дка засяти в кооператива са били определени за сортов участък. Почистването на семената в стопанството става ритмично. Работи се денонощно, на две смени. По график то ще бъде окончателно завършено до 5 септември. До сега са изпратени 10 проби в семеконтролната станция — гр. Тутракан, за да се определи годността на семената. Получен е резултат от една проба, която е окачествена като първокласна. Наскоро се очакват резултатите и от другите проби.

Много повече грижи на ръководителите създава въпросът за предсеитбената оран. През месец август в района на стопанството са паднали по 5-10 литра валежи. Почвата е съвсем суха и неподатлива за качествена предсеитбена оран. Затова досега от освободените 3 000 дка площи от фасул и фуражна царевица са преорани само 700 декара. Оранта се извършва със дискови плугове, но и дори със тях се къртят големи буци, затова ще се наложи да се работи и със люцилници, ако не паднат валежи. Освен това около 1 200 дка от освободените от пролетниците площи са на наклонен терен и е невъзможно да се преорат с машини. Те ще бъдат изорани с коне, които в момента са заети с извозването на цвеклото, което усилено се вади и почиства. В стопанството ще бъдат засяти 1000 дка есенници върху стърница. Сега те окончателно се подготвят за есенна сеитба. Тия площи са наторени вече със суперфосфат. В момента стопанството разполага само със амониева селитра. Очакват се нови количества суперфосфат.

В стопанството има 18 редосеялки. Всички са ремонтирани и готови за есенната сеитба. Желанието на ръководството е да бъде снабдено стопанството с по-голям брой дискови редосеялки, с които се извършва по-качествена сеитба, особено в райони, застрашавани от сушата.

Другарят Бонев ни увери, че всички ще положат максимум усилия и въпреки трудностите, ще подготвят и засеят навреме и качествено всички есенни култури.

Стефанка СТАНЕВА

Готови за есенната сеитба

Кооператорите от с. Калугерене се готвят за есенната сеитба. Семената вече са почистени. Четиридесетте тона „Безостая — 1" доставиха от гр. Каварна. В кооператива ще се засеят и 50 т пшеница от сорта „301".

Всички машини, които ще вземат участие в есенната сеитба са ремонтирани. Сега, на дълбочина 20-25 см, се извършва предсеитбена оран на освободените от пролетници площи. Предвижда се при сеитбата всеки декар да се натори с 25 кг суперфосфат.

В чест на двадесетгодишнината на 9 септември, бригадата на Исмаил Алишев в с. Калугерене ще извърши образцова есенна сеитба.

Ахмед ДЕМИРЕВ

ДОБИВИТЕ ОТ ТЮТЮНА РАДВАТ СТОПАНИТЕ

Години наред стопаните от двете тракторно-полевъдни бригади в село Искра отглеждат тютюн. И въпреки че с всяка измината година площите му се увеличават, добивите от декар също растат. И сега сръчните кооператори успяха да нанижат повече от 270 000 низи тютюн.

Между стопаните, които са найредовни в низането на тютюна се нареждат Адиле Тахирова, Садие Ахмедова, Айше Ибрахимова и други.

В чест на юбилейната годишнина, кооператорите ще преизпълнят плана на бригадата за тютюна.

Атанас ЖЕЛЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 22. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Дълбока орана %	Силажиране %	Тютюн — низи %
Айдемир	7.4	83	29	49
Калипетрово	19.3	99	45.8	45
Бабук	4.5	71.8	53.3	45
Алфатар	32	78	73.8	48
Алеково	16	98	20	40
Иширково	8.7	62	60	86.7
Смилец	21	102	37	56
Попина	8	69	29	105
Сребърна	20	63	98	78.7
Ситово	17	92	33	90
Срацимир	24	95	41	43.7
Кайнарджа	8	78	36	65
Голеш	5.4	68	20	35
Средище	10.5	79	29	52
Тутракан	10	63	41	46
Нова Черна	19.7	52	47	44
Старо село	6	67	61	70
Белица	13.6	58	49	87
Главиница	7.4	75	43	70.7
Ст. Караджа	2	79	42	64.7
Сокол	2.3	93	74	72.8
Зафирово	18.7	52	75	54
М. Преславец	45	101	23	43.8
Дулово	9.3	89.8	41	81.6
Межден	7.2	77	51	62
Окорш	8	55	28	71.9
Секулово	15	61	23	45.3
Добротица	12	65	81	65
Черполик	3.8	67.7	57	68
Паисиево	13	65	62	77.3
В-ко ТКЗС	12.7	74.5	45.5	64.7
ДЗС Силис.	X	X	73	56
„Н. Черна	7	47	45	47
„Я. Забунов	2.3	92	28	44.3
„Окорш	0	47	61	63
В-ко — ДЗС	2.8	75	47.1	49.2
В-ко за окр.	12.2	74.5	45.7	63.6

В ЧЕСТ НА СЛАВНАТА ГОДИШНИНА

ВСЕКИ ДЕН — НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

ВСЕКИ КОЛЕКТИВ — С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН!

Кооперативната промишленост изпълни осемместечния план

През юбилейната година в трудово-производителните кооперации в окръга се разгърна масово съревнование за изпълнение и преизпълнение на производствените планове и завоюване Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Особено внимание бе обърнато на решенията на 184-то постановление на Министерския съвет за разширяване и подобряване услугите на населението. В Силистра например започна да работи през тази година отдел за химическо чистене, който е хубава придобивка за гражданите. В Кайнарджа, Средище, Ветрен, Малък Преславец и други селища кооперациите „Дунав" в Силистра и „Съединение" в Тутракан откриха нови отдели, за шивашки, обущарски и бръснарски услуги. Общо в окръга са открити от кооперациите през осемте месеца на годината 22 нови отдела за различни услуги.

А работниците от кооперация „Метал" в Силистра усвоиха производството на нови видове метална мебел за обзавеждане на търговските магазини не само в окръга, а и в цялата страна.

Всичко това ускори изпълнението на производствените планове. В чест на 20-годишнината на 9-ти септември днес работниците от кооперативната промишленост рапортуват, че са извършили различни услуги на населението и са произвели промишлени стоки за 4 655 000 лева, което надхвърля предвиденото за осемте месеца. До края на август се очаква надпланова продукция за около 50 000 лева. Начело в съревнованието са колективите на кооперациите „Дунав" и „Съединение", които изпълниха осемместечните си планове още на 20 август.

Димо ВАСИЛЕВ

С всеки изминат ден търговската мрежа в окръга ни се разширява и усъвършенствува. Красиви търговски сгради красят централните площади на голям брой селища. В тях е приятно да се работи и да се правят покупки.

НА СНИМКАТА: Търговската зала в новопостроения търговски дом в град Дулово.

Търговските работници изпълняват обещанията си

По-възрастните помнят как се правеше търговия в селата и градовете на нашия окръг. Малки и схлупени магазини, с безразборно нахвърляни стоки по рафтовете, безконечни пазарлъци за цените и стремеж за по-голямо ограбване на трудовия човек.

Картината сега е друга. На мястото на старите магазинчета се издигнаха просторни и светли търговски сгради. Окото се радва на красиво подредените стоки, а приветливата усмивка на продавачите те подканя да влезеш, да погледаш и да потърсиш онова, което ти трябва.

Измениха се и хората. Търговските работници сега се стремят единствено да задоволят клиентите с разнообразни и качествено изработени стоки, да улеснят купувачите в избора си и да покажат всичко, с което търгуват. Любовта им към работата, към професията, любовта им към хората, които се трудят в фабриките и заводите, по кооперативните поля и фермите им носи и големи трудови успехи. Малко време мина откакто работниците от кооперативната търговия рапортуваха предсрочно изпълнение на шестмесечния си план. Тогава беше голяма радост — радост за изпълнен дълг, радост за победата. И в радостта си обещаха да изпълнят деветмесечния план до деня на победата.

Обещаха и думите им не отидоха напразно. На 15 август кооперациите от системата на Окръжния кооперативен съюз пак рапортуват:

„... изпълнихме осемместечния си план с 16 дни предсрочно. Стокооборотът в търговията на дребно е 14 330 000 лева, при обещано 14 228 000 лева, а в обществено хранене 3 273 000 лева при план 3 260 000 лева. За този успех най-голям дял имат колективите на потребителните кооперации в селата Правда, Варненци, Белица, Окорш, Черполик и други, които до 15 август изпълниха и деветмесечния си план, и сега работят за месец октомври".

Рапорт, който говори много, макар че в него не се споменават имената на първенците. Броят им е голям, но на челното място са Марко Георгиев и Данка Маркова от Секулово, Йордан Христов от Варненци, Недка Ненова от Белица и много други.

Сега търговските работници от предприятията на кооперативната търговия водят упорита борба за изпълнение на деветмесечния план до деня на Големия празник.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Заслужена ще бъде гордостта им

До ГОЛЕМИЯ празник остават броени дни. След много труд и напрежение, след много дни изминали в борба с трудностите колективите на редица цехове на промкомбинат „Електрометал" — Силистра ще минат пред празничната трибуна с гордо вдигната глава. Има за какво да се гордеят хората от леярната, да се усмихват работниците от цеховете за пресови изделия и вело-поправки. В чест на юбилейната годишнина те изпълниха осемместечния си план с 10 дни предсрочно. На 20 август леярният цех изпълни плана си за осемте месеца 106 на сто, като даде надпланова продукция за 1 745 лева, цехът за вело-поправки — 104 на сто, а този за пресови изделия 102,8 на сто.

Не е далеч денят, когато гърдите на най-добрите работници ще се окичат с високи звания за трудовата слава. За добра работа и упорит труд, профкомитетът и административното ръководство вече обявиха за „ударници" Христо Пенчев — леяр, Марин Иванов — от вело-поправки, Господин Тодоров от пресов отдел. Званието „Най-добър в професията" получиха Христо Бъчваров — леяр и Йордан Василев от пресовия отдел. Колективът присъди на леяра Дончо Любомиров високото звание „Ударник на комунистическия труд". За тези хора празникът дойде по-рано. Сега в предпразничните дни те с още по-голям жар и трудов ентусиазъм отдават своите сили и енергия за осъществяване на голямата задача.

Радостна е равносметката на леярите и работниците за вело-поправки и пресови изделия. Затова в тържествения ден ние ще ги видим под-високо разветите знамена в ликуващите празнични редици гордо вдигнали глава. Те имат право на това, защото са се трудили и победили.

Данка ТАНКОВА

Силажират усилено

Напрегнати летни дни! Край траншеите и силажните ями в кооператива на с. Варненци кипи задружен труд. Млади и стари бързат да подсигурят изхранването на добитъка през зимата с доброкачествен и изобилен силаж.

При план 2 000 тона, 1 000 тона силаж е вече приготвен.

И тук най-важната работа се пада на механизаторите. Те навреме ремонтираха силажокомбайните. Много старание влагат при силажирането комбайнера Руси Георгиев Русев и тракториста Величко Калинов.

Разтоварването на зелената маса от ремаркетата става механизирано. Това спестява много време и работна ръка. Затова във Варненци силажират дневно по 170 тона зелена маса.

Марийка ХРИСТОВА

КРАЙ СИЛАЖНИТЕ ТРАНШЕИ

Камионите заприиждат един след друг още рано сутринта. Този кът на стопанския двор, където през цялата година се посещава само от фуражирите, сега е огласян от работниците и равното бучене на „Дизела". Голямата силажна траншея, гдето завчера беше съвсем празна, сега е препълнена. Ето го и бригадира Никола Георгиев от с. Ст. Караджа.

— Давай, давай по-напред! Закачвай въжето! Тегли! Повнимателно!

„Дизелът" напъва стоманени мускули. Зелената царевица накълцана от комбайна бързо се свлича от камиона. Съвсем обикновено и просто приспособление за разтоварване на камионите ускорява работата, улеснява работниците от камионите. Още не заглъхнал шума на камиона и младежите като работни пчели се залепват за голямата камара. Миг след това те са разпръснали вече равномерно из цялата яма силажната маса.

Това е младежки обект. Тука са Костадин Иванов, Веска Радева, Димитър Иванов, Трифон Иванов — все весели и пъргави средношколци. При тях работи и бай Недю Кючюка. Той е командира им, защото младите колкото да е трябва да се наглеждат — силата и младостта искат и опит.

Вече седмица работят те. Бързо разпръскват ситно нарязаната царевица, слагат край стените предпазен пласт от слама, а трактористът настоятелно гази. Трактористът Костадин Кадрев гледа как сочната маса се гъне под тежестта на машината и пуща златисто-зелен сок, който облива веригите.

Бригадирът Колю се приближава до бай Недю. Двамата се навеждат. Опипват с ръце обилната влага. Тихо си говорят.

— Вече станаха 940 тона. По 2 000 кг от декар пусна блока до Братомир...

Разговорите секват. Камионите все още приждат и приждат. Стъмнява се. Трактористът свети с огнени очи. Младежите неуморно огласят силажните траншеи с веселите си смехове и песни. Бригадирът и фуражирът засичат извършената работа за деня. И днес е приготвен над 100 тона силаж. Късно свършва работния ден, за да започне пак от ранно утро.

Петко СВЕТЛИНСКИ

За действена марксистко-ленинска просвета

СТЕФАН ГАБРОВСКИ
секретар на Окръжния комитет на Партията

Уставът задължава членовете на Партията да усвояват идеите на марксизма-ленинизма и да ги разпространяват сред трудещите, да съдействуват за възпитанието на новия човек, решително да се борят срещу влиянието на буржоазната идеология и религиозните предразсъдъци.

Необходимо условие за създаване на комунистически мироглед е изучаването на идеологическите дисциплини. Затова през настоящата партийна учебна година членовете на Партията ще учат във формите на партийната просвета политическа икономия, философия, основи на научния комунизъм, история на КПСС, история на БКП, трудовете на Маркс, Енгелс, Ленин. Тези дисциплини ще изучават другари, които имат по-добра предварителна подготовка. Тази година може да се увеличи броят на самообразоващите се, защото има много партийни членове, които вече са изучавали в кръжоци основите на научния комунизъм и историите и много са със средно и висше образование. Те могат да изучават сега отделни проблеми на марксистко-ленинската наука или отделни трудове на класиците. На самообразоващите се трябва да се оказва най-близка помощ от партийните кабинети. Тези, които изучават идеологически дисциплини, трябва да отделят най-голямо внимание на основните, възловите въпроси, които ще им дадат възможност да разберат останалия материал.

Животът налага наред с идеологическите дисциплини да се изучават и съвременните проблеми на международното работническо и комунистическо движение. Разногласията с китайските ръководители се задълбочават. Те засягат основни принципни въпроси на марксизма-ленинизма, на отношенията между братските партии, на международното положение. Те се отнасят до жизнено важни за цялото човечество въпроси. Нужно е комунистите дълбоко да вникнат в същността на идейните разногласия с ръководството на ККП, да разберат тяхното отстъпление от основните принципи на марксизма-ленинизма и коренно погрешната линия, която провеждат в международното комунистическо движение.

Общообразователната и политическата подготовка на комунистите не е еднаква. Затова другарите с по-малко образование ще се учат в школи за масово-политическа просвета. В тях обучението ще се извършва по смесена тематика, в която ще бъдат включени най-важните актуални проблеми на марксизма-ленинизма и международното комунистическо движение, на политиката на Партията, някои икономически въпроси. Лекциите ще бъдат различни по отделните проблеми.

В окръга все по-широко се разгръща движението за комунистически труд. За обучението на участниците в това движение се изграждат школи за комунистически труд в предприятия и ТКЗС, по бригади и производствени участъци. Главното в школите за комунистически труд се състои в това, че в тях се обединява политическата, икономическата и производствената подготовка на трудещите се. Те работят по планове, в които се предвиждат обществено-политически въпроси, теми по икономика на промишлеността и селското стопанство, производствено-технически въпроси, въпроси на комунистическото възпитание, изучаване на челния опит. При определяне на темите да се иска мнението на самите слушатели. Тук също лекциите ще бъдат изнасяни не от един пропагандист, а от различни докладчици.

Борбата против буржоазната идеология и нейните остатъци в съзнанието на хората трябва да намери широко място в партийната просвета. Това налага да се изучава научният атеизъм. Все още религиозните предразсъдъци тегнат в съзнанието на хората. Те пречат за културното издигане на голям брой трудещи се, а някои религиозни обряди и обичаи пречат и на производствената им работа.

Бурното развитие на нашата икономика изисква комунистите да повишават своите икономически знания. Ето защо голямо място в системата на партийната просвета ще заеме изучаването на конкретните икономики. От началото на 1965 г. ще се пристъпи към нова система на планиране и ръководство на народното стопанство. Тя ще обхване цели отрасли. Комунистите трябва да бъдат запознати с основните положения на новата система на планиране у нас, с основните икономически закони, с главните икономически лостове, от които зависи разширяването на производството.

За идеологическата просвета на комунистите могат да бъдат използвани най-разнообразни форми: самостоятелна работа, теоретически конференции, семинари, вечерни университети, кръжоци, учебни групи, партийни просветни събрания, вечери на въпроси и отговори, школи и други. Тук не може да има никакъв шаблон. Но главното е в това при изграждането на една или друга форма на партийната просвета, да се изхожда от подготовката и желанието на слушателите. Изучаваният материал да се свързва с практиката. Да се провеждат практически занятия. Те имат голямо възпитателно значение, подбуждат слушателите творчески да мислят, самостоятелно да решават икономически, технически и други задачи, широко да пропагандират новото в производството. Да се разяснява и доказва творческият характер на марксизма-ленинизма и новият етап на неговото развитие сега.

Усвояването на марсизма-ленинизма е нужно не само на комунистите, но и на всички трудещи се. Затова във всички форми на партийна просвета могат да участвуват и безпартийни другари.

Главна фигура в системата на партийната просвета е пропагандистът. От него зависи как слушателите ще усвоят преподавания материал. Пропагандистите трябва да имат добра политическа подготовка, висока обща култура и образование. Ще бъде полезно и необходимо да се подбират за пропагандисти другари със средно и висше образование. Там, където пропагандистите не отговарят на тези изисквания, да не се изграждат кръжоци, а да се провеждат партийни просветни събрания. На пропагандистите трябва да се обръща най-голямо внимание, да им се помага, да се дава високо признание на техния обществен труд.

Централният комитет на Партията реши тази година да се извърши преустройство и по-нататъшно подобряване на партийната просвета. Ето защо сега е необходимо да се подходи творчески при обучението на комунистите и безпартийните; да се търсят смело нови форми; да се ликвидира формализма, да провеждаме действена марксистко-ленинска просвета, тясно свързана с живота.

ТУТРАКАН

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ЕЖЕДНЕВИЕ

ПОД ЖИВОТВОРНИТЕ ЛЪЧИ НА СВОБОДАТА

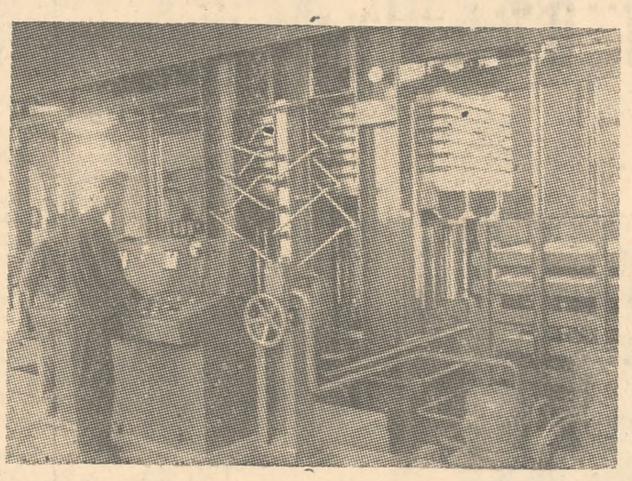
ДЪЛБОКО в съзнанието на хората остана нерадостното минало на Тутракан. По-възрастните си спомнят две малки маслодобивни предприятия, примитивните воденици и няколкото занаятчийски работилнички. При тежки производствени условия, подложени на жестока експлоатация работниците произвеждаха онова, което искаха господарите им. С примитивни земеделски оръдия по-голямата част от населението превиваше гръб по разпокъсаните парчета земя. Плодовете на непосилния човешки труд бяха нищожни— едва да изхранят многочислените семейства. Нерадостно беше миналото и на риболовците. Отделени със седмици от семействата си те напрягаха сетни сили, за да осигурят за в къщи най-необходимото.

Изтощени и измъчени хора на труда бяха подложени и на преследване. Арести, побоища и изтезания — това беше отплатата на българската буржоазия и румънските чокои. Такова беше миналото!

Със славната победа на Девети септември се сложи край на мрачните дни и пред тутраканци се разкри пътят за осъществяване на заветната мечта на човечеството — комунизма.

Измина немного време. Едва двадесет години от тогава. Двадесет години пълни с трудови победи, години на радостен и щастлив живот. Коренно се измени обликът на града и съставните села, разви се промишлеността, търговията, а селското стопанство тръгна по нов път. Историята на промишлените предприятия и търговски организации не е дълга, но тя е пълна с големи трудови дела.

Материален израз на новото бе построяването на конопочуткачната фабрика. За първи път нашите работници даваха своя труд в социалистическо предприятие, затова със упоритост и старание се заеха с неговото усъвършенстване. Техниката бързо навлезе в производството, повиши се производителността на труда и се облекчи трудът на хората. Сега по-голямата част от операциите в конопената фабрика са механизирани. Работническият колектив само преди няколко месеца получи нова придобивка — цех за плоскости от конопени отпадъци. Производството на влакна, въжета, канап и манила се увеличи неколкократно. Те се изнасят и в чужбина.

На базата на старите частни занаятчийски работилници се изгради промишленият комбинат „Трансмариска". В просторните му и хигиенични помещения работят над 320 работника. Услугите на населението и изработваните предмети за широко пот ребление възлизат на повече от 1 800 000 лева годишно. Усилията на колектива са насочени към усъвършенстване на производството и осигуряване на качествени и разнообразни услуги на населението. Към същата цел се стремят и колективите на трудово-производителните кооперации „Нов живот", „Съединение" и „Домостроител".

Бърз напредък направи и търговията. ГТП „Наркоop" увеличи значително стокооборота, подобри обслужването на клиентите. На разположение на гражданите са предоставени качествени и разнообразни стоки.

Във възход е и селскостопанското производство. Добивите от основните селскостопански култури се увеличиха значително. Засадиха се стотици декари с лозя и овощни градини, механизацията широко навлезе в обработката на почвата и прибирането на реколтата.

Под животворните лъчи на свободата икономиката в Тутракан с всеки изминат ден смело крачи напред. Икономика, която се развива и служи за благото на човека.

Иван ГЕОРГИЕВ
зам. секретар на ГК на БКП
— Тутракан

НА СНИМКАТА: Новият цех за плоскости от конопени отпадъци.

ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕ НА ПОБЕДАТА

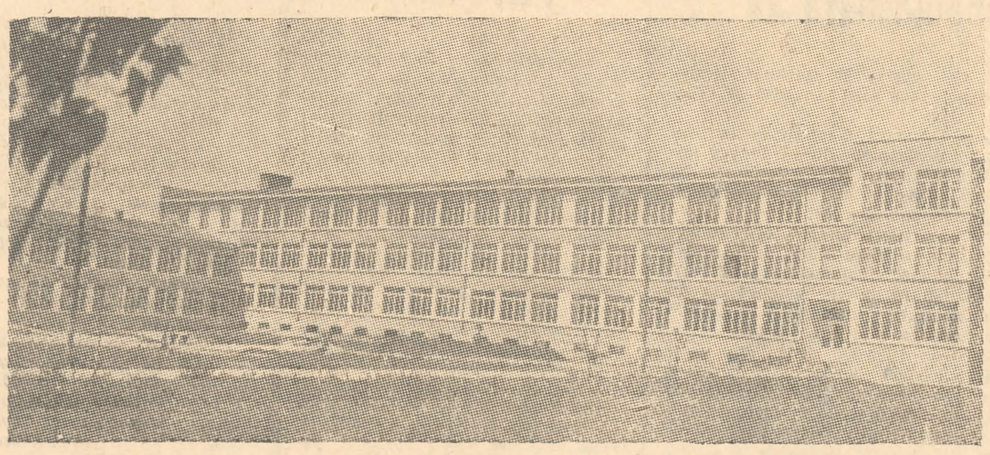
През годините на двете по бедоносни десетилетия тру дещите се от Тутракан направиха голям скок в областта на всички отрасли на нашия живот, преодоляха вековната изостаналост. Сега, през годините на народната власт, те завоюваха големи успехи — плод на техния задружен и самоотвержен труд.

До 1947 година в нашия район не блестеше нито една електрическа крушка, а сега няма къща, която да не е електрифицирана. За двадесет години в благоустройствено отношение се промени обликът на града и селата. В района на Тутракан са изразходвани над 20 милиона лева, като се извърши строителство, за което в миналото не можеше и да се мечтае: тридесеткилометрова водоснабдителна мрежа, която ежегодно се разширява, пететажна болница с повече от двеста легла, модерна баня, пристанище със складова база и управленческа сграда, читалище, жилищни блокове, хлебозавод с машинна преработка, ветеринарна лечебница, плодохранилище, складове за „Зърнени храни", ремонтно-техническа станция, физкултурен комплекс и т. н.

Старите еднокласни стаи са заменени в просторните в гимназията от най-модерен тип в Тутракан. В града са построени нови основни училища „М. Горки" и „В. Левски" и едно в ДЗС „Янко Забунов". Разширени са и някои от съществуващите до сега. Към всяко училище има дневна детска градина, а освен тях са построени и редица други.

В строяк са голям жилищен блок с магазини, складова база на „Зърнени храни", цех за дървопреработване, читалище в с. Пожарево, електроподстанция и други. Над 70 000 лева са вложени в ниското и зелено строителство, като са шосирани и павирани над 20 км улици, направени са 32 000 кв м тротоари, залесени са 26 дка паркове и 18 км улици.

Над 2 500 работници и служители в производството и администрацията дават своя принос в съкровищницата на социализма.

Подобряването на тяхната квалификация, усърдието им към усвояването на нови знания даде възможност тяхната реална работна заплата чувствително да се увеличи. От 55 лева през 1954 година сега тя достига средно 85 лева. С увеличаването на доходите на населението се увеличава и продажбата на стоки за задоволяване на културните и битови потребности на населението. Това особено добре се чувствува в селата Дунавец, Пожарево, Антимово и ДЗС „Я. Забунов", където стопаните от година на година увеличават трудовото си възнаграждение.

През годините на народната власт просветата и културата получиха също така голямо развитие. Няма гражданин, който да не е грамотен за времето от 1945 година до днес. Всички подлежащи на обучение деца са обхванати, а над 40 на сто от младежите са студенти, които в близко бъдеще ще влеят силите си в икономиката на нашия район.

Окриляни от досегашните си успехи трудещите се от района на Тутракан и занапред ще влагат всичките си сили, умение и труд за преуспяването на социалистическото строителство. Израз на признание на грижите на Партията към тях ще бъде достойното им представяне с нови, големи трудови успехи пред двадесетгодишния юбилей на Родината.

М. ПЕТРОВ

НА СНИМКАТА: Новата гимназия в града.

Орденоносецът

ТИ СРЕЩАЛ ли си го? Навярно не го познаваш! Я, по-добре да идем с теб, където работи той. Ей там... където присвятка оксижен, остро звъни ламарина; тежък чук буха по желязо. Там е цехът, където работи... Какъв упоен мирис на изгорял карбит, на бензин, на масла иде! Сякаш не метал се обработва, а се кове едно огромно човешко сърце...

Ей, виждаш ли под черешата? Там е Петър Дичев! А до него млади момчета. Поглеждат го и после като него чукат, работят.

— Здравей, Петре!

— Здравейте — и подава ръка.

Дребните остри листа на черешата не трепкат. Слънцето ги жари с лъчите си и през тях показва своя лик, сякаш иска да седне до нас.

Петър сочи на момчетата какво да работят и се обръща към нас.

— Първолаци! Но ще станат шлосери.

— Допада ти, мераклия си да учиш други на заная.т.

Разговаряме заслушани в ритмичните удари на чуковете. Слушам разказа на Петър и сякаш го виждам младеж. Баща му, бай Васил, прочут коларо-железар учи синовете си Костадин и Петър на занаят. Щедро им дава изкуство да правят чампаралии каруци и майсторлъка да шарят сандъците им. „Дръж така! Ха сега удряй на йорса! Удряй пак"! По лицето на момчето се стича черна пот. Очите го болят от лютивия въглищен пушек, кашля, но продължава да чука.

Научи Петър занаята. Даде му бай Васил калфенско — сиреч вече може сам да работи, да майстори каруци. Знае да кали, да кове желязото. И... поема самостоятелен път в живота — като железар. Две години е в коларо-железарската работилница на стопанството. Омръзна му да поправя все счупени каруци и се премести на работа в промкомбинат Тутракан. Напред като железар, а после стана и шлосер. Колко трудности имаше в началото. Един занаят, а производството ранообразно. За всяко изделие се иска опит, знание, а къде у него?

Но той е упорит: работи и учи, учи и работи.

— Наистина, трудно ми беше. Нали не бях свикнал да работя на норма и все изоставах. Често ми идеше да захвърля инструментите, да избягам. Ама нали обичам работата си — останах. После работата потръгна, въведохме различни почини. Един друг почнахме да се учим, почнахме да работим и да живеем по комунистически. И чак тогаз разбрах каква е силата на колектива, когато е сплотен, когато всички мислим едно и също. Станах първенец на бригада, на цеха, после ударник... и награди получавах. Другарите ми се радват, а аз не знам какво да кажа. Миналата година нашата бригада я удостоиха със званието „Бригада за комунистически труд". Успехите ни продължиха да растат. През есента, на градската конференция ми връчиха значката и станах ударник на комунистическия труд. Каква радост беше тогава!

А тази пролет през май, той е делегат на националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд. Гърдите му са пълни с възторг, сърцето му бие с пулса на голямата конгресна зала, когато екна гласът на другаря Живков... Петър слуша, мисли и чертае бъдещата работа. Иска му се още там да извика на другарите си от бригадата „Братлета, давайте по-бързо да работим, по-бързо да стигнем до комунизма". За високите си трудови дела получи медал за трудово отличие.

Това е всичко. Живот. Малка автобиография, но в нея е заключено едно голямо богатство — обич към работата, към професията, обич към другарите.

Рачо НИКОЛОВ

НЕУГАСНАЛОТО ОГНИЩЕ

„ВЪЗРАЖДАНЕ" — така нарекли неколцината родолюбиви люде през 1873 година първото читалище в Тутракан. Даскалът Никола Копанов ги събрал, за да могат с общи усилия да поддържат националния пламък в гърдите на тутраканци. „Книжовното" дружество насъбрало бая книги, но не била тази единствената му дейност, интересите били по-широки. Вечер зад завесените прозорци в даскаловата къща, свели глави около газеничето будни мъже говорели за изнурената рая. Непокорна ставала тя. Не щяла вече да търпи кривия ятаган и бича на поробителя. От север тътнел гласа на дяда Ивана и вливал смелост и топлина в гърдите. Но „патриот" румънец под шушнал нещо на пашата и едно заптие заблъскало по портата на даскала:

—Ей, гяур, гел бурда —ревял фелията —Бягай в конака, иначе лошо те чака!..

В конака даскал Никола го посрещнал ядния пашов глас:

—Слушай, ефенди — говорел тутраканския наместник на падишаха — чувам, че сте искали царщината да катурвате, раята буните. Книги четете, моабети правите, против султана думате. Да разтуряте всичко, че тояга ще скача по гърбовете ви. Къш сега от тука!—кряснал той и опънал от чибука.

Проследил той с пламнали очи изправения гръб на гяурина, плясnал с ръце, притичал онбашията и пашата наредил да се изгорят книгите и разгонят „хайдутите". Така лютият турчин мислел, че ще задуши пламъка, що тлеел в народа, но не успял.

* * *

1892 ГОДИНА се ознаменува с възобновяването на читалището, което се възроди под дружество „Познай себе си". Неудобствата били големи и преди всичко свързани с липсата на помещение. Установено в къщата на един кръчмар, по-късно то се пренася в дома на Иван Хаджиев. Но това не попречва на Никола Мавродинов, Емилиян Григоров, братята Георги и Тодор Ракъджиеви да открият библиотека и читалня. Примитивните рафтове стават хранилище на видни литературни произведения от класиката. На любознателния читател са предоставени множество издания на ранния ни следосвобожденски периодичен печат.

Средствата не достигат, но инициативите не гаснат. Събират се доброволно парични суми, учителското дружество дава прихода си от едно свое представление за постройка на читалищна сграда с театрален салон. Двадесет и седем години били потребни, за да може читалището да заживее пълнокръвен живот. На сцената се играят пиесите „ Престъпникът", „Перо или могика", „Еснафи", „Лукреция Борджия", „Службогонци", „Лудетина", „Хъшове". През този период се създава и музикалното дружество „Гъдулка", чийто хор получава признанието на много известни тогавашни музиканти и композитори-българи. На концертите хорът сее музикална култура сред населението, запознава го със звучната българска песен, радва го с доброто си изпълнение.

* * *

НАСКОРО беше честван деветдесетгодишния юбилей на народното читалище „Никола Вапцаров". Деветдесет години изминаха от деня, когато то започна да пръска светлината на културата около себе си. Главните на огнището му понякога само тлееха, но не угасваха. След всяко намаляване на пламъка му идваше ново буйно разгаряне. Огнището на просветата стана факел, който осветяваше пътя на тутраканци. Искри от него запалиха и пламъка на новия живот, който донесе преди двадесет години жалоните за развитие на културата в Тутракан. Къде е старото читалище? От него останаха само спомена и светлата следа. Къде са старите дейци? Те дадоха насоката и силите си, които днес бликат в многобройните колективи.

Новата белокаменна читалищна сграда в ранина мие очи в Дунава, а вечер се усмихва на залеза. На залеза, който слага началото на много напрежение и вълнения в репетиционните зали. Самодейците се смеят и плачат на сцената; танцьорите летят под живите народни ритми; певците се носят нейде далеч на крилете на песните. За зрелостта на плода, родил се в упорит труд се съди по аплодисментите. А те са така бурни, бликащи от многоликото сърце на публиката!

Ежегодно театралният състав се представя с по две нови постановки. С „Всяка есенна вечер" поставена от библиотекаря Велико Ангелов самодейците станаха окръжни първенци за 1964 година и се класираха четвърти на зоналните прегледи. Не отстъпват на възрастните и малките актьори, които под ръководството на Димитра Петрова пожънаха голям успех с „Неродена мома". Гордост за града е оперетният състав, развил се под грижите на Иван Пантелеев. Заедно с актьорите оживена дейност развиват акордеонистите, мундхармонистите и китаристите, които заедно със сатириците са подготвили естрадната програма „Оттук—оттам за смях и срам в Тутракан". Общо театралната и музикалната самодейност е изнесла до сега 82 спектакла и концерта.

ВСИЧКО това е постигнато благодарение на книгата, която е станала неразделен другар на тутраканци, дала им е много знания и увереност в силите. Библиотеката към читалището днес разполага с 16 456 тома книги. Подвижните библиотеки, колективните четения и обсъждания и широкият диапазон на тематиката на изнасяните лекции във вечерния университет направиха своето. Днес Тутракан, изостаналото в миналото градче, се гордее със своята интелигенция и широка обща култура. Културата, която е характерна за новия човек, с нови стремежи и разбирания, за новия човек, който прави всичко за себе си, за благоденствието си.

Георги УЗУНСКИ

В ИМЕТО НА ЧОВЕКА

За здравето на трудещите се днес се полагат непрестанни грижи. В новата, модерна тутраканска болница се прави всичко възможно за възстановяване на най-ценното у човека—здравето.

Благодарение усилията на целия колектив от здравни работници, които се трудят тук, хората от града и околните селища отдавна забравиха годините на масови заболявания, на преждевременна смъртност и нищета.

НА СНИМКАТА: д-р Стоян Тонев по време на операция.

С ДРЪЗКИ СТЪПКИ НАПРЕД

ДВИЖЕНИЕТО за комунистически труд в ТПК „Съединение“ —Тутракан, пусна вече дълбоки корени, превърна се в повеля за всеки работник и работничка. Големият работнически колектив—шивачи, обущари, сарачи, фризьори и други проявяват ново, комунистическо отношение към труда. По този път сега вървят 54 души, обхванати в шест бригади, от които тази на Слави Паскалев, е завоювала званието „Бригада за комунистически труд“.

Ярък израз на новото отношение към труда сочи фактът, че за полугодието няма бригада с неизпълнено обещание. Удостоената бригада на Слави Паскалев, изпълни обещанието 109 на сто и произведе надпланова продукция за 1 126 лева. Жените от плетаческия отдел, с бригадирка Деша Ковачева, изпълниха обещанието 141 на сто и дадоха надпланова продукция за 3 311 лева. Колективът от втория отдел „Поръчки за модно дамско и мъжко облекло“, с бригадир Тодор Русев, изпълни обещанието 116 на сто и произведе надпланова продукция за 3 417 лева. Успешно преизпълниха своите обещания и борещите се бригади на Гергина Капинчева, Наджи Хасанов и други.

А трудовите норми? И те се преизпълняват. Отделни членове на борещите се бригади дават личен пример, показват с постигнатите успехи, силата на комунистическия труд Между тях най-изпъкват Васил Драгиев, който изпълнява трудовата си норма 174 на сто, Васил Бъчваров—161 на сто, Иван Драганчев — 135 на сто, Тодор Стойчев — 140 на сто.

Трудовите успехи на бригадите и на отделните работници недвусмислено потвърждават, че цялата грижа на партийната организация и на управителния съвет на кооперацията е насочена да се изпълнят поетите обещания. До празника 40 души ще завоюват Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Гаранция за това са постигнатите трудови успехи, че полугодието е изпълнено 101,7 на сто, както и другите показатели на обещанието за кооперацията.

Участието на работниците и работничките в колективи за комунистически труд укрепи трудовата дисциплина, подобри се качеството на произвежданата продукция —костюми, обувки, жилетки и други изделия за широко потребление, които добре се посрещат на пазара от трудещите се.

Достигнатото до тук не е всичко, което могат да дадат бригадите. Колективите им сериозно изостават с решаването на главния въпрос: за взаимопомощта, за честността... А това са добродетели, които трябва да се коват от колектива, хората да добият нов лик, да станат неузнаваеми, висококвалифицирани,културни, с дълбока човещина в сърцето. Към тези ярки въпроси на движението в кооперацията трябва да обърне поглед партийната организация и да помага на всеки щото достойно да се посрещне Девети септември.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

УПОРИТИЯТ ТРУД ДАВА СВОИТЕ РЕЗУЛТАТИ

ВДНИТЕ преди празника търговските служители от селкоопа в село Алфатар са в трескава надпревара. Тяхната цел е да догонят и надминат първенците в окръга. Затова те се стремят да обслужват винаги клиентите си бързо и качествено, да задоволяват напълно техните искания.

И първите успехи не закъсняха. В резултат на тази надпревара, на разгореното социалистическо съревнование между тях, осеммесечният план на кооперацията за търговия на дребно беше пре изпълнен още на 15 т.м. като вместо предвидените 327 000 лв реализирани са 330 000 лв. А след няколко дни ще бъде преизпълнен и плана за обществено хранене.

Особено радващи са резултатите на отделните търговски работници. Магазинерът Иван Данков при план за осемте месеца 42 510 лв до 15 август е реализирал 47 250 лв или изпълнил плана си с 112 на сто. Предсрочно той обещава да изпълни и деветмесечния си план. Радостни са резултатите и на дългогодишният магазинер Йордан Славов — изпълнил осеммесечния си план 104 на сто, на Колю Георгиев—104 на сто и Николина Йорданова — 102 на сто. Тези магазинери вече работят за следващия месец и в чест на празника не ще се посрамят. Безспорни са и успехите в общественото хранене на отговорника на пивницата Тодор Стоянов. Той е редовният първенец на сел коопа. Благодарение на усърдието си е преизпълнил и плана си за деветмесечието.

Добри успехи постигна и създадената преди година содолимонадена работилница с отговорник Любен Михнев. Докато в началото тя задоволяваше едва нуждите на селото сега безупречно снабдява с лимонада целия алфатарски район, Алеково, Цар Асен и Чуковец. При план за осеммесечието да произведе 190 760 бр. лимонади, до средата на месеца (до 15 август) са произведени 204 771 бр.

Наистина първите успехи на търговските служители от село Алфатар са радостни. Това дава основание да вярваме, че до празника колективът на кооперацията ще се поздрави и с преизпълнение на общия план за деветмесечието.

Йордан НЕНОВ

Служителите от Окръжната ветеринарна лечебница — Силистра полагат много грижи за болните животни. За тях те косят сено.

ЗА ПО-ГОЛЯМА ЖИВОТНОВЪДНА ПРОДУКЦИЯ, ЗА ПО-НИСКА СЕБЕСТОИНОСТ

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

СЪГЛАСНО плана на комитета за партиен и държавен контрол — София, в нашия окръг беше извършена проверка за състоянието на животновъдството и възможностите за изпълнение на плановете.

Проверката констатира, че в резултат на взетите мерки и положените грижи към 30 юли т. г., Силистренски окръг е изпълнил графиците за производството и изкупуването на месо, мляко, яйца и вълна.

Към 30 юли при график 2 975 тона месо в живо тегло са изкупени 3 171 т или 107 на сто. Чувствително са преизпълнили графика си стопанствата в с. Смилец — 156 на сто, Срацимир — 140 на сто, Алеково—134 на сто, ДЗС—Окорш — 140 на сто и др. Някои ТКЗС преизпълниха годишния си план за яйцата. Общо в окръга при годишен план 42 000 000 яйца са изкупени до сега 32 000 000 или 75 на сто. Далеч е преизпълнен графика за млякото, като вместо 17 600 000 л са изкупени 20 000 000 л или 114 на сто.

В окръга са постигнати успехи и при опазването на животните от заболяване и смъртност, като същевременно е намаляла и яловостта при тях. В сравнение с 1963 г., през тая година за същия период са умрели от 2 до 3 пъти по-малко животни.

При направената проверка обаче, се установи, че наред с постигнатите успехи, ръководството и специалистите на отделни стопанства допускат значителни слабости. Те намаляват възможността с наличните храни и средства да се получи по-голяма и с по-ниска себестойност животновъдна продукция. Допускат грешки в храненето. Не са осигурили обработка на част от фуражите. В храната на по-голяма част от животните и птиците не се влага сол, минерални добавки и зелена храна. В някои случаи не е организиран редовен водопой. Главно в резултат на тези слабости ТКЗС Окорш и Паисиево не са изпълнили графика за месото. В тези и други стопанства, като Срацимир и ДЗС Окорш, себестойността на част от животновъдната продукция е далеч по-висока от планувaната.

Поради това, че в някои стопанства не се спазват и най-елементарните изисквания при храненето, поради лоши зоохигиенни условия и заболявания вследствие грешки в храненето, до 30 юни т. г. в окръга са отпаднали и то предимно млади животни както следва: 188 говеда, 2 246 овце, 3 117 прасета, 66 560 птици. За отбелязване е, че в някои ТКЗС като Окорш и Паисиево, само през м. юли, от някои групи са отпаднали повече животни, отколкото през I-то тримесечие на годината.

При направената от нас проверка се констатира, че в ТКЗС Окорш, където има немалко зоотехници повече от месец не са получавани хранителни смески. Не са давали сол и минерални добавки на 550 основни и еднократни свине майки с 1 300 бозайничета, 982 подрастващи прасета и 400 свине за угояване За да набавят част от необходимите минерали, свинете за угояване са започнали да ядат тухлите от стените на свинарника и има опасност някои от тях да рухнат върху свинете.

До края на I-то тримесечие в ТКЗС — Паисиево от 400 родени прасенца само 2 са умрели. През м. юли, обаче, при много по-малко опрасени, са умрели 25 прасенца. И в това стопанство ръководителите и зоотехниците не са се съобразили след спирането на хранителните смески да влагат в храната на свинете и другите животни допълнителни минерални добавки и сол, каквито има в стопанството. Дървените въглища, червената глина и тухлите, които почти нищо не струват, не се дават на прасетата, а част от тях страдат от стомашни заболявания. С нищо не се оправдава нехайното отношение и на главния зоотехник на ТКЗС в Срацимир към минералните добавки. Същият знае, че фуражният цех в ТКЗС не влага сол в хранителните смески, но не е осигурил такава за 58 свине майки с 312 бозайничета. Не е наредил и да се набави глина, дървени въглища, зелена храна или други добавки за тия животни. Във фермата на с. Поп Кралево на 40 юници и 34 мъжки телета, които са на лагер извън селото не се дава сол. Не е осигурена достатъчно сол и на 204 дойни крави. Минерални добавки въобще не им се дават, въпреки че в един от оборите има затъпкана от говедата около един тон креда. В началото на годината юниците от това стопанство не само че не са дали прираст, но са намалили живото си тегло с около 3 тона. Не се залагат глина, дървени въглища и на малките прасета в ДЗС Окорш.

Не навсякъде е осигурена редовно и обилна вода за животните за угояване, свинете майки и подрастващите животни. В с. Главан 50 юници за угояване всеки ден на обяд пътуват 5-6 км от пасбището до стопанския двор за водопой, само защото на кладенеца на пасбището не е сложена кофа и не е направен прокар. На 1 500 прасета за угояване също не се дава достатъчно вода, въпреки че има водоснабдяване. В ТКЗС—Паисиево, в съставното село Зарица, 80 телета не бяха поени близо 24 часа поради това, че бригадирът не е влязъл във връзка с техника по водоснабдяването да пусне вода. Ръководството на ТКЗС —Окорш и техниците от водоснабдяването от тоя район от 2 години спорят дали трябва да се използва построената вече водопроводна мрежа до обора за угояване на телета. В същото време те жадуват, защото водата им се носи от далече и в недостатъчно количество.

Груби грешки се допущат при поенето на свинете майки. Голяма част от тях кърмят през цялото денонощие, а получават вода само 2-3 пъти дневно. Това се случва в Срацимир, Паисиево и Окорш.

Въпреки недостига на фураж в отделни ферми на някои стопанства, грубия и концентриран фураж се дава необработен. В с. Главан например на 50 говеда за угояване се залагат по 30 кг, но ненарязан едър царевичак с мамули в млечна зрялост. По-голямата част от него се изхвърля неоползотворена. С ненарязан царевичак се хранят и телетата в с. Вокил. Ечемикът, който е дефицитен концентриран фураж, също не се пести и не се изразходва целесъобразно, в подходящо състояние. В с. Главан на 36 свине майки с 238 бозайничета се дава ечемик за зърно без да е смлян. В ТКЗС в Окорш 4 000 овце се подготвят за осеменяване,като им се дава ежедневно по 800 кг ечемик на зърно в сухо състояние без да е покълнал. В с. Вокил е направен опит за покълване на ечемика, но поради това, че е стоял цели 4 дни във вода е прокиснал и се запарил. В това стопанство подкранването на овцете е добре замислено, но контрола не е достатъчен.

Главно в резултат на неспазване на зоохигиенните мероприятия при храненето и гледането на животните и птиците редица кооперативи са получили съвсем малък прираст живо тегло и по-малко яйца. При това продукцията им е била с твърде висока себестойност. В ТКЗС Срацимир през м. юли средният дневен прираст при говедата е бил 617 г, а в с. Главан едва 428 г. Получен е общо 79 т прираст месо. Себестойността на 1 кг прираст живо тегло е била 1,53 лв, а в с. Главан 2,16 лв—почти 2 пъти по-висока от планувaната. Добитото 634 т мляко е било със себестойност 0.26 лв на литър. Висока себестойност на килограм мляко и килограм прираст при говедата са реализирали и останалите проверени стопанства.

Въпреки тревожните факти, въпроса за себестойността на продукцията и производителността на труда в животновъдството е бил разглеждан само от ръководствата и от общите събрания на кооперативите. Никъде тия въпроси не са били разглеждани отделно по села, в самите ферми, с гледачите на животните, за търсене на възможности за намаляване на себестойността и увеличаване производителността на труда в животновъдството.

Ясно е, че специалистите в животновъдството и ръководствата на ТКЗС и ДЗС трябва да подобрят работата си по храненето и гледането на животните

Иван ВАСИЛЕВ
инспектор при комитета за партиен и държавен контрол

ПО ПЛАНА ЗА 1965 ГОДИНА

С радост посрещнаха доячите от краве фермите на ТКЗС — с. Ст. Караджа вестта, че Сюлейман Ибрямов от фермата на с. Преславци към 14 август е изпълнил годишния си план 105.2 процента. Това е резултат на неговия упорит труд.

Сега той работи по плана си за 1965 год. В своя рапорт за „Паспорта на трудовата слава“ той обеща до края на тая година да изпълни четиримесечния си план за следващата година.

Петко СВЕТЛИНСКИ

СЪКРОВЕНО ЖЕЛАНИЕ

НА ЮГОИЗТОК от село Алфатар край прекия черен път за с. Васил Левски е разположен един от примитивните свинарници на кооперативното стопанство. На пръв поглед, когато пристигне там човек преди да се запознае с хората и работата в свинарника, би помислил, че стопанското ръководство напразно пилее средства, дава трудодни. Вникне ли обаче по-дълбоко в сметките, в резултатите, ще се убеди, че от това място излизат едни от най-добрите прасенца в цялото кооперативно стопанство.

Къде се крие разковничето на успехите?

Преди всичко в дългогодишният и съзнателен труд, който дават младият комунист Васил Стефанов и неговата съпруга Марийка Василева. За тях работата и разултатите във фермата са станали смисъл и съдържание на живота. Седем години вече минават откакто и двамата работят тук. От ранно утро до късна вечер, без умора, с младежки ентусиазъм те вършат всичко, което е необходимо, онова, което иска ръководството и препоръчват специалистите. Нито веднъж у тях не е настъпило униние, нито веднъж не са се разколебали и изплашили от трудностите.

А е имало големи трудности! Като сега си спомня и разказва Васил за големите усилия, които са преодолявали двамата съпрузи през студените зимни дни, за да успеят да приготвят и нахранят навреме своите „възпитаници“, за да запазят тяхното здраве и живот. И винаги са успявали, защото те обичат работата си и знаят, че успехите не идват лесно, а само с напрегнат труд. За тях не е имало празник, нито сватби и сборове. Те са оставали винаги във фермата, за да не допуснат смъртност, за да опазят и подхранят добре малките прасенца, които ще станат бъдещи майки и ще осигурят стотици тонове месо. Знаят, че едно малко невнимание и разпуснатост може да донесат големи щети.

Затова с право двамата съпрузи са най-редовни първенци в стопанството и заслужено неведнъж са получавали награди от управителния съвет. Днес, когото и да попитате в село за тях, веднага, без колебание ще отговори, че те са най-добрите свиневъди в цялото стопанство. Малко са хората, които биха удържали на такива трудни условия. Не едни преди тях се се опитаха, но не издържаха повече от месец и напуснаха. А те от началото на 1958 година досега работят все там и преодоляват мъжествено всички трудности.

Цифрите потвърждават

За седем години трудът на младите съпрузи не е отишъл напразно. Досега общо те са получили и предали на стопанството над 3 500 прасенца, от които повечето по 14 кг живо тегло. Едновременно с това, те са предали на държавата и над 40 тона свинско месо. Тази година двамата се грижат за 69 майки, 24 от които за еднократно опрасване. При план за седемте месеца 350 прасенца, те са получили 428. Или при план да реализират общо за годината 6 320 лв, са заприходили вече 4 430 лева. В чест на двадесетгодишнината от Девети септември те обещават да изпълнят годишния си план за осем и половина месеца и до края на годината да внесат допълнително в касата на стопанството най-малко 4 000 лева.

Тези цифри най-красноречиво говорят за тяхното признато трудолюбие.

Поглед в бъдещето

И двамата разбират, че техният труд е възнаграден. Но те не се задоволяват с постигнатото. Целта им е да се наредят между първите в окръга и страната. Затова единственото им желание е да работят в един съвременен модерен свинарник, където най-добре ще могат да приложат своята младежка енергия и опит.

Разбира се, понякога им се иска и да си починат малко, но комунистическата съвест на Васил подсказва: „Не! Ние ще работим там, където и докогато каже Партията. За комуниста почивка няма“.

На добър път, млади ентусиасти!

Йордан НЕЙКОВ

Телчарят Иван Николов от с. Добротица умело използва обилната паша. Поверените му 60 телета за угояване той отглежда без какъвто и да е разход на фураж.
НА СНИМКАТА: Иван Николов със стадото си сред пасищата край селото.

В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ НА БОРБАТА ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС

ВЪЗВАНИЕТО на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България се посреща от инженеро-техническите работници в нашия окръг с голям ентусиазъм. Изпълнявайки своя патриотичен дълг инженерите и техниците, организирани в научно-технически дружества застават още по-твърдо в челните редици на борбата за технически прогрес в промишлените предприятия, строителството, транспорта и селското стопанство.

Основната задача на научно-техническите дружества в предприятията е организирано да разрешават проблемите на производството, да отстраняват тесните места, да внедряват нова прогресивна технология, да осигуряват поточност в работата, да действуват за механизиране на производствените процеси, за все по-широко подобряване организацията и облекчаване труда на производствениците.

Научно-техническите дружества в производствените предприятия в нашия окръг ежегодно изграждат десетки научно-технически колективи, които решават все по-голям брой задачи. Докато през 1959 година в Силистренски окръг работиха само три-четири колектива, през 1964 година те достигнаха над 70. През 1959 година бяха разрешени само 7 задачи в производството с икономически ефект 5 200 лева, а през 1963 и 1964 години са разрешени над 60 задачи с общ икономически ефект над 100 000 лева.

Подчертано добри резултати постигна научно-техническото дружество при ДМЗ „Стомана“, където се изграждат научно-технически колективи за разрешаване на всички задачи от плановете за тесните места и техническия прогрес. Тук успехът се дължи на добре усвоения колективен метод на работа. Съветът се редовно тематични планове за тесните места в производството, те се размножават по всички цехове, определят се колективи с отговорници за всяка задача, търси се помощта на най-добрите специалисти и рационализатори. Резултатите са налице. Десетки трудоемки операции са вече напълно механизирани, трудът на работниците е значително облекчен и производителността на труда повишена. Икономическият ефект от решените задачи през 1963-1964 години надвишава 55 000 лева. Тук са изградени и три социалистически бригади за технически прогрес, които успешно решават поставените им задачи от ръководството на предприятието. Така социалистическата бригада с ръководител Петър Дечев изработи машина за стъбла на авто-мото винтили с икономически ефект 4 000 лева и хидравлична шприц-преса за производство на капачки за винтили с икономически ефект над 11 000 лева. Тези машини ще бъдат изложени на тазгодишния мострен панаир в Пловдив.

Добре работиха и научно-техническите дружества в ДИП „Липа“, ДКК „Нектар“, промкомбинат „Текстил“, промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан, ТПК „Метал“ и други. В ДИП „Липа“ научно-техническото дружество изгради две социалистически бригади за технически прогрес с ръководител инж. Георги Маринов. Едната от тях разреши поставената задача, като внедри в производството конвейр за монтаж на библиотеки за износ с икономически ефект над 6 000 лева годишно. Успешно ще се справят с поставените им задачи и бригадите при ТПК „Метал“,ДКК „Нектар“ и други.

Постигнатите успехи обаче не са задоволителни. Колективният метод на работа, при съдействието на специалистите, все още не е утвърден в практиката в някои предприятия и стопанства. Незадоволителна е работата в това отношение на НТД в Окръжната строителна организация, „Текстилни влакна“ — Тутракан, ДСП „Млекопреработване“, ТПК „Девети септември“ и други, както и в по-голямата част от селскостопанските предприятия.

Административните ръководства в промишлените предприятия трябва организирано да използват помощта на Научно-техническите дружества за решаване на проблемите на производството, за да се осигури непрекъснат технически прогрес във всяко предприятие.

В изпълнение решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия, отзовавайки се на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от Девети септември и работейки в чест на предстоящия четвърти конгрес на Научно-техническия съюз, дружествата в окръга трябва да разгърнат творческите си сили, да дадат конкретни обещания, да проведат широко научно-техническа и икономическа пропаганда, да масовизират рационализаторското движение за предсрочно решаване проблемите на производството. Това ще бъде най-хубавият дар от инженерите, техниците, рационализаторите и новаторите за славната Двадесетгодишнина от големия празник.

Димитър ТАЧКОВ
секретар на Окръжното ръководство на Научно-техническия съюз — Силистра

Подготвени за новата партийна учебна година

ВЪВ ВРЪЗКА с подготовката на новата партийна учебна година, по инициатива на отдел „ПА“ на Окръжния комитет на Партията и редакцията на вестник „Силистренска трибуна“, на 20 август в Окръжния комитет на Партията се проведе среща с някои от секретарите и заместник-секретарите на градските и общинските комитети на Партията. Тук поместваме техните изказвания.

С това смятаме да подпомогнем партийните организации в подготовката на новата партийна учебна година.

Новите форми на партийна просвета се посрещат добре от комунистите

Шакир Ахмедов Шакиров — заместник-секретар на Градския комитет на Партията в Дулово

Подготовката за новата учебна година при нас започна главно след съвещанието в ЦК на БКП за преустройството на партийната учебна година. Още преди приключването на старата, ние извикахме всички партийни секретари в Градския комитет на Партията и им възложихме задача да помислят около подбора на темите, комплектуването на учебните звена, снабдяването на слушателите и пропагандистите с литература и др. Констатирано бе, че в сравнение с миналата година интересът към този начин на работа по обучението на комунистите е по-действен и резултатен.

След Майския пленум на ЦК на БКП, ние отново извикахме партийните секретари и разгледахме въпроса за учебната година. В началото на месец юни бяха готови списъците с имената на участниците в учебните звена, уточнени пропагандистите по предприятия и учреждения. Обхванати са над 95 на сто от комунистите в тях. Останалите ще се обучават в кръжоците на Отечествения фронт.

Тази година се ориентирахме към нови теми. И докато през 1963-64 година 50 на сто от нашите кръжоци бяха по история на КПСС и политическа икономия, така както и през другите години, то тази година имаме кръжоци, групи и университети по марксическа етика, комунистическа нравственост, по комунистическо възпитание, няколко групи за самоподготовка по икономика на промишлеността и др. Изградихме 2 кръжока по Устава на БКП, 2 по политическа икономия, 2 по икономика на търговията, 2 по икономика на транспорта и съобщенията, 1 по икономика на зърнопроизводството, 4 по икономика на селското стопанство и др. Голямо внимание отделяме на запознаването на комунистите с международното работническо и комунистическо движение — на тази тема сме изградили 7 кръжока. Част от участниците във вечерния университет, които ще се занимават с изучаване въпросите на марксическата етика, нравственост и възпитание, ще прикрепим към школите по комунистически труд като лектори. С кооператорите сме изградили 3 групи по основи на политическите знания. Във всички села с турско население имаме групи по атеизъм и кръжоци „НРБ — наша родина“. Сформирали сме 4 групи по краварство, 6 по овцевъдство и 1 по свиневъдство. Ще функционират и 10 школи по въпросите на движението за комунистически труд.

Указанията на ЦК на БКП да не се увличаме много в новите форми са правилни, но ние преценяваме, че имаме подготвени пропагандисти да ги оглавят и резултатите от тяхното изграждане ще бъдат положителни. За пропагандисти се спряме на повече специалисти с висше образование и комунисти с 10-12 годишна пропагандистка практика. Така, както е поставена задачата при нас, считаме, че изпълнението й ще се доведе докрай, спазвайки всички срокове за подготовката, откриването и хода на партийната учебна година.

Подготовката на пропагандистите важна задача

Садедин Хабилов — завеждащ „ПА“ при общинския партиен комитет в с. Паисиево

Учебната 1963-1964 партийна година при нас приключи успешно. Членовете на общинския партиен комитет отговаряха всеки за по едно село и оказваха помощ на партийните секретари и пропагандистите при организация на работата в учебните звена. При приключването на другарите се каза, че през новата учебна година работата ще продължи не със старите, изучавани 5-6 години теми, а с други теми и форми.

Неотдавна приехме план за работа. От всичките 235 комунисти са обхванати в системата на партийната просвета 170. Насоката ни е тази година да се изучава научен ате изъм, история на КПСС и „НРБ— наша родина“. Невключените в тези кръжоци и групи комунисти ще причислим към тези на Отечествения фронт и ДКМС. Преди отпочването на учебната година смятаме да организираме семинар с пропагандистите, за да им напомним някои техни задължения и им дадем указания за работа. Мислим да продължим да провеждаме традиционните при нас срещи за обмяна на положителния опит между пропагандистите. На тях най-напред изнасяме кратка беседа по международното положение, след което пропагандистът изнася лекция. В обсъждането вземат участие повече пропагандисти, извличат се основни поуки, полезни за преустройване на работата в изоставащите кръжоци и групи.

При нас има изградени 9 кръжока. Със звената и фермите, борещи се да получат званието „Звено за комунистически труд“ и „Ферма за комунистически труд“, ще организираме школи за изучаване на челния опит.

През лятото, когато престават да работят кръжоците и групите, ние използуваме агрономите и зоотехниците да изнасят лекции по партийни организации на открити партийни събрания. Наскоро проведохме такова събрание по Кипърския въпрос.

Всички списъци с имената на участниците и пропагандистите са готови. Към края на месеца ще проведем семинар с пропагандистите. Считаме да запознаем населението с материалите, които излязоха за идеологическата работа на Партията.

По-слаба е подготовката на пропагандистите в нашия район. Някои от тях са с основно образование. С местни кадри не разполагаме достатъчно. Затова комитетът е на мнение по-често да проверява самоподготовката им през годината, винаги да осигурява тяхното присъствие на семинарите, организирани от Окръжния комитет на Партията.

За комунистическото възпитание на трудещите се

Иван Георгиев — заместник-секретар на Градския комитет на Партията в Тутракан

Вниманието ни тази година е насочено към изграждането на такива форми за политическа просвета, които са желани от комунистите и най-правилно ще съдействуват за повишаване на тяхната подготовка. В предприятията са взети предвид условията и смените. При подбора на слушателите се съобразяваме с тяхната производствена квалификация, подготовка и образование.

Много от партийните организации се спряха на школите за комунистически труд и масово-политическа просвета. Изградиха се 16 такива школи, изключително в съставните села. Интересът към тях е голям. В тях се създават условия слушателите да се занимават с редица основни проблеми — по международното работническо и комунистическо движение, ускореното ни строителство, икономиката на отделните предприятия и ферми.

Участниците с по-малко образование ще посещават школите за масово-политическа просвета. Подготвените, средните и висшистите ще се самообразоват по индивидуални планове.

Едновременно с въвеждането на нови форми на политическа просвета, ние не подценяваме и работата на кръжоците. Дори запазихме техния брой. Тях също изградихме според нуждите. През годината ще функционират 3 кръжока по икономика на промишлеността, 2 по политическа икономия и 1 по икономика на транспорта. В тях ще провеждаме и някои практически занимания. Изградили сме още — 2 кръжока по изучаване Устава на БКП, 1 по научен комунизъм, 1 по основи на марксизма и 11 кръжока по основи на комунистическото възпитание.

Считаме, че през тази година трябва да се обърне по-голямо внимание на комунистическото възпитание на трудещите се и затова тези кръжоци преобладават. През зимата ще изградим временно действуващи школи в някои ферми и с механизаторите.

Ще отделим по-сериозно внимание и на провеждането на просветните събрания. На тях ще се изнасят беседи и лекции по различни въпроси, интересуващи комунистите. Поставили сме задачи на партийните бюра да провеждат тези събрания по изработен план за цялата година. Така ние ще можем да използваме по-рационално и лекторската група към ГК на Партията.

По отношение набирането на пропагандистите сме подходили както други години. Не разполагаме с много висшисти, но за пропагандисти са издигнати опитни комунисти, които ще се справят с работата си. В кръжоците по икономическите дисциплини ще ангажираме ръководители на предприятия, главни счетоводители, икономисти, агрономи и др.

Практиката ни научи да тръгнем по нов път

Тахир Мемишев — завеждащ „ПА“ при общинския комитет на Партията в с. Ситово

При нас миналата година особено много държахме на учебния ден. Никакви други мероприятия не допускахме да се провеждат, когато имаха занимания учебните звена на Партията. Държахме за навременното отпочване на заниманията, за добрата подготовка на пропагандистите и събеседванията. Помощта, която оказваше комитетът на партийните секретари в това отношение, считаме най-вече помогна учебната година да приключи навреме и да започне подготовката за новата. А това, че отделните членове на комитета редовно присъствуваха на заниманията на кръжоците, им даваше възможност, когато се обсъждаше работата на същите, да вземат отношения и правят предложения за премахването на недостатъците. Организираните местни семинари с пропагандистите спомагаха на по-слабо подготвените да се ориентират по разглежданите и предстоящите за разглеждане въпроси в кръжока.

Какво сме направили по подготовката на новата учебна година? Партийният комитет се запозна пръв с решенията на Политбюро на ЦК на БКП за преустройството на учебната година. След това се запознаха с тях и партийните организации. Въз основа на същите те направиха предложение за формите за политическа просвета през тази година. Предложенията обсъдихме в комитета със секретарите и приехме наши мероприятия.

Тази година преобладават школите за комунистическо възпитание, за комунистически труд, масово-политическа просвета и теоретическите семинари.

Какво ново виждаме в тези форми? Школите за масово-политическа просвета ще обхванат хората със сравнително еднаква подготовка. Ще се премахне незаинтересованост-

Обърнахме гръб на шаблона

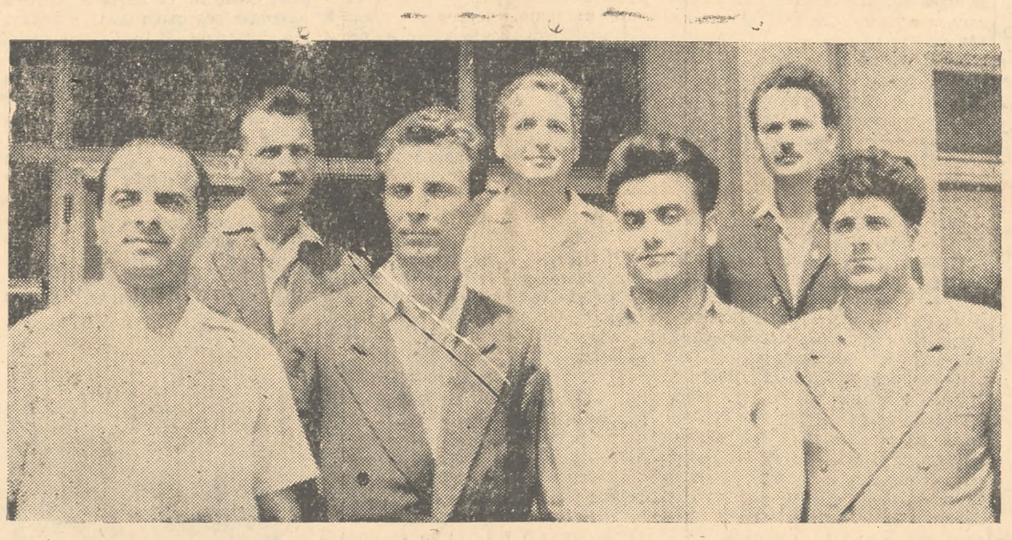
Велико Станев — секретар на общинския партиен комитет в с. Окорш

При нас особено много държим на провеждането на просветните партийни събрания. Тях ние замисляхме отрано и подготвяме добре.

Във всички села проведохме теоретически конференции през годината по атеизъм. Те дадоха много добри резултати. Само в с. Вокил присъствуваха над 140 души.

Имаме уточняване тази година да изградим една школа за комунистически труд с механизаторите. Нейната работа ще се движи от съвет от пет човека, който вече изградихме. В него влизат главният инженер, главният агроном и председателят на съвета.

Изградихме три кръжока по история на БКП, един „НРБ—наша родина“, 5 по атеизъм, 5 по челния опит в животновъдството, 3 в растениевъдството и др.

Участници в срещата по подготовката на новата партийна учебна година.

Разглеждаме въпроси, отговарящи на нуждите на живота

Коста Иларионов — секретар на общинския партиен комитет в с. Добротица

В решенията на ЦК на БКП се казва да се търсят нови форми на просвета и ние се ориентирахме към това. Насочили сме се към изучаване на икономическа география на НР България, най-нова история на България, диалектически материализъм и др. Имаме 1 кръжок по изучване Устава на БКП с кандидат-членовете на Партията. Много от хората се включиха в школите за масово-политическа просвета.

След като разучихме добре тези решения на ЦК на БКП, ние направихме опит да не провеждаме кръжоците по остарялата школска форма. Пристъпихме към разглеждане Възванието на ЦК на БКП, въпроса за паспорта на трудовата слава и юбилейната значка и други интересни неща, които бяха важни за момента. С тези форми ние отговорихме на нуждите на самия живот.

В просветните форми на Отечествения фронт ще обхванем някои по-възрастни комунисти. Подпомагаме организациите на Отечествения фронт и Комсомола да направят правилен подбор на учебните форми и осигурят провеждането им на равнището на стоящите пред тях задачи.

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

От 29 август до 7 септември в Москва ще се проведе предолимпийски баскетболен турнир с участието на олимпийските отбори на СССР, Финландия и ОАР, националните отбори на България и ГДР и пет отбора от съветските социалистически републики.

За гордост на нашия окръг и всички привърженици на баскетбола, за водач на българския национален отбор от ЦС на БСФС е определен другарят Найден Радковски, юрист, председател на окръжната секция по баскетбол. Този факт идва до нас след поредицата хубави постижения на нашите баскетболисти, особено на младата ни смяна. Той е награда за спортните успехи на целия окръг, награда лично за другаря Найден Радковски, който през последните години като председател на окръжната секция по баскетбол никога не е жалил сили и време за популяризирането и развитието на този спорт.

ОБАЯНИЕТО НА НОВИТЕ ХОРА В ОБНОВЕНА СИЛИСТРА

Завърнах се в родния град Силистра и го намерих така подмладен, че ме обхвана безкрайно чувство на радост и гордост от напредъка му. Но най-много ме възхитиха хората му — жизнерадостни, устремени, съсредоточени. Тяхното обаяние аз почувствувах особено силно в Окръжната болница, където ми се наложи да бъда оперирана.

Бях в ушно-гърлената отделение. Културната, изрядна болнична обстановка и човечното обслужване в отделението ме възхитиха. Тук човек има чувството, че се намира в почивна станция, а не в болничен кът. Без упречни в изпълнение на своите служебни задължения са медицинските сестри Еленка Димова и Мария Пейчева. Те живеят и работят така, като че ли нямат свои грижи. Зад всичко хубаво в отделението се чувствува сигурната ръка на началника д-р Панов. Силистренци могат да се гордеят с такъв безупречен специалист. Аз лично изказвам моята дълбока благодарност към лекаря, човека и гражданина д-р Панов, към целия колектив на ушно-гърлената отделение. Дошъл веднъж сред този колектив, човек разбира колко много се е променила Силистра не само във външния си вид, а и в самата си същност: тя е станала град с нови хора, израснали високо като специалисти и граждани в годините на двадесетилетието.

Гинка ТОДОРОВА
учителка от гр. Русе

Физкултура и спорт

ПЪРВАТА ПОБЕДА — УБЕДИТЕЛНА!

„ДОРОСТОЛ“ — „ВОЛОВ“ (Коларовград) — 3 : 0

Може би за никого не е изненада, че в неделя стадионът в Силистра събра над 4 500 привърженици на кръглата топка, за да наблюдават втората среща на нашия отбор в групата на кандидат-майсторите. Това беше още едно потвърждение за желанието на силистренци да наблюдават футбол от по-висока класа, по-издържана и красива игра.

„Доростол“ излезе на терена с променен състав: на вратата — Ив. Николов, бранители — Митев, Л. Йорданов, Петков, Дечев и Ангел Бонев, нападатели — Григор Василев (Бонев), Ставрев, Методиев, Емануил Димитров и Маринов. Но този състав, който изтръгна от един силен противник победа с 3:0, поднесе на зрителите и

45 минути бледа игра

Защо наистина се получи така, че „доростолци“ през първото полувреме дълго трябваше да бранят вратата си? Първите пробиви на гостите като че ли се отразиха върху духа на нашите състезатели. Бранителите се поогънаха, топката трудно се изнасяше от полузащитниците в противниковото поле. Разкъса се почти напълно връзката между отделните линии в отбора. И трябваше да изминат 25 минути, за да организират домакините първите си нападения. Добрата игра на „Волов“ през тази част от срещата не би могла да се оспори. Гостите играха спокойно и технично и само слабата им резултатност им попречи да открият резултата. Но състезателите на „Доростол“ пред своя публика трябваше по-бързо да преодолеят първоначалното смущение. Защото тази слабост на отбора понякога би могла да му струва твърде скъпо.

За играта на нашия отбор през първото полувреме особено хубави думи не биха могли да се кажат. Към поредицата пропуски в последните минути крайните ни нападатели прибавиха още два, като не съумяха да реализират две изгодни голови положения.

През втората част на играта отборът на **„Доростол“ беше много по-мобилизиран** в повечето случаи се търсеха най-преките положения за отбелязване на гол. Сега отбраната играеше по-спокойно, адресираше топката по-точно. И най-важното — рационално беше използвана ударната сила на отбора — десният краен нападател Стоян Маринов. Той стана автор и на трите гола — благодарение на пестеливата си игра и на реализаторското си умения. Негов добър партньор през целия мач беше Методиев, който през 90-те минути показа много голямо трудолюбие на терена, борбеност за първа топка (особено при игра с глава). Е. Димитров би бил още по-полезен за нападението, ако още повече коригира точността на своя удар, а Ставрев — своята подвижност. Тогава наистина стремежът да се играе с по-голяма нападателна острота, би бил още по-резултатен за целия отбор.

Тук би било трудно да се направи пълна оценка на играта на нашите състезатели. Привържениците на футбола ги приветствуваха най-сърдечно за първата им победа. Още повече, че тя е убедителна, категорична. Но наред с това играта на отбора през време на тази среща трябва да стане повод за задълбочено анализиране. Това е необходимо преди всичко за това, за да имат „доростолци“ свой определен облик на игра. Именно занапред в тази насока трябва да се работи повече. И все пак първата победа е ценна — защото беше извоювана срещу рутиниран противник, в упорита спортсменска борба.

Заслужена победа!

Светослав ИВАНОВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

КИПЪРСКИЯТ ВЪПРОС В НОВА ФАЗА

Кому не е ясно, че без подкрепата на СССР, на социалистическата общност и на другите миролюбиви сили малката Кипърска република отдавна не би могла да устои на комбинирания натиск на НАТО?

Но когато в късните нощни часове на 15 август по телеграфа и телетайпите вачатках като стомана твърдите, недвусмислени думи на съветската декларация, като че ли всичко придоби нова окраска.

Необходимо ли е да се изтъква какъв изблик на бодрост и вдъхновение в Кипър—и не само в Кипър — събуди тази декларация, пък и последвалото предупреждение на Хрушчов във Фрунзе, че други страни биха могли да употребят същите и „може би по-сериозни средства против турска територия“? Достатъчно е да спомена благодарността и изразената от Макариос вяра на кипърския народ, че с могъщата подкрепа на великия северен съсед той „ще завърши успешно своята справедлива борба за пълна независимост и за правото да бъде господар на своята съдба“. Очаква се кипърска делегация да замине за Москва, за да преговаря за формата на исканата от Кипър военна помощ.

Картата, която „Ню Йорк таймс“ не можа да смъкне от страниците си на 16 август (поради късното пристигане на вестта от Москва) — „Кипър: как турците биха искали да го разделят“, увисна издайнически във въздуха. Четири дни преди съветската декларация военният наблюдател на същия вестник Болдуин направи обширен анализ на въоръжените сили на Турция и Гърция, за да натрапи извода: „Турция има голямо предимство както по сила, така и по положение в евентуална война, водена в или около Кипър“. Дори невещият във военната теория читател можеше без особени усилия да съзре вълнуващата на военния наблюдател. Той третира „евентуалната война“ между Турция и Гърция в или около Кипър“ като конфликт между две страни, самотно населяващи недосегаема планета. Той не е могъл да не предположи, че социалистическите страни няма да бъдат безучастни зрители на разпалването на пожар край техните граници. Не е могъл и да не знае публичната тайна, че турската агресия срещу Кипър бе извършена със знанието—и само със знанието ли?—на Вашингтон и Лондон. Следователно? Остава безспорният факт, че и агресията, и заплахата с нова агресия бяха съществена, може би най-съществената част в системата на безогледния, безпрецедентен натиск на НАТО върху Никозия и Атина. Този натиск достигна връхната си точка в политическата област точно в дните след бомбардировките, когато негова мишена стана правителството на Папандреу. На 16 август в един също тъй закъснял коментар „Миллиет“ съзираше „лъч на надежда“ в предполагаемата или внушавана от него „промяна“ в становището на гръцкото правителство „след последните събития“.

Този шантаж рухна. Военната заплаха се обезсили. Кипърският възел навлезе в нова,

ДИПЛОМАТИЧЕСКА ФАЗА

В Анкара се въздържат от официални коментари. Тонът на турския печат омекна. „Миллиет“ се оплака, че „цел на Съветите е да се осигури запазването на независимостта на Кипър“. И че СССР бил искал „да окара двата съюзника Турция и Гърция в югоизточния сектор на НАТО“. Но ни е работа да съдим колко благи са били тези отношения, за да трябва някой друг да ги разстройва. Поважен е акцентът: НАТО. Турският външен министър, който прецени съветската декларация като „нов и много важен елемент“, бие в същата насока. На 20 август той заяви пред западногерманската телевизия, че „ако има някакъв път“ за разрешаване на кипърския въпрос, „Ачесън ще го намери“. Два дни преди това Дийн Ръск бе нарекъл кипърския въпрос „един особено сериозен проблем на Атлантическия съюз“.

Очевидно в дипломатическата фаза атлантическият коз се смята от гробокопачите на кипърската независимост за най-надеждното средство да се пречупи волята на Атина и да се сломи съпротивата на Никозия. Още повече, че по единодушно мнение декларацията на съветското правителство и речта на Хрушчов засилиха позицията на Кипър. Затова така рязко и почти едновременно лондонският и нюйоркският „Таймс“, последвани от западногерманската и турската преса и от печата на италианската десница, се втурнаха да сринат моста на солидарността между Атина и Никозия. Те представят големия патриот архиепископ Макариос като „главна пречка“ за гръцко-турско споразумение. Мъчат се да го изолират и дискредитират. Не могат да му простят, че помоли за съветска военна помощ. Същевременно размахват плашилото за „комунистическа опасност“ на острова.

Но режисьорите на кипърската драма забравят и един друг, невоенен фактор. Още преди декларацията кореспондентът на авторитетния „Монд“ писа от Никозия: „враждебността към англо-американците е достигнала своята кулминация, докато симпатиите към Съветския съюз все повече растат“. След декларацията тази двустранна тенденция се усили. Затова толкова по-трудно може да бъде натикана тази малка храбра република в клопката на „плана Ачесън“, който иска да удуши в прегръдките на НАТО нейната независимост и неутралитет и, поделяйки острова между Гърция и Турция, да утвърди американското и английското господство над него. НАТО не е за Кипър гола формула. Това е кръв, коварство, робия. А в сърцата на кипърци грее една голяма вяра — Москва.

Професионално-техническо училище за трактористи и майстори-ложари — с. Пиргово, Русенски окръг

ОБЯВЯВА

Срокът за приемане на документи за курсисти в мъжкия отдел се удължава до 5. IX. 1964 г.

Кандидатите да представят следните документи:

1. Молба
2. Удостоверение за завършен VII клас или по-горен в оригинал.
3. Удостоверение за раждане
4. Характеристика

Курсистите се учат на пълна държавна издръжка (безплатна храна, общежитие и работно облекло).

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 101 (809) | Петък, 28 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧАСТИЧНИ ИЗБОРИ В СИЛИСТРА

ДЕМОНСТРАЦИЯ НА ЕДИНСТВОТО НА СИЛИСТРЕНСКИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

НА 26 АВГУСТ силистренци дадоха своя глас за народен представител в Народното събрание на 198 избирателен район на мястото на отзования Руси Христозов и за четирима съветници на Градския народен съвет на мястото на напусналите града. Предварителната подготовка за тези допълнителни избори, обхванала всички квартални комитети и организации на Отечествения фронт, се отрази благотворно върху хода на същите и в 19-те избирателни секции. Те приключиха навреме. От всичките 19 616 избиратели по списък в града, участие в изборите взеха 97,3 на сто и гласуваха стопроцентово за посочените в листата кандидати. Останалите 2-3 процента от избирателите отсъстваха от града по различни причини и не взеха участие в изборите.

Избрани са за народен представител др. АПОСТОЛ ПАШЕВ, и за съветници на градския народен съвет — Силистра другарите: ЙОРДАН ЦЕНОВ, АНГЕЛ ПЕТРОВ, МИНКА КИРИЛОВА и НИКОЛА ПЕТКОВ.

Най-организирано се представиха в изборите 5, 7 и 9 квартални отечественофронтовски комитети. При тях с избирателите бе проведена разяснителна работа, няколко срещи, същите бяха предупредени и нямаше изчакване пред избирателните урни.

Добра оперативност като председатели на избирателни комисии проявиха Георги Карапанайотов, Велико Кубадинов, Руска Стаматова, Никола Славов, Йорданка Абаджиева и др. Комисиите, оглавявани от тях, се отличаваха със своята сръчност, създали бяха особена тържественост на избирателните места.

Под ръководството на Окръжния и Градския комитети на Отечествения фронт изборите се превърнаха в демонстрация на единството на силистренските избиратели, показали нарастналото им съзнание и политическа зрелост.

Никола НАНЕВ

15 години кооперативно стопанство в село Срацимир

НА 26 АВГУСТ кооператорите от ТКЗС—Срацимир тържествено честуваха 15-та годишнина от създаването на кооперативното стопанство. Тържеството се проведе в близост до стопанския язовир. Тук в красивата гориста местност от рано сутринта започнаха кооператори от съставните села на стопанството. Скъпи гости на тъжеството бяха другарите АПОСТОЛ ПАШЕВ, член на Централния комитет на Партията и председател на Държавния комитет по планиране, САВА ШИВАРОВ и СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретари на ОК на БКП и ВЕЛЮ МАКСИМОВ, председател на ОНС.

Доклад за успехите, постигнати от селскостопанските труженици от района в изграждането на социализма изнесе председателят на стопанството др. НЕШО НЕШЕВ. След доклада приветствие изнесе др. Апостол Пашев. Той подчерта, че 15 години в живота на човека са незначителен период от време. Но за срацимирските кооператори това е период на небивал подем и коренен прелом в техния живот.

Деветнадесет човека, учредители на кооперативните стопанства от района и активни борци за провеждането на политиката на партията за преустройството на селското стопанство бяха наградени от управителния съвет на кооператива с различни награди.

Срещата завърши с народни веселби, които продължиха до вечерта.

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ВСЕ ПО-НОВИ И НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ДНИ

ДНИ на усилен труд са настанали в Промкомбинат „Камъшит". Мало време остава до големия празник на родината и затова целият колектив напряга всички сили за достойно представяне на него. Съревнованието, паспорта на трудовата слава и юбилейната значка — ето кое интересува най-много големия колектив на промкомбината и предизвиква оправдано вълнение. С нетърпение се чакат бюлетините за изпълнението на плановете — те са огледалото за работата на всички. В тях се отразява ентусиазма и желанието за трудовата победа. А тя вече засия в някои от цеховете, които изпълниха осеммесечния си план.

Като по традиция и този път между първенците се нарежда цех „Ракита". Неговият план за осеммесечието е 795 400 лв, а сръчните ръце на работническите изписаха десет дни по-рано друга цифра — 803 000 лева. Най-опасни съперници в съревнованието са другарките им от цеха за камъшитови изделия, които преизпълниха плана си с 10 000 лева. Макар и малочислен, но не по-малко опасен конкурент е и колективът на цех „Пирография". Заслужават похвала за упорития труд и стъкларските работници от промкомбината, които отчитат продукция за 134 000 лв, вместо заплануваните 126 000 лева.

В броените дни до Девети септември колективът на „Камъшит" ще завоюва нови успехи. Тогава, на възторжената манифестация, стотици ръце ще размахват алени букети, на десетки гърди ще свети юбилейната значка. На този ден ентусиазираните работници ще празнуват и квалят своя свободен, плодоносен труд.

Георги АНТОНОВ

Промишлените предприятия в окръга изпълниха осеммесечния план с девет дни преди срока

ПРОМИШЛЕНИТЕ предприятия рапортуваха, че в чест на славната годишнина от победата на Девети септември изпълниха производствения план за обема на общата промишлена продукция с девет дни предсрочно. Към 22 август с усилията на трудовите колективи от местната и държавната промишленост са произведени изделия и са извършени услуги на населението общо за 32 360 000 лева.

Първенци в разгорялото се социалистическо съревнование са ДИП „Липа", ТПК „Метал", промкомбинат Дулово и други, които изпълниха плановете си за осемте месеца в първите дни на август.

Въодушевени от досегашните успехи работниците и работническите, техниците и инженерите обещават до края на август да дадат надпланова промишлена продукция за 1 500 000 лева.

Пред завършване на случната кампания

Важна задача стои пред овцевъдите от ДЗС в гр. Силистра—да извършат в срок изкуственото осеменяване на овцете. С това са се заели бригадира Атанас Койчев, осеменителя Илия Костадинов, овчарите подготвили най-добри овце майки Стефан Янков и Велико Енчев.

От 750-те овце-майки досега са осеменени 694. В близките дни се очаква случната кампания да приключи.

Бончо БОНЕВ

Паспорт на трудовата слава

ТРУДОВ РАПОРТ

от колектива на Окръжно търговско предприятие — клон — Дулово

РАПОРТУВАМЕ, че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България постигнахме следните достижения в изпълнение на своето обещание:

На 24 август т. г. изпълнихме деветмесечния си план като вместо предвидените в него 4 110 000 лева реализирахме 4 127 149 лева.

Първенци на клона са началник-складовете Кръстю Христов, Кольо Генов и Наки Руфиев.

Рапортува колективът на ОТП — Дулово

ВЧЕСТ на двадесетгодишнината на Девети септември колективът на ОТП „Печатни произведения" — Силистра

РАПОРТУВА

че изпълни даденото обещание:

На 23 август колективът изпълни деветмесечния си план по българска литература и се нареди на едно от първите места по книгоразпространението в страната.

Обещаваме до края на годината да запазим завоюваното място.

Рапортуват: директор — В. РАДУКАНОВ

Партиен секретар — К. ИВАНОВ

Ппрофпредседател — Р. ЖЕЧЕВА

Секретар на ДКМС — Е. САЛИЕВА

ВОТГОВОР на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай Двадесетгодишнината от Девети септември колективът на ГТП „Здрава храна" — Силистра

РАПОРТУВА

че до двадесети август реализира стокооборот за 1 860 000 лева, с което изпълни осеммесечния план с десет дни предсрочно.

Обещаваме в чест на славната годишнина да изпълним деветмесечния план с 10 дни предсрочно и да дадем на консуматорите качествени и разнообразни кулинарни изделия.

Рапортуват: Директор — Хр. ПЕТРОВ

Партиен секретар — Ив. КОСТОВ

Председател на профкомитета: Г. РАЙЧЕВА

Секретар на ДКМС: Хр. МАРКОВА

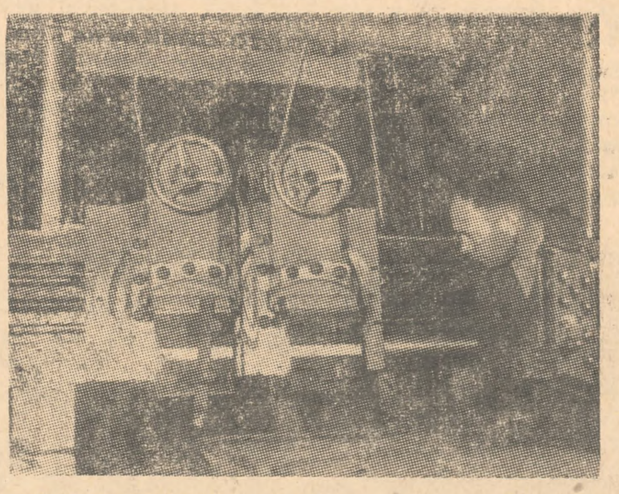
Кандидати за аления паспорт

ДНИТЕ пред големия празник се превърнаха в ударни за колектива на ДИП „Добруджа". С най-голям ентусиазъм обаче работят кандидатите за паспорта на трудовата слава, които неотдавна бяха удостоени с високото звание „Ударник на комунистическия труд".

За пример може да се посочи IV-А бригада на Станчо Гебеджев. Той успя да организира работата много добре и до 23 август неговите тъкачки изпълниха осеммесечния си план и обещаха в чест на Девети септември да дадат 1 000 метра надпланова продукция.

Много са и индивидуалните първенци в текстилната фабрика. Но в техните редици се открояват тези, които много години са били начело, където са и сега. Неотклонно е на трудовия си пост Сабрия Мехмедова. Тя изпълни задачата си за деветмесечието шестдесет дни предсрочно и произведе 4 458 метра тъкан над плана. Само с петнадесет дни по-късно решиха тази задача Йорданка Манолова, Кадрия Ибрямова и Фатмегюл Афузова. Айшегюл Мехмедова пък до 25 август даде надпланова продукция 3 656 метра. По петите й са Марийка Великова и Фатме Хюсеинова също преизпълниха плана си за осемте месеца. Качеството на произведената продукция е само отлично. Голям дял в този успех има и подготвителния отдел. Тук заслужава да се споменат имената на бобинарките Калинка Романова, Русанка Димитрова и Марийка Радева, които достигат средно изпълнение на нормите си 123 на сто.

Петранка ДОДОВА

За извършването на сложни и трудни операции по остъргването на големи метални части в ДМЗ „Стомана" неотдавна се достави и монтира високопроизводителна „Хобел машина". С нея се увеличи значително производителността на труда и стана възможно изработването на детайли, чието изработване преди се възлагаше на други предприятия.

СЕСИЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ ГРИЖИ ОТСЕГА

НА 24 АВГУСТ се проведе сесия на Окръжния народен съвет. Основен въпрос, който беше разгледан на сесията беше относно подготовката за презимуването на животните. На сесията присъстваха другарите Велю Максимов, председател на Окръжния народен съвет, Сава Шиваров и Стефан Габровски, секретари на Окръжния комитет на Партията, Никола Николов и Кръстю Атанасов, заместник председатели на Окръжния народен съвет, окръжните съветници, председатели на ТКЗС и директори на ДЗС, главни зоотехници, главни ветеринарни лекари, счетоводители на ТКЗС и ДЗС и др.

Доклад за работата по подготовката за презимуването на животните и борбата за намаляване на смъртността изнесе заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Николов. Той отбеляза, че стопанствата от окръга са постигнали големи успехи в изпълнението на плановете за животинската продукция през тази година. Те са преизпълнили всички правителствени графици и към 1 август са предали на държавата в повече от планираното 196 т месо, 2 493 т. мляко, 2 847 500 яйца. Радостен е фактът, че през тази година смъртността на животните чувствително намаля.

За да бъдат и през следващата година успехите още по-големи и сега подготовката започна отрано.

През тази година в стопанствата на окръга се очаква да зимуват 35 352 говеда, 182 000 овце, 71 000 свине, 285 500 птици и 10 650 коня. Съгласно решенията на управлението на селскостопанското производство и решенията на управителните съвети на стопанствата всички животни ще бъдат настанени в подходящи помещения. За целта е предвидено строеж на нови, преустройство и текущи ремонт на съществуващите.

В момента състоянието на строителството не е много добро. Особено лошо е то в ТКЗС Секулово, Кайнарджа, Тутракан и други стопанства. При план за окръга за усвояване в строителството на 2 447 056 лв до 25 юли, съгласно отчетите на стопанствата са усвоени едва 669 342 лв, което представлява 28 на сто.

Най-трудно в окръга върви електрификацията на селскостопанските обекти. Ел. монтажна група—Силистра допуска съществуването на незавършени обекти в продължение на 2-3 години, като мрежите за ниско напрежение в стопанските дворове на селата Крапово, Чолаково, Войново, Ястребна, Любен и други. Сега всички обекти за завършване са взети на отчет от ОНС. Ел. монтажен район група—Силистра да вземе необходимите мерки за завършването в срок на предвидените обекти.

За да бъдат настанени навреме животните, строежът, преустройството и ремонтите трябва да завършат най-късно до 1 октомври.

Въпрос, неразривно свързан с иззимуването на животните е въпросът за тяхното изхранване. През тази година фуражите са недостатъчни. Особено зле са стопанствата в Сребърна, Ст. село, Айдемир, Бабук и др. Липсата на достатъчно фураж налага да се обърне особено внимание на грубите фуражи—да се прибере и съхрани всичката слама, слънчогледовите пити, бобенищата, тревата от блоковете на царевицата и фасула. Не трябва да се допусне нито грам груб фураж да се дава на животните в непреработен вид. Строителството на фуражните кухни, обаче изостава. В ТКЗС—Попина, Кайнарджа, М. Преславец, Секулово, Дулово и Ситово—то още не е започнало.

Важни задачи стоят пред ръководствата на кооперативните стопанства и специалистите във връзка с по-нататъшното провеждане на борбата със смъртността по животните. Трябва да се извършат всички диагностически изследвания и профилактични третирания преди животните да са настанени за зимуване.

Съдоклад по същия въпрос изнесе председателят на постоянната комисия при ОНС по животновъдството д-р Ненов. Той се спря на някои пропуски, станали причина за висока смъртност при животните, по някои слабости в зоохигиената и други.

След това д-р Антон Стоянов, главен ветеринарен лекар на ТКЗС — Секулово, разказа за работата, разгърната в стопанството по здравеопазването на животните и намаляване на тяхната смъртност. Той се спря също на въпроса за подобряване на пасищата, за преработката на грубите фуражи и др.

В своето изказване др. Велю Максимов, председател на ОНС, засегна въпроса за грижите за грубите фуражи, главно ламата, която в някои стопанства се изгаря по блоковете. Той отбеляза също, че е необходимо да се обърне внимание и на подготовката за презимуването на животните от личните стопанства на кооператорите.

След това бяха приети решения, предвиждащи ускоряване на работата по подготовката на сградите и преработката на фуражите.

Сесията изслуша и доклад за финансовите ревизии, разгледа и някои кадрови въпроси.

Емил ПРАХОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 24. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсетбена оран %	Осеменени овце %	Силажиране %	Тютюн — ниви %
Айдемир	13	68	32	53
Калипетрово	21	100	46	54
Бабук	7.5	71.5	57	47
Алфатар	34	72	77.7	48.4
Алеково	18.3	30.6	26.4	41.9
Иширково	9.6	54	62	89
Смилец	24.3	40	44	60
Попина	10	43	29.8	106
Сребърна	22	71	100	80
Ситово	20	48.7	37, 1	93
Срацимир	26	55	43	45.6
Кайнарджа	9.3	62.5	39.2	69
Голеш	6.4	28.6	23.2	39
Средище	12	29	32	54.9
Тутракан	10.8	43	43	47.6
Нова Черна	20.7	80	47	48.8
Старо село	9.8	76	70.7	73.3
Белица	14.1	52	50.9	91.3
Главиница	7.6	78	43.7	74.3
Ст. Караджа	6.6	94	42	67.9
Сокол	8.2	95	76	74.2
Зафирово	19	87	75	59.3
М. Преславец	45	26	25	46
Дулово	13.9	69	44.7	86
Межден	7.5	23.5	60	62
Окорш	10.4	47.7	30	75.4
Секулово	17.5	20	26.1	47.7
Добротица	12.6	38.8	81.4	68.7
Черполик	5.4	17.5	65.8	72.1
Паисиево	16	10.3	66	78.7
В-ко ТКЗС	14.7	49	48.3	67.5
ДЗС Силис.	X	100	73.4	60
„Н. Черна	6.9	X	50	53
„Я. Забунов	11.5	91	29.3	45.8
„Окорш	0	100	65	68.6
В-ко — ДЗС	8.2	95	47.2	53.1
В-ко за окр.	14.4	50.3	48.3	66.6

МЛАДЕЖКОТО УСЪРДИЕ РОДИ УСПЕХА

НА ПРЪВ поглед една обикновенна история — дойдоха си средношколците в село с необичайно повишен дух. И с пълно право — нали беше свършила още една тежка, наситена с трудности учебна година. Лятната работа беше в разгара си и възрастните не се задържаха много по домовете. Е разбира се поостанаха майките ден-два в къщи да сготвят по-хубава гостба, да раздиплят върху софрите ароматни баници, да се нарадват на чедата си.

А младежите постояха още ден-два в опустелите къщи, докато една вечер се събраха на внушителна група: „Другари, ние да не сме сакати. Не е ли обидно да губим времето си единствено в четене на стари романчета. Младежите от селото работят рамо до рамо с възрастните по силажирането. Дайте да им помогнем"!

Така приказваха и още на другата утрин бяха първи край силажните ями. Пък нали са дълги, предълги летните дни и ръцете позаболяват и кръста претръпва. Но всичко е с времето си. Не мина и седмица и за небивалото трудолюбие на комсомолците от звеното на Цветанка Николова и Георги Милев заговориха всички. За броени дни само те привършиха силажирането. 6 000 тона качествен силаж скътаха младежите за изхранването на кооперативния добитък.

От дейността на комсомолците е предоволно и стопанското ръководство. И тази година както предидущите, то ще зарадва младежите с някоя почетна награда. Та ако не бяха те, нали кооперативът в с. Сребърна нямаше да бъде на първо място в окръга по изпълнение на това важно мероприятие — силажирането. Не е малка радостта и на младите. Хем не пропиляха драгоценно време в игри на белот, хем почувстваха облагородяващото действие на постоянството и труда.

Руси МИХАЙЛОВ

Правилно съотношение между производителността на труда и работната заплата

Двадесет години вече, откакто свободата озари нашата страна. Икономиката на страната ни се намира в непрекъснат възход. Построиха се стотици крупни промишлени предприятия и електроцентрали, разшири се и се усъвършенства транспортната мрежа, уедри се и се модернизира селскостопанското производство. Производството на промишлени изделия се увеличи неколкократно, а в селското стопанство средните добиви нарастнаха и станаха устойчиви.

Програмата, приета на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия постави пред трудещите се и целия български народ още по-голяма и важна задача — да се завърши изграждането на материално-техническата база на социализма и и се пристъпи към строителството на материално-техническата база на комунизма.

Решаващо значение за изпълнението на тази задача има непрекъснатото увеличаване на производителността на труда. Борбата за икономии на време и труд, които да се използват за увеличаване и разширяване на производството е решаваща за по-нататъшния икономически възход. Обаче наред с повишаването производителността на труда трябва да се повишава и средната работна заплата, за да се осигури постоянно нарастване на материалното и културното благосъстояние на трудещите се. То е неразривно свързано и с принципът за материалната заинтересованост за повишаване активността на работниците в борбата за качествено производство и рентабилност на предприятието. Тук разбира се е необходимо да се спазва условието — ръстът на производителността на труда винаги да изпреварва ръста на работната заплата. Само така може да се осигури натрупването на средства и материални блага за разширяване на производството.

Колективите на промишлените предприятия в нашия окръг досега успешно са се справяли със задачата за непрекъснато повишаване производителността на труда при правилно отношение към фонда на работната заплата. През седеммесечието планът за производителността е изпълнен 105,1 на сто, а средната работна заплата 100,2 на сто. По този начин е реализирана относителна икономия от работна заплата за 231 000 леза. Тези цифри показват, че трудовите колективи, подпомогнати от партийните и профсъюзни организации правилно са се насочили към използване на факторите, които водят до повишаване производителността на труда. Така например в ДИП „Липа" се въведе поточност при изработването на библиотеки за износ, в ДКК „Нектар" се усъвършенствува механизацията и се правят опити за създаване на поточни линии, в ДМЗ „Стомана" рационализаторите и новаторите, подпомогнати от техническото ръководство въведоха редица рационализации, с които се повиши значително производителността на труда. Не е случайно, че тези предприятия почти винаги се нареждат на челните места в социалистическото съревнование.

През месец юли обаче 9 промишлени предприятия не можаха да осигурят предимствено развитие на производителността на труда пред средната работна заплата, като допуснаха относителен преразход на фонда. В списъка на изоставащите по тези показатели са промкомбинат „Камъшит" с преразход 6 624 лева, Строителното промишлено предприятие с 1 339 лева, ТПК „Дунав", ТПК „Съединение", ТПК „Домостроител" и други.

Неблагоприятното съотношение между ръста на производителността на труда и ръста на работната заплата в тези предприятия се дължи в повече случай на използването на надпланово в брой работници без да е осигурено съответното увеличение на производството, на безпланово използване на годишния отпуск, при което се изразходват средства от фонда на работната заплата без да се произвежда, изменение на асортимента на производството и т. н. В промкомбинат „Камъшит" то е резултат на неизпълнението на производствената програма с 8 на сто, в ТПК „Дунав" на извънпланово използване на отпуските, а в Промишленото строително предприятие на изменение на асортимента от армирани и неармирани бетонни изделия.

Резултатите от месец юли показват, че общото изпълнение на плана за производителността на труда и правилното й отношение към работната заплата постигнати през първото шестмесечие са довели до успокоение в трудовите колективи. Забравено е, че успехите бързо могат да се „стопят" и в краен резултат да се достигне до неизпълнение на плана. Затова е необходимо административните ръководства да преразгледат работата си по отношение на производителността на труда и фонда на работната заплата. Броят на работниците да се доведе до предвиденото в производствените планове, като се осигури осъществяването на задачата за производство на обещата промишлена продукция. Би трябвало да се преразгледат плановете за организационно-техническите мероприятия и да се съсредоточат усилията към тези от тях, които по една или друга причина още не са въведени в изпълнение.

Голяма е ролята за повишаване производителността на труда на Научно-техническите съвети. Разгръщането и рационалното използване силите на рационализаторското движение е тяхна задача и те, подпомогнати от профорганизациите трябва да осигурят по-голям брой рационализации със по-значителен икономически ефект.

Партийните организации, чрез комисиите за партиен контрол да следят за изпълнение на мероприятията, предвидени за повишаване производителността на труда и да изискват от комунистите ръководители бързото им внедряване в практиката.

Не бива да се забравя, че само чрез непрекъснатото повишаване производителността на труда, при правилно отношение към работната заплата могат да се изпълнят задачите, поставени от нашата партия. Няма съмнение, че трудещите се в нашия окръг няма да допуснат по-нататъшно успокоение от постигнатите резултати и ще осигурят ритмично изпълнение на задачите по тези важни за икономическото състояние на страната задачи.

СРАЦИМИР

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

Успехите радват всички

СПОМЕНЪТ за дните преди Девети септември 1944 година е вече далечен, но все пак той не ще бъде забравен никога — предупредително ще напомня за онези години на нищета, мизерия и тирания.

С деня на свободата нов живот настъпи в Срацимир и в съставните села. Във всяко от тях вече има шосирани улици, озеленяват се центровете на селата. Извисиха снага в село Срацимир културният дом, селкоопът с добре обзаведени магазини, в строеж е и здравният дом. Във всяка къща сега има електричество, а в 860 свирят радиоапарати и радиоточки.

Сега кооператорите получават хляб от фурните, с което се облекчава труда на жените. Във всички села са открити детски градини, където се възпитават децата на кооператорите. Докато преди Девети септември в района нямаше построена нито една нова къща от тухли, то сега са издигнати 290 такива.

През 1949 година селяните от село Попкралево първи се сдружиха и заработиха в кооперативно стопанство. По-късно примерът им беше последван и от селяните от другите села на района. Така всички заработиха задружно за изпълнение на задачите, поставени от Партията и правителството.

Сега кооперативът в село Срацимир обединява землищата на Срацимир, Бръчма, Българка, Попкралево, Главан и Богорово. Хвърлим ли поглед назад по пътя, който сме извървяли, ще видим завоюваните успехи, през изминалите 5 години. Те красноречиво говорят за упоритя труд, който кооператорите и механизаторите са вложили за претворяване в живо дело решенията на Партията.

Общата продукция в кооперативното стопанство нараства от 1 595 542 лева през 1959 година на 2 542 710 лева през 1963 година или 159 на сто спрямо 1959 година. От година на година се увеличават добивите от селскостопанските култури и средната продуктивност от животно.

Доходите от растениевъдството нарастват от 958 328 лева на 1 149 418 лева в сравнение с 1959 година, а от животновъдството от 441 496 лева на 689 395 лева. Когато човек гледа цифрите не може да не си направи реална представа за темпа, с който се движи прирастът на продукцията в кооперативното стопанство.

От година на година се увеличава и заплащането на труда. Докато през 1959 година трудоденът беше 0,96 лв и на работоспособен кооператор се падна по 509 лева, то през 1963 година заплащането на 1 трудоден се покачи на 1,64 лева и всеки работоспособен кооператор получе по 764 лева.

От година на година растат и фондовете на ТКЗС. Разширява се материалната база. Основните фондове от 1 039 549 лева през 1959 година нарастнаха на 2 087 920 лева или са се увеличили 2 пъти. Този ръст на фондовете дава възможност да нараства производството, да разширяваме механизацията в кооперативното стопанство, което ще покачи доходите на стопаните.

Кооперативното стопанство сега разполага с 26 трактора, 8 комбайна, 18 автомобила и друг прикачен инвентар. В близките няколко години механизацията ще навлезе и в животновъдството, като в момента се строи механизиран свинарник за угояване на свинете. Скоро в кравефермата ще бъде монтиран доилен агрегат. По този начин ще се увеличи производителността на труда и ще се снижи себестойността на продукцията.

Успехите, които сме извоювали се дължат на правилната политика на Българската комунистическа партия и особено на историческите решения на Априлския пленум на Централния комитет на БКП, с които се даде възможност за сплотяване на силите, за повишаване инициативата на всички в борбата за изпълнение на партийната повеля — изграждането на социализма и постепенно преминаване към изграждането на материално-техническата база на комунизма. Успехите вдъхнаха вяра в преуспяването на кооперативния строй на село, сплотиха редиците на кооператорите, включени в различните отрасли на кооперативното стопанство.

Под ръководството на Партията срацимирските кооператори още отрано се готвят за посрещането на 20-годишнината на Девети септември с изпълнени планове, като завоюват още по-големи трудови дела във всички области на стопанския, политическия и културния живот.

Пеню УЗУНОВ, секретар на общинския партиен комитет

НАЙ-ДОБРИТЕ ЛОЗАРИ

ВСЯКА сутрин те се събират на стопанския двор. В четири и половина. С каруците потеглят — надолу към „Перчин чешме“ или „Кулфарата“. Там са техните лозя, лозята на Йордановото звено. . .

Най-доброто лозарско звено в Срацимирското стопанство е именно то — звеното на Йордан Чешмеджиев. И на Марин Занчев и на Дойчо Атанасов звената са добри, но най-добро е Йордановото. Така мисли председателят на кооперативното стопанство, така мислят всички от Срацимир. . .

Те са трийсет човека. Все хора на средна възраст. Има и комсомолки, като червръста та Марийка Николова, но повечето са на средна възраст. Хора закърмени отрано със селскостопанската работа, влюбени във лозарското изкуство. Лозарството наистина е изкуство. Това могат да го потвърдят и Пеньо Кънчев, и Никола Йорданов, и Вичка Русанова, и Василка Георгиева, и Бона Вълчева. Всичките те са майстори. Истински майстори в своята работа. А някога бяха неопитни. Макар и обработвали лозя, бяха неопитни. Не знаеха за новите агротехнически мероприятия, примиряваха се с добивите.

От четиринайсет години съществува звеното, но истинското му съществуване започна след като за звеновод дойде Йордан. Това беше преди шест години. Умело подхвана работата Йордан, разбираше от лозарство. И все се съветваше с агронома, книжки четеше, през обедната почивка им четеше и на тях. Бяха много интересни книжки. Все за лозарство се разправяше, за високи добиви и за постигнати успехи.

И техните успехи не закъсняха. Най-важното —увеличи се добивът на грозде. А какво грозде бере Йордановото звено! Едри, кехлибарени гроздове, да им се не нагледаш. Лани набраха за износ 164 тона. И средния добив беше добър — 700 кг на декар. Шейсет и осем декара дадоха по 2 000 кг. Две хиляди килограма — не е малко нещо. . . Колкото за средния добив — смъкнаха го тригодишните лозя. Хвърлиха малко и смъкнаха добива. Тази година ще дадат повече, защото не са вече тригодишни. Впрочем, то всичките лозя на звеното са млади — от четири до осем години.

Тази година лозята на звеното са окопани четири пъти, орани са два пъти с окопвачки, филизени са веднъж и са пръскани четири пъти. Един път ги пръскаха и със самолет.

Сега Йордановото звено се готви за усилен гроздобер. Добивите ще са добри — това е мнението на звеновода. А колко други работи свърши звеното — и тютюн браха и низаха, и в силажирането участвуваха. . .

. . .Всяка сутрин те тръгват нанякъде. Обикновено надолу, към „Перчин чешме“ или „Кулфарата“. Там са лозята им.

Цветан ЙОРДАНОВ

Трудът го направи знатен

СВИНЕГЛЕДАЧЪТ Неделчо Панайотов от село Богорово е един от известните кооператори от района на ТКЗС в село Срацимир. С когото и да заговорите за него всеки ще ви каже: „Работлив човек е Неделчо“. И това е така. Неговото трудолюбие и упоритост в работата го направиха известен в цялото стопанство. В кооператива влезе през 1957 година. Отначало работеше като звеновод, след това—гледач на юници, а от 5 години е гледач на свине-майки. И ето толкова време вече той е сочен за пример и е постоянен първенец в стопанството.

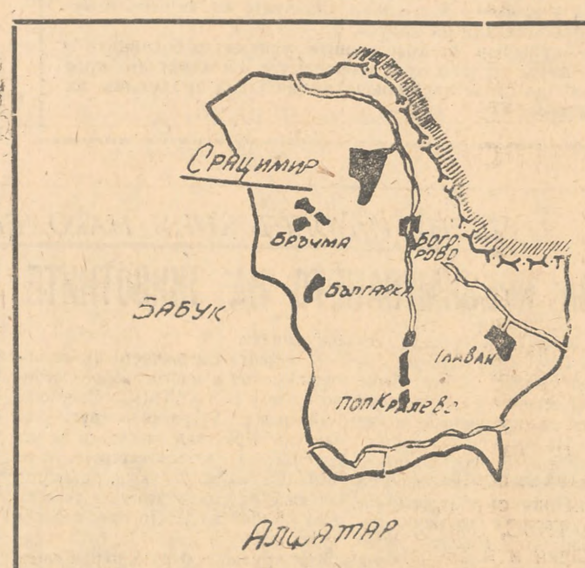

През тази година Неделчо Панайотов се грижи за 30 свине-основни майки и 28 еднократни или всичко 58 броя. Досега е получил от свиня-майка по 10 прасета, а от еднократните по 8.

Неотдавна се отбих при него в свинефермата. Седнахме за малко, запалихме по цигара. Помолих го да разкаже нещо за работата си, а той се смути и рече „Работа, като работа, какво да кажа? Започваме всяка сутрин в 5 часа и свършваме в 20 часа. Храним, поим, чистим. На малките прасета даваме храна по 6-7 пъти на ден. А когато имам свине да се прасят, въобще не си ходя в къщи. Решил съм в чест на 20-годишнината от Девети септември да завоювам паспорта на трудовата слава, като получа по 20 прасета от свине-майка, при план 16 и от еднократните по 8 при план 6. Не ще допусна и никаква смъртност Това е, което мога да кажа за моята работа“. Наистина бай Неделчо не обича да говори много за себе си. На него сдруженият земеделец, може да се вярва, защото неведнъж е показвал, че държи на думата си.

Приятно е на човек да се отбие в свинефермата при бай Неделчо. Тук винаги е чисто и приветливо. Бай Неделчо никого не посреща с въпроси: „Защо няма това— и защо няма онова“. В практиката му няма случай да му се свърши фуража или да липсва нещо. Спомням си веднаж един от отговорните другари в стопанството, че казваше: „Като ходя из фермите, отбивам се все при бай Неделчо да си почина.“ Наистина така е. При него може да се почине, защото всичко е извършено с грижовна, майсторска ръка и обстановката е приятна.

Иван РАДЕВ

Алманах

НА ЮГОИЗТОК от град Силистра е разположен районът на съвета с. Срацимир. На север той граничи с НР Румъния, на изток с района на с. Кайнарджа, а на юг с този на с. Бабук. В шестте съставни села: Срацимир, Богорово, Попкралево, Главан, Бръчма и Българка живеят общо 3 102 човека.

Кооперативното стопанство притежава 52 280 дка обработваема земя. Основната насока в развитието му е зърненото производство. Значителен дял в дейността му заемат зеленчукопроизводството и лозарството. От животновъдните отрасли са застъпени в по-голям размер свиневъдството и овцевъдството.

ОВЦЕВЪДИТЕ—ГОРДОСТ НА КООПЕРАТИВА

КОГАТО започнахме изучаването и прилагането на опита на първенците Михаил Иванов и Цветан Иванов, надоили през 1963 година по 76 литра мляко средно от овца, имаше овцевъди, които казваха: „Дайте ни овцете на първенците и ние ще получим продукция колкото тях“. Но какво говорят цифрите?

Овцевъдите Йордан Минчев и Димитър Минчев тая година надоиха повече от 70 литра мляко от овца, без да вземат овцете на първенеца. През 1963 година от същите овце, те получиха едва по 56 литра мляко. Дочо Георгиев и Георги Панев надоиха между 68-70 литра от овца, а миналата година едва 52-56 литра. Овцевъдите от село Бръчма надоиха средно по 69,2 литра мляко, а миналата година— 56,4 литра. За да достигнат колективно постижението на първенците от 1963 година им остава твърде малко.

Първенецът Михаил Иванов, усмихнат, скромен и винаги готов да помогне и сподели опита и знанията си с другарите, тази година достигна още по-високи успехи. От 85 овце той получи 122 агнета и по 95,9 литра мляко от овца. Настрига средно по 4,341 кг вълна, при план 3,7. Фермата получи в повече 15 700 литра мляко и 500 кг вълна.

Овцевъдите от стопанството получиха над плана 16 225 литра мляко. Средният млеконадой е 50,5 литра, при план 46,8 литра мляко. Вълна по 3,377 кг средно, при план 3,232 кг.

На какво се дължат тези успехи? Преди всичко на хората, работещи във фермите. Това не са вече онези чобани, които се занимаваха с овцевъдството между другото. Те са хора работещи от дълги години във фермите. Натрупали много опит и знания. Хора, наистина животновъди, а не гледачи на животни, които не се задоволяват с постигнатото.

Няма ги някогашните пръснати из селото кошари. Няма ги дребните овчици. Те отстъпиха място на по-едрите и високопродуктивни, но изискващи добро хранене и гледане овце, получени от умело направлявано развъждане.

Ще спрем ли с постигнатото? Не! Овцевъдите имат вече ясна цел. През 1970 година—52 литра мляко и 4,8 кг вълна средно от овца.

Недялко МИХАЙЛОВ
главен зоотехник на ТКЗС

ОБИЧАНА И УВАЖАВАНА ОТ ВСИЧКИ

МАГАЗИНЕРКАТА Калинка Тодорова от село Българка е млада 31 годишна жена. Вече 12 години работи в търговската мрежа. Работи в смесен магазин. Запозната е със всички групи стоки. Внимателна и отзивчива към нуждите на хората, тя ежедневно изучава потребителското търсене. Води тетрадка за търсените от населението стоки и се стреми да задоволява нуждите на хората. Два пъти в месеца ходи лично в складовете на ОТП и подбира стоки. При план за шестмесечието да реализира стокооборот за 39 000 лева, тя е реализирала 42 490 лева. При

обещание да изпълни плана си 101 на сто, тя постигна 109 на сто изпълнение. Другарката Калинка Тодорова има този успех благодарение на своя упорит труд. Работното си време тя нагажда според сезона. През лятото отваря рано сутрин, а вечер държи магазина отворен до късно.

Вежливо посреща и изпраща клиентите. Стреми се да задоволява нуждите на всички. Работи на стопанска сметка. При план за разходи 1 784 лева, отчела е 1 521 лева или в по-малко с 263 лева. При план 2 826 лева печалба, тя е реализирала 3 152 лева, в повече с 326 лева.

Обичан и уважаван човек е магазинерката Калинка Тодорова. Със своята вежливост и културно обслужване, тя е спечелила доверието и обичта на населението в село Българка.

Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България, Калинка ще посрещне с изпълнен деветмесечен план, ще завоюва „Паспорта на трудовата слава“ и юбилейната значка.

Веска ИЛИЕВА

С ДОВЕРИЕТО НА ХОРАТА

КОГАТО през 1950 година в Богорово се изгради кооперативно стопанство кооператорите-учредители единодушно избраха за негов председател тогавашния секретар на партийната организация в селото Димитър Николов Йорданов. Заредиха се напрегнати и тежки години. Липсваше опит, липсваха стопански постройки, машини. Но за сметка на това съществуваше ентусиазмът на учредителите, умелото ръководство на първия председател. Те помогнаха стопанството скоро да укрепне и да се нареди на едно от първите места в бившата Силистренска околия. Години наред по заплащането на трудодена то се нареждаше на второ място в околията, а през 1957 година се нареди на първо.

С всяка измината година председателят придобиваше опит. Той смело застана на чело на кооператорите, тръгнали по пътя на новия живот. Доволни от неговата работа, от грижите му за стопанството, за хората, те не веднъж го преизбираха за председател.

* * *

В началото на 1959 година богоровските кооператори, провеждайки линията на партията, заедно с останалите кооператори от останалите стопанства на Срацимирския район обединиха силите и изградиха ново уедрено кооперативно стопанство с център с. Срацимир. В Богорово беше създадена комплексна бригада.

Кооператорите не искаха да се разделят с опитния ръководител, който в продължение на 10 години споделяше с тях трудностите и радостите на новия живот. И те избраха Димитър Йорданов за бригадир на тяхната бригада. Като такъв работи и днес.

На новата си длъжност той също така добре се справяше със стоящите пред него задачи. А работата съвсем не бе лека. 50 човека трябваше да обработват над 6 000 дка земя. Но с добра организация и с активната помощ на механизаторите се изпълняваха и изпълняват успешно всички задачи. Бригадирът Димитър Николов винаги съумява да създаде пълна мобилизация на силите още при самото започване на най-важните селскостопански мероприятия. Затова и бригадата се нареждаше на едно от първите места в съревнованието между бригадите в стопанството.

През миналата година богоровци постигнаха най-високия добив слънчоглед в стопанството — 174 кг от декар. Висок беше и добива от фасула — 120 кг от декар. Не бяха ниски добивите и от останалите култури.

И сега бригадата под ръководството на Димитър Николов води успешно борбата за получаване на по-високи добиви, за преизпълнение на обещанията, дадени в чест на двадесетата годишнина от 9 септември. Царевицата, слънчоглед, тютюнът и другите пролетни култури бяха отгледани много добре. Сега състоянието им е добро и те обещават високи добиви. Това радва кооператорите. Радва и бригадирът, който вече 15 години споделя с тях радостите и трудностите в строителството на новия живот.

Емил ПРАХОВ

Неуморният механизатор

От много години др. Петър Куртев работи в ТКЗС в с. Срацимир. Той е един от най-добрите трактористи в кооператива. С винаги изправна машина. Винаги готов да изпълни всяка задача с любимия си трактор ДТ-54.

Няма да забравят кооператорите тежката зима. Особено трудно беше на животновъдите. Голяма помощ им оказа тогава неуморния тракторист. Всеки ден той снабдяваше животните с необходимия фураж.

А другите текущи задачи? Той ги изпълнява винаги в срок. Винаги висококачествено. Затова и неговата тракторно-полевъдна бригада е първенец в стопанството. Миналата година тя получи по 168 кг слънчоглед средно от декар, а царевица — по 299 килограма.

Другарят Петър Куртев правилно преценява възможностите на изправната си машина. Затова, вместо с 18 000 дка мека оран, както бе по план, той натовари своя трактор миналата година с 28 300 дка мека оран. И тая година пак е начело. Само през изтеклото шестмесечие той натовари машината си с 12 000 дка мека оран. Постоянните грижи, с които заобикаля трактора, удължиха межуремонтния му срок с 5 000 кг нафта.

Любен ДИМИТРОВ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

РАЗВИТИЕТО НА НАШАТА ЧЕРНА МЕТАЛУРГИЯ

Индустриализацията на нашата страна стои в основата на икономическата политика на Българската комунистическа партия. Ускореното развитие на отрасъла, който има решаваща роля за техническото преустройство на цялото народно стопанство — машиностроението, е немислимо без наличието на солидна суровинна база, на силно развита черна металургия. И затова досегашните темпове в развитието на черната металургия са бързи, ускорени. Тези темпове, особено нараснаха през годините след исторически Априлски пленум на ЦК на БКП, период в който черната металургия стана ведущ отрасъл на нашата промишленост и на цялото народно стопанство. Само през миналата година прирастът на продукцията, получена в предприятията на черната металургия, е 14 на сто при среден прираст общо за промишлеността 9,9 на сто. През тази година се предвижда прирастът на продукцията на черната металургия да бъде над 5 пъти по-голям в сравнение със средния прираст на общата промишлена продукция. Добивът на руди за черни метали от 656 000 т през миналата година ще нарастне на 1 275 хиляди тона, на чугун — от 300 000 т на 550 000 т, на стомана — от 462 000 т на 540 000 т, на прокат — от 353 000 на 413 000 т.

Откъде ще се получи този прираст?

Увеличеното производство на черни метали през тази година се осигурява преди всичко от въвеждането в експлоатация на нови производствени мощности и главно от пускането в действие на редица обекти от гиганта на нашата черна металургия — Кремиковския металургичен комбинат. През тази година влиза в действие откритият рудник за добив на желязна руда в Кремиковци. През второто полугодие от него ще се добие 584 000 т желязна руда. За преработка на тази руда през юли влиза в експлоатация обогатителната фабрика при комбината с годишна мощност 3 милиона тона руда. Новите мощности на обогатителната фабрика ще позволят при преработката на рудата от нея да се извлича не само желязото, но и редица други полезни суровини, съдържащи се в нея като баритен концентрат, бариев сулфат, манганов концентрат. Почти едновременно с въвеждането в действие на обогатителната фабрика ще започне работа и агломерационната фабрика, като най-напред ще заработят две агроленти с по 75 кв. м производствена мощност всяка една. Във фабриката ще се преработва годишно 960 000 т агломерат.

Пускането в действие на рудника и рудоподготвителния комплекс при металургичния комбинат в Кремиковци има извънредно голямо и важно значение. То се изразява преди всичко в това, че се осигурява собствена суровинна база за производство на чугун в първата доменна пещ на комбината. По този начин ще се намали вносът на железните руди. Наред с това ще се изработи, провери и уточни в промишлени условия технологичната схема за обогатяване на кремиковската руда.

През тази година влезе в експлотация и втората коксова батерия на коксохимическия завод в Кремиковци. За шест месеца в нея ще се произведе 85 000 т кокс. Върху основата на коксовия газ и катрана, който ще се получава от пуснатите в действие през тази година химически цехове на коксохимическия завод, ще започне производство на 22 химически продукта. Наред с изграждането на тези обекти ще продължи и строителството на стоманодобивния цех. В края на третото тримесечие ще влезе в строя 100-тонната електродъгова пещ за производство на стомана, като до края на годината в нея ще се произведе 30 000 т стомана.

Тази година ще завърши реконструкцията и разширението на мартеновия цех при металургичния завод „Ленин“, с цел неговата производствена мощност да достигне до 550 000 т стомана годишно. В началото на второто полугодие ще завърши и разширението на сортопрокатния цех, като се пусне в действие средносортният стан „500“ № 2. До края на годината на този стан ще бъдат произведени 55 000 т валцовани метали и полуфабрикати за износ.

Не само през тази година, а и занапред се предвиждат високи темпове в развитието на нашата черна металургия. С последователното въвеждане в действие на основните производствени мощности на Кремиковския металургичен комбинат и разширението и реконструкцията на металургичния завод „Ленин“ общото производство на чугун през 1965 ще достигне 1 250 000 тона, на стомана — 1 429 000 т и на валцовани черни метали — 1 милион тона. В сравнение с 1960 година производството на чугун през 1965 година ще се увеличи 6,2 пъти, на стомана — 5,7 пъти и на валцовани метали 5,2 пъти. За да се достигнат тези показатели, през четвъртата петилетка за развитието на черната металургия са предвидени 480 000 000 лева капитални вложения — 4 пъти повече от капиталните вложения, изразходвани за първата, втората и третата петилетки, взети заедно. Това са средства, които осигуряват на страната необходимия метал за бързото развитие на машиностроението, за понататъшната индустриализация на нашата страна.

Ускорени темпове в развитието на черната металургия са заложени в директивите на Осмия конгрес на партията. През 1980 година производството на чугун в нашата страна ще достигне 4-4,5 милиона тона, на стомана 4,5-5 милиона тона и на прокат — около 4 милиона тона.

Набелязаните в директивите показатели се претворяват вече в дела. Голям принос за тяхното по-цялостно и по-бързо осъществяване имат и подписаната неотдавна декларация на съветското и българското правителство, споразумението, с което братският Съветски съюз отпусна на нашата страна заем в размер на 300 милиона рубли. Голяма част от този заем ще се използва за доизграждането на редица нови обекти на черната металургия и преди всичко на нейния гигант — Кремиковския металургичен комбинат. Братската помощ идва тъкмо на време. С нея по-скоро ще бъдат пуснати в експлоатация редица нови производствени мощности на черната металургия, по-скоро тези предприятия ще станат рентабилни, ще дават печалба на държавата.

Ускорените темпове в развитието на нашата черна металургия обезпечават попълно със суровини нашето машиностроене, допринасят за понататъшната индустриализация на нашата страна.

Йордан ТАНЕВ

И през това лято стопаните от кооператива в с. Секулово прибраха богата реколта от площите, засети с пшеница.

НА СНИМКАТА: Трактористът Жельо Козарев превозва зърното от площадката до складовете.

ПЪРВИТЕ РЕЗУЛТАТИ НЕ ЗАКЪСНЯХА

Години наред смъртността при животните в Алфатарското кооперативно стопанство беше много висока. Това носеше големи загуби и затруднения в изпълнението на плановете за животинска продукция. Само през първите 6 месеца на миналата година, от допуснатата смъртност във всички ферми, кооперативът понесе загуба възлизаща на 41 399 лв. Това значително ощети и самите кооператори.

В началото на тая година, ръководството на стопанството и специалистите, взеха редица мерки, с които да се предотвратят допусканите досега слабости.

На първо място, работата на гледачите значително се подобри. Управителният съвет се обърна с лице към задачите на животновъдството. Осигури се по-редовна и разнообразна храна за животните. Издигна се на по-високо ниво зоотехническата работа. Под ръководството на опитния ветеринарен лекар Стоян Друмев и главния зоотехник на стопанството Димитър Панжаров бяха проведени редица мероприятия, осигуряващи охраната на животните.

Досега всички свине на стопанството са ваксинирани 4 пъти против болестта „Червенка“, в резултат на което не е допуснато такова заболяване. Извършено е обезпаразитяване на пилетата. Най-малките редовно се захранват с „биофоран-з“, който ги предпазва от кокцидиоза. Докато преди 1-2 години тая болест бе тироко разпространена и носеше най-големи загуби на птицефермата, сега тя е рядкост. Веднъж за винаги са ликвидирани през последните 2 години и такива опасни болести като бронхопневмонията и трихофитията (лишеите) по телетата.

Тези и редица други мероприятия, заедно с подобреното хранене и грижи за животните, донесоха и първите радващи резултати през тая година. За изтеклите 6 месеца смъртността значително е намалена. Направен е скок в това отношение. При план да се реализира печалба от намаляването на смъртността общо 23 000 лв, получени са 32 768 лв. Или за тоя период стопанството е понесло загуба само 8 631 лв. Особено показателни са резултатите в кравефермата с бригадир Йордан Марков. За първото шестмесечие на т. г. там е допусната смъртност, която е донесла за стопанството само 200 лева загуба. Миналата година за същото време, във фермата е допусната 8 600 лв загуба по същите причини. По снижение смъртността на говедата стопанството се нарежда на първо място в окръга.

Добри успехи постигнаха и останалите ферми. И те далеч надминаха плануваната печалба. Овцефермата от 4 020 лв миналата година, снижи загубите на 1 080 лв, а свинефермата от 7 860 лв. на 2 700 лева.

Разбира се, това е голям успех, но той не е предел и не бива да успокоява. Защото все още са големи загубите от смъртността във птицефермата, макар че в сравнение с миналата година са намалени с 16 268 лв. Допусната смъртност за шестмесечието на стойност 4 651 лв не е малка. Именно тук ръководството и специалистите трябва да насочат усилията си сега, за да се намалят загубите още повече и фермата заеме едно от челните места в окръга.

Йордан НЕЙКОВ

ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО — ЗАСЛУЖЕНО НАКАЗАНИЕ

Преди известно време в Инспекцията за партиен и държавен контрол — Силистра постъпи анонимно изложение от жители на село Айдемир за извършени злоупотреби от лицето Иван Христов Гойчев, старши стоковед в ДП „Материално-техническо снабдяване“, жител на с. Айдемир. Под ръководството на Инспекцията за партиен и държавен контрол с прякото участие на комисиите за народен контрол в с. Айдемир и ДП — „Материално-техническо снабдяване“ беше извършена проверка на изнесеното в изложението. Установи се, че Иван Христов Гойчев е извършил грубо нарушение на държавната и финансова дисциплина като се е възползувал от служебното си положение, за да се снабди с някои дефицитни материали. Такива са поцинковна тел, поцинкована ламарина, дълбоки мивки, тръби—черни, винкел „Т“, релси тип—8, фаянсови плочки и др. Тях той закупувал главно чрез селкоопа с. Айдемир, а също чрез ТКЗС — Зафирово, Кайнарджа и М. Преславец, или направо от ОП „Селснаб“.

Всички тези материали с изключение на фаянсовите плочки са закупени по цени на едро, на стойност 526,27 лв. По фактически цени на дребно те струват 1 152,11 лв. Явява се една разлика от 625,84 лв. С тази сума лицето Иван Гойчев е лично облагодетелствуван за сметка на държавата.

Деянието, извършено от Иван Гойчев е грубо нарушение на нашите обществени порядки и несъвместимо със социалистическия морал. Още повече, че то е извършено от служител, на който е гласувано доверие в държавно предприятие. За извършването на това престъпление той е бил пряко подпомаган от счетоводителя на на селкоопа на Айдемир Желязко Жечев, който лично е съставил някои от фактурите за закупени материали и е получил парите в брой в качеството си на магазинер. Съдействие на Иван Гойчев са оказали и другарите Кънчо Кънчев, доставчик на ТКЗС — Зафирово, Стоян Стоянов, доставчик на ТКЗС М. Преславец и Кулю Димитров, доставчик на ТКЗС — Кайнарджа. Слабият контрол в предприятие „Материално-техническо снабдяване“ също е улеснил извършването на тези престъпления.

Инспекцията за партиен и държавен кортрол, след като разгледа резултатите от проверката, извършена по повод на анонимното изложение против Иван Гойчев и установи допуснатите от него слабости и закононарушения въз основа на чл. чл. 2, 3, 5 и 8 от Закона за партийния и държавен контрол

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

Р Е Ш И:

1. Уволнява Иван Христов Гойчев — старши стоковед при ДП „Материално-техническо снабдяване“ гр. Силистра по член 130, буква „е“ от КТ за злоупотреба със служебното си положение, отклоняване на поверените му материали за снабдяване по плана на ТКЗС, ДЗС и други държавни и кооперативни обекти за лично облагодетелстване за сметка на държавния бюджет.

2. Задължава Иван Христов Гойчев да внесе в приход на държавата ценовите разлики в размер на 625,84 лв, идващи от закупуването на материалите по цени на едро и от начисляване на съответните търговски надбавки.

3. Налага наказание „строго мъмрене“ на Желязко Колев Жечков — счетоводител на селкооп с. Айдемир в съгласие с член 130, буква „в“ от КТ за злоупотреба със служебното си положение и нарушение на финансово-счетоводната дисциплина.

4. Предлага на управителният съвет на ТКЗС — Зафирово да потърси служебна отговорност от Кънчо Георгиев Кънчев — доставчик на стопанството, злоупотребил със служебното си положение и отклонявал дефицитни материали от плана на ТКЗС за задоволяване нуждите на частни лица.

5. Предава преписката с материалите от проверката на Районната прокуратура гр. Силистра за търсене на наказателна отговорност от Иван Христов Гойчев.

6. Задължава директора на ДП „Материално-техническо снабдяване“ да вземе мерки за подобряване на работата в предприятието чрез засилване на контрола върху дейността на стоковедите и началник-складовете и предотвратява всякакъв вид подобни нарушения. За стореното да уведоми писмено Инспекцията за партиен и държавен контрол в гр. Силистра в срок до 1 септември 1964 година.

7. Директорът на ДП „МТС“ гр. Силистра, председателят на селкоопа с. Айдемир и управителният съвет на ТКЗС—Зафирово да приведат в изпълнение наложените наказания на виновните длъжностни лица и уведомят Инспекцията за партиен и държавен контрол в в срок до 1 септември 1964 година.

ПОСТИГНАТОТО НЕ Е ПРЕДЕЛ

Наскоро в ТКЗС „Път към комунизъм“ — гр. Дулово бе отчетено съревнованието между животновъдните ферми в стопанството. Главният зоотехник др. Тодор Димитров —запозна кооператорите с резултатите от изпълнението на плана през първото шестмесечие.

На челно място от кравефермите е тая в с. Водно с отговорник Бобчо Тодоров. Изпълнението на плана тук е 120 на сто. След нея са фермите в Черник, с изпълнение на плана — 113 на сто и в с. Раздел — 103.7 на сто.

От овцевъдните ферми най-добро изпълнение на плана за шестмесечието има фермата в гр. Дулово, с отговорник Минчо Стойчев. Средният настриг от овцете там е 4.860 кг вълна. От сто овце средно са получени по 113 агнета. След нея са фермите в Черник с отговорник Мюмюн Юсуфов и с. Черковна —с отговорник Илия Бонев.

Другарят Тодор Димитров оповести и премиите, които получават отделните животновъди за надпланова продукция. На първенците— заведущ ферми—бяха дадени парични награди, а за фермите — преходни червени знамена.

Животновъдите от ТКЗС „Път към комунизъм“—гр. Дулово — обещават в чест на славната Двадесетгодишнина да постигнат още по-високо преизпълнение на плана, да изпълнят дадените обещания.

Георги БЪРНЕВ

Ехтят младежки песни

И в с. Орешене силажирането тая година е младежко дело. До сега младежите приготвиха 120 тона силаж.

Денонощно край силажните ями ехтят весели, дружни песни. В чест на юбилейната годишнина девойки и комсомолци непрекъснато се съревновават. Затова на ден те силажират средно по 28-30 тона зелена маса.

Начело са най-работливите: Шазие Мехмедова, Фатмегюл Ибрямова, Камиле Халилова, Мехмед Мурадов и др.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

СЕБЕСТОЙНОСТТА НА ЖИВОТИНСКАТА ПРОДУКЦИЯ МОЖЕ ДА БЪДЕ ОЩЕ ПО-НИСКА

НА ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕМИ

Животновъдството е втори по значение отрасъл в ТКЗС—Межден. От редици години насам, поради пропуски в работата на стопанското ръководство и специалистите и подценяването на този отрасъл, получаваната животинска продукция имаше много висока себестойност. А себестойността е огледало за работата в животновъдството.

Още в началото на тая година, стопанското и партийно ръководство приеха някои мерки по подобряването на храненето и гледането на животните. Подобриха организацията и заплащането на труда. Сега, както никога преди, широко се използуват материалните стимули. Получените резултати са добри.

За подобряването на работата в животновъдството,чувствителна помощ на Управителния съвет и на специалистите оказаха решенията на комисията по сел. стопанство при Окръжния комитет на БКП за някои недостатъци в животновъдството и мерките за тяхното отстранение.

В резултат на взетите мерки бяха постигнати много добри резултати. Какво говорят в това отношение данните:

Говедовъдството на стопанството далеч изпълни и преизпълни плана си за краве мляко, като снижи себестойността му от 25 лв за 100 л мляко по план на 18,40 лв за I-то шестмесечие. За същия период на миналата година тя е била 21 лева.

Резултатите обаче в различните ферми не са еднакви. Въпреки че са поставени при близки условия и с фуражната база и с организацията на труда, в трите кравеферми има голямо различие на себестойността на литър мляко, приведено към 3,8 на сто масленост. В кравефермата на с. Цар Асен 1 литър мляко струва 0,15 лв, в Межден— 0,19 лв, а в Колобър—0,26 лв. Като се огледа внимателно работата и се направи анализ на два от основните елементи на себестойността, а именно какво е съотношението на труда към изразходвания фураж, се вижда, че за стопанството за получаване на 100 л мляко е изразходван труд за 5,80 лв и фураж за 10,55 лева. Трудът се отнася към фуража 1:2. Би трябвало да е 1:10. Това е така, защото от трудоемните процеси, като изхвърлянето на тора, водоснабдяването, доставката и преработката на фуража и доенето става ръчно. Това води несъмнено към увеличаване на разходите на труд и повишаването на себестойността на продукцията.

Това за някои ферми е още по-очебийно.Например в Межден за производството на 100 л мляко се изразходват за труд 5,75 лв и за фураж —12,13 лева. Това показва, че тук участието на труда също не е малко. По-различно е положението в кравефермата на с. Цар Асен. Тук за производството на 100 л мляко се употребява труд за 6,25 лв. и за фураж —6,72 лева. Тук делът на фуража е по-малък. Вместо кравите по цял ден да се хранят в обора, те се изкарват системно на паша, което намалява изразходването на фуража. Това от своя страна води до снижението на себестойността на продукцията.

Значително е снижена себестойността и на прираста на говеждото и свинското месо.

Един кг говеждо месо струва на стопанството 0,84 лв, докато за същия период на миналата година то струваше 1,29 лева. Най-евтино говеждо месо е произведено в с. Цар Асен—0,51 лв за 1 кг прираст.

Защо това е така? Защото както целият колектив на говедовъдната ферма, така също и животновъдният бригадир Васил Тонев, активно подпомогнати от ветеринарния лекар Димитър Генев, водят на ежедневен отчет изразходваните фуражи. Вземат мерки те да се дават винаги в обработен вид. Водят настойчива борба против разточителството на труда. Тези близки и конкретни мерки помагат на колектива да получава по-евтина продукция.

Сравнително ниска себестойност е реализирана и при угояването на свинете. Тук 100 кг прираст струват на стопанството 50,40 лв, докато през миналата година струвала много по-скъпо. За тия 100 кг прираст са изразходвани 4,48 лв за труд и 42,80 лв за фураж. Или съотношението на труда към фуража е 1:10. И тук трябва да кажем обаче, че производителността на труда е ниска. Докато в някои челни стопанства на един гледач зачисляват за угояване по 1 000 свине, то в това стопанство един гледач угоява 500.

Сега се вземат мерки за бързото завършване на инсталацията за мокро хранене на свинете за угояване, което ще даде възможност стопанското ръководство да понамали работната ръка. Общо за свиневъдството при планова себестойност 0,84 лв на килограм прираст,за I-то шестмесечие е реализирано 0,84, докато за същия период на 1963 год. тя е била 1,03 лева.

И в птицевъдството сега себестойността на едно яйце е снижена. Докато плановата себестойност възлиза на 0,07 лв то фактически е реализирана 0,48 лв.

Радостното в работата на стопанското и партийното ръководство е това, че през тая година стопанството ритмично изпълнява плановете както за валовата продукция, така също и задълженията си към държавата — една положителна черта в тяхната работа.

Радостното е още и това, че въпроса за снижение себестойността на продукцията намери своето място в работата на партийния комитет и управителния съвет на кооператива. Той беше предмет на широко обсъждане на едно от последните заседания на общинския партиен комитет.

Разбира се, успехът в сравнение на миналата година е безспорен. Но Межденското ръководство трябва добре да разбере, че ако искаме да направим животновъдството рентабилен отрасъл, трябва да се помисли още и по такива въпроси като: внедряването на механизация затрудоемните процеси в животновъдството и увеличаване животните на един гледач, за да може разхода на труд да се снижи.

Нужно е в това направление по-близка помощ на за ведуш фермите и специалистите от страна на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС, за да може на края на годината себестойността на животинската продукция да е под средните изкупни цени на държавата.

Колю ВЪРБЕВ

нашият конкурс 20 години Свободата на

РАЗКАЗ

СИЛАТА НА ОБЕЗСИЛЕНИТЕ

БИЕНЕТО на гонга значи раздаване на храна. Мравуняк от дрипави бледи фигури се струпват пред входа на кухнята. Започва кулинарната увертюра — резки удари на черпаците по дъната на очуканите алуминиеви канчета, защото цвекловата каша е класа. Безконечната опашка се изнизва мъчително бавно. Най-после до Марго остават само няколко затворника. Единият от тях подлага под черпака старателно обрязана консервна кутия. Загубил е канчето си — вещ, която му се числи и за която трябва да отговаря още при първата проверка. Но готвачът се престарава. Той избива кутията от ръцете на треперещия от глад мъж и избухва: „Следващият".

Следващият е Марго. Черпакът дрънва по стената на канчето. Кашата, дъхаща на карбол, не успява да покрие дъното.

— Сипи и за предния! Гладен ли ще стои?

— Изчезвай, докато не съм те светнал по тиквата! — гласът на готвача, приличащ повече на коляч от кланница, изхриптява глухо.

Докато се източи цялата окъсана върволица предните вече са облизали старателно канчетата. За тях сега настъпват най-свидните мигове от деня. Три или четири минути, когато можеш да изпуснеш навлажнения фас или да размениш дума, две със земляк или познат. През цялото това време претрепналите крака жвакат в гумените върволи, изтъркани до крайност от каменоломната.

Същата церемония от началото до края се повтаря на другия край на плаца с обитателите на женските бараки. Но сега там се чуват нови непознати гласове. Това са навярно еврейки, които предстои да бъдат депортирани за Германия.

Най-после всички церемонии преди проверката свършват. Но за сметка на това дъждът се усилва и жвакащата кал става все по-дълбока. Сега всички чакат благоволението на Главния. Ако тази вечер не му върви в играта на бридж — има да чакат много. Марго е виждал неведнъж неговото сипаничево зло лице. В такива случаи маршировката околовръст телената мрежа на лагера трае като че ли цяла вечност. Стотиците прегракнали, изнемощели гърла поемат за стотен може би път „Отечество, мило и обично"... — марш според думите на Главния пълен с чувство на висш патриотизъм и лечебно свойство против тези. „Тези" бяха лагерниците...

Но тази вечер от караулното помещение под лявата кула се зададе и една нова фигура, черна като призрак. Марго ясно виждаше, че Главния се стреми всякак да му угоди, че подтичва пред него като вярно пуделче. И вършеше всичко това толкова грубо и недодялано, че никак не се харесваше на стройния мъж, облечен в тъмни военни дрехи.

Неотопените още канчета бързо изчезнаха под дрипите. Впрочем облеклото на лагерника е потаен лабиринт. Един човек с добър опит там може да скрие цяла дузина фасове, счупено парче от ножче, кожена мишинка за връзване на цървулите, направени от прегорели автомобилни гуми...

Раздадоха се заповеди, първо единични, после подети от групотговорниците. Започваше тържествената пародия около проверката. Марго намести на главата си оръфаното кепе. Тук държаха на тези порядки. А тази вечер повече от всякога той трябваше да избегне случайността да бъде пратен в ареста. Дъждовната вода се стичаше на едри вадички по луничавото му лице. Но той стоеше мирно. Не беше позволено да се мърда, когато началникът на лагера говори. А тази вечер той беше особено словоохотлив. И не че беше спечелил партия бридж. Не. Есесовецът в тъмносивата униформа беше някоя важна особа. Стоеше през цялото време безмълвен с прокарана зад пояска нежна като на госпожица, бяла длан. Главният говореше за хода на работата в каменоломната — там, където прокарваха вече трети месец нов разширен път, и за спешното привършване на обекта. При тези думи вемецът клатеше утвърдително глава.

— Напече им на тези. Бързат да привършим пътя, за да има откъде да се върнат в Швабия. — Марго умееше да говори тихо. А това беше незаменимо качество тук, където и вмирисаните на пикоч бараки сякаш имаха уши.

Немецът говореше по-кратко, сякаш сам разбра, че е безмислено — никой не проумяваше брътвежите му. После подеха „Огечество мило"... Ако изпълнението се харесваше на началника, най-после щяха да се опънат на наровете. Все пак по-приятно е да си в компания с въшките, отколкото да удряш крак до първи петли.

Но Марго изтръпна: песента вървеше тромаво, много по-лошо от всеки друг път. А това значеше, че ще има репетиции. Точно тази вечер ли трябваше да се случи това! Его значи какво беше пропуснал да уточни с момчетата. Говориха за кабела, за капсулите и динамита, но за това, че трябва да бъдат и добри певци на проверката, бяха забравили. Пропуснали бяха нещо много важно. Можеше да пропадне всичко.

Но грешката като че ли щеше да се размине. Онези двамата навярно имаха спешна работа. Групотговорниците дадоха команда „Свободно", а говорителят от кулата преладе: „След три минути в района на лагера да няма жива душа! Стреля се без предупреждение". Това пък за какво е? Нима положението на фронта отново се беше запекло? Всякога, когато се случваше това затягаха дисциплината. И Главния никак не се сещаше, че по този начин обнародва всички поражения на немците. И сега—същото. Наистина фронтът беше съвсем близо—в Румъния. Така поне бяха съобщили последните лагерници от „Гонда вода", които евакуираха незнайно къде.

Сега трябваше да се почака малко. Новият нощен караул поде смяната. Железните габъри на ботушите биеха звънко по бетона. След малко включиха и прожектора. През няколко секунди лимоненото око на рефлектора наднича през четвъртитото прозорче на бараката. Горе по ламаринения покрив дъждът започва да бие потихо. И Марго се радва като дете. „Само да спре дъждът. Калта не е страшна. Ако спре дъждът, кабелът ще остане сух. „Край неговия нар са се събрали четирима другари. Повече не е позволено — ще направи впечатление. Защото има хора, които за една двойна порция хрянова каша са готови да станат „родолюбци".

Марго свежда дребничката си фигура край прозорчето. Вече не чува нищо--нито пожеланията за успех, казани с толкова вълнение и искреност, нито равномерното хъркане на пребитите от работа лагерници. Той издебва момента, когато пред входа настава мрак, и бързо излиза навън. От тук до клозетите е двайсетина крачки. Светлината от прожектора шари сега по стените на третата барака. Докато направи един пробег, той трябва да е стигнал вече. И мършавата фигура запълзява в калта. Мигове, равни на век. Кръвта бие тъпо в слепоочията. И все пак най-после бетонният капак на отходния канал е пред него. За да го отвори и да се спусне вътре, от пръв поглед не е необходимо много време. Но понякога не всичко става така лесно. Бетонният капак с арматурна тел се оказва необичайно тежък за слабите мишци. А и прожекторът не престава работата си. Светлото петно зашарва наблизо в калта. Ако го открият, всичко ще свърши за миг. „Стреля се без предупреждение".

Най-после под носа му лъхва отвратителна миризма на изпражнения. Капакът се е поддал. Още малко усилия и Марго спуска лекото си като на дете тяло в канала. Изведнаж става непрогледно. Гумените цървули затъват в рядката смрадлива течност. Не може да се диша, дробовете се свиват измъчено. „Инстинкт на организма за самосъхранение". Спомня си думите на старият учител по анатомия—евреин, когото после депортираха в Германия. За него той казваше често на родителите му. „Добро българче—ученолюбиво. Ако се старае, може и да напредне в науката". Старият Аверах излезе лош пророк. Университет за Марго стана лагерът в склоновете на Ихтиманския балкан, ректорът—Главния, който имаше слабост към музиката..., Отечество, мило..."

Най-после каналът го отведе на повърхността. Отворът е отвъд границите на лагера. Навън пак вали дъжд. Но далеч някъде анемично проблясват звезди. От тук до новостроящия се път има километър—не повече. Марго тича през разкаляното поле. Може и да свие в друга посока. Вече е на свобода. Но нали другарите му избраха него за акцията...

Дъждът постепенно прогонва вонята от тялото му. По едно време забелязва, че единият му крак е бос, изхлузва и другото парче твърда гума от крака си и пак тича припряно през урвите и овразите. Сега бялата диря на новото широко шосе и мостът се очертават все по-ясно.

Да се пробие една дупка с барамината, която е скрита още предния ден между скалите и да се постави капсулата, е работа за не повече от час. Но Марго пробива и втора, и трета. Нали има няколко резервни капсули, пък и шнура е достатъчен. От близката каракачанска къшла лава куче. Марго възпламенява бързо края на черния кабел, който засъсква като огнено жило. И пак зазвучават в ушите му: „... Трябва да завършим новия мост и шосето за два дни. Не трябва с нашия мързел да слагаме лост във воената стратегия на германските сили..." Изсмива се с необичайно тържествуващ глас. Разбира, че вече няма никакви сили, а трябва да се отдалечи миг по-скоро. После му се догажда и от устата му лъхва дъх на карбол и кисело. Усеща, че краката му вече не се отместват така бързо. Кучешкият лай от към къшлите се усилва. „Може и да са ме подушили вече". Но и кучешкият лай заглъхва, защото над смълчаната нощ един след друг се загонват тъпи взривове. Късчета скала падат около него с глух шум в мокрите хвойни. И когато канонадата от към обекта заглъхва, Марго като в просъница дочува някъде не много далече от към север заданен оръдеен тътен. Малката дребничка фигура на лагериста сияе от радост, защото знае, че и другарите му от бараката, които будуват през тази нощ, са дочули лелеяната песен на оръдията.

Руси ШИМАБЕЕВ

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

ИТАЛИАНСКИЯТ архитект Филипо Брунелески (1377-1446 г.) е построил знаменитата катедрала във Флоренция. Архитектът оставил в купола малко отверстие, през което всяка година на 21 юни прониква лъч слънчева светлина и пада върху една бронзова пластинка, зазидана в пода. Това не било направено без умисъл. Ако лъчът не освети пластинката, или я освети наполовина, това значи, че центърът на тяжестта на зданието се е изместил и трябва да се вземат мерки за ремонт на катедралата.

* * *

В ПАРАГВАЙ, около границата с Бразилия, където река Парана се разпада на 21 ръкава, се намира най-дъждливото място на земята. От незапомнени времена тук вали непрекъснато дъжд. Доставчик на този дъжд е водопадът Гуайра един от най-големите водопади в света. Силен вятър, постоянно духащ в едно направление, подхваща водния прах, който като облак виси над водопада и го отнася далеч в страната, където ситните водни капчици падат във вид на дъжд.

* * *

ГЛАВНИЯТ редактор на алманаха „Нова Англия" през 1884 година направил прогноза за всички дни на годината, освен за 13 юли. Той дълго мислил над този ден докато не дошъл помощникът му и му напомнил, че ръкописът трябва да се отнесе в печатницата. Тогава редакторът казал:

— Напиши за 13 юли каквото искаш и отнеси ръкописа!

Помощникът, без много да мисли, написал, че на 13 юли ще вали сняг. Като узнал за това, редакторът страшно се разсърдил, но за негово учудване на 13 юли в цяла Англия наистина завалял сняг. Оттогава „Алманах"— ът се прославил като необикновено точен предсказвач на времето.

Агитка на сребърските средношколци

Неотдавна в препълнения читалищен салон на село Сребърна агитката на средношколците изнесе хубава програма. Една след друга се носеха плавните мелодии на песните и изпълваха с бодрост сърцата на кооператорите. Особено голяма беше радостта на първенците в труда, на които беше посветена програмата.

След тази хубава проява на средношколците най-много ръкопляскания спечелиха Стоян Енчев, Васил Петров, Ангелина Маринова, Петранка Димитрова и Николинка Костадинова. Но това бяха ръкопляскания и за Цветанка Николаева, която беше тяхна организаторка и в трудовата бригада, и в самодейността.

Енчо ИВАНОВ

НА 26 АВГУСТ 1964 година почина членът на Окръжния комитет на Партията в гр. Разград, преданният партиен член, активният деец на комунистическата партия в нашия край,

Другарят

Тодор Нейков Бухтев

Роден на 6 юни 1895 година в село Осенец, Разградско, той от ранни години прегръща социалистическите идеи и в 1921 година става член на Партията.

От 1923 година до Девети септември 1944 година др. Бухтев е на своя пост — сред народа, сред работниците и селяните. Многократно арестуван, инквизиран, затварян, преследван той остава верен на делото на Партията, на народа.

През 1940 година той основава трудово-кооперативното земеделско стопанство в Разград — едно от първите в страната.

След Девети септември народът го избира на отговорни партийни и държавни постове — секретар на Околийския комитет на Партията, председател на Околийския комитет на Отечествения фронт, председател на кооперативното стопанство в Разград, член на Окръжния комитет на Партията в Русе и Разград, народен представител, окръжен съветник. Навсякъде др. Бухтев работи с цялата си енергия, с неугасим младежки жар.

Поклонението пред тленните му останки ще се състои днес, 28 август, от 10 до 16 часа, а погребението в 17,30 ч.

Поклон пред светлата му памет!

ИЗ УНГАРСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Към 1975 година всяко семейство в Унгария ще има собствена отделна квартира. *Пресфото — БТА*

ДЕЙСТВЕНИ БЕСЕДИ ПРЕД ТРУДЕЩИТЕ СЕ

През изминалата седмица образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра организира няколко много добри прояви на лекционната просвета. По негова покана в града ни пристигна другарят Атанас Боздуганов— научен сътрудник в Онкологичния институт — София, който изнесе беседа за раковите заболявания пред работниците от десетина предприятия и учреждения, както и пред трудещите се от Десета квартална организация на Отечествения фронт.

Другарят Атанас Боздуганов, който е лектор с голяма вещина и ерудиция, говори и пред работниците от Промкомбинат „Камъшит", комсомолският ръководен актив и здравните работници. Той изнесе беседа за кибернетиката, която бе изслушана с много голям интерес.

Активността, която породиха беседите на другаря Атанас Боздуганов, се изрази и в много въпроси на слушателите, които получиха обстойни отговори, практически полезни и приложими Затова силистренските граждани биха очаквали този лектор и друг път с не помалък интерес. Лекции като неговите те биха посрещали всеки път, защото са убедителни, достъпни и тясно свързани с живота.

Атанас ПЕТРОВ

Важно за наборниците от 1945 година

Съобщение

Държавно минно предприятие „ГОРУБСО" — гр. Мадан приема на работа младежи от набор 1945 година, определени от наборните комисии да отбиват редовната си военна служба в Трудова повинност, ако работят като подземни минни работници в срок от 3 години, съгласно Указ на Президиума на Народното събрание № 53 от 10. II. 1962 година.

Младежите, постъпили на работа в мините, имат всички права по Кодекса на труда: 6 — часов работен ден, платен отпуск до 36 дни за година, безплатна храна по 0.50 лева на ден, работно облекло, право на пенсия при 45 години възраст и 15 години трудов стаж, от които 5 години подземен. Доходът на миньорите е според изпълнението на трудовите норми: при 120 на сто — за майстор 230 лева, а за помощника му 200 лева; при 150 на сто — 350 лева за майстора, а 300 за помощника му и т. н.

Желаещите младежи незабавно да подадат заявление в съответните военни окръжия или изявят желание по време на наборните комисии.

ДМП „ГОРУБСО"
— гр. Мадан

НОВИ КНИГИ

„ЩАСТИЕ НА КРЕДИТ"

Да се каже, че е интересна, за тази книга е твърде малко!

Въпреки че няма данни за автора ѝ, ние научаваме за него достатъчно от това, което той е написал за Канада, прекарал там няколко години като съветски кореспондент. Олег Феофанов има остро наблюдателно око на истински журналист. Той пръв успешен напречен разрез на съвременна Канада — в политически, икономически и културен аспект. Тази операция е извършена крайно пестеливо. В помалко от 200 страници — сравнително ограничен обем за такава книга —авторът е вложил толкова много, че след прочитането ѝ читателят добива точна представа за страната. За това допринася и талантливото перо на автора.

Феофанов е остроумен и мъдър събеседник. Той оставя фактите да говорят сами за себе си и само от време на време насочва вниманието на читателя върху същността на виденото и чутото. Още повече, че тя често е скрита под омайващото рекламно лустро.

Авторът проявява удивително умение при търсенето на ярък, точен израз за всеки детайл. „Струва ти се — пише той като описва уличното движение — че ако колите имаха лакти, сбиването е неизбежно". Или „. . . в Иран земетресение, купувайте зъбната паста Колгейт", „. . .авария на шосе, освежете се с пепсикола. . ."

Като се почне от заглавието върху корицата, после всяка глава или пасаж, засягащ по-основни проблеми, приковават вниманието с остроумно название: „Доларите растат на лехи", „Как се прави министър председател", „Бог като калфа" и др.

Покрай многото интересни данни, авторът ни поднася и психологическо изследване на така наречения среден канадец с неговото еснафско благополучие, липса на високи стремежи и отсъствие на склонност към мисловни обобщения. Тази духовна ограниченост, впрочем, е благодатната почва за хитрите и безмилостни комбинации на „големия бизнес". Само така могат да се посеят и отровните семена на антикомунизма. Феофанов сочи поразяващи примери за трагичната неосведоменост на канадеца. За нея преди всичко допринасят тлъстите вестници, върху чиито многобройни страници има всичко, само не и това, което е нужно в нашето тревожно време. Радиото, телевизията и масовите серии от булевардни книжлета извършват останалото. Авторът предава един свой разговор с двадесет и петгодишен младеж, редовен читател на подобен род литература, който смята че „червените трябва да бъдат убивани, убивани, убивани!"

Аз го прекъснах:

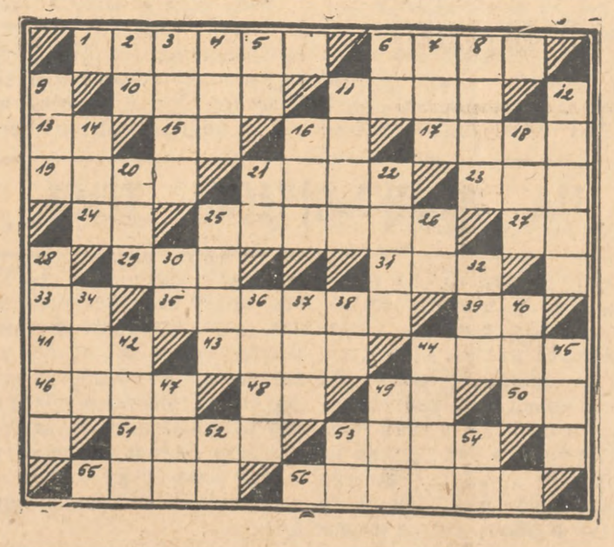
— За какво трябва да се убиват?

— Те са врагове на Майк. А Майк е истински човек. Той е мой кумир. Майк е герой на роман от някой си Мики Спилейн.

И когато, макар и рядко, авторът споменава своята страна и казва „у нас", ние не забелязваме, че става дума за СССР. Защото и там, и в нашата Родина, обществените недъзи, за които става дума в неговата книга, са отдавна изкоренени.

Д. КОЛЕВ

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Важен каменовъглен басейн в европейската част на СССР 6. Героиня на А. С. Пушкин 10. Химически елемент от групата на благородните газове 11. Герои от опера на Бородин 13. Единица за измерване на електрическо съпротивление 15. Потвърждение 16. Гора в Хабаровския край на СССР 17. Отговорност за станала щета 19. Европейска парична единица 21. Дреха, която са носели римляните 23. Виден румънски сатирик и фолклорист, роден в Сливен в края на 18 век 24. Известен френски бактериолог 25. Старото име на град Куйбишев, свързано с нашето опълчение 27. Френско хумористично списание 29. Част от „Божествена комедия" на Данте 31. Футболен термин 33. Мярка за повърхнина 35. Животно от рода на антилопите 39. Горско животно 41. Третото име на Фидел Кастро 43. Героиня на М. Ю. Лермонтов 44. Собственото име на полски поет и революционер от 19 век 46. Река в Южна Африка дала името си Трансвал 48. Музикална нота 49. Възклицание 50. Река в Сев-рен Виетнам, вливаща се в Южнокитайското море 51. Партизанското име на Йорданка Николова 53. Най-големият десен приток на река Марица 55. Вид полумаймуна, обитаваща Югоизточна Азия 56. Реката, на която се намира най-мощната в света ВЕЦ.

ОТВЕСНО: 2. Шопско местоимение 3. Героиня на Любен Каравелов 4. Тропическа змия 5. Инициалите на наш скулптор 6. Френски геолог 7. Вид спорт 8. Заразна болест 9. Най-желаното (и най-нежеланото!) на футболния мач 11. Индийско философско учение 12. Полуостров и нос в Съветския съюз между Баренцово и Бяло море 14. Най-съкровеното желание на народите 16. Старопланински връх 18. Дърво с лъскави листа и ярки червени цветове 20. Индустриална област в Германия 21. Граматически съюз 22. Музикален инструмент 25. Старото име на азиатската държава Тайланд 26. Река във Франция 28. Град в СССР, чието име е свързано със създаването на Червената армия 30. Нос по северо-западното крайбрежие на Франция 32. Едно от агрегатните състояния на водата 34. Град в Франция 36. Повест от Елин Пелин 37. Крупни периоди, на които се дели историята на земята 38. Въпросителна частица 40. Бащата на философа Русо 42. Горна дреха 44. Опера от Джузепе Верди 45. Виден деец на английското работническо движение 47. Град в Иран, в провинцията Ларистан 49. Абсолютна единица за енергия 52. Лично местоимение 53. Немски предлог 54. Френски литературен седмичник.

Съставила:

Нора А. ПИТАКОВА

Професионално-техническо училище за трактористи и майстори-лозари — с. Пиргово, Русенски окръг

ОБЯВЯВА

Срокът за приемане на документи за курсисти в мъжкия отдел се удължава до 5. IX. 1964 г.

Кандидатите да представят следните документи:

1. Молба
2. Удостоверение за завършен VII клас или по-горен в оригинал.
3. Удостоверение за раждане
4. Характеристика

Курсистите се учат на пълна държавна издръжка (безплатна храна, общежитие и работно облекло).

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

СЪОБЩЕНИЕ

ВАЖНО ЗА ПЪТУВАЩИТЕ ДО ПЛОВДИВ!

ТАБСО—Русе чрез „Всестранни услуги" —Силистра съобщава, че от 1 СЕПТЕМВРИ тази година открива продажба на билети за самолет РУСЕ—ПЛОВДИВ.

Справки на тел. 127.

Г. Т. П. „ЗДРАВА ХРАНА"—СИЛИСТРА ТЪРСИ

СЕРВИТЬОРИ за ресторантите (предимно жени).

УЧЕНИЦИ — СТАЖАНТИ (девойки) със средно образование—трима.

ИЗГУБЕН Е дамски сърмен чехъл от разклона на село Бабук до град Силистра.

Умолява се този, който го намери, да го предаде срещу възнаграждение в МВР—Силистра.

АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ПО ПЪТЯ на възхода е тръгнала нашата Родина. По пътя към комунизма! Под такава рубрика в. „Силистренска трибуна“ помести по една страница за успехите в изграждането на социализма в нашите тридесет и една общини. Днес поместваме последната страница, посветена на икономическото развитие на нова социалистическа Силистра. В навечерието на Празника на българската просвета и култура и на славянската писменост, поместихме страница за културния живот в Силистра, за училищата и за самодейните художествени колективи.

Страниците за общините бяха изпълнени с много данни за ръста на нашите кооперативни стопанства, с много факти за новия живот на работниците и селяните, с разкази за трудового ежедневие на творците на благата, за технате почивка, грижи и мечти. В страниците разказваха за себе си, за своя път, за колектива, за радостта си от живота работници и кооператори, агрономи и учители, бивши ратаи и чираци, младежи, невидели мрачните години на експлоатацията и мизерията — те двадесетгодишните връстници на свободата.

Нашият окръг, Добруджа, през годините на свободата, на Двадесетилетието коренно се измени. Не само че се създадоха тридесет кооперативни стопанства, че се ликвидираха хилядите дребни парчета земя, собственост на гладуващия селянин. Не! Измени се начинът на производство, измени се културата на производството. В града и в селото, в промишлените предприятия и в кооперативните стопанства техниката сега има решаваща дума. Няма ги вече душните занаятчийски работилнички и приведеният еснаф. Няма ги и дръгливите крави с дървеното рало и одраният гладен селянин, мъкнещ неволята си след тях. Не! Те останаха в миналото, в историята, в паметта на народа. Булдозери и хаспели огласят новите строежи; свистенето на струговете и ритъмът на становете изпълват цеховете; безспирното бубогене на тракторите се носи над кооперативните блокове. Да! Това е нов начин на производство! Социалистически начин на производство! Това е нова висока култура на производството!

ВАТОВА и панорамата на окръга е друга. Красива, жива, изпълнена с динамика и радост. Фабричните комини на Силистра са в прекрасно съчетание с новите жилищни домове; просторните блокове и модерни ферми с обновените села. Където и да отидем, в каквато и посока да прекосим окръга, ще срещнем все тази красота на труда, все тези плодове на труда, все този напор на новия живот, на новия човек, на социализма.

И колкото и скучни да са числата, те най-добре говорят за този напор на новия живот, за вярата на този нов човек. За четири години производството на промишлеността в окръга се увеличи 2,5 пъти, а на селското стопанство 1,6 пъти. Електрифицирани са 146 селища от окръга, водоснабдени повече от половината, жилищният фонд е подновен 90 на сто, много обществени сгради красят градовете и селата. През двадесетилетието се откриха нови 13 болници и болничните легла се увеличиха от 150 на 840, кината нарастнаха от 3 на 42, а кинозрителите от 100 хиляди на 2 милиона и 120 хиляди. Радиофициранн са 42 селища с над 10 хиляди радиоточки, а в домовете разнасят словото на Партията повече от 25 хиляди радиоапарати. Трудовите хора консумират сега три пъти повече ориз, четири пъти повече масла, шест пъти повече млечни произведения.

Ето защо първата мисъл, първата гордост е за нашия трудов човек. „Всичко, с което днес се гордеем — и заводите-гиганти, и мощните електроцентрали, и хлебните кооперативни поля, и многобройните научни и здравни институти, училища, театри и културни домове — е дело на трудолюбивите ръце, на големия ум и непреклонна воля на народа, на нашата славна работническа класа, на неуморните селски труженици, на народната интелигенция“ — се казва във Възванието на ЦК на БНП към българския народ по случай 20-годишнината на на социалистическата революция в България.

Как добре е изразил тази гордост дядо Георги Чобанов от Голеш. Старецът на преклонна възраст споделя: „Сега е време да се живее. Сякаш всеки ден е сбор в село. А долу, на белия каменен път, на него най-много се радвам сега. По него препускат нашите момчета с моторите и машините. По-рано по него скрибуцаше сиромашията“.

НЯМА предел благодарността на народа, на трудещите се. С чувство на дълбока признателност говори Марин Данов от село Осен, трактористът с протези на краката: „Помогна ми Партията, помогнаха ми моите добри съседи. Хубаво е да се чувствуваш, че си сред всички хора, че имаш място сред тях, извоювано с труд“. А бившият ратай от село Бреница Атанас Шелев като че обобщава: „Ако не беше свободата, аз пак щях да съм си бедняк. Тя, свободата, е причина за всичко...“. А като тях мислят и Милана Стоянова от Ирник, и Георги Георгиев от Окорш, и дядо Кадир Османов от Калугерене и всички, които разбраха сладостта на свободния труд, на новия живот.

Нашите деца сега се учат в просторни и светли сгради, извисили снага почти във всяко село. Броят на учениците е два пъти по-голям от този преди Девети септември. И тези деца, децата на свободата не познават мъката на Моканина от „По жицата“ на Йордан Йовков.

РОДИНАТА по пътя на възхода е тръгнала. По пътя на възхода върви нашият окръг. Пътят на Двадесетилетието е светъл, славен, изпълнен с достойни дела. Пътят на следващото двадесетилетие е начертан от Партията, от Осмия партиен конгрес. Той е още по-светъл, той води към комунизма. Нашите успехи са гаранция за бъдните победи!

ПРЕД ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК – ГОЛЕМИ ДЕЛА

ИЗПЪЛНЕНИ с напрежение и трудности, делниците на овцевъдите от ТКЗС в с. Ст. Караджа, един след друг минават незабелязано. Така неусетно изминаха и седемте месеца на настоящата година — година празник. Трудностите лесно се забравяха, защото от тях никнеха един след друг радващи успехи.

Общият стойностен план за 1964 година те изпълниха за седемте месеца 132 на сто, и дадоха в повече 19 тона овче мляко, 7 тона агнешко месо и 1139 кг вълна. Само фермата в с. Осен, където е бригадир комунистът Иван Илиев, изпълни плана си 136 на сто. Съвсем с малка разлика го догонва сдруженият земеделец— бригадирът Андрей Димитров.

Тези постижения посветени на славната годишнина не могат да се смятат случайни. Овцевъдът Васил Иванов от с. Преславци надои по 60.2 л малко от овца при план 45, получи 117 агнета от 100 овце и 115 кг вълна над плана, като изпълнението на общия му план е 148 на сто. Добри резултати отчете и Исмаил Гавазов.

Овцевъдите посрещат великия празник с гордо вдигнати чела и отправят своите рапорти за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“ и юбилейната значка, а фермата в с. Осен жъне успех след успех в благородната битка за званието „Ферма за комунистически труд“.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Изпълниха тържествената дума

ФАСУЛЪТ е доходна култура. Тая година кооператорите от бригадата на Юмер Кязимов в с. Искра, засяха 900 дка фасул. Въпреки неблагоприятната суха и студена пролет, благодарение на големите грижи на кооператорите и механизаторите при сеитбата и окопаването на площите, културата се разви добре. Но работата не спря дотук. Още по-големи грижи положиха стопаните при прибирането на зрелия фасул. Те не допуснаха никакво разпиляване, пожълтяване или загниване на зърното.

Планувания добив за фасула тая година бе 120 кг от декар. Кооператорите дадоха дума да получат по 130 кг. Обещанието бе далеч преизпълнено. Средният добив от декар е 181 кг.

Звеното на Неджмидин Реджебов и тая година е пак първенец. То получи по 192 кг фасул от декар.

От надпланового производство на тая култура в касата на стопанството ще се получат 13 725 лв допълнителен приход. С това ще се помогне за компенсиране на загубите, нанесени на есенните култури от сухата зима и студената пролет, възлизащи на 18 565 лв за бригадата. Тя ще има да реализира още 4 840 лв надпланова продукция, която сума се очаква да се получи от високите добиви на захарното цвекло.

Атанас ЖЕЛЕВ

ПАСПОРТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА

ВДЪХНОВЕНИ от възванието на ЦК на БКП към българския народ, по случай 20-годишнината от социалистическата революция в България, колективът на животновъдството — работниците и специалистите при Държавно елитно семепроизводно стопанство гр. Силистра —поведоха благородно социалистическо съревнование за изпълнение и преизпълнение на дадените обещания пред Партията и правителството.

Колективът като цяло, а също и отделни работници и специалисти, се борят да завоюват Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Дадено бе обещание — планът за животинската продукция по всички показатели — мляко, месо, вълна и яйца — към държавата за деветмесечието да бъде изпълнен за 8 месеца.

Дадената дума е изпълнена с чест. Колективът от животновъдството при ДЕСС — Силистра —

РАПОРТУВА

че на 25 август 1964 год. преизпълни 9-месечния план, като получи:

МЛЯКО — краве и овчо — вместо 537 т — 595 тона.

МЕСО — вместо 110 т кланично тегло — 111 тона.

ВЪЛНА — вместо 6 200 кг — 6 400 килограма.

ЯЙЦА — вместо 640 000 — 721 000.

Вдъхновени от постигнатите резултати, в чест на Великия празник ще се борим упорито за завоюване Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Обещаваме, че до края на годината ще предадем още 25 т месо, а до 30 октомври ще изпълним годишния план за яйцата и млякото.

Георги КИРОВ
партиен секретар

ТРУДОВ РАПОРТ

от колектива на ДМЗ „Стомана“ — Силистра

РАПОРТУВАМЕ,

че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България постигнахме следните достижения в изпълнението на своето обещание.

При план за осемместечието 2 290 000 лв е реализирана продукция за 2 442 000 лева;

Обявяваме дните до празника за ударни, за което време ще произведем продукция за още 165 000 лева.

От колектива
на ДМЗ „Стомана“

ВДЪХНОВЕНИ от Възванието на ЦК на БКП към българския народ за завоюване на нови трудови успехи в чест на юбилейната годишнина на Девети септември, ние, работниците от ДКК „Нектар“

РАПОРТУВАМЕ

че при план за осемместесието 2 245 000 лева достигнахте четири дни преди срока 2 435 000 лева.

Обещаваме до края на месец август да произведем продукция за още 140 000 лева.

От ДКК „Нектар“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 102 (810) | Неделя, 30 август 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

До 9-ти септември 69 650 дка напоени площи

Във вторник на 25 август в салона на Окръжния народен съвет се проведе тържествено съвещание за отчитане на работата по поливането в окръга. На съвещанието присъствуваха др. Никола Николов, заместник-председател на ОНС, Тодор Радев, началник на сектор „Растениевъдство“ при УССП, специалисти от ОНС, служители от отдел „Водно стопанство“, производственици от поливните райони на окръга.

Доклад за работата по поливането изнесе агрономът при отдел „Водно стопанство“ Любен Рахнев. По доклада станаха оживени разисквания, след които присъствуващите решиха да обявят дните до 9-ти септември за ударни и да завършат с поливането на 69 650 дка пролетни култури.

На края беше отчетено съревнованието по поливането. На 11 човека, бяха връчени парични и материални награди.

Емил ПРАХОВ

НАЙ-УСЪРДНИТЕ

Ръководството на ТКЗС с. Алфатар полага непрестанно грижи за подобряване на автомобилния транспорт в стопанството. Взема мерки за укрепване на трудовата дисциплина, поддържането и ремонта на машините, разгарянето на социалистическото съревнование.

През дните, когато се прибираха есенниците и сега през кампанията на силажирането най-усърдно работят младите шофьори Димитър Куртев, Тодор Кънев, Тодор Вълков, Иван Пехливански, Иван Ваников и др.

В дните пред празника на Свободата, шофьорите в ТКЗС—с. Алфатар са в още по-голяма трудова надпревара. Те достойно ще посрещнат светлият празник.

Йордан НЕЙКОВ

Първите крачки

ВЛЯЗОХМЕ в двора на Развойното предприятие за организационна техника в Силистра с известно недоверие. Съмнявахме се, че тук ще видим постижения, които да намерят място на страниците на вестника. Та нали предприятието току-що е започнало своята дейност. Колективът е млад, малоброен, без опит и традиции. За наша радост недоверието ни бързо се смени с възхищение. Възхищение от първите крачки.

В една от стаите на бившата казарма шест работника произвеждат таксиметрови апарати за градския транспорт. Труден и бавен бил пътя на тяхното раждане.

В 1961 година изобретателят ТЕОДОСИЙ ГАНЧЕВ си поставил за цел да изработи автомат, който да замени кондукторите на рейсовите и трамвайните коли от градския транспорт. Изискванията били апаратът да приема парите, да връща остатъка и да отрязва билети за пътуване. Много трудности и разочарования срещнал Теодосий при осъществяването на задачата. Направил девет модела, докато стигне до десетия, който вече отговарял на изискванията. Апаратът бил готов. Първите 10 броя били поставени в рейсовите коли в Пловдив и работят сполучливо. Доволни били и пътниците и работниците на транспортната организация. Единственият изобретателят останал недоволен. Търсенията му за усъвършенствуване на апаратите продължили, но сега вече в новооткрития завод за организационна техника в Силистра. Тук се родил единадесетият модел — по-усъвършенствуван от другите. Той е напълно автоматизиран, може да работи при комбинации с монети от четири вида и е снабден с брояч на билетите.

Първата серия от 10 апарата, с марката на нашия завод са вече изработени. Два броя от тях са предназначени за пловдивския панаир, а останалите за градския транспорт във Варна. Производството се организира на заводска основа и до края на годината ще бъдат произведени още 200 броя.

Най-после мечтата на Теодосий се осъществи — започва се серийно производство на неговата рожба. Горд е той, горди са и шестте работника от бригадата му, защото дават на Родината апарат на нивото на световната техника.

В друго помещение е почната работа по усвояване производството на спиртографи. С помощта на тези апарати може да се размножават печатни и ръкописни документи в стотици екземпляри. Няколко броя от спиртограф А-2 се изпробват, а в скоро време ще се усвои изработването и на спиртограф А-4.

Но това не са единствените постижения на завода. Макар и млад и неопитен колективът му достойно ще се представи тази година на пловдивския панаир с редица свои произведения. Вече се опаковат и се изпращат хелиографи, спиртографи, автомати за градския транспорт, стилажи за библиотеки, барабани за архивни материали и много други изделия.

Напуснахме предприятието доволни от виденото. Първите крачки са забележителни и радостни. А още по-радостно е, че те са достоен отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай дзадесетгодишнината от победата на Девети септември.

Благовест ПЕШЕВСКИ

В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

В бригадата на с. Калугерене тая година бяха засети 100 дка фасул от сорта „1 026“, който да бъде използван за посевен материал. Много грижи положиха кооператорите за тая култура. Затова и резултатите са добри. От цялата площ те получиха 210 кг фасул средно от декар. На първо място се наредиха звеното на Исмаил Рафиев— получило по 222 кг и звената на Заид Мехмедов и Х. Махмудов—по 220 кг от декар.

Сега кооператорите усилено извършват конопа. От него се очакват също големи доходи.

Ахмед ДЕМИРЕВ

УКАЗ № 487 от 27 август тази година.

ПРЕЗИДИУМЪТ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

въз основа на чл. 39, алинея последна от Конституцията на Народна република България и чл. 4, буква „о“ от Закона за Президиума на Народното събрание НАЗНАЧАВА

СТЕФАН АНДРЕЕВ СТЕФАНОВ,

досегашен заместник— председател на Окръжния народен съвет—Силистра за заместник — министър на селскостопанското производство.

Прибирането на тютюна е в своя разгар

ЗА СТОПАНИТЕ от ТКЗС — Мерден тютюнът е най-важната култура. С нея тази година те са засадили 1 906 дка. От тази площ е планирано получаването на 208 тона обща продукция. Кооператорите от стопанството обаче са обещали да положат много добри грижи за отглеждането на тютюна и да получат не по-малко от 237 т.

За изпълнение на поетото обещание кооператорите помислиха от рано. Големи грижи положиха за произвеждането на здрав и висококачествен тютюнев разсад. Това даде възможност разсаждането да започне още през втората половина на април. До 10 май бяха разсадени над 1 000 дка, а до 25 май завърши разсаждането на всички площи. Навреме бяха проведени и останалите мероприятия по отглеждането на тютюна —окопаване, пръскане и др.

Сега всички бригади на стопанството усилено прибират достигналите техническа зрялост листа. При план 630 000 низи досега са набрани повече от 400 000. Беритбата се извършва усилено, като всеки ден се прибират не по-малко от 7 000-8 000 низи.

За постигането на тези успехи голяма роля изигра приложението на принципите на материалната заинтересованост в отглеждането на тютюна. Определени бяха премии за производство на ран разсад. На кооператорите, произвели годен за разсаждане разсад преди 10 май беше дадена премия от 0,80 лева на декар, на тези произвели разсад до 15 май по 0,50 лв на декар и на тези до 20 май по 0,20 лв на декар.

На кооператорите засадили тютюна до 10 май се даваше премия по 3 лева за всеки декар, на засадилите го до 15 май по 2 лв и на засадилите го до 20 май по 1 лв на декар

Освен това на бригада, първа завършила засаждането на тютюна беше връчена награда от 30 и тази завършила втора — 20 лева.

В мероприятията за материалното стимулиране, приети от управителния съвет на стопанството се предвиждат и премии за кооператорите, предали тютюн от I и II качество.

Не малка роля в борбата за повече и по-качествен тютюн изигра и правилното изучаване и прилагане в практиката на опита на първенците. Във всяка бригада бяха изградени школи, в които звеноводите, получили най-добри резултати в отглеждането на тютюна през миналата година предаваха своя опит. В първа бригада на с. Мерден се изучаваше опита на звеновода Марин Филипов, във втора бригада на с. Мерден на Саабит Сюлейманов, в бригадата на с. Цар Асен на Петран Лазаров, в бригадата на село Чуковец на Али Мюстеджебов и т.н. Бяха проведени практически занимания по правилното отглеждане на разсада, разсаждането му на полето, и по-правилното прибиране, сортиране и низане на тютюневите листа През есента ще бъде проведено и занимание относно правилните манипулации на изсушените листа.

Всички тези мерки дадоха своето отражение за получаването на повече и по-качествен тютюн. Засега обаче големи трудности се срещат в стопанството за осигуряване на достатъчно сушилни и помещения за съхранение на низите. Но и тук се търси изход. С подръчни материали се строят примитивни сушилни, използват се за тази цел царевичните кошове, плевни и навеси по дворовете на кооператорите и други. Целта е всеки лист да бъде навреме прибран.

Най-добре до сега бе организирана работата по прибирането на тютюна в първа бригада на с. Мерден с бригадир Димитър Стойчев. Тук при план 110 000 низи са набрани повече от 80 000, или планът е изпълнен повече от 70 на сто. На второ място се нарежда бригадата на с. Цар Асен, в която при план 60 000 низи са набрани близо 40 000.

Надпреварата, обхванала кооператорите в беритбата на тютюна със всеки изминат ден расте. Всички бързат да използуват хубавите топли дни за по-бързо изсушаване на набраните листа и получаването на по-качествена продукция.

Колю ВЪРБЕВ
Емил ПРАХОВ

ПОСРЕЩАТ С ЧЕСТ ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

Механизаторите от ТКЗС село Паисиево завършиха в срок жътвата и вършитбата. Освободиха пожънатите площи от сламата.

Досега, със средните по мощност машини, те са извозили 6 350 тона оборски тор. Тежките машини не почиват. С тях са изорани вече 9 000 дка дълбоко оран

Начело са трактористите от бригадата в село Боил. Ибриям Хасанов досега е изорал 1 500, а Мурад Сюлейманов — 1 495 дка дълбоко оран. Паисиевските механизатори посрещат с чест 20 годишнината на Свободата

Милко НИКОЛОВ

ТКЗС с. СИТОВО

СМЪРТ НА ФАШИЗМА, СВОБОДА НА НАРОДА!

С този лозунг българският народ посрещна снажните момци от Червената армия. С този лозунг нашият народ счупи завинаги ярема на робството.

ЗА ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ НАРОДНА СВОБОДА

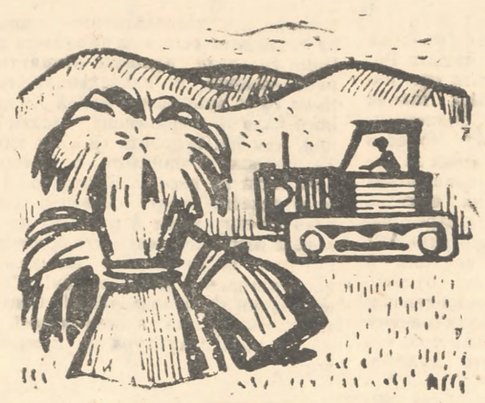
трудещите се от района на ситовския кооператив извършиха чудеса от трудови дела. За това на всички ни е скъп празника на свободата. **Ще го посрещнем с преизпълнени обещания, с трудов дар на благодарност.**

ОТ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ, ОБЩИНСКИЯ ПАРТИЕН КООМИТЕТ И ДКМС

ТКЗС — с. СЕКУЛОВО

На високодобивниците в растениевъдството, на първенците в животновъдството, на неуморните механизатори и селскостопанските специалисти деветосептемврийски привети!

Общинският партиен комитет и управителният съвет пожелават на кооператорите крепко здраве и сили в разгорялото се социалистическо съревнование, за да стане нашето стопанство още по-богато и животът на хората още по-заможен.

Весело прекарване на празника другари!

Държавно земеделско стопанство „Янко Забунов“

ДА ЖИВЕЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ!

Работниците и работничките от ДЗС „Янко Забунов“ посрещат великия празник с нови трудови успехи. Под победното знаме на Девети септември те още по-уверено вървят по пътя на строителството на социализма и комунизма. Да е честит светлия празник на всички работници и работнички, на служителите и специалистите!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО СТОПАНСТВО — с. ЧЕРНОЛИК

Деветосептемврийски поздрави на кооператорите и кооператорките, механизаторите и селскостопанските специалисти, на всички трудещи се в района на Кооперативното стопанство в района на ТКЗС с. Чернолик.

Да посрещнем славната

Двадесетгодишнина от победата на социалистическата революция с нови трудови победи.

От ръководствата

ТКЗС — с. ГЛАВИНИЦА

Най-светлия ден в историята на родината —

Девети септември

Посрещаме с букет от свежи цветя. Красотата на този букет са нашите трудови дела по пътя на кооперативния строй.

Да е честит на всички ни великият празник!

ТКЗС — с. СТЕФАН КАРАДЖА

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството

крепко стискат десниците на трудолюбивите кооператори и кооператорки от района на стопанството по случай юбилейната

Двадесетгодишнина

Пожелават на дружния колектив на кооператива весело празнуване и нови сили в социалистическото съревнование, за изпълнение и преизпълнение на обещанието по случай **деветосептемврийската победа в Родината.**

ТКЗС -- с. СОКОЛ

Привет на социалистическата революция в РОДИНАТА!

На всички кооператори от района на стопанството изказваме благодарност за неуморният им труд при изпълнение на стопанските задачи. Пожелаваме на селскостопанските труженици крепко здраве, щастие в личния живот и весело прекарване на празника!

ТКЗС — с. СРЕБЪРНА

Да живее славната двадесетгодишнина на социалистическата революция в Народна република България!

Общинският партиен комитет, ръководството на стопанството и ДКМС честитят светлата годишнина на Девети септември на всички кооператори и кооператорки, на механизаторите, животновъдите, зеленчукопроизводителите и специалистите.

Нека под знамето на славната БКП се борим за още по-високи добиви от растениевъдството, за достойна среща на празника!

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — О К О Р Ш —

Честит празник скъпи работници, специалисти и служители!

Административното ръководство, партийния комитет, профкомитета и ДКМС ви приветствуват с големите успехи постигнати в съревнованието пред славната двадесетгодишнина на ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

Желаем ви още по-резултатна работа през годината и щастие в личния живот.

Весело празнуване!

РТС — ДУЛОВО

Ръководството на предприятието честити деветосептемврийския празник на всички свои работници и служители, а така също и на механизаторите и кооператорите от района на станцията.

Нека под знамето на Септември се борим за още по-голяма производителност на труда, за пълна победа на кооперативния строй на село.

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

YUCE BAYRAM ARİFESİNDE, YUKSEK EMEK BAŞARILARI

KURTULUŞ BAYRAMINI AÇIK ALINLA KARŞILIYORUZ

Eylül kurtuluş bayramından bizi yalnız bir kaç gün ayırıyor. Bu yüce tarihin 20-nci yıldönümünün şerefle karşılanmasına dair BKP MK-nin çağrısına karşılık olarak, biz Vokil köyü kooperatorları bu sene brigadamızın bütün planlarını fazlasiyle yerine getireceğimize söz verdik.

Brigadamız için en mühim güz bitkisi buğdaydır. Bunun için daha senenin ilk günlerinden, diğer bitkiler dahi küçümsenilmemek şartiyle buğdaydan yüksek gelir sağlamak uğrunda gereken tedbirler alındı.

Bilindiği gibi bu sene tabiyat şartları buğdayın gelişmesi için okadar da elverişli değildi. Fakat kooperatorlarımız bu güçlüklerin karşısında boyun eğmeyip daha ilkbaharda güzlüklerin inkişafı için yapılması läzım gelen bütün işleri tam zamanında ve kaliteli olarak icra ettiler. Buğday bloklarına dekar başına 20-şer kg superfosfat ve 20-şer kg amoniumlu silitra gübresi attık.

Emeğimiz hiç de boşuna gitmedi. Ektiğimiz 5000 dekar buğdaydan, ortalama olarak dekar başına 215 kg yerine 235 kg buğday aldık. Böylelikle brigadamız devlete planaşrı 100 ton buğday teslim etti.

Misir ve tütünden elde edeceğimiz neticeler henüz belli değil, fakat onlardan da yüksek başarılar kazanmamızı sağlıyacak bütün deliller meydanda. Verdiğimiz vaade göre, bu sene 200,000 dizi tütün istihsal etmemiz läzım, gayemiz ise 300,000 dizi yapmak. Tütünün hiç ziyansız toplanıp dizilmesi ve kurutulması için, halihazırda kooperatorlarımız geceyi gündüze katıp çalışmaktadırlar.

Kurtuluş bayramı şerefine zvenolar arasında yürütülen yarışta 15 ağustosa kadar 29,000 tütün dizisi yapan Vahit Recebofun zvenosu öndedir. 25,000 dizi yapan Muhsin Adilofun zvenosu da ondan pek geri kalmamakta. Kurtuluş bayramı arifesinde kooperatorların fedakârca çalışmaları sayesinde şimdi brigadada her gün. 5000-6000 tütün dizisi yapılmaktadır.

Brigadamızda diğer köyiktisadiyatı işleri de tam zamanında ve kaliteli olarak icra edilmektedir. 9 Eylül kurtuluş bayramı şerefine, mehanizatorlarımız derin güz sürümünü ağustos ayının sonuna kadar icra edeceklerine vaad ettiler ve sözünde durdular. Traktorcularımızdan Necdet Nazifof, Ramadan Akifof ve onların yardımcıları Lütfi Rufiefle Beyzat Osmanof, 2 DT-54 ağır traktoru ile gece gündüz çalıştılar ve 20 ağustosa kadar 5000 dekardan fazla yer sürdüler.

Hayvanlara kış tedariği hazırlama işi de iyi teşkilâtlandırıldı. Brigadamızda bu sene 800 ton silaj hazırlanacak. Bu vazifenin icrasını köyümüzün gençleri üzerlerine aldılar ve israrlı çalışmaları neticesinde ağustos ayının 25-ine kadar plän yerine getirildi. Tavuk fermasında çalışan Şakir Bekirof ve üç de komsomolcu kızın sene sonuna kadar 500,000 yumurta elde etmeleri läzım. Fakat onlar yalnız ağustos ayının 22 sine kadar 440,000 yumurta elde ettiler. İnek ve koyun fermalarında da bütün plânlar fazlasiyle icra ediliyor.

Biz Vokil köyü kooperatorları yüce bayramımızın 20-nci yıldönümünü açık alınla karşılıyoruz çünkü elde ettiğimiz başarılar kooperatorlarımıza daha refahlı hayat sağlıyacak.

Riza HÜSMENOF
brigadir

PARTİYAM

Yüreklerde acı inilti çoktu,
Dertler dermansızdı, yüzler soluktu,
Yaralar derindi bir çare yoktu,
Sen dertlere derman oldun Partiyam!

Dudaklar susuzdu, kalpler neşesiz,
Gönüller kederli ufkumuz ıssız,
Yine hiç sönmedi ümitlerimiz,
Sen canımıza can kattın Partiyam!

En feci anlarda el ele verdik.
Aydın yolunda biz mertçe yürüdük
Döğüştük düşmanla, boyun eğemedik.
Sen savaşta ilham verdin Partiyam!

Zaferimiz şanlı, yok oldu düşman,
Ezdik canavarı kurtuldu Vatan.
Savaş bayrağımız daim dalgalan,
Sen cesaret verdin bize Partiyam!

Durmadan yürüdük aştık, dağları,
Kuvvet verdin, söktük sert kayaları,
Bahçeve çevirdik bu hür diyarı,
Üstümüze kanat gerdin Partiyam!

Gönüller ferahlı, neşeli yüzler.
Yaşamak ne zevkli, kalmadı dertler,
Yiğit neslimizin bu mesut günler.
Sana minnettarız yüce Partiyam!

Paisievo-Silistra — Mehmet MURADOF

Şükrü meslek sahibi oldu

Bundan üç sene önce, Şükrü nerede iş bulursa orada çalışıyordu. Bir yerden başka yere değişmek tak demişti onun canına. „Mutlaka meslek edinmek lâzım, başka çare yok“, diye düşünmeğe başladı. Öteye baş vurdu, beriye baş vurdu, bir türlü sağlam bir işe sarılamadı.

Bir gün köy lokantasına girmişti. Bir köşede yalnızca oturan dostarından birini gördü. Nikola Çankoftu. Uzun yıllardan beri hayvancılıkla meşgul oluyordu bu adam. Bu hususta iyi tecrübe sahibi olmuştu. Şükrü onu görünce, ağır ağır adımlarla Nikolanın olduğu yere doğru hızlandı. Şükrü burada bütün dertlerini döktü dostuna. Tecrübeli adam her şeyin farkına varmıştı.

—Şükrü, dinle dedi. Sen bir inek bakıcı yapsak olur mu? Çobanlık, sığırtmaçlık deyip geçme. Evvelce onlar meslek sayılmazdı. Amma şimdi hayvan bakıcı olmak büyük bir şereftir.

Şükrü arkadaşının bu sözlerini dikkatla dinliyordu. Biraz düşündükten sönra: „Oldu be bay Nikola, ver şu altın elini sıkayım. Fermaya girip sağıcı olacağım, diye razı geldi ve daha ertesi gün fermanın yolunu tuttu. İlk günler iş çok ağır geliyordu ona. Çünkü şimdiye kadar sağıcı gibi çalışmamıştı. Amma Nikola daha ilk günlerde yardım etti ona. Bir kaç ay geçtikten sonra, genç hayvan bakıcı işe alıştı. Ertesi sene ise, iyi bir sağıcı gibi bütün Zafirovo bölgesinde anıldı. Herkesin hürmetini kazandı.

Şükrü bu sene de fermanın en iyi sağıcılarından biridir. Hattâ muallimi Nikoladan bile aşağı kalmıyor. Bunun için de geçici kızıl bayrağı ondadır. Senelik plânı 42 ton iken, o şimdiye kadar 43 ton süt sağmıştır. Şükrü Salimof arkadaşlarına yardım etmeyi de unutmuyor. Onlara daima kendi tecrübesini öğretiyor. Bilhassa yanında çalışan karısı Nazmiyeye çok defalar yardımda bulunuyor.

Ali KÖSEF

Yirmi yıllık halk idaresinde köylerimize bir çok yeni mektepler, hastaneler, okuma evleri, fırınlar hamamlar ve kooperatoların kurduğu sihhi evler, köylerimizin çehresini kökten değiştirdi.

Resimde: Dolno-Râhova köyü kadınlarını en ağır iş olan ekmek karıp pişirmekten kurtaran yeni modern fırın binasını görmekteyiz.

YENİ BULUŞÇULARDAN BİRİ

Tutrakan sanayi müessesesi avlusuna girince, büyük bir tablo çekti dikkatımızı. Öncüler ve rasiyonalizatorların resimleriyle doluydu bu tablo. Rasyanalizatorların olduğu yerde ise, önce Basri İbrahimofun resmi göze çarpıyordu. Portrenin altında ismini ve en iyi rasyonalizatorlardan biri olduğunu okuduk. Bundan sonra kendisiyle görüşmeye merak ettik.

Öğle üstüydü. İstirahat vaktı yaklaşıyordu artık. Gözümüze ilişene Basrinin nerede çalıştığını soruyorduk. Herkez de aynı cevabı veriyordu: „Usta Basriyi mi? Kim bilir hangi şubededir. O yalnız bir şubenin değil ki, bütün şubelerin işçisidir“, diyorlardı.

Bütün şubeleri gezdikten sonra, küçük bir çalışma odası gördük. Başka sehlerdeki işçiler artık işi bırakmış olsalar da, bu küçük odadan hâlâ bağzı uğultular işitiliyordu. İçeri girdiğimizde, kırkkırkbeşlik, orta boylu, ince yapılı bir adamın bileği taşında, bazı aletler bilediğini gördük. Bizi görünce, ne yapacağını şaşırdı. Alnında beliren boncuk boncuk ter damlacıklarını sildikten sonra, hoş beş ettik. Alâtları

Sonra ne gibi rasyonalizasyalar yaptığından alâkadar olduk. „Yaptıklarım kim bilir ne değil “, dedi mütevazi bir tavırla. İşte karşıda tamirhanenin önünde gördüğünüz rund makineyi ben çıkardım, diye sözlerine devam etti.

Halbuki bu rund makinesi çok büyük iş görüyor burada. Yem karıştırmak için hazırlanan barabanların tenekelerini kıvırıyor. Evvelce bu tenekeler ta Silistrada kıvrılıyorlarmış. Vinkel kıvırmak için de bir makine yapmış. Bundan başka tamir şubesinde demirlerin küflerini temizleyen makine de yine onun buluşudur. Doğramacı şubesinde, yakın zamana kadar araba tekerleklerinin parmakları elle yapılıyormuş. Şimdi ise Basri bu işi de mehanizeleştirmiş. Dökücü şubesi işçilerinin sevinci de çok büyük. Bu anılmış usta onlara da, yaptıkları malları topraktan ve kumdan temizlemek için bir baraban yapmış. Basrinin bulduğu yenilikler sayılmıyacak kadar çoktur. Bunun için o bundan birkaç vakıt önce 55 levayla mükâfatlandırıldı.

Basri İbrahimof zaten Tutrakanda doğmuştur, ama, Romanyanın Oltenitsa şehrinde büyüyüp yetişti. Babası şehrin anılmış demircilerinden biriydi. Onun yaptığı arabalar bütün bölgede aranıyorlardı. Basri de demircilik zanaatını babasından öğrendi Çok geçmeden Oltenitsa vapurculuk zavodunda baş-usta gibi çalıştı. Burada da sevdirdi kendini, ama bir keder vardı kalbinde. Doğduğu yere dönmek kederiydi bu. İşte 1959 yılından beri Tutrakan promkombinatında çalışıyor. İlk buluş da burada oldu. Tunadan kum ve çakıl çıkarmak için bir makine yapmıştı ozaman. Bundan sonra başarılar aldı yörüdü.

. . . Basri yeni buluşları uğrunda yine de çalışıyor. O, bu günlerde kirecin odulna değil, nafta ile pişirilmesi usulü üzerinde çalışıyor. Böylelikle hem odun tasarruf edilecek, hem de kirecin söndürme vaadesi iki-üç misli kısaltılacak.

Ayhan İBRAHİMOF

Neşeli ve çalışkandır bu kızlar. Hepsi Ruyno köyündendirler. Fatme Mahmudovanın zvenosunu meydana getirirler. Yorulmaksızın işlerler, işledikçe de gönülleri ferahlanır Bu yıl zvenolarında bol tütün mahsulü yetişti. Onlar da bol mahsulü zamanında hiç ziyansız toplamak için ısrarla çalışırlar.

Osman kardeşini ölümden kurtardı

Sabahın erken saatlerindeydi. Şükrü Recebof arabasını tütün yapraklariyle öyle doldurmuş ki, yalnız tütünlerin ağırlığı 1,200 kg. Tütünler fazla sallanmasın diye kara yoldan gidiyordu, Büyük bir yılmanın tam dönemecinden inerken beygirler arabayı zaptedemeyip olanca hızıyle koşmaya başlıyorlar. Hem de öyle koşuyorlar ki, 7-8 metre derinliğinde bir uçuruma doğru. Beygirler son gayretleriyle ayakları üzerine durabiliyorlardı. Zavallı arabacı tamamiyle şaşırmıştı. Arabayı, uçuruma yetişince durduramazsa, ne arabadan ne beygirlerden, ne de Şükrüden hayır kalacaktı. Tam bu esnada karşıdan bir araba belirdi. Bir tesadüf olacak ki, gelen arabacı Şükrünün agası Osman Receboftu.

—Aga yetiş, diye bağırmağa başladı Şükrü.

Fazla düşünmeğe vakıt yoktu. Osman hemen arabasından yere atlıyarak, dört nala hızla koşan beygirlerin karşısına çıktı ve büyük bir cesaretle hayvanların dizginlerine sarıldı. Hakikaten büyük bir alicenaplıktı bu. Osman güç halde, koşan beygirlerin istikametini değiştirmeğe muvaffk oldu ve büyük bir kazağanın önü alındı.

Şükrünün benizi mum gibi kesilmişti. Arabadan inerek agasının boynuna sarıldı, nasıl teşekkürler edeceğine kelime dahi bulamadı.

Bosna — Ruziye RASİMOVA

Çernolik inek fermasında çalışan hayvan bakıcıları, yalnız ahırda değil, ovalarda da ineklerin iyi bakılmasına dikkat çeviriyorlar.

ÇOBAN AHMET

Ahmet Salief çoban sopasından ayrılalı çok oldu. Fakat bütün Dulovo bölgesinde „Çoban Ahmet“ adıyle tanırlar onu. Çünkü 9 Eylül kurtuluş gününe gelince onun işi-gücü çobanlıktı.

Corbacıların aç gözlülüğünü ve vicdansızlığını o daha küçük yaşlarında kendi sırtında hissetmişti.

Henüz 11 yaşında iken anasız kalan, üvey ananın itip kakmaları canına tak deyen genç, baba yurdunu ve hattâ yaşadığı Romanya memleketini dahi terkedip, Bulgaristana kaçıyor. 3 sene Varna sancağının Kocak köyünde Kör Duşu ismindeki bir çorbacının koyunlarını güdüyordu. Fakat hiç bir leva biriktiremiyeceğini anlayınca tekrar Romanyaya kaçıyor. Tolbuhin sancağına yerleşiyor. İki sene Hacı Hasanlarda, bir sene de Osman ağalarda çıraklık yapıyor. Amma, çorbaçı nereye varsa yine çorbacı. Altı sene köle gibi çalışmasına rağmen sırtındaki eski rubaları ve ayağındaki yamalı çarıklarından başka hiç bir şey edinmemişti.

Artık 17 yaşını bulan delikanlı, akranlarının evlendiklerini, düğün yaptıklarını görünce vicdanı sızlıyordu. Fakat kendini doyuramıyan, giydiremiyen bir köylü çırağı evlenmeyi düşünebilir miydi ozaman? Yine doğduğu bölgeye dönmek mecburiyetinde kalıyor. Fakat nereye? Babasının yaşadığı Vodno köyüne dönse onu üvey anasının acı sözleri ve daimi dayak bekliyordu. Çıkış yolunu yine hizmekârlıkta buldu. 11 sene Dulovoda, 300 dekar toprağı, 4 çift koşulur hayvanı ve daha bir çok malı-mülkü olan Dumancı Halillerde çıraklık yaptı. Daha sonraları ise Ciburcı Murtaza ve Çarıkçı İbrahimlerde de hizmekârlığı var.

35 yaşına kadar „kader“ gülmedi Ahmede. Her vardığı yerde çorbacıların gaddar istismarı ve tahkirleri karşılıyordu onu. Sabahın erken saatlerinden geç vakıtlara kadar hiç durmaksızın çalışmasına rağmen, yoksulluktan hiç bir türlü kurtulamadı.

Çoban Ahmet 9 Eylül zaferini büyük bir sevinçle karşıladı. Fakat daha bir kaç sene, yani Dulovada TKZS kurulunca daha epeyce çille çekti. O, şimdi de köy zenginlerinin işlerinden kurtaramıyodu kendini. En nihayet 1956 yılı geldi. Ahmede refah yolları ancak şimdi açılmıştı. 3 sene işletmenin inek fermasında çalışıyor. Hayli para biriktidri. Eski çırak, artık sevinçler içersinde. Kısa bir zaman zarfında vaziyetini derip, toplamağa başlıyor. Bir kaç sene içinde büyük çocuğuna tuğladan modern bir ev kurduruyor. İçerlerini de günün taleplerine uygun bir şekilde döşüyor. Köyden köye gezip, yiyeceğini çıkarmağa çalışan eski Çoban Ahmedin evinde, şimdi radyo, garderop, yaylı yatak v. s. gibi eşyaları görmek aleläde bir şey sayılmaktadır.

Artık 4 yıldan beri de Ahmet aga işletmenin domuz fermasında çalışıyor. Amma isläm dini nerede kaldı diyeceksiniz? Ahmet aga dini tasavvurlardan da kurtulmuştur. O tam bir ateisttir. Şimdi onun maaşı 90-100 levadan aşağı düşmüyor. Çoban Ahmet şimdi ikinci çocuğuna da ev yapmağa hazırlanıyor. O, çok defa „Varsın benim oğullarım babalarının çektiği zahmeti görmesinler“, diyor.

Ahmet ağanın yaşı artık 24. Fakat o, bir insan gibi yaşamayı ancak bundan 8 yıl önce, kooperatife üye olduğu zaman, emeğinin değerini tam olarak almağa başladığı zaman buldu.

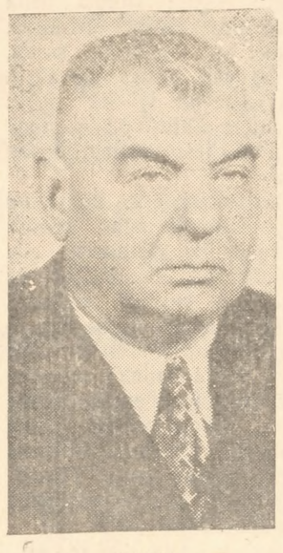
Hakkı ZAİMOF

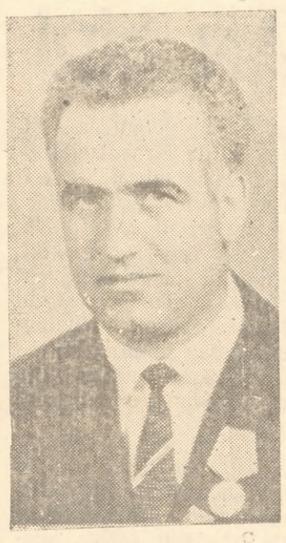
Силистра днес

Поглед на възход

ЗЛАТНИ ХОРА

МИХАИЛ ГЕОРГИЕВ МИЛКОВ — често можете да го срещнете по улиците в Силистра, седнал зад волана на „Шкодата". Неуморно прави той курс след курс из града и всеки един от тях е част от процента. За постоянно изпълнение на плана си, за безаварийна работа и за направени големи икономии от гориво, масла и гуми на гърдите му с право е окачен златния „Народен орден на труда".

ВАСИЛ СТОЯНОВ ИВАНОВ — и на неговите гърди блести златото на „Народния орден на труда". За какво? За това, че с натоварена кола е кръстосал надлъж и шир родината ни, летял е по шосетата на други държави, за да достави навреме посеерения му товар. Големите икономии — с тяхното постигане той е свикнал така, както и с привичното си високо изпълнение на плановете.

Юбилейни спомени

НЕДЮ ВЪЛЧЕВ и седналият до него Никола Желев бяха възбудени. Всички забелязаха това. Докато опитните им ръце начуквaха гвоздейчетата на обувките, очите им честичко се срещаха. Те тихичко си приказваха за нещо.

— Бай Недю, за какво ви викаха в управата? Нищо не казвате! — обади се един от обущарите.

— Юбилей ще честваме — двадесет години от основаването на кооперацията.

— Минаха двадесет години брей! — въздъхна Никола Желев.

— Минаха — поде бай Недю — сякаш вчера беше...

Май и месец не беше минал откак властта стана народна. В неговата дъсчена барака до затвора, където беше дюкяна му влезе Жельо Чанков.

— Недю, ставай! — викна той още от вратата. — Ставай! Събирай си багажа!..

Гледаше го в недоумение. „Защо да си събира багажа?!".

— Какво ме гледаш такъв! — чудеше се на свой ред Жельо. — Нали кооперация ще правим! Забрави ли?!

Как ще забрави!.. Веднъж ли бяха говорили за нея, че да забрави. Но все не му се вярваше, че ще дойде този ден. Затова седеше като шашнисан.

Първите шестима кооператори — Неделчо Михайлов, Страшимир Тодоров, Илия Брайляков, Марин Димитров, Петър Крумов и той започнаха работа в старото училище, срещу училище „Отец Паисий".

След месец дойдоха още десетина. — Бай Вичо и Петър Куманов донесоха машините си за шиене на саи. Всички други бяха донесли банката си, калъпите... И тъй с техни средства основаха кооперация „Дунав".

Хубаво! Ама нямаше нито гьон, нито лицеви материали, нито пък имаха средства за закупуването им. Помогна им пак Жельо Чанков. Издейства им една малка помощ от общината. Много ги окуражи тая помощ. Поотпуснаха се сърцата им, започнаха дори да се шегуват.

— Майсторе, къде си се учил да слагаш подметки от дърво вместо от гьон!..

Ставаше дума за дърволетките, които работеха тогава. Почти всички носеха такива сандали с дървени подметки през военните години.

След туй общината им отпусна малко гьон. От него направиха обувки за бедните деца, за сиракте... Но и помощта се свърши, и гьонът се свърши и пак се озоваха в задънена улица. Нужен им беше капитал. Банката се съгласи да им отпусне заем, но срещу къщите на кооператорите.

— Няма нищо страшно, другари! Ще ги заложим. Това е временно положение. Новата власт ще ни подкрепи — убеждаваха Мирю и Вичо.

Тръгнали към банката 30 души, но смелост да влязат вътре имали само десетина. Те подписали договора, заложили къщите си срещу заема и така спасили кооперацията от разгурване. Смели хора! Решителни! И Мирю, и Вичо, и Кольо, този дето седи сега до него... и Доньо,

С най-смелите бяха тогава и Петко Жечев, Кольо Стоянов, Неделчо Петров, Андрей Стоянов. Не доживяха те до радостния юбилей.

— Какво знаете вие — продължи гласно мислите си бай Недю. С тези думи той често се обръща към младите. — Всичко наготово получавате!

Всъщност бай Недю няма за какво да е недоволен от по-младите обущари. Десет години вече неговата бригада жъне успех след успех, завоюва и най-високото звание „Бригада за комунистически труд". Това звание получиха и обущарите от бригадата на Стефан Ферменджиев.

Седемдесет обущари посрещат двадесетгодишния юбилей на отдела (който някога беше първата кооперация „Дунав") с високи трудови успехи.

Катя УЗУНОВА

ПОД ЖИВОТВОРНИТЕ ЛЪЧИ НА СВОБОДАТА

Западащо градче с криви и кални улици, стари порутени къщички, без канализация, зеленина, градски транспорт, без що годе развита промишленост, малки неугледни търговски дюкянчета — такава беше Силистра преди 20 години.

Промишлеността на Силистра — няколко малки работилнички: „Липа" с 10 работника, тъкачницата на Агоп Налбатян с 55 работника при 4-5 месеца работа през годината, малка електроцентрала, две маслобойни и съответно по толкова кожарски, мелничарски и даракчийски „предприятия". Около десетина работилници със 100 работника, даващи годишно продукция за не повече от 100 000 лева.

В годините на народната власт започна и за град Силистра истински икономически преврат. Под ръководството на Партията градът се превърна в раз ито икономическо средище, като особен тласък в това отношение му се даде след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП. За кратък период израстнаха повече от двадесет големи промишлени предприятия, между които ДИП „Липа", ДМЗ „Стомана", ДКК „Нектар", ДИП „Дунав", ДИП „Добруджа", ДПП „Винпром", промкомбинат „Камъшит" и други, където над 6 700 високо квалифицирани работници влагат своя благороден труд за благото на социалистическата ни родина. Те дават ежедневно на страната хиляди метри тъкани, стотици тонове метални изделия, мебели, строителни материали, хранителни продукти и много други, които намират добър прием на вътрешния и международен пазар. Сега силистренската работническа класа дава на отечеството годишно производство за 44 783 000 лева.

Променен е през тези години обликът на града. Неговата история не познава такива грандиозни мащаби на строителство. Под сръчните ръце на строителите израстнаха десетки дворци оформящи центъра на града и главните му улици — Домът на Партията, съветите, читалището, търговията, спестовна каса, новия хотел, профсъюзите, болницата, четири училища, ученическо общежитие, детски домове, ясли и други. Само за пет години встрани от широките и озеленени улици са построени 500 апартамента. Като шпалир се нареждат слънчевите блокове от двете страни на широкият булевард „Георги Димитров" — входната врата към центъра на града. От 95 700 лв през 1952 година, само за дванадесет години строителството в града достигна на 2 476 000 лева, а работниците на строителната организация от 177 са се увеличили на 650 души. В скоро време армията на строителите ще предаде завършени десетки нови обекти, като представителния хотел, ОСО, пощата, търговския комплекс, новата гимназия и много други.

Във възход е и социалистическата търговия. На мястото на старите порутени дюкянчета се откриха нови, модерни заведения — магазини с блестящи витрини, първокласни ресторанти и сладкарници, задоволяващи все по-пълно нарастващите потребителни нужди на трудещите се. Красноречиво доказателство за успехите на търговията е нарастналата цифра на стокооборота, която през 1963 година достигна 15 215 000 лева.

Непрекъснатият възход за изминалите двадесет години е ярко доказателство за правилния път, по който Партията води нашият народ напред в изграждането на социализма и комунизма.

Хора и желязо

МЕХАНИЧНИЯТ цех на ДМЗ „Стомана", опушените стъкла на който се огряват от следобедното слънце и блестят от лъчите му като нафтови кладенци, шумеше от стържането на стругovете и хобел машината. Въртяха се и бортвергът и бормашината. Само двата тежки подвижни крана бяха застинали на едно място и непоклатими тегнеха на релсите си над движещите се долу хора, като грамадни черни чудовища. Бригадирът на бригада „Герман Титов", леко попрегърбен, с оредяла коса и небръснато лице човек, сновеше насам-натам между многобройните, пръснати из цеха детайли на произвежданите от хората му филтър-преси, барабани за глазура и мокро мелене и току се спираше ту при тоз, ту при онзи работник.

Вървях с него. Опознах го и ми стана приятен. Костеливата му, с цвета на захабен гьон ръка, с масло и драскотини по нея, излъчваше топлина, идеща от сърцето на дългогодишния шлосер в ДМЗ „Стомана" Димитър Ковачев

—Бригадата ни е образувана преди две години—търси повод да ми обясни Митко.— Отначало работехме индивидуално, докато усвоим производството на барабаните за мокро мелене. И след като поръчките за тях се увеличиха, се създаде бригадата, на която станах бригадир.

Отначало в нея са се трудели шест човека. Но после изпращат още четирима и стават десет. Десет различни характери се обединяват в един. Двадесет чифта работливи ръце образуват съюз. Колектив, който спечели име на бригадата в предприятието по-късно. От началото на годината насам, са произвели 30 тритонни черни цистерни, 18 бели цистерни от по 3,5 т, 20 филтър-преси и т. н.

—При нас характерът на производството често се мени — казва Митко—в зависимост от плана на предприятието и постъпилите поръчки. А затова е нужна по-висока производствена квалификация, която ние имаме.

Обръща ни вниманието големият барабан за глазура, оситe на който престъргваше Ахмед Мустафов. В дясно от вратата нисичкият Иван Димитров пилеше плъзгаща втулка за съединител, съсредоточен в себе си, Иван Добрев пасваше зъбчатка за редуктор, а ударникът на бригадата Жеко Михайлов правеше канали на оста за застопоряване за подвижна каручка.

Помислих си: хора и желязо представляват едно. Ниго работниците могат без желязото, нито то без тях. Напуснах механичния цех с определено чувство, с признателност към тези, облечени в зацапани дочени дрехи чудотворци, чийто постоянна задача е да произвеждат, да създават новости в производството.

Никола НАНЕВ

Там, където се ражда светлината

НЕКА си представим, че те спрат само за миг работата си. Че само са миг застине живият поток на електроенергията по кабелите. Как би довършил загриженият хирург спешната операция, как биха работили нощните смени в заводите, как би се грижила майката за първата си свидна рожба в този непрогледен мрак?...

Много примери могат да се изредят, за да се види колко високопатриотична е работата на всеки един от осемнадесетте мъже при дизеловата електроцентрала в Силистра. Впрочем достатъчно е да се приближите край внушителната красива постройка, за да почувствате биенето на собственото си сърце— бледо и плахо при този тътен, при този непоносим от пръв поглед грохот. Но това е само първото впечатление. После неминуемо ще доловите ритъмът на голямото железно сърце на централата, което ражда енергия.

В стаята на заведущ централата е сравнително по-тихо. Това позволява да се води сносен разговор, да разбираш събеседника си. Но словоохотливостта е като че ли излишна. Всичко е явно от пръв поглед. Не напразно около машините е образцово подредено. Личи, че навсякъде шътат грижовни ръце. Така не беще пословичното трудолюбие на колектива, щеше ли да бъде преизпълнен осемесечния план 128.7 на сто? Щеше ли да бъдат икономисани 5 464 кг газьол, 7 451 кг масло, 4 469 киловатчаса електроенергия за собствена консумация?

От думите на заведущ централата Йордан Памуков лъха небивала вяра в задружния труд на техническия кадър.

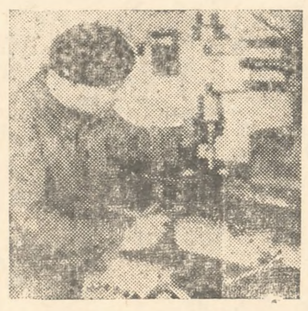
— Трудно е да се посочат примерни в труда, защото трябва да изредя всички. Ето да вземем например Никола Биволаров, Христо Раданов, Александър Свещаров—все опитни, дългогодишни работници. Колко пъти от тяхната опитна ръка е зависел хода на работата!

Вълнение лъха от гласа на заведущ централата и когато говори за това, че имат вече двама задочника в механоелектротехникума в гр.Русе. „Колективът ни е малък,но това не попречи за съвсем кратък срок три бригади да бъдат удостоени със званието „Бригада за комунистически труд". Това е път, по който е тръгнал целият колектив"...

Руси ШИМАБЕЕВ

Нашият съвременник

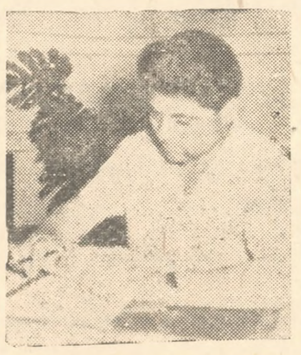
Такива като него са хиляди. За тях четем във вестници и списания, слушаме хубави слова от радиото, гледаме ги на екраните. Те са между нас, но ние като че ли не ги забелязваме — скромността им ги прикрива. Но делата им — те ги правят трудови герои на двадесетилетието, герои и строители на новия живот.

Почивен ден. Защо пък да не го прекараме някъде сред природата! „Москвичът" бързо ще ни отнесе до желаното място. . .

„Нашият гений" — така някои с гордост наричат в ДМЗ „Стомана" ръководителя на матричарското отделение Петър Дечев.

А това е една от заслужените награди за упорития труд —екскурзия из Съветския съюз, свързана с

Много вечери са отлитнали така с наведена над чертежите глава. По този начин са се родили направените от него повече от 50 рационализации.

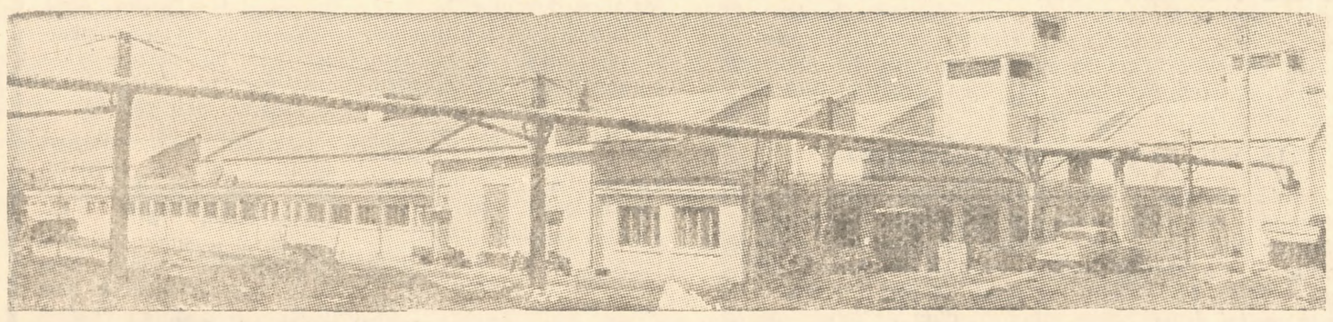

Хубаво е в добре подредения дом, обзаведен от труда на двете неуморни ръце на Петър. Почивката е най-приятна в уютния семеен кръг

много спомени. Един от тях е и Медния конник в Ленинград.

Антон ГЕОРГИЕВ

Петдесеттях работника от някогашната тъкачница в Силистра не са помисляли дори в мечтите си за прекрасните условия, създадени днес от народната власт за трудовите хора в ДИП „Добруджа".

НОВИ СЛЕДИ

МАСИВНА постройка с красиво архитектурно оформление. Трите етажа са облицовани с бял русенски камък, а под тях партерът приятно контрастира със сиво-кафявата, шуплеста повърхност на бигора. Леко се поклащат от вятъра листенцата на дъхави цветя, поставени на прозорците. Пред сградата е терасата на ресторант „Златна Добруджа". Заедно с нея и двете други зали, той има 220 места.

В партера се помещава и администрацията на представителния хотел на град Силистра. Пътниците попълват адресните си карти или преглеждат вестниците в конфортно обзаведената дневна с фотьойли, канапета и килими. Изкачването до етажите става с асансьор. Хотелът разполага общо със 136 легла, разположени по едно, две или три в стая с хол и тоалетна с мивка и душ. Лъснатият паркет, хубавата мозайка, поставената с вкус мебелировка, парното отопление — всичко предразполага към приятна почивка.

Такъв ще бъде новият представителен хотел—ресторант,който се строи в центъра на Силистра. Строителството на обекта възлиза на 360 000 лева, от които 62 300 лева са само за обзавеждане.

* * *

НАСКОРО в центъра на града ще бъде завършена още една сграда на три етажа—новата пощенска палата. В нея ще бъде монтирана през следващата година автоматична централа с 2 000 телефонни поста. Наред с това ще започне изграждането на подземна кабелна мрежа в града с капацитет 2 200 телефонни поста.

ЧЕТИРИДЕСЕТТЕ

„Круча", една от магистралите на Варшава, е като всички централни улици на милионното сърце на Полша. По черния асфалт с голяма скорост се носи четиредния поток от безброй леки коли. В хора на шумолящите им гуми понякога се намесва пронизителното изскърцване на спирачки. Мравунякът на забързалите минувачи е привикнал на тази ежедневна мелодия. Тях ги интересуват повече винаги осветените витрини, които, отрупани със стоки, канят варшавяните да купят било плат за нова дреха, било радио или телевизор, било някаква модерна мебел.

Тези, които са тръгнали по десния тротоар от алея „Йерузалимска" към „Гранд-хотел" скоро наближават магазин, пред който се е спряло множество „зяпачи". Лицата им са озарени от жълтия неон на надписа „Българско народно творчество" и от разсеяната светлина на витрините. А те са отрупани с богатото цветно разнообразие на чипровските и котленските килими, с шевиците по белите покривки, с пирографираните кутии и керамичните сервизи. Те привличат най-много вниманието и затова пред техния щанд е „най-горещо" — протягат се ръце, напъват се мишци. Оправдано е — дошли са нови модели керамика. Щастливците притиснали до гърдите си сервиз знаят, че са купили нещо изящно от слънчевата ни родина. Но не знаят, че то се произвежда тук, в Силистра, в керамичния цех на „Камъшит".

В него работят четиридесет души, разпределени на три бригади. Седнали на високи столчета точарите с ловки, внимателни движения на изцапаните до лактите ръце оформят от сложените върху грънчарските колела парчета глина фини вазички, чашки, чинийки. При съприкосновението на брънчето на колелата и посъскването на глината под пръстите се извайват нежните съдове и миниатюри. Една врата дели тези майстори от другите — шарачките. Седем жени с леко натискане на гумените помпи нанасят различните шарки, преплитането и преливането на които, от тон в тон с нежни нюанси, мами погледите на чужденците. В съседното помещение около пещите се навъртат пекарите. Тяхната работа е най-отговорна — малката грешка води до бракуването на продукцията. Вниманието им е изострено до краен предел и затова рекламациите не могат да проникнат в цеха.

Високото качество става причина задграничните поръчки да се увеличават постоянно. Тази година само за Полша се изнасят 2 000 различни сервизи, 15 000 вази и много други видове керамични изделия. Много от тях вече поеха дългия път. До днес се предвиждаше производството на продукция за 30 000 лева, която се надхвърли със 7 000 лева и донесе реализирането на големи икономии.

Първенците на цеха са: Станка Атанасова, Занка Йорданова, Гинка Петрова, Петър Жеков, Мария Кабаиванова, които се борят за паспорта на трудовата слава и увличат с работата си и останалите производственици. Сега всеки месец от цеха излизат над 200 комплекта от новите четири модела чаени сервизи, шест за ликьор, два за кафе, петнадесет вида вази и т. н. Всеки един от майсторите на битовата красота се стреми да даде по-добра продукция, да накара повече чужденци да произнесат с възхита думичката „България".

Георги УЗУНСКИ

Знаете ли, че...

★ *ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА мрежа в Силистра има обща дължина 43 146 м и обслужва 6 302 абоната. За осветление на улиците е използвана 41 916 м жица,*

★ *20 500 м — това е размерът на телефонната мрежа в града днес, срещу 1 км преди 9-ти септември;*

★ *ПОД ГРАДА са положени 45 635 м водопроводни тръби, през които за един ден преминава 7 248 куб. м вода;*

☆ *УЛИЦИТЕ в Силистра са с 55 307 м дължина и обхващат площ от 677 313 кв. м;*

☆ *ВЪРХУ ПЛОЩ от 381,80 дка са построени 40 градини и 3 лесопарка;*

☆ *АВТОБУСНАТА линия в града е дълга 33 км и по нея годишно се извозват около 1 221 920 пътника;*

☆ *ЗА ЕДНА година кината в Силистра са прожектирали 282 филма, посетени от 754 200 зрители;*

☆ *БРОЯТ на радиоапаратите в града е 4 277, а на радиоточките — 2 690.*